

تەفسیری

سی جوڑی کوٹایی

قورئانی پیروز

له گهل پاشکوی

کوهمله نه حکام و بابهنیک

که گرنگن بو ژبانسی موسلمان

ندم تەفسیر و پەردترو که وەرگیراوه بو زیاتر له چل زمانی جیاوازی دنیا

الحمد لله والصلاة والسلام على سيدنا محمد وعلى آله وصحبه وسلم... براو خوشگانی موسلمانم : سلاوی خوی گوره تان لی بیت ورحمتهی په روه ردگارتان به سردا برژیت، بزائن که پتویسته چوار شت هیه له ژانماندا بیزانین :
یه که میان: زانیاریمان هه بیت. که بریتیه له ناسینی خوی گوره (جل جلاله) و ناسینی پیغمبره که شی ﷺ و ناسینی نایینه که شی که نایینی نیسلامه، چونکه دروست نییه به بی زانیاری خواپه رستی بکهین، هه رکه سیش وابکات سه رنجام ویل نه بیت و به دلتیابییه وه له پرویه که وه له نه صرانیه کان نه چیت.

دوه میان: کارکردن به و زانیارییه، هه رکه سیک زانیاری هه بیت و کار به و زانیارییه نه کات نه وه له روویه که وه له جوله که نه چیت، چونکه نه وان زانیارییان هه بوو، به لام کاریان پیته نه کرد، یه کیک له قیل و ته له که کانی شه پتان نه وه یه که مرؤف هان نه دات له زانیاری نووریکه ویته وه به خهیالی نه وهی که نه گهر شت نه زانی نه وه لای خوا عوزری نه بیت، به لام نازانی، هه رکه س نه گهر توانای نه وهی هه بوو فیزی شت بیت، به لام خوی فیزی شت نه نه کرد نه وه بیانوی نامین لای خوا، نه مهش فیلی میله ته که ی نوح بوو (علیه السلام)، کاتی که دهستیان نه کرد به ناو گوچکه یانداو جله کانیان نه دا به سه ر دهم و چاویاندا تا به حسابی خویان بیانویان هه بیت و بیانویپاوه نه بن، وک خوی گوره نه فهرموی: ﴿ جَعَلُوا اَصْنِعَهُمْ فِيْ اَآذَانِهِمْ وَاَسْتَفْشَوْا بِيَابِهِمْ ﴾ (نوح: ۷).

سپته میان: بانگه وازکردن بۆ نه و زانیارییه، چونکه زانیان و بانگخوزان میراتگری پیغمبره رانن، خوی گوره ش به دلتیابییه وه نه فرینی له به نی نیسرائیل کرد له سه ر نه وهی که به رگریان له و خرابانه نه کرد که میله ته که یان نه یانکرد، بیغه له نه و نیشی که نه یانکرد، وک خوی گوره نه فهرموی: ﴿ كَا۟نُو۟ا۟ لَا يَتَنٰ۟هَو۟نَ عَنْ مِّنْكَرٍۭ فَعَلُو۟هُ لِيَتَسَنَّ۟ا۟ مَا كَانُو۟ا۟ يَفْعَلُو۟نَ ﴾ (المائدة: ۷۹) بانگه شه کردن و خه ک فیرکردن یه کیکه له فهرزه کیفایه کان، نه گهر هه ندیک پی هه ستن وکاره که بیته چی که س گونا هبار نابیت، نه گهر هه موو خه لکیش وازیان لیته نا نه وه هه موویان گونا هبار دهن.
چواره میان: نارمگرتنه له سه ر نازاره کانی ژیان، نارمگرتن له سه ر فیریونی نه و زانیارییه، نارمگرتن له سه ر کارکردن به و زانیارییه، نارمگرتن له سه ر بانگه شه کردن بۆ نه و زانیارییه.

له پینا و به شداریکردن له نه هیشتنی نه زانین و ناسانکاریکردن بۆ وهرگرتنی زانیاری پتویست (العلم الواجب)، له م کتیه کورته دا هه ستاوین به کورکردنه وهی هه ندی له و شتانهی که به شی پتویست له زانیارییه شه رعییه کان نه دات به خوینه ره کانی، له گه ل نایه ته کانی سی جوزنی کوتایی قورئان و ته فسیره کانی شی له به ره نه وهی ژور دووباره نه بنه وه وریسا شه رعییه که ش نه لیت: (ما لا یدرک کله لا یترک جله) نه وهی نه توانیت هه مووی به ده ست به نیت، خۆ هه موویشی وازلینا هینیت واته : به پی توانا و پتویست ده بیت هه ولی شاره زابوون له دینه که ت به دیت، نه م په رتووکه ش هه ندیکه له و بابه ته پتویستانه .
نیمه ژور پیداگریمان له سه ر نه وه کردوه که له هه موو شته کاند ژور به کورنی شت بلین و نه وهی فهرموده ی سه ح وراستی پیغمبره ﷺ له سه ری بنوسین، لاقی نه وه ش لینا دهین که شتیکی کامل و بی عه ییمان نووسیبی، چونکه نه وه ته نیا خوی گوره یه بۆ خوی بریاریداوه، به لام نه مهی نیمه هه ولی که سیکه هه ر نه وه ندهی له باردایه، جائه گهر راست ودرسته دهرچو نه وه له خوداوه یه و (لیی به زیادبیت) و خۆ نه گهر به هه له شدا چوین، نه وه له دهروون و شه پتانه وه هاتووه ته دهر وخواو پیغمبره خوی ﷺ لیی دوورن، په رحمتهی خواش له و که سه بیت که به دیاری هه له کانمان بۆ نه تیریته وه و په خنی ناماندار و بنیاده رمان لیده گرت.

داوا له خوی گوره ش ده که ین که پاداشتی به خیری هه موو نه و که سانه بداته وه که به شداری ناماده کردن و چاپکردن و بلاوکردنه و خویندنه وه و خه ک فیرکردنی هه بووه له م په رتووکه دا وه نه و به شدارییه یان لی وهریگریت و پاداشتی و خیری چه ندقاتیان بۆ بنوسیت.

خوا زانانتره وصالات و سه لامیش له سه ر پیغمبره رمان موحه مه د ﷺ و نال و بهیت وهاوه لانی به پیزی به گشتی.

کۆمه لیک له زانیان و قوتابیانی زانسته شه رعییه کان له جیهانی نیسلامیدا نه م په رتووکه یان په سه ند کردوه .
بۆ زانیاری زیاتر، یان بۆ هاوکاری و به شداری کردن له م (خیره دا) یان بۆ ده ستخستنی نه م په رتووکه سه ردانی نه م مالپه ره بکه www.tafseer.info ، پۆستی ئه لیکترۆنی (ئیمهیل) kurdy@tafseer.info .
چاپی یه که م ، سالی ۱۴۲۳ کۆچی

فەزڵ و خیری قورئان خوین

* قورئان کهلامی خوایه، فەزڵ و گەورەیی قورئان لە بەرامبەر قەسە و کەلامی خەلکی تردا وەک فەزڵ و گەورەیی خوا وایە لە بەرانبەر دروستکارەکانیدا، باشترین ووتە یەکیش لە زمان بێتە دەر ئەو یە کە قورئانی پێ بخوینریت.

هەندێ لە فەزڵ و خیری فیروونی قورئان و خەلک فیکردن و خویندنهوێ:

پاداشتی فیکردنی قورئان: پیغمبەر ﷺ ئەفەر موویت: (باشترینان ئەوانەن فییری قورئان

ئەبن و کەسانی تریش فییری قورئان دەکەن). { رواه البخاري }

پاداشتی خویندنی قورئان: پیغمبەر ﷺ ئەفەر موویت: (هەرکەس پیتیک لە قورئان بخوینیت

چاکە یەکی دەستدەکەویت، چاکەش بە دەقاتی خۆی ئەدریتهوێ). { رواه الترمذي }

ئین رەجەب ئەلیت: "چەندقاتکردنهوێ خیریو چاکە بۆ هەموو خیری، قورئانیش بە روونی ئەمە

ئەلیت و ئەفەر موویت: (مَن جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا) هەرکەس چاکە یەک بکات خوا دە چاکە ی بۆ

ئەنووسی، بەلام چەندقاتکردنهوێ دواي دە جارەکە ئەو بۆ ئەو کەسانە یە کە خوی گەورە ویستی

وایە بۆیان چەن جارە ی بکاتەوێ، جاری واهیه بۆیان ئەکاتە حەوتسەد قات و زیاتریش، پاش فەزڵ و

بەرەکەتی خوا هۆی ئەمەش بریتییه لە ملکه چووونی دل و بیرکردنهوێ و تیگە یشتنی لی

خیر و فەزلی قورئان فیروون و لەبەرکردن و پەسپـۆری هیئانەوێ لە خویندنهویدا:

پیغمبەر ﷺ ئەفەر مووی: (نمونە ی ئەو کەسە ی کە قورئان دەخوینی و لەبەریشی دەکات لەگەڵ

فریشتە پاکەکانی خوادایە و نمونە ی ئەو کەسە ی کە قورئان دەخوینیت و بەردەوام هاورپیتهی دەکات و

دەلیتەوێ و لەسەری قورس ئەو سەستیت، دوو پاداشتی پێ دەدریت) { متفق علیه } هەرەها پیغمبەر

ﷺ ئەفەر مووی: (ئەوتری بە هاورپیانی قورئان: بخوینە و بەرزبەرەوێ و دەنگ هەلبرە بە قورئان، وەک

چۆن لە دنیادا دەنگت هەلدهبری، چونکە پلە ی تو له ویدا دەو سستی کە کوتا ئایەتی تیدا

دەخوینی). { رواه الترمذي } .

"خەتتابی" دەلیت: پلەکانی بەهەشت بە ئەندازە ی ئایەتەکانی قورئانە، ئەوتریت بە قورئان خوین:

بەو پلکانەدا سەرکەوێ بە ئەندازە ی ئەو ئایەتەکانی لە دنیادا دەخویندن، هەرکەس هەموو ئایەتەکانی

قورئان بخوینی، لە ناخیرەتدا دەسەلات پەیدادەکات بەسەر ئەوپەری پلەکانی بەهەشتدا، هەرکەسیش

جوژنی لە قورئان بخوینی ئەو بە ئەندازە ی ئەو جوژنە بە پلکانەکاندا سەردەکەویت، ئەوسەری

پاداشتی لە ئەوسەری خویندنهوێ کەیدا رادەو سستیت.

پاداشتی ئەو کەسە ی کە منداڵەکانی فییری قورئان دەکات: پیغمبەر ﷺ ئەفەر مووی: (هەرکەس

قورئان بخوینیت و فییری قورئان خویندنیش ببیت و کاری پێ بکات، لە روژی قیامەتدا دایک و باوکی

تاجیکی و ئەکریتە سەریات کە روشناییەکی وەک روشنایی خۆرە، دوو عابای جوانی و اشیان

ئەکریتەبەر دویا لە بەرانبەریندا خۆی پاناکری، ئەپرسن: هۆی چییه ئەم بەرگانە کرایە بەرمان؟ پێیان

ئەوتری: بەهۆی ئەوێ منالەکەتان خەریکی قورئان بووێ). { رواه الحاكم }

تکای قورئان بۆ هاوه لانی له دواروژدا: پیغه مبهەر ﷺ ئە فەرموویت: (قورئان بخوینن، چونکه له رۆژی قیامهتدا وهک تکاکاری هاوڕیکانی دینه حزوور) { رواه مسلم } ههروهها ئە فەرموویت: (رۆژوو و قورئان ههردووکیان تکا بۆ بندهکان دهکهن له رۆژی قیامهتدا). { رواه احمد والحاکم }

پاداشتی ئەوانهی کۆده بنهوه له شوینی کدا بۆ قورئان خویندن و تووێژینه وه له ماناکانی پیغه مبهەر ﷺ ئە فەرموویت: (هیچ کۆمه له خه لکێک نییه له مالێک له مالێکانی خودادا کۆبینه وه و دهست به قورئان خویندن بکهن و تووێژینه وه ی بکهن له سهری، جگه ئە وه نه بیته دلئارامی و سۆزو میهری خوا دائه به زینته سهریان و فریشته چوارده وریان ئە گریت و خوای گهرهش دهست به باسکردنیان ئە کات له ناو ئەوانه دا که نزیکي خوینی). { رواه ابو داود } .

هه ندی له ئە حکام و ئادابه کانی قورئان خویندن

ئادابه کانی قورئان خویندن: ئیبن کهریره ژماره یهک ئاداب باسده کات بۆ قورئان خویندن و ئە لیت: (پێویسته دهست له قورئان نه دات و قورئان نه خوینیته وه ئە گهر دهست نوێژی نه بیته، ئە بی پیش قورئان خویندنه وه سیواک بکات و جوانترین جلوه رگی خۆی له بهردا بیته و پروویکاته قبیله وکه باویشکیشی هات واز له قورئان خویندن بهینی و قورئان خویندنه که ی نه بریت بۆ قسه ی پێویست نه بیته، ئە بی زهین و پیری لای قورئان خویندنه که ی بیته له سهر ئایه ته کانی مژده بوه ستیت و داوی خیر له خوا بکات و له سهر ئایه ته کانی هه پشه بوه ستیت و په نا به خوا بگریت، نابیت قورئانه که به کراوه یی به جی بهیلت، نابیت هیچ شتی کیش بخاته سهر قورئانه که، نابیت قورئان خوین دهنگ به سهر یه کتردا به رزبکه نه وه و (له یه کتری تی کبه دن)، نابیت له ناو بازراو شوینی ناشایسته دا قورئان بخوینیت).

چۆنیه تی قورئان خویندن : له ئە نه سیان پرسی - رهزای خوای لی بیت - پیغه مبهەر ﷺ قورئانی چۆن ئە خویندنه وه؟ فەرمووی: پیغه مبهەر ﷺ قورئانی درێژ ئە کرده وه که (بسم الله الرحمن الرحيم) ئە خویندنه وه درێژی ئە کرده وه، یانی (بسم الله) ی درێژ ئە کرده وه و (الرحمن) ی درێژ ئە کرده وه و (الرحيم) ی درێژ ئە کرده وه. { رواه البخاري }

رێژی ئەو ئایه تانه ی له شه و ورۆژیکدا باشه بخوینریت : هاوه له به پێزه کانی پیغه مبهەر ﷺ رێژه یهک قورئانیان دائه نا بۆ ئە وه ی له هه موو رۆژیکدا بیخوینن، هیچ هاوه لیک نه بووه که به رده وام له سهر ئە وه بوو بیت که قورئان له که متر له هه فته یه کدا خه تم بکریت، به لکو له پیغه مبه ره وه ﷺ ریوایه تکراره که نه می کردوه له وه ی له که متر له سی رۆژدا خه تم یکی قورئان بکریت .

ئامۆژگارییه ک :

قورئان خویندن به له بهر (حفظ) ئە گهر قورئان خوین قورئانه که ی له به ربوو، سه یری کرد ئە گهر قورئانه که به له بهر بخوینیت باشتەر فیکری ئاماده ئە بیته ودلی ئە داته قورئانه که و باشتەر لی و رده بیته وه، ئە وه باشتەر له بهر بیخوینیت نه ک له ناو قورئانه که دا، خو ئە گهر هه ردوو باره که ی لایه کسان بوو، ئە وه باش وایه له ناو قورئانه که دا بیخوینیت .

سُورَةُ الْفَاتِحَةِ

وگوینا هباره کانی ده سئینت .

1) نهی په روږدگار نیمه ته نه زاتی به رزی تو د پرسین و نه ناش داوای یارمته و کومه کیمان له تق ده که یی .

2) دهی که واته نهی خوای گوره تو ش پینمونیمان بکه و هیدایه تمان بده بق سر پښگای پاست، بوسه پښگا و پښازه پاسته کی خوت که ناینی پږوی نیسلامه، له سر نه و پښازه سه قامگیر و دامه زرومان بکه به به همیشه یی .

3) که پښازی نه و که سانه یه له نانو نیعمه ته به رزه کانی خوت پیت به خشبون، نه ک پښگا و پښازی نه وانه ی خه شم وقینی تو یان لیگراوه، که مه به ست پسی جوله که کانه، هره وه نهی خوای گوره نه مانخه پته سر پښاز و پښگای نه و که سانه ش که سه رگردان و گو مپسبون له گا وره کان، نه و که سانه ش په روږدگار نعمته خوی به سه ردا پشتون له نایه ټکی تردا باسی کردوه که ده فرمویت (اولئك الذين انعم الله عليهم من النبيين والصديقين والشهداء والصالحين وحسن اولئك رفيقا) واته: نه وانه ی په روږدگار نازو نعمته خوی پیبه خشین له پیغه مبران و پاستگویان وشه هیدان و پیاوچاکان، به پاستی نه وانه هاوه لانیکی چاکن .

4) له کوتای نه م سوورته په پږوه دا سوننه ته ایماندار بلیت (تأمين) واته: نهی خوای گوره نه م داوا و پارانوه مان وه ریکره و قبولی به فرموو .

5) پیغه مبهری خواش (سبحانك يا ذا الجلال والإكرام) له فرموده یه کدا که نیامی نه حمه د و ابن ماجه ته خریجیان کردوه له م باره یه وه ده فرمویت: « ما حسدتمک اليهود علی شیء ما حسدتمک علی السلام والتأمين » واته: جوله که کان نه و نه دهی له سه ر سه لام کردن و تامين کردنی

6) پاش (الفتاحه) سه سوودیتان پی د به ن له سه ر هیه شتیکی تر نه و نه ده سه سوودیتان پی نابه ن .

سوره تی الفاتحة

نه م سوورته ناو نراوه (فاتحة الكتاب) له بهر نه وهی قورثانی پږوز به م سوورته ده ست پی ده کات وله گال نه وه شدا نه و که سهی قورثان ده نوسیته وه سه رته تا به م سوورته ده ست پی ده کات، خویندنی قورثانی پږوزیش هر به م سوورته ده ست پی ده کات، نه مه ش مانای نه وه نی یه که (الفتاحه) یه که م جار دابه زبیت بق پیغه مبهری نازین (سبحانك يا ذا الجلال والإكرام)، هه ندیک ده لین نه م سوورته مه کی یه، وه ندیکی تریش ده لین مه ده نی یه .

نه م سوورته چند ناویکی تریشی هه یه وه (فاتحة الكتاب، أم الكتاب، السبع المثاني، سورة الحمد، سورة الصلاة، الواقعة) له بهر ی نه زلی نه م سوورته سه وه فرموده گه لیکی زور هاتوه، له و فرمودانه ش پیغه مبهری خوا (سبحانك يا ذا الجلال والإكرام) ده فرمویت: « الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ هِيَ السَّبْعُ الْمَثَانِي، وَالْقُرْآنُ الْعَظِيمُ الَّذِي أُوتِيْتُهُ » بوخاری و مسلم پږوا یه تیان کردوه واته: سوورتهی الحمد لله رب العالمین سهوت نایه تی دو یاره به وه و نه و قورثانه گوره و پږوزه یه که به من دراوه .

نه م سوورته له گال نه وهی ژماره ی نایه تکانی که من، به لام هه مو مانا کانی نیسلامیان تیدا کږبه ته وه، هر له بناغه سه ره که کانی نیسلام، هه تا نه رکانه کان ولقه کانی، پاشان نیمان و پږوا و په وخوا په رستی و نه حکامه کان و رژی نوایی و ناو و سیغه ته جوانه کانی په روږدگار و پښگا و پښازی پیغه مبران و پیاوچاکان .

1) به ناوی خوای به خشنده و میهره بان، جمهوری زانایان له سه ر نه و نه (بسم الله الرحمن الرحيم) نایه ټیکه له سوورته ی (الفتاحه) به پیچه وانه ی سوورته کانی تره وه، نه مه ش نه وه ده که یه نیت که خوای گوره ده یه ویت به مرقه کان پابه یه نیت که نه م سوورته به ناوی په روږدگار تانه وه ده ست پی ده کات، که واته نهی نیمانداران نیوه ش هه مو کار ټکتان به ناوی خودا وه ده ست پی بکن .

2) سوپاس و ستایش بق په روږدگاری جیهانیان وخواه نی گه ردوون، (حمد) بریتیه له سوپاس کردنی خوا به زمان به شتیوه یه ک مرقف، به په زامه ندی خوی نه م سوپاسه ده کات، به لام (شکر) نه وه یه که مرقف له به رامبه ر نعمه ټکی خوای گوره ده یکات نه مه ش به دل و په زمان و نه دامه کانی له ش نه م شوکره ده کات .

3) خواه نی په حم و سوژیکي ئیجگار زور و میهره بانیه کی نه پراوه یه، نه مه ش دو ناوی پږوزی په روږدگارن، که هه ردوکیان به لگن له سه ر سوژ و میهره بانی و په خشنده ی خوای گوره، هه ندیک له زانایان پیمان وایه (الرحمن) په حمی فراوانی خوای گوره ده که یه نیت له دونیادا که باوه پدار و پیاو په پیش ده گریته وه، به لام (الرحيم) تاییه ته به په حمی خوای گوره بق نیمانداران له قیامه تدا .

4) په روږدگار خواون و سه ردار و مالکی پږوی پاداشت دانوه و سزا و هرگرتنه، به شتیوه یه که په روږدگار له و پږوه دا پاداشتی به نده چاکه کاره کانی ده داته وه و سزا ش له به نده تاوانبار

سوره تی المجادلة

هوی دابه زینی نم سوره ته : سهره تا بق تیگه شتن له واتاو مه به سته کانی نم سوره ته پیویسته ناگاداری هۆکاری دابه زینی بین نه ویش بهم شیوه یه یه : نیمام نه حمه د و حاکم گتیاو یانه ته وه له عانشه ی دایکی موسلمانان (خوای لی پازی بیئت) ده گتیرتته وه که فه رمویه تی : سوپاس بق نه و خوایه ی هه موو قسه و گفتو گویه ک ده بیستی سویند به خوا خه وه لی کچی شه عله به وه هات بق لای پیغه مبه ری خوا (پیتو) - ده رباره ی زیهار کردنی مژده که ی شکاتی - و تی : نه ی پیغه مبه ری خوا (نه وسی کوپی صامت) که جبه ته که ی خواردم، له پیناو نه ودا پیر بووم تا کار گه شتوه ته نه وه ی نیستا کوپه که یشم لیبوه ونایه ت به لامدا، وپیتی ووتم تق وه ک دایکم وایت بق من، نه ی خوایه من سکالای خوم بق لای تق نه هیتم، بهم هۆیه وه خوای گه وره شه نم نایه تانه ی دابه زاند بق پیغه مبه ری خوا (پیتو) .

به نای خوای به خشنده ومبه ره بان

1 نه ی موحه مه د به راستی په روه رنکارت - الله - ووتی نه و نافرته ی بیست که ووتویژی له گه ل ده کردی سه باره ت به مژده که ی - که پیتی ووت بور وه ک دایکم وایت - ونه ویش سکالای خوی بق لای خوای گه وره برد بق چاره سه ر کردنی گرفته که ی، له کاتیکدا په روه رنکارت گرتی له گفتوگوه که ی هه ر دوکتان بوو، بیگومان خوای گه وره بیسه رو بینایه به هه موو کارو کرده وه یه ک.

2 نه وانیه به هاوسه ره کانیان ده لاین تق وه ک دایکم وایت، هاوسه ره کانیان به ووتانه نابنه دایکی نه وان، چونکو دایکی نه وان هه نه و ژنانه که نه وانیان لی بووه، بیگومان نه وانیه قسه و گرفتاریکی ناپه سه ند ده لاین ودرق ده که ن، وه (نه گه نه وان په شیمان بینه وه) به راستی خوایش خوایه کی به خشه ری لیبورده یه .

3 نه و که سانه ی که به ژنه کانیان ده لاین تق وه ک دایکم وایت وپاشان په شیمان ده بنه وه له وه ی که وتویانه، پیویسته له که فاره تیدا به نده یه ک نازاد بکن پیش نه وه ی به یه ک بگه نه وه، نه وه ش که خوا واجبی کرد له سه رتان له نازاد کردنی به نده نامۆرگاریه که بۆتان، نامۆرگاریتان پی ده کریت تا جاریکی تر نه و ووتانه نه یه ته وه به ده منانا، خوای گه وره ش ناگاداره به و کارو کرده وانه نیوه ده یکه ن.

4 جا نه گه ر که سیک نه ییوو یان نه یترانی به نده نازاد بکات نه وه با دوو مانگی ته واوله سه ر یه ک به پۆژوو بیئت به بی بچران، پیش نه وه ی له گه ل خیزانی به یه ک بگه نه وه (جا نه گه ر به بی عوزریکی شه ری به یینی تیکه وت نه وه ده بیئت جاریکی تر له سه ره تاوه ده ست بکاته وه به پۆژوو گرتن، یان پیش ته واول بوونی نه و دوو

سوره المجادلة

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿١﴾ الَّذِينَ يَظْهَرُونَ مِنْكُمْ مَنْ نَسَأَ يَهُمْ مَا هُنَّ أُمَّهَاتُهُمْ إِنَّ أُمَّهَاتُهُمْ إِلَّا اللَّائِي وَلَدْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَيَقُولُونَ مُنْكَرًا مِنَ الْقَوْلِ وَزُورًا وَإِنَّ اللَّهَ لَعَفُوفٌ عَفُورٌ ﴿٢﴾ وَالَّذِينَ يَظْهَرُونَ مِنْ نَسَائِهِمْ مِمَّنْ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسًا ذَلِكَ تُوعَطُونَ بِهِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٣﴾ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامَ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسًا فَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فِإِطْعَامُ سِتِّينَ مِسْكِينًا ذَلِكَ لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٤﴾ إِنَّ الَّذِينَ يُجَادُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَكُنُوتًا كَمَا كَتَبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَفَدَأْنَاهُ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿٥﴾ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا أَحْصَاهُ اللَّهُ وَسُوهُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٦﴾

مانگه چویه لای خیزانی، جا نه گه ر که سیکش نه یترانی له و توانیدا نه بوو نه و دوو مانگه له سه ر یه ک به پۆژوو بیئت، با خوارنی شه ست هه ژار بدات (که بق هه ر یه کیکیان نیو صاعه له گه م یان خورما یان برنج و هاوشیوه کانی تا تیر ده بن) نه و که فاره ته ش بق نه وه یه که باوه رتان به په روه رنکار و پیغه مبه ره که ی بته وتر بیئت، نه مانه ش سنوو و پاوانی خودان، ونه و بیباوه پانه ش که نکولی له و فه رمانانه ده که ن سزایه کی به نیش و به نازاریان بق هه یه .

5 بیگومان نه وانیه نژایه تی خوا و پیغه مبه ره که ی ده که ن پسوا و سه رشۆر ده کرین، هه ره وک چۆن بیباوه پانی پیش شه وانیش پسوا و سه رشۆر بوون، جا به راستی نیمه به لگه و نیشانه گه یکی پوون و ناشکرمان نارده خواره وه (له سه ر گه وره ی وده سلائی خوا وه هه ر که سیکش بیباوه پیان پی بکات) نه وه بق بیباوه پان سزای تۆر سه ختی پسوا که ن ناماده کره و.

6 له پۆژیکدا په روه رنکار هه ره مویان زیندوو ده کاته وه، پاشان هه والیان پی دها به و کار وکرده وه نابه جی و نادرستانه ی که کردویانه، چونکه په روه رنکار هه مووی له سه ر یان نووسیوه و ناماری کردوه له کاتیکدا نه وان له بیر یان چوه ته وه، و خوایش ناگادار و شاهیده به سه ر هه موو شتیکدا.

به گالته جارپه که وه ده یانوت : با خوا سزیمان بدات به هوی ئه م و تانه مان؟! (ئه پیغه مبه دلگران مبه) ئه وانه ناگری نوره خیان به سه که بیژنه نایبه و سزای تیا بجه ئن، به پاستی نوره خ سه ره نجامیکی خرابه !.

9 ئه ئه که سانه ئی که باوه پتان میناوه که چه تان کرد، چه یه که مکن که تاوان و دوژمنایه تی و بی فرمانی پیغه مبه ری (په ئی) تیا دا بیت، با چه کانتان باسی چاکه وه خوا ترسان بیت، ده ئی که واته بترسن له و خویبه ئی که هر بۆلای ئه و ده که پیغه وه و کۆده کرینه وه .

10 به پاستی چه به تاوان و گوناوه و نافرمانی پیغه مبه ره له شه ی تانه وه به، تا به هوی به ئه وانه دل تهنگ بکات که باوه پریان هیتاوه، له کاتی که با فرمانی خوی گه و ره نه بیت چه کردنی ئه وانه هیچ زیانکیان پی ناگه یه نیت، که واته با باوه پدارانیشت پشت به خوا به ستن.

11 ئه ئه که سانه ئی باوه پتان میناوه کانتیک له دانیشتن و کوبونه و کانتاندا پیتان و ترا : پیگای که سانی تر بدن ئه لقه ئی دانیشته کانتان فراوان بکن، خوی گه و ره بيش گوشادی ده کات و فراوانی ده کات بۆتان، وه کاتی که پیتان و ترا : هه ستن و چیگا چۆل بکن (بۆ که سانی خاوه ن پایه له تاین و زانیاری له باره ئی خوداوه) ئیوه هه ستن، په و ره دگاریش پله و پایه ئی ئه و که سانه به رز ده کاته وه که باوه پریان هیتاوه له ئیوه، هه ره ما پله و پایه ئی ئه و که سانه ش به رز ده کاته وه که خاوه ن زانست و زانیارین، خوی گه و ره به ناگه یه به و کار و کرده وانه ئی که ئیوه ده بکن.

12 ئه ئه که سانه ئی باوه پتان میناوه کانی و بیستتان که قسه یه که به نه ئی و چه بکن له گه ل پیغه مبه ری خوی، ئه و با پیش چه کردنه که تان خۆرێک بکن (کانتیک ئه م ئایه ته دابه ئی ئیر پاش ئه وه نه له ئی باتل له جوله که و دوو بووه کان و زیان مینا له چه کردنی پیغه مبه ره چونکه خۆریان نه ده کرد، دواتریش ئه م حوکه گران و قورس بوو له سه ر ئیمانداران، هر بۆیه ئه وانیشت و زیان مینا له قسه کردن و چه کردن له گه ل پیغه مبه ره (په ئی) له به ره ئه و ئی که زۆریه یان هه ژار و نه دار بوون، به لام خوی گه و ره به ئایه تی دواتر ئه م حوکه ئی ئاسان کرد له سه ر موسلمان) جا ئه ئی ئیمانداران بزانت ئه م خیر کردنه چاکتر و خاوتنتره بۆتان، وه ئه وانه شتان نیتانه که ئه م خیره بکن ئه ره خوی گه و ره لیبورده و مبه ره بانه .

13 ئایا ترسان له هه ژاری که خۆرێک پيشکesh بکن له پیش چه کردنه که تان؟ (عه بدولای کوری عه باس - خویان لئ پایزی بیت - ده فه رمویت : ئه م حوکه ته نها زۆرێک بوو، به لام زانی موفه سیر و تابه ئی (مقاتل) ئه لیت : ئه م حوکه ته نها ده پۆژ بوو پاشان حوکه که ئی نه سخ بوویوه و سپایه وه) جا کاتی که پیت ئه م خیره تان نه نجام نه دا له به ر گرانی و قورسی له سه ر تان ئه و په و ره دگار لیتان خۆش بوو، ئه و سا ئیوه ش له به رامبه ر ئه مه دا نیه زه کانتان به باشی ئه نجام بدن و زه کاتی سه و ره ت و سامانی

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَى ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا حَسْرَةَ إِلَّا هُوَ سَادَهُمْ وَلَا أَدْنَى مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرَ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَ مَا كَانُوا ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٧﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نُهُوا عَنِ النَّجْوَى ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَيَتَنَبَّجُونَ بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَةِ الرَّسُولِ وَإِذْ أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ بِمَا تُرِيدُكَ بِهِ اللَّهُ وَيَتَوَلَّوْنَ فِي أَنْفُسِهِمْ لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللَّهُ بِمَا نَقُولُ حَسْبَهُمْ جَهَنَّمُ يَصَلُّونَهَا فَئِسَّ الْمَصِيدِ ﴿٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَنَجَّيْتُمْ فَلَا تَتَنَبَّجُوا بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَةِ الرَّسُولِ وَتَنَجَّجُوا بِالْبِرِّ وَالنَّقْوَىٰ وَأَتَقُوا اللَّهَ الْذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٩﴾ إِنَّمَا النَّجْوَىٰ مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزَنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَلَيْسَ بِضَارِّهِمْ شَيْئًا إِلَّا بِالْإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٠﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوا فِي الْمَجَالِسِ فَافْسَحُوا يَفْسَحِ اللَّهُ لَكُمْ وَإِذَا قِيلَ انشُرُوا فَانشُرُوا وَرَفَعَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١١﴾

7 ئایا نه ترانیوه (ئه ئی موحه مه د) که په و ره دگار ت زانا و ناگاداره به وه ئی له ئاسمانه کان و زه ویدایه، چه ئی هیچ سه ئی که سه ئیک نه خوی گه و ره جواره میان نه بیت، وه چه ئی هیچ پینج که سه ئیک نه خوی گه و ره شه میان نه بیت، وه له و ژمارانه که متر یان زۆرتر له هر کوئی که بنا بن خوی گه و ره یان له گه ل دایه، (واته له هر چیگا و له هر شوینی که بنا بن په و ره دگار ناگاداره به هه لسه و که و ت قسه و گرفتاریان، پاشان له زۆری نوایدا په و ره دگار هه والی ئه و کار و کرده وانه یان پی دها که کردبوویان، چونکه پیگومان خوی گه و ره به هه موو شتی که زانا و ناگاداره .

8 (جوله که کان کانتیک ئیماندارێک به لایندا برۆشته یه توانیکیان لئ دها و له ناو خۆیاندا چه یه یه کیان ده کرد، په و ره دگاریش قه ده غه ئی کردن له م کاره یان) خوی گه و ره لیره دا به پیغه مبه ره (په ئی) ده فه رمویت : ئایا نه ت بینین ئه و که سانه ئی که قه ده غه کران له چه کردن، که چی دیسان گه پانه وه سه ره پیشه ئی خۆیان و وزیان نه مینا له چه کردن و توانج دان له ئیمانداران، و به رده وام خه ریکی چه یه کن که هه مووی گوناوه و دوژمنایه تی و نافرمانی پیغه مبه ره، وه کاتی که پیت ئه ئی (موحه مه د) به جۆرێک سلوات لئ ده کن که خوی گه و ره به و جۆره سلوا ئی لئ نه کردبویت (واته : به نا شه برینترین شیوه که ده یانوت: السلام علیکم : واته مه ردن و تیا چسوون بۆ تسق) وه له سه نیوان خۆیاندا

مالتان دهریکه ن وگوئزپایه لی خوا وپیغه مبره که ی بکن، خوابش زور به ناگایه بو کارو کرده وانه ی که ئیوه دهیکه ن.

14 (ئهی موحه مد) نایا سه بری ئه وانه ت نه کرد له (دوو پوهه کان) که دئستایه تی وپشتگبرییا ن له نه ته وه وپوژیک ده کرد که خوای گه وره خه شم وقینی خزی لی گرنه بون (که جوله که کان) بون، ئه وه ش بزانه ئه دو پوهانه نه له ئیوه ن وه نه وانه یشن به لکر که سانیکی بی هه لوئستن، وسوئیدیش به درق ده خون له کاتیکدا خویشیا ن ده زانن که درق ده که ن.

15 (له تولی ئه م کاره ناپه سه ند وخواه خراپانه یاندا) په روه ردگار سزایه کی سه خت وه تینی بۆ ئاماده کردن، به راستی ئه وه ی (ئه م دوو پوهانه) ده یانکرد کاریکی خراپ وپه قناریکی ناشیرین بوو.

16 (ئه م دوو پوهانه له ترسی تولی ئه م هه موو کاره خراپانه یاندا که ده یانکرد به رامه به به ئیمانداران) سوئیدیا ن ده خوارد و ئه م سوئیدانه شیا ن کردبوو به قه لغان وپارێزه ریگ له ترسی شمشیری موسلمانان، تاوه کو خوایان ومان و سامانیانانی پی بیارین، به مه ش ریگریان ده کرد له پیازی خوا به ساردکردنه وه و ولدانی خه لکی، هه ر له به ر ئه مه سزایه کی به سو و سه ر شوپکه ریا ن بۆ ئاماده یه .

17 نه مال و سه روه ت و سامانیان نه کوپ وکال و مندالیان ناتوانن له ده ست تولی په روه ردگار پزکاریان بکن، ئانه وانه هاوه ل وگرۆهی ناگری نۆزه خه ن وپه هه تا هه تایش تیایدا ده میننه وه .

18 له پوژیکدا خوای گه وره هه موویان زیندوو ده کاته وه، ئه و دوو پوهانه سوئیدی بۆ خوا ده خون که (ئه هلی ئیمان بون) هه روه ک چۆن له نوینادا سوئیدی دروایان بۆ ئیوه ده خوارد، وه واده زانن ئه و سوئیده دروایانه یان قازانجیکیا ن پی ده گه یه ن (په روه ردگاریش له ناو خه لکیدا پسوایان ده کات) وده فه رموئیت: به راستی ئا ئه مانه دروژن.

19 ئه و که سانه شه یان زال بووه به سه ریا ندا (به وه سه وه سه دروست کردن بۆیان) جا به و هۆیه وه یادی خوای له بیر بره ونه ته وه، ئا ئه وانه ی (که شه یان زال بووه به سه ریا ندا) ده سه ته وناقم وگرۆهی شه یان، جا ئیوه ش هۆشیا رین که هه ر گرۆپه گه ی شه یان - له نوینا و قیا مه تدا - زه ره مره ندن (چونکه نوپوژیا ن فرۆشته وه به نوینا وهیدا به تیشیا ن گرۆپه ته وه به گو مپایی).

20 بیگرومان ئه وانه ی که دژایه تی خوا وپیغه مبره که ی ده که ن، ئانه وانه له پسواترین وزه بوئترین خه لگن له نوینا و قیا مه تدا.

21 خوای گه وره (له قه ده ردا) برپاری داوه که خۆم وپیغه مبره کانم سه ر ده که وین (ئه مه ش مانای ئه وه نی یه که هه یج که سیگ بتوانیت مملانی له گه ل خرا دا بکات، به لگی ئه وه ده گه یه نیت که په روه ردگار ده یه وئیت به بره وادا ران بلی ئیوه خۆتان ته نها نین، به لگی هه میشه له گه لتانم) چونکه به راستی هه ر خوا خوایه کی به هیژ ویا لاده سه ته (به وه ی خاوه ن هیژه به سه ر خستنی ئیمانداران وپسوا کردنی دوژمنا نی).

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءٰمَنُوْا اِذَا نَجِمْتُمُ الرَّسُوْلَ فَمَدُّوْا بِيْنَ يَدَيْ جَوْنِكُمْ صَدَقَةٌ ذٰلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَاَطَهَّرْ فَاِنْ لَّمْ تَجِدُوْا فَاِنَّ اللّٰهَ عَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٢﴾ ءَاَسْفَقْتُمْ اَنْ تَقْدُمُوْا بِيْنَ يَدَيْ جَوْنِكُمْ صَدَقَتْ فَاِذْ لَمْ تَفْعَلُوْا وَتَابَ اللّٰهُ عَلَيْكُمْ فَاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَاَتُوْا الزَّكٰوةَ وَاَطِيعُوْا اللّٰهَ وَرَسُوْلَهُ وَاللّٰهُ خَيْرٌ يَّمْتَعِلُوْنَ ﴿١٣﴾ ءَاَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ تَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ مَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْ وَيَحْلِفُوْنَ عَلَى الْكٰذِبِ وَهُمْ يَعْلَمُوْنَ ﴿١٤﴾ اَعَدَّ اللّٰهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيْدًا اِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿١٥﴾ اتَّخَذُوْا اٰيْمَتَهُمْ جَنَّةً فَصَدُّوْا عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ فَاهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿١٦﴾ اَنْ تَقْعَى عَلَيْهِمْ اَمْوَالُهُمْ وَلَا اَوْلَادُهُمْ مِنَ اللّٰهِ شَيْئًا وَاُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ النَّارِ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿١٧﴾ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللّٰهُ جَمِيْعًا فَيَحْلِفُوْنَ لَهُ كَمَا يَحْلِفُوْنَ لَكَ وَاَنْجِبُوْنَ اَنْفُسَهُمْ عَلَى شَيْءٍ اَلَّا يَبْعَثَهُمْ الْكٰذِبُوْنَ ﴿١٨﴾ اَسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطٰنُ فَاَنْسَاهُمْ ذِكْرَ اللّٰهِ وَاُولٰٓئِكَ حٰزِبُ الشَّيْطٰنِ اَلَا اِنَّ حٰزِبَ الشَّيْطٰنِ هُمْ الْخٰسِرُوْنَ ﴿١٩﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ يَحٰدُوْنَ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهُ وَاُولٰٓئِكَ فِي الْاٰذٰنِيْنَ ﴿٢٠﴾ كَتَبَ اللّٰهُ لَعَلْبِكَ اَنَا وَرَسُوْلِيْ اِنَّ اللّٰهَ قَوِيٌّ عَزِيْزٌ ﴿٢١﴾

22 هه یج کره مان و قه ومیک نابینیت ودهست نا که وئیت که باوه پریان به خوا وپوژئی نوای هه بییت، لهه مان کاندئا دئستایه تی ئه وانه بکن که دژایه تی خوا وپیغه مبره که ی ده که ن، هه ر چه ند ئه و دوژمنا نه ش باویا پیرانیان بن، یا ن کوپ وپرا وخرزم و عه شیره تیشیا ن بن (ئه و) که سانه ی ئابه و شوئوه خۆشه ویستی خوا وپیغه مبره که ی پشش ده خه ن به سه ر خۆشه ویستی خزم وکه سه بییا وه په کانیان) ئا ئه وانه خوای گه وره باوه ر وئیمانی له دلدا چه سپاندوون وپشتگیری کردبوون به سه ر خستن و سه رکه وتن له لایه ن خۆیه وه وله پاشه پوژیشدا ده یانخاته باخه کانی به هه شته وه، که چه نده ها پووایا به ژیر دره خت وگرۆشه کانیاندا تی ده په رئیت، هاوکات له گه ل ژیا نی نه بره ودا، خوای گه وره لئیا ن پارزه وئه وانیش له خوا پارزین (واته پارزین له و نعمه ت و خۆشگوزه رانیه ی که خوا پئی دلوون) ئا ئه وانه حزب وده سه ته وناقم وگرۆهی خوان، ناگادا رین ویزانن که هه ر حزب وده سه ته وناقمی خوای گه وره سه رکه وتوو سه رفرانن (ئه بو حاته م وته به رانی وحاکم پریوا یه تیا ن کردبووه که باوکی ئه بو عوبه یده ی کوپی جه راح له جه نگی به دردا نیاز ی کرد که ئه بو عوبه یده ی کوپی بکوژئیت، به لام ئه بو عوبه یده سه ره تا خۆی لادا، چه ند جاریکی تر باوکی نیاز ی کرد که ئه بو عوبه یده بکوژئیت، نواتر ئه بو عوبه یده باوکی خۆی کوشت) به م هۆیه وه ئه م کۆتا نایه ته ی سو ره تی مو جا ده له ها ته خواره وه .

له هژۆری (بەنی عامر) کوششت که کاتی خۆی هاوێهێمانی جولهکهکانی (بەنی نضیر) بوون، پێغه‌مبەری خواش (ﷺ) بۆ ئەوەی خۆینەکه‌یان بدات پۆشت بۆ لای جولهکه‌کانی (بەنی نضیر) تاوه‌کو له پێگای ئەوانه‌وه خۆپێنی ئه‌و دوو کۆژراوه‌ بدات، جولهکه‌کانی (بەنی نضیر) یه‌ش ئەمه‌یان به‌هه‌ل زانی وکه‌ سێتیکیان ناردە سه‌ریانێک، که له ژۆریدا پێغه‌مبەری خوا (ﷺ) دانێشتبوو قسه‌ی له‌گه‌ڵ ده‌کردن، تاوه‌کو به‌ریدیکی ژۆر گه‌وره له‌سه‌ریانه‌وه به‌خات به‌سه‌ر پێغه‌مبەری خوادا و بیکوژیت، خوای گه‌وره‌ش به‌وه‌حی پێغه‌مبەری (ﷺ) ناگادار کرده‌وه له‌ پیلانه نه‌گه‌رسه‌که‌یان، پاش ئەمه‌ پێغه‌مبەر (ﷺ) سوپای پێکه‌وه‌نا وچووێه سه‌ریان، ئەوانیش چووێه ناوه‌ لاکانیانه‌وه و خۆیان قایم کرد، دواتر که زانیان چاریان نیه‌ داوایان له‌ پێغه‌مبەری خوا کرد که وازیان لێ به‌یئیت که شوێن و جێگای خۆیان چۆڵ بکەن و مه‌ریه‌که‌ی باری ووشترێک که‌ل و په‌ل به‌ن له‌گه‌ڵ خۆیاندا، پێغه‌مبەری خواش (ﷺ) به‌مه‌ پازی بوو، دوا‌ی ئەمه‌ جولهکه‌کان له‌به‌ر ئەوه‌ی خانوه‌کانیان ده‌ست موسلمانه‌کان نه‌که‌وێت ده‌ستیان کرد به‌ پوخانی خانوه‌کانیان به‌ده‌ستی خۆیان.

خۆشه‌ویستان ده‌یبت ئەوه‌ش بزانی‌ن ئیمانداران هه‌یج کاتی ده‌ست پێشخه‌ر نه‌بوون له‌ شکاندنێ پهیمان و به‌ئێن له‌گه‌ڵ هاوێهێمانه‌کانیاندا، له‌گه‌ڵ ئەوه‌شدا جولهکه‌کان حه‌ق و ابوه‌وه له‌وه‌ش زیاتریان له‌گه‌ڵ بکریت، چونکه ئەو کاره‌ی جولهکه‌کان که کردیا به‌ده‌سته‌واژه‌ی ئەم سه‌رده‌مه به‌ (خیانه‌ العظمی) داده‌نریت، به‌لام پێغه‌مبەری خوا (ﷺ) ژۆر میه‌ره‌بان بووه، ته‌نها به‌وه‌نده وازی لێهێنان.

به‌ناوی خوای گه‌وره و میه‌ره‌بان

1 ئەوه‌ی له‌ناسمانه‌کان وزه‌ویدا هه‌ن به‌پاک و پێگه‌ردی ته‌سه‌یحات و زیکرو یادی خوا ده‌کەن، (به‌شێوه‌یه‌که‌ له‌ ژۆر فه‌رمان و ده‌سه‌لاتی خوا ده‌رنه‌چن) هه‌ر ئه‌و خوایه‌یه‌ بالاده‌ست و کاره‌یه‌جێ وێنا.

2 هه‌ر ئه‌و خوایه‌یه‌ که بێباوه‌په‌کانی ئەه‌لی کتاب (جولهکه‌کانی بەنی نضیر) ی له‌ ماڵ و جێگای خۆیان ده‌رکرد له‌یه‌که‌م ده‌ست پێکردنی کۆکردنه‌وه‌وه، و ناچاری کردن (شاری مه‌دینه به‌جێبه‌یئێن)، ئە‌ی ئیمانداران ئێوه به‌ ته‌ما نه‌بوون ئابه‌و شێوه‌یه‌ و به‌و پێسوایه‌ه وولات به‌جێ به‌یئێن، چونکه‌ خاوه‌نی قه‌لا‌ی قایم و یاخاتیکی ژۆر و فراوان بوون، خۆیشیان سه‌ره‌تا وایان ده‌زانی که قه‌لا و شوڕاکیان له‌ تۆله‌ی خوا ده‌یانپاریزیت، به‌لام فه‌رمانی په‌روه‌ردگار له‌ جێگایه‌که‌وه‌ بۆیان هات که ئەو جولهکه‌کانه‌ باوه‌ریان نه‌کرد و به‌ته‌ما نه‌بوون شتی واپوو بدات، و پێغه‌مبەری خوا (ﷺ) سوپایان به‌یئیته‌ سه‌ر بۆ جه‌نگ کردن له‌گه‌ڵیان، ئە‌وه‌بوو په‌روه‌ردگار ترسێکی وای خسته‌تۆره‌ دلایانه‌وه‌ که به‌ده‌ستی خۆیان خانوه‌که‌کانی خۆیان ده‌پوخاند و تێکیان ددا، و ئیماندارانیش ئە‌وه‌ی ماویوه‌وه‌ پوخاندیان (تاوه‌کو شوێنه‌واریشیان له‌ مه‌دینه‌دا نه‌میئیت) (له‌فه‌رموده‌یه‌که‌دا هاتوه‌، که پێغه‌مبەری خوا (ﷺ) ده‌فه‌رمووت: (تصرت بالرعب مسيرة شهر، واته‌: په‌روه‌ردگار سه‌رکه‌وتنی به‌ من داوه‌ به‌وه‌ی که

لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ أُولَئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٢٢﴾

سُورَةُ الْحَشْرِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١﴾ هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِنَابِ مِنْ دِيَارِهِمْ لِأَوَّلِ الْحَشْرِ مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا وَظَنُّوا أَنَّهُمْ مَانِعَتُهُمْ حُصُونُهُمْ مِنَ اللَّهِ فَأَنزَلْنَاهُمْ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا وَقَدَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرَّعْبَ يَخْرِبُونَ بُيُوتَهُمْ بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ فَاعْتَبِرُوا يَا أُولِيَ الْأَبْصَارِ ﴿٢﴾ وَلَوْلَا أَنْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْجَلَاءَ لَعَذَّبَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ ﴿٣﴾

سوره‌تی الحشر

له‌باره‌ی ئەم سوره‌ته‌وه (ئێه‌ن عباس) ده‌لێت: پێغه‌مبەر (ﷺ) کاتی هاته‌ مه‌دینه‌ پهیمان نامه‌یه‌کی له‌گه‌ڵ جولهکه‌کانی (بەنی نضیر) به‌ست به‌وه‌ی نه‌ جه‌نگیان له‌گه‌ڵدا بگات نه‌ ئەوانیش به‌جه‌نگێن له‌گه‌ڵ موسلماناندا، به‌رامبه‌ر ئەمه‌ش سه‌ر و ماڵ سه‌روه‌ت و سامانیان پارێزراو بێت، به‌لام جولهکه‌کان ئەم په‌یمانیه‌یان شکاند، پێغه‌مبەریش (ﷺ) کاتی به‌مه‌ی زانی سوپایه‌کی پێکه‌وه‌ناو چووێه سه‌ریان پێی ووتن والله ئێوه به‌هه‌یج شێوه‌یه‌که‌ خاوه‌نی عهد و به‌ئێن نین لای من، جولهکه‌کانی (بەنی نضیر) زانیان تازه‌ کار له‌کار ترازوه‌ و هه‌یجیان پێناکریت به‌رامبه‌ر موسلمانان پازی بوون به‌بێ جه‌نگ کردن ماڵ و جێگای خۆیان چۆڵ بکەن و مه‌دینه و نیوه‌ دورگه‌ی عه‌ره‌ب به‌جێبه‌یئێن ته‌نها باری ووشترێک که‌ل و په‌ل له‌گه‌ڵ خۆیان به‌ن و یچه‌ شام، زانیان ده‌لێن: ئەم ده‌رکردنه‌ی جولهکه‌یه‌که‌م ده‌رکردنیان بوو له‌ نیوه‌ دورگه‌ی عه‌ره‌ب، کوتا‌ جاریش له‌سه‌رده‌می عومه‌ری کوری خه‌تابدا بوو که جولهکه‌کانی خه‌یه‌ری له‌ نیوه‌ دورگه‌ی عه‌ره‌ب ده‌رکرد.

هه‌ندیکی تر له‌ زانیان ده‌لێن: په‌یمان شکانده‌که‌یان ئە‌وه‌بوو پاش ئە‌وه‌ی یه‌کێک له‌و حه‌فتا هاوه‌له‌ی پێغه‌مبەری خوا (ﷺ) له‌ بێری مه‌عونه‌ بزگاری بوو له‌ کوشتن، له‌کاتی گه‌پانه‌وه‌دا دوو که‌سی

به درختی رنگی مانگیک ترسی خستوه ته دلی نوژمنه کانمه وه) جا کواته نهی شو که سانهی که خاوهن قام وژیروی وهوشن په بند وهریگرن (لهوهی که به سهر جوله که کان هات، بزائن شو وه پاشه رژی هیموو که سیکه که غدر وخیانته بکات).

3) جا نه گهر په روه رنگار شو دهریه دهری ومال چو لکردنه له سهر برپار نه دانایه، نه وه هر له نونیا سزای ددان، و له پاشه پوژ یشدا ناگری نوژه خیان بق هیه .

4) نه م سزایانه شیان به هوی نه وه بسو که دژایه تی خوا وپیغه مبره ری خویان کرد، جا هر که سیکش دژایه تی خوی گه وره بکات، با بزانتیت توله و سزای خوی گه وره زور سهخته .

5) نه وهی برپتان له دار خورماکانیان یان لئی گه پان و نه تان برین هیمووی به ئیژن وه فرمانی خوا بوو، وه بق پیسوا کردنی له خویاخیان وله سنوور دهرچوان بوو .

کاتیک جوله که کانی (بني نضیر) چورنه ناو قه لاکانیانه وه وخویان قایم کرد، موسلمانان ههستان به برپنی دار خورماکانیان تاوه کو بیته دهر وه، جا کاتیک جوله که کان نه میان بینی سهر زهنشتی موسلمانان یان کرد وپییان ووتن : حق ئیوره به لای خوتانه وه چاکسازی ونیسلاح ده کهن بق نه وه دار خورمایانه دهرچن؟ (تاوایه خوی نه گریسی جوله که له هیموو سهرده میکدا کاری زور خراب ناشیرین ده کهن به رامبر نیمانداران له کوشتن و برین وخوین پشتن کوشتنی پیغه مبران، که چی ده یانه ویت له به رامبردا موسلمانان گولیان بق پابخش !!!) نه وه بسو له به رامبر نه م ووتیه ی جوله که کاند موسلمانان سهرسام بوون، پاش نه وه خوی گه وره وه لای دانه وه و فرمووی نه وه له بهر نه وهی که خوی گه وره بییاوه و له سنوور دهرچوه کانی جوله که زلیل و سهر شق بکات به وهی کاتیک ده بیخن که موسلمانان به بهر چاویانه وه و مال و سهر وه و سامانیان دهر وخیتن و دار خورماکانیان دهرچن.

6) نه وهی په روه رنگار له سهر وه و سامانی جوله که کانی (بني نضیر) ی سنده وه وگپراهیه وه بق پیغه مبر (پیغمبر ﷺ) ، ئیوره بق به ده ست هیتانی هیچ ماندوو نه بوون نه سپ و وو شترتان بق تاونه دابوو، (له بهر نه وه په روه رنگار مال و سامانی نه وه جوله که کانه ی تایبته کرد به پیغه مبره ری خاوه) به لام خوی گه وره پیغه مبره کانی زال و سهر که و توه دکات به سهر هر که سیکدا که بیه ویت، بیگومان خوی گه وره به ده سه لاته به سهر هیموو شتیکدا .

7) نه وه مال و سامانه ی خوی گه وره به خشی به پیغه مبره که له سهر وه تی جوله که کانی شارو نه تاته کان، نه وه په روه رنگار برپاری داوه بق خوا و پیغه مبر وخرمانی وه تیوان وه ژاران و پیوارانیش بیت ، نه مهش بق نه وهی که نه مال و سامانه ته نها له نیوان ده وه مند ه کانی ئیوره دا نه بیت (نه مهش هوکی خوی گه وره یه تا پوژی تیامه ت هر مالو داراییه که له جهنگدا بگریته به بی کوشتن و شه پرکردن که پیئی ده لئین (الفی) مافی خوا و پیغه مبر وخرمانی وه تیوان وه ژاران و پیوارانه) جا نه ی نیمانداران نه وهی که پیغه مبر (پیغمبر ﷺ) بیی به خشین وه ری بگرن، وه هر فرمانیکشی به سهر دا کردن جی به جی بکن، له هرچیش قه ده غمی کردن وازی

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ. وَمَنْ يُشَاقِ اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ

العِقَابِ 4) مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لَيْسَةٍ أَوْ تَرَكْتُمْ هَا قَائِمَةً

عَلَىٰ أَسْوَأِهَا فَاِذَنْ لِلَّهِ وَالْمُحْرَبِينَ 5) وَمَا آفَاءَ اللَّهِ

عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَا أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ

وَلَكِنَّ اللَّهَ يُسَلِّطُ رَسُولَهُ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ

قَدِيرٌ 6) مَا آفَاءَ اللَّهِ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ فَلِلَّهِ وَالرَّسُولِ

وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَأَبْنِ السَّبِيلِ كَيْ لَا يَكُونَ

دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ وَمَا أَنْتُمْ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خُذْتُمْ مِنْهَا

بِئْسَ الْكَيْدٌ لِلْقَائِمِينَ 7) وَإِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا سَأَلُوا

رَسُولَهُمْ أَنْ يُرْسِلِ خِيَارَهُمْ أَن سَأَلُوا خِيَارَهُمْ لَدَيْنَكَ يَا

رَسُولُ اللَّهِ فَأَنْتُمْ تُرْسِلُونَ 8) وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ

قَبْلِهِمْ لِيُجِزُوا مِنَ الْحَاغِرِ وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ

قَبْلِهِمْ لِيُجِزُوا مِنَ الْحَاغِرِ وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ

قَبْلِهِمْ لِيُجِزُوا مِنَ الْحَاغِرِ وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ

قَبْلِهِمْ لِيُجِزُوا مِنَ الْحَاغِرِ وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ

قَبْلِهِمْ لِيُجِزُوا مِنَ الْحَاغِرِ وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ

قَبْلِهِمْ لِيُجِزُوا مِنَ الْحَاغِرِ وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ

قَبْلِهِمْ لِيُجِزُوا مِنَ الْحَاغِرِ وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ

قَبْلِهِمْ لِيُجِزُوا مِنَ الْحَاغِرِ وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ

قَبْلِهِمْ لِيُجِزُوا مِنَ الْحَاغِرِ وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ

قَبْلِهِمْ لِيُجِزُوا مِنَ الْحَاغِرِ وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ

قَبْلِهِمْ لِيُجِزُوا مِنَ الْحَاغِرِ وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ

قَبْلِهِمْ لِيُجِزُوا مِنَ الْحَاغِرِ وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ

قَبْلِهِمْ لِيُجِزُوا مِنَ الْحَاغِرِ وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ

قَبْلِهِمْ لِيُجِزُوا مِنَ الْحَاغِرِ وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ

للبیتن ولئی دور بکه ونه وه، جا له خوا بترسن و ته قوی خواتان هه بیت، چونکه به پاستی توله ی خودا زور سهخته و به تینه .

8) نه مال و سامانه ی که له (جوله که کانی بني نضیر) گهرا بق نه وه ژاره کچه ریانه یه، شو (هاوه لانه ی) که له مه ککه وه وه دهرنران و کچیان کرد بق مدینه ومال و سامانی خویان به جی هیت، نه مانه چاوه روانی به خشی و په زامه ندی خوی گه وره ن، هر بقیه له بهر په زامه ندی په روه رنگاریان و ولایتی خویان به جیهیت، و به بی هیچ نیازیکی دنیایی پشتیوانی له خوا و پیغه مبره که ی ده کهن وه وه لی سهر خستی پیازه که ی ده دن، نانه وانه راستگون (له باوه و کارو کرده وه یاندا) .

9) له نوای نه وهی خوی گه وره ده ست که وتی جوله که کانی دا به کچه ریبه کان، نه مچا نیته سهر ستایش و پیواچاکی نیمانداران خه لکی مه دینه (نه نصاریه کان) و ده فرمویت : نه وه که سانهش که پیشت مال و جیگی خویان ناماده کرد له پیناو پیشوازی برا کچه ریبه کانیان و دلبان پزانده وه به نووری نیمان، نه وه که سانه شیان خو ش ده ویت که کچیان کرد بق لایان، و له به رامبر نه وه شدا که درا به مهاجره کان له ده سکه وتی جوله که کانی (بني نضیر) هیچ دلگران نه بوون وله دهر نونیا نندا (له حه سوودی به خیلی) شتیک دروست نه بوو به رامبر یان، نک هر نه وه ند به لگو فرولی نه وان پیش ده خن به سهر به رژه ونده کانی خویاندا، هر چه ند

(عبداللہ کی کوری ٹوبہ کی کوری سے لول سے رکڑھی دو پوہ کان کاتی بینی کہ جولہ کہانی (بني نضیر) ٹابلوقہ دروان له لایین موسلمانانہ وه، چند کہ سیتی نارد بق لایان که پتیان بلئی دامه نزو و خق گرون ونه ترسن هه رکاتیک جه نگان له گهل موحه مه د و کومه له که بیدا نیمه ش پشتگری نیوه یین، نه وه بوو جولہ که کان به و درده پوشتن - وه کورد دهلی گورگانه خواریدان کردن - و خوشیان میثیک میوانیان نه بوو، وه هیج خاوه نی به لاین وپه یمانی خویان نه بوون له گهل جولہ که کاندا).

12 (نه وه بزائن) نه وه جولہ کانه نه گهر دهریشکران له مه دینه نه وه دوو پووانه له گهلایان دهرناچن، وه هه روه ها نه گهر جه نکیشیان له دژ بکریت پشتیوانیان ناکن (هه واش دهرچوو) وه گرمیان نه گهر پشتیوانیان له جولہ کانه ش کرد، پاش تاویک پشت هه لده کهن و گورپانی جهنگ به جیده هیلن، وپاشانیش سه رکه وتوو نابن (نهم دوو پووانه خوی گهره زه لیل وریسوی کردن و نفاق و دوو پوویه که شیان هیج سوو دیکیان پی ناگه یاندن).

13 نه می تیمانداران به راستی نیوه له دلی نه وه دوو پوو و جولہ کانه دا ترس وسامتان زیاتره له خوی گهره، نه ویش به موی نه وه ی که نه وانه گهل وه زیکی ناحالی و تینه که شستون (چونکه نه گهر حالی یونابه ده یانزانی که خوی گهره نیوه ی سرخست به سه ر نه واندان، هه نه ویش شیوی نه وه یه که لئی بترسیت).

14 جولہ که کان (نه وه نده ترسنوکن) هیج کاتیک ناویرن به یه که پارچه یی و به کومه ن له گهل تان بجه نگان، مه گهر له قه لا قایمه کانایاندا نه بیت، یان له پشت دیواری ماله کانایانه وه نه بیت، چونکه نه وه جولہ کانه دژایه تی نیوانیان زور سه خته، له کاتیکدا تو دا وه زانیت که نه وان یه که ده ست و یه که پارچه و کونکن له نیوخویاندا، به لام له راستی دا دلگه کانایان جودا وله یه که دورن، نه مه ش له بهر نه وه یه که نه وان که لیکي نه قام و بی عه قلن.

15 حالی نه مانیش وه ک حالی پیشینه کانی خویان وایه (وه ک حالی جولہ که کانی به نی قینوقاع) یان (موشریکه کانی قوربه ییش که له جهنگی به دردا چیان به سه ر هات، که شه ش مانگ پیش نه م پووداوه ی نه مان بوو) که به نه نجام وکار وکرده وه وقله ی خویان گه شتن، (نه یوایه بیانزانیایه که کاری نه گریس وایان نه کردایه) وه له پاشه پوژیشدا سزای زور سه ختیان بق هه یه.

16 (نمونه یی نه م دوو پووانه که نه دجامیان دا له گهل جولہ که کانی بني نضیر) دا، وه ک نمونه یی شه یان وایه کاتیک هانی مرقف، ده دات وپیی ده لیت : کافر بیه، (نه ویش به وه ی گونا ه و تاوان و کوفری لا جوان ده کات وپیی ده پارزینیته وه) جا کاتیکیش که کافر بوو، شه یان به وه که سه ده لیت: به راستی من له تق به ریم ومن له خوی پهره رندگاری جیهان دهرترم (نهمه ش نه وه ده گه یه نیت که شه یانی نفرین لیکرو هه میشه وپه شیواری جرداو جور خه ریکی له خشته بردن وپیلان گزپانه له مرقفه کان، پاشانیش بق نه وه ی داخ وحه سره تیان بدانی ده لیت: من له نیوه به ریم ومن له خوا دهرترم).

17 سه ره نجام وپاشه پوژئی شه یان ونه و بیباوه پانه ییش هه رنارگری دژه خه وپه میشه یی وه هتا هه تایی تیایدا

وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١٠﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَئِنْ أُخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ وَلَا نَطِيعُ فِيكُمْ أَحَدًا أَبَدًا وَإِنْ قُوتِلْتُمْ لَنَنْصُرَنَّكُمْ وَاللَّهُ شَهِدٌ لَبِئْسَ لَكُم مَّكْرٌ ﴿١١﴾ لَئِنْ أُخْرِجُوا لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ وَلَئِنْ قُوتِلُوا لَا يَنْصُرُونَهُمْ وَلَئِنْ نَصَرُوهُمْ لَيَأْتِيَنَّكَ الْآدَابُ ثُمَّ لَا يَنْصُرُونَ ﴿١٢﴾ لَأَنْتُمْ أَشَدُّ رَهْبَةً فِي صُدُورِهِمْ مِنَ اللَّهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿١٣﴾ لَا يَقُولُونَ كُنْمْ جَمِيعًا وَلَا فِي فُرَى مُحْصَنَةٍ أَوْ مِنْ وراءِ جِدْرِ بَأْسِهِمْ يَنْهَرُهُمْ سَدِيدٌ تَحْسَبُهُمْ جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّىٰ ذَٰلِكُمْ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ﴿١٤﴾ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَبِأَيِّ ذَا قَوْلٍ وَإِلَّامِهِمْ وَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٥﴾ كَذَّبَ الشَّاطِرِينَ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ اكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾

خوشیان هه ژار ونه داریش بن، جا نه وه که سه ی خوی له رژی وپه زلی بیاریزیت و زال بیت به سه ر دهروونیدا هه نه وانه سه رقران و خوشیه ختی دنیا و قیامه تن .

10 نه وانه شی له پاش کوچره یه کان ونه نصاریه کانه وه هاتن نزو پارانوه یان نه مه یه که ده لاین: نه ی پهره دگارمان له گونا هه کانی نیمه ونه وپه برایانه شمان له (کوچه ریه کان وپشتیوانه کان) خوش بیه که له پیش نیمه وه پتیازی تیمان ونیسلامیان گرتبه ر، هیج بوغز و قینیکیش مه خه ره دلمانه وه له ناستی نه وانه ی که تیمانیان هیتاوه (که مه به ست پیی هاوه له به پزیه کان و سه له فی صالحی نه م نومه ته یه، نه ک وه ک افزیه کان که سه ری زمان وینی زمانیان قسه و تانه وته شه ره دانه له هاوه له به پزیه کان) نه ی خوی گهره به راستی تق به سوژ و به خشنده ومیره یانیت .

11 نه ی موحه مه د ثایا نه تبینی نه وه که سانه ی که دوو پوو بوون کاتیک ووتیان به برا جولہ که کانایان نه گهر نیوه دهریکرین له مه دینه نیمه ش له گهل تانا درده دهره چین ومه دینه به جیده هیلن، وه هیج کاتیکیش له زیان و دژی نیوه به گوئی موحه مه د وشوینکه وتوانی نا که یین وناشیه یه جهنگ له دژ تان، وه نه گهر جه نکیشتان له دژ کرا بیگومان نیمه پشتیوانی نیوه ده که یین، (نه مه له کاتیکدا یه) خوی گهره خوی شاهیده که نه وانه بیگومان درژ ده کهن ودرژنن

دهمیننسهوه، شهویش له بهر شهوهی که سسته میان کرد و له سنوره کانی خوا ده رجوون وه هر شهوهش سزای شه و بیباوه رانه یه له گه گان شه یسانی نه فرین لیکراودا.

18 شهی شه که سانه ی که باوه پدارن له خوا بترسن و ته قوای خواتان هه بییت، (شهویش به وه ده بییت شهوهی پهروه ردار و پیغه مبه ره که ی فرمانیان پیکردوه جی به جی بکه ییت، شهوهی شهوان قه ده غه یان لیکردوه وازی لیبه ییت) ده ی با هه که سیک سه رنج بدات و (بیر بکاته وه) بزانت چ شتیکی پیش خوی خستوه (له کار و کرده وهی، با محاسبه ی دهروونی خوی بکات، پیش شهوهی محاسبه ی له گه گان بکرت) بۆ سه یینی پاشه پۆژی، ده ی که واته ئیوه شه به ردوام بن له سه ره له خوا ترسان، چونکه به راستی خوی گوره شه ره زا و به ناگایه به هه مو شه کار و کرده وانسه که ده یکه (پهروه ردار قیامته ی به سه یینی ناو بردوه، شه مه شه شهوه ده گه یه نیت که هاتنی قیامته زۆر نزیکه و یگه مردنی هه که سیک هاتنی قیامته یته ی وه پیغه مبه (پهروه) له فه ره مووده یه کدا ده فه رمویت: من مات فقد قامت قیامته، واته هه که سه مرد شهوه قیامته ی شه که سه هاتوه).

19 ئیوه وه که شهوه سانه مه ین که فه ره مانه کانی خویان فه رامۆش کرد و پشتگو ییان خست، له به رامبه ریشدا پهروه ردار سه ره گردانی کردن و خۆشیانی له بیر خۆیان برده وه (نه یان توانی کار و کرده وه یه کی باشی و ابگه که سه سوودیان پی بگه یه نیت بۆ دوا پۆژیان) هه شهوانه شن له سنوره و فه ره مانی خوا ده رجوون.

20 (له پاش باسکردنی پاشه پۆژی بیباوه پان خوی گوره له بهر شهوهی هانی باوه پداران بدات و موژده یان بداتی که شهوان وه بیباوه پان نین له ته رازووی پهروه رداردا) ده فه رمویت: به هیج شتیه وه که کۆمه ل و ده سته ی به هه شتیان له گه گان کۆمه ل و ده سته ی دۆزه خیاندان له ته رازووی خوادا یه کسان نین، چونکه هه شهوهی به هه شتن سه ره که وتوو سه رفه ران.

21 (پاشان پهروه ردارگی بالاده ست گرنگی و پله پایه و گه وه یی قورتانی پیرۆز بۆ مرۆقه کان باس ده کات، تاوه کو بیر له واتا و مانا کانی بکه نه وه و به دل و بیر و هۆشیان گۆیی بۆ بگرن، سه ره نشتی مرۆقه کان ده کات) و ده فه رمویت: شه گه شه قورتانه مان دابه زاندا یه بۆ سه ره کتو یک (به وه به یزی و قایمی و به رزیه ی خۆیه وه) شهوه ده تبینی به مل که چی و له ترس و هه ییه ته ی خوی گه وره شه پاره و وورد و خاش ده بوو، ئانه مه شه کۆمه له نمونه یه کن ده یان نه یینه وه بۆ خه لگی تاوه کو بیر بکه نه وه (له مانا کانی قورتان و ده سه لاتی خوی گه وه).

22 پاش شه مانه پهروه ردار کۆمه لیک له صفیات و ناوه جوانه کانی خوی باس ده کات و ده فه رمویت: خوا شه خوایه یه که جگه له خوی هیج په رستراویکی به حه ق نی یه جگه له خوی، وزانایه به هه موو (کارو کرده وه و شته) نه یینی (غه بیباته کان) و ئاشکرکانیش، هه شهویشه به به زه یی و به خشنده و میه ره یان.

23 خوی گه وه هه شهوه خوایه یه که هیج په رستراویکی به حه ق نی یه جگه له زاتی خوی، پاشا و خاوه ن مولگی هه موو بوونه وه ره،

فَكَانَ عَقِبَتُهُمَا أَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ ﴿١٧﴾ يَتَأْتِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنَّوَالَهُ وَتَنْتَظِرُ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ وَأَنَّوَالَهُ إِنَّ اللَّهَ خَيْرٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنسَاهُمْ أَنفُسَهُمْ أُولَٰئِكَ هُمُ الْفٰسِقُونَ ﴿١٩﴾ لَا تَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفٰلِحُونَ ﴿٢٠﴾ لَوْ أَنزَلْنَا هَٰذَا الْقُرْءَانَ عَلَىٰ جَبَلٍ لَّرَأَيْتَهُ خَرُّشًا مُّتَّصِدًا مِّنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١﴾ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عِلْمُهُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِيمُ ﴿٢٢﴾ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيَّمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحٰنَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٢٣﴾ هُوَ اللَّهُ الْخَلِيقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ يُسَبِّحُ لَهُ فِى السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٤﴾

پاك و بیگه رده له هه موو سیفاتیکى ناشایسته، ئاشتی خواز و دلنیا که ره وهی دروستکراوه کانی ته ی به وهی سته میان لى ناکات (نیمانداری نشی دلنیا کرده ته وه که سزایان نادات)، پارێزه ر و چاودێری دروستکراوه کانی ته وزال و به ده سه لاته و خاوه ن شکویه و شایسته ی هه موو گه ره ییه که و پاک و بیگه ردى بۆ خوا له وهی که هاوه ل په یدا که ران بۆ خوی بریار ده دن.

24 خوا شه خودایه یه که دروست که ر (خالقی هه موو دروستکراوه کانه، واته بوونه وه ره ی له نه بوونه وه هیناوه ته بوون) و به ده یینه ر و وینه و نه خشه کیشی (هه رشتیکه که به یه ویت خه لقی بکات) هه شه شایسته ی شهوه هه موو ناویکی جوان و پاک (له فه ره مووده یه کی سه حیح دا هاتوه که بوخاری و مسلم ریوا یه تیان کردوه که ده فه رمویت: **إِنَّ لِلَّهِ تِسْعَةً وَتِسْعِينَ إِسْمًا مَّا إِلَّا وَاحِدًا، مِنْ أَحْصَاها دخل الجنة، وهو وتر يحب الوتر،** واته: خوی گه وه نه وه د و تر ناوی هه یه سه د ناو جگه له یه کیک نه بییت، هه ره که سه بیان شه یزیت (وکار به و ناوه جوانانه بکات و په وشتی خوی پی برانینته وه)، خوی گه وه ده یخاته به هه شته وه، خوی گه وه تا که و تاکیشی خۆش ده ویت، (واته یه خوایه رستی خۆش ده ویت) له کۆتایدا ده فه رمویت: هه رچی له بوونه وه ره له ئاسمانه کان و زه ویدایه هه مووی ستایش و ته سبیحاتی خوی گه وه ده کن، هه شهوه خودایه یه بالاده ست و کار به جی و دانان.

بوویتمه وه له ئابینه که م بیان رازی بوویم به بی باوه‌ری پاش
 موسلمان بوون، نه نجا پیغه مبه‌ر (ﷺ) فه‌رمووی: (پاست ده‌کات)،
 عومه‌ر ووتی: ئە‌ی پیغه مبه‌ر (ﷺ) لیم گه‌پێ با بده‌م له گه‌ردنی
 ئە‌مه‌ نا‌پاکه‌، پیغه مبه‌ریش (ﷺ) فه‌رمووی: (بیگومان ئە‌م حا‌طه‌ به
 به‌شداری = غه‌زای به‌سری کردووه‌ تۆ چو‌زانیت له‌وانه‌یه‌ خوا
 ناگاداری به‌شداربووانی غه‌زای به‌در بیت چی ده‌که‌ن فه‌رمووی بی‌تی
 چی ئە‌که‌ن بی‌که‌ن من لیتان خۆش بووم) ئە‌نجا خ‌وای گه‌وره‌ ئە‌م
 ئایه‌ ته‌ی دابه‌زاند: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَخْذُوا عِدْوِي
 وَعَدُوَكُمْ...﴾

به‌ناوی خ‌وای به‌خشنده‌ و مبه‌ره‌بان

١ ئە‌ی ئە‌و که‌سانه‌ی که باوه‌رتان هیناوه‌ (که مه‌به‌ست پی‌ی
 حا‌ته‌بی کوپی ئە‌بی به‌لته‌عه‌ وه‌ره‌که‌سیش وه‌ک ئە‌و ده‌کات)،
 دۆشمنانی من و دۆشمنانی خۆش‌تان مه‌که‌ن به‌ دۆستی خۆتان، ئایا
 ئیوه‌ دۆستایه‌تی خۆتانیا‌ن بۆ ده‌نێرن، که ئیوه‌ دلنایشان له‌وه‌ی
 ئە‌و (بت په‌رستانه‌ی مه‌که‌که‌) بیباوه‌پن به‌و ئایه‌ پاست و دروسته‌ی
 که بۆ ئیوه‌ هاتووه‌، له‌هه‌مان کاتیشدا پیغه مبه‌ر و ئیوه‌شیا‌ن
 (له‌شاری مه‌که‌که‌) ده‌رکرد ته‌نها له‌به‌ر ئە‌وه‌ی باوه‌ردان به‌خ‌وای
 گه‌وره‌ی په‌روه‌ردگارتان، جا ئە‌گه‌ر ئیوه‌ بۆ تیکۆشان جه‌هاد کردن
 ده‌رچوون له‌ وولاتی خۆتان له‌ رێگای مندا و مه‌به‌ستتان خۆش‌نوودی
 و پزنامه‌ندی منه (ئە‌وه‌ دۆستایه‌تی ئە‌و بیباوه‌رانه‌ مه‌که‌ن) ئایا
 ئیوه‌ به‌ نه‌ینی خۆشه‌و‌یستی خۆتانیا‌ن پی‌ ده‌گه‌یه‌ن؟ له‌ کاتی‌کدا
 من ناگادارم به‌وه‌ی که ئیوه‌ شار‌نو‌تانه‌وه‌ و ئه‌وه‌شی ئاشکره‌تان
 کردووه‌، جا هه‌ره‌کس له‌ ئیوه‌ دۆستایه‌تیا‌ن بکات، ئە‌وه‌ بیگومان
 رێگای پاستی وون کردووه‌، و سه‌ری لێش‌واوه‌.

٢ ئە‌گه‌ر (ئە‌و بیباوه‌رانه‌) ئیوه‌یا‌ن توش بی‌یت و ده‌ستیان
 بکه‌ون، ئە‌وه‌ ده‌بن به‌ دزمن‌تان و ده‌ست و زمانیا‌ن به‌ خراپه‌ درێژ
 ده‌که‌ن بۆتان (واته‌ ئە‌که‌ر ده‌سه‌لاتیا‌ن هه‌بی‌ت ده‌تانکوژن و
 به‌زمانیشیا‌ن که‌مه‌رخه‌می ناکه‌ن له‌ چینیو تانه‌ و ته‌شه‌) هه‌روه‌ها
 ئاواته‌ خ‌وزان و پی‌تیا‌ن خۆشه‌که‌ ئیوه‌ بیباوه‌پن (وشوین ئە‌وان
 بکه‌ون وه‌ل‌تان بگه‌پێننه‌وه‌ له‌ ئیسلام).

٣ (ئە‌گه‌ر ئیوه‌ له‌به‌ر خاتری ما‌ل‌و مندال‌تان ئە‌وه‌تان کردووه‌ که
 ئە‌و بیباوه‌رانه‌ بیا‌ن پارێژن له‌ شاری مه‌که‌که‌) ئە‌وه‌ له‌ پۆژی داویدا
 ما‌ل‌و مندال‌تان و خ‌زمان‌تان هه‌چ سوودیک‌تان پی‌ ناگه‌یه‌ن، چونکه‌
 په‌روه‌ردگار له‌و پۆژه‌دا له‌یه‌کتان جیا‌ده‌کاته‌وه‌ (باوه‌ردار بۆ
 به‌هه‌شت و بی‌ باوه‌ریش بۆ دۆزه‌خ) به‌راستی خ‌وای گه‌وره‌ بی‌نایه‌
 به‌و کار وکرده‌وانه‌ی که ده‌یه‌که‌ن.

٤ (په‌روه‌ردگار بۆ ئە‌وه‌ی نمونه‌یه‌کی جو‌ان و پو‌ون
 له‌خۆشه‌و‌یستی بۆ خوا و دو‌ور که‌وتنه‌وه‌ له‌ بیباوه‌پان بۆ موسلمانان
 باس بکات، نمونه‌ی یه‌کێک له‌ پیغه مبه‌ره‌ خۆشه‌و‌یسته‌کانی که
 ئیبراهیم (ع‌ل‌یه‌س‌) باس ده‌کات) و ده‌فه‌رمو‌یت: ئە‌ی باوه‌رداران
 بیگومان له‌ ئیبراهیم (ع‌ل‌یه‌س‌) و ئە‌وانه‌ی له‌گه‌لیدا بوون سه‌رمه‌شق
 و نمونه‌یه‌کی جو‌ان هه‌یه‌، کاتی‌ک به‌ خ‌زم و که‌س وه‌ژده‌که‌ی خۆیا‌ن
 ووت: ئی‌مه‌ بی‌زار و به‌رین له‌ خۆتان و له‌و بتانه‌ش که له‌بری خوا
 ده‌یا‌نپه‌رستن، ئی‌مه‌ باوه‌رمان نیه‌ به‌ ئایینی ئیوه‌ و دۆشمنایه‌تی له‌

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَخْذُوا عِدْوِي وَعَدُوَكُمْ أُولِيَاءَ تَلْفُوتُ
 إِلَيْهِمْ بِالْمَوَدَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ
 وَإِيَّاكُمْ أَنْ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ حَرَجْتُمْ جِهَدًا فِي سَبِيلِي
 وَابْنِعَاءَ مَرْضَاتِي تُسِرُّونَ إِلَيْهِمْ بِالْمَوَدَّةِ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ
 وَمَا أَعْلَنْتُمْ وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ١ إِنْ
 يَتَّقُواكُمْ يَكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءً وَيَسْطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ وَأَلْسِنَتَهُمُ
 بِالسُّوءِ وَوَدُّوا لَوْلَا آلُكُمُ الْكُفْرُونَ ٢ إِنْ تَتَفَعَّلُوا بَرِحًا مُكْرِمًا وَلَا أَوْلَادَكُمْ
 يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَفْعَلُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهِ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ٣ قَدْ
 كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لَوْلَا نُحْسِنُ
 إِنَّا بَرَاءٌ وَأَنْتُمْ مِنْكُمْ وَإِنَّا نَعْبُدُونَ مَنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا
 وَبَيْنَكُمْ الْعَدَاةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحَدُّهُ إِلَّا
 قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ لَا تُشْفِقَنَّ لَكَ وَمَا أَمْرُكَ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ
 رَبَّنَا عَلَيكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنبَأْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ٤ رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا
 قِسْمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَأَعِزَّنَا رَبَّنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ٥

سوره تی الممتحنة

هۆی هاتنه‌ خ‌واره‌وه‌ی ئایه‌تی یه‌که‌می سو‌ره‌تی (الممتحنة):
 موس‌لیم ده‌گه‌پێته‌وه‌ له‌ عه‌لی کوپی ئە‌بو طالیه‌به‌وه‌ (په‌زای خ‌وای ئی
 بی) ده‌لی: پیغه مبه‌ری خوا (ﷺ) من و زویه‌یر و میقدادی نارد
 فه‌رمووی: (پۆژن تا ده‌گه‌نه‌ - روضه‌ خ‌اخ - شوینیکه‌ نزیک مه‌دینه‌)
 تا له‌وی دا ئافره‌تیک‌ی تیا‌یه‌ نامه‌یه‌کی پی‌ یه‌ لێی سه‌نن) ئی‌مه‌ش
 و لاغه‌کانمان غارداو ده‌رچو‌وین، یه‌کسه‌ر گه‌شتین به‌ ئافره‌ته‌که‌،
 ووتمان نامه‌که‌ ده‌رپێنه‌، ووتی نامه‌م پی‌ نیه‌، ووتمان: سو‌یند به‌خوا
 ئە‌و نامه‌ ده‌ردپێنی یا جل و پۆشاکه‌که‌ت داده‌که‌تین له‌به‌رت دا،
 ئە‌نجا له‌ناو په‌له‌که‌کانیدا ده‌ری هینا، ئی‌مه‌ش نامه‌که‌مان هینا‌یه‌وه‌
 بۆ پیغه مبه‌ر (ﷺ) تینیدا نوسرا بوو: له‌ حا‌طه‌بی کوپی ئە‌بی
 به‌لته‌عه‌وه‌ بۆ کۆمه‌ڵی له‌ بی باوه‌رانی مه‌که‌که‌، جا هه‌والی هه‌ندی =
 کاروباری پیغه مبه‌ری (ﷺ) پیدابوون، پیغه مبه‌ریش (ﷺ)
 فه‌رمووی: (حا‌طب ئە‌مه‌ چی یه‌؟) حا‌طب ووتی: ئە‌ی پیغه مبه‌ر
 په‌له‌م ئی مه‌که‌! من که‌سی‌ک بووم خ‌ۆم خ‌ستبووه‌ پال‌ قو‌ره‌یش
 و له‌وان نه‌بووم، به‌لام ئە‌و کۆچه‌ریانه‌ی که له‌گه‌ل‌تان هه‌موویان خ‌زم
 و که‌سیان هه‌یه‌ ما‌ل و منداله‌کانیا‌ن ده‌پارێژن، به‌لام من که‌س و
 کارم نیه‌ پارزگاری ما‌ل و منداله‌کانم بکات، پی‌م خۆش بوو چاکه‌
 و مه‌نتیک‌م به‌سه‌ریانه‌وه‌ هه‌بی‌ت که به‌هۆیه‌وه‌ خ‌زمه‌کانم بپارێژن وه
 من که‌ ئە‌م کاره‌م کردووه‌ وه‌ نه‌بی بی باوه‌ر بووم یا‌ن پاشگه‌ز

نیوانماندا پیدا بووه (مادام ئتوه بهره‌وام بن له‌سر کوفری خۆتان) تائو کاته‌ی باوهر به خوای ته‌نا دیتن (جا‌نگه‌ر و ابو له‌سه نه‌م دوزمنایه‌تیه ده‌گه‌زین بق خۆشه‌ویستیان) جگه له‌و په‌یمانیه که ئیبراهیم دای به باوکی و پیتی ووت : بیگومان داوای لیخۆش بوونت بق ده‌که‌م (لای خوای گه‌وره) (واته ئتوه داوای لیخۆش بیون نه‌که‌ن بق بت په‌رست و بیباوه‌پان) پاشان ووتی به باوکی من هیچ ده‌سه‌لانیکیشم نیه لای خوای گه‌وره (که سزایه‌کت لی نووریخه‌مه‌وه یان قازانجت پی بگه‌یه‌تم) ئه‌ی په‌روه‌ردگارمان ته‌نا پشتمان به تو به‌ستوه، وه هه‌ر بۆلای تو شه گه‌رانه‌وه‌مان، و سه‌ره‌نجامی هه‌موو شتیکیش بق لای تو یه .

ئه‌ی په‌روه‌ردگارمان مه‌مانکه به مایه‌ی تا‌قی کردنه‌وه بق ئه‌وانه‌ی که بیباوه‌پ بیون (که سزایان بدن و بیانه‌ویت له ئایینی پیروزی نیسلام هه‌لمان بگه‌زینه‌وه، پاشان بلین ئه‌گه‌ر ئه‌مانه له‌سر هه‌ق بو‌نا‌یه ئاویان به‌سه‌ر نه‌ده‌هات) ئه‌ی په‌روه‌ردگارمان لی‌مان خۆش بیه، به‌پاستی هه‌ر تو‌ی زان و یه‌ده‌سه‌لات و کار به‌جی و دانان .

سویند به خوای گه‌وره له به‌سه‌رهات و چه‌یرۆکی ئیبراهیم (علیه‌السلام) و شوینکه‌وتوانیدا سه‌ره‌شق و پی‌شه‌نگیه‌کی جوان و چاک هه‌یه (بق شوین که‌وتن و چا‌ولی‌کردنیان) بق ئه‌و که‌سه‌ی که ئاوات و تو‌میدی په‌زانه‌ندی خوا و سه‌ره‌زای پاشه‌پۆژ بیه‌ت، وه هه‌رکه‌سه‌ی‌کیش پشت هه‌ل‌ده‌کات له ناین و پی‌بازی ئه‌وان (زه‌ره‌زۆمه‌نده) و هه‌ر په‌روه‌ردگاریشه ده‌وله‌مند و بی‌نیازه (پی‌ویستی به مۆقه‌کان نیه) و شایسته‌ی هه‌موو سوپاسی‌کیشه (واته ئه‌و که‌سه‌ی شوین پی‌بازی پی‌روزی نیسلام نا‌گه‌ویت، ئه‌و ته‌نا خۆی زیان لیکه‌وتووی دنیا و قیامه‌ته).

نزیکه (د‌ل‌نیا بن) له نیوان ئتوه و ئه‌و که‌سه‌یه که دوزمنایه‌تیان کردون خوای گه‌وره خۆشه‌ویستی و میه‌ره‌بانیه‌ک دروست بکات (به ئیمان هه‌تان وواز له سه‌رکه‌شی په‌روه‌ردگاریان به‌یئین) به‌پاستی هه‌ر خوای گه‌وره‌یه به‌ده‌سه‌لات و هه‌ر ئه‌ویشه لیخۆش بووی میه‌ربان .

خوای گه‌وره پ‌نگاتان لی نا‌گریت و قه‌ده‌غه‌تان نا‌کات که چاکه بکه‌ن و داد‌گه‌ر بن له گه‌ل ئه‌و (بی‌باره‌پانه‌ی) که له‌گه‌لتان نه‌چه‌نگاون له‌سه‌ر ئه‌م ئایینه وه ماله‌کانی خۆتان ده‌ریان نه‌کردیون (وه‌ک ژنان و ماله‌کانیان)، بیگومان خوای گه‌وره داد‌په‌روه‌رانی خۆش ده‌ویت (واته مامه‌له‌تان له‌گه‌لیان با وه‌ک مامه‌له‌ له‌گه‌ل کردنی بیباوه‌په‌کانی مه‌که‌نه‌بیت) (ئه‌سمای کچی ئه‌بو به‌کری صدیق: دایکی هات بۆلای - که تائو کاته‌ش بی‌باوه‌پ بوو - به هه‌ندیک دیار یه‌وه که بریتی بوو له ک‌شک و پۆنی خۆمالی، ئه‌ویش لای وه‌ر‌گه‌رت و نه‌یه‌بشت بچیته ژووره‌وه، نو‌اتر پرس‌یاری له عاتشه کرد له‌سه‌ر ئه‌و کاره‌ی خوای گه‌وره‌ش ئه‌م ئایه‌ته‌ی ناره‌ده خواره‌وه) ئیمامی ئه‌حمه‌د ریواییه‌تی کردوه .

به‌لکو خوای گه‌وره قه‌ده‌غه‌ی ئه‌وه‌تان لی ده‌کات که پشتیوان و پال‌پشت و دۆستایه‌تی ئه‌وانه بکه‌ن که چه‌نگیان له‌گه‌ل کردن له‌شوین و مالی خۆتان ده‌ریان کردن و یارمه‌تی ئه‌وانه‌شیان دا که ده‌ستیان هه‌بوو له‌ده‌رکردنتان (واته نا‌بیت پشتیوانی بیباوه‌پ

لَفَذَكَانَ لِكُرْفِهِمْ اَسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَنْ كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ
وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٦﴾ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَجْعَلَ
لِيخْرُشِ بِيَوْمِ بَقْدِهِمْ مَوْدَةً وَاللَّهُ فَالِدِيرُ وَاللَّهُ عَزُورٌ رَحِيمٌ
لَا يَهْتَكِرُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يَقْبَلُوا فِي الدِّينِ وَلَمْ يَخْرُجُوا
مِنْ دِينِكُمْ أَنْ تَبْرُوهُمْ وَتَقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ
﴿٧﴾ إِيْمَانِيَّتِكُمْ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَبَلُوا فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُوا
مِنْ دِينِكُمْ وَظَهَرُوا عَلَنَ إِخْرَاجِكُمْ أَنْ تَوَلَّوْهُمْ وَمَنْ يَتَّوَلَّهُمْ فَأُولَئِكَ
هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا جَاءَكُمْ الْمُؤْمِنَاتُ
مُهَاجِرَاتٍ فَأَمْتَحِنُوهُنَّ اللَّهُ أَعْلَمَ بِإِيمَانِنَّ فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ
فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ لَأَنْ هُنَّ حِلٌّ لَهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ وَأَتَوْهُنَّ
مَا أَنْفَقُوا وَلَا جُنَاحَ عَلَيْنَكُمُ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ إِذَا ءَاتَيْتُمُوهُنَّ أَجْرَهُنَّ
وَلَا تَسِيكُونَهُنَّ الْكُفَّارِ وَسَأَلُوا مَا أَنْفَقْتُمْ وَلَسْتُمْ لَهَا أَنْفَقُوا
ذَلِكَ حُكْمُ اللَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٩﴾ وَإِنْ فَاتَكُمْ
شَيْءٌ مِنْ أَرْزَاقِكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ فَعَابَقْتُمْ فَاتُوا الَّذِينَ ذَهَبَتْ
أَرْزَاقُهُمْ مِثْلَ مَا أَنْفَقُوا وَأَتَقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿١٠﴾

و بت په‌رسته‌کانی مه‌که‌ه و هه‌رشۆه‌کانیان (بن) جا هه‌رک‌س پشتیوانیان بیه و دۆستایه‌تیان بکات، ئه‌وه سه‌مکار هه‌ر ئه‌وانه‌ن .

هۆی هاتنه‌ خواره‌وی ئه‌م ئایه‌ته : بوخاری ده‌گه‌زیته‌وه له میسوره‌ و مه‌روانی کوپی حاک‌مه‌وه ، ده‌لین: که په‌قعه‌به‌ر (په‌په‌ر) په‌یمانێ حوده‌بیه‌یه‌ی له‌گه‌ل کافرانی قو‌پیشدا به‌ست که هه‌ر ک‌س موسلمان بیه‌ت و بچیه‌ت بۆلایان ته‌سه‌لمیان بکاته‌وه ، نو‌اتر چه‌ند ئافه‌ره‌تیکی ئیماندار هاتن - له مه‌که‌ه‌وه بق مه‌دینه - به‌و بۆنه‌یه‌وه خوای گه‌وره‌ش ئه‌م ئایه‌ته‌ی دابه‌زاند ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا جَاءَكُمْ الْمُؤْمِنَاتُ﴾ .

ئه‌ی ئه‌و که‌سه‌یه‌ی باوه‌رتان هه‌یناوه کاتیک ئه‌و ئافه‌ره‌ته ئیماندارانه‌ی که کۆچ ده‌که‌ن (له مه‌که‌ه‌وه) و دین بۆلاتان ، تا‌قیان بکه‌نه‌وه (به‌وه‌ی که ئایا ته‌نا له‌به‌ر په‌زانه‌ندی خوای گه‌وره هاتوون و له‌به‌ر مه‌به‌ستی دینیایی نیه کۆچه‌که‌یان ، یان له‌به‌ر کێشه‌ی خه‌زانی ئه‌بو له‌گه‌ل می‌رده‌که‌یان، یان له‌به‌ر شو‌کردنیان بیه‌ت به‌ که‌سێک) بیگومان خوای گه‌وره نا‌گاداره به ئیمان‌که‌یان، جا که زانیستان که باره‌پ‌دارن ئه‌وه نه‌یانگه‌زینه‌وه بق لای می‌رده بیباوه‌په‌کانیان، نه ئه‌و ئافه‌ره‌تانه بق ئه‌و می‌رده بیباوه‌په‌کانیان هه‌لان، نه ئه‌و بیباوه‌پانه‌ش هه‌لان بق ئه‌و ئافه‌ره‌ته باوه‌پ‌دارانه، ئه‌و ماره‌بیانه‌ی که می‌رده‌کانیان بق ئه‌م ئافه‌ره‌ته باوه‌پ‌دارانه‌یان سه‌ره‌ف کردوه بۆیان بگه‌زینه‌وه، پاشان دوا‌ی ئه‌وه‌ی که (عه‌دیان به‌سه‌ر

دا که بیباوه‌پ بیون، پاشتر که نیمانیان هینا یه کیکیان مه‌او‌یهی کوپی ئه‌بو سوفیان ماره‌ی کرد ئه‌وی که‌شیان صفوانی کوپی ئومه‌یه ماره‌ی کرد.

جا ئه‌گه‌ر هه‌ندیک له‌هاوسه‌ر و‌خیزانه‌کانتان له‌ده‌ست چوو به‌ گه‌رانه‌وه‌یان بۆ ناو بیباوه‌پان و (ئوانیش ماره‌یان کردنه‌وه و ماره‌یه‌یه‌کیان بۆ ئیوه نه‌گه‌راندوه) ئیوه‌ش که‌ جه‌نگنان له‌گه‌دا کردن و‌غه‌نیمه‌ت و‌مال و‌سامانتان لێ گرتن به‌ ئه‌ندازه‌ی ئه‌و ماره‌یه‌یه‌ی که‌ خه‌رجیان کردوه زینانی ئه‌و نیماندانانه‌ بگێرنه‌وه له‌ و‌غه‌نیمه‌ت و‌مالو سامانه‌ی لیتان گرتون، (ده‌ی که‌واته) له‌ و‌خواه‌یه‌ بترسن که‌ ئیوه‌ باوه‌پدارن پیتی.

ئهم‌ ئایه‌ته‌ تایه‌ته‌ به‌ چۆنیه‌تی به‌یعه‌ت دانشی ئافه‌ره‌تان به‌ پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) له‌ دوا‌ی ئه‌وه‌ی که‌ کۆچیان ده‌کر بۆ لای، نیمای بوخاری له‌ عاشره‌ (خوا‌ی لێ‌ پازی بی‌ت) ده‌گێرنه‌وه که‌ پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ئه‌و ئافه‌ره‌تانه‌ی تاقی ده‌کرده‌وه به‌م ئایه‌ته‌، پاشان ئه‌گه‌ر هه‌ر که‌س له‌و ئافه‌رته‌ نیماندانانه‌ پازی بیباوه‌ به‌مه‌، پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌یفه‌رموو: ئه‌وه‌ ئیتر به‌ قسه‌ و‌وته‌ من به‌یعه‌تم له‌ تۆ و‌ه‌رگرت، عاشره‌ ده‌فه‌رموی: سویند بی‌ت به‌خوا پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) هه‌رگیز ده‌ستی به‌ر ده‌ستی ئافه‌ره‌تان نه‌که‌ و‌توه له‌ کاتی په‌یمان و‌به‌یعه‌ت و‌ه‌رگرتندا، هیچ کاتیکیش په‌یمان و‌به‌یعه‌تی و‌ه‌ر نه‌گرتوه‌ لێ‌یان به‌م ئایه‌ته‌ نه‌بی‌ت .

11 ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) هه‌ر کاتیک ئافه‌ره‌تانی باوه‌پدار هاتن بۆلات و‌ به‌یعه‌تیان دا پیت به‌وه‌ی که‌ هیچ شتیک نه‌که‌ن به‌ هاوه‌ل و‌شه‌ریکی خوا و‌دزی نه‌که‌ن و‌زینا و‌داوین پيس نه‌که‌ن و‌منال و‌رۆله‌کانیان نه‌کوژن و‌زینده‌ به‌چالان نه‌که‌ن (وه‌ک سه‌رده‌می نه‌فامی) و‌به‌هیچ شتیه‌یه‌ک بوه‌تان نه‌که‌ن له‌ نیوان ده‌ست و‌پیتی خۆیاندا (واته: مندالی خه‌لکی نه‌هینن و‌بیکه‌ن به‌ هی خۆیان، یان که‌ کۆپه‌کانی خۆیان فری‌ بدنه‌ن و‌له‌جیگای کۆپک به‌ینن و‌بیکه‌ن به‌ کوپی خۆیان) وه‌ سه‌پچیت نه‌که‌ن له‌ هیچ کاریکی چاک و‌خێردا، (ئه‌گه‌ر ئه‌مانه‌یان کرد و‌په‌یمانان دا پیتی) ئه‌وه‌ تۆش په‌یمان و‌به‌یعه‌ته‌کیان له‌گه‌ل بیه‌سته‌ و‌داوی لێ‌خۆشبوونیشان بۆ بکه‌ لای خۆی گه‌وره‌، به‌پاستی خۆی گه‌وره‌ خۆیاکی گونا‌ه‌ پۆشی میه‌ره‌بانه‌ .

12 ئه‌ی باوه‌پداران دۆستایه‌تی خۆشه‌ویستی کومه‌ل و‌ه‌زیک مه‌که‌ن که‌ خۆی گه‌وره‌ خه‌شم و‌قینی خۆی لێ‌گرتوون (که‌ مه‌به‌ست پیتی جوله‌که‌کانه‌) چونکه‌ به‌پاستی ئه‌وانه‌ بی‌ هیوا و‌ ناو‌مید بوون له‌ له‌ سه‌رفرازی بوونیان له‌ قیامه‌تدا، هه‌روه‌ک چۆن بیباوه‌په‌کان نا ئومید بوون له‌ زیندوو بوونه‌وه‌ی مردوه‌کانی ناو گۆرپه‌کان، (واته‌ به‌ ئه‌ندازه‌ی ئه‌وه‌ی که‌ مردوو زیندوو بی‌ته‌وه‌ لای بیباوه‌په‌کان ئه‌و جوله‌کانه‌ش هیوا‌یان نیه‌ به‌ پاداشته‌ و‌ه‌رگرتنه‌وه‌ لای خوا له‌ پۆزی داویدا ، که‌واته‌ ئیوه‌ش دۆستایه‌تیان مه‌که‌ن، چونکه‌ زۆر جیاوازن له‌ ئیوه‌).

يٰۤاَيُّهَا النَّبِيُّ اِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يَبَاعِبَنَّكَ عَلٰى اَنْ لَا يَشْرِكَنَّ بِاللّٰهِ شَيْئًا وَلَا يَسْرِقَنَّ وَلَا يَزْنِيَنَّ وَلَا يَقْتُلَنَّ اَوْ لَدَهْنَّ وَلَا يَأْتِيَنَّ بِبُهْتَانٍ يَفْتَرِيْنَهُ بَيْنَ اَيْدِيْنِمْ وَاَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِيَنَّكَ فِيْ مَعْرُوفٍ قَبِيْحَةٍ وَاَسْتَغْفِرَنَّ لَكَ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٣﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ قَدْ يَسُوْرُوْنَ اِلَيْكُمْ كَمَا يَسُ الْكٰفِرُ مِنَ اَصْحٰبِ الْمُبْرِ ﴿١٤﴾

سُورَةُ الصَّفٰتِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
سَبَّحَ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ﴿١﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لِمَ تَقُوْلُوْنَ مَا لَا تَفْعَلُوْنَ ﴿٢﴾ كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللّٰهِ اَنْ تَقُوْلُوْا مَا لَا تَفْعَلُوْنَ ﴿٣﴾ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الَّذِيْنَ يُقِيْلُوْنَ فِيْ سَبِيْلِهِ صَفًا كَانْتُمْ بٰنِيْنَ مَّرْضُوْصٍ ﴿٤﴾ وَاِذْ قَالَ مُوسٰى لِقَوْمِهٖ يَقُوْمِ لِمَ تُوَدُّوْنِيْ وَفَدَّ تَعْلَمُوْنَ اِنِّيْ رَسُوْلُ اللّٰهِ اِلَيْكُمْ فَلَمَّا زَاغُوْا زَاغَ اللّٰهُ قُلُوْبُهُمْ وَاَللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفٰسِقِيْنَ ﴿٥﴾

چوو هیچ تاوان و‌گونا‌ه‌یک نیه له‌سه‌ر ئیوه که ماره‌یان بکه‌ن به‌مه‌رجیک که ماره‌ییان به‌ته‌ی، هیچ که‌سیکیش له‌ ئیوه‌ با ئافه‌ره‌تانی بیباوه‌پ لای خۆی نه‌هیلته‌وه و‌ماره‌یان نه‌که‌ن، جا ئه‌گه‌ر ئیوی موسلمانیش ماره‌یه‌یه‌کتان داوه‌ به‌و ئافه‌ره‌ته‌ بیباوه‌پانه‌ لیتیان و‌ه‌رگه‌ر نه‌وه، ئه‌وانیش با دوا‌ی ئه‌و ماره‌یه‌یه‌ بکه‌ن که‌ داویانه‌ به‌و ئافه‌ره‌ته‌ باوه‌پدارانه‌ی که‌ به‌جیتان هیشتون، ئا ئه‌مه‌یه‌ فه‌رمان و‌حوکمی خوا که‌ خۆی حوکمی پیتی ده‌کات له‌ نیوانتاندا، و‌ه‌ر خۆی گه‌وره‌یه‌ زانا و‌کار به‌جی و‌دانا ، قورطبی ده‌لیت : ئهم‌ حوکمی گه‌راندنه‌وه‌ی ماره‌یه‌یه‌ له‌ نیوان موسلمانان و‌ بیباوه‌پاندا تایه‌ته‌ بوه‌ به‌ په‌یمان نامه‌ی حوده‌یه‌یه‌، به‌لام هه‌لوه‌شاندنه‌وه‌ی گری‌ به‌ندی نکاح له‌ نیوانیاندا به‌ بیباوه‌پ بیونی یه‌کیکیان وه‌ک خۆی ماوه‌ته‌وه‌ و‌هه‌لده‌وه‌شیتته‌وه‌ .

پیشتر له‌سه‌ره‌تاوه‌ دروست بوو که‌ موسلمان ئافه‌ره‌تی پت په‌رست و‌مشرکه‌ به‌ئینت به‌لام که‌ ئهم‌ ئایه‌ته‌ دابه‌زی حوکمی ئه‌وه‌ی پیشووی نه‌سخ کرده‌وه‌ و‌نه‌به‌یشت ، به‌لام ئافه‌ره‌تانی ئه‌هلی کتاب هه‌ر حوکمی وه‌ک خۆی مایه‌وه‌ و‌دروسته‌ بۆ باوه‌پدار بیاندوزیت به‌لام به‌ مه‌رجی تایه‌تی خۆی که‌ جیگای ئه‌وه‌ نیه‌ پاسی لێ‌وه‌ بکه‌ین پاش دابه‌زینی ئهم‌ ئایه‌ته‌ (وَلَا تُمَسْكُوْا بِعِصْمِ الْكُوْفِرِ) واته‌ ئافه‌ره‌تانی بیباوه‌پ لای خۆی نه‌هیلته‌وه‌ و‌ماره‌یان نه‌که‌ن، عومه‌ری کوپی خه‌ططاب له‌و پۆژه‌دا دوو خیزانی طه‌لاق

سوره‌تی الص‌ف

هوای هاتنه خواره وهی ئه م سورده ته: ئیمامی ئه حمده و تورمنزی و حاکم ده گپنه وه له عه بدوللای کرپی سلامه وه (به زای خوای لای بی) ده لئی: چهند که سیک له هاوه لائی پیغه مبه (عَلَيْهِمُ السَّلَامُ) پینکوه دانیشتبووین قسه مان ده کرد، ووتمان خوزگه بمانزانیایه کام کرده وه به خۆشه ویستره لای خوا بمانکردایه، جا خوای گه وره ئه م ئایه تانه ی نارده خواره وه ﴿سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي ... إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًا كَأَنَّهُمْ بُنْيَانٌ مَرْصُومٌ﴾ عه بدوللا ده لئی پیغه مبه (عَلَيْهِمُ السَّلَامُ) سورده ته که ی خوینده وه بۆمان تا کوتای هات.

به ناری خوای به خشدنه و میهره بان .

1 **هوهی له ئاسمانه کان وزه ویدا ههیه به پک و بیگهردی ته سبیحات و زکریو یادی خوا ده که ن، (به شیوه یه که له ژیر فه رمان و ده سه لاتی خوا ده رنجان) هه ره ئه خوایه به بالاده ست و کاره جی و دانا.**

2 **ابن عباس (خوای لای زازی بیته) ده فه رمویت: کۆمه لیک له بوواداران پیش ئه وهی جهاد فه رز بکریت، ئه یانوت: خوزگه خوای گه وره پینومای ده کردین بۆ خۆشه ویسترین کاریک لای خۆی و ئیغه مبه بمانکردایه، جا کاتی که پیتی پاگه یانندن که چاکترین و خۆشه ویسترین کاریک جهاد کردنه، کۆمه لیک له وانه پیتیان ناخۆش بوو، وه قورس بوو له سه ریان، له پاشدا ئه م ئایه ته هاته خواره وه: (یا ایها الذین اتوا لم تقولن مالا تفعلون) واته: ئه ی ئه وانه ی که باوه پتان هیناوه بۆچی ئه وهی ئه یلین ئه نجامی ناده ن و کاری پتی ناکه ن.**

3 **نقد مایه ی بق و توپه یی به لای خوای گه وره، که شتی که بلین و کاری پتی نه که ن.**

4 **(لایه دا خوای گه وره پووینی ده کاته وه که جهاد کردن له پیناوی خوادا خۆشه ویسترین کاریکه بکریت لای خوا) و ده فه رمویت: بیگومان خوای گه وره که سانیکی خۆش ده ویت که له پیناوی خوادا به یه کرپینی ویه که پارچه یی ده جه ننگ وه کۆشکیکی چه سپییی قام دراپژژاون به قورقوشم.**

5 **(لوا ی ئه وهی باسی جهادی کرد خرای گه وره باسی موسی پیغه مبه (عَلَيْهِمُ السَّلَامُ) ده کات که ئه وانیش له پیناوی به کخوایه رستی خوادا هه ولی زۆریان داو فه رمانیشیان به جهاد کرد) ئه فه رمویت: بیریان به پینه ره وه کاتی که موسی ووتی به گه له که ی، ئه ی گه له که م بۆ ئازام ده ده ن (به نه کردین فه رمانه کانی خوا، یان به قسه و جوین پیدان وسوک سه یرکردن) له کاتی که دا ئیوه بیگومان ده زانن که من پیغه مبه یی خوا م و نیراوم بۆ لای ئیوه، جا کاتی که ئه وان له حه ق و راستی لایاندا، خوایش دلسی وه رگه یان و سه رگه ردا نی کردن، به راستی خوای گه وره ش رینمونی که سان و گه لی له سنوور ده رچو ناکات.**

6 **(ئه ی موحه مه د بیریان به پینه ره وه) کاتی که عیسی کورپی مه ربه م (عَلَيْهِمُ السَّلَامُ) ووتی: ئه ی کورانی یه عو قوب (ئیسرا ئیل ناویکی تری یعقوب بووه) بیگومان من پیغه مبه و نیراوی خوا م بۆ لای ئیوه، راستی ئه و ته وراته ده سه لمیتم که له پیش مندا هاتووه (بۆ موسی) و مرگینی و موژده تان ده ده سی به پیغه مبه ریک که له دوا ی منه وه دیت و ناوی ئه حمده ده (ئحه مه د و مه حمه د یه که مانایان هه یه) جا کاتی که عیسی پیغه مبه ر (عَلَيْهِمُ السَّلَامُ) مو عجزه**

وَأَذَقَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ بَيْضَ إِسْرَائِيلَ وَإِذْ قَالَ اللَّهُ إِنِّي مَعَكُمْ مَصَدَقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولِي يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدٌ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٦﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ الْكُذْبَ وَهُوَ يُدْعَى إِلَى الْإِسْلَامِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٧﴾ يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿٨﴾ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ﴿٩﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَهُمْ أَزْكَوٰهُ عَلَىٰ تَحَرُّرٍ نُجِيِّكُمْ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ﴿١٠﴾ تَزْمِنُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ لِيُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١١﴾ يَغْفِرَ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَسْكِنٍ طَيِّبَةٍ فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٢﴾ وَأُخْرَىٰ يُحِبُّونَهَا نَصْرَ مِنَ اللَّهِ وَفَتْحَ قَرِيبٍ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٣﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا أَصْأَارَ اللَّهِ كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيِّينَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ فَمَا مَنَتْ طَائِفَةٌ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَكَفَرَتْ طَائِفَةٌ فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا عَلَىٰ عَدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ ﴿١٤﴾

و به لگه پوهنه کانی له سه ر ده سه لات و گه وره ی خوا بۆ هینان، ووتیان ئه مه سحر و جادوویه کی ناشکر او پوهنه .

7 **که سیک له وه که سه سته م کارتره (گومرا و سه رلینیشیاوه) که درۆ و بوهتان به ده م خوا وه له ده به ستیته (هاوه ل و شه ریکی بۆ بریار بدات) له کاتی که بانگ بکرین بۆ لای ئایینی پیروزی ئیسلام، (ئه و گومرانه کاتی که عیسی - عَلَيْهِ السَّلَامُ - پیتی ووتن که پاش من موحه مه د دیت و ئیمانی پتی به یخن و موسلمان ببن، که چی ئه وان ووتیان ئه مه راست نه و جادووه) خوای گه وره ش هیدا به تی گه ل و هوژی سته مکار نادات (چونکه شایسته ی ئه وه نین).**

8 **(ئه وانه شه و پۆژ له هه ولی ئه وه دان که پیگرین له به رده م هه له اتنی خۆری ئیسلام، که پوه ناکی نه گات به سه ر زه وی) نمونه ی ئه مانه وه که ئه و که سه وایه که بیه ویت پوناکی و نووړیکی گه وره به فووی ده می بکوژیننه وه - خه یالیان خاوه - خوای گه وره نووړ و پوناکی ئه م ئاینه پیروزه ده گه یه نیت به سه ر زه وی و ته واری ده کات، نه گه ر چی بیباوه پانیش پیتیان ناخۆش بیته .**

9 **خوای گه وره ئه و زاته به رز و پیروزه یه که پیغه مبه ره که ی به پینمونی و ئایینیکی راست و دروسته وه نارده وه، تا وه کو سه ری بخات و به رزی بکاته وه به سه ر ته واری ئاینه کانی ترده، هه رچه ند موشریک و هاوه به ش په یدا که رانیش پیتیان ناخۆش بیته .**

10 **ئه ی ئه وانه ی باوه و تان هیناوه ئایا رینوما ی تان بکه م بۆ بازگانیه که بزگارتان بکات له سزای زۆر سه خت ویه ئازاری دۆزه خ.**

باوهریسان هیئسا له بهرامبهر ئهوانسهی کسه بییساوهر بسوون، سهره نجامیش پشتگنرییه کهی خوا سهرکهوت بهسه ریاندان.

سوره تی الجمعه

بهناوی خوی بهخشنده ومیهره بان

1 ئهوهی له ئاسمانهکان وزهویدا ههیه بهپاک وبیگهردی تهسبیحات وزیکو یادی خوا دهکن، (بهشیوهیه که ژنیر فه رمان ودهسه لاتی خوا ده رناجن) ئهوه خوییه که پادشا ومهلیکیکی پاک وبیگهرد وبههیزی کار بهجی ودانایه.

2 ئهوه پهروهر دگارهی که له ناو گهلیکی نهخوینده واری وه که عه ره بدا پیغه مبه ریکی (وهک موحه مه دی) له خو یان بق ناردن، ئایه تهکانی قورئانیان بهسه ردا دهخوینتیه وه، که (دل) ودهروونیان) پاک دهکانه وه له (بییساوهری بیت په رستی) و قورئان وفه رموده ودانایان فیر دهکات، هه رچهند ئهوان پیشتر له گهرمایی وسه رلیشئوانتیکی ئاشکرادا بوون.

3 (ههروه ها) ئهوه پیغه مبه ره شی نارد بق گه لانیکی تر که هیشتا نهگه شتوون پیی (واته پیغه مبه ر بق ته واری گه لانی سه ر زهوی نیراوه، تاوه کو په حمه ت بیت بۆیان) ئهوه خوییه زاتیکی بههیزی کار بهجی ودانایه.

4 ئهوه (پیغه مبه ر یه تهیه ش) بهه ره وفه زلیکی خوی گه وره یه ئه یبه خشیته بهه ر که سبک که خوی بیه ویت، ئهوه خوییه خاوه ن بهه ره وفه زلیکی گه وره یه.

5 نمونه ی ئهوانه ی که ته وراتیان درا بهسه ردا (که جوله که کانه) پاشان وه فایان نه کرد له گه ل ئه وه ته وراته وکار یان پی نه کرد، وهک نمونه ی ئهوه گویدرژێژه وایه که باری کتیپی هه لگرتیبت (گویدرژێژیک که باری کتیپ وزانست وزاناری بیته چ سویدیکی ههیه که ههچی لی تی نه گات وکار ی پی نه کات) ئای چهند خرابه نمونه ی ئهوه گه له ی که ئایه ت وبه لگه کانی خوی گه وره یان به درق خسته وه. باوه ریان پی نه کرد، په ره وه ردا گاریش پینموونی وهیادیه تی گه لی سته م کاری (وهک جوله که) ناکات.

6 (ئهوهی موحه مه د) بلی ئه ی ئهوه که سانی له سه ر ئایینی جوله که کن، نه گه ر ئیوه باوه رتان وایه وواگومان ده به ن که ئیوه ته نه ا دۆست وخۆشه وویستی خوان نه ک خه لکی تر (جوله که باوه ریان وایه که ته نه ا خو یان خو شه وویست وپشتیوانی خودان - وهک له قورئاندا هاتوه که ده یان ووت : نحن ابناء الله واحباؤه) جا گه ر بهواتان وایه ده ی ئاواتخوازی مردن بن (تا بگه ن به به هشت) نه گه ر راست ده که ن.

7 ئهوه (جوله کانه) هه رگیز ئاواته خوازی مردن نابن، ئهوه یش له به ر ئهوه (گوناه وکارو کرده وه خراپانه ی) که کردویانه وپیش خو یان خسته وه، خوی گه وره ش زاناو ئاگاداره به سته م کاران.

8 (ئهوهی موحه مه د) پیتان بلی ئهوه مه رگ ومردنه ی که لئی هه لدین وه دترسن لیتی، بیگومان هه ر پیتان ده گات وتووشتان ده بیته،

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ 1 هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّعِنَ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِن قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ 2 وَآخِرِينَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ 3 ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ 4 مَثَلُ الَّذِينَ حُمِّلُوا التَّوْرَةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ 5 قُلْ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ هَادُوا إِنْ زَعَمْتُمْ أَنكُمْ أَوْلِيَاءُ لِلَّهِ مِن دُونِ النَّاسِ فَتَمَتَّوْا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ 6 وَلَا يَسْمُنُونَهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمْت أَيْدِيهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ 7 قُلْ إِنْ أَلْمَزْتُمْ آلِيَّ تَقْرُونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ مَلْأَقْبَابَكُمْ نُجُورًا وَإِنِّي إِلَى اللَّهِ لَغَيْبٌ وَالشَّهَادَةُ فِي بُيُوتِكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ 8

11 (ئهوه یش ئهوه یه) باوه ر به یان به خوا وبیغه مبه ره که ی وهروه ها به سه روه ت وسامان ویه گیانتان له پیتانوی سه رخستنی ریازه که بیدا تیبگرش، هه ر ئه مه ش چاکتر ویاشته له هه مووشتیک نه گه ر ئیوه بزنان.

12 (ئهوسا) خوی گه وره له گوناهه کانتان خو ش ده بیته وپاشانیش ده تانخاته به هه شتانیکه وه که چه تنده ها پوو یار به ژیریاندا ده ورات وله چه ندان کرشک وخانووی پاک وپزازه ی به هه شته کانی عه سندا نیشته جیتان ده کات، ئا ئه مه یه سه رکهوتن وسه رفرازی گه وره.

13 نعمه تیکی تر هه یه چه زتان لیبه تی که (خوی گه وره پیتان بیه خشیته) ئهوه یش سه رخستن وسه رکهوتنیکه له لایه ن خودا وه بیته وپزگار کردنیکی نزیکیش (که مه به سته پیی فه نه کردن وپزگار کردنی مه که که یه له ده سته بت په رسته کانی قو په ییش) جا (ئهوهی موحه مه د) به م سه رکهوتنه موژده بده به ئیمانداران.

14 ئهوهی ئهوانه ی باوه رتان هیئاوه بین به پشتیوانی (ئاینه که ی) خوا، هه روه ک چۆن عیسا ی کوپی مه ریه م ووتی به هاوپی نزیکه کانی خوی کی پشتیوانی من ده بیته له پیتانو سه رخستنی ئایینی خوا دا؟ هاوپی نزیکه کانی شی ووتیان: ئیمه ین پشتیوانی ئاینه که ی خوی گه وره، جا کو مه لیک له به نی ئیسرائیل باوه ریان هیئا وکو مه لیک تریشیان بییساوهر بسوون، (خوی گه وره ش) ده فه رمویت: ئیمه ش یارمه تیده ر وپشتیوانی ئهوانه بسوون که

و پاشانیش ده گنیزینهوه بق لای شو خودایه‌ی که زانایه به هه‌موو نه‌ینی وناشکرایه‌ک، نه‌مجا هه‌ولتان ده‌داتی وناگادارتان ده‌کاتوه له‌و کارو کرده‌ه (ناپه‌سه‌ندانه‌ی) که ده‌یکن .

9 نه‌ی باوه‌پداران نه‌گهر بانگرا بق نو‌یز له‌ پو‌زی هه‌ینیدا (واته : شو بانگه‌ی که ووتاری‌یز له‌سه‌ر مینبه‌ر دانیشته‌ه بق ووتار، چونکه له‌سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ر دا (ﷺ) یه‌ک بانگ ده‌درا، به‌لام له‌سه‌رده‌می عوسمانی کورپه‌ی عه‌فاندا کردی به‌ دوو بانگ نه‌ویش له‌به‌ر فراوان بوونی مه‌دینه‌ تاوه‌کو خه‌لگی گو‌ییان لی بیت وخریان ناماده‌ بکه‌ن بق بانگی دووه‌م) جا ئیوه‌ش خیرا بریقن به‌ده‌م یاد وزکری خودلوه وواز له‌ کرین وقرۆشتن به‌ینن، (چونکه کرین وقرۆشتن له‌پاش بانگ دانوه‌ه حه‌رامه‌) نا شوه‌ بق ئیوه‌ خیرتر وچاکتره (لای خوای گه‌وره) نه‌گهر ئیوه‌ بزائن .

10 موی هاتنه‌ خواره‌وه‌ی نه‌م نایه‌ته (وَإِذَا رَأَوْا تِجَارَةً...) موسلم ده‌گنیزینه‌وه له‌ جابیری کورپه‌ی عبده‌وللوه (په‌زای خویان لی بی) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌ پو‌زی هه‌ینی دا پاوه‌ستا بوو ووتاری ده‌دا کاروانیک له‌ شاموه‌ه هاته‌وه -که خواره‌مه‌نی پی بوو- یه‌کسه‌ر نه‌وخه‌لکه‌ی له‌ناو مزگه‌وتا بیون پو‌شتن به‌ده‌م کاروانه‌که‌وه، به‌ جو‌زیک‌ی وا ته‌نها دووانزه‌ که‌س مانه‌وه -له‌ مزگه‌وتا- جا نه‌م نایه‌ته هاته‌خواره‌وه .

جا کاتیك نو‌یز لی‌بویوه‌ه وته‌واو بوو، ئیوه‌ش بلاو ببه‌وه به‌سه‌ر زه‌ویدا (بق بازرگانی وکرین وقرۆشتن) وداوای پزق وپو‌زی خوا بکه‌ن (له‌ قازانجی مامه‌له‌ کردنتان) وقرۆ یاد وزکری خودا بکه‌ن تاوه‌کر سه‌رفراز وسه‌رکه‌وتووی (هه‌ردوو دونیا) بن .

11 جا شو که‌سانه‌ کاتیك که (قافله‌ی) بازرگانیه‌ک یان کارزیک‌ی بیه‌وده‌ه ویی سوودیان بینی ده‌وری تزیان چۆلا کرد (له‌ناو مزگه‌وتا) وبه‌جییان هیشیت کاتیك پاوه‌ستابووی و (ووتارت بق ده‌دان)، (نه‌ی موحه‌مد) پییان بلی شو خیر وه‌زه‌له‌ی لای خودایه‌ قرۆ باشت وچاکتره له‌و کاره‌ بیه‌وده‌ه وپازرگانیه‌ی (که به‌داویدا راتان کرد) (بیگومان بن به‌ پاکردن وه‌له‌په‌کردن نیه‌) چونکه خوای گه‌وره‌ باشت‌ترین پو‌زی ده‌رانه .

سوره‌ تی المنافقون

ه‌وی هاتنه‌خواره‌وه‌ی نایه‌تی (۷-۱) سوره‌تی (المنافقون): بوخاری و موسلم ده‌گنیزنه‌وه له‌ زه‌یدی کورپه‌ی نه‌رقه‌مه‌وه (په‌زای خوای لی بی) ده‌لی: له‌ غه‌زایه‌کدا گو‌یم لی بووه‌عبده‌وللای کورپه‌ی ئوبه‌ی ووتی: ما‌ن ودارایبتان مه‌به‌خشن به‌و که‌سانه‌ی له‌ ده‌وری پیغه‌مبه‌داران تا بلاوه‌ی لی بکه‌ن، وه سویند بی نه‌گهر گه‌پاینه‌وه بق مه‌دینه‌ به‌هیزو ده‌سه‌لاتداره‌کان (مه‌به‌ستی خویان بوو) لاواز پیسواکان ده‌رده‌که‌ن ، زه‌ید ده‌لی منیش نه‌م قسه‌ی عه‌بدوللام بق مامم یا عومه‌ر گنیزاپه‌وه نه‌ویش ووتبووی به‌ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ)

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءٰمَنُوْا اِذَا نُوْدِيَ لِلصَّلٰوةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا اِلَىٰ ذِكْرِ اللّٰهِ وَذَرُوْا الْبَيْعَ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿١﴾ فَاِذَا قُضِيَتِ الصَّلٰوةُ فَانْتَشِرُوْا فِى الْاَرْضِ وَابْتَغُوْا مِنْ فَضْلِ اللّٰهِ وَاذْكُرُوْا اللّٰهَ كَبِيْرًا لَّعَلَّكُمْ تَفْلِحُوْنَ ﴿٢﴾ وَاِذَا رَأَوْا تِجْرَةً اَوْ كَمَالًا اَوْ نِقْمًا فَاُولٰٓئِكَ لَا يَصُدُّوْنَ عَنْ تِجَارَتِهِمْ الَّتِيْ كَانُوْنَ عَلَيْهَا لَمَنْعَةً مِّنَ اللّٰهِ وَرِجْسٍ مِّنَ النَّاسِ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمْ فِى الْبَيْعِ وَرِجْسٌ مِّنَ النَّاسِ وَنَجَسٌ مِّنَ اللّٰهِ وَمِنَ النَّجَسِ الْفَخْرُ الَّذِى يَتَّبِعُ النَّاسَ فِى مَا نَفَعُوْهُمْ لَا يَلْمِزُ اللّٰهُ شَيْئًا وَهُوَ سَعِدٌ رَّحِيْمٌ ﴿٤﴾

سُوْرَةُ الْمُنٰفِقِيْنَ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ
اِذَا جَآءَكَ الْمُنٰفِقُوْنَ قَالُوْا نَشْهَدُ اِنَّكَ لَرَسُوْلٌ اَللّٰهُ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ اِنَّكَ لَرَسُوْلُهُۥ وَاللّٰهُ يَشْهَدُ اِنَّ الْمُنٰفِقِيْنَ لَكٰذِبُوْنَ ﴿١﴾ اَتَّخَذُوْا اٰيْمَتَهُمْ جَنَّةً فَصَدُّوْا عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ اِنَّهُمْ سَآءَ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿٢﴾ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ ءٰمَنُوْا ثُمَّ كَفَرُوْا فَطٰعَ عَلٰى قُلُوْبِهِمْ فَهَمْ لَا يَفْقَهُوْنَ ﴿٣﴾ وَاِذَا رَاٰتَهُمْ تَعٰجِبْكَ اَجْسَامُهُمْ وَإِنْ يَقُوْلُوْا تَسْمَعُ لِقَوْلِهِمْ كَأَنَّهُمْ خَشْبٌ مُّسْنَدٌ يَخْشَوْنَ كَلَّ صٰحِحَةٍ عَلَيْهِمْ هُمْ الْعُدُوْ فَاذْهَبْهُمْ قَتَلْنَاهُمْ اَللّٰهُ اَنَّىٰ يُؤْفِكُوْنَ ﴿٤﴾

پیغه‌مبه‌ریش منی بانگ کرد منیش قسه‌که‌م بق گنیزاپه‌وه ، نه‌نجا ناردی به‌ شوین عبده‌وللای کورپه‌ی ئوبه‌ی وهاوه‌له‌کانیدا نه‌وانیش ده‌ستیان کردبه سویند خواردن که‌نه‌یان ووتوره ، ئیتر پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) باوه‌پری به‌ قسه‌که‌ی من نه‌کرد، قسه‌ی عبده‌وللای به‌پاست زانی ، نه‌وسا تووشی داخ و خه‌فه‌تیک بووم که‌هه‌رگیز تووشم نه‌بوو بوو ئیتر بق خرم له‌ مالدا دانیشتم ، مامم پیی وی ووت: چی وای لی کردی نه‌و قسه‌یه‌ بکه‌یت ، که‌ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) به‌ درۆزنی دانایت و بوغزاندیتی نه‌مجا خوای گه‌وره‌ نه‌م نایه‌تانه‌ی دابه‌زانند (وَإِذَا جَاءَكَ الْمُنٰفِقُوْنَ قَالُوْا نَشْهَدُ اِنَّكَ لَرَسُوْلٌ اَللّٰهُ... هُمْ الَّذِيْنَ يَقُوْلُوْنَ لَا تَنْفِقُوْا عَلٰى مَنْ عِنْدَ رَسُوْلِ اللّٰهِ حَتّٰى يَنْفَضُّوْا...) نه‌مجا پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ناردی به‌شویندا و نایه‌ته‌کانی خوینده‌وه که‌ دابه‌زییوون وه‌رمووی: (بیگومان نه‌ی زه‌ید خوای گه‌وره‌ پاستی قسه‌کانی تو‌ی ده‌رخت).

به‌ناوی خوای گه‌وره‌ ومیهره‌بان
1 نه‌ی (موحه‌مد) کاتیك که‌ دوو پوره‌کان هاتن بۆلات، ووتیان شایه‌تی ده‌ده‌ین به‌پاستی که‌ تق پیغه‌مبه‌ری خوایت، له‌ کاتیكدا خوای گه‌وره‌ ده‌زانیت که‌ تق پیغه‌مبه‌ری شه‌ویت، وه‌ خوای گه‌وره‌ شایه‌تی نه‌وه‌ش ده‌دات که‌ بیگومان نه‌و دوو پروه‌انه‌ درۆزن.

ئۆيۈش بزانن ئەوانە دوژمنن وخۆتانیان لی بیاریژنن و ووریایان بن، خوی گوره بیانکویت (ونه فریینیان لی بیت) که چۆن له بی راست لا ئەدن.

5 وه کاتیکیش پیتیان بووتریت وەرن با پیغه مەبری خوا (بۆ) داوی لیخۆش بووتان بق بکات، سەریچی دەکەن و سەریان با دەدن و گالتەیان پی نیت، و دەیان بینیت که پشت هەلەکەن و لەبەر خۆ بەزل زانیانیان پیتیان عەیب و نەنگی یە (بق) شتیکی وای پیته مەبن.

6 بق ئەوانە وەک یەک وایە داوی لیخۆش و یونیان بق بکەیت یان بۆیان نەکەیت (چونکه ئوان بەردەوامن لەسەر نفاق و دوو پووی خۆیان) وە هەرگیز خوی گوره لییان خۆش ناییت، و بەروردگاریش پیتومنی گەلی تاوانبار و لە سنوور دەرچووی (رەک ئەوانە) ناکات.

7 ئەوانە کەسانیکن دەلین : هیچ مەبەخشن بەوانە ی (موهاجرن) و لە دەره ی پیغه مەبری خوان، تاو هکو (ماندوو دەبن) و یلوه ی لی دەکەن، (ئەوانە نازانن !!) هەرچی گەنجینه کانی زوی و ئاسمانە مولکی خوی گوره یە، بەلام دوو پوره کەن (لەبەر دەروونی نەخۆشیان) هیچ تیناگەن و نفاغان .

8 ئەوانە کەسانیک بوون (و هک عەبدوللای کوری ئوبەیی کوری سەلول و هاوشیو هەکانی) رده لئین سویند بیت ئەگەر گەراپنەوه بق مەدینە بەهیز و دەسەلاتدارە کائمان (مەبەستیان خۆیان بوو) لاواز و سەر شۆرەکان (مەبەستیان پیی ئیمانداران بوو) دەردەکەن

لەشار، ئەو دوو پووایە نازانن کە عززەت و دەسەلات هەر شایستە ی خوا و پیغه مەبرەکی و ئیماندارانە .

9 ئەی ئەوانە ی باو هەرتان هیناوه مال و مئالتان لە یادی خوی گوره غافل و بیئاگاتان نەکەن (رەک دوو پوره کەن) جا هەر کەسانیک لە یادی خوا بیئاگا ببن ئەوه هەر خۆیان خەسارۆ مەندن .

10 دە ی کەواتە ببەخشن لە پیتاوی خوادا لەوه ی پیمان بەخشیون و پوزیمان داون، پیتش ئەوه ی مردن بگات بە یەکیکتان و یەخە ی بگریت، پاشان بلیت ئە ی بەروردگارم خۆزگە مردنی منت بق ماو یەکی نزیک دوا دەخست ئەوسا مالم دەبەخشی و دەچوو مە پیزی پیاو چاکانە وه .

11 (ئەوه خۆزگە یە کە جی بەجی ناکریت) چونکه هەرکەس پلژی تەواو بوو هەرگیز خوی گوره نوای ناخات، وە خوایش زۆر بە ئاگایە بەو کارو کردەوانە ی کە ئیوه دەیکەن .

وَإِذْ قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا اسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ لَوَأرُءُكُمْ وَرَأَيْتَهُمْ يَصُدُّونَ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ ۝ سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ۝ هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ لَا تُنْفِقُوا أَعْلَىٰ مِنْ عِنْدِ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّىٰ يَنْفَضُوا لِلَّهِ حَزَائِنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَكِنَّ الْمُنْفِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ ۝ يَقُولُونَ لِنَبِيِّنَا رَبُّنَا وَلِلَّهِ الْآخِرَةُ الْأَعَزُّ مِنْهَا الْأُولَىٰ وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَكِنَّ الْمُنْفِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُلْهِكُمْ أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ۝ وَأَنْفِقُوا مِنْ مَّا رَزَقْنَاكُمْ مِّن قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ فَأَصَّدَّقْتُ وَأَكُن مِّنَ الصَّالِحِينَ ۝ وَلَنْ يُؤَخِّرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ۝

سُورَةُ التَّجْوِينِ

2 ئەو دوو پووایە (کاتیک هاتن بق لای پیغه مەبر - سویندیان خوار کە خراپیان نەوتوو بە ئیمانداران)

سویندەکانیان کرد بە قەلقان و سوپەر و بیه و هویه وه بەریهستی خەلکیان کرد لە رییازی خوی گوره، بەراستی ئەوانە کاریکی خراپ ناپه سەندیان کرد.

3 ئەو کارە خراپەشیان لەبەر ئەوه بوو کە سەرەتا (لە پووالەتدا) باو هەریان هینا پاشان (ئەمانە لە ناخیاندا) بییاو ه پ بوون، (بەم هویه شه وه) خوی گوره مۆری بەد بەختی نا بەسەر دلیاندا، (ئەوه شی کە سوودی هەبیت بق پیتومنی و چاکبوونیان) ئەم دوو پووایە تیی ناگەن.

4 (ئە ی موحه مەد) کاتیک دەیان بینیت لەش و سیمایان سەر سامت دەکەن (وا دەزانیت ئەمانە پیاو ماقول و کەسی شیاون) وە کاتیکیش قەسە دەکەن (ئەوه نەندە دەم لوس و پەوانیژن) تۆیش گویتیان بق دەگریت، وە لەبەر خالیه تی دلیان

لە باو ه پ بەخوا (کاتیک لە مەجلیسی تۆدا دادەنیشن) ئەلئی تەختە داری هەلسپێرداون (کە هیچ سوودیان پی ناگە یە نیت)، ئەوه نەندەش دەترسین کە خوی گوره نەینیان هەلمالیت و ادەزانن هەر بانگیک بگریت و هەر شتیکی پیته پیشه وه دژی ئەوانە، دە ی

سوره تی التغابن

به ناری خوی به خشنده ومیهره بان

۱) نه‌وهی له‌ئاسمانه‌کان وزه‌ویدا هه‌یه به‌پاک و بیگه‌ردی ته‌سیبحات و زیگرو یادی خوا ده‌که‌ن، (به‌شیوه‌یه‌که له‌ژێر فه‌رمان و ده‌سه‌لاتی خوا ده‌رنه‌چن) نه‌وه‌خوایی که‌خاوه‌نی هه‌موو مولکیکه وه‌موو ستایشیک شایسته‌ی نه‌وه، هه‌ر نه‌ویش ده‌سه‌لاتداره به‌سه‌ر هه‌موو شتیگدا .

۲) خوا نه‌و زاته‌یه که (له‌نه‌بوون) دروستی کردون، نه‌مجا هه‌تانه بیباوه‌یه (وگومو باوه به‌ئاره زووی خۆی) هه‌شخانه باوه‌پداره (به‌ئاره زووی خۆی ئیمانی هه‌لبژاردوه)، خوایش بینایه به‌هه‌ر کار وکرده‌وه‌یه‌که که‌ده‌یکه‌ن.

۳) خوا له‌سه‌ر بنجینه‌ی حه‌ق وپاستی ئاسمانه‌کان وزه‌وه‌ی دروست کردوه وله‌جوانترین شیوه‌دا وینه وپوخساری ئیوه‌ی نه‌خشانده، و سه‌رته‌نجام وگه‌رانه‌وه‌ش هه‌ر بۆلای نه‌وه .

۴) هه‌رچی له‌ئاسمانه‌کان وزه‌ویدا یه‌خوای گه‌وره - وورد ودرشت هه‌مووی - ده‌زانیت، وه‌زانایه به‌وه‌ی ده‌یشارنه‌وه (له‌ناخی خۆتاندا یان له‌به‌ر چاوی خه‌لکی) وه‌به‌وه‌شی ئاشکرای ده‌که‌ن، دیسان خوا زانایه به‌وه‌شی له‌دل وده‌روون و سینه‌تاندا ده‌یشارنه‌وه .

۵) ئایا هه‌والی نه‌و که‌ل وه‌وزانه‌ی پێشینتان پێ نه‌گه‌شته‌وه که‌بیباوه‌ی بوون به‌خوای گه‌وره، چۆن په‌روه‌ردگار سزای دان (له‌دوینادا) چه‌شتیان تۆله‌ی کار وکرده‌وه‌ی خۆیان؟ له‌قیامه‌تیشدا سزای زۆر سه‌ختیان بۆ هه‌یه .

۶) نه‌ویش له‌به‌ر نه‌وه‌ی کاتیگ که‌پێغه‌مبه‌ره‌کانی خۆیان به‌هه‌لگه و نیشانه‌ی پوهنه‌وه هاتن بۆ لایان (به‌گه‌لته‌کردن وپاواردنیکه‌وه) ووتیان: ئایا مرۆڤیک هاتوه بۆ نه‌وه‌ی پێنمونیمان بکات!! له‌ئه‌جیامدا بیباوه‌ی بوون وپشتیان هه‌لگرد (له‌ئاینی خوا)، خوای گه‌وره‌ش پێنیاز بوو لێیان، بیگه‌رمان خوایش ده‌وله‌م‌نده و شایسته‌ی سوپاسگوزاریه .

۷) بیباوه‌پان وا ده‌زانن که‌زیندوو ناکرێته‌وه (پاش مردنیان) (ئه‌ی موچه‌مه‌د) پێیان بێی: به‌ئێ به‌خوا رسویند به‌په‌روه‌ردگارم زیندوو ده‌کرێته‌وه وپاشانیش هه‌والتان پێ ده‌درئ به‌و کارو کرده‌وانه‌ی که‌کردووتانه، نه‌مه‌ش بۆ خوا کاریکی زۆر ئاسانه .

۸) جا ئیتر باوه‌ی به‌ئین به‌خوا وه‌پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی وه‌و نور وپروناکیه‌ی که‌(قورئانه) بۆمان دابه‌زاندوون، خوایش ئاگاداره به‌و کار وکرده‌وانه‌ی که‌ده‌یکه‌ن.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَسْخَرُ اللَّهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَهُ الْمَلَكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١﴾ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ فَتَكْفُرُونَ وَنُفُوسُكُمْ كَافِرَةٌ ﴿٢﴾ وَمِنْكُمْ مُؤْمِنٌ وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٣﴾ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُوْرَكُمْ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿٤﴾ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُسْرُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٥﴾ الَّذِينَ كَفَرُوا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ فَذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦﴾ ذَلِكَ يَأْتِيهِمْ أَنَّهُمْ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالُوا أَبَشْرًا مِثْلُ مَا كُنَّا نَقُولُ وَاسْتَعْتَقَ بَعْضُ الْمُؤْمِنِينَ مَا كُنَّا نَعْمَلُ وَذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٧﴾ فَآمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالنُّورِ الَّذِي أَنْزَلْنَا وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٨﴾ يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ ذَلِكَ يَوْمُ التَّغَابُنِ وَمَنْ يُؤْمِن بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُكْفَرْ عَنْهُ سَيَجْعَلُ اللَّهُ لهُ جَنَّةً يَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٩﴾

۹) له‌پۆژێگدا خوا هه‌مووتان کۆ ده‌کاته‌وه، بۆ پۆژی کۆبوونه‌وه، (نه‌و پۆژه‌ی که‌هه‌موو پێغه‌مبه‌ریگ له‌گه‌ل ئومه‌ته‌که‌یدا کۆ ده‌کرێته‌وه، هه‌موو سته‌مکاریگ له‌گه‌ل سته‌م لێکاروا‌دا کۆده‌کرێته‌وه، به‌نی ئاده‌م له‌سه‌ره‌تاوه تا کۆتایی هه‌موو کۆده‌کرێته‌وه، که‌پۆژی دوا‌یی ولتپه‌رسینه‌وه‌یه) نه‌و پۆژه‌یه که‌زیانباره بۆ بیباوه‌پان وسته‌مکاران، جا هه‌رکه‌س باوه‌ی به‌خوای گه‌وره به‌ئینیت وکار وکرده‌وه‌ی چاک بکات نه‌وه خوایش گونا‌هه‌کانی ده‌سپێته‌وه وئێسی خۆش ده‌بیت وده‌بیشی خاته‌باخ ویاخاتی به‌هه‌شتیکه‌وه که‌پاوارگه‌لێکی زۆریان به‌زۆردا ده‌پوات، به‌هه‌تاهه‌تایش له‌م به‌هه‌شخانه‌دا ده‌مێننه‌وه، ئا نه‌وه‌یه سه‌رکه‌وتن و سه‌رفرازی زۆر گه‌وره .

په‌روه‌ردگارم زیندوو ده‌کرێته‌وه وپاشانیش هه‌والتان پێ ده‌درئ به‌و کارو کرده‌وانه‌ی که‌کردووتانه، نه‌مه‌ش بۆ خوا کاریکی زۆر ئاسانه .

جا ئیتر باوه‌ی به‌ئین به‌خوا وه‌پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی وه‌و نور وپروناکیه‌ی که‌(قورئانه) بۆمان دابه‌زاندوون، خوایش ئاگاداره به‌و کار وکرده‌وانه‌ی که‌ده‌یکه‌ن.

14 هۆی هاتنه خواره وهی ئایه تی (۱۴) سوره تی (التغابن):
 تیرمزی و حاکیم گتیراپوانه ته وه له عبدالله لای کوری عه بیاسوه
 ورتی: ئەم ئایه ته «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنِّ مِنْ أَرْوَاجِكُمْ...»
 ده رباره ی که سائیک دابه زی خه لکی مه ککه بیون موسلمان
 بوویون و به نیاز بیون بین بۆ خزمه ت پیغه مبه ر (پێغه مبه ر) له
 مه دینه، به لام خیزان و منداله کانیا ن لئیا ن نه گه پان بپۆن بۆ
 خزمه تی پیغه مبه ر جا که بینیا ن هاو پیکانیا ن له نایین شاره زا
 بیون وویستیا ن تۆ له له خیزان و منداله کانیا ن بکه نه وه نه مجا
 خوی گه وه ش ئەم ئایه تی نارده خواره وه که ده فهرمویت
 :ئهی ئه وانهی با وه پتان هینا وه هه ندیک له ژن و مناله کانتان
 دو منتانن به وهی سه رنالتان ده که ن له نه کردنی تا عه تی خوا
 و پیغه مبه ره که ی، جا ئیوه ش وویا بن و خۆتان بپاریژن (له
 خۆشه ویستی ناشه ری بۆیا ن) جا نه گه ر چا پووشی له هه له یا ن
 بکه ن ووا ز له نازاردانیا ن به یئین و لئیا ن خۆش بن، ئەوه بیگومان
 خوی گه وه ش تۆر لیبورده و میه ره بانه .

15 بیگومان ما ن و منالتان هۆکاری تاقیکردنه وه ن بۆ ئیوه (به و
 مانایه ما ن و مندال نه گه ر خرا پ بن مۆفـ به ره و تا وان ده به ن،
 یا ن جا ری و اه یه مۆفـ له پینا و ما ن و مندالیدا تووشی کاسبی
 هه رام ده بیئت) له کاتێکدا خوا پاداشتی تۆر گه وه ی لایه،
 (ناگادار بن به هۆی ما ن و مندالتانه وه فریوو نه خۆن که بی
 فه رمانی خوا بکه ن).

16 جا ته قوای خوا بکه ن وله خوا بترسن چه ندیک له توانا تاندا
 هه یه، بییستن و گوترا یه ل بن و بیه خشن (له پینا و خوا دا) چونکه
 ده بیته مایه ی خیر و خۆشی بۆتان (له پزۆی دا ییدا) جا
 هه رکه سیک پارێزرا و بیئت له به خیلی و پزۆی ده روونی خۆی، ئا
 ئه وانه سه رفراز و سه رکه وتوون.

17 نه گه ر قه رز بده ن به خوا به قه رزیکێ چا ک (واته له پینا و ی
 ئه ودا بیبه خشن) ئه ویش له (رۆژی دا ییدا) چه ند به رامبه ری
 ده کات بۆتان و لیشتان خۆش ده بیئت، خوا ش سو پاس گو زا ر
 وه سه ر خۆیه (پاداشتی ئه وانه ده دا ته وه که چا که یا ن کرد وه
 وه له ش نا کات له تۆ له سه ندنه وه له و که سانه ی سه ره پێچیا ن
 ئه ویا ن کرد وه).

18 ئه و زاته زانا یه به هه مو نه یینی و ئاشکرا کان، خوا یه کی
 به هیژ و کار به جی و دانایه .

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ
 النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَسَاءَ الْمَصِيرُ ﴿١٠﴾ مَا أَصَابَ مِنْ
 مُصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ يَهْدِ اللَّهُ قَلْبَهُ، وَاللَّهُ بِكُلِّ
 شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١١﴾ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِن
 تَوَلَّيْتُمْ فَإِنَّمَا عَلَىٰ رَسُولِنَا الْبَلْغُ الْمُبِينُ ﴿١٢﴾ اللَّهُ لَا إِلَهَ
 إِلَّا هُوَ وَعَلَىٰ اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٣﴾ يَتَأَيُّهَا
 الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنِّ مِنْ أَرْوَاجِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ عَدُوًّا
 لَكُمْ فَأَحْذَرُوهُمْ وَإِن تَعَفَّوْا وَتَصَفَّحُوا وَتَغْفِرُوا
 فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٤﴾ إِنَّمَا أَمْوَالَكُمُ وَأَوْلَادُكُمْ
 فِتْنَةٌ وَاللَّهُ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٥﴾ فَأَنْفِقُوا لِلَّهِ مَا اسْتَطَعْتُمْ
 وَأَسْمِعُوا وَأَطِيعُوا وَأَنْفِقُوا خَيْرًا لِّأَنْفُسِكُمْ وَمَنْ
 يُوقِ شَحْنَفْسِهِ فَاُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٦﴾ إِن تَقْرُؤُوا
 اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يَضْعَفْهُ لَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ شَكُورٌ
 حَلِيمٌ ﴿١٧﴾ عَلَيْهِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿١٨﴾

سُورَةُ الطَّلَاقِ
 رتبه 16
 پاها 12

10 ئه وانه شی که بییا وه پ بیون ویه لگه و نیشانه کانی ئیمه یا ن به
 درق زانی، ئه وانه هاو ری و ها و ده می ئا گری نۆزه خن به هه تا
 هه تایی، که سه ره نه جامیکێ تۆر خرا په .

11 هه ر به لا و ناخۆشه یك پیش بیئت (بۆ مۆفـ) بی فه رمان و
 بپیا ری خوی گه وه نایبیت، جا هه رکه سیک با وه پی ته وا و به یئینت
 به خوی گه وه ئه ویش دلی پینمونی ده کات و دا ییده مه زینینت
 له سه ر ئیما ن (به شه یوه یه ک هه مو و به لا و موسیبه تیک به
 تاقیکردنه وه ی خوایی ده زانینت) خوا ییش به هه موو شتیک زانا یه .

12 گوترا یه لی خوا بکه ن و فه رمان به ردا ری پیغه مبه ریش بن، جا
 نه گه ر پشتتا ن هه لکرد (و گوترا یه ل نه بیون، ئەوه تا وانه که ی له
 ئه ستۆی خۆتانه) چونکه ئه وه ی له سه ر پیغه مبه ره که ی ئیمه یه
 ته نها که یا ندنی بیون و ئاشکرا ی په یامه که یه تی.

13 خوا ئه و زاته یه که هه یج په رستا ویکێ به حه ق نی به جگه
 له ئه و، ده ی که واته با با وه پدارا ن ته نها پشت به خوی گه وه
 به سه تن و دا وای یارمه تیش هه ر له ئه و بکه ن.

سوره تی الطلاق

به ناری خوی به خشنده ومیره بان

۱ ئەى پێغه مبهەر (ﷺ) به ئومه ته كه ته پابگه يه نه، ئەگەر وويسيان ژنانيان ته لاق بدهن با له كاتى ديارى كراوى خۆيدا ته لاقيان بدهن (واته ئەو كاتى ئافرهت له خويى حه ينى هه ينى پاك بووه ته وه، وه له و پاكه ي شي دا پياو نه چوو پي ته لاي، چونكه له فه رمووده يه كه دا هاته وه كه بوخارى پيوايه ته كرده پيغه مبهەر (ﷺ) ده فه رمووت : فليطلقها قبل أن يمسه، فتلك العدة التي أمر الله تعالى أن يطلق لها النساء، واته : ئەگەر ژنت ته لاق دا له پاكيدا وپي تش چوونه لاي ته لاقى بده، هه ر ئەوه يشه كه خواى گه وه فه رمووى : ژنان له كاتى عيده باندا ته لاق بدهن) پاشان عده ي (ژنه كاتنان) به ووردي بژميرن، وه له خواى گه وه بترسن، وه له پاش ته لاقدانيان ئەو ژنانه ده رمه كه ن تا عده كانيان ته واو ده بيت، وه با ئەو ژنانه ه له ماله كانيان ده رنه چن (چونكه له وماوه يه دا ماف مانه وه ي له مالدئا له سه ر مي رده كه يه ته ي) مه گه ر كاتي كه كارى خراب وه شي او ئەه نجام بدهن (وه ك زنا وكارى نه شيارى تر، ئەو كاته ئەگه ر وابوو با بچي ته لاي مه حره مي كي خۆي) ئا ئەوه سنوورى خوايه له باره ي ته لاقه وه، جاهه ر كه سيك سنوورى خوا ببه ژنيت ئەوه سته مى له خۆي كرده، له به ر ئەوه تۆ چو ژانيت دواى ته لاقدان چى پوو ده دات پى ده چي ت خواى گه وه كارى و پي تش به يني ت ئەو ژن ومي رده له و نا ته بايه ي نيوانيان په شي مان بينه وه (له به ر ئەوه ئەگه ر ته لاقى و پوويدا با له ماله كاتى خويان به يني نه وه وه رنه چن.

2 جا ئەگه ر گه شته ماوه ي ديارى كراوى خويان (پاش يه ك يان دوو ته لاق) ئەوسا يان به باشى بيان به يني نه وه بۆ لاي خۆتان يان لنيان جيا ببه نه وه به باشى (وماف وماره يى خويانيان بده نى به به يى زولم ليكرديان) بۆ ئەم مه به سته ه (جا چى گه رانه ويان بيت يان ته لاقدانيان بى به يه كجارى) دوو كه سى دانگه ر له خۆتان بگرن به شاهيد، ئيوه ه ئەى شاهيده كان له به رخوا ئەو شاهيديه به ريكو پيكي ئەه نجام بدهن، ئەوه شى باسكرا ئامۆزگاريه بۆ كه سيك كه باوه ري به خوا وپۆزى دواى هه بيت، جا هه ركه سيك له خوا بترسي ت بيگومان خواى گه وه ه ده روويى خي رى لي ده كاته وه.

3 وه له چي گاهه كه وه بزق وپۆزى ئەدات كه خويش حسابى بۆ نه كرده يت، جا هه ركه سيك پشت وپه ناي به خوا بيت ئەوه ته نها

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلَقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ وَأَحْصُوا الْعِدَّةَ وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ لَا تُخْرِجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ وَلَا يُخْرَجْنَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفِدْحَةٍ مُنِيبَةٍ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ لَا تَدْرِي لَعَلَّ اللَّهُ يُحْدِثُ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا ﴿١﴾ فَإِذَا بَلَغَ الْأَجَلُهَا فَأَمْسَكُوهُنَّ مَعْرُوفٍ أَوْ فَارِقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَأَشْهِدُوا ذَوَى عَدْلٍ مِّنكُمْ وَأَقِيمُوا الشَّهَادَةَ لِلَّهِ ذَلِكَ كُم يُوعِظُ بِهِ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ﴿٢﴾ وَيَرْزُقْهُ مِن حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ بَلِّغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا ﴿٣﴾ وَالَّتِي يُبَسِّنُ مِنَ الْمَحِيضِ مِنْ نِسَائِكُمْ إِنْ أَرْبَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةُ أَشْهُرٍ وَالَّتِي لَمْ يَحِيضْ وَأَوْلَتْ الْأَحْمَالَ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعَنَّ حَمْلَهُنَّ وَمَنْ يَنْقُ اللَّهُ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ إِسْرًا ﴿٤﴾ ذَلِكَ أَمْرُ اللَّهِ أَنْزَلَهُ إِلَيْكُمْ وَمَنْ يَنْقُ اللَّهُ يَكْفُرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُعْظِمُ لَهُ أَجْرًا ﴿٥﴾

خواى به سه (كه پشتيوانى بيت) چونكه به راستى خوا فه رمانى له سه ر هه رچى دا بيت به نه نجامى ئەگه به ني ت، بيگومان خواى گه وه بۆ هه موو شتيك نه خشه يه كى ديارى كراوى داناهه كه (جى) به جى بكرت).

4 ئەو ئافره تانه ي بى ئوميد ده بن له كه وتنه هه يزه وه (واته له به ر پيرى ناكه وه هه يزه وه) جا ئەگه ر (له زانيني عيده يان) كه وتنه گومان و دوو دليه وه ئەوا عيده يان سى مانگه، هه روه ها ئەوانه شى (له به ر منداليان) كه هيشتا نه كه وته ونه ته هه يزه وه ئەوانيش عيده يان هه ر سى مانگه، وه ئەو ئافره تانه شى كه سكيان پره عيده يان ئەو كاته به كه منداله كيان ده بيت، جا هه ر كه سيك له خوا بترسي ت په روه رداگارى بۆ ئاسان ده كات.

5 ئەوه ي باسكرا له (حوكمى ته لاق وعيده وه گه رانده وه ي ژنان) فه رمانى خوايه بۆ ئيوه ي دابه زان دووه ن جا هه ر كه سيكيش له خوا بترسي ت، په روه رداگارش له گونا هه كانى خو ش ده بيت

وپاداشتى زۆر گه وه شى پى ده به خشي ت.

پاش هه موو ته نگانه و ناخوشه ك شادی و ده رووی خیسر ده كاته وه .

9 زۆریك له شارو گوندنشینه كان (له گه لانی پیشوو) له فرمانی خوای گه وره و پیغه مبه ره كانیان یاخی بوون، نیمه شه لئیر سینه وه یه کی توندمان له گه ل کردن و سزای زۆر سهخت و دژواریشمان دان .

10 نیت ئاکامی کرده وه ناپه سه نده کانی خۆیانیان چه شت و سه ره نجامی سه ریچه که شیان زیانیکی گه وره بوو بۆیان .

11 له دوارۆژیشدا خوای گه وره سزایه کی زۆر سهختی بۆ ناماده کردوون، که واته له خوا بترسن ئه ی ئه و که سانه نی که خاوه نی ژیری و هوشن، به تایبه تی ئه وانه تان که باوه پتان هیناوه دلتیا بن که خوا قورئانی بۆ ئیوه دابه زاندووه .

12 پیغه مبه ریکی نارووه که نایه ته پوونه کانی خوای گه وره تان به سه ردا ده خوینتیته وه، تاوه کو ئه و که سانه ی باوه ریان هیناوه و کرده وه ی چاکه یان کرده له تاریکی و گومرای بیباوه پی ده ریان به نیت بۆ پوونگی ئیمان و ئیسلام، جا هه ره که س باوه پی به خوا هینا بیت و کرده وه ی چاکه ی کردبیت ئه وه په روهر دگار ده یخاته به هه شت و باخاتیکه وه که پوو یار به ژیریاندا ده پوات و به هه میشه ییش تبایدا ده مینتیته وه، بیگومان په روهر دگار له ئه وی

بندق و بۆندی پاک و چاکی بۆ ناماده کرده .

13 خوا ئه زاته یه که هه ره حوت ئاسمانه که ی دروست کرده ، وه به وینه ی ئه وانیش زه وی دروست کرده (به حوت چین)، وه له ئیوانیاندا فرمانی خودا داده به زیت، تا بزائن خوای گه وره ده سه لاتی به سه ره موو شتیکیدا هه یه، بیگومان ئه و خواجه به زانست و زانیاری خۆی ئاگاداری هه موو شتیکه .

أَسْكُوهُمْ مِنْ مِّنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِنْ وَجِلِكُمْ وَلَا تَضَارُّوهُمْ لَنْغَضِبُ عَنْهُمْ وَإِنْ كُنْ أَوْلَاتٍ حَمَلٍ فَأَنْفِقُوا عَلَيْهِنَّ حَقَّ يَضَعْنَ حَمَلَهُنَّ فَإِنْ أَرْضَعْنَ لَكُمْ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ وَأْتَمِرُوا بَيْنَكُمْ بِمَعْرُوفٍ وَإِنْ تَعَاَسَرْتُمْ فِى صَرْضِعٍ لِّلْأُخْرَىٰ ۖ لِيُنْفِقُوا ذُو سَعَةٍ مِّنْ سَعَتِكُمْ وَمَنْ قُدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلْيُنْفِقْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَّا آتَاهَا سَبْعًا ۗ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا ۗ وَكَأَيِّنْ مِنْ قَرِيْبٍ عَنَّتْ عَنِ أَمْرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهِ ۗ فَحَاسِبْنَهَا حِسَابًا شَدِيدًا وَعَدِّبْنَهَا عَدَابًا ثَقِيْرًا ۗ فَذَاقَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا وَكَانَ عَاقِبَةُ أَمْرِهَا خُسْرًا ۗ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ الَّذِينَ ءَامَنُوا قَدْ أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ ذِكْرًا ۗ رَسُوْلًا يَلْتَمِسُ أَعْيُنَكُمْ ءَابَتِ اللَّهُ مُبِيْنَتٍ لِّيُخْرِجَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّوْرِ ۗ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَيَمْلَأْ صُلْحًا يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا قَدْ أَحْسَنَ اللَّهُ لِرِزْقِ ۗ ۗ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَنْزِلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِيَعْلَمُوْنَ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا ۗ

6 ئه و ژانه ی که ته لاق دراوون و ته لاقیک یان دوانیان ماوه، له و

جیگا و شوینه ی که خۆتان نیشته جین ئه وانیش نیسته جی بکه ن به پیی تواناتان، زه ره و زانیان پی مه گه بن و ته نگیان پی هه ل مه چنن، جا ئه گه ره ئه و ژانه سکپ و دووگیان بوون (ئه گه ره سی ته لاقیش درابن) ئه وه خه رجیان بکیشن تا ئه و کاته ی سه که یان داده نین و منداله که یان ده بیت، له پاشان ئه گه ره شیریان به منداله کانتان ئه وه ماف و کرپی خۆیانیان بده نی، ده شکریت به شیوه یه کی جوان له نیوان خۆتاندا پیک بکه ون (له سه ره به خپو کردنی ئه و منداله)، خۆ ئه گه ره پینه که و تن له نیوان یه کدا، ئه وه ده کریت ژنیکی تر شیر بدات به منداله که و به خپوی بکات .

7 ئه و که سه ی که ده وله مهنده و خوای گه وره سه رووت و سامانی پیداو به با به گویره ی ده وله مهنده که ی خۆی بیه خشیت (به ژنه ته لاقدراره کان له گه ل منداله شه ره خۆره کان) ئه و که سه شی هه ژار و ده دست کوورت بوو، با به گویره ی ئه وه ی خوای پیی داوه بیه خشیت، چونکه خوای گه وره داوای مال به خشین ناکات به گویره ی ئه وه نه بیت که پیی به خشیه وه، بیگومان په روهر دگار

سوره تی التحريم

به ناری خوی به خشنده ومیهره بان

هوی هاتنه خواره وهی نایه تی (۱- ۴) زانایانی ته فسیر شه لئین پیغه مبهری خوا (ﷺ) له مالی خاتوو حه فصه ی خیزانی له گه ل ماریه ی هاوسه ریدا کزبوویه وه، کاتیک خاتوو حه فصه گه رایه وه بۆ ماله وه ونه مه ی دی ناره حه ت بوو، پیغه مبهری خواش (ﷺ) ووتی به خاتوو حه فصه شه مه لای که س مه درکینه مه رج بیته ماریه له خۆم حه رامکه م، به لام خاتوو حه فصه شه مه نهینیه ی لای خاتوو عائشه باس کرد ودرکندی، که پیغه مبهر (ﷺ) به مه ی زانی، سویندی خوارد بۆ ماوه یه که له که سیان نزیک نه بیته وه، له دوائ شه مه بووداوه شه مه نایه تانه هاتنه خواره وه.

1 شه ی پیغه مبهر بۆچی شتی که له خۆت حه رام ده که بیت له کاتیکدا خوا بۆی حه لال کردوویت؟ نایا ده ته ویت شه کانت پارزی بکه تی؟ له به رامبهر شه وه کاره ی خوائ گه وره لیخوش بووه ومیهره بانه.

2 بیگومان خوائ گه وره هه لوه شانده وه ی سوینده کانی بۆ بریارادون (به وه ی که فاره تی بده ن) شه وه خوائه پشتیوان ویاره تی ده رتانه، هه ر شه ویشه زانی کاربه چی ودانا.

3 کاتیک پیغه مبهر (ﷺ) به نهینی قسه یه کی درکاند لای هه ندیک له شه کانی (واته لای خاتوو حه فصه)، پاشان کاتیک شه ویش قسه که ی گه یانده (خاتوو عائشه)، خوائ گه وره ش پیغه مبهری له مه ناگادار کرده وه که (خاتوو حه فصه) نهینیه که تی باس کردوه، شه مجا پیغه مبه ریش (ﷺ) هه ندیکی له وه قسه انه باس کرد بۆ (خاتوو حه فصه وگله یی لی کرد) وه ندیکی تری باس نه کرد، وه کاتیکش (خاتوو حه فصه) پئی ووت: کی شه مه واله ی پی گه یاندیت؟ شه وه یش فه رموی: په روه ردگاری زانی به ناگا له گشت نهینیه کان ناگاداری کردم.

4 شه مه نایه ته په روه ده کاته (خاتوو حه فصه و خاتوو عائشه) وپیشان ده لیت: شه گه ر ته ویه بکه ن ویه گه پینه وه بۆلای خوا (کاریکی باشتان کردوه) چونکه به پاسستی به و کاره تان دلتان لای دا له حه ق وپاسستی، وه شه گه ر پشتی یه کتر بگرن (دۆ به

پیغه مبهری خوا - ﷺ - سه رکه وتوو نابن) چونکه بیگومان خوائ گه وره وجیره نیل وپیاوچاکان پشتیوان ویاره تیده ری شه ون، له پاش شه وان فریشته کانش هاوکار وپشتیوانن بۆی (واته

سوره التین

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يَتْلُوهَا النَّبِيُّ لِمُرْحَمٍ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ تَبَنِّي مَرْضَاتِ أَزْوَاجِكَ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١﴾ قَدْ فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ تَحْلَةَ أَيْمَانِكُمْ وَاللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٢﴾ وَإِذْ أَسْرَأْتَنِي إِلَىٰ بَعْضِ أَزْوَاجِهِ حَدِيثًا فَلَمَّا نَبَأَ بِهِ وَأظْهَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ عَرَفَ بَعْضَهُ، وَأَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ فَلَمَّا نَبَأَهَا بِهِ، قَالَتْ مَنْ أَنْبَأَكَ هَذَا قَالَ نَبَأَنِي الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٣﴾ إِنْ نُؤْيَا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا وَإِنْ تَظَاهَرَا عَلَيْهِ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ وَجِبْرِيلُ وَصَلِحَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمَلَائِكَةَ بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيرٌ ﴿٤﴾ عَسَىٰ رَبُّهُ إِنْ طَلَقْنَا أَنْ يَبْدُلَهُ أَزْوَاجًا خَيْرًا مِنْكُنْ مُسْلِمًا مُؤْمِنًا قَانِتًا تَبَنَّتْ عِيدَاتِ سَيِّحَتِ تَبَنَّتْ وَأَنْكَرًا ﴿٥﴾ يَتْلُوهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَاظٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ﴿٦﴾ يَتْلُوهَا الَّذِينَ كَفَرُوا لَا يُعْذِرُوا الْيَوْمَ إِنَّمَا تُجْرُونَ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٧﴾

شه گه ر بتانه ویت دژایه تی بکه ن هیجتان پی نا کریت چونکه شه و پشتیوانی زوری هه یه .

ئین شه ی حاتم گزراویه تیه وه له عومری کوری خه ططابه وه که ده لی: هه والم پی گه یش که له نیوان پیغه مبهر (ﷺ) وخیزانه کانیدا کیشه یه که هه یه، نیش پۆشتم بۆ لای یه که به یه کی خیزانه کانی، پیم ده ووتن، سویند به خوا له داواکانتان له پیغه مبهر (ﷺ) وازدینن یا خرا هه رسه ری چاکتر له ئیوه ی ده داتی جا خوائ گه وره شه مه نایه تی دابه زاند.

5 شه گه ر پیغه مبهر (ﷺ) ته لاقتان بدات شه وه دلنبا یه که په روه ردگار له بری ئیوه ژنای باشتی ده داتی، ژنای موسلمانی ئیماندار یه که چه ی په روه ردگار ته ویه کاری خوائه رستی پۆشوگر له کیژان وپیوه ژنانیش.

6 شه ی ئیمانداران خۆتان وصال و منسال وکه سوکار کارتان بیارین له ناگری دۆزه خ، ناگری که سوته مه نیکه ی خه لکی (بیباوه ی) وپه رده، سه ره رشت رده رگاوانی شه دۆزه خه کومه له فریشته یه کی دل په ق وزیر وتوند وتینن که به هه یچ شیوه یه که

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ ءٰمَنُوْا تُوبُوْا اِلَى اللّٰهِ تَوْبَةً نَّصُوْحًا عَسَىٰ رَبُّكُمْ
 اَنْ يُكْفِرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرٰى
 مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ يَوْمَ لَا يُخْزٰى اللّٰهُ النَّبِيَّ وَالَّذِيْنَ ءٰمَنُوْا
 مَعَهُۥ نُورُهُمْ يَسْعٰى بَيْنَ اَيْدِيْهِمْ وَاِيمَانِهِمْ يَقُوْلُوْنَ رَبَّنَا
 اَنْتُمْ لَنَا نُوْرٌ نَّوْرُنَا وَاغْفِرْ لَنَا اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿۸﴾
 يٰۤاَيُّهَا النَّبِيُّ جِهْدِ الْكُفْرٰا وَالْمُنٰفِقِيْنَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ
 وَمَا وَنُهْمُ جَهَنَّمَ وَاَنْتُمْ اَلْمَصِيْرُ ﴿۹﴾ ضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا
 لِّلَّذِيْنَ كَفَرُوْا اَمْرَاتٌ نُّوحٌ وَاَمْرَاتٌ لُّوطٍ كَاَنْتَا مَحْتٰ
 عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادٍ نَّاصِلِحَيْنِ فَخَانَتْهُمَا فَلَمْ يُغْنِيَا عَنْهُمَا
 مِنَ اللّٰهِ شَيْئًا وَّقِيْلَ اَدْخِلَا النَّارَ مَعَ الْاٰخِلِيْنَ ﴿۱۰﴾
 وَضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا لِّلَّذِيْنَ ءٰمَنُوْا اَمْرَاتٌ فِرْعَوْنَ اِذْ
 قَالَتْ رَبِّ اِنَّ لِيْ عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَبِجَنِّيْ مِنْ فِرْعَوْنَ
 وَعَمَلِهٖ وَبِجَنِّيْ مِنَ الْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ﴿۱۱﴾ وَرَمِيْمٌ اَبْنَتْ
 عِمْرٰنَ النَّبِيَّ اَحْصَنْتْ فَرْجَهَا فَفَخَفْنَا فِيْهِ مِنْ رُّوحِنَا
 وَصَدَقَتْ بِكَلِمَتِ رَبِّهَا وَكُتِبَ لَهَا مِنْ اَلْقُرْءٰنِ ﴿۱۲﴾

سرپیچی خوا ناکهن، به هر کاریکیش فرمانیان پی بکریت
 نه نجاسی ددهن.
۷ (له قیامتدا پارهردگار به بیباوه پان) ده فرمویت : نهی
 نهوانه‌ی بیباوه‌پن نه موز هیج بپ و بیانو وعوزدیک مه‌هیننه‌وه،
 چونگه به‌راستی تنها پاداشتی (مه‌به‌ست پیی سزایه) نه‌و کار
 وکرده‌وانه دهرینه‌وه که (له دونیا) کردوتانه.

۸ نه‌ی نه‌وانه‌ی باوه‌رتان هیناوه ته‌ویه بکه‌ن ویگه‌پینه‌وه
 بؤلای خوا به گه‌رانه‌وه وته‌ویه‌یکی به‌کجاری ودلسوزانه، تا
 په‌روه‌ریدگارتان له گونا‌مه‌کانتان خۆش بییت ویتاخانه باخ
 وبه‌مه‌شتانیکه‌وه که چه‌ند پووپار به ژیریاندا دهروات، نه‌و پۆژه
 پۆزگاریکه که خوای گه‌وره پیغه‌مبه‌ر ونه‌و (ئیماندارانه‌ی)
 له‌گه‌لیدان سه‌ر شوپ ناکات، نوور پووناکیان دییت وده‌چییت
 له‌به‌رده‌م و لای پاستیانه‌وه دهره‌وشیته‌وه، (له‌به‌رامبه‌ر نه‌م
 نعمه‌ته‌دا) ده‌لین نه‌ی په‌روه‌ریدگاران نه‌م نوور پووناکیه‌مان بق
 ته‌واو بکه وه لیمان خۆش به، چونگه به‌راستی هر نه‌ی که
 ده‌سه‌لا‌تداری به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌کدا.

۹ نه‌ی پیغه‌مبه‌ر به‌نگی له‌گه‌ل بیباوه‌پان ودوو پووان وتوند
 وتیژ به له‌گه‌لیاندا، نه‌وانه جیگا وشوینیان شاگری دۆزه‌خه که
 خرابترین جیگا وسه‌رنه‌نجامه.

۱۰ خوای گه‌وره نمونه‌که ده‌هینیتته‌وه بق بیباوه‌پان به‌ژنه‌که‌ی
 نوح وبه‌ژنه‌که‌ی لوط، نه‌م دوو ژنه خیزان وژنی دوو به‌نده‌ی
 باوه‌رداری چاکی نیمه بوون، که چی نه‌م دوو ژنه ناپاکیان کرد
 (به‌وه‌ی باوه‌ریان پی نه‌مینان وگالته‌یان پی ده‌کردن وسیخوریان
 به‌سه‌روه‌ه ده‌کردن، نه‌ک مه‌به‌ست خیانه‌تی هاوسه‌ریتی بییت)
 له‌به‌ر نه‌مه نه‌م دوو پیغه‌مبه‌ره (نوح ولوط) که میزدی نه‌وان بوون
 نه‌یانتوانی لای خوای گه‌وره تکایه‌کیان بق بکه‌ن وسزایان لی
 دوریخه‌نه‌وه، وه بیان ووترا (به‌ر دوو ژنه) بچنه ناو شاگری
 دۆزه‌خه‌وه له‌گه‌ل نه‌وانه‌ی که ده‌چنه ناویبه‌وه (واته له‌گه‌ل
 بیباوه‌رانی تردا).

۱۱ هه‌روه‌ها خوای گه‌وره نمونه‌یه‌که ده‌هینیتته‌وه بق
 باوه‌رداران به ژنه‌که‌ی فرعون (ناسیای کچی مو‌زاحم که
 نافرته‌تیکی ئیماندار بوو له کاتیکدا فرعون سزای نه‌دا له‌سه‌ر
 نه‌وه‌ی باوه‌ری هیئابوو به موسی له‌سه‌ر مه‌رگدا نه‌و ژنه) ووتی:
 نه‌ی په‌روه‌ریدگارم خانوو کۆشکی‌کم لای خۆت بق دروست بکه
 له‌به‌ه‌شتدا، وپزگارم بکه له فرعون وکار وکرده‌وه‌ی وپزگاریشم
 بکه له گه‌لی سته‌مکاران.

۱۲ هه‌روه‌ها نمونه‌ش ده‌هینیتته‌وه بق ئیمانداران به مه‌ریه‌می
 کچی عیمران که داوینتی خۆی پاک پاگرت، نه‌مجا نیتمه‌ش له‌و
 پۆچه‌ی که خۆمان دروستمان کردوه فوومان کرد پییادا، نه‌ویش
 باوه‌ری هیئا به ووته وکتیبه‌کانی په‌روه‌ریدگاری، (نه‌م نافرته‌ه)
 هه‌میشه وه‌رده‌م له پیزی مل که‌چ وه‌رمانبه‌ردارانی خودا بوو.

سوره تى الملك

به نای خوی به خشنده ومیره بان

1 گوره ویهرز ویلنده نهو زاتهی که هرچی دهسه لاتی بوونه وهر وپادشایی هیه به دهست نهوه، هر نهویشه دهسه لاتی بهسه ره موو شتیگدا هیه.

2 نهو زاتهی که مردن وژیانی دروست کردوه نهفراندویه تی، تاوکه تاقیتان بکاته وه کامتان کرده وهی چاکتره، هر نهوه زاتیکی بالادست بهسهر بیپاره پان و لیپورده یه له باوه پداران.

3 نهو زاتهی که هر حوت ناسمانه که ی لهسه ریه ک وچین چین دروست کردوه، هرگیز له نیو دروستکراوه کانی خودای به به زهی ومیره باندا ناپیکی و ناته بایی نابینیت، چاوبگیتره ووردبهر وه بزانه هیچ ناته وای و درنو کون وکه له به ریک ده بینیت!!

4 پاشان جار له دای جار چاوت بگیتره سه رسام وملکه چ ده بیت، وچاوت به پسوایی وزه بوونی ناو میدی دهگه پیته وه هیچ ناته وایه ک نابینیت، له کاتیگدا نهو چاوانه ماندرون ویه کیان که وتوه (واته ناتوانن که م وکورتی له دروستکراوه کانی خودا به دی بکن).

5 بیگومان نیمه ناسمانی دونیامان به چراخانی (جوانی ودره وشاوه یی نه ستیره کان) پازاندوه ته وه، ویه نه ستیره اش تیربارانی شه بیتانه کانی پی ده که بین (نه وانه یان ده یانه ویت ک نه پتییه کانی گهریون له فریشته کان بدنن له ناسمانه کان)، وه سزای سوتینه ر و سه ختمان بق نه مانه ناماده کردیون (له پژی دوایدا).

6 هر وه ها سزای دوزه خیشمان ناماده کردوه بق که سانیک بیباوه پ بیون به پهروه دگاریان، نهوه خراپترین چاره نووس ومه نزلگایه .

7 (نه م بیباوه پانه) کاتیک فری ده درینه ناو دوزه خوه، لووره و نرکه وده نگیکی ناسازی وه که دهنگی هیستر وگویدریژ له دوزه خوه ده بیستریت، له کاتیگدا که نه کولیت وجوش نه دات.

8 نزیکه دوزه خ لهرق وداخی نهو که سانه له ت له ت وپارچه پارچه بییت، وه هر کاتیک دهسته و تاقمیکی تی فری نه دهن، پاسه وان ودهرگاوانه کانی دوزه خ به کالته چارپه که وه لیبان ده پرسن باشه نهوه هیچ پیغه مبه ریکی ترسینه رتان بق نه هات (بتان ترسینیت له م پژیگاره).

9 (به داخ وحه سره تیکه وه) ده لاین: به لی ترسینه رمان بق هات (له م پژیگاره ش زوریان ترساندین) به لام نیمه به درومان

سُورَةُ الْمَلِكِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تَبْرَكَ الَّذِي يَدْرِؤُا الْمُلْكَ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١﴾ الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيٰوةَ لِيَبْلُوَكُمْ اَيْتٰكُمْ اَحْسَنَ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُوْرُ ﴿٢﴾ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمٰوٰتٍ طِبَاقًا مَا تَرٰى فِيْ خَلْقِ الرَّحْمٰنِ مِنْ تَفٰوُتٍ فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرٰى مِنْ فُطُوْرٍ ﴿٣﴾ ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرِّيْٓنًا يَنْقَلِبْ اِلَيْكَ الْبَصَرُ حٰسِئًا وَهُوَ حَسِيْرٌ ﴿٤﴾ وَقَدْ زَيَّنَّا السَّمٰوٰةَ الدُّنْيَا بِمَصٰبِيْحٍ وَجَعَلْنٰهَا رُجُوْمًا لِّلشَّيْطٰنِ وَاَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذٰبَ السَّعِيْرِ ﴿٥﴾ وَلِلَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْهُمْ عَذٰبٌ جَهَنَّمُ وَلَيْسَ الْمَصِيْرُ اِلَّا اِلَّا الْقَوٰفِيْهَا سَمِعُوْا لَهَا شَهِيْقًا وَهِيَ تَفُوْرٌ ﴿٧﴾ تَكَادُ تَمَيْرُ مِنْ اَلْغَيْظِ كُلَّمَا اَلْفَىٰ فِيْهَا فَوْجٌ سٰلَمٌ خَرْنَهَا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا نَذِيْرٌ ﴿٨﴾ قَالُوْا بَلٰى قَدْ جِءْنَا نَذِيْرًا فَكَلِّبْنَا وَاٰتِنَا مَا نَزَلَ اَللّٰهُ مِنْ شَيْءٍ اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا فِيْ ضَلٰلٍ كَبِيْرٍ ﴿٩﴾ قَالُوْا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ اَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِيْ اَصْحٰبِ السَّعِيْرِ ﴿١٠﴾ فَاَعْرِضُوْا بِذُنُوْبِهِمْ فَسَحْحًا لَّا صَحْبَ السَّعِيْرِ ﴿١١﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ وَّاَجْرٌ كَبِيْرٌ ﴿١٢﴾

خشنده وه بهر پاستمان نه زانین ووتمان (بهو پیغه مبه رانه) خوا لهسه زمانی نیوه وه هیچ بق نه نار دوینه ته خواره وه، نیوه ش له گومرایی وسه لیشتیواویه کی گهره دان.

10 وه ووتیان نه گهر (ووتهی نهو پیغه مبه رانه مان) بیبستایه، یان بیروه شمان به کار به پتیابه نیستا نه بوویه نه هاووی ونیشته جی دوزه خ.

11 به خه جاله تیوه دانیان نا به گونا ه و تهاوانی خویاندا، دهی نیتر دورویی له میهره بانی وپه حمسی خودا بق هاووی ونیشته جیبانی دوزه خ.

12 بیگومان نه وانه شمی له په نهانی ونه پتییدا له په روره دگاریان ده ترسین، لیخوش بیون وپاداشتی گهره ریان بق ناماده کراوه.

18 بیگومان هۆز وگه لانی پیتشوتر له مانیش پیغه مبه ره کانیان به درۆزانی، جا چۆن بوو تۆله و به گۆژا چوونه وهی من بۆیان !!

19 نایا سهیری (پۆله) بالنده یان نه کردوه به سه ریانه وه به بال کراوهی له کانی فرینیاندا که چۆن باله کانیان ده هیتنه وه به که؟ ئه و بالنده جگه له خوای میهره بان که سه به ئاسمانه وه پاگیریان ناکات، بیگومان ئه و خوایه بینایه به هه موو شتیگ (وهیچیسی لئ وین نابیت).

20 یان ئه و که سه کئییه خۆی به سوپا وله شکری ئیوه ده زانیت و واده خات که به بی خوای میهره بان ئه توانیت سه رتان بخات؟! نا شتی وانیه، بیباوه پان له فریو خواردن و خه له فاویدان.

21 یاخود کئییه ئه و که سه سی که پزق و پۆزیتان ده دات ئه گهر خوای گهره لیتان بگریته وه؟! نا، به لکو ئه وانه پۆچوون له گومرایی و سه رکه شی و دوره په ریژی له حق.

22 نایا ئه و که سه سی که به ده مدا که وتیه و به و حاله یه وه پئ ده کات (په روه رداگه ئه م نمونه یی به بیباوه پان هیئاوه ته وه که له سه ر پئیگی ناهق ده پۆن) باشت ریگه ده زانیت له و که سه ی که له سه ر پئیگی کی پاست و دروست پئ ده کات (ئه مه ش نمونه ی باوه ردارانه که له سه ر پئیگی هیدايه تن).

23 ئه ی (موحه مه د) پئیان بلی: هه ر په روه رداگه که ئیوه ی دروست کردوه و گوئی و چا و ودلی پئ به خشیوون، له به رامبه ریشدا که متان هه یه سوپاس و شوکری خودا بکات.

24 وه پئیان بلی: هه ر ئه و زاتیه که ئیوه ی له سه ر زه ویشدا بلۆی کردوه نه وه، گه پانه وه و کۆکردنه وه شتان هه ر بۆلای ئه وه.

25 بیباوه پان (به گالته جاربه که وه به پیغه مبه ر) ده لێن ئه م به لئنه ی ئیوه ده یده ن (به زیندوو بوونه وه وه اتنی پۆزی دوا یی و سزادان) که ی دپته دی ئه گه ر ئیوه راستگۆن؟

26 تۆش پئیان بلی: زانیاری ته وا و له ه اتنی ئه و پۆزه ته نها لای خوای گه وره به، منیش ته نها ترسیته ریگی ئاشکرا (ی ئیوه) م.

27 جا کاتیک بیباوه پان ئه و سزایه یان دی له نزیک خۆیانه وه، پوخساریان تال و ناشیرین و نابووت بوو، ئه وسا (به گالته پیکردنیه که وه) پئیان ده وتی ت ئه مه ئه و پۆزه یه که ئیوه داواتان ده کرد.

28 پئیان بلی: ئه گه ر خوا من و ئه و ئیماندارانه له ناو بیات و یمانباته وه بۆلای خۆی (وه که ئه وه ی ئیوه ئاواته خوازینی) یان په حم و میهره بانیمان له گه ل بکات، کئ هه یه بیباوه پان په نا بدات له سزای سه ختی به ئازاری په روه رداگه.

وَأَسْرُوا قَوْلَكُمْ وَأَجْهَرُوا بِهٖ إِنَّهٗ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١٣﴾ أَلَا يَعْلَمُ مَنِ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ﴿١٤﴾ هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ ذُلُولًا فَأَمْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِن رِّزْقِهٖ وَإِلَيْهِ الشُّرُورُ ﴿١٥﴾ أَلَمْ آمِنْتُمْ مِّن فِي السَّمَاءِ أَن يَخْسِفَ بِكُمْ الْأَرْضَ فَإِذَا هِيَ تَمُورُ ﴿١٦﴾ أَمْ آمِنْتُمْ مِّن فِي السَّمَاءِ أَن يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا فَسَتَعْمَوْنَ كَيْفَ نَذِيرِ ﴿١٧﴾ وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَمَكَفَّكَانَ نَكِيرِ ﴿١٨﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَفْتٍ وَيَقْبِضْنَ مَا يُمَسِّكُهُنَّ إِلَّا الرَّحْمَنُ إِنَّهٗ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ ﴿١٩﴾ أَمَّنْ هَذَا الَّذِي هُوَ جُنْدٌ لَّكُمْ يَنْصُرُكُمْ مِّن دُونِ الرَّحْمَنِ إِنِ الْكَافِرُونَ إِلَّا فِي غُرُورٍ ﴿٢٠﴾ أَمَّنْ هَذَا الَّذِي يَرْفَعُ كُرُوزَ أَمْسِكَ رَفْعَهُ، بَلْ لَّجُوا فِي عُتُوٍّ وَنُفُورٍ ﴿٢١﴾ أَفَمَن يَمَسُّ مِكْبَآءَ عَلَى وَجْهِهٖ أَهْدَىٰ أَمَّن يَمَسُّ سَوْبًا عَلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٢٢﴾ قُلْ هُوَ الَّذِي أَنشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿٢٣﴾ قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٤﴾ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٥﴾ قُلْ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢٦﴾

13 ئیوه قسه به نهیئی یان به ناشکرا بکه ن (بۆ خوای گه وره به کسانه) چونکه ئه و خوایه بیگومان زانایه به نهیئی ناو سینگ و بدله کان.

14 نایا خوا نازانیت کئیی دروست کردوه و چۆنی دروست کردوه؟! له کاتیکدا ئه و خوایه زور وورد بین و به ئاگایه.

15 ئه و خوایه ی که زهوی بۆ پام و ژێربار کردوون، ده ی ئیوه ش بگه پئین به هه موو گۆشه و که ناریکیدا وله پزق و پۆزیه که ی بخۆن، ئه وه ش بزنانن سه ره ئه نجام و گه پانه وه تان هه ر بۆلای خوای گه وره یه.

16 نایا ئیوه (ئه ی بیباوه پان) دلنیا ن له و خوایه ی که له ئاسمانه ته ناباتا ته خوار به ناخی زه ویدا (وه که ئه وه ی قارونی برد به ناخی زه ویدا)? پاشان ئه و زه ویه ده ست به جئ بیته له رزه و جولان.

17 یان نایا ئیوه (ئه ی بیباوه پان) دلنیا ن له و خودایه ی له ئاسمانه که بایه کی توندتان به سه ردا هه ل نه کات و به رد بارانتان نه کات (وه که ئه و به ردارانه ی که کردیه سه ر قهومی لوط)? ئه و ده مه ده زانن هه ره شه و تۆله ی من چۆنه.

۲۹ بَلَىٰ: نِیمه خَوای میهره بانمان ههیه که باوه پیمان پیتی هیناوه، پشت وپه ناشمان هر نهوه، جا ئیتر پۆژیک دیت وپۆتان ده رده که ویت کئ له گومپایی ناشکرادایه.

۴ بَيَانَ بَلَىٰ: لاتان چۆنه نه گهر بینیتان که ئاوی سه رزه ویتان به ناخدا پۆچوو، کئ ههیه (جگه له خَوای گه وره) ئاوی زولان سازگارتان بداتی؟

سوره تي القلم

به ناوی خَوای به خشنده ومیهره بان

نون یه کیکه له بیست وهشت پیتکه ی زمانی عه ره بی، ئه م پیتانه له سه ره تای هه ندیک له سووره ته کانی قورئاندا هاتوون که ژماره یان (۱۴) سووره ته، ته نها خَوای گه وره ئه زانیت مه به سته که یان چیه، ئه مه ش پاسترین ته فسیره بئ ئه م پیتانه، به لام هه ندی ته فسیری تریش کراوه، له وانه: ئه م پیتانه ناوون بئ ئه و سووره تانه ی له سه ره تایانه وهن، یان ناوون بئ خَوای گه وره، یان بئ ده سته وسان کردنی عه ره به بئ باوه په کانه، که ده یانوت ئه م قورئانه لای خواوه نه هاتوو به بئ موحه مه د، هر بۆیه خَوای گه وره پیتان ده لیت: ئه گه ر لای خواوه نه هاتوه ده ی ئه گه ر پاست ده که ن نمونه و وینه ی ئه و قورئانه به یئن، خق ئه م قورئانه هر له و پیتانه پیک هاتوو که ئیوه قسه ی بئ ده که ن و به کاریان ده هیئن.

1 سویند به پینووس وپه و دپانه شی ی که ده ی نو سیئ.

2 تۆ ئه ی (موحه مه د) له سایه ی ئه و ناز و نه مه ته ی که خودا پیتی داویت که پیتقه مه ریا ته یه شیئ نیت (وه ک ئه وه ی که بیباوه یان ده یلین).

3 بیگومان پاداشتی نه پراوت بئ ههیه.

4 به پاستی تۆ له سه ره په وشت و خوویه کی زۆر په سه نه د و جوانیت.

5 به م زوانه تۆش ده بینیت و ئه وانیش ده بینن.

6 که کامتان شیئن (واته له پۆژی دوایدا هه موو شتیئک ناشکرا ده بیئ که تۆ یان ئه وان له سه ره گومپایی وشیتیتن).

7 بیگومان په روهر دگارت له هه موو که س زاناره به و که سه ی گومرا بووه وریی پاستی خَوای وون کردوه، وه به و که سه شی که ریی پاست وهیادی ته ی گرتۆ ته به ر.

ئه م کرمه له ئابه ته له ئایه تی (۸ وه تا ۱۶) زانایانی ته فسیر ده لئین له سه ره وه لیدی کوپی موغه یه ری به اوکی خالیدی کوپی وه لید دابه زیره.

8 هه رگیز گوپراهی ئه و که سانه نه که ییت که تۆ و پینازه که ت به درۆ ده زانن.

فَلَمَّا رَاوَهُ زُلْفَةً سَيِّتَ وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَقِيلَ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَدْعُونَ ﴿۲۷﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكِنِي اللَّهُ وَمَنْ مَعِيَ أَوْ رَحِمَنَا فَمَنْ يُجِيرُ الْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ﴿۲۸﴾ قُلْ هُوَ الرَّحْمَنُ أَمَّنَّا بِهِ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿۲۹﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْحَابُ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَأْتِيكُمْ بِمَاءٍ مَعِينٍ ﴿۳۰﴾

سُورَةُ الْقَلَمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 1 مَا أَنْتَ بِعَمَةٍ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ ﴿۲﴾
 2 وَإِنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ ﴿۳﴾ وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ ﴿۴﴾
 3 فَسَبِّحْهُ وَابْحُورْهُنَّ ﴿۵﴾ بِأَيْتِكُمُ الْفُتُونُ ﴿۶﴾ إِنْ رَبُّكَ هُوَ
 4 أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿۷﴾ فَلَا تَطَّعِ
 5 الْمُكْذِبِينَ ﴿۸﴾ وَدُوا لَوْنُدُهْنُ فَيَدْهُونُ ﴿۹﴾ وَلَا تَطَّعِ كُلَّ
 6 حَلَافٍ مَهِينٍ ﴿۱۰﴾ هَازِنِ مَسَاءِ بِنَمِيمٍ ﴿۱۱﴾ مَنَاعَ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ
 7 أُتِيمٍ ﴿۱۲﴾ عَتَلْ بَعْدَ ذَلِكَ زَنِيمٍ ﴿۱۳﴾ أَنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينٍ
 8 إِذَا تَتَلَّىٰ عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿۱۵﴾

9 ئه وان ئاواته خوازن تۆ نه ریمان له گه ل بنوینیت (به که م ته رخه می له ئاینه که ت) ئه وانیش نه رمی بنوین به رام به ر تۆ.

10 به قسه ی ئه وانه مه که وگوپراهی لیان نه بیئ که زۆر سویند ده خۆن و سووک و پسوان.

11 ئه وانه هه میسه به شوین عه یب و نه نگه خه لکدا ده گه رین و قسه ی خه لک دینن و ده بن و حه زیان له ئاژاوه به.

12 ریگری ده که ن له خیر و چاکه، و ده ست درییی و سته مکاریکی تاوانبارن.

13 به دخوو په وشت ناشیرین ویاوک نادیارن - زۆلن -

14 له بهر ئه وه ی هه ریه که له وانه به مال و سه ره و ت و سامان و کوپ و کالیه وه ده نازیت.

15 له کاتی که د نیشانه و ئابه ته کانی ئیمه ی به سه ره دا ده خویند ریته وه، ده لیت: ئه مه سه رگوز ده شته و قسه ی ئه فسانه ی پشینه انه.

16 له ئه نجامدا لوتی داخ ده که یین و سه ر لووتی په ش ده که ین.

17 نِیمه ئه و بته رستانه مان تا قیکرده وه، هه ره وک چۆن خواوه باخه کاشمان تا قیکرده وه، کاتی که سویند یان خواوه به ره به یان زوو بچن به ره که ی لی بکه نه وه (تا هه ژاران نه زانن) (ئه و باخانه

28 کوره ناوه نجیه که یان (که سئگی ژیریان بوو) پیئی ووتن: من نهموت سوپاس وستایشی خوا بکن.

29 ئەمجا ووتیان: پاکو بیگهردی بق پورهردگارمان (که ستم لهکس ناکات) بیگومان ئیمه خۆمان ستمکار بووین.

30 پاشان بوویان کرده یه کتری به سه زه نشت کردن.

31 ووتیان تیاچوون بق ئیمه به پاستی ئیمه له خودا یاخی بووین.

32 ئومیدمان وایه پورهردگارمان له و باخه باشتیمان بداتی، به پاستی ئیمه هیومان هر به پورهردگاری خۆمانه.

33 ئاویه سزای خودا له دونیادا، وه سزای دواپۆژ له وه زۆر که ورتیه ته گهر بیانزانیاه.

34 به پاستی کهسانی له خواترس لای پورهردگاریان به ههشت ویاختی پر له نازو نیعمه تیان بق هیه.

35 ئیمه چۆن کهسانی موسلمان و تانابار وهک یهک لی بگهین.

36 چیتانه حوکم وپیریاری واه دهن (تابیت موسلمان و تانابار وهک یهک بن).

37 ئایا نامه یهکی ئاسمانیتان هیه که ئهمه ی تیا دا بخویننه وه.

38 که هرچی بتانه ویت به ئاره زووی خۆتان تیا دا هه لیژیژین.

39 یان ئیوه سویندنان له سه ئیمه یه که تا پۆژی دواپی هرچیتان بویت هر ئه وه بیت.

40 بپرسه لیتان بزانیان کامیان زامنی ئهم کارهن.

41 یاخود ئایا شهریک وهاویه شیان هیه له م بپیاره یاندا که بتوانن خۆیان یه کسان بکن له گه ل باوه پداراندا؟ ده ی ئه گهر وایه با شهریکه کانیان به یژن بق هاوکریان ئه گهر پاست ده کهن.

42 پۆژیکه لاق دهرده که ویت هه موو مه خلوقانی خوی گه وره سوژده ده بن، وه بانگ ده کرت له خوانه ناسان و دوو پوهه کان که سوژده بیهن، به لام ناتوانن، بوخاری له ئه بو سه عیدی خوری وه پیاویه تی کردوه که پیغه مبه ر (ﷺ) قهرمویه تی: "

یکشف ربنا عن ساقه، فیسجد له کل مؤمن ومؤمنة، وبقی من کان یسجد فی الدنیا ریاء وسمعه فیذهب لیسجد، فیعود ظه ره طبقاً وحاداً" واته: له و پۆژده دا پورهردگارمان لاقی خۆی دهرده خات، جا هه موو پیاو وئافره تیکی ئیماندار سوژده ی بق ده بات، وه ئه وه ی له دونیادا له بهر پوپامایی وناوبانگ سوژده ی بق بردوه ده میبیتته وه، ده چیت سوژده بیات، پشتی ره ق دوه سست و ناتوانیت سوژده به ریت) جا دهرکه وتنی لاقی پورهردگار به چ

شپوهه یه که ئیمه وهک سه له ف ده لیتن باوه پمان پیی هیه وهک ئه وه ی هاتوه، له گه ل ئه ره شدا شپوهه وکه یقیه تی نازانین، پرسیار کردن لیتیشی بیدعه یه - ئه مه ش به لگه یه له سه ر ناخۆشی وناپه حته تی ئه و پۆژه.

21 ئەمجا به یانی زوو یه کتریان بانگ کرد.

22 که ههستن بجن بق سه ر باخه که تان ئه گهر ئه تانه ویت بپرن.

23 ئه ورجا که وتنه پری و له ناو یه کدا به چپه به یه کیان ئه وت.

24 ئه مپز هیج هه ژاریک له ناو باخه که دا نه یه ت به سه رتاندا.

25 به یانی نقد زوو دهرچوون (بق ناو باخه که یان) وایان زانی ئه توانن هه ژاران بی به ش بکن.

26 که باخه که یان بیینی به وه هه شپوهه یه (گره لیتی دا بوو) هه موویان ووتیان: به پاستی ئیمه ریگامان دهن کردوه (ئه مه باخه که ی ئیمه نیه).

27 پاشان که زانیان ریگیان وون نه کردوه، ووتیان: ئیمه به ش بپراو کراوین.

سَنَسِمُهُ عَلَى الْخُرطومِ ﴿١٦﴾ إِنَّا بَلَوْنَهُمْ كَمَا بَلَوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ إِذْ أَقْسَمُوا لَيَصْرُنَّهَا مُصْبِحِينَ ﴿١٧﴾ وَلَا يَسْتَوُونَ ﴿١٨﴾ فَطَافَ عَلَيْهَا طَائِفٌ مِّن رَّبِّكَ وَهُمْ نَائِمُونَ ﴿١٩﴾ فَأَصْبَحَتْ كَالصَّرِيمِ ﴿٢٠﴾ فَتَنَادُوا مُصْبِحِينَ ﴿٢١﴾ أَنْ أَعِدُوا عَلَيْنَا حَزْزًا كَمَا كُنْتُمْ صَدْرَمِينَ ﴿٢٢﴾ فَأَنْظَلْنَاوَهُمْ يَنْخَلْتُونَ ﴿٢٣﴾ أَنْ لَا يَدْخُلْتُمُ الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مَسْكِينِينَ ﴿٢٤﴾ وَعَدُوا عَلَيْنَا حَرْدٍ فَدَرِينَا ﴿٢٥﴾ فَلَمَّا رَأَوْهَا قَالُوا إِنَّا لَأَضَالُونَ ﴿٢٦﴾ بَلْ لَعَنَ عَمْرُؤُنَ ﴿٢٧﴾ قَالَ أَوْسَطُ أُمَّ الْإِرَاقِ لَكُمُ اللَّوْا لَسْتُمْ سَحُونَ ﴿٢٨﴾ قَالُوا سُبْحَانَ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٢٩﴾ فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَلَوْمُونَ ﴿٣٠﴾ قَالُوا لَوْلَا إِنَّا كُنَّا غُيُبِينَ ﴿٣١﴾ عَسَىٰ رَبَّنَا أَنْ يَبْدِلَ لَنَا خَيْرًا مِّنْهَا إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا رَاغِبُونَ ﴿٣٢﴾ كَذَلِكَ الْعَذَابُ وَالْعَذَابُ الْآخِرُ أَكْرَهُ أَكْرَهُ أَكْرَهُ أَكْرَهُ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٣٣﴾ إِنَّ الْمُنْفِقِينَ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنْدُ النَّعِيمِ ﴿٣٤﴾ أَفَنَجْعَلُ الْمُتَسَابِعِينَ كَالْجَرِيمِينَ ﴿٣٥﴾ مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿٣٦﴾ أَمْ لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ ﴿٣٧﴾ إِنَّ لَكُمْ فِيهِ لَمَا تَخْتَرُونَ ﴿٣٨﴾ أَمْ لَكُمْ أَيْمَانٌ عَلَيْنَا بَلِغَةَ الْيَوْمِ الْقِيَامَةِ إِن لَّكُمْ لَمَّا تَحْكُمُونَ ﴿٣٩﴾ سَأَلَهُمْ أَيُّهُمْ بِذَلِكَ زَعِيمٌ ﴿٤٠﴾ أَمْ هُمْ شُرَكَاءُ فَلْيَأْتُوا بِشُرَكَائِهِمْ إِن كَانُوا صَادِقِينَ ﴿٤١﴾ يَوْمَ يُكْشَفُ عَن سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٤٢﴾

هه پیاویکی خپوهه ندی چاک بوو، تا خۆی له ژیاندا بوو هه میسه یارمه تی هه ژارانی لیده دا، به لام کاتی که مرد وکوره کانی هاتن بوو شپوهه به نهمان وخزریان لی نه ده کرد.

18 بق ئه وه ی هیج به شیکه بق هه ژاران لی دهرنه کهن.

19 ئه مجا به لایهک له لایه ن پورهردگاروه هات به سه ر باخه که دا، له کاتیکدا ئه وان خه وتبوون.

20 ئه وسه وهک باخیکه پناوی لیتات (که هیج به رو بوومی پیوه نه ما).

21 ئه مجا به یانی زوو یه کتریان بانگ کرد.

22 که ههستن بجن بق سه ر باخه که تان ئه گهر ئه تانه ویت بپرن.

23 ئه ورجا که وتنه پری و له ناو یه کدا به چپه به یه کیان ئه وت.

24 ئه مپز هیج هه ژاریک له ناو باخه که دا نه یه ت به سه رتاندا.

25 به یانی نقد زوو دهرچوون (بق ناو باخه که یان) وایان زانی ئه توانن هه ژاران بی به ش بکن.

26 که باخه که یان بیینی به وه هه شپوهه یه (گره لیتی دا بوو) هه موویان ووتیان: به پاستی ئیمه ریگامان دهن کردوه (ئه مه باخه که ی ئیمه نیه).

27 پاشان که زانیان ریگیان وون نه کردوه، ووتیان: ئیمه به ش بپراو کراوین.

43 (له پوڅی دوايي دا) چاويان شوږه وپيسوايي دايان دهگرت، چونکه له دونيادا بانگ دهکران بڼ سوږده بردن (نه دههاتن) له کاتيکدا نهوان له ش ساغ وته ندروستيش يوون.

44 وازم لي بهينه بڼ شو که سانهی که شم قورنانه به درو دهزان، وورده وورده کيشيان دهکين بڼ سزايهک به بي نهو هی به خويان بزادن وهستی پي بکن.

45 له دونيادا موله تيان ددهم تاوهکو تاوانه کانيان زياتر بيت، (به لام بابزانن) توله ونه خسهی من به رامبه ر نهوانه زور توکمه وبه هيزه وله دهستم بزگاريان نابيت.

46 نايان تو له به رامبه ر گه ياندنی به رنامه وپه يامه که ت داواي پاداشت وکرتيان ليده که کيت، بڼ نهو هی قه رزار باربين وله زيري دهرنچن.

47 وه نايان شو (بيباوه پانه) شتيک له غهيب و زانيني نهينيه کانيان لا هيه تاوهکو هندی بلگه ی بي بنه ما بڼ خويان بينوسنوه ودرايه تي توی پي بکن.

48 نهی (موحه مد) نارام بگره له به رامبه ر فه رمانی په وروه دگار توه، نه که کيت وهک هاو له نه نهنگه که بيت (مه به ست پتي يونس پيغه مبه ر - ﷺ - که نارامی نهگرت وگه له که ی به حيه پست) وه کاتيکيش (شو نه ههنگه فوتی دا) دلی پر پو له خه م په ژاره وهاواری برد بڼ لای په وروه دگار.

49 خو نهگه ر په حمت وپه زه ی په وروه دگار نه بوايه، شو او فري دهرابه ده شتيکی ووشکه وه، وپه دناو وسرزه نيشتيش دهکران.

50 نه مجا (پاش نهو هی يونس په شيمان بويوه وه وته ويه ی کرد) په وروه دگاری هه ليبيژارده وه وکردی به يه کيک له صالحان وچاکه کاران.

51 نهی (موحه مد) نهوانه ی بيباوه پ يوون نزيکه له درايه تي وړقيان له تو کاتيک گوپيان له م قورنانه ده بيت به چاوی (پيسان) هه لنديون، وه ده لين: شم پيغه مبه ره شپته.

52 له کاتيکدا شم قورنانه ته نها ناموزگاريه بڼ ته واوی دوني (به نيسان و جنوکه وه).

خَشِعَةً أَبْصَرَهُمْ تَرْهَقَهُمْ ذَلَّةٌ وَقَدْ كَانُوا يُدْعُونَ إِلَى السُّجُودِ وَهُمْ سَلِمُونَ ﴿٤٣﴾ فَذَرْنِي وَمَنْ يُكَذِّبُ هَذَا الْغَدِيثَ سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٤﴾ وَأُمْلِي لَهُمْ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ ﴿٤٥﴾ أَمْ تَسْتَأْجِرُهُمْ لِيَمُزَّجُوا بَيْنَ يَدَيْكَ وَيَكْفُرُوا بِآيَاتِكَ لِيُكْفِرَ بِكَ وَالْيَقِينِ ﴿٤٦﴾ أَمْ تَعِدُهُمْ الْغَيْبَ فَهُمْ يَكْتُمُونَ ﴿٤٧﴾ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تُكِنْ كَصَاحِبِ الْحُوتِ إِذْ نَادَى وَهُوَ مَكْظُومٌ ﴿٤٨﴾ وَلَا أَنْ تَلَّازِمَهُ رِعْمَةً مِنْ رَبِّهِ لِئَلَّا يَالَعُوا وَهُوَ مَكْذُومٌ ﴿٤٩﴾ فَاجْنِبْهُ رَبُّهُ فَجَعَلَهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٥٠﴾ وَإِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَرِهِمْ لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَنْجُونٌ ﴿٥١﴾ وَمَاهُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٥٢﴾

سُورَةُ الْحَاقَّةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 الْحَاقَّةُ ﴿١﴾ مَا الْحَاقَّةُ ﴿٢﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحَاقَّةُ ﴿٣﴾ كَذَّبَتْ ثَمُودُ وَعَادٌ بِالْقَارِعَةِ ﴿٤﴾ فَأَمَّا ثَمُودُ فَأَهْلِكُوا بِالطَّاغِيَةِ ﴿٥﴾ وَأَمَّا عَادٌ فَأَهْلِكُوا بِرِيحٍ صَرْصَرٍ عَاتِيَةٍ ﴿٦﴾ سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَثَمَنِيَةَ أَيَّامٍ حُسُومًا فَفَرَّى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَى كَأَنَّهُمْ أَعْجَازُ نَخْلٍ خَاوِيَةٍ ﴿٧﴾ فَهَلْ تَرَى لَهُمْ مِنْ بَاقِيَةٍ ﴿٨﴾

4 سه مودی (گه لی صالح) و عادی (گه لی هوود) شو پوژه پاسته ی (که دل داده خروپيني) به درويان زانی وپاوه پيان پي نه هينا.

5 نه مجا گه لی سه مود به دهنگيکی نه عره ته ی زور گه وره له ناویران.

6 گه لی عادی به په شه بایه کی ساردی به هيزی سهخت له ناویران.

7 حوت شو وهه شت پوژ خوی گه وره شو په شه بایه ی برده وام به سه ردا زال کردن، نهگه ر له وپي بويتايه شو گه له ت دهدی به مردوی که وتون وه قهدی دار خورمای پوواوی ناو زپاو (يان ليها توه).

8 نايان که سيان لي ده بينی که ما بيته وه.

9 فیرعون وگه لانی پيش نه ویش له دانیش توانی گوند وشاره کان سه ره و زيريوه کان به گونا ه و تاوانيانه وه هاتن.

10 هر گه ليک له وگه لانه سه ريچی پيغه مبه ری په وروه دگاريان کرد، نه وچا خوی گه وره گرتنی به گرتنيکی زور سهخت.

سورة تي الحاقه

- به ناوی خوی به خشنده ومپه رهبان
- 1 (الحاقه) په کيکه له ناوه کانی روڅی دوايي، به ومانايه ی شو پوژه پوژکی پاسته، چونکه هه موو پاستيه کانی تيدا دهرده که وپت.
- 2 شو پوژه چی بيت.
- 3 تو جوزانيت شو پوژه پاسته چيه ؟

19 جا ئو كه سهى كه تۆماری کرده وه كانی درایه دهستی پاستی (به دلئیکی خۆشه وه) ده لئیت: ها ئو وه تانی نامه ی کرده وه كانم بیگرن و بیخوئینه وه.

20 چونكه به پاستی من خۆم ده مزانی و دلنیا بووم كه تووشی ئام لئیرسینه وه به ده بم.

21 ئو كه سه له ژیانئیکی پر له شادی و خۆشیدایه كه زۆر پئیی رازیه.

22 له بهمه شتئیکی به رزدا.

23 میوه و بهرو بومی باخانی ئو به به شتانه زۆر نزیکه لئییه وه، به شیوه یه ك چ به پئیه بیت یان به دانشستن یان به پاكشانه وه دهستی دهگاتی و ماندوو بوونی ناوئیت.

24 جا پئیان دهوترئیت : بخۆن و بخۆنه وه ئوشی گیانتان بیئت، بهاوی ئو کار و کرده وه چاكانه ی كه له دنیا ده نانکرد.

25 به لام ئو كه سهی كه نامه ی کرده وه كانی درایه دهستی چه پی، به داخ و سه سه رته ئیکه وه ده لئیت : خۆزگه ئام نامه یه م نه درایه تی.

26 وه نه مزانیایه سه رته نجامی حساب و لئیرسینه وه م چه یه.

27 كاشكای وه خۆزگه مردنه كه م به كجاری بوایه.

28 سهروهت و سامانم هیه قازانچ و سودئیکی پی نه گه یاندم.

29 ئو ده سه لاته ی كه هه مبوو له ناوچوو.

30 ئه و جا سه زمان ده كریت به سه ره ره شتیاریانی نۆزه كه بیگرن و كۆت و زنجیری له دهست بكن.

31 پاشان بیخه نه ناو نۆزه خه وه.

32 دواتریش به زنجیریکی هه فتا گه زی بیبه ستنه وه و كۆتی بكن.

33 له بهر ئه وه ی كه باوه پی به خودای مه زن نه بوو.

34 هانی خه لگی نه ئه دا له سه ر خواردن دان به هه ژار.

35 جا ئه ویش ئه مپۆ (كه پۆژی دواپی یه) هیه خه مخۆر و دلسۆزئیکی نیه.

36 خهاردنیشیان ته نها كپم و زووخاوی داچۆراوی لاشه ی خویانه.

37 ئه مه ش كه س ناخوات تاوانبارن نه بیئت.

38 سوئند بیئت به و شتانه ی كه به چاوی خۆتان ده یان بینن.

39 به و شتانه ش كه نا یا نبینن.

40 بیگومان ئام قورئانه له زاری پیغه مبه رئیکی به رپۆزه و پئیان

پاده گه په رئیت - یاخود له زاری په وانه كراوئیکی به رپۆزه وه كه جوبره ئیله -

وَجَاءَ فِرْعَوْنُ وَمِنْ قَبْلَهُ وَالْمُؤْتَفِكَاتُ بِالْحَاطِطَةِ ﴿١﴾ فَصَوَّرَ رَسُولَ رَبِّهِمْ فَأَخَذَهُمْ أَخْذَةً رَابِيَةً ﴿٢﴾ إِنَّا لَمَاطِعًا لِمَاءٍ حَمَلْنَاكُمْ فِي الْجَارِيَةِ ﴿٣﴾ لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكِرَةً وَتَعْيِبًا أَدْنَىٰ وَعَيْبٌ ۖ فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ نَفْحَةٌ وَاجِدَةٌ ﴿٤﴾ وَجَلَّتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ فَذُكَادًا كَذَّةً وَاجِدَةٌ ﴿٥﴾ فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ﴿٦﴾ وَانْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَهِيَ يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةٌ ﴿٧﴾ وَالْمَلِكُ عَلَىٰ أَجْزَائِهَا وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ مُّثَنِيَةً ﴿٨﴾ يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَىٰ مِنْكُمْ خَافِيَةٌ ﴿٩﴾ فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَيَقُولُ هَذَا مَا أُرْسِلْتُ بِهِ ﴿١٠﴾ إِنِّي ظَنَنْتُ أَنِّي مُلْكٌ حِسَابِيَّةٌ ﴿١١﴾ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ﴿١٢﴾ فِي جَنَّةٍ عَالِيَةِ قُوتٍ فَأُوتِيَهَا بِإِذْنِهِ ﴿١٣﴾ كُتُوبًا وَأُشْرِبُوا مِنْ حَيْثُ يُرِيدُ آسْفُتُمْ فِي الْآيَاتِ الْخَالِيَةِ ﴿١٤﴾ وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِشِمَالِهِ فَيَقُولُ بَلِّغْتَنِي لَأُوتِيَ كِتَابِيَةً ﴿١٥﴾ وَلَأُدْرِي مَا حِجَابِيَةٌ بِبَلِّغْتَهَا كَأَنَّ الْقَاضِيَةَ ﴿١٦﴾ مَا أَخْفَىٰ عَنِّي مَالِيَةٌ ﴿١٧﴾ هَلَكَ مَعِيَ سُلْطَانِيَّتُهُ ﴿١٨﴾ خَذُوهُ فَعَلُوهُ ﴿١٩﴾ تَرَجَعِيمٌ صَلْوَةٌ ﴿٢٠﴾ تَفَرَّقِي سِلْسِلَةً ذَرَعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ ﴿٢١﴾ إِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ ﴿٢٢﴾ وَلَا يَحْضُرُ عَلَىٰ طَعَامِ الْمَسْكِينِ ﴿٢٣﴾

11 بیگومان ئیله كاتیك ئاوی (توقانه كه ی نوح) سه ره كه وت، باوا پیرانی ئیوه مان هه لگرت له كه شتی كه یدا.

12 بۆ ئه وه ی چه رۆی كی تیاچووئی گه لی خوح بكه ینه په ند و ئامۆزگاری بۆ ئو كه سه انه ی كه گوئییه كانیان ده بیستن به هۆشه ندی.

13 جا كاتیكیش (كه كاتی هاتنی قیامه ته) ته نها جارێك فوو كرا به كه په نادا.

14 زهوی و شاخ و كۆیه كان له جیگای خۆیان به رزكرانه وه، به یه كجار دران به یه ككا.

15 ئیتر ئه و پۆزه قیامهت دئت و پوو دواوی گه ربه پوو ده دات.

16 ئاسمان هه مووی له ت و شه ق ده بیئت و له یه كتر ده تر از ئیت و سست و لاواز ده بیئت.

17 فریشته كان له كه ناری ئاسماندا ئاماده ن، ته خت و عه رشی په روه رداگرت هه شت فریشته له فریشته نزیکه كان له سه روو خویانه وه هه لیان گرتوه.

18 له و پۆزه دا خۆتان و كار و کرده وه تان پیشان ده درئیت، وه هیه چه کرده وه یه كتان به په نهانی و نه ئینی نامئینته وه.

41 (بیباهو په کانی مه ککه ده بانگوت محمد شاعیره و نه وه شی

ده بلیت شیعره) په روږدگاریش به په رچی دانوه و نه رموی:
 هم قورنانه شیعری شاعیر نی، نیتر بۆ که متان باوه په ده هینن.

42 وه قسه ی فالچیش نی، نیتر بۆ که متان بیر ده که نه وه.

43 به لکو هم قورنانه له لای په روږدگاری مه موو جیهانیانه وه
 په وانه کراوه.

44 نه گهر موحه مد هه نډیک ووتی به دهم نيمه وه مه لیه ستایه.

45 بیگومان نیمه به ده سستی خو مانگرت وتوله مان لی
 ده سته ند.

46 و له پاشانیش شا ده ماری دلیمان ده بچری.

47 وه که سیش نه ییده توانی له نيوه به رگری لی بکات.

48 به پاستی هم قورنانه یادخه روه یه بۆ خواناسان
 ویاړیزکاران.

49 بیگومان نیمه ده زانین هه نډیک له نیوه قورنانه به درق
 ده زانیت (نیمه ش توله ی خو مانیان لی ده سیتین).

50 به پاستی قورنانه ده بیت به هوی داخ و په ژاره بۆ بیباوه ران
 له پوژی دوایدا.

51 بیگومان قورنانه حق و پاست و دروسته.

52 (ده ی موحه مد) توش هه همیشه یاد و ته سبیحاتی
 په روږدگاری مه زنت بکه (له سر نعمتی هم قورنانه).

فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هَهْنًا حَمِيمٌ ۝ وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غِسْلِينٍ ۝ لَا يَأْكُلُهُ

إِلَّا الْخَطِطُونَ ۝ فَلَا أَقْسِمُ بِمَا تُبْصِرُونَ ۝ وَمَا لَا تُبْصِرُونَ ۝ ۳۸

إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ۝ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَا تُؤْمِنُونَ ۝ ۴۱

وَلَا يَقُولُ كَاهِنٍ قَلِيلًا مَا نَذَكَّرُونَ ۝ نَزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ وَلَوْ

لَقَوْلٌ عَلَيْنَا بِعَصِ الْأَقْوَابِلِ ۝ لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ ۝ ثُمَّ لَقَطَعْنَا

مِنْهُ الْوَتِينَ ۝ فَمَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ ۝ وَإِنَّهُ لَلَّذِكْرُ

لِلْمُتَّقِينَ ۝ وَإِنَّا لَنَعْلَمُ أَنَّكُمْ مُكَذِّبِينَ ۝ وَإِنَّهُ لَحَسْرَةٌ عَلَى

الْكَافِرِينَ ۝ وَإِنَّهُ لِحَقِّ الْيَقِينِ ۝ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ۝ ۵۲

سُورَةُ الْمَعَارِجِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَأَلَ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ ۝ لِلْكَافِرِينَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ ۝ مِنَ

اللَّهِ ذِي الْمَعَارِجِ ۝ تَعْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي

يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ ۝ فَأَصْبَحَ بِرِجْسٍ لَدَىٰ

رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ ۝ وَتَرْتَبُّهُ قُرَيْبًا ۝ يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْهَيْلِ

۝ وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ ۝ وَلَا يَسْتَلُ حَمِيمٌ حَمِيمًا ۝ ۱۰

5 كهواته هی موحه مد خوگرو نارام گریه، به شنیوه یه کی
 جوان له به رام به ر نه زیت و نمازاری بیباوه رانه وه.

6 به پاستی نه وانه هاتنی پوژی دوا یی زور به دور نه زانن.

7 نیمه ش زور به نزیکی نه زانن.

8 نه و پوژدی که ناسمانه وه ک مسی تواوه یان وه ک پونی
 زهیتی لی دیت.

9 وه شاخه کانیش وه ک خووری شیکراوه یان لی دیت.

10 هیج خزم و بوستیکی نزیک له خزم و بوستی خو ی
 ناپرسیته وه، له به ر نارچه تی دیمه ن و خه ریک بوونی به حالی
 خو یه وه.

11 له و پوژده دا هه موولایه ک به یه کتر نیشان دده درین
 وه یه کتریش دهناسن، به لام له به ر نه وه ی هه رکه س خه می

خو یه تی که س له که س ناپرسیت، تاوانبار و گونا هکار ناوات
 ده خوازیت بۆ بزگاریوونی له و سزایه کوپه کانی بکات به قوریانی
 خو ی.

12 هه روه ها هاوسه ر ویراکه شی بکاته قوریانی له پیتاو
 ده ریا زبوونی.

سوره تی المعارج

به ناوی خوی به خشنده ومیره بان .

نه لین: نضری کوری حارث داوی کرد ووتی خویبه نه گهر محمد
 راست ده کات نه وه به زوی پیش هاتنی قیامت به رد بارانمان
 که یی یان سزایه ک بنیریت بۆ خرم وه ژه که م، نه و جا نه وه ی
 داوی کرد له پوژی به دردا به سه ریا هات و کوژرا، به م بونه یه وه هم
 سووره ته دایه زی .

1 داواکاریک که (نضری کوری حارث) بوو داوی سزایه کی
 کرد، هه ر پیش دیت بو ی.

2 نه و سزایه یان بۆ دیت ، نه و جا هیج هیزیک نیه نه و
 بیباوه رانه بیاریزیت و په نایان بدات .

3 له لایه ن خوی خاوه ن ده سه لات و گه وره یی و پله و پایه ی
 به رز و خاوه ن پله کان.

4 فریشته کان و جویره نیل سه رده که ون بۆلای خوی گه وره،
 له پوژیکدا (مه به ست پیی پوژی دوا ییه) که به نه ندازه ی په نجا
 هه زار سال (ی دونیا یه).

۲۲ جگه ئۇ نوپۇز خويىنانه نەبىت (كە خاوهنى ئۇم سىفاتانەن):.

۲۳ ئىوانەى كە ھەمىشە وبەردەوامن لەسەر بەجىھىنانى نوپۇزەكانيان.

۲۴ ئىوانەى كە لەسەرۋەت وسامانىاندا مافىكى ديارى كراۋە ھەپە لەپىنناۋى خوادا.

۲۵ بۇ ھەژارنىك كە خۇى داۋا دەكات ۋە بۆھەژارنىكەش كە پوۋى نايە داۋابكات.

۲۶ ئىوانەى باۋەرى ۋە تاۋايان بەرپۇزى دۋاىى ھەپە وبەپاستى دەزانن.

۲۷ ۋە ئىوانەى كە لەسزى پەرورەنگارىان دەترسن.

۲۸ چونكە بەپاستى سزى پەرورەنگارىان كەسى لى ئىمىن نىە (تا نەترسىت ۋەخەمى نەبىت).

۲۹ ئىوانەشى كە پارىزىگارى دەكەن لە داۋىنى خۇيان (كەتۋوشى زىنا نەبن).

۳۰ جگە لە خىزان ۋەكەنيزەكەكانيان نەبىت ئىگەر داۋىنى خۇيان نەگرن لىيان لۇمە ناكىرن لەسەرى (چونكە ئىوانە بۇيان ھەلالن).

۳۱ جا ھەركەسىك جگە لەۋە پەنا بباتە بەر شىتىكى تر (ۋەك زىنا، نكاحى موتە) بۇ تىركردنى ئارەزۋەكانى ئىۋە دەست دىرپۇزى كىردۋە وسنورى خۇداى بەزاندۋە.

۳۲ ئىوانەى كە چاۋدېرى سپارە دەكەن (ئىمانەت پارىزن) ۋەپىمانەكانيان دەبەنەسەر.

۳۳ ۋە ئىوانەى كە شاپەتى خۇيان بەتۋاۋى دەدەن (بەبى جىۋاۋازى لەننۇۋان خەلكىدا) ۋەشاپەتەكانيان ئاشارنەۋە.

۳۴ ۋە ئىوانەى كە پارىزىگارى لە نوپۇزەكانيان دەكەن ۋەلكاتى خۇيدا ئىجامى دەدەن.

۳۵ ئىوانەى خاۋەنى ئىۋ سىفەتە جوانانە لەباخەكانى بەھەشتدا پىز لىگىراۋن.

۳۶ چىە ئىوانەى بىباۋەپن لەكاتىكدا تۇ دەردەكەۋىت (ئىۋ موخەمەد) بەپەلە دىن بۇلات.

۳۷ لەلای پاست ۋەچەپتەۋە لە دورەۋە كۆمەل كۆمەل دەۋەستن ۋەبتانە ۋەشەرۋە سەپىت دەكەن ۋەگالتەت پى دەكەن.

۳۸ (بىباۋەپەكان ئىيانووت ئىگەر بەھەشت ئابەۋ شىۋەپە بىت كە شىۋىنگەۋەكانى خۇى تى بىت، ئىۋە ئىمە لەپىش ئىۋانەۋە دەچىنە بەھەشتەۋە) بەرورەنگارىش ئىم ئىۋەتەى دابەزاند ۋەبەرچى دانەۋە، ۋەك دەفەرموۋىت: ئاىيا ئىۋانەى ئابەۋ

يَبْصُرُوهُمْ يُودُّ الْمُجْرِمُ لَوْ يَفْتَدِي مِنْ عَذَابِ يَوْمِئِذٍ بِسِنِيهِ ۝۱۱
 وَصَدْرِهِ وَأَخِيهِ ۝۱۲ وَفَصِيلَتِهِ الَّتِي تُؤَيِّبُهَا ۝۱۳ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ
 جَمِيعًا ثُمَّ نَبِّئِهِ ۝۱۴ كَلَّا إِنَّهَا لَأَطْفَالٌ ۝۱۵ نَزَعَةٌ لِّلشَّوْثِ ۝۱۶ تَدْعُوا
 مَنْ أَدْبَرَ تَوَلَّىٰ ۝۱۷ وَجَمَعَ فَأَوْعَىٰ ۝۱۸ إِنَّ الْإِنْسَانَ خَلْقٌ هَلُوعًا
 ۝۱۹ إِذْ أَمَسَهُ الشُّرُجُوعَا ۝۲۰ وَإِذْ أَمَسَهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا ۝۲۱ إِلَّا
 الْمُصَلِّينَ ۝۲۲ الَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ ۝۲۳ وَالَّذِينَ فِي
 أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَّعْلُومٌ ۝۲۴ لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ۝۲۵ وَالَّذِينَ يُصَدِّقُونَ
 بِيَوْمِ الدِّينِ ۝۲۶ وَالَّذِينَ هُمْ مِنْ عَذَابِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ ۝۲۷ إِنَّ عَذَابَ
 رَبِّهِمْ غَيْرُ مَأْمُونٍ ۝۲۸ وَالَّذِينَ هُمْ لِقُرُوبِهِمْ حَافِظُونَ ۝۲۹ إِلَّا عَلَىٰ
 أَرْوَاهِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ۝۳۰ فَمَنْ ابْتِغَىٰ وَرَاءَ
 ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ۝۳۱ وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْتِنِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ
 ۝۳۲ وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَاتِهِمْ قَائِمُونَ ۝۳۳ وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ
 ۝۳۴ أُولَٰئِكَ فِي جَنَّاتٍ مُّكْرَمُونَ ۝۳۵ قَالِ الْإِنْسَانُ لِمَ كَرِهَ اللَّهُ مُطَاعِينَ
 ۝۳۶ عَنِ الْعَالَمِينَ وَعَنِ الْأَسْمَالِ عَزِيزِينَ ۝۳۷ أَطِيعُ كُلَّ أَمْرٍ مِنْهُمْ
 أَنْ يَدْخُلَ جَنَّةَ نَعِيمٍ ۝۳۸ كَلَّا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِمَّا يَعْلَمُونَ ۝۳۹

۱۳ لەگەن ئىۋ ھۆز ۋخزم كەسانەش كە پەنايان دەدا.
 ۱۴ نەك ھەر ئىۋەندە بەلكو ئارۋاتە خۋازە ھەرچى ھەپە لەسەر زەۋى بە مرقۇف ۋجىنۇكەشۋە بىكاتە قورىانى بۇ ئىۋەى پىزگارى بىت.
 ۱۵ نەخىز قورىانى دان ۋخۆزگە ۋئاۋات ھىچ سودىكىان نىە ۋناپەنەدى، بەپاستى ئاگرى دۆزەخ ئاگرىكى بەبلىسەپە.
 ۱۶ ئاگرىكە پىستى سەر دادەمالت.
 ۱۷ ئاگرى دۆزەخ بانگى ئىۋ كەسانە دەكات كە لەدونىادا پىشتيان ھەلكرىۋە لە بەرنامەكەى خوا ۋپوۋيان ۋەركىپا بىت.
 ۱۸ ۋە مالى وسامانى كۆكرىدبىتەۋە ۋەھلى گرتبى ۋلەپىنناۋى خۋاى گەرە سەرى نەكرىدبىت.
 ۱۹ بەپاستى مرقۇف بە چاۋبىرسى ۋچاۋچىنۇكى دروستكراۋە (ۋاتە مرقۇف بەھىچ تىر نابىت جگە بەگن نەبىت).
 ۲۰ لەكاتىكىشدا كە نارەھەتەكى تۋوش دەبىت دەست دەكات بەھات ۋھاۋار ۋناپەزايى دەرپىن.
 ۲۱ ۋە ئىگەر تۋوشى خىز ۋبەرەكەتتىكىش بىت
 ۲۱ ئىگىرىتەۋە لەھەژاران ۋبەشى كەسى لى نادات.

شیوه‌ی ن که ل پتغه مبردا به تهمان که بخزیننه به هه شستی پر له ناز ونیعمه ته وه؟! .

39 هه ر گیز شتی و انابیت، بیگومان خۆیان ده زانن ئیمه له چسی دروستمان کردون (واته بۆ شه هنده له خۆ بای بوون خۆ خۆیان شه زانن ئیمه له دلۆپی ناوی قیزه من دروستمان کردون).

40 شه و جا سویند بیت به پۆژه لاته کان و پۆژئاواکان ئیمه به ده سه لاتین (مه به ست له پۆژه لاته کان و پۆژئاواکان شه وه به له زستان و هاویندا شوین و جیگای هه له اتان و ئاوا بوونی پۆژ ده گو پیت و به شیوه یه که له هاویندا جیگای هه له اتنیککی هه یه و له زستانیشدا جیگابه کی تر، به مه ش پۆژ له چه ند جیگابه که وه هه لدیت و له چه ند جیگابه کیشه وه ئاوا ده بیت).

41 به ده سه لاتین به سه ر شه وه ی شه توانین بیانگو پین و له ناویان به یین و له جیگای شه وان که سانی تری با شتر و با وه پار به یین، (بزائن) ئیمه بۆ شه کاره بی توانا نین.

42 وازیان لیبه یینه با له بیباره پی و گالت و رگه پ و قسه ی پپو پو چدا پۆیچن (توش خه ریکی بانگه واز و کاری خۆت به) تا شه کانه ی دوو چاری شه و پۆژه ده بن که به لیبیان پیداره و.

43 شه و پۆژه ی که له گو ره کانیا ن به په له دینه ده ره وه، هه ر ده لیبیت بۆلای به تکانیا ن پاده کن (هه ره ک چۆن له دونه ادا گو ره ک لۆقه براکردنیا ن بوو به ده وه ی به تکانیا ندا).

44 له پۆژی دوایدا شه و بیبا وه پانه چاویان شو ره و زه لیلی و سه ر شو پی دایگرتون، ئا شه مه شه و پۆژه یه که له دونه ادا به لیبیان پی درابوو.

سوره تی نوح

به ناوی خوی به خشنده و مبه ره بان .

1 بیگومان ئیمه نوح مان په وانه کرد بۆلای گه له که ی، و فه رمانمان پیکر که گه له که ت بیداری که ره وه و بیان تر سینه (که دور بکه ونه وه له بت په رستی و به کتا په رست بن) پیش شه وه ی سزای سه ختیا ن توش ببیت.

2 شه ویش پی پی فه رمون: شه ی گه ل و هۆزم بیگومان من تر سینه ریکی پوون و ئاشکرام بۆ ئیوه .

3 که هه ر خوا به رستن و له سزا و سه ر پیچی به کانی خۆتان بپاریزن، وه گو پرایه ل و فه رمان به رداری منیش بن.

4 تا وه کی په رو ره دگار له گونا هه کانتان خۆش ببیت و بتانه لیبته وه بۆ کانتیکی دیاری کرا و (به و مانایه ی ته مه ن درۆژتان بکات له ته نجامی گو پرایه لیتان بۆ خوی گه وه، ده ی که واته ده سستی خۆتان پیش بخه ن له به جیه نانی فه رمانه کانی خوا

فَلَا أُقْسِمُ بِرَبِّ الْمَشَارِقِ وَالْمَغْرِبِ إِنَّا لَقَدِرُونَ ﴿٤٠﴾ عَلَيَّ أَنْ تُبَدِّلَ حَيَاتِيهِمْ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ﴿٤١﴾ فَذَرَهُمْ حَوْضًا وَلَعَبًا حَتَّى يَلْقَؤُا مَهْرَ الَّذِي يُوْعَدُونَ ﴿٤٢﴾ يَوْمَ نَخْرُجُ مِنْ الْأَجْدَاثِ سِرَاعًا كَأَنَّهُمْ إِلَىٰ نُصُبٍ يُوفِصُونَ ﴿٤٣﴾ خَشِيعَةً أَبْصَرُهُمْ تُرْهِقُهُمْ ذَلَّةَ ذَاكَ الْيَوْمِ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿٤٤﴾

سوره نوح

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١﴾ قَالَ يَقَوْمِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٢﴾ أَنْ أَعْبُدُوا اللَّهَ وَأَتَّقُوهُ وَأَطِيعُوا ﴿٣﴾ يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُخَوِّرْكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُسَمًّى إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٤﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا ﴿٥﴾ فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَايَ إِلَّا فِرَارًا ﴿٦﴾ وَإِنِّي كَلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لَتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا أَصْغَعُهُمْ فِي آذَانِهِمْ وَأَسْتَعْصَمُوا يَا بَنِي آدَمُ وَأَصْرُوا وَأَسْتَكْبَرُوا أَسْتَكْبَرُوا ﴿٧﴾ ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا ﴿٨﴾ فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا ﴿٩﴾

دووره که وتنه وه له ناهه رمانی چونکه بیگومان نه گه ر کاتی دیاری کراوی مردن هات به هیج شیوه یه ک دواناخریت نه گه ر ئیوه بزائن.

5 نوح فه رموی: شه ی په رده دگام من به شه و به پۆژ بانگه وازی گه له که م کرد (بۆ یه کخا وه رستی).

6 که چسی بانگه وازه که ی من هیچی له شه وان زیاده نه کرد، هه له اتن براکردن نه بیت.

7 بیگومان هه ر کاتی من بانگم بکردنایه بۆ شه وه ی تۆ لیبیان خۆش ببیت، شه وان په ده کانیان شه ناخنی به ناو گو پیکانیا ندا له په ر شه وه ی روته کانی من نه ببیستن و جلویه رگه کانی خۆشیا ن شه دا به سه رو چاویاندا تا وه کو نه ببینن، و به رده وه م ده بوون له سه ر بیبا وه پی و خۆ به زل زانن تا وه کو شوینم نه که ون.

8 پاشان (شه ی په رو ره دگار) من به ئاشکرا بانگم کردن.

9 شه مچا من بۆم راگه یانسن و به پوونی هه موو شتیکم بۆ باسکردن، و هه ندیگ جاریش به نه یینی بانگه وازم ده کردن له ناو خۆژانه کانیاندا.

10 هه ییشه پی م ده ووتن: داوا ی لیخۆش بوون بکه ن له په رو ره دگارتان، چونکه بیگومان په رو ره دگار زۆر لیبه رده یه .

16) وه مانگی گنپاره به پووناسکی له نیر ناسمانانه کانسدا و خردیشی گنپاره به مایه ی پوونکردنه وه بۆ ته وای بونه وه و دایگنرساندوه .

17) هه زاتی خوا به که ئیوه ی له زه ی پواندوه (مه به ست ئه وه به که سه رته تا باوکه ئاده می له گل دروست کردوه ، پاشانیش نه وه کانی له به رو پومی زه ی سود مه ند ده بن).

18) پاشان نه تا نگی پوونیه وه بۆ ناو گل و دواتریش جار پکی تر له زه ی ده تا نه پوونیه ده ره وه (وزیندووتان ده کاته وه).

19) هه زاتی خوا به که زه ی بۆ پاخستون.

20) تا به ئاسانی هاتو چۆ بکه ن به ریگا فراوان و کراوه کانیاندا.

21) نوح فه رمووی: ئه ی په رو ره دگارم به پاس ته که له که م سه رپه چیان کردم و یاخی بوون، وه شوین ئه وانه که و تن که نه سه روه ت و سامان ونه نه وه و کو په کانیان سو دیکیان پی ئه نا گیان دن زیان و گو مپای نه بی ت.

22) ئه و بیبا وه پانه پیلان و فه و فیلای گه و ره یان گنپا .

23) وه ووتیان به خه لکی : خوا کانی خۆتان واز لئ نه هینن، واز نه هینن له وه د و سواع و یغو ت ونه سه ر (نه مانه پیا و چاکانیک بوون له و ماوه زه مه نه یه ئیوان ئاده م و نوح دا، جا کاتیک مردن خه لکی له به ره خۆشه و یستیان وینه و په یکه ریان بۆ کردن، دوا ی ئه وان شه ی تان له شپوه ی که سیکدا هات بۆ لای نه وه کانیان پی ی ووتن: که سانی پی ش ئیوه ئه م په یکه ره وینانه یان په رسته وه ئیوه ش بی په رستن، ئه مه ش به یه که م سه رته تا داده نریت بۆ بت په رستن، وپاش تریش گه شته نیوه دووره گی عه ره بی).

24) به پاس ته ئه و بیبا وه پانه زۆر خه لکیان گو مپا کرد، ئه ی په رو ره دگار ئه م سه ته مکارانه له گو مپای زیات ره چیی تریان بۆ زیاد مه که .

25) به هۆی گونا ه و تا وانیا نه وه ، ئه و گه له ی به تۆ فان نو قمی ئا و کران، ئه م جا خرا نه ئا گری نۆزه خه وه یان سه زای گۆره وه ، که سپیکیشیان ده ست نه که و ته له بت و خوا کانیان که پزگاریان بکات له سه زای سه ختی په رو ره دگار .

26) ئه م جا نوح (که وه ره س بوو لییان وزانی ئیتر که س با وه پ نا هینیت، پاراپیه وه) فه رمووی: ئه ی په رو ره دگارم هیه که س له بیبا وه پان مه هیله له سه ره پومی زه ی .

27) به پاس ته ئه گه ره وازیان لیبهینیت، به نه ده کانی تر گو مپا و سه ره لپشپو و ده که ن، و ته نها وه چه و مندا لی خرا پ و بیبا وه پ ده خه نه وه .

28) ئه ی په رو ره دگارم له من وه دایک و باو کم وه که سه انه ش خۆش به که به با وه پ و ئیمان وه دینه ما لم، هه ره ها خۆش بیه له پیا وان و ئافه رتانی با وه پار، ئه ی خوا ی گه وه ته نها له نا ره چوون بکه به به شی سه ته مکاران .

يُرْسِلُ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا ﴿١١﴾ وَيُمْدَدُ ذِكْرًا مُمَوَّلًا وَيُنَزِّلُ عَلَيْكُمْ مَنَاطِقًا مِنْ لَدُنْكُمْ وَأَنْهَارًا ﴿١٢﴾ وَتَجْعَلُ لَكُمْ أَنْهَارًا ﴿١٣﴾ وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا ﴿١٤﴾ أَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَمْعَ سَمَوَاتٍ طِبَاقًا ﴿١٥﴾ وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ الشَّمْسَ سِرَاجًا ﴿١٦﴾ وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا ﴿١٧﴾ ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا ﴿١٨﴾ وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ بِسَاطًا ﴿١٩﴾ لِيَسْأَلُكُمْ مِنْهَا سُبُلًا فِجَاجًا ﴿٢٠﴾ قَالَ نُوحٌ رَبِّ إِنِّهْمْ عَصَوْتَنِي وَأَتَّبَعُوا مَن لَّمْ يَزِدْهُ مَالَهُ وَوَلَدَهُ إِلَّا خَسَارًا ﴿٢١﴾ وَمَكْرًا أَمْكَرَ لَكُمْ بَابِءًا ﴿٢٢﴾ وَقَالُوا لَا تَنْزِرْ عَلَيْنَا مَتَاعًا يَا أَبَلِءَ مَا نَحْنُ بِالْعَمَلِ ﴿٢٣﴾ وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا ﴿٢٤﴾ مِمَّا خَطَبْتَنَّهُمْ خَطْبًا فَادْعُوا نَارًا فَانْمِجُّوا فِيهَا فَسَوْفَ كُونَ ﴿٢٥﴾ وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَنْزِرْ عَلَيْنَا مَتَاعًا يَا أَبَلِءَ مَا نَحْنُ بِالْعَمَلِ ﴿٢٦﴾ إِنَّكَ إِن تَذَرُهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فِجَارًا كَفَّارًا ﴿٢٧﴾ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدِي وَلِمَن دَخَلَ بَيْتِي مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا نَبَارًا ﴿٢٨﴾

11) (ئه گه ره وابه ن) بارانی به لیزمه و خو په متان بۆ ده بارینئ (ئه م ئایه ته به لگه به له سه ره ئه وه ی نیسته غفار و دوا ی لیخۆش بوون له خوا هۆکاری سه ره که به بۆ بۆق و بۆزی نۆدیوون و بارینی باران).

12) سه ره وه ت و سامان و کو پی نۆرتان پی ده به خشی ت، له گه ل باخ و یاخات و یوو بار و جۆگه ی نۆد.

13) ئه وه ئیوه چیتانه بۆ له شکۆ و پله و پایه و گه وه ی خوا نا تر سن.

14) ئه و خوا به ی که ئیوه ی به چه ند قونا غنیک دروست کردوه (له ناو سکی دایکتاندا سه ره تا دلۆپی ئا، پاشان وه ک پارچه پارو به که، ئه م جا پارچه خویننیک، دواتر ئیسک، و پاشان داپۆشینی ئه و ئیسکه به گوشت، له کوتایدا کرۆپه له یه کی ته واو، له دوا ی له دایک بوونیش سه ره تا مندا لئکی ساوا، و پاشان که نجیکی به هیز و کۆتا قوناغیش پیری و مردن).

15) ئایا نایینن که چۆن په رو ره دگار ئاسمانی به سه و ت چینی له سه ره یه ک دروست کردوه .

سوره تن الجن

هژی هاتنه خواره و هی سه ره تا کانی نم سورده ته، بوخاری و موسلم له عه بدوللای کوری عه بباسه وه (په زای خویان لی بیت) گنپوایانه ته وه که ده لی: پیغه مبه ری خوا (سوره الجن) له که ل کومه نیک له هاره لانیدا پوشت به ره و بازار (عکاظ) شه ی تانه کانیش (جنوکه کان) له وه رگرتنی هه والی ناسمان به رگری کرابوون، تیره نه ستره یان بق نه هاویژرا، بویه که پانه وه جا (هوزه که یان) ووتیان: نه وه چیتانه بق که پانه وه؟ نه وانیش ووتیان، پنگای هه والی وه رگرتنی ناسمانمان لی گپاوه، وه تیره نه ستره یان بق نه هاویژری، ووتیان: نه بیته شتیک پوی دابیت که بووه ته به به ریست له پتی نیو ده که هه والی ناسمان بزنان، که واته پوژن گشت خو په لات و خورثاوا له زوی دا بگه پین و سه رنج بدون بزنان چ شتیک پوی داه، نه وانیش پوشتن به هه موو خوره لات و خورثاوی زوی دا که پان، سه رنجیان دده تا بزنان چ شتیک به ریسه له به رده میاندا که ناتوانن هه والی ناسمان بزنان. (عه بدوللا) ده لی: نه جا نه وانیه یان که پوو به تیهامه پوشتن، له نه خله دا چونه خزمته پیغه مبه ری خوا (سوره الجن) که ده یویست بپوات بق بازار (عکاظ) له و کاته دا پیشوژی نویژی به یانی بق هاره لانی ده کرد، جنوکه کان کاتی گوتیان له قورثان بوو گوی بیستی بوون، نه وسا ووتیان، نانه مه یه بوته به ریسه ته له نیوان نیو وه هه والی ناسماندا، نه مچا له شوینه وه که پانه وه بق لای هوزه که یان ووتیان: نه ی هوزه که مان ﴿إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا، يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ وَكُنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَادًا﴾ وه خوی گوره ش نم نایه ته ی ﴿قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ﴾ دابه زاند بق پیغه مبه ری خوا (سوره الجن).

به ناوی خوی به خشنده ومیره بان .

1 نه ی موحه مه د بلی: نیگا (وه وحی) م بو هاتوه که بیگومان دهسته یه که جنوکه کان گوتیان گرتوه له (قورثان خویندنه وه) نه مچا که (پیغه مبه ری خوا) لی بوویه وه، (جنوکه کان پوشتنه وه بولای هوزه که یان) ووتیان ورتن: به پاستی نیمه گوی بیستی خویندنه وه ی وته یه کی سه رسوپه یته ر بووین.

2 هیدایه ت وپنمنونی (هه مووان) ده کات بق پنگای پاس ت وژی ری وتیگه یشتن، نیمه ش باوه پمان پیه ینا، هه رگیز که سیش ناکه یه هاوه ل وشه ریک بق په روه ردگارمان.

3 به پاستی گوره یی وه زنی په روره دگارمان به رز ویلنده، نه و زاته پپوزه هیچ هاوسه ر ومنال ونه وه یه کی بوخوی بپیار نه داوه.

4 بیگومان بی عه قل ونه زانه که مان (که مه به ستیان پی سی شه ی تان بوو) دروی ناله بار و قسه ی ناپه سه ند ونابه چی ده ریاره ی خوا ده که ن (که ده لی ن خوا هاوه لی هه یه).

سوره الجن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا ﴿١﴾ يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ وَلَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَادًا ﴿٢﴾ وَأَنَّهُ كَانَ وَعَلَىٰ جَدِّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا ﴿٣﴾ وَأَنَّهُ كَانَ يَقُولُ سَفِيهُنَا عَلَىٰ اللَّهِ شَطَطًا ﴿٤﴾ وَأَنَا ظَنَّا أَن لَّنْ نَقُولَ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَىٰ اللَّهِ كَذِبًا ﴿٥﴾ وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْإِنْسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالِ مِّنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا ﴿٦﴾ وَأَتَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنْتُمْ أَن لَّنْ يَبْعَثَ اللَّهُ أَحَدًا ﴿٧﴾ وَأَنَا لَمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَا مُلْأَيْتَ حَرَسًا شَدِيدًا وَشُهَبًا ﴿٨﴾ وَأَنَا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقْعَدًا لِّلسَّمْعِ فَمَنْ يَسْمَعُ الْآنَ يَحْدِثُهُمْ رَبُّنَا بَرَصًا ﴿٩﴾ وَأَنَا لَأَنْدَرِي أَشْرًا رَّيِدَ يَمَنَ فِي الْأَرْضِ أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا ﴿١٠﴾ وَأَنَا مِمَّا الصَّلِيحُونَ وَمِنَادُونَ ذَلِكَ كُنَّا طَرِيقَ قَدَدًا ﴿١١﴾ وَأَنَا ظَنَّا أَن لَّنْ نَعْجِزَ اللَّهُ فِي الْأَرْضِ وَلَنْ نَعْجِزَهُ هَرَبًا ﴿١٢﴾ وَأَنَا لَمَّا سَمِعْنَا الْهُدَىٰ ؕ آمَنَّا بِهِ ؕ فَمَنْ يُؤْمِنُ بِرَبِّهِ ؕ فَلَا يَخَافُ بَحْسَ آلِهِ وَلَا رَهَقًا ﴿١٣﴾

5 نیمه وامان ده زانی که هه رگیز به نی ئاده م و جنوکه کان درق به دهم خراوه ناکه ن .

6 بیگومان پیاوانیک له به نی ئاده م په نایان ده برده به ر پیاوانیک له جنوکه (بق نه وه ی بیانپارین کاتیک نه گه ره شه و له شیوکیدا بمانایه ته وه) جا جنوکه کانیش نه مه یان به هه لزانی زیاتر توشی ترسیان کردن وماندویان کردن.

7 به نی ئاده م گومانیان وابوو، وه که گومانی نیوه که خوی گوره نیتر نیتر او وپیغه مبه ری خوا نانی ریت.

8 به پاستی نیمه به ره و ناسمان پوشتین (بق دزین وگوی بیستی هه والی) که چی بینیمان پپرکروه له پاسه وان ی به میز (ی فریشته کان) وتیر ونه یزه کیش به هه موو لایه کدا ده هاویژرا.

9 بیگومان نیمه پیشتر (پیش هاتنی قورثان) له هه ندی جیگای ناسمان داده نیشتن بق گویگرتن له هه والی فریشته کان، به لام نیستا به دواوه هه رکه س بیه ویت گوی بگریت یه کسه ر تیر ونه یزه کیتی بق ده هاویژری ت.

10 به پاستی نیمه نازانین نایا خوی گوره وویستی زیان وخرابه ی هه بووه به خه لگی سه ره زوی! یان په روره دگاریان وویستی خیر وچاکه وهیدایه ته هه یه بویان.

به بهره‌ک‌ت و ثاوی زوڑیان به‌س‌ردا ده‌بارئین.

17 بۆ ئه‌وه‌ی تاقیبیان بکه‌ینه‌وه، جا ئه‌وه‌ی پوو وه‌ر بگه‌ریت له‌ یادی په‌روره‌دگاری خۆی، خ‌وای گه‌وره‌ ده‌یخاته نار سزایه‌کی دژوارو و پ‌ر نازاره‌وه.

18 بیگومان مزگه‌وته‌کان سه‌ره‌جه‌میان بۆ خ‌وای گه‌وره‌ن، که‌واته له‌گه‌ل خ‌وای گه‌وره‌دا هاوار له‌ک‌سی ترمه‌کن و که‌سی ترمه‌پرستن.

19 وه‌ کاتیک به‌نده‌که‌ی خوا (مه‌به‌ست پی‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ) مه‌ستا له‌ خودا بپا‌رئته‌وه و بپه‌پرستن، جنۆکه‌کان خه‌ریک به‌یون دابارئنه‌ سه‌ری له‌ به‌ر سه‌روبوئیانی له‌ گو‌یگرتنی قورئان له‌ (واد‌ی الخ‌له‌ی بازای عوکان).

20 تق بلی (ئه‌ی موحه‌مه‌د) دلنیا بن من هه‌ر ته‌نها خ‌وای خ‌ۆم ده‌په‌رستم وه‌یج شه‌ریک وه‌اوه‌ ئه‌یسی بۆ بپا‌ر ئاده‌م.

21 وه‌ پشیمان بلی دلنیاش بن من هه‌یج زه‌ره‌رو زینیک ناتوانم له‌ ئیوه‌ نووریخه‌مه‌وه، هه‌روه‌ک ناشتوانم هه‌یج قازادجیک‌ی دنیا و دوا‌ر ئه‌یشتان پی‌ بگه‌یه‌نم.

22 وه‌ پشیمان بلی به‌پاستی هه‌یج که‌سیک ناتوانیت په‌ نام بدات له‌ ئاست سزای خ‌وا، وه‌ جگه‌ له‌ په‌نای ئه‌ویش هه‌یج په‌ ناگایه‌ک شک نابمه‌.

23 وه‌ هه‌یج شتیکم له‌ سه‌رنه‌ به‌یاندنی په‌یامه‌که‌ی خ‌وای گه‌وره‌ نه‌بیت، جا ئه‌وه‌ که‌سه‌ی له‌ خوا و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی یاخی به‌ییت و سه‌رپه‌چیان بکات، بیگومان ئه‌وه‌ ئاگاری نۆزه‌خی بۆ ئاماده‌کراوه و به‌هه‌تا هه‌تایی وه‌میشه‌یی تیا‌یدا ده‌مئینه‌ته‌وه.

24 جا کاتیک ئه‌وه‌ هه‌ره‌شه‌ و به‌ئینه‌یان به‌ینی که‌ پشیمان دراوه، ئه‌وه‌ کاته‌ ده‌زانن چ که‌سی هاوکار ویا‌رمه‌تی ده‌ر و په‌شتیوانی لاوا‌تر و ژماره‌ی که‌م‌تره‌.

25 تق بلی (ئه‌ی موحه‌مه‌د) من نازانم ئه‌وه‌ی هه‌ره‌شانه‌ی پی‌ لێ ده‌کریت که‌ (پۆزی نوایی په‌) هه‌تانی نزیکه‌، یاخ‌ود په‌روره‌دگارم ماوه‌یه‌کی تری بۆ داده‌نیت.

26 هه‌ر زاتی خ‌وا زانابه‌ به‌مه‌موو کار ویا‌ره‌ نه‌ئینه‌کان، هه‌یج که‌س ئاگادار ناکات به‌سه‌ر نه‌ئینه‌کانی خ‌ویدا.

27 مه‌گه‌ر بۆ پیغه‌مبه‌ریک که‌ خ‌ۆی پازی به‌یت (ئاگاداری هه‌ندیک له‌ نه‌ئینه‌کانی بکات) جا ئه‌وه‌ کاته‌ خ‌وای گه‌وره‌ فریشته‌کان ده‌کاته‌ پاسه‌وانی له‌ پێش و په‌شتیه‌وه‌ (تاوه‌کو پارۆزگاری لێ بکات له‌ دزینی هه‌وال و گو‌یگرتنی جنۆکه‌ وشه‌یتانه‌کان).

28 بۆ ئه‌وه‌ی ئاگادار به‌یت و بزائیت که‌ پیغه‌مبه‌ران - علیهم السلام - به‌ پێک و پێکی وی‌ی که‌م و کورتی په‌یامه‌که‌ی په‌روره‌دگاریان گه‌یاندوه، وه‌ خ‌وای گه‌وره‌ ئاگاداره‌ به‌مه‌موو شتیکیان، وه‌ خ‌وای گه‌وره‌ هه‌موو شتیک‌ی هه‌ژمار و ئامار کردوه‌وه.

وَأَنَا مِّنَ الْمُسْلِمِينَ وَمِنَّا الْقَاسِمُونَ فَمَنْ أَسْلَمَ فَأُولَئِكَ تَحَرَّوْا رَشَدًا ﴿١٤﴾ وَأَمَّا الْقَاسِمُونَ فَكَانُوا لِحُبِّهِمْ حَطَبًا ﴿١٥﴾ وَأَلَوْ اسْتَقَمُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ لَأَسْقَيْنَهُمْ مَّاءً عَذَقًا ﴿١٦﴾ لَنَفْنِئَهُمْ فِيهِ وَمَنْ يُعْرِضْ عَن ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْلُكْهُ عَذَابًا صَعَدًا ﴿١٧﴾ وَأَنَّ الْمَسْجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا ﴿١٨﴾ وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا ﴿١٩﴾ قُلْ إِنَّمَا أَدْعُوا رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا ﴿٢٠﴾ قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا ﴿٢١﴾ قُلْ إِنِّي لَن نُّحْيِيَنَّ مِنَ اللَّهِ أَحَدًا وَلَن نُّمِيتَنَّ مِنْهُ مَلَكًا ﴿٢٢﴾ إِلَّا بَلَاغًا مِّنَ اللَّهِ وَرِسَالَاتٍ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا أَبَدًا ﴿٢٣﴾ حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ أَضَعَفَ نَاصِرًا وَأَقَلُّ عَدَدًا ﴿٢٤﴾ قُلْ إِنْ أَدْرَيْتُمْ أَقْرَبُ مِمَّا تُوعَدُونَ أَمْ يَجْعَلُ لَهُ رَبِّي أَمَدًا ﴿٢٥﴾ عَلِيمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ أَحَدًا ﴿٢٦﴾ إِلَّا مَنِ ارْتَضَىٰ مِنْ رَسُولٍ فَإِنَّهُ يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا ﴿٢٧﴾ لِيَعْلَمَ أَنْ قَدْ أَبْلَغُوا رِسَالَاتِ رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَحْصَىٰ كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا ﴿٢٨﴾

11 بیگومان ئی‌مه‌ که‌سانیک‌ی چاک ویا‌شمان تیدا هه‌یه، وه‌ له‌خ‌وار چاکه‌کانه‌وه‌ شمان تیدا هه‌یه، کاتی خ‌ۆی وپێش ئه‌یستا ریگا وپه‌یازی هه‌مه‌جۆر مان گرتبوه‌ به‌ر (ئه‌یستاش ئایینی په‌یرونی ئه‌یسلام ئاشکرا وپه‌یون و دیا‌ره‌).

12 ئی‌مه‌ دلنیا‌ین که‌ هه‌رگیز ناتوانین له‌ ده‌سه‌لاتی خ‌وا ده‌رچین له‌ زه‌وه‌یدا، وه‌ به‌هه‌له‌هاتن وپا‌کردنیش هه‌رگیز له‌ ده‌سه‌لاتی خ‌وا په‌زگار نابین.

13 بیگومان کاتیک‌یش که‌ گو‌ی بیستی هه‌یدیه‌تی (په‌یغه‌مبه‌ری ئه‌یسلام) به‌یون خ‌یرا باوه‌پمان په‌ئینه‌نا، جا هه‌ر که‌س باوه‌ر به‌ئینه‌ت به‌ په‌روره‌دگاری خ‌ۆی، ئه‌تر ناتسه‌یت که‌ کاروبه‌ده‌وه‌ چاکه‌کانی لێ که‌م بکره‌ته‌وه‌ وله‌گه‌ناهه‌کانیشی چاوپۆشی نه‌کریت.

14 به‌پاستی ئی‌مه‌ هه‌ندیک‌مان مو‌سلمانین وه‌ندیک‌ی تری‌شمان سه‌تمکارو‌ خوانه‌ناس، ئه‌مجا ئه‌وانه‌ی مو‌سلمان به‌یون ئه‌وانه‌ن که‌ رقی‌ پاست و سه‌رفرازییان دۆزیوه‌ته‌وه‌.

15 به‌لام سه‌تمکارو‌ خوانه‌ناسانیش ده‌بنه‌ سوته‌مه‌نی ئاگاری نۆزه‌خ.

16 (پاش ئه‌م ووتانه‌ی که‌ جنۆکه‌ باوه‌رداره‌کان ووتیان) خ‌وای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمو‌یت: جا ئه‌گه‌ر هه‌ردولا له‌ (جنۆکه‌ ویه‌نی ئاده‌م) په‌یگی پاست بگرته‌ به‌ر وله‌سه‌ری به‌رده‌وام بن ئی‌مه‌ بارانی

سوره تی الزمل

به نایب خوی به خشنده و میهره بان .

۱ **ثی شو که سسی که خوت داپوشیوه (شم بانگ کردنه**
 ناپاستی پیغمبری خوا **پوشیوه** کراوه، له درای شو هی بۆ یه کهم جار
 له نه شکوتی - حرا - جویره نیل نیگی بۆ دهکات، زور ترسی لی
 دهنشیت و دهجیتته ماله وه و دهلی به خاتوو خه دجهی خیزانی
 دامپوشه دامپوشه، هر له بهر شو جویره نیل و ویستی شو ترسی
 پیغمبر بیره و نیتته وه و تیی بگه یه نیت که تر نه رکی گهرهت له سهر
 شانه و ده بیت واز له پوشو به نیتت).

۲ **شهو وه هسته (شهو نوپژ بکه) مه گهر که میکی نه بیت**
 (نه ویش بۆ حوانه وه و پوشو).

۳ **نیوهی یان که متر له نیوهی لی کهم بکه ره وه (وه که شو هی**
 بفرمویت سی یه کی شو وه هسته یان نیوهی یان دوسی یه کی
 بکه به شو نوپژ).

۴ **یان که میکی لی زیاد بکه، وه قورشان بخوینه به ووردی**
 و له سهر خویی به شیوه یه ک بیر له مانا و واتاکانی بکه ره وه .

۵ **به پاستی ئیمه له مه ولا فرموده ووته یه کی گران و قورست**
 پی پاده گه یه نین (که قورشانه، به شیوه یه ک نه رکی سه رشانت
 گرانتر دهکات له گه یاندنی به مؤرفایه تی).

۶ **به پاستی شو بیداری و پاپانه وه و به ندایه تی خوی گه وه**
 تبایدا زور کاریگه بره بۆ نوپژکار له نوپژ و به ندایه تی کردنی نوپژ،
 وه (شو) بۆ خویندی قورشانیش له بارتره .

۷ **بیگومان تر (ثی موحه مه د) به نوپژدا ماوه یه کی دور و درپژت**
 له بهره مدایه بۆ هاتو چۆ و کارکردنت، (که و ابو نوپژینه کی کاتی
 شهوت دابنی بۆ خوا به رستی وشو نوپژ و قورشان خویندن).

۸ **هه میشه یاد و نکری په روه دگارت بکه، و به مل که چی و زور**
 به دلسوزیوه پوی تی بکه بۆ به ندایه تی کردنی.

۹ **شو زاته کی که خوا به رستی بۆ ده که یه په روه دگاری**
 نوپژه لات و نوپژناوایه، هیچ په رستراویکی به هق نیه جگه له شو،
 که واته هر شو بکه به پشتیوان و فریاد په سی خوت.

۱۰ **نارام بگه له سهر شو ووته ناشرینانه کی بیباوه پان**
 ده لیزن، و به شیوه یه کی جوان ده سیان لی هه لگره ووازیان لی
 بهینه (به ومانایه کی په پویه پویان مه به ره وه و جه نگیان له گه ل
 مه که، نه مه ش فه رمانی په روه دگار بوو پیش دابه زینی فه رمان به
 جهاد کردن).

۱۱ **ایم گه پی بۆ (توله سهندنه وه) له بیباوه په خاوه ن نازو**
 نیعه تانه کی که نایه که کی من به درق ده زانن، و که میک مؤله تیان بده .

۱۲ **بیگومان کۆت و زنجیر و نوپژه خمان ناماده کردوه بۆ شو**
 بیباوه پانه .

۱۳ **هه روه ها خواردنیک گه رو گیر (وه که زه قوم) و سزایه کی**
 زور سهخت و پر نازاریش .

سُورَةُ الزَّمَلِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الزَّمَلُ ۱ قِرَالٌ لِأَقِيلًا ۲ ۳ أَوْرِدَ عَلَيْهِ وَرَزَلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلاً ۴ ۵ إِنَّا نَشَأُ اللَّيْلَ هِيَ أَشَدُّ وَطْأً وَأَقْوَمُ قِيلاً ۶ ۷ إِنَّا نَشَأُ اللَّيْلَ هِيَ أَشَدُّ وَطْأً وَأَقْوَمُ قِيلاً ۸

۹ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا ۱۰ وَاصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ وَاهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا ۱۱ وَذَرْنِي وَالْمُكَذِّبِينَ أُولِي النَّعْمَةِ وَمَهَلْهُمُ قَلِيلًا ۱۲ ۱۳ إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكَ رَسُولًا شَاهِدًا عَلَيْكَ كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَى فِرْعَوْنَ رَسُولًا ۱۴ فَكَيْفَ تَتَّقُونَ إِن كَفَرْتُمْ يَوْمًا يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيبًا ۱۵ السَّمَاءُ مُنْفَطِرٌ بِهِ ۱۶ كَانَ وَعْدُهُ مَفْعُولًا ۱۷ ۱۸

۱۹ إِن هَذِهِ تَذْكَرَةٌ فَمَنْ شَاءَ اتَّخِذْ إِلَى رَبِّهِ سَبِيلًا ۲۰

۲۱

۲۲

۲۳

۲۴

۲۵

۲۶

۲۷

۲۸

۲۹

۳۰

۳۱

سورته المدثر

هزی مانتہ خواره وهی نایه تی (۱-۵) سورته تی (المدثر) :
 بوخاری و موسلیم له نه بوسه له موره ده گنپنه وه که ده لئی :
 جابیری کوپی عه بدوللا (په زای خوی لی بی) بوی گنپامه وه ،
 ووتی له پیغه مبهری خوام (ﷺ) بیست : باسی دواکه وتی
 وه حی ده کرد - پاش دابه زینی سه ره تای سورته تی ﴿اقْرَأْ بِاسْمِ
 رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ﴾ - پیغه مبهری (ﷺ) فرموی : له کاتیکدا که
 به پرنگادا ده پوشتم له پر گویم له ده نگی بوو له ناسمانه وه ،
 منیش سه رم به رزکرده وه و سه بری ناسمان کرد ، یه کسه ره وه
 فریشته یم بینی که له نه شکه وتی حیراء هات بق لام ، له سه ر
 کورسی یه که له نیوان ناسمان وزه ویدا دانیشتوه ، منیش زور
 ترسام ، پاشان گه پامه وه بق ماله وه ووتم : دامپوشن ، دامپوشن ،
 نه وانیش دایان پو شام ، به وه یوه خوی گه وره نه م نایه تانه تی
 ﴿يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ، قُمْ فَأَنْذِرْ، وَرَبِّكَ كَعْبَرٌ، وَيَا بَاكَ قَطْرُهُ، وَالرُّجْزُ
 فَاهْجُرْ﴾ ناردی خواره وه دوی نه وه نیگا به رده وام بوو په یتا
 په یتا داده به زی .

به ناوی خوی به خشنده ومیهره بان .

- 1 نهی نه وه که سهی (به جل و بهرگ و پیخه فت) خوت پینچاوه ته وه .
- 2 هه سه ته و خه لکی برتسینه و بیاداریان بکه ره وه (له سه زای
 خوی گه وره نه که ره باوه په نه هینن).
- 3 وه په روره دگارت به گه وره بگره (به گه وره ی بگره له وهی
 که پیویستی به هاوه ل وشه ریک هه بیت).
- 4 وه جل و بهرگ و پو شاکت به پاک پابگره (یان خوت وشوین
 که وتوانت ده رونتان به پاک پابگرن له گونا ه و تاوان).
- 5 واز به پینه له گونا ه و تاوان وه رشنتیک جگه له خوا
 په برستریت (نه مه مانای نه وه نیه که پیغه مبهری ﷺ گونا ه ی
 کرد بییت به لگو مانای نه وه یه که خوی و تومته تی له سه ر په ورشته
 به رزه کان په روره رده بکات).
- 6 وه شتیک مه به خسه له پینا و نه وهی زور ترت ده سه که ویت ،
 واته منته مه که به سه ر خه لگیدا به وهی پینان ده به خشیت ،
 له به رامبه ریدا چاوه پوانی زور تریان لی بکه یت.
- 7 له بهر په زامه ندی په روره دگارت وله به رامبه ر نه زیه ت ونازای
 بیباوه پان خور اگریه .
- 8 جا کاتی که قوو کرا به که په نا (سور) دا .
- 9 نانه و پوژده پوژدیک زور سه خت وگرانه .
- 10 له سه ر بیباوه پان ناسان نیه .
- 11 واز له من و نه وه که سه به پینه (بق تو له سه ندنه وه) که
 دروستم کرد به ته نها (کانتیک که له سکی دایکیدا بوو ، پاشان کوپی
 و سه روه ت و سامانم پیبه خشی که چی هه ر باوه پی نه هینا ،
 راهه که رانی قورنانه ده لئین خوی گه وره مه به سنی وه لیدی کوپی
 موغه یریه که ده سه لاتیک زوری پیندا که چی له بری نه وهی
 سوپاسگوزار بیت یاخی بوو).
- 12 وه دارایی زور زه به ندیم پیندا .

﴿إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِن ثُلُثِي اللَّيْلِ وَيَصِفُّهُ، وَثُلُثَهُ، وَطَائِفَةٌ
 مِّنَ الَّذِينَ مَعَكَ وَاللَّهُ يُقَدِّرُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ عَلِمَ أَن لَّنْ نَّحْصُوهُ فَلَتَابَ
 عَلَيْكُمْ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ عَلِمَ أَن سَيَكُونُ مِنْكُمْ مَرْضًى
 وَأَخْرُونَ يُضْرَبُونَ فِي الْأَرْضِ يَلْتَعُونَ مِّنْ فَضْلِ اللَّهِ وَأَخْرُونَ
 يَقْتَلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنْهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا
 الزَّكَاةَ وَأَقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ يُّجَدِّدْهُ
 عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ وَأَعْظَمُ أَجْرًا وَسِعَعُوا اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿۲۰﴾

سُورَةُ الْمُدَّثِّرِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 يٰٓأَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ ﴿۱﴾ قُمْ فَأَنْذِرْ ﴿۲﴾ وَرَبِّكَ فَكَبِّرْ ﴿۳﴾ وَتَبٰٰلِكَ فَطَهِّرْ ﴿۴﴾
 وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ ﴿۵﴾ وَلَا تَمَنَّ أَنْ تَمُنَّ سَتَكُنَّ ﴿۶﴾ وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ ﴿۷﴾
 فَإِذَا نَفَرْنَا فِي السَّمَاءِ ﴿۸﴾ فَذٰلِكَ يَوْمَ يَمِيزُ بَوْمٌ عَسِيرٌ ﴿۹﴾ عَلَى الْكٰفِرِينَ
 عَسِيرٌ يَسِيرٌ ﴿۱۰﴾ ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا ﴿۱۱﴾ وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا
 مَمْدُودًا ﴿۱۲﴾ وَبَيْنَ شَهْرٍ ﴿۱۳﴾ وَمَهْدَتْ لَهُ النَّهْدَ ﴿۱۴﴾ ثُمَّ يَطْمَعُ
 أَنْ يَرْبَدَ ﴿۱۵﴾ كَلَّا إِنَّهُ كَانَ لِآيٰتِنَا عِنِيدًا ﴿۱۶﴾ سَأُرْهِقُهُ صَعُودًا ﴿۱۷﴾

هاوه له کانبشت هه ر به شوپه یه ن ، خوی گه وره نه ندازه ی شه و
 وپوژ دیاری ده کات ، هه ر به شوپه یه ش خوی گه وره ده زانیت
 که نیوه ناتوانن که نه وه ندازه یه دیاری بکه ن و نه رکی شه نوژ
 کردن به شوپه یه جی به جی بکه ن ، هه ر بویه خوی گه وره ته وه ی
 وپه شیمانی لی وه رگرتن ، جا هه ر چه ندیکتان توانی له شه نوژ
 کردن و قورنانه خویندن نه ججانی بدن ، چونکه خوا ده زانیت که
 هه ندیکتان نه خوش ده که ون و (نه وه تان پی ناکریت) یان
 هه ندیکتی ترتان سه هه ر ده کات بق بازگانی وپه ده ست هینانی
 فه زل و پینق وپوژدی خوا ، یان هه ندیکتی تر له پینا و خوی گه وره
 ده جه نگیت ، جا هه ر چه ندیکتان توانی قورنانه بخوینن
 ونوژده کانتان بکه ن وزه کاتی مالیشان به شوپه یه ی که خوا
 دیاری کردو بدن ، وه قه رز بدن به خوا به قه رزیکتی جوان
 (واته مال ببه خشن له پینا و خوا ده به به خشینیکتی جوان)
 وه هه رچی پیش ده ستی خوتان بخن له خیر وچاکه بق دواپوژتانه
 نه وه له لای خوی گه وره ده بییننه وه ، نه وه شی لای خودایه باشتر
 وگه برده تره ، جا دواپی لیخوش بوون بکه ن له خوی گه وره چونکه
 هه ر نه و زاته خویاکی لیبوورده ومیهره بانه .

13 ره کورې ونه وهی هه میښه ناماده وپرده ست (له بهر نه وهی که باوکیان سه روه و سامانی نژد بوو پنیوستی نه ده کدر نه وان سه رقالی کاسپی بن له بهر نه وه هه میښه له بهر ده سستی باوکیان ناماد بیون).

14 ره هوکاری ژیانم بق پاخستبوو له که ل وپه ل وهه موو نازو نیعمه نیکیښ به هره مهنم کړدبوو به درې ژایي ژیانی.

15 پاش هه موو نه مانه ش هیشتا به ته مایه بقی زیاد بکه م.

16 نه خیر چاوه پوان نه بیټ بقی زیاد بکه م، چونکه نه و (وله لیدی کورې موغیره) بیباوه پتیکی سه رسه خته به به لگوو نیشانگانمان (که نارومانه بق پیغه مبه ره که مان).

17 به م زوانه سزای نژد سه ختی پی ده چیژم.

18 بیگومان (وله لیدی کورې موغیره) ببری کرده وه و (قورثانی) هه لسه نگانند، به لام به هه له دا چوو ملکه چی راستی نه بوو.

19 دهک به کوشت بچی وگورپی وون بیټ (خوا پسوای بکات) چون هه لسه نگانندیکی کرد بق قورثان.

20 دووباره به کوشت بچی وگورپی وون بیټ (خوا پسوای بکات) چون هه لسه نگانندیکی کرد بق قورثان.

21 پاشان سه رنجی دا (و بیری کرده وه).

22 نه ما ناوچه وانی گرز کرد وپه ش داگیرسا، وهک نه وهی زور به قولی بیر بکاته وه.

23 پاشانتر پستی هه لگرد وخوی به زلزانی (له وهی که باوه پ بهینیت).

24 نه ما ووتی : نه م قورثانه هیچ نیه نه وه نه بیټ که سیرح و جانوره (موحه مه د) له خه لکانی تره وه وه ری گرتوه.

25 ره ووتی نه م قورثانه ووتی مرف نه بیټ هیچی نر نیه.

26 (له پاش هه موو و ته کانی ولید) خوی گوره ده فهرموت : ده بیټ هر نژد زوو بیگ په م به سه قهر .

27 جا تق چوزانیت (ته ی موحه مه د) سه قهر چیه ؟

28 نه و (سه قهره ناگرزیکی) وایه هیچ ناهلیټه وه (له گزشت وټیکسه هه مووی ده سوتینیت) وه ده ستیش له هیچ هه لئاگریت.

29 نه و ناگره پیست ولاشه په ش ده کاته وه وده بیرژینیت.

30 نژده له فریشته کان وان به سه ریه وه و سه ریه رشتی ده که ن.

31 ره ټیمه سه ریه رشتیاری ناگره نژده خمان داننه ناوه له فریشته کان نه بیټ، وه نه و ژماره یه شمان ته نها بق

تاقیردنه وهی بیباوه پان دانناوه، وه بق نه وه ش خاوه ن کتیبه ناسمانیه کانیش له (جوله که وگاوره کان) دلنیا بن له راستی نه م قورثانه (چونکه نه و ژماره یه ش له کتیبه کانی ته ورات وټینجیلدا

باسکراوه) وه هه روه ما بق نه وه ش باوه پاران زیاتر باوه ره که یان دابه زرتیت، وه هیچ که سیش له خاوه ن کتیب وپاوه پارانیش نوو دل نه بن (له راستی قورثان)، وه بق نه وه ش نوو پوو دل نه خوش

وپیباوه پانیش هر بق خویان قسه بکن ویلین: نایا خوا مه به سستی چیه له نمونه هینانه وه به م ژماره یه ؟ هه ر به و شپوه خوی گوره هه ر که سی بیه ویت گومرای ده کات، وه هر که سیشی بیه ویت

إِنَّهُ فَعَرَ وَفَدَرَ ۱۸ فَقِيلَ كَيْفَ فَعَدَرَ ۱۹ ثُمَّ قِيلَ كَيْفَ فَعَدَرَ ۲۰ ثُمَّ نَظَرَ

۲۱ ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ ۲۲ ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ ۲۳ فَقَالَ إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ يُؤْتَرُ ۲۴ إِنْ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ ۲۵ سَأُصَلِّيهُ سَعْرًا ۲۶ وَمَا أَدْرَاكَ

مَا سَعَرُ ۲۷ لَا نَبِيَّ وَلَا نَذْرَ ۲۸ لَوَاحَةٌ لِلْبَشَرِ ۲۹ عَلَيْهَا تِسْعَةٌ عَشَرَ

۳۰ وَمَا جَعَلْنَا أَحْسَبَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً وَمَا جَعَلْنَا عِدَّتَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً

لِلَّذِينَ كَفَرُوا لِيَسْتَفِينَ الَّذِينَ أَوْتُوا الْكِتَابَ وَيُزَادَ الَّذِينَ آمَنُوا إِيمَانًا

وَلَا يَزَابَ الَّذِينَ أَوْتُوا الْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ وَلِقَوْلِ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ

وَالْكُفْرُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي

مَن يَشَاءُ وَمَا يَعْلَمُ جُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْبَشَرِ ۳۱ كَلَّا

وَالْقَمَرِ ۳۲ وَاللَّيْلِ إِذَا أَدْبَرَ ۳۳ وَالصُّبْحِ إِذَا أَسْفَرَ ۳۴ إِنَّمَا إِحْدَى

الْكَبِيرِ ۳۵ نَذِيرٌ لِلْبَشَرِ ۳۶ لِمَن شَاءَ مِنْكُمْ أَن يَتَّقِدُمْ أَوْ يُنَآخِرَ ۳۷ كُلُّ

نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينَةٌ ۳۸ إِلَّا أَحْسَبَ الْيَهُودَ ۳۹ فِي جَنَّتِ بَسَاءُ لَوْنٍ

۴۰ عَنِ الْمُجْرِمِينَ ۴۱ مَا سَأَلَكَ كَرْمٌ فِي سَعْرٍ ۴۲ قَالُوا لَوْ نَرَاكَ مِن

الْمُصَلِّينَ ۴۳ وَلَوْ نَرَاكَ تُطْعَمُ الْيَسْكِينِ ۴۴ وَكُنَّا تَخَوِّضَ مَعَ

الْحَافِضِينَ ۴۵ وَكُنَّا نَكْذِبُ بِيَوْمِ الدِّينِ ۴۶ حَتَّىٰ أَتَيْنَا الْيَقِينَ ۴۷

پنمونی ده کات، هیچ که س نازانیت ژماره ی سه ریاز وله شکره کانی خودا چندن خوی نه بیټ، وه نه م نایه ت وپه لگه

ونیشانانه ته نها بیر خه روه وپه ند وناموژگارین بق به نی نامدم.

32 نه خیر وانیه (نه و بیباوه پانه پوژیک دیت په شیمان ده بنه وه که پوژي نواییه) وسویند به مانگ (سویند خواردن به

دروسکراوه کانی خوا ته نها بق خوی گوره یه، نه ویش له بهر گرنگیان، وه بق که س نیه سویندیان پی بخوات).

33 وه به شه و کاتیک که پشت هه لده کات.

34 وه به به ربه بیان کاتیک که پوون ده بیټه وه وخوی ده نوینیت.

35 بیگومان ناگره نژده و (سه قهر) په کیکه له به لا وشته سامناک گوره کان.

36 ترسینه ره بق ته ووی به نی نامدم.

37 بق نه وانه ی نه یانه ویت پیشه پکی بکن وپیش بکه ون له کاری چاکه دا، یان بق نه وانه ی که نوا ده که ون له کاری خراپه دا.

38 هه موو که سیک بارته ی ده ستپیشخه ری خویته ی له پوژي نواییدا (جا گه ر چاکی کربیت چاک وه ده ست ده مینیت وه گه ر خراپیشی کربیت خراپ به ده ست ده مینیت).

39 نه هلی ده سستی راست نه بیټ (که نامه ی کرده وه کانیان به ده سستی راستیان وه رده گرن).

52 نهك هەر ئه‌وه‌نده به‌لگو هه‌ریه‌كه له‌وانه ده‌یه‌وێت خوا نامه‌یه‌كی كراوه‌ی بۆ بنێرێت (له‌سه‌ر پاستی په‌یامه‌كه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ).

53 نه‌خێر (هه‌رگیز به‌ته‌مای كاری وانه‌بن) چونكه ئه‌وانه ناترسن له‌پۆژی دوا‌یی.

54 نه‌خێر (با ئه‌وه‌نده پۆنه‌چن له‌ یاخی بووندا)، چونكه ئه‌م قورئانه یاد خه‌روه‌وه و ئامۆژگاریه‌.

55 جا ئه‌وه‌ی ده‌یه‌وێت با په‌ند و ئامۆژگاری لێ وه‌ریگرێت.

56 جا ئه‌وه‌هه‌له‌كه په‌ند و ئامۆژگاری وه‌رناگرن، مه‌گه‌ر وویستی خودای له‌گه‌ڵ بێت، هه‌ر په‌روه‌ردگاره شایانی لێ ترسانه وه‌ر ئه‌ویش له‌گوناه و تاوانه‌كان خۆش ده‌بێت.

سوره‌تی القیامه

به‌ناوی خوای به‌خشنده و میه‌ره‌بان .

1 سویند بێت به‌پۆژی دوا‌یی (ئه‌م سوینده‌ش به‌لگه‌یه له‌سه‌ر گرنکی ئه‌و پۆژه لای خوای گه‌وره‌).

2 وه سویند به‌وه‌روه‌وه‌ی كه خۆی لۆمه ده‌كات (لۆمه‌ی خۆی ده‌كات له‌سه‌ر كه‌مه‌ترخه‌می له‌كاری چا‌كه‌دا، یان لۆمه‌ی خۆی ده‌كات له‌سه‌ر كردنی گناه و تاوان).

3 ئایا مرۆف واده‌زانیت كه پاش مردن ئێسكه پزیه‌وه‌كانی كۆناكه‌ینه‌وه‌.

4 به‌لێ ئیمه زۆر به‌تواناین ته‌نانه‌ت له‌سه‌ر پێككردنه‌وه‌ی خه‌ت وه‌یلتی سه‌ر په‌نجه‌كانیشیان.

5 به‌لكو مرۆف ده‌یه‌وێت خه‌راپه‌كاری و تاوان بێش خۆی بخات (وێر له‌ په‌شیمان بوونه‌وه و ته‌وبه نه‌كاته‌وه‌).

6 به‌گانه‌یه‌كه‌وه ده‌پرسیت : ناخۆ كه‌ی پۆژی دوا‌یی دیت؟

7 جا كاتێك (له‌ترسی مردن وهاتنی قیامت) چاو ئه‌بله‌ق ده‌بێت و نه‌برسكێته‌وه‌.

8 وه‌مانگ گه‌را و تاریك بوو.

9 وه‌ پۆژومانگ كۆكرانه‌وه (واته له‌شوینی خۆیان نه‌مان و كه‌وتنه‌ خواره‌وه‌).

10 جا له‌وه‌ پۆژه‌دا مرۆفسی تاوانبشار (له‌سه‌ترس و بێسینی نا‌په‌هه‌ته‌یه‌كانی ئه‌و پۆژه‌) هاوار ده‌كاته‌وه‌: ئه‌ی هاوار بۆ كوێ پاكه‌م ره‌ه‌لێم.

11 نه‌خێر هه‌یج په‌ناگه‌یه‌ك نیه بۆ ده‌ریاز بوون (ی بێباوه‌پان).

12 له‌وه‌ پۆژه‌دا په‌ناگا و جیگای ئارام و ئۆقره گرتن هه‌ر لای په‌روه‌دگارت (واته كه‌س ناتوانیت هه‌یج كه‌سێك په‌نا بدات جگه له‌خوا).

13 له‌وه‌ پۆژه‌دا هه‌موو هه‌والێك ده‌دریت به‌ مرۆفه‌كان له‌وه‌ كارو كرده‌وانه‌ی كه پێش خۆیان خستوه و له‌وه‌شی دوا‌ی خۆیان خستوه (له‌چا‌كه و خه‌راپه‌).

14 (نه‌ك هه‌ر ئه‌وه‌نده) به‌لكو مرۆف ئاگاداره وشایه‌ته به‌سه‌ر خۆیه‌وه (هه‌موو ئه‌ندامه‌گانی شاهیدی ئه‌ده‌ن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی كه كردویه‌انه‌).

فَمَا نَنْفَعُهُمْ شَفَعَةُ الشَّافِعِينَ ﴿١٨﴾ فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذْكَرَةِ مُعْرِضِينَ ﴿١٩﴾ كَانَهُمْ حُرُومٌ مُّسْتَفْهِرَةٌ ﴿٢٠﴾ فَتَرْتَمِنَ فُسُورٌ ﴿٢١﴾ بَلْ يُرِيدُ كُلُّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ أَنْ يُؤْتَىٰ صُحُفًا مُّثْقَلَةً ﴿٢٢﴾ كَلَّا بَلْ لَا يَخَافُونَ الْآخِرَةَ ﴿٢٣﴾ كَلَّا إِنَّهُ تَذْكِرَةٌ ﴿٢٤﴾ فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ ﴿٢٥﴾ وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ شَاءَ اللَّهُ هُوَ أَهْلُ النَّفْوَىٰ وَأَهْلُ الْمَعْفُورِ ﴿٢٦﴾

سُورَةُ الْقِيَامَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَا أَقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَامَةِ ﴿١﴾ وَلَا أَقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ ﴿٢﴾ أَحْسَبُ الْإِنْسَانَ أَنْ تُجْعَلَ عِظَامُهُ ﴿٣﴾ بَلْ قَدِيرِينَ عَلَىٰ أَنْ تُسَوَّىٰ بَنَانُهُ ﴿٤﴾ بَلْ يُرِيدُ الْإِنْسَانُ لِيَفْجُرَ أَمَامَهُ ﴿٥﴾ يَسْتَلْ يَا أَيُّهَا الْقِيَامَةُ ﴿٦﴾ فَاذْأَبْرَأَ الْبَصُرُ ﴿٧﴾ وَحَسَفَ الْقَمَرُ ﴿٨﴾ وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ﴿٩﴾ يَقُولُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ ﴿١٠﴾ أَئِنِّ الْمُرَّةَ ﴿١١﴾ كَلَّا لَا وَزَرَ ﴿١٢﴾ إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ ﴿١٣﴾ يُبَيِّنُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ ﴿١٤﴾ بَلِ الْإِنْسَانُ عَلَىٰ نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ ﴿١٥﴾ وَلَوْ أَلْقَىٰ مَعَاذِيرَهُ ﴿١٦﴾ لَا تَحْزَنْكَ بِهِءُ لِسَانِكَ لِتَعَجَّلَ بِهِءُ ﴿١٧﴾ إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْءَانَهُ ﴿١٨﴾ فَاذْأَقْرَأْنَاهُ فَانْفَعْ قُرْءَانَهُ ﴿١٩﴾ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيِّنَاتَهُ ﴿٢٠﴾

40 له‌ ناو باخاتی به‌مه‌شتدا پرسیار له‌یه‌کتری ده‌که‌ن.

41 له‌باره‌ی تاوانبار و خه‌راپه‌کارانه‌وه‌.

42 ئه‌وه‌ چی بوو به‌هۆی ئه‌وه‌ی كه ئیوه‌ی پاپێچی (شاگری) سه‌قه‌ر كرد؟

43 له‌وه‌لامدا ده‌لێن : ئیمه له‌ نوێژ خوێنانه‌وه‌بووین.

44 وه‌ خواردنمان ته‌نه‌دا به‌هه‌ژاران و بێ نه‌وايان.

45 وه‌ ئیمه له‌گه‌ڵ كه‌سانی نا‌ره‌وا هه‌میشه له‌قه‌سه‌ی هه‌یج و پوچ و بێ شه‌عه‌یدا پوچوو بووین.

46 وه‌ پۆژی دوا‌ییمان به‌درق ده‌زانای.

47 تاشه‌و كاته‌ی كه مردن به‌خه‌ی پێ گرتین (ئیمه هه‌ر له‌بێباوه‌ری خۆمان به‌رده‌وام بووین).

48 جا ئه‌وه‌و كاته‌تكا وشه‌فاعة‌تی هه‌یج تكا كاریك س‌وود و قازانجی نیه‌ بۆیان.

49 باشه‌ ئه‌وانه‌ چیان به‌سه‌ره‌اتوه‌وا له‌ په‌ند و ئامۆژگاری و بێ‌خه‌ستنه‌وه‌ی (پۆژی دوا‌یی) پشت هه‌لده‌که‌ن.

50 هه‌روه‌ك گه‌له‌ گوێدرێژه‌ کێوی سلگه‌ر وان .

25 كه له‌ترسی شێر هه‌له‌هاتوون.

۱۵ هرچند بر ویبانوی زورش بهیخته‌وه .

۱۶ (پیغمبری خوا بیت کاتی قورسانی بق دهات پیش نه‌وی جویره‌ئیل لیبیته‌وه په‌له‌ی ده‌کرد له خویندنی قورمانه‌که تاوهر که‌بیری نه‌چپته‌وه وله‌بری بکات، خوی گوره‌ش نه‌م نایه‌تی ناره‌خواره‌وه) زمانت به قورنان خویندن مه‌جولینه (وپه‌له‌مه‌که بق له‌برکردنی).

۱۷ بیگومان له‌سەر ئیمه‌یه کۆکردنه‌وه وخویندنه‌وی .
۱۸ جا کاتی‌ک که ئیمه قورمانمان بق خویندیته‌وه (واته‌که جویره‌ئیل بۆی خویندیته‌وه)، تۆش به‌دوای نه‌ودا بیخوینته‌ره‌وه .
۱۹ پاشان له‌سەر ئیمه‌شه پونکردنه‌وه‌ی مانا وواتاکانی .
۲۰ نه‌خیر وانیه (وه‌ک ئیوه پیتان وایه زیندوو نابنه‌وه، به‌لکو زیندوو‌ده‌کریته‌وه) به‌لکو ئیوه هەر دونیاتان خۆش ده‌وینت، وه‌دونباش به‌په‌له‌کۆتایی دیت.

۲۱ (له‌هه‌مان کاتدا) پۆژی دوا‌بیتان پشت گری‌خستوه .
۲۲ له‌پۆژی دوا‌یدا کۆمه‌له‌پوخساری‌ک که‌شاوون .
۲۳ بق په‌ره‌ردگاری خۆیان ده‌پوانن وته‌ماشا ده‌که‌ن (کۆمه‌له‌فه‌رمورده‌یه‌کی سه‌حیح هاتوو به‌باس له‌وه‌ده‌که‌ن که‌باوه‌پداران له‌پۆژی دوا‌یدا خوی گوره‌ده‌بینن وه‌ک چۆن له‌شه‌ویکی سامالدا سه‌یری مانگ بکه‌ن).
۲۴ ره‌کۆمه‌له‌پوخساری‌کیش له‌پۆژه‌دا گرز و‌تال و‌به‌شن .
۲۵ چاوه‌پروانی نه‌وه‌ن کاره‌ساتیکی پشت شکینیان به‌سه‌ردا به‌پینرت.

۲۶ نه‌خیر (هه‌ر ئاوا بۆیان ناچپته‌سه‌ر) کاتی‌ک که‌گیان گه‌شته‌که‌روو قوپ‌قوپاگه‌.

۲۷ جا نه‌وتریت: کئی فریای نه‌وه‌که‌سه‌ده‌که‌ویت (که‌گیانی گه‌شته‌ته‌که‌رووی).

۲۸ نه‌وه‌که‌سه‌ی که‌گیانی ده‌کیشری‌ت وله‌سه‌ره‌مه‌رگدایه‌ده‌زانیت که‌ئیت کاتی مال ئاوابیه‌.

۲۹ وه‌قاچ ولولانی (نه‌وه‌که‌سه) به‌یه‌کتردا ده‌نالیت.

۳۰ نه‌مجا له‌پۆژه‌دا بۆلای په‌ره‌ردگارت پاپیچ ده‌کری‌ت (بزل لئیرسینه‌وه‌و بیبینه‌وه‌ی کاره‌کانی).

۳۱ نه‌وه‌که‌سه‌نه‌باوه‌پی هینا و نه‌نوژی کرد .

۳۲ به‌لکو (سه‌ره‌پای نه‌وه‌ش پیغه‌مبه‌ری) به‌دروژانی وپشتی هه‌لکرد له‌تاعه‌تی خوا.

۳۳ پاشان به‌لووت به‌رزی وخۆ به‌زل زانیه‌وه‌که‌پایه‌وه‌نیو مال و‌مندالی .

۳۴ نه‌وجا پیتی ده‌وتریت وه‌یل و‌تیاجوون بۆتۆ.

۳۵ دووباره‌وه‌یل و‌تیاجوون بۆتۆ.

۳۶ نایا مروفتی واده‌زانیت هه‌روا (بسی لئیرسینه‌وه) وازی لئیده‌هینرت و‌به‌ره‌لا ده‌کری‌ت.

۳۷ نایا نه‌وه‌دلۆپه‌ئاوی‌ک نه‌بو له‌تۆوی پیاوه‌وه‌ده‌پژینرایه‌(ناو منالانی ئافره‌ته‌وه، نه‌ی له‌به‌ر چی ئیستا ئابه‌و شیوه‌یه

کلاب شجرون العاجله ۲۰ وندرون الآخرة ۲۱ ووجه يومئذ ناضرة ۲۲
إلى ربها ناظرة ۲۳ ووجه يومئذ باسرة ۲۴ ظن أن يفعل بها فاقرة ۲۵
كلا إذا بلغت التراقي ۲۶ وقيل من راق ۲۷ وظن أنه الفراق ۲۸ وألقت
الساق بالساق ۲۹ إلى ربك يومئذ المساق ۳۰ فلا صدق ولا حيل
۳۱ ولكن كذب وتولى ۳۲ ثم ذهب إلى أهله يتطمئ ۳۳ أول لك
فأولك ۳۴ ثم أول لك فأولك ۳۵ أي حسب الإنسان أن يترك سدى ۳۶
الربك نطفة من مني يمئ ۳۷ ثم كان علقه فخلق فسوى ۳۸ فجعل منه
الزوجين الذكر والأنثى ۳۹ أليس ذلك بقدر علك أن يحيى الموتى ۴۰

سورة الانسنا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيْئًا مَّذْكُورًا ۱
إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُّطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَّبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا
بَصِيرًا ۲ إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا ۳
إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَلَاسِلًا وَأَغْلَالًا وَسَعِيرًا ۴ إِنَّ
الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِن كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا ۵

گومرا بووه وخۆی له‌بیر چه‌وته‌وه .
۳۸ پاشان بوو به‌پارچه‌خوینکی هه‌لواسراو (به‌منالده‌نه‌وه) وپاشتریش خوی گه‌وره‌رێک وپیکس کرد (ووچس کرد به‌به‌ریدا وپه‌جوانترین شیوه‌دروستی کرد).
۳۹ جا هه‌ر له‌دلۆپه‌ئاوه‌وه‌خوی گه‌وره‌نیرومی ی پیکهینا ودروستی کرد .
۴۰ نایا نه‌وه‌خواه‌یی (به‌و شیوه‌وقوناغه‌یه‌که‌له‌دوای په‌کانه‌مروفتی دروستکردوه) ناتوانیت جاریکی تر مردوو‌ه‌کان زیندوو بکاته‌وه‌؟

سورة التی انسان

به‌ناوی خوی به‌خشنده‌و مپه‌ره‌بان .
۱ بیگومان ماوه‌یه‌که‌له‌پۆژگار به‌سه‌ر به‌نی ئاده‌م دا هاتوه‌که‌شتیک نه‌بووه‌که‌باس وخواس بکری‌ت (واته‌پۆژگاری‌ک هه‌بووه‌که‌مروفتی هه‌ر نه‌بووه‌له‌بوونه‌ودا تا باسی هه‌بییت، نه‌مه‌ش نه‌که‌په‌ته‌وه‌بق نه‌وه‌سه‌رده‌مه‌ی هینتا خوی گه‌وره‌ئاده‌م — غایب — ی خه‌لق نه‌کردبوو).
۲ به‌پاستی ئیمه‌مروفتان دروست کردوه‌له‌دلۆپیک ئاوی پیتینراو له‌تۆوی پیاو وهیلکه‌دانی ئافره‌ت، تاوه‌کو تاقی

9 **وه ده لښ:** نيمه تنها له بهر په زامه ندى خواى گوره نان ده د دين به نتيږه، وه هېچ پاداشت وسپاسيكي شمان ناوټ لیتان.

10 **بيگومان نيمه** له په روږدگارى خومان ده ترسيين له روژنيکدا که نږد ترش وتال و سهخته.

11 **جا خواى گوره** له شه ي وخراپى شو و پوژده پاراستنى وپوى گه ش وشادمانى پي به خشين.

12 **له بهرام بهر خوگرى** و نارامگرتن بيان (له سهر چاکه و دورگه وتنږه له خراب) پاداشتيان به به هشت وپوشيني ناوړيشم دانږه.

13 **شو بهخته ورانه** له سهر ته خت و قه نه فهى پاژوه وجوان له به هشتا پاليان لى داوه توه، نه گ رمای پوژ ونه به سه رمای نږد سارد سه غله تيان ناکات.

14 **سپږى دره خته کاني** به هشت به سه سهر سه ريانه ون، وه چيني ميوه وپه روپومه کانيشى ناسانگراوه بويان.

15 **(خزمه تکاره کان)** به قاپى زيون وپه رداخى شوشه وه به ده ورياندا ده سوړينه وه وهاتوچويانه.

16 **هممو کاسه** وپه رداخى خواردن وخورنده ويان له شوشه ي زيون، که به نه ندازه يکى پيويست وجوان ناماده يان کردوه.

17 **هروه ها شه راييکيان** پى نرش ده کرټ که تیکه له له زه نجه بيل.

18 **که سه رچاوه ي کانيه** که به سه له سه بيل ناسراوه.

19 **نه مچا نه وجه وانانى** هميشه لوى پوخوش به ده ورياندا هه لده سوړين، کاتيک ده بانينينت واده زانيت مروارين وپه وناوهدا پښاوان.

20 **وه کاتيک برونيت** وسه ير بکه يت نازو نيعمه ت وده سه لاتی گوره ده بينيت (له باخ وياخاتى نه بپاوه ي به هشت).

21 **پوشاکى نهرم** وټولى سه وزي ناوړيشمیان، به سه ر ناوړيشمى نه ستوردا له بهر کردوه، وه پاژني تراونه توه به بازنى زيوو، وه په روه رداگريان شه راييکى پاک وخواړنيان پى ده نوشى.

22 **(پييان ده وترټ):** بيگومان شم به هشته پاداشتى گوره ي نيوه يه وه مو هولو وکوشنيکيستان سوپاس کراوه.

23 **دلنياش به** (ته ي موچه مد) نيمه قورنمان به به ش بش بؤ سه ر تو دابه زاند.

24 **نه مچا خوړاگره** له بهرام بهر فه رماني په روه رداگرت ه وه، وه مل که چ و قه زمانه بردارى تاوانباران وپيپاوه ران مه به.

25 **ياد وکرى** په روه رداگرت بکه به به يانيان وده مو نيواراندا.

عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا ﴿٦﴾ يُوفُونَ بِالْقَدْرِ وَيَخَافُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا ﴿٧﴾ وَيُطْعَمُونَ الْأَطْعَامَ عَلَىٰ حَيْثُ وَجَّهْتُمُوسَىٰ كَيْفًا وَيَنِمُّوْنَ وَأَسِيرًا ﴿٨﴾ إِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ لِوَجْهِ اللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكْرًا ﴿٩﴾ إِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبِّنَا يَوْمًا عَبُوسًا قَطَطًا ﴿١٠﴾ فَوَقَّعَهُمُ اللَّهُ مُتَرَدِّدًا أَيَّوْمًا وَلَقَّهُمْ نُضْرَةً وَسُرُورًا ﴿١١﴾ وَجَزَّئَهُم بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً وَحَرِيرًا ﴿١٢﴾ مُتَّكِفِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ لَا يَرُونَ فِيهَا شمسًا وَلَا زَمْهَرِيرًا ﴿١٣﴾ وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلَالُهَا وَذُلَّتْ أْفُوقُهَا نَدْلِيلًا ﴿١٤﴾ وَيُطَافُ عَلَيْهِمْ بِانِيَةٍ مِّن فِضَّةٍ وَأَكْوَابٍ كَانَتْ فَوَارِيرًا ﴿١٥﴾ فَوَارِيرًا مِّن فِضَّةٍ قَدَّرُوهَا تَقْدِيرًا ﴿١٦﴾ وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنْجَبِيلًا ﴿١٧﴾ عَيْنًا فِيهَا تُسَمَّى سَلْسَبِيلًا ﴿١٨﴾ وَيُطَوَّفُ عَلَيْهِمْ خِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ إِذَا رَأَيْتَهُمْ حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤًا مَّنشُورًا ﴿١٩﴾ وَإِذَا رَأَيْتَ ثَمَّ رَأَيْتَ نَعِيمًا وَمَلَكًا كَبِيرًا ﴿٢٠﴾ عَلَيْهِمْ ثِيَابٌ مِّن سُندُسٍ خُضْرٍ وَإِسْتَبْرَقٍ وَهَلْ أَوْلَا سَاوِرٍ مِّن فِضَّةٍ وَسَقَمَهُمْ رُبُّهُمْ شَرَابًا طَهُورًا ﴿٢١﴾ إِنَّ هَذَا كَانَ لَكُمْ جَزَاءً وَكَانَ سَعْيَكُمْ مَشْكُورًا ﴿٢٢﴾ إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ تَنْزِيلًا ﴿٢٣﴾ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَطِعِ مَننَهُمْ إِنَّمَا أَوْفُرُوا ﴿٢٤﴾ وَادْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٢٥﴾

بکه ينه وه، نه مچا ژنه واو وبينامان کرد، تاوه کو به گوټى خوى هق ببيستيت وپه چاوى خوى به لگه وده سه لاتی خوا ببينيت.

3 **بيگومان ريگای چاک** وخرپمان بؤ روږد ه وه، جا نيت خوى سه رپشک بيت يان ريگای سوپاسگوزاران بگريت ونياماندار بيت، يان ريگای سه له ونا سوپاسگوزاران بگريت وبي باوه ر بيت.

4 **بيگومانيش نيمه کوز** و زنجير و دوزه خيکى هه لگه رساومان ناماده کردوه بؤ شو که سانه ي که پياوه پڼ و سوپاسگوزار نين.

5 **به پاستى چاکه کاران** وخوا ناسان (له به هشتدا) له په رداختيکدا شه رايى تیکه ل کراو به کافور ده خونته وه.

6 **کانياو تیکه** به نده راست ودرسته کاني خوا، له مهر جيگايه کدا بيانه وټ هه لى ده قولنن وټى ده خونته وه.

7 **شم باوه ردارانه** په وشتيان وايه که وه فا به نه زره کانيان ده که ن و نه ترسيين له و پوژده ي که زيانه که ي به ه مو شوټنيکدا بلاو ده بيت ه وه.

8 **وه خواردن** ده دن به ه ژاران وه تيوان وديله کان له و خوارنده ي که نر حه زيان لټيه تى وپيويستيان پي به تى.

26 ره به شه ویش سوژده بئ په وره دگارت ببه وه ستایشی خوا بکه له به شیکئی زوری شه ودا.

27 بیگومان ئو بیباوه پانه چه زیان له ژبانی دونیای ته من کوتایه که به خیزای ده پوات، له بهرام به ریشدا پوژئکی زور سخت وگران و قورسیان فراموش کردوه (که قیامه ته).

28 (ئو و بیباوه پانه نازانن که هس) نیمه دروستمان کردون و نه ندام و جومگه کانی له شیامنان قایم پیکه وه به ستوره، وه ره رکاتیکش بمانه ویت ده یاننگوپین و به که سانی تر جینگایان ده گرینه وه.

29 به راستی نه مهش (ثم سورته ته و هواوی سورته کانی قورشان) یادخستنه وه، جا هر که سیک ئاره زوری (به هه شت بکات) ئه وه ریگای راستی خودا ده گریته بهر.

30 ئاره زوری ئه م شتانهش ناکه ن مگه ر خوی گوره ئاره زوو بکات و بیپه ویت، به راستی خوی گوره زانا ودانا و کار به جی یه.

31 جا ئه وه که سهی خوا بیپه ویت ده یخاته نار میهره بیانی په حمه تی خو په وه، وه سزای سه ختیشی نامه کردوه بئ سته مکاران.

سوره تی المرسلات

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان .

1 سویند بهو بیانهی که یه که له دوا یه که هه لده که ن.

2 وه بهو بیانهش که به هیژ هه لده که ن به هه لکر دنیکی توند.

3 وه بهو بیانهش که هه وره کان ده مین وده بهن و بلاوه بیان پینده که ن.

4 وه سویند بهو فریشتانهش، یان بهو به لگه و نیشانانهی که هه ق وناهق له یه کتر جودا ده که نه وه.

5 ئه مجا سریند بهو فریشتانهی که په یام و سروشی په روه ردگار ده که یه نن به پیغه مبه ران.

6 له پیناو ئه وهی به لگه بخه نه به رده م باوه رداران و بیباوه ران و نه فامانیش بیدار بکه نه وه.

7 بیگومان ئه وهی به لیتنتان پیدراوه له هاتنی روژی دوا بی دیته دی.

8 ئه مجا کاتیک که ئه ستیره کان پوناکیان نه ما و تاریک بوون (بهو مانایه ی که له جیگی خویان ترازان).

9 وه کاتیک که ئاسمان که لینی تیپوو له یه که تراز و یه کال کرایه وه.

10 وه کاتیک کیز و چپاکان ته خت کران وورد و خاش بوون.

وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ، وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا ﴿٣٦﴾ إِنَّ هَؤُلَاءِ يُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ وَيَذُرُونَ وَرَاءَهُمْ يَوْمًا نَقِيلًا ﴿٣٧﴾ خَلَقْنَاهُمْ وَشَدَدْنَا أَسْرَهُمْ وَإِذَا شِئْنَا بَدَلْنَا أَمْتَلَهُمْ بَدِيلًا ﴿٣٨﴾ إِنَّ هَذِهِ تَذْكَرَةٌ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ﴿٣٩﴾ وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٤٠﴾ يُدْخِلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٤١﴾

سُورَةُ الْمُرْسَلَاتِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَأَلْمَسْنَا عُرْفًا ﴿١﴾ فَأَلْمَصْنَا عَصْفًا ﴿٢﴾ وَالنَّشْرَ نَشْرًا ﴿٣﴾ فَأَلْفَرَقْنَا فَرَقًا ﴿٤﴾ فَأَلْمَقَّبْتَ ذِكْرًا ﴿٥﴾ عَذْرًا أَوْ ذَرًّا ﴿٦﴾ إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَوَاقِعٍ ﴿٧﴾ فَإِذَا النُّجُومُ طُمِسَتْ ﴿٨﴾ وَإِذَا السَّمَاءُ فُرِجَتْ ﴿٩﴾ وَإِذَا الْجِبَالُ سُفِفَتْ ﴿١٠﴾ وَإِذَا الرَّسُلُ أُنْتَبِذَتْ ﴿١١﴾ لِأَيِّ يَوْمٍ أُخِّلَتْ ﴿١٢﴾ يَوْمَ الْفَصْلِ ﴿١٣﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الْفَصْلِ ﴿١٤﴾ وَيَلَّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿١٥﴾ أَلَمْ نَهَكَ الْأَوَّلِينَ ﴿١٦﴾ ثُمَّ نَبَعَهُمُ الْآخِرِينَ ﴿١٧﴾ كَذَلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ﴿١٨﴾ وَيَلَّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿١٩﴾

11 وه ساتیک که کاتی واده دانرا بئ گشت پیغه مبه ران (بئ ئه وهی له که ل ئوممه ته کانیا نندا بهو په پوو بینه وه، و په روه ردگار دادگایان بکات).

12 بئج پوژئک داواخواه! (بئ پوژئکی گه وره ی وا که هه موو به نده کانی خوا سه ریان سوپ ده مینیت له و پوژده له بهر نار په حه تی دیمه ن وپووداوه کانی، له و پوژده دا هه موو پیغه مبه ران پوو به پووی ئوممه ته کانیا ن ده بنه وه، بئ ئه وهی شاهیدی بدن له سه ریان).

13 ئه و پوژده پوژی جیا کردنه وه یه (جیا کردنه وهی باوه رداران له بیباوه ران).

14 تئو چوزانیت (ئه ی موحه مه د) پوژی جیا کردنه وه چه ؟!

15 وه یل و تیا چون بئ بیباوه ران له و پوژده دا.

16 نایا که لان و ئوممه تانی پیشیمان (به وهی خرابه کاریانه وه) له نا و نه بره ؟!

17 پاشان ئه و که لانه شسی دوا ی ئه وان هاتن و یساخی بوون (مه به ست پئی بیباوه رانی مه که که یه).

18 هه ر به و چوره له که ل گشت تاوانباران مامه له ده که ین.

19 وه یل و تیا چون بئ بیباوه ران له و پوژده دا (پوژی دوا بی).

33 (شهو پریشکانه به رو دوا ده پون) ههر شه لئی کساروانی ووشتری زهر دن.

34 وهیل وتیاچوون بق بیباوه پان لهو پۆژهدا (پۆژی دوا بی).

35 ئەمرد پۆژیکه (بیباوه پان) ناتوانن هیچ قسه یه ک بکن.

36 وه پێگاشیان پی نادریت که بیویبانوو بهیننه وه.

37 وهیل وتیاچوون بق بیباوه پان لهو پۆژهدا (پۆژی دوا بی).

38 ئەمه پۆژی جیا کردنه وه یه، ئیسوه ونه وه گانی پیش ئیوه شمان کۆ کردوه ته وه.

39 جا ئەگەر فروقی پیکتان هه یه له دهرونی خۆتان به رامبه ر به من (پهروه دگار) ئەجمای بدن.

40 وهیل وتیاچوون بق بیباوه پان لهو پۆژهدا (پۆژی دوا بی).

41 بیگومان پارێزکاران وخواناسان له ناو باخات وکانیاره کاندان.

42 وه له ههر جووره میوه یه ک شماره زوو بکن بۆیان ناماده ده کرت.

43 بییان دهوتریت : بخۆن وبخۆنه وه نوشتان بیت له پاداشتی ئەو کارو کرده وه ی که ده تان کرد.

44 بیگومان ئیمه بهو شیوه یه پاداشتی چاکه کاران ده ده ینه وه.

45 وهیل وتیاچوون بق بیباوه پان لهو پۆژهدا (پۆژی دوا بی).

46 ئەمجا ئیروش ئەی بیباوه پان (بق ماوه یه کی که م) له م دونیا به دا بخزن وپا بوین، به پاستی تاوانبارن.

47 وهیل وتیاچوون بق بیباوه پان لهو پۆژهدا (پۆژی دوا بی).

48 وه کاتی که بووتریت (بهو بیباوه پانه) کپنوش به رن بق په روره دگارتان (واته نوێژ بکن) کپنوش نابهن و نوێژ ناکن.

49 وهیل وتیاچوون بق بیباوه پان لهو پۆژهدا (پۆژی دوا بی).

50 (شهو دل په قانه) باوه پ به م قورئانه نه هینن ئیتر به چ فرموده یه ک تر باوه پ ده هینن دوا قورئان؟

أَلَمْ تَخْلُقْهُ مِنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ ﴿٢٠﴾ فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ ﴿٢١﴾ إِلَى قَدَرٍ مَّعْلُومٍ ﴿٢٢﴾ فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ الْقَادِرُونَ ﴿٢٣﴾ وَيَلَّيْلُ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٤﴾ أَلَمْ تَجْعَلِ الْأَرْضَ كَمَا تَأْتِي ﴿٢٥﴾ أَحْيَاءً وَأَمْوَاتًا ﴿٢٦﴾ وَجَعَلْنَا فِيهَا رِوْاسِيَ شَاهِخَتٍ وَأَسْفِينًا ﴿٢٧﴾ وَمَاءً فُرَاتًا ﴿٢٨﴾ وَيَلَّيْلُ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٩﴾ أَنْظِفُوا إِلَىٰ مَا كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ﴿٣٠﴾ أَنْظِفُوا إِلَىٰ ظِلِّ ذِي تَلْدَتِ شُعْبٍ ﴿٣١﴾ لَا ظَلِيلٍ وَلَا يُغْنِي مِنَ اللَّهَبِ ﴿٣٢﴾ إِنَّهَا تَرْمِي بِشَرِّ رِجَالٍ كَالْفَصَّرِ ﴿٣٣﴾ كَأَنَّهُمْ حُمَلْتُ سُمْرًا ﴿٣٤﴾ وَيَلَّيْلُ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٥﴾ هَذَا يَوْمٌ لَا يَنْطِقُونَ ﴿٣٥﴾ وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْبُدُونَ ﴿٣٦﴾ وَيَلَّيْلُ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٧﴾ هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ جَمَعْتُمْ وَالْأُولَىٰ ﴿٣٨﴾ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ كَيْدٌ فَكِيدُوا ﴿٣٩﴾ وَيَلَّيْلُ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٠﴾ إِنَّ الشُّفْعِينَ فِي ظُلُمٍ وَعُيُونٍ ﴿٤١﴾ وَفَوَازَهُمْ مِمَّا يَشْتَهُونَ ﴿٤٢﴾ كَلُوا وَأَشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾ إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٤٤﴾ وَيَلَّيْلُ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٥﴾ كَلُوا وَتَمَنَّوْا قَلِيلًا إِنَّكُمْ جُحُومٌ ﴿٤٦﴾ وَيَلَّيْلُ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٧﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ارْجِعُوا لَا تَرْجِعُونَ ﴿٤٨﴾ وَيَلَّيْلُ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٩﴾ فَيَأْتِي حَلِيثٌ بَعْدَهُ يُؤْمِنُ ﴿٥٠﴾

20 ئایا ئیمه ئیوه مان دروست نه کردوه له شایکی قیزی وهنی بپنرخ.

21 ئەمجا نه نامخسته جیگایه کی قایم ومه که مه وه (که منالذاته).

22 تاماره یه کی دیاری کراو.

23 ئەمجا ئیمه هه موو شتی کمان به پیکوپیکی به دی هینا، به پاستی خوی گه وه نه ندازه گیر وکار چاکتیکی دروسته.

24 وهیل وتیاچوون بق بیباوه پان لهو پۆژهدا (پۆژی دوا بی).

25 ئایا ئیمه زه ویمان نه کردوه ته جیگای کۆبوونه وه ی ئیوه.

26 بۆکه سانی زیندوو، وه هه روه ها بق که سانی مردوشتان.

27 وه ئایا کتیری به رز ویلندمان دانه مه زراندوه له زه ویدا، وه ئاوی شبرین وسازگارمان پی نه به خشیوون بق خواردنه وه ؟!

28 وهیل وتیاچوون بق بیباوه پان لهو پۆژهدا (پۆژی دوا بی).

29 بچن بق ئەو دۆزه خه ی که باوه پتان پتی نه بوو.

30 بپون بق سیبه ری ئەو دوکه له سی پارچه یه.

31 نه سیبه ریکی فینکه ونه پارێزه ریشه له گری وبلێسه ی دۆزه خ.

32 ئەو دۆزه خه پریشکی وه ک کۆشکی زۆر به رز ده هاوێزیت.

سوره تنی النبأ

به ناوی خوای به خشنده و میهره بان .

کاتیك كه خوای گه وره پیغه مبه ری ^{پژدی} په وانه کرد بؤ سوپه یش فه رمانی بیگردن به یه کخوایه رستی و نه وهی پی پگاه یاندن که له پاش مردن زیندوویونه وه هه یه، نه وانیش له نیو خویاندا به گالته جارپه که وه له یه کتریان ده پرسى : نه وه چی به سر موحه مه دا هاتووه ؟ نه وه باس له چی ده کات ؟ خوای گه وره ش نه م نایه تانه ی دابه زاند .

1 نه وه (نه و بیباوه پانه) ده رباره ی چی له یه کتر پرسىار ده گن.

2 له و دنگ و یاسه گه وره یه ی (که قورئان هه والی پیداهه به هاتنی پژدی دوا یی وزیندوو بونه وه) پرسىار ده گن.

3 که نه وان تیایدا راو بؤ چوونی جیاوازیان هه یه (چونکه هه ندیکیان ده یانوت قورئان جاده، وه هه ندیکى تر ده یانوت قورئان شیعره، کز مه لیکیش ده یانوت قسه ی فالچیه کانه، یان ده یانوت به سه رها توه نه فسانه ی کزنه).

4 نه خیر وانیه، له مو پاش ده زانن و تیده گن (قورئان هه وه و پژدی دوا یش راسته و دیتته پیش).

5 دوویاره نه خیر وانیه، له مو پاش ده زانن و تیده گن.

6 نایا نیمه زه ویمان بؤ پانه خستون، وه که لانکه مان لینه کردوه بؤ یان ؟ تا به ناسانی ژیان تیدا بگوزهرینن.

7 وه کپوه کانه مان نه گپوه به مینخ تا وه کو (پاگری بکات له له رزین و فشاری بورکانه کان وه لئان نه دپژرت).

8 وه نایا نیمه ئیوه مان دروست نه کردوه به جوت (واته له نیر و مییه ک)؟

9 وه نایا خه و نووستنمان بؤ نه کردون به مایه ی چه سانه وه تان ؟

10 وه یانا شه ومان بؤ نه گپاون به مایه ی پؤشاکو کالآ، تا وه کو داتان پؤشیت به تاریکی خوی ؟

11 وه نایا پؤشیمان نه کردوه به مایه ی ژیان و گوزهرانتان ؟ (تا وه کو بچن و بیژن له پزق و پژدی حه لال ژیان خوتانی تیادا دابین بگن).

12 وه حوت چین ناسمانی به میژمان له سه روتانه وه دروست نه کردوه ؟

13 وه نایا چراهه کی پؤشن و پیرشنگار (که مه به ست پی خوره) بؤ مان فه راهه م نه میانون ؟

14 وه نایا له هه وره ته نیوه کان ئاوی به خو پ و ژورمان بؤ نه میانوته خواره وه ؟

15 بؤ نه وه ی که دانه ویله و پوه و کژ و گیایی پی پروینن.

16 وه هه روه ها جوره ها باخ و پاخاتی چر و پری له یه ک ئالو به دی به دیت پی.

سُورَةُ النَّبَا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

عَمَّ يَسَاءَ لَوْنَ ۝۱ عَنِ النَّبَاِ الْعَظِيْمِ ۝۲ الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ ۝۳
كَلَّا سَعَاءَ لِمَنْ ۝۴ كُذِّبَ كَلَّا سَعَاءَ لِمَنْ ۝۵ اَلَمْ نَجْعَلِ الْاَرْضَ مَهْدًا ۝۶

وَالْجِبَالَ اُوتَادًا ۝۷ وَخَلَقْنَا كُرْاُ وَجَا ۝۸ وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَانًا ۝۹
وَجَعَلْنَا الَّيْلَ لِبَاسًا ۝۱۰ وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا ۝۱۱ وَبَدَّلْنَا

فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا ۝۱۲ وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَاجًا ۝۱۳ وَاَنْزَلْنَا
مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَمَّاجًا ۝۱۴ لِنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا ۝۱۵ وَجَعَلْنَا

اَلْفَاقًا ۝۱۶ اِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيقَاتًا ۝۱۷ يَوْمَ يَفْخُ فِي الصُّورِ
فَنَاتُونَ اَفْوَاجًا ۝۱۸ وَفُجِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ اُتُوْبًا ۝۱۹ وَسِيرَتِ

اَلْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا ۝۲۰ اِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا ۝۲۱ لِلطَّغْيِيْنَ
مَثَابًا ۝۲۲ لَيْثِيْنَ فِيهَا اَحْقَابًا ۝۲۳ لَا يَذُوْنَ فِيهَا بَرْدًا وَاَوْسَرَابًا

۝۲۴ اِلَّا حَمِيْمًا وَّعَسَاقًا ۝۲۵ جَزَاءً وَّفَاقًا ۝۲۶ اِنَّهُمْ كَانُوْا
لَا يَرْجُوْنَ حِسَابًا ۝۲۷ وَكَذَّبُوْا بِآيَاتِنَا كِذَابًا ۝۲۸ وَكُلُّ شَيْءٍ

اَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا ۝۲۹ فَذُوْقُوْا فَلَنْ نَزِيْدَكُمْ اِلَّا عَذَابًا ۝۳۰

17 به پاستی پژدی جیا بونه وه (که پژدی قیامه ته) کاتیکی بؤ دیاری کراوه بؤ جیا کردنه وه ی چاکه کاران له خراپه کاران.

18 نه و پژدی که فوو ده رکیت به (صورد) و خه لکی بؤل بؤل دین (بؤ گزپه پانی مه حشر).

19 له سه ختی نه و پژده دا ئاسمان ده رکیتسه وه (وله ت له ت ده بیت وه هه موو لایه کی وه ک ده رگای له سه ر پشتی لی دیت).

20 وه کپوه کان خرانه ری له جیگای خویان هه لکه زان و که وتنه پی وه ه سه رایبان لی هات.

21 بیگومان ئاگری دؤزه له قه ره و دایه (بؤ نه و بیباوه پانه)

22 بؤ له خودا یاخیان و بیباوه پان مه نزلگاو جیگای مان وه یه .

23 تیدیا ده میتنه وه به هه زاران سان.

24 له ر دؤزه خدا نه ساردی و فینگی و نه خوارده ره ی تیدا ناچئن.

25 جگه له ئاوی گهرم و کول به کول و کیم و زوخاو نه بیت.

26 نا نه وه یه بؤ نه وانه پاداشتی ته واوی کرده وه کانیا ن.

27 چونکه به پاسستی نه وانه به ته مای زیندوویونه وه ولیپرسینه وه نه بوون.

28 هه روه ها نایه ت ویه لکه و نیشانه کانی نیمه یان به درق ده زانی.

38 پۆژئیکه که جویره ئیل و ته‌واوی فریشته‌کان به‌ریز ده‌وستن، به‌جۆرئیک که سیان قسه ناکات و نادوئیت، مه‌گه‌ر بۆ یه‌کیکیان که خوی گه‌وره پئگا بدات و قسه‌ی به‌رئ و به‌جئ بکات.

39 ئه‌و پۆژه پۆژئیکی راست و بیگومانه جا هه‌رکس ده‌وئیت با بزای په‌روه‌ردگاری پاشه‌پۆژئیک (به‌کرده‌وی چاکه) هه‌لبزئری.

40 بیگومان ئیمه ئیوه‌مان ناگادار کرده‌وه له‌سزایه‌کی نزیک که به‌پۆیه‌یه، ئه‌و پۆژه پۆژئیکه که ئاده‌میزاد سه‌بیری ئه‌و کار و کرده‌وانه ده‌کات که پئش خۆی خستبورن، جا ئه‌وه‌ی بیباوه‌ره له‌و پۆژه‌دا ده‌لئیت : ئای خۆزگه هه‌ر گل و خاک بومایه (وزیندوو نه‌کرامایه‌ته‌وه).

سوره‌تی النازعات

به‌ناوی خوی به‌خشنده و میهره‌بان .

- 1 سوئند بیت به‌و فریشتانه‌ی که گیانی بیباوه‌ران به‌توندی ده‌کئشن.
- 2 وه سوئند به‌و فریشتانه‌ی که گیانی باوه‌رداران زۆر به‌ئاسانی ده‌کئشن و به‌چالاک‌ی ده‌سوئینه‌وه بۆ ئه‌جامدانی کاره‌کانیان.
- 3 وه سوئند به‌و فریشتانه‌ی وه‌ک مه‌له‌وان مه‌له بکات ئاوا به‌خیرایی له‌ئاسمانه‌وه داده‌بزن بۆ ئه‌نجام دانی فه‌رمانه‌کانی خوا.
- 4 وه سوئند به‌و فریشتانه‌ش که پیشبرکئ ده‌کن له‌به‌جئ هئینانی فه‌رمانه‌کانی په‌روه‌ردگارا.
- 5 وه به‌ر فریشتانه‌ی که که به‌ووئستی خوا زۆر به‌ووردی کارو فه‌رمانی بوونه‌وه‌ر جئ به‌جئ ده‌کن.
- 6 سوئند به‌هه‌موو ئه‌وانه پۆژئیک دئت (قووی یه‌که‌م ده‌کرئیت به‌صورتا) زه‌وی به‌توندی ته‌کان ده‌دات و ده‌که‌وئته له‌رزه (هه‌موو مه‌خلوقات‌ی خوا ده‌مرن).
- 7 به‌نوا‌ی ئه‌ویشدا (قووی دووم ده‌کرئیت به‌صورتا) وه‌ه‌موو مرده‌گان زیندوو ده‌بنه‌وه و دینیای هه‌تاه‌تایی به‌ریا ده‌بئیت.
- 8 زۆر دل له‌و پۆژه‌دا به‌خیرایی لئیده‌ده‌ن و خه‌ریه‌ خورپیان پئ ده‌که‌وئت له‌ترسا.
- 9 ئه‌و که‌سانه‌ی که دل‌ه‌کانیان به‌و شیوه‌یه چاویان شوپ و شه‌رمه‌زان و پوویمان نایه‌ت سه‌ر به‌رز بکه‌ته‌وه.
- 10 ئه‌مرق (واته له‌ دنیا) ئه‌و جۆره که‌سانه به‌ گالته‌چارپه‌وه ده‌لئین : ئاخۆ ئیمه له‌پاش مردن ده‌گه‌پئینه‌وه بۆ ژانی پئشوو (زیندوو ده‌کرئینه‌وه)؟
- 11 کاتئیک که بووین به‌ ئئسک و پروسکی پزیوو پواو.
- 12 به‌ گالته‌وه ووتیان : ئانه‌وه ئه‌گه‌ر وابئیت و راست بئیت گه‌رانه‌وه‌یه‌کی به‌ زیانه بۆ ئیمه.
- 13 بیگومان (با ئه‌و بیباوه‌رانه بزانت) که ئه‌و که‌پانه‌وه‌یه یه‌ک نه‌عه‌رته و یه‌ک شریخه‌یه.
- 14 ئیتر یه‌کسه‌ر کت و پر ده‌بئنه‌وه که‌وان له‌ده‌شتئیک کاکئ به‌کاکئدا.

إِنِّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا ۝۳۱ حُدَاقٍ وَاعْتِبَاءَ ۝۳۲ وَكُوَاعِبِ أَرْبَابٍ ۝۳۳ وَأَسَا دِهَاقًا ۝۳۴ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِدًّا ۝۳۵ جَزَاءً مِّن رَّبِّكَ عَطَاءً حِسَابًا ۝۳۶ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَنُ لَا يَمْلِكُونَ مِنْهُ خِطَابًا ۝۳۷ يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا لَا يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مَن أذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَقَالَ صَوَابًا ۝۳۸ ذَلِكَ الْيَوْمَ الْحَقُّ فَمَن شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ مَآبًا ۝۳۹ إِنَّا أَنْزَرْنَاكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ بَلَيْتَنِي كُنْتُ تُرَابًا ۝۴۰

سُورَةُ النَّازِعَاتِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 وَالنَّازِعَاتِ غَرْاقًا ۝۱ وَالنَّشِيطَاتِ شُطُاطًا ۝۲ وَالسَّيِّحَاتِ سَبَّامًا ۝۳ فَالْمُسْتَقَاتِ سَبَّامًا ۝۴ فَالْمُدْرَاتِ أَمْرًا ۝۵ يَوْمَ تَرْجَفُ الرَّاحِفَةُ ۝۶ تَتَّبِعُهَا الرَّاوِدَةُ ۝۷ قُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ وَاجِفَةٌ ۝۸ أَبْصَرُهَا خَشِيعَةٌ ۝۹ يَقُولُونَ أَوْنَا لَمَرْدُودُونَ فِي الْحَافِرِ ۝۱۰ أَوْ ذَا كُنَّا عِظْمًا نَّخْرَةً ۝۱۱ قَالُوا أَتِلْكَ إِذَا كَرِهَ خَاسِرَةٌ ۝۱۲ فَأَمَّا هِيَ زَجْرَةٌ وَجِدَةٌ ۝۱۳ فَأِذَا هُم بِالسَّاهِرَةِ ۝۱۴ هَلْ أَتٰنَكَ حَدِيثٌ مُّوسَىٰ ۝۱۵

- 29 له‌کاتئیکدا ئیمه هه‌موو شتئیکمان (به‌نوسین) له‌سه‌ریان ژماردوه.
- 30 ده‌ی به‌ژن (له‌سزای سه‌ختی نۆزه‌خ) وه‌هیج شتئیکتان بۆ زیاد ناکه‌ین سزا نه‌بئیت.
- 31 بیگومان بۆ خواناسان و پارئیزکارانیش سه‌ره‌فرای په‌پۆزی و پرگاریوون هه‌یه.
- 32 بۆیان هه‌یه چه‌نده‌ها باخ و باخات وه‌موو جۆره‌ ترئیه‌ک.
- 33 (له‌و جئگا خۆشانه‌دا) هاوسه‌ر و کچانی هاوته‌مه‌ن و تازه مه‌مک کردوو به‌سه‌ر سینه‌یانه‌وه ئاماده‌یه بۆیان.
- 34 هه‌وره‌ها کاس و په‌رداخ‌ی پڕ له‌شه‌راب (شه‌رابئیک که سه‌رخۆش که‌ر و پۆگه‌ن نه‌یه).
- 35 له‌و به‌هه‌شتانه‌دا هیج جۆره قسه‌یه‌کی بیهوده و درۆی تیا نابئستن.
- 36 پاداشته‌ ده‌رئنه‌وه به‌ پاداشته‌ئیک ته‌واو له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاری تووه.
- 37 په‌روه‌ردگاری ئاسمان و زه‌وی و نه‌وه‌شی له‌ نئوانیاندایه په‌روه‌ردگاری میهره‌بانه، به‌جۆرئیک له‌و پۆژه‌دا (پۆژی نوا‌ی) که‌س ناتوانئیت له‌به‌رده‌م ئه‌ودا بدوئیت و قسه بکات.

إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ﴿١٦﴾ أَذْهَبَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ﴿١٧﴾
 فَقُلْ هَلْ لَكَ إِلَٰهٌ إِلَّا أَن تَرْكِبُ ﴿١٨﴾ وَأَهْدِيكَ إِلَىٰ رِبِّكَ فَتَخْسَىٰ ﴿١٩﴾ فَأَرَاهُ
 الْآيَةَ الْكُبْرَىٰ ﴿٢٠﴾ فَكَذَّبَ وَعَصَىٰ ﴿٢١﴾ ثُمَّ أَذْبَرَ سَعْيَهُ ﴿٢٢﴾ فَحَشَرَ
 فَنَادَىٰ ﴿٢٣﴾ فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْآخِرُ ﴿٢٤﴾ فَأَخَذَهُ اللَّهُ مَكَالَ الْآخِرَةِ وَالْأُولَىٰ ﴿٢٥﴾
 إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَعِبْرَةً لِّمَن يَخْشَىٰ ﴿٢٦﴾ أَلَمْ تَرَ أَنزَلْنَا مِنَّا سُمُومًا مِّنْ سَمَكِهَا فَمَا
 رَفَعَ سَمَكُهَا فَسَوَّاهَا ﴿٢٧﴾ وَأَغْطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحَاهَا ﴿٢٨﴾
 وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَٰلِكَ دَحَاهَا ﴿٢٩﴾ أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَاهَا ﴿٣٠﴾
 وَالْجِبَالَ أَرْسَاهَا ﴿٣١﴾ مَتَاعًا لَّكُمُومًا وَلَا تَلْمِزُوا لَهَا ﴿٣٢﴾ فَإِذَا جَاءَتْ لِطَامَةٌ
 الْكُبْرَىٰ ﴿٣٣﴾ يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ مَا سَعَىٰ ﴿٣٤﴾ وَتُرْزَقُ الْجَحِيمُ
 لِمَن يَرَىٰ ﴿٣٥﴾ فَأَمَّا مَنْ طَغَىٰ ﴿٣٦﴾ وَءَاثَرَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ﴿٣٧﴾ فَإِنَّ الْجَحِيمَ
 هِيَ الْمَأْوَىٰ ﴿٣٨﴾ وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ ﴿٣٩﴾
 فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَىٰ ﴿٤٠﴾ يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا ﴿٤١﴾
 فِيمَ أَنْتَ مِنْ ذِكْرِنَهَا ﴿٤٢﴾ إِلَىٰ رَبِّكَ مِنْهَا ﴿٤٣﴾ إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرٌ ﴿٤٤﴾
 مَن يَخْشَاهَا ﴿٤٥﴾ كَأَنَّهُمْ يَوْمَ رَوَّعْتَاهَا لَمْ يَلْبَسُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَوَّحَاهَا ﴿٤٦﴾

سُوْرَةُ عَبَسَ ﴿٤٦﴾

15) نایا (ئە ی موحهمد) هه والی داستان و به سه رهاتی - موسی - ت پیگه یشتوو؟

16) کاتیک په روهدگاری بانگی کرد له شیو (دۆلی) ی پیروزی طول.

17) وپیی فهرمو: بپۆ بۆلای فیرعهون (وئامۆزگاری بکه) چونکه به پاستی یاخی بووه.

18) بپیی بلئ: نایا ناکریت که دل و دهرون و کردارت پاک ببیته وه له تاوان و گوناوه؟

19) وه پینومایت بکه م بۆ ناسینی په روهدگارت هه تاوه کو لپی بترسیت؟

20) ئەمجا (موسی) نیشانو به لگه که وره که ی پیشاندا (هه ندیک) ده لئین گزچانه که ی دهستی بوو که بوو به ئەژدیها، هه ندیکی تر ده لئین دهسته سپیه که ی بوو).

21) له به رامبه ردا فیرعهون موعجزه که ی موسای به درۆ زانی و سه رپچی کرد.

22) پاشان پشتی هه لکرد و باوه پی نه هینا و که وته کۆشش کردن دژ به موسی.

23) ئەمجا (جادیوگه رانی) گز کرده وه و بانگی کردن.

24) و به خه لکی ووت: من په روهدگاری به رز و بلندی ئیوه م.

25) ئەمجا خوای گه وره گرفتاری کرد و دوو چاری سزای دنیا و قیامه تیشی کرد.

26) بیگومان ئالم به سه رهاته دا په ند وئامۆزگاری گرنگ هه یه بۆ که سیک بیه ویت له خوا بترسیت.

27) نایا دروست کردنه و زیندوو کردنه وه ی ئیوه پاش مردن گرانتره یان دروستکردنی ئاسمانه کان که به دیهیناوه.

28) به رزی کردیوه ته وه و په یوه سستی کردیوه به یه که وه و به دیهیناوه به پاسه رتانه وه.

29) شه وه که ی تاریک کرد و پۆژه که شی پوناک ده رهینا.

30) وپاشان زهوی بۆ پاخستوون.

31) له وه زهویه ئاو و کانی و پوو یار و له وه پگای ده رهینا.

32) وه شاخه کانی بته و قایم دامه زاند.

33) تاوه کو خۆتان و مه پ و مالات وئاژه له کانتان به هره و سوودی لێوه ربگرن.

34) جا کاتیک که پووداره گه وره که ی پۆژی دوا یی هات.

35) له وه پۆژه دا ناده میزاد کرده وه کانی خۆی و هیر دیته وه.

36) نۆزه خ نیشان ئەدریت بۆ ئەو که سه ی که بیوانی (واته) هه موو که س به دور چاری خۆی نۆزه خ ده بینیت).

37) جا ئەو که سه ی که یاخی و سه رکه ش و له سنوور ده رچوو بیت.

38) وه ژیا نی دویای هه لپژارد بیت به سه ر ژیا نی دوا پۆژدا.

39) بیگومان نۆزه خ ده بیت به جیگای مانه وه ی.

40) به لام نه وه ی له گه وره ی و ده سه لاتی خودا تر سابیت و جله وی ده روونی له هه وا و وئاره زووی گرتبیته وه.

41) بیگومان نه وه به هه شت ده بیته جیگای حه وانه وه ی.

42) (ئە ی موحهمد) لیت ده پرسن ده رباره ی پۆژی دوا یی، ناخو ئەو پۆژه که ی دیت؟

43) تق جیت داوه له باسکردنی ئەو پۆژه! (واته که تق هیچی لی نازانیت ئەوانه بۆ وا ده پرسن).

44) کۆتای دنیا وه اتنی پۆژی دوا یی ته نه ا په روهدگارت ده یزانیت.

45) بیگومان تق (ئە ی موحهمد) ته نه ا تق وریا که ره وه ی که سیکیت که له وه پۆژه بترسیت.

46) ببیا وه پان ئەو پۆژه نا په حه ته ی قیامه ت ده بینین (له تاو) درێژی و سه ختی ئەو پۆژه) واده زانن له دنیا ته نه ا ئیواره یه ک یان چیشته نگا ویک ماونه ته وه.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

عَبَسَ وَتَوَلَّى ۱ أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَى ۲ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّهِ يُتْرَكَ ۳ أَوْ
 يَذُكَّرُ فَتَنْفَعَهُ الذِّكْرَى ۴ أَمَأَمَنَ اسْتَعْنَى ۵ فَأَنْتَ لَهُ تَصَدَّى ۶
 وَمَا عَلَيْكَ الْأَلْبُرُكَى ۷ وَأَمَأَمَنَ جَاءَهُ كَيْسَعَى ۸ وَهُوَ يَخْشَى ۹ فَأَنْتَ
 عَنْهُ لَهْفَى ۱۰ كَلَّا إِنَّمَا تَذَكَّرُ ۱۱ فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ ۱۲ فِي صُحُفٍ مُكَرَّمَةٍ ۱۳
 رُفُوعَةٍ مُطَهَّرَةٍ ۱۴ بِأَيْدِي سَفَرَةٍ ۱۵ كِرَامٍ بَرَرَةٍ ۱۶ قَبْلَ الْإِنْسَانِ
 مَا أَكْفَرُهُ ۱۷ مِنْ آيِ شَيْءٍ خَلَقَهُ ۱۸ مَنْ نَطَقَ خَلَقَهُ فَقَدَرَهُ ۱۹ ثُمَّ
 السَّبِيلَ يَسْرَهُ ۲۰ ثُمَّ أَمَأَمَنَهُ فاقْبَرَهُ ۲۱ ثُمَّ إِذْ شَاءَ أَنْشُرَهُ ۲۲ كَلَّا لَمَّا
 يَفِضْ مَا أَمْرُهُ ۲۳ فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَى طَعَامِهِ ۲۴ أَنَا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا
 ۲۵ ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا ۲۶ فَأَنْبَتْنَا فِيهَا حَبًّا ۲۷ وَعَسَاوَفْضًا ۲۸
 وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا ۲۹ وَحَدَائِقَ غُلْبًا ۳۰ وَفَيْكِهِمْ وَأَبْنًا ۳۱ مَنَعْنَا لُكُومَ
 ۳۲ وَلَا تَمْلِكُهُمْ ۳۳ إِذَا جَاءَتْ السَّاعَةُ ۳۴ يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ ۳۵
 وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ ۳۶ وَصَدِيقِيهِ ۳۷ وَبَنِيهِ ۳۸ لِكُلِّ أُمَّرٍ يَوْمَئِذٍ شَانٌ
 ۳۹ وَيَغْنِيهِ ۴۰ وَجْهُهُ يَوْمَئِذٍ مُسْفَرٌ ۴۱ ضَاحِكٌ مُسْتَبْشِرٌ ۴۲ وَوَجْهُهُ
 ۴۳ يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ ۴۴ تَرْهَقُهَا قَفَرَةٌ ۴۵ أُولَئِكَ هُمُ الْكُفْرَةُ الْفَجْرَةُ ۴۶

سورته عبس

به ناری خوی به خشنده ومیهره بان .

تورموزی وحاکیم گتروایانه ته وه له عائیشه وه (پهزای خوی لی بیت) ده لیت: ثم سورته ده رباره ی عبداللهی کوپی نوم مه کتوم هاته خواره وه، که پیاویکی کوپیرو، که هات بولای پیغه مبه رزق وچه ند جار ووتی : شاره زام بکه له نیسلام، له و کاته شدا چه ند پیاویک له سه رانی قورپه یس لای پیغه مبه رزق دانیشتیوون، پیغه مبه ری خوابش پووی له عبداللهی کوپی نوم مه کتوم وه رچه رخانده وگویی پی نه دا، پووی کرده سه رانی قورپه یس، عبداللهی ووتی: ثم ورته یه ی من هیچی تیا دا نیه؟ فه رمووی نه خیر، جا ثم نایه تانه له و کاته دا هاتنه خواره وه .

- 1 پیغه مبه رزق پووی گرز کرد وپشتی مه لکرد.
- 2 کاتیک که (پیاوه) کویره که هات بولای.
- 3 ترچوزانیت به لکو شو پیاوه بق شو هه ماتبتت که دل وده روتی خزی پاک بکاته وه (به کرده ی چاکه وله توهه فیز بیت).
- 4 یاخود ناموزگاری وه ریگرتت ویریکاته وه، تا شو ناموزگاری ویر کردنه ربه سوودی پی بکه یه نیت.
- 5 به لام شو که سه ی که خزی به بیناز ده زانیت ونایه ویت هیدایه ت وه ریگرتت.

- 6 تو پووی تیده که بیت وله گه لیدا کزده بیته وه .
- 7 جا نه گه ر شو که سه یاخیانه نه گه ر هیدایه ت وه رنه گرن ونه یانه ویت خزیان پاک بکه نه وه له بت په رستی هیچ له سه ر ترق نیه (چونکه تو تنها گه یانددت له سه ره).
- 8 به لام شو وه ی خزی هاتوه ته لات وکوشش ده کات بق شو وه ی له نایینی پیروزی نیسلام شاره زام بییت (که مه به ست پیی عه بدوللای کوپی نوم مه کتومه).
- 9 وه له خوا ده ترسیت.
- 10 که چی تو پشتی تی ده که بیت وختی لی هه له ده که بیت.
- 11 نه خیر وا مبه وه و له که چونکه بیگومان نوم سورته ونه م نایه تانه یادخه ره وه و ناموزگاریه .
- 12 جا که سیک بیه ویت ناموزگاری له نایه تانه وه رده ریگرتت (به و مانایه هیچ پیگریه که نیا له به رده م هیچ که سیکدا بق شو یه بیر له گه روه ی ده سه لاتی خودا بکاته وه له نوو تویی نوم سورته وه).
- 13 شو نایه تانه له چه ندین لاپه رهی پیروزدا هه لگیاون (له لوح المحفوظ) دا.
- 14 به رزو بلند وپاکو خاوینن.
- 15 به ده سه تی فریشته ی سه فیر ویا لویز ونویسه ری شاره زام که یه نراون (له نیاون په روره دگار و مرؤفایه تیدا).
- 16 به ریز وپله به رزن (لای خوا) وگوپیایه لی شو زاتنه وپاستگون له باوه بیاندا.
- 17 مرؤف - به کوشش وه یلاک چیت چه ند (به رامبه ر به نیعمه ته کانی خوا) سپله وپی نه زانه .
- 18 (بیر ناکاته وه ویزانیت) که په روره دگار له چی دروستی کردوه .
- 19 دروستی کردوه له دلویپ نای (قیزهنن)، نه مجا نه ندازه ی ته واری بق گرتوه (به چه ند قوناعیکی یه که له دوی یه ک ریکی خسته وه).
- 20 پاشان پیگای چاک وخراپیشی بق ناسان کرد (به و مانایه نیختیاری دایه ده سه ت ئاده میزاد خوی، وه ک خوی گه وره ده فه رمویت: فمن شاء فلیؤمن ومن شاء فلیکفر).
- 21 دواتر ده یمیرنیتت ویه فه رمانی خویشی له گور ده نریت.
- 22 پاشتریش هه رکانیک وویستی زیندوویان ده کاته وه دوی مردنیان.
- 23 نه خیر تا نیستا نه وه ی خوی گه وره فه رمانی پی کرده ئاده میزاد جی به جیتی نه کردوه .
- 24 جا با ئاده میزاد سه بری شو خوارنده ی بکات (که خوا پوزی دواوه) به چ شیوه یه که به ی هیئاوه بقی .
- 25 به راستی نیمه له هه وره کانه وه بارانمان داباراند بقی به چون دابارندنیک .
- 26 پاشان زویمان بق شه ق کرد به چون شه ق کردنیک (ده بینیت دانه ویتله یه که به و بچوکیه شو زوه وه دهریتت ویتته دهره وه).
- 27 نه مجا له ناویدا دانه ویتله مان پوواند .

- 28 مه‌روه‌ها جۆزه‌ها تری و گژ و گیا و سه‌وزه .
- 29 ره داره زه‌یتون و داره خورم‌ایش .
- 30 ره چنده‌ها باخ و باخاتی چر و پر .
- 31 وه میوه و له‌وه‌رگا .
- 32 بق سوودی خۆتان و نازه‌له‌کانتان .
- 33 جا کاتیک که شریخه‌ گه‌وره‌که‌ی پۆژی دوابی هات .
- 34 پۆژیکه (له‌به‌ر ناره‌حه‌ته‌که‌ی) مژوق پاده‌کات له‌ برای خۆی .
- 35 پاده‌کات وه‌له‌دیت له‌ دایکی و یواکی خۆی .
- 36 مه‌روه‌ها له‌ خیزانی و کوره‌کانی .
- 37 له‌و پۆژه‌دا مه‌رک‌س سه‌رقاله‌ به‌ کار و کیش‌ه‌ی خۆیه‌وه‌ و نایبه‌رژینه‌ سه‌ر که‌سی تر .
- 38 له‌و پۆژه‌دا زۆر پوخسار و ده‌موچاو و ده‌وشاوه‌ و دره‌وشاوه‌ن .
- 39 ده‌م به‌ پیکه‌نین و شاد و گه‌شاوه‌ن .
- 40 ره‌ زۆر پوخسار و ده‌موچاویش له‌و پۆژه‌دا تۆزیان به‌سه‌روه‌یه‌ و غه‌مبارن .
- 41 له‌ شه‌رمه‌زاریدا په‌ش داگیرساوه‌ن .
- 42 تا شه‌وانه‌ شه‌وانه‌ که‌ بیباوه‌ر و گونا‌ه‌بار و خرابه‌کارن .

سوره‌تی التکویر

- به‌ناوی خۆای به‌خشنده‌ و مبه‌ره‌بان .
- په‌روه‌رنگار له‌م سووره‌ته‌دا چنده‌ دیمه‌نیکی پۆژی دوابی بق باوه‌پداران باس ده‌کات :-
- 1 کاتیک که‌ خۆر پئچرایه‌وه‌ و تاریک بوو (پوناکی نه‌ما) .
- 2 وه‌ کاتیک که‌ نه‌ستیره‌کان هه‌له‌وه‌رین و که‌وته‌ خواره‌وه‌ (له‌ شوین و خولگی خۆیان ترازان) .
- 3 وه‌ شاخ و بکیره‌کان له‌ جیگا و شوینی خۆیان هه‌لکه‌نران و خراوه‌ پئی (دوابی شه‌وه‌ی که‌ بوون به‌ تۆز له‌هه‌وادا) .
- 4 وه‌ کاتیک که‌ ووشرته‌ ناوسه‌کان به‌ره‌لاکران و پشتگویی خزان و لیبیان نه‌پرسرایه‌وه‌، (هه‌رچه‌نده‌ شه‌ر ووشرانه‌ له‌و کاته‌دا به‌نرخترین مال و دارایی بوون لای عه‌ره‌به‌کان، به‌لام له‌به‌ر ناره‌حه‌تی پۆژی دوابی وازی لی دینن و گویی پیناده‌ن) .
- 5 وه‌ کاتیک که‌ هه‌رچی گیان‌داری کبوری هه‌یه‌ به‌یه‌که‌وه‌ کۆکرانه‌وه‌، (بق شه‌وه‌ی هه‌رکامیان مافی هه‌یه‌ به‌سه‌ر شه‌وه‌ی دیکه‌وه‌ لیی به‌سه‌رژینه‌وه‌ شه‌مش دادپه‌روه‌ری په‌روه‌رنگار ده‌سه‌لمینیت) .
- 6 وه‌ کاتیک که‌ ده‌ریاکان گه‌ردان ره‌له‌گیرستیران وه‌مه‌وو ناوه‌کان بوون به‌ پارچه‌یه‌ک له‌ ناگر .
- 7 وه‌ ساتیک هه‌مه‌وو گیانیک (روح) له‌گه‌ل لاشه‌که‌یدا جیوت کرایه‌وه‌ (وه‌ک خۆی لیته‌اته‌وه‌) .
- 8 وه‌ ساتیک که‌ پرسپارکرا له‌ کچانی زینده‌به‌چالکراو .
- 9 که‌ به‌چ تاوانیک کۆژاوه‌ن (وزینده‌ به‌چال کراوه‌ن) .
- 10 وه‌ ساتیک که‌ که‌ نامه‌ی کرداری هه‌مه‌وو که‌سینیک بلاوده‌کرژته‌وه‌ (بق لیپرسینه‌وه‌ له‌گه‌لیدا) .

سُورَةُ التَّكْوِيْنِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۱ إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ ۝ ۲ وَإِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ ۝ ۳ وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ ۝ ۴ وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ ۝ ۵ وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ ۝ ۶ وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ ۝ ۷ وَإِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ ۝ ۸ وَإِذَا الْمَوْءُودَةُ سُئِلَتْ ۝ ۹ بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ ۝ ۱۰ وَإِذَا الصُّخُفُ نُشِرَتْ ۝ ۱۱ وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ ۝ ۱۲ وَإِذَا الْجَحِيمُ سُعِّرَتْ ۝ ۱۳ وَإِذَا الْجَنَّةُ أُزْلِفَتْ ۝ ۱۴ عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا أَحْضَرَتْ ۝ ۱۵ فَلَا أُقْسِمُ بِالْخَافِضِ ۝ ۱۶ الْجَوَارِ الْكُنَّسِ ۝ ۱۷ وَاللَّيْلِ إِذَا عَسَسَ ۝ ۱۸ وَالصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ ۝ ۱۹ ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ ۝ ۲۰ مُطَاعٍ ثَمَّ أَمِينٍ ۝ ۲۱ وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ ۝ ۲۲ وَقَدْ رَآهُ بِالْأَفْئُقِ الْمُبِينِ ۝ ۲۳ وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَنِينٍ ۝ ۲۴ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ۝ ۲۵ فَأَنِّ تَذْهَبُونَ ۝ ۲۶ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ۝ ۲۷ لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ ۝ ۲۸ وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ۝ ۲۹

سُورَةُ الْاِنْفِطَارِ

- 11 وه‌ کاتیک که‌ ناسمان ترازو و له‌جیگای خۆی دامالرا (وه‌ک لاکي نازه‌لێک که‌ چۆن بیسته‌که‌ی لی داده‌مالریت) .
- 12 وه‌ ساتیک که‌ دۆزه‌خ (توره‌ی خۆای گه‌وره‌ و تاوانی ناده‌میزاد) دایگیرساند و که‌وته‌ کلپه‌ کلپ .
- 13 وه‌ کاتیک که‌ به‌هه‌شت نزیک خرایه‌وه‌ له‌ باوه‌پداران .
- 14 هه‌مه‌وو که‌سینیک ده‌زانیت که‌چی ناماده‌کردوه‌ (له‌چاکه‌ و خرابه‌ له‌ کاتی بلاوکردنه‌وه‌ی نامه‌ی کرداره‌کاندا) .
- 15 سویند به‌و شه‌ستیرانه‌ی که‌ له‌چار وون ده‌بن (به‌هۆی هه‌له‌هاتنی پۆژه‌وه‌) .
- 16 وه‌ به‌و شه‌ستیرانه‌ی که‌ گه‌پۆکن و دیار نامینن .
- 17 وه‌ سویند به‌شه‌و کاتیک که‌ پشت هه‌لده‌کات و تاریکیه‌که‌ی ته‌واو ده‌بیته‌ .
- 18 وه‌ سویند به‌ به‌ره‌به‌یان کاتیک هه‌ناسه‌ ده‌دات (به‌ شنه‌ی شه‌مال و نه‌سه‌یمی خۆی) .
- 19 سویند به‌هه‌موو شه‌وانه‌ شه‌م قورنانه‌ له‌زاری نیرزاویکی به‌پۆژه‌وه‌ که‌ (جویره‌ئیه‌ نیرزاوه‌ بق پیغه‌مبه‌ر) .
- 20 شه‌و نیرزاوه‌ (جویره‌ئیل) خاوه‌نی هیژ و یله‌ و یایه‌یه‌ لای په‌روه‌رنگاری خاوه‌ن عه‌رش .

سوره تی الإنفطار

به ناوی خوی به خشنده ومیهره بان.

- 1 ساتیک که ناسمان پارچه پارچه ولت لت ده بیت.
- 2 وه کاتیک که نه ستیره کان که تنه خواره وه وپه رش وبلوا بوونه وه.
- 3 وه ساتیک که ده ریاکان (شیرین وسویریان) تیکه ل کران وته قینرانه وه.
- 4 وه کاتیک که گرده کان ژیره ونورکران (ومردوه کان هاتنه دهره وه وزینور بوونه وه).
- 5 هه مو که سیک نه زانیت چی له پیش خویه وه نارده (له کار وکرده وه بز قیامه تی) وچیشی نواخستوه (له کاری چاکه وخراپ وخه لکی جاویان لی ده کن).
- 6 نهی ئاده میزاد چ شتیک توی یاخی کردوه وته فرهی داوی به رامبه به به روه ردگاری میهره بان ویه ریژیت.
- 7 نهو په روه ردگاری که دروستی کردویت (له دلوی ئاو) وریکی خستویت (وکرده ویی به نهو پیاه) وجودای کردیته وه (له ته وای گیان له به رانی تی).

- 8 له سه هر شیوه وشیزانیک که خوی وویستی پیکی خسویت.
- 9 نه خیر (سه رکش مه بن بهو پیژ و حومه ته ی که په روه ردگار لئی گرتون)، چونکه نیوه بپواتان به پژی دواپی نیه ویه دروی ده زان.
- 10 بیگومان نیوه چه ند چاودیریکتان (له فریشته کان) به سه روه دانراوه (که چاکه وخرابه نان ده نوسن).
- 11 پیژدارانیک نووسرن (نهو فریشتانه).
- 12 هه رچی نیوه بیکن نه وان ده بزنان.
- 13 بیگومان چاکه کاران (له پژی دواپی دا) له ناز ونیعمه تی په روه ردگاردان.
- 14 وه به راستی خرابه کاران له نوزه خدان.
- 15 له پژی دواپی (پاداشت) دا ده چنه ناویه وه.
- 16 وه به هیچ شیوه یه ناتوانن لئی بجه دهره وه.
- 17 تق چوو زانیت پژی دواپی (پاداشت) چیه؟ چه نه سخته وناپه حه ته.
- 18 دووباره تق چوو زانیت پژی دواپی (پاداشت) چیه؟.
- 19 نهو پژه پژی که هیچ کس ناتوانیت فریای هیچ کسه سی تر بکه ویت وهیچی بز بکات، و هه مو کار و فرمانیکش هه بز خواهه.

سوره تی المطفین

نه سائی وشین وماجه گتروایانه سه وه له عه بدولای کوری عه باسه وه (خوایان لی بازی بیت) ده لی: کاتیک پیغه مبه ر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ ۝ وَإِذَا الْكَوَاكِبُ انْتَرَتْ ۝ وَإِذَا الْبِحَارُ فُجِرَتْ ۝ وَإِذَا الْقُبُورُ بُعِثَتْ ۝ عَلِمْتَ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ وَأَخَّرَتْ ۝ يَأْتِيهَا الْإِنْسُنُ مَاعْرَكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ ۝ الَّذِي خَلَقَكَ فَسَوَّاكَ فَعَدَلَكَ ۝ فِي أَيِّ صُورَةٍ مَّا شَاءَ رَكَّبَكَ ۝ كَلَّا بَلْ تُكَذِّبُونَ بِالَّذِينَ ۝ وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ ۝ كِرَامًا كَنِينِينَ ۝ يَعْلَمُونَ مَافَعَلُونَ ۝ إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ۝ وَإِنَّ الْفَجَّارَ لَفِي حَيْمٍ ۝ يَصَلُّونَهَا يَوْمَ الَّذِينَ ۝ وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَائِبِينَ ۝ وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الَّذِينَ ۝ ثُمَّ مَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الَّذِينَ ۝ يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِنَفْسٍ شَيْئًا ۝ وَالْأَمْرُ يَوْمَ لِلَّهِ ۝

سُورَةُ الْمُطَفِّفِينَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَبَلِّ لِلْمُطَفِّفِينَ ۝ الَّذِينَ إِذَا أَهْلُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ ۝ وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وُزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ ۝ أَلَا يَظُنُّ أُولَئِكَ أَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ ۝ لِيَوْمٍ عَظِيمٍ ۝ يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ۝

- 21 قسه په وایه له ناو فریشته کاند، وه ده ست پاکه له وه وحی وسروشه ی که ده بیژیت بز پیغه مبه ر
- 22 هاره له که تان (که موحه مه دی کوپ عه بدولایه) شیت نیه (وه که نه وه ی نیوه ده بیژن، وه له په ری ژیریدایه).
- 23 بیگومان موحه مه د جوره نیلی بینی له شیوه ی خویدا (که شه صد بالی هه بو) له ناسوی پووندا.
- 24 موحه مه د پژد و به خیل نیه له که یاندنی نهو وه حیه ی که بز دیت لای په روه ردگاریه وه.
- 25 وه قورئانه ی که بز هاتوه وته شیتانی نه فرین لیکراو نی یه (وه که نه وه ی نیوه ده بیژن).
- 26 نهو نهو ی نیوه بز کوئی ده پژن پوو ده که نه کوئی؟ (واته نهو ی نیوه چی ریگایه کتان گرتوه تبه ر له ووته وقسه وقسه لوک به رامبه ر قورئان).
- 27 نهو قورئانه یادخسته وه وناموزگاریه بز ته وای جیهانیان.
- 28 بز هه رکه سیک که بیه ویت له نیوه ریگای پاست بگریته به ر.
- 29 نیوه ناتوانن ونا تان ویت نه ریگای پاسته بگرته به ر مگر کاتیک که په روه ردگاری جیهانیان بیه ویت وئیستقامه تان پی به خشیت ویه رده وامتان بکات له سه ر هیدایه ت.

هات بۆ مه دینه وهیجره تسی کرد، خه لگی مه دینه له پیتوانه و کیشانه یاندا له مه موو کهس خراب و ناله بارتر بوون، هه ر بۆیه خوای گه وره ئه م ئایه تانه ی دابه زانده، جا پاش ئه وه ی ئایه ته کان دابه زین خه لگی له کیشانه و پیتوانه یاندا چاک بوون . به ناوی خوای به خشنده و میهره بان .

1 هوار و تیاچوون و (وهیل) بۆ ته رازوو بازان.

2 ئه وانه ی کاتیک پیتوانه بکه ن بۆخوایان له سه ر مائی خه لگی به ته واوی وه ری ده گرن.

3 وه کاتیک له سه ر مائی خوایان بۆ خه لگی پیتوان (هشتیان پس) بفرۆشن که میان ده ده ئی.

4 نایا ئه وانه نازانن که بیگومان زیندوو ده کړینه وه .

5 له پۆژیکی زۆر گه وره دا.

6 پۆژیکه که هه موو خه لگی له به رده م باره گسای خوادا ده وه ستن (بۆ لپیرسته وه).

7 با ده ست له و کاره بیان هه لگرن، چونکه نامه ی کرده وه ی تاوانباران (له نیویشیا نندا ته رازوو بازان) له ناو ده فته ریکی په ستی ته نگی ره شدا یه له دۆزه خدا.

8 جا (ئهی موحه مد) تۆ چوزانیت ئه وه ده فته ره په شه چی یه !

9 نامه یه کی نووسراوی مۆر کراوه (که به ه یج شتیوه یه ک ده ستکاری نا کریت).

10 وهیل و تیاچوون بۆ بیباوه پان له و پۆژه دا (پۆژی دوا یی).

11 ئه وانه ی که باوه پیا ن نی یه به پۆژی دوا یی و زیندوو بوونه وه و به درۆی ده زانن.

12 ه یج کهس بیباوه پ نی یه به و پۆژه و به درۆی نازانیت جگه له که سانی سه ته مکاری تاوانبار نه ییت.

13 ئه وه که سانه کاتیک به لگه و ئایه ته کانی ئیمه بیان به سه ردا ده خو پیتیه وه، له وه لامدا ده لئین : ئه مانه ئه فسانه و درۆی پیشینان.

14 نه خیر وانی یه (به لگه کانی ئیمه درۆی پیشینان نین) به لگه زه نگی ئه وه خراپه و تاوان و گونا هانه ی که ده یان کرد په رده ی هینا وه به سه ر ده کانیاندا (وراستی نا بیستن).

15 نه خیر پزگاریان نا بییت، بیگومان ئه وه که سانه له پۆژی دوا یی دا بیته ش ده بن له بیینی زاتی خوای گه وره .

16 باشان ئه وانه ده خرینه ناگری دۆزه خه وه .

17 ئه مجا (پاش ئه وه ی که ده خرینه دۆزه خه وه) پیا ن ده وتریت : ئه مه ئه وه ناگر و ئه وه پۆژه بوو که ئیوه باوه پتان پتی نه بوو.

18 نه خیر (چاکه کاران دووین له م دۆزه خه وه) و نامه ی کرده وه کانیان له جیگا وشو پتی به رز و بێلندا یه .

19 جا (ئهی موحه مد) تۆ چوزانیت ئه وه جیگا به رز و بێلندا نه (علیون) چیه و چۆنه !

20 نامه و ده فته ریکی مۆر کراوی (هینده به رز و به قه په).

21 که فریشته نزیک و به پۆژه کانی خوای گه وره ده یکه نه وه و ته ماشای ده که ن.

22 بیگومان چاکه کاران و خواناسان له نازو نیعه تدان.

كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْفُجَارِ لَفِي سَعِيرٍ ﴿٧﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَعِيرٌ ﴿٨﴾ كِتَابٌ مَّرْقُومٌ ﴿٩﴾ وَيَلْزَمُهُ الْمَكِيدِينَ ﴿١٠﴾ الَّذِينَ يَكِيدُونَ يَوْمَ الدِّينِ ﴿١١﴾ وَمَا يَكْذِبُ بِهِ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ﴿١٢﴾ إِذْ أَنْتَ لِي عَلِيٌّ وَإِنَّا قَالِ اسْطِيرُ الْأَوْلِينَ ﴿١٣﴾ كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٤﴾ كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَحْجُورُونَ ﴿١٥﴾ ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ ﴿١٦﴾ ثُمَّ يُقَالُ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهٖ تَكْذِبُونَ ﴿١٧﴾ كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْأَبْرَارِ لَفِي عِلِّيَّينَ ﴿١٨﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا عِلِّيُّونَ ﴿١٩﴾ كِتَابٌ مَّرْقُومٌ ﴿٢٠﴾ شَهَادَةٌ مَقْرُونَةٌ ﴿٢١﴾ إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ﴿٢٢﴾ عَلَى الْأَرْكَانِ يُنظَرُونَ ﴿٢٣﴾ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ ﴿٢٤﴾ يُسْقَوْنَ مِنْ رَحِيقٍ مَخْحُومٍ ﴿٢٥﴾ خَتَمَهُ مِمْسَكٌ وَفِي ذَٰلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَفِسُونَ ﴿٢٦﴾ وَمَنْ أَجَاهُ مِنْ نَسِيمٍ ﴿٢٧﴾ عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقْرَبُونَ ﴿٢٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ أَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا يَضْحَكُونَ ﴿٢٩﴾ وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامَرُونَ ﴿٣٠﴾ وَإِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ انْقَلَبُوا فَكِهِينَ ﴿٣١﴾ وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ هَٰؤُلَاءِ لَضَالُّونَ ﴿٣٢﴾ وَمَا أُرْسِلُوا عَلَيْهِمْ حَافِظِينَ ﴿٣٣﴾ فَالْيَوْمَ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ ﴿٣٤﴾

23 له سه ر کورسی و ته خت و قه نه قه پازاوه کانی به هه شت دانیش توون و ته ماشای دیمه نه جوانه کانی ده که ن.

24 له روخساریاندا جوانی و گه شاهه یی و خو شگوزه رانی ده بییت.

25 شه راییکی پاکی سه مۆریان پینتۆش ده کړیت (به شیوه یه ک کهس جگه له ئه وان ده ستی بۆ نه برده وه).

26 ئه وه شه رابه دوا قومی بۆنی میسکی لسی دیت، جا با پیش برکی که ران بۆنه مه پیش برکی بکه ن.

27 ئه وه شه رابه تیکه ن کراوه له ئاوی (تسنیم).

28 ئه وه (تسنیمه) سه رچاوه یه که که سه نزیکه کانی په روه رداگر لیبی ده خو نه وه .

29 بیگومان (له دنیا دا) ئه وانه ی بیباوه پ و تاوانبار بوون گالته بیان ده کرد به باوه پداران و بی ده که نین پیا ن.

30 وه کاتیک به لایندا تپه ی بیبویا نه ده ستیان ده کرد به سه رته سه رت و چا ولی داگرتن.

31 وه کاتیک ش ده که رانه وه نیو مالمو مندال و که سوکاریان به گالته کردن به باوه پدارانه وه ده که پاته وه .

32 وه کاتیک ش که باوه پدارانیان ببینیایه ئه یانوت : ئه مانه گوما و سه ر لپیش توون.

33

۳ گزپایه‌لی په‌روه‌ردگاری خۆی کرد وشیاویش بوو بۆی شه و ملکه چی په .

۶ شهی شاده‌میزاد به‌پاستی تۆ هم‌میشه له ماندوو بیون و تیکۆشاندایت به تیکۆشانیکی جدی بۆلای په‌روه‌ردگارت، سه‌ره‌نجامیش پئی ده‌گیت وده‌گه‌پیتته‌وه لای شه و زاته .

۷ جا شه که‌سه‌ی نامه‌ی کرده‌وه‌کانی بیدریتته‌وه ده‌ستی پاستی .
۸ شه‌وه پاشتر لپرسینه‌وه‌یه‌کی سووک و ئاسانی له‌گه‌لدا ده‌کریت .

۹ وه به‌دلخۆشیه‌وه ده‌گه‌ریتته‌وه ناو که‌س وکارو مال و مندالی .
۱۰ به‌لام شه‌وه‌ی که نامه‌ی کار و کرده‌وه‌کانی له پشته‌وه درایه (ده‌ستی چه‌بی) .

۱۱ شه‌وا هوار وگریانی لئ به‌رز ده‌بیته‌وه وداوای مردنی خۆی ده‌کات وئاوانه‌خواریه‌تی .
۱۲ وه ده‌چیتته‌ ناو ناگری دۆزه‌خه‌وه .

۱۳ له‌بهر شه‌وه (شه‌وه که‌سه له دونیادا هم‌میشه له که‌یف وشاره‌زو په‌رستی خۆیدا بوو) به‌ دل خۆشی ده‌گه‌رپایه‌وه ناو مال و مندالی .
۱۴ به‌پاستی شه‌وه که‌سه واکرمانی ده‌برد هه‌رگیز ناگه‌ریتته‌وه لای خوای گه‌وره بۆ وهرگرتنه‌وه‌ی سزای کرده‌وه‌کانی .

۱۵ به‌لئ ده‌گه‌ریتته‌وه لای په‌روه‌ردگاری، بیگومان خوای گه‌وره چاک ناگاداره به کار و کرده‌وه‌کانی و ده‌یانینیت .
۱۶ سویند به‌شه‌فه‌ق و سوراوی که‌تاری ئاسمان له‌کاتی ئاوابوونی خۆردا .

۱۷ وه‌به‌شهو و شه‌وه‌شی کۆیان ده‌کاته‌وه (له مروّف و گیان له‌به‌ران) .
۱۸ وه‌به مانگی شه‌وه‌ی چوارده کاتیک که ته‌واو پیر ده‌بیت و خه‌رمانه‌نه‌دا (وده‌دره‌وشیتته‌وه) .

۱۹ ئیوه له‌ حالیکه‌وه ده‌گوزینه‌وه بۆ حالیکه‌ی تر (له ده‌وله‌مه‌ندیوه بۆ هه‌زاری، له مندالیه‌وه بۆ لای و پیری، له ژیانه‌وه بۆ مردن ...) .
۲۰ ده‌ی ئیتر ئیوه (دوای شه‌وه هم‌موه به‌لگه و نیشانه‌نه) بۆ بپروا ناهینن .

۲۱ شه‌وه (بیباوه‌پانه) کاتیکیش که قورئان ده‌خوینیتته‌وه به‌سه‌ریاندا سوژده‌ نابه‌ن .
۲۲ (نه‌ک هه‌ر شه‌وه‌نده) به‌لگو شه‌وه‌نی که بیباوه‌رن (قورئان) به‌درۆش ده‌زانن .

۲۳ خوای گه‌وره زانایه وچاک ناگاداره به‌وه‌شی له‌ دل وده‌روونی خۆیاندا ده‌بشارنه‌وه .
۲۴ (شه‌وه موحه‌مه‌د) موژده‌یان بده‌ری به‌ سزایه‌کی سه‌ختی به‌ ئازار .

۲۵ جگه له‌وه که‌سه‌نه‌ی که باوه‌رپان هیناوه وکارو کرده‌وه‌ی چاکیان کردووه، شه‌وه که‌سه‌نه پاداشتی نه‌بپاوه‌یان بۆ ئاماده‌کراوه (له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاریانه‌وه) .

عَلَىٰ آرَائِكَ يَنْظُرُونَ ﴿٢٥﴾ هَلْ تُؤِيبُ الْكَفَّارَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٣١﴾

سُورَةُ الْاِنْشِقَاقِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ ﴿١﴾ وَأَذْنَتْ لِرَبِّهَا وَحَفَّتْ ﴿٢﴾ وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ ﴿٣﴾ وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ ﴿٤﴾ وَأَذْنَتْ لِرَبِّهَا وَحَفَّتْ ﴿٥﴾ يَتَأَيَّهَا الْإِنْسَانُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدْحًا فَمَلِّقِيهِ ﴿٦﴾ فَأَمَّا مَنْ أَوْفَىٰ كِتَابَهُ، بِيَمِينِهِ، ﴿٧﴾ فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا سَعِيرًا ﴿٨﴾ وَيُنْقَلَبُ إِلَىٰ أَهْلِهِ مَسْرُورًا ﴿٩﴾ وَأَمَّا مَنْ أَوْفَىٰ كِتَابَهُ، وَرَاءَ ظَهْرِهِ، ﴿١٠﴾ فَسَوْفَ يَدْعُوا ثُبُورًا ﴿١١﴾ وَيَصْلَىٰ سَعِيرًا ﴿١٢﴾ إِنَّهُ كَانَ فِي أَهْلِهِ مَسْرُورًا ﴿١٣﴾ إِنَّهُ ظَنَّ أَن لَّنْ نُّجِزَ ﴿١٤﴾ بَلْ لَّيِّنَ رَبَّهُ، كَانَ بِيَدِّ بَصِيرًا ﴿١٥﴾ فَلَا أُقْسِمُ بِالسَّفَاقِ ﴿١٦﴾ وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ ﴿١٧﴾ وَالْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ ﴿١٨﴾ لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَن طَبَقٍ ﴿١٩﴾ فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠﴾ وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ ﴿٢١﴾ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا يَكْذِبُونَ ﴿٢٢﴾ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ ﴿٢٣﴾ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٢٤﴾ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿٢٥﴾

۳۳ له کاتیکدا شه‌وه بیباوه‌پانه (شه‌وه قسانه‌یان ده‌کرد) نه‌تیرابوون که چاودترین به‌سه‌ر باوه‌ردرانه‌وه .
۳۴ جا شه‌وه بۆژه‌ش که (بۆژی دواپه) باوه‌رداران سه‌رفراز و سه‌رکه‌وتون و (ده‌بینن که بیباوه‌پان له دۆزه‌خدان) پیتیان پئی ده‌که‌نن .

۳۵ له‌سه‌ر کورسی و ته‌خت و قه‌نه‌فه‌ه پازاوه‌کانی به‌مه‌شت دانیشتون و ته‌ماشای دۆزه‌خیه‌کان ده‌که‌ن .
۳۶ وده‌لین: ئایا بیباوه‌پان پاداشتی شه‌وه کار و کرده‌وه خراپانه‌یان وهرگرتوه‌ته‌وه که له دونیادا ده‌یانکرد؟

سورة التین

به‌ناوی خوای به‌خشنده و میهره‌بان .
۱ کاتیک که ئاسمان له‌ت وپه‌ت بوو (شه‌مه‌ش په‌کیکه له نیشانه‌کانی بۆژی دواپه) .

۲ گزپایه‌لی په‌روه‌ردگاری خۆی کرد وشیاویش بوو بۆی شه و ملکه چی په .
۳ وه‌کاتیک (له بۆژی دواپه‌ی دا) که زه‌وی پاخراو و ته‌خت کراو، کتیه‌کانیشی له‌جیگای خۆی نه‌مان، تاوای لیته‌ات بوو به‌ ده‌شتیکه‌ی کاکی به‌کاکی .

۴ شه‌وه‌ی تیتیدا بوو له‌ مردوو هم‌مووی شه‌وه‌ی دایه‌ ده‌روه‌وه و هه‌چی تیدا نه‌ما .

سورته البروج

به نای خوی به خشنده ومیره بان .

- 1 سویند به ناسمانی خاوهن بورجه كان (كه ژماره يان دوازده بورجه، پۆژ مانگ به هر دوازده كيدا تپه پ ده بن، هر مانگه به بورجيكدا).
- 2 وه سویند به پۆژي كه به لئینی پیدراوه (كه مه به ست پیتی پۆژی نوابی یه).
- 3 ره سویند به هموو شاهدیكي ئه و پۆژه له مه خلوقاتی خوی گه و ره، وه به هموو ئه و شتانهش له و پۆژه دا ده بینرین له كار و كردیه و ی تاوانباران كه كردویه به رامبه به خه لگی (وه هه نديك ده لئین مه به ست له شاهد پۆژی هه یینی یه ومه به ست له مشهوره ییش پۆژی عه ره فه یه).
- 4 نیابچن و به كوشچن و نه فریبیان لی بیت خاوهنی چاله ناگره كان (نه وانسی كه چاله ناگرینه كه یان سازدا بق باوه پداران له سه ره ئه و ی په شیمان نه بوونه وه له باوه په كه یان و سه ره نجام هه موویان به به رچاری خه كه وه خسته ناو ئه و چاله ناگره وه و سوتاندنیان).
- 5 نه و ناگره ی خاوهنی بلئسه و سوتانه نی بوو.
- 6 له كاتیکدا (پادشاهی تاوانبار و ده ست و پیتوه نده كانی) دانیشتیوون به چوار دهری ئه و چاله ناگره دا.
- 7 و ته ماشای سوتاندنی باره پداره كانیان ده كرد (له نزیكه وه).
- 8 نه و سزایه ش بۆیه ئه دران ته نها له به ره ئه و ی كه باوه ریان هینا بوو به خوی گه و ره ی به ده سه لاتی سوپاسكراو.
- 9 نه و خویایه ی كه خاوه ندرایتی ناسمان و زه و ی بق ئه وه، ئه و خویایه ی ناگاداری هه موو شتیكه وه یچی لیوون نایبت.
- 10 ئه و (تاوانبارانه ی) كه باوه پداره پیاو و نافرته ته كانیان دوو چاری ئه و سزا و ناره حه تیه كرد، له پاشان به رده وام بوون و ته و به شیمان نه كرد، سزای نۆزه خ و سزای سوتینه ریان بق ناماده كراوه.
- 11 بیگومان نه وانسه ی باوه ریان هینا وه و كار و كرده و ی چا كه یان كرد (مه به ست پیتی ئه و باوه پدارانه یه كه سوتینران وه هه موو باوه پداریکی چا كه كاریش)، باخه كانی به هه شتیان بق ناماده یه كه چندها جۆگا و پویار به ژیریاندا ده پوات، به پاسستی ئانه و به سه ركه وتنی هه ره گه و ره .
- 12 به پاسستی سزا و تۆله و ده ست وه شانندی په ره رداگارت (ئه ی موحه مه د بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) ژور سه خت ره تینه .
- 13 بیگومان هه ره ئه و خودایه یه له نه بوونه وه ئاده میزای دروستكروه، وه پاشانیش له نای مردن زیندوویان ده كاته وه .
- 14 هه ره ئه ویشه په ره رداگاری لیبوره دی خاوهن سۆز و خۆشه و یستی بق به نده ی (ته و به كارانی).
- 15 خودای خاوهن عه رش و به رزی پایه دار.
- 16 هه ره شتیکی بیه ویت ده یكات (هیچ ریگریه ك نیسه له به رده میدا).

سُورَةُ الْبُرُوجِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ ۱ وَالْيَوْمِ الْمَوْعُودِ ۲ وَشَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ ۳ قُلْ أَصْحَابُ الْأُخْدُودِ ۴ النَّارِ ذَاتِ الْوُقُودِ ۵ إِذْ هُرِّقَتْهَا فَعُودٌ ۶ وَهُمْ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ ۷ وَمَا نَقَمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَن يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ۸ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۹ إِنَّ الَّذِينَ فَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوا فَلَهُمْ عَذَابٌ جَهَنَّمَ وَهُمْ فِيهَا فِي الْعَذَابِ الْخَالِدِينَ ۱۰ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ ۱۱ إِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ ۱۲ إِنَّهُمْ هُوِّيَعُونَ وَيُعِيدُ ۱۳ وَهُوَ الْعَفْوَازُ الْوَدُودُ ۱۴ ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ ۱۵ فَعَالَ لِمَا يُرِيدُ ۱۶ هَلْ أَنْتَكَ حَدِيثُ الْجُنُودِ ۱۷ فِرْعَوْنَ وَثَمُودَ ۱۸ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ ۱۹ وَاللَّهُ مِنْ وَرَائِهِمْ مُحِيطٌ ۲۰ بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَجِيدٌ ۲۱ فِي لَوْحٍ مَحْفُوظٍ ۲۲

سُورَةُ الطَّارِقِ

- 17 نایا (ئه ی موحه مه د بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) هه والی له شکر و سوپا کانت پیگه یشتوه ؟ (ئه و بیباوه پانه ی که هه رده م خه ریکی کۆ کردنه و ی سوپا بوون له دژ پیغه مه بان و شوینکه وتوانی).
- 18 سوپا وله شکره فیرعه ون و سه موود (خوی گه و ره سزای فیرعه ون وله شکره کی دا به نو قم کردنیان له پوو یاری نیلدا، وه سزای گه لی سه موودیش دا به و ی وولاتی کاول کردن و داینی به سه ره کدا).
- 19 ئه وانه شسی بیباوه پ بوون (له قوره ییش و خه لگی مه ککه، په ندیان ره زنه گرت له به سه ره هاتی ئه و گه لانه دا) به رده وام بوون له سه ره بیباوه پی و سه ره کشی خۆیان.
- 20 وه خوی گه و ره ش له پشتیان وه به ده سه لات و علمی خۆی دهریانی داوه (به وتوانیه چی کرد له و گه لانه ئاواش بکات له ته وای بیباوه پان).
- 21 ئه و ی (که ئه وان بیباوه پنی پیسی و به درۆی ده زانن) قورئانیکی گه و ره و به پۆژه .
- 22 له ناو تابلویه کی په رۆزی پارێزداوه، واته له لوح المحفوظه (نوسراوه ته وه له جیگایه ک کا به دایکی هه موو نوسراوه كان ناسراوه - ام الكتاب - وه پارێزراویشه (محفوظ) له ده ست تیوه ردانی شه ی تانه كان.

9 له پوژنکدا (که پوژنی نوایی به) هموو نهپنی وپاز و نیازتکی ناو دله کان ناشکرا ده کرت.

10 ناده میزاد (له و پوژده) هیچ هیژ بیهشتیوانیتکی نیه که بزگاری بکات.

11 سویند به ناسمانی خاوهن باران.

12 وه به زهوی خاوهن درز و قلیش (که به هوی دهرهاتنی دارو درخت و پوهه که وه درزی تی ده بیت).

13 بیگومان قورنانی پیروز و تهی جیا که ره وه به (هه ق له ناهق جیا ده کاته وه).

14 نهم قورنانه و تهی گالته و گپ نیه (واته به بی هووده نه تیراوه).

15 بیگومان بیباوه پان هردهم خه ریکی پیلان و فپوفیلان (له باوه پاران).

16 وه منیش نه خشی خوم ده خمه کار (بق ناشکرا کردنی هه ق و راستی و تو له سه ندنوه لیان).

17 جا توش (نه ی موحه مد) په له مه که له بیباوه پان، و که متیک مو له تیان بده و لیان بووه سته (بزانه خوم چیان به سر ده هینم).

سوره تی الاعلی

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان.

1 ته سیجات و یادی په روه ردگاری به رز و بلند و پایه دارت بکه (به ووتنی سبحان ربی الاعلی).

2 شو په روه ردگاری که هه موو شستیکی به جوانی دروست کردوه و ریکو پیکیکی کردوه.

3 شو په روه ردگاری که نه خشی هموو شتیکی کیشاوه (له شیوان و جدر و پرنگ و سیفات و کار و گوفتار و پزق و نه چله)، پاشان ریتمونیشی کردوه بوی.

4 شو په روه ردگاری که گز و گبایی وله وه پگای دهرهیناوه بی ناژه لان.

5 پاشان ماوه په کیش دیگوریت به پووش و په لاشی زرد ووشکی پش هه لکه پاو.

6 نه ی موحه مد (نه ی قورنانت به سر دا ده خوینینه وه و هرگیزی له بیریش ناچیتته وه).

7 مه گهر شتیک که خوا بیه ویت وله پرتی به ریتته وه (به نه سخ کردنوه و لایردنی حوکه که ی) بیگومان شو ناگادراه به و شتانه ی که ناده میزاد ده یکات به ناشکرا و به نه پنی.

8 نیمه یارمه تیت دده یین بق به نه نجام که یاندنی هه موو چاکه یک له پیناو چوونه به هه شت (هه موو کاریکت بق ناسان ده که یین).

9 نه مها توش هه همیشه ناموژگاری خه لگی بکه به و قورنانه ی بومان ناردویت و رینوما ییان بکه بق سر پگای پاست و شه ریه تی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ ۱ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ ۲ النَّجْمُ الثَّاقِبُ ۳ إِنَّ كُلَّ

نَفْسٍ لَّمَّا عَلَّمَهَا حَافِظًا ۴ فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ ۵ خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ

دَافِقٍ ۶ يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ ۷ إِنَّهُ عَلَى رَجْعِهِ لَقَادِرٌ ۸

يَوْمَ تُبْلَى السَّرَائِرُ ۹ فَاَلَمْ يَكُنْ مِنْ قَبْلُ لَنَا صِرٌ ۱۰ وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الرَّجْعِ ۱۱

وَالْأَرْضِ ذَاتِ الصَّدْرِ ۱۲ إِنَّهُ لَقَوْلُ فَضْلٍ ۱۳ وَمَا هُوَ بِأَهْرَاقٍ ۱۴ إِنَّهُمْ

يَكِيدُونَ كَيْدًا ۱۵ وَأَكِيدُ كَيْدًا ۱۶ فَمَهْلُ الْكَافِرِينَ أَمْهَلُهُمْ رُودًا ۱۷

سُورَةُ الْأَعْلَى

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى ۱ الَّذِي خَلَقَ فَسُوَّى ۲ وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَى ۳

وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَى ۴ فَجَعَلَهُ غُثَاءً أَحْوَى ۵ وَسُقْرَتُكَ

فَلَا تَنْسَى ۶ إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفَى ۷ وَيَسْرُكُ

لِلْيَسْرِ ۸ فَذَكِّرْ إِن نَفَعْتَ الذِّكْرَى ۹ سِيِّدُكُمْ مِنْ يَحْشَى ۱۰

وَيَنْجِنِبُهَا الْأَشْقَى ۱۱ الَّذِي يَصْلِي النَّارَ الْكُبْرَى ۱۲ ثُمَّ لَا يَمُوتُ

فِيهَا وَلَا يَحْيَى ۱۳ قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى ۱۴ وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى ۱۵

سوره تی الطارق

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان.

1 سویند به ناسمان و نه ی نه ستیرانه شی له شه ودا دهره که ون.

2 تق چوزانیت (نه ی موحه مد) (دهر که و تووی شو = طارق) چی یه.

3 نه ستیره یه که به پوونکی و دره و شاوه ی خوی تاریکی شو دهر بیت.

4 سویند به هه موو نه وانه هیچ که سیک نی یه چاودیری به سره وه نه بیت (هه موو که س دوو قریشته کرده و کانی تو مار

ده کات یه کیکیان چاکه کان و نه ی دیکه ش خرابه کان).

5 (واته مرقش بق نه و نه سده سر که شه) دها ناده میزاد ته ماشا بکات و سرنج بدات که له چی دروستکراوه.

6 دروستکراوه له ناویکی هه لقاوی به ته کان که در بیتته ناو منالذانه وه (واته له ناوی پیاو و هیلکه دانی نافرته).

7 که دهره ده چیت له ناوه ندی پستی پیاو و دانه ی په واسوه کانی سنگی نافرته وه.

8 بیگومان خوی گه وره به دسه لات و به توانایه له سر زیندوو کردنوه ی ناده میزاد پاش مردنی و پزانی له خاکدا.

نیسلا، نه گهر نهو ناموزگاری و پینومونیا نه سوودی هه بیت بؤیان و په ندى لئوه ریگن.

10 بیگومان نه وهی که له خودا بترسیت په ندى لئوه رده گریت.
11 به لام نه وهی که مل هوپ و سه رکه ش بیت لهو ناموزگاریانه خوی لانه دا.

12 نه وهی ده چیتته ناو ناگره هه ره گه وره که وه (ناگری دۆزه خ).

13 باشان له ناو نهو ناگره دا نه دهرمیت (که گیانی بکیشریت و بزگاری بییت) نه ده دیت (به ژیا نیکی ناسوودیهی و خزی).

14 بیگومان بزگاری بوو نه وهی که دل و ده روونی خوی پاک بکاته وه له شریک و هاوه ل په بیدکردن بق خوا.

15 ره یادی په روو ردگاری خوی بکات و نوژده کانی نه نجام بدا.

16 که چی ئیوه ژیا نی دوتیا هه لده بزیرون (به سه ژیا نی دواوژدا).

17 له گه ل نه وه شدا ژیا نی دواوژد باشتر و به ده و امتره بۆتان (له ژیا نی ئه م دوتیا به).

18 بیگومان نه وهی باسکرا (له م سووره ته دا له پاککردنه وهی دل و ده روون و یاد و نکری خوا و ...) له نامه ی (پیغه مبه رانی پتسودا) باسکراوه.

19 له نامه و په پاوه کانی ئیبراهیم و موسی (علیهم السلام).

سوره تى الغاشية

به ناری خوی به خشنده و مبه ریان .

1 نایا دنگ و یاسی پۆژه داپۆشه رکه ت پیگه شتووه (پۆژی دوا یی که به نا په حه تیه کانی ته وای مه خلوقات داده بۆ شیت له و پۆژه دا).

2 له و پۆژه دا کۆمه له پوخساریک ریسواو وشه رمه زار و زه لیلان .
3 (خاوه نی ئه و پوخسارانه) هه ولده ریکی په ده رین، چونکه هه رچییان کرنبوه ته نها بۆ ژیا نی بووه و بوور بوون له ئیمان .

4 (ئه وانه) ده چنه ناو ناگریکی هه ره گه رمه وه .
5 ره له سه رچاوه یه کی گه رم و کول به کول ئاویان نه دریت .
6 خۆراکیشیا ن ته نها درکیکی تفت و تالی ووشکی ووشتر خۆره .
7 نه ویش نه گوشتی پی ده گرن و قه له و بسن پیسی و نه برستیشیا ن پی ده شکیت .

8 ره کۆمه له پوخساریکیش پوو خۆش و جوان و گه شاوه ن .
9 پارزین له کۆشش و ماندو بوونی دوتیا ی خویان (چونکه پاداشتی گه وره دراونه ته وه له لاین په روو ردگاریانه وه) .

10 له ناو به هه شتیکی به رز و بیلند دان .
11 میچ قسه و گوفتاریکی هیچ و پووچ و به تال و بی مانای تیا دا نایستن .

12 له و به هه شته دا سه رچاوه و کانی له به ر پۆشتوو یان تیا دا به .
13 هه روها سیسته م و قه نه فه و چیگه حه وانه وه ی به رز .
14 وه کوپ و په رداخی جوان و پاراوه ی دانراو .

بَلْ تُؤْتِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ۝۱۱ وَالْآخِرَةَ خَيْرٌ وَأَبْقَى ۝۱۷ إِنَّ هَذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَى ۝۱۸ صُحُفٍ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى ۝۱۹

سُورَةُ الْغَاشِيَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ ۝۱ وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ خَاشِعَةٌ ۝۲ عَامِلَةٌ نَاصِبَةٌ ۝۳ تَصَلَّىٰ نَارًا حَامِيَةً ۝۴ تَسْتَعِيذُ مِنْ عَيْنِ أَيْنَةٍ ۝۵ لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ ضَرِيحٍ ۝۶ لَا يُسْمِنُ وَلَا يُغْنِي مِنْ جُوعٍ ۝۷ وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَاعِمَةٌ ۝۸ لَسَعِيَهَا رَاضِيَةٌ ۝۹ فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ۝۱۰ لَا تَسْمَعُ فِيهَا لُغِيَةً ۝۱۱ فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ۝۱۲ فِيهَا سُرُرٌ مَرْفُوعَةٌ ۝۱۳ وَأَكْوَابٌ مَوْضُوعَةٌ ۝۱۴ وَنَمَارِقُ مَصْفُوفَةٌ ۝۱۵ وَزَوَاجٌ مُثَبَّثَةٌ ۝۱۶

أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ ۝۱۷ وَإِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ ۝۱۸ وَإِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ ۝۱۹ وَإِلَى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ ۝۲۰ فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ ۝۲۱ لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيِّرٍ ۝۲۲ إِلَّا مَنْ تَوَلَّىٰ وَكَفَرَ ۝۲۳ فَيَعَذِّبُهُ اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ ۝۲۴ إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ ۝۲۵ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ ۝۲۶

1 هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ ۝۱ وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ خَاشِعَةٌ ۝۲ عَامِلَةٌ نَاصِبَةٌ ۝۳ تَصَلَّىٰ نَارًا حَامِيَةً ۝۴ تَسْتَعِيذُ مِنْ عَيْنِ أَيْنَةٍ ۝۵ لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ ضَرِيحٍ ۝۶ لَا يُسْمِنُ وَلَا يُغْنِي مِنْ جُوعٍ ۝۷ وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَاعِمَةٌ ۝۸ لَسَعِيَهَا رَاضِيَةٌ ۝۹ فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ۝۱۰ لَا تَسْمَعُ فِيهَا لُغِيَةً ۝۱۱ فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ۝۱۲ فِيهَا سُرُرٌ مَرْفُوعَةٌ ۝۱۳ وَأَكْوَابٌ مَوْضُوعَةٌ ۝۱۴ وَنَمَارِقُ مَصْفُوفَةٌ ۝۱۵ وَزَوَاجٌ مُثَبَّثَةٌ ۝۱۶

17 أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ ۝۱۷ وَإِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ ۝۱۸ وَإِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ ۝۱۹ وَإِلَى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ ۝۲۰ فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ ۝۲۱ لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيِّرٍ ۝۲۲ إِلَّا مَنْ تَوَلَّىٰ وَكَفَرَ ۝۲۳ فَيَعَذِّبُهُ اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ ۝۲۴ إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ ۝۲۵ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ ۝۲۶

15 وه پالېشت و سه رینی جوانی پزکراو .
16 وه قالی و فه رش و پاخه ری په نگا و په نگی تیا پاخراوه .
17 (ئهو بیباوه پانه) بۆ وورد نابنه وه له ووشتر که چۆن دروستکراوه .

18 وه له ناسمان چۆن به رزکراوه ته وه (ئهو هه موو نه ستیره جوانه ی تیا نه خشینراوه به بی بوونی کۆله که یه ک) .
19 وه بۆ وورد نابنه وه له چیا و شاخ و کۆبه کان که چۆن دا کو تراون و دامه زین تراون .

20 وه بۆ ته ماشای ده شته کانی زهوی نا که ن که چۆن پاخراوه و له بارکراوه بۆ کشتوکال و ژیا ن به سه ریردن تیا دا .
21 (ئهی موحه مه د پوهی) تۆش ناموزگاریان بکه و ئه م شتانه یان یا دبخه ره وه، چونکه به راستی تۆ ته نها یا دبخه ره ویت .
22 تۆ ده سه لاتت نیه به سه ریا ندا تا بقوانیت به زۆر باوه پریان پی به یتیت .

23 به لام نهو که سه ی که پشت هه لده کات و بی باوه ده بیت .
24 ئه وه خوا سزای ده دات به سزایه کی زۆر گه وره .
25 بیگومان هه ر بۆلای ئیغه یه گه پانه وه یان (واته پاش مردن زیندو و ده کړینه وه و ده گه پتته وه بۆلای خوی گه وره) .
26 پاشان به راستی هه ر له سه ر ئیغه شه لپرسینه وه و موحاسه به کړدنیا ن .

10 ههروهه چیشی کرد به فیعهونی خاوهن شههرامه کان (شو) شههرامانه وهک مئیخ چووویون به ناخی زهویدا).

11 شهوانه (گهلی عاد سهمود و فیعهون) بییاوهه ویاخیی بوون لهوولاتدا.

12 فهساد وخراپهکاری وتاوانی زوویان شههجامدا.

13 پهروهردگارت سزا وهشم وقینی خوئی پشت بهسهریاندا ولهناوی بردن.

14 بیگومان پهروهردگاری تو ههیشه له قهرهولدایه (بو توله سهندنهوه له بییاوهه وان) .

15 ئاده میزادی (بییاوهه و سپله) کاتیک که پهروهردگاری تاقی کردهوه بهوهی ناز ونیعمهتی پشت بهسهریدا و پیزیی لیگرت ومال و دارایی پی بهخشی، دهلئت : وادیاره پهروهردگارگرمی خوش دهویت بویه (من شایانی شو بهههیهه) و پیزیی لیتانوم.

16 بهلام کاتیک پهروهردگار تاقیکردهوه بهوهی که پینق و پوزیی لیگرتوه، بان کهمی کردهوه، له بهرامبهردا دهلئت: وادیاره پهروهردگار سوکایهتی پیکردوم (چونکه واده زانیت پیزی ئاده میزاد به سهروته و سامانهویه).

17 (نه خیرهیچی وانیه که ئیوه تیگهشتوون) بهلکو ئیوه پیزیی ههتیوان ناگرن.

18 ههروهه هانی پهکتر نادهن له سهه خواردن دان بههه ژاران.

19 سههه رای شهه ئیوه میراتی به شهرداری (ههتیوو و بیینهوا و ئافرهتان) بههه لپه دهخون (وهیچ حسابییکیان بو ناکن).

20 وه سهروته و سامان ومال و دارایتان زور زور خوش دهویت (به بی گوی دانه حرام وهه لال).

21 دههست هه لگرن لهو کارانهتان (ههروا ناچیتته سهه یوتان) چونکه کاتیک دیت که زهوی دههه ژینریت وورد وخاش ده بییت (وشاخهکان لهگهه زهوی پهکسان دهکرین).

22 له پوزیی دواپی دا پهروهردگارت دیت (هاتنیک که شایستهی خوایی گهوهیه، بو محاسبه کردن وقه زاوهت له نیوان خه لگیدا) ههروهه فریشته کانیش پؤل پؤل دین.

23 لهو پوزیه دا ئاگری نوزده دههینریت و نیشان ده دریت، جا ئاده میزاد لهو پوزیه دا هرچی کردهوهی خوئیته بیی دهکه ویتنهوه، بههلام شهه بیر کردنهویه چه سوئیکی ههیه؟ (بییغه مههه و پییغمههه دههه رمویت : شهو پوزیه نوزده دههینن که هههنا ههزار پهشمهه ههیه، لهگهه هر پهشمهه بکدا هههنا ههزار فریشته رای دهکیشیت، ئیمامی موسلم شهه قهرمودهه ییویات کریوه).

24 بییاوهه دهلئت : خوژگه بو شهه ئیانهه شستیم لهکاروکردهوهی چاکه پیش خوم بختایه.

25 لهو پوزیه دا خوایی گهوره سزاییکی وای (بییاوهه وان) دههات کس ناتوانیت سزای ئاوا بدات.

سُورَةُ الْفَجْرِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْفَجْرِ ۱ وَلَيَالٍ عَشْرٍ ۲ وَالشَّفَعِ وَالْوَتْرِ ۳ وَاللَّيْلِ إِذَا يَسْرِ ۴ هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٍ لِّدِي حَجْرٍ ۵ أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ ۶ إِرْمَ ذَاتِ الْعِمَادِ ۷ الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا فِي الْبِلَادِ ۸ وَثَمُودَ الَّذِينَ جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ ۹ وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْدَادِ ۱۰ الَّذِينَ طَعَفُوا فِي الْبِلَادِ ۱۱ فَأَكْثَرُوا فِيهَا الْفَسَادَ ۱۲ فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ ۱۳ إِنَّ رَبَّكَ لِيَأْمُرُ الصَّادِقَ ۱۴ فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْتَلَاهُ رَبُّهُ رِغْمًا ۱۵ وَهُمَّهُمْ يَقُولُ رَبِّتْ أَكْرَمَ ۱۶ وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَهْنَنِ ۱۷ كَلَّا بَلْ لَا تَكْرُمُونَ الْيَتِيمَ ۱۷ وَلَا تَحْتَضُونِ عَلَى طَعَامِ الْمَسْكِينِ ۱۸ وَتَأْكُلُونَ الثَّرَاثَ أَكْلًا لَمًّا ۱۹ وَتُحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا جَمًّا ۲۰ كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا ۲۱ وَجَاءَ رَبُّكَ صَفًّا صَفًّا ۲۲ وَجَاءَ يَوْمَئِذٍ يُؤْمِنُ بِهِمْ يَوْمَئِذٍ يَنْذُرُ الْإِنْسَانَ أَنَّ لَهُ لُذْكَرَى ۲۳

سورهتی الفجر

بهناوی خوایی بهخشنده ومیهرهه بان .

1 سویند به بههه بیان (یان به بههه بیانی پوزیی جههتی قوریان).

2 وه سویند به دههوهی پهکهمی مانگی ذی الحجة.

3 وه به ههوهو شتیکی جووت وتاک (یان مهههست به جووت پوزیی پهکهم و دووهمی ایام التشریقه که په له کردن تیایدا دروسته، وه پوزیی تاکیش مهههست پینی پوزیی ستههه ایام التشریقه).

4 وه بهههگار کاتیک که تی دههه پیت.

5 ئایا شهمانهه که سویندی پیحورا شایستهه سویند پیحاردن نین لای کهسانی ژیر وخاوهن هوش.

6 ئایا نابینت پهروهردگاری ترچی کرد به گهلی عاد (خوایی گهوه به پهشه بیایی بهههیز لههوا مالهکانی خوایندا لهناوی بردن).

7 (ئیرهه ناویکی تری عادیه پهکهه، یان ناوی باپیری عادیه پهکههه)، که خاوهن پایهه بههه و خانوو کوشکی ستوندار بوون.

8 لهههیچ شار وشوینیکدا نمرونهه کوشک وتلهاری گهوره وههه یان دروست نهکرابوو.

9 وه ئایا نهههزانیوو پهروهردگارت چی کرد بهگهلی سههمود (کاتیک که یاخیی بوون)، شهوانهه له نیو شیو و دولهکاندا

تاشههردیان دهههی وخانوویان لی دروست دهکرد.

26 وه هیچ کس ناتوانیت که له پچه وکوت و زنجیری که س بکات وهک خوی گه وره.

27 به باوه پدار ده وتریت له سه ره مهرگدا : ئه ی ده روون و نه نفسی ئارام.

28 بگه پیره وه بۆ لای پهروه ردگار به شیوه یه که تو له و پازیت و نه ویش له تو پازیه.

29 بچوره ناو ریزی به بنده چاک خواناسه کاشمه وه.

30 وه بچوره ناو به هه شته که مه وه (به هتا هتا یی).

سورتهی البلد

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان .

1 سویند به م شاره (که مه که یه).

2 له کاتیکدا که تو نیشته جینی له م شاره دا (واته ئه م شاره به نیشته جینی تو تیایدا زیاتر خاوه ن پیز تریوی).

3 ره سویند به باوک و پۆله که ی (به ئاده م و نه وه گانی، به مه مرو باوک و پۆله یه که گیان له به ران، ئه مه ش به لگه یه له سه ر گه وره ی ده سه لاتی پهروه ردگار له پرۆسی زیاد کرنی نه وه گانی مرۆفـ و گیانه له براندا).

4 سویند به واته، ئیمه ئاده میزادمان دروست کردوه که هه میشه له هه ول و ناره حته ی و نه نچ دایه.

5 نایا ئاده میزاد وا ده زانیت هیچ که س ده سه لاتی ناییت به سه ریدا (مه ر له بهر ئه وه یه که یاخی ده بییت) ؟

6 ئه و یاخی بوانه به شانازیه وه ده لژن : پار و پولیکی نۆرم سه رف کرد (له دژایه تی موحه مه د و بانگه وازه که یدا).

7 نایا وا ده زانیت که س چاوی لئ نیه و نه بیینیوو (که ئه و ماله ی چۆن په یدا کردوه و چۆنیش سه رفی کردوه).

8 نایا ئیمه نوو چاوی (رێک و پێک و جوانمان) پئ نه به خشیوو ؟

9 مه ره مه زمانیک و دوو لئو (بۆ قسه و گفتوگۆ کرن) ؟

10 ره نایا پرگای چاک و رێگای خراپمان بۆ روشن نه کردوه ته وه و نیشانمان نه داوه ؟

11 که چی زۆریه ی خه لکی نه یا نتوانیوه به سه ر کۆسپه کاندنا زال ببن و رێگای به ختاوه ری بگره به ر.

12 جا تو چو زانیت (ئه ی موحه مه د پێت) ئه و کۆسپانه کامانه ن !

13 نازاد کردنی به بنده و کۆیله یه .

14 یان خواردن دانسه به مه ژاران له پۆژانسی قات و قبری و برسه تیدا.

15 به تاییه ت به مه تیویکی خزم و نزیکی خۆت.

16 یان به هه ژرایکی په ک که وته و که نه فت.

17 پاشان له وه که سانه بیته که باوه پریان هیناوه و ئامۆژگاری

یه کتر ده که ن به ئارام گرتن له سه ر بیروباوه په که یان، وه ره مه ئامۆژگاری یه که تیش ده که ن به به زه یی و میهره بانی له نئوان

خۆیان و خه لگیشدا.

1 قَوْلٌ بَلِيغٌ قَدَمْتُ لِحَيَاتِي 24 فَيَوْمَئِذٍ لَا يُعَذِّبُ عَذَابُهُ أَحَدًا 25

وَلَا يُؤْتِيهِمْ وَتَاقَهُ أَحَدًا 26 يَتَّيْنَهَا النَّفْسَ الْمُطْمَئِنَّةَ 27 أَرْجِحِي

وَلِذَلِكَ رَاضِيَةٌ مَّرْضِيَةٌ 28 فَأَدْخِلِي فِي عِدْدِي 29 وَأَدْخِلِي جَنِّي 30

سُورَةُ الْبَلَدِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1 لَا أُقْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ 2 وَأَنْتَ حِلٌّ بِهَذَا الْبَلَدِ 3 وَوَالِدٍ وَمَا وَلَدَ

4 لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ 5 أَيَحْسَبُ أَنْ لَنْ يَقْدِرَ عَلَيْهِ

6 أَحَدٌ 7 يَقُولُ أَهْلَكْتُ مَا لَا بَدَأَ 8 أَيَحْسَبُ أَنْ لَمْ يَرَهُ أَحَدٌ

9 أَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ جَنِينَ 10 وَلَسَانًا وَشَفْهَتَيْنِ 11 وَهَدَيْنَاهُ

12 النَّجْدَيْنِ 13 فَلَا أَفْهَمَ الْعُقَبَةَ 14 وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعُقَبَةُ 15 فَكُ رَقِيبٌ

16 أَوْ إِطْعَمٌ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْغَبَةٍ 17 يَتِيمًا ذَا مَقْرَبَةٍ

18 أَوْ مَسْكِينًا ذَا مَتْرَبَةٍ 19 تَمَرَّكَانَ مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَتَوَاصَوْا

20 بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ 21 أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْمُؤْمِنَةِ 22 وَالَّذِينَ

23 كَفَرُوا شَابِنَا هُمْ أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ 24 عَلَيْهِمْ نَارٌ مُؤَصَّدَةٌ 25

سُورَةُ الْبَيْهَاتِ

18 ئه وانه ی که ئه و سیفه تانه یان تیدیاه یارانی ده سته ی پاستن (که به خته وه ن و خوی گه وره لئیان پازیه).

19 ئه وانه شی که بیباوه پویون به به لگه و نیشانه گانی ئیمه ئه وانه کۆمه له ی ده سته ی چه پی به د فه ر و دژه خین.

20 ده رگای ئاگرێکی گه وره یان له سه ر داخراوه .

سورتهی الشمس

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان .

1 سویند به خۆر و پویوناکیه که ی.

2 وه سویند به مانگ که دوا به دوا ی ئه و هه لئیت.

3 وه سویند به پۆژگار کاتیک که خۆر ده ره خات.

4 وه سویند به شه و کاتیک که خۆر داده پۆشیت.

5 وه سویند به ئاسمان و به و زاته ش که دروستی کردوه .

6 وه سویند به زهوی و به و زاته ش که پای خستوه له هه موو

لا په که وه .

7 وه سویند به ده روونی ئاده میزاد و به و زاته ی که دروستی

کردوه به پێکوپێکی.

15 (خوای گه‌وره ئابه‌و شپوه‌یه‌ی لی‌کردن) وه‌هیج ناترسی‌ت له‌پاشه‌پۆژی ئه‌م تۆ‌له سه‌ندنه‌وه (له‌و گه‌له سه‌مه‌کاره).

سوره‌تی الیل

به‌ناوی خوای به‌خشنده و میهره‌بان.

- 1 سویند به‌شه و کاتی‌ک که زه‌وی داده‌پۆشیت.
- 2 وه به‌ بۆژد کاتی‌ک که پوونا‌ک ده‌بیته‌وه.
- 3 وه سویند به‌و زاته‌ی که نیر و می‌ی دروست‌کرده.
- 4 بی‌گومان هه‌ول و کوششی ئی‌وه جۆرا و جۆره و چه‌ند شیوازی‌که (هه‌تانه چاکه‌کار و هه‌شانه خراپه‌کار و بی‌باوه‌ره).
- 5 ئه‌مجا نه‌وه‌ی که مال و سامانی به‌خشی‌ت (له‌ پیتناو خوا) و پارێزکار و خواناس بیت.
- 6 وه باوه‌ری ته‌واوی هه‌ بیته به‌ به‌ئینه‌کانی خوای گه‌وره (به‌وه‌ی له‌ به‌رامبه‌ر به‌خشی‌نی ماله‌که‌ی‌دا پادا‌شتی ده‌داته‌وه به‌ به‌هشتی به‌رین و فراوان).

- 7 ئه‌وه هه‌ر زوو ری‌گای چاکه و چاکه‌کاری بۆ ئاسان ده‌که‌ین (که‌سه‌ره‌نجاسی چوو‌نه به‌هه‌شته).
- 8 به‌لام نه‌وه‌ی پۆژد و چرووک و په‌زیل بیت و خۆی بی‌نیاز بزانی‌ت (به‌رامبه‌ر به‌ په‌حمی خوای گه‌وره).
- 9 وه باوه‌ری نه‌بیته به‌ پادا‌شتی چاکتر و با‌شتر لای خوای گه‌وره (یان به‌ به‌هه‌شت).
- 10 ئه‌وه هه‌ر زوو ری‌گای خراپه و تاوانی بۆ ئاسان ده‌که‌ین (که‌سه‌ره‌نجاسی چوو‌نه نۆزه‌خه).

- 11 ئه‌و کانه‌ش که ده‌مریت و له‌گۆر ده‌نریت مال و سامانی هیج سوودێکی پێ ناگه‌یه‌نیت.
- 12 به‌پاستی پوون‌کرده‌وه و برینمونی کردنی ری‌بازی پاست له‌سه‌ر ئی‌مه‌یه.
- 13 وه هه‌ردوو دونیا‌که، چی ئه‌م دونیا‌یه که ئیستا تییدا ده‌ژین و چی دونیا‌یی دوا‌پۆژیش هه‌ر مولکی ئی‌مه‌یه و بۆ ئی‌مه‌یه.
- 14 جا من (له‌سه‌ر زمانی پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌مه‌وه) ئی‌وه‌م ئاگادار کرده‌وه و ترساندن به‌ ئاگرێگی ژۆر بلێسه‌دار.
- 15 که‌س ناچیته‌ ناو ئه‌و ئاگره‌وه که‌سانی سه‌رکه‌ش و یاخی و خوانه‌ناس نه‌بیته.
- 16 ئه‌و که‌سه‌ی که باوه‌ری نه‌هیتا و ئی‌مان و ئیسلامی به‌درۆ زانی و پشتی هه‌لکرد له‌ به‌رنامه‌ی خوا.
- 17 به‌لام که‌سانی پارێزکار و له‌خواترسی لێ دوور ده‌خړیته‌وه.
- 18 ئه‌و که‌سه‌ی که مال و سامانی (له‌پیتناو خودا) ده‌به‌خشی‌ت و به‌و کاره‌ی دل و ده‌روونی پاک ده‌کاته‌وه له‌خراپه و تاوان.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالشَّمْسُ وَنُجُجَهَا ۝ وَالْقَمَرُ إِذَا تَلَّهَا ۝ وَالنَّهَارُ إِذَا جَلَّهَا ۝
وَاللَّيْلُ إِذَا بَغَشَّهَا ۝ وَالسَّمَاءُ وَمَا بَدَّهَا ۝ وَالْأَرْضُ وَمَا مَطَّهَا ۝
وَالنَّفْسُ وَمَا سَوَّهَا ۝ فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا ۝ قَدْ
أَفْلَحَ مَنْ زَكَّهَا ۝ وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّهَا ۝ كَذَّبَتْ ثَمُودُ
بَطْعُونَهَا ۝ إِذْ أَنْبَعَتْ أَشْقَاهَا ۝ فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ
نَاقَةَ اللَّهِ وَسُقْيَاهَا ۝ فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَا فَدَمْدَمَ
عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ يَدْبُؤُهُمْ فُؤُونَهَا ۝ وَلَا يَخَافُ عَقْبَاهَا ۝

سُورَةُ الْيَلِيقِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَاللَّيْلُ إِذَا بَغَشَّتْ ۝ وَالنَّهَارُ إِذَا جَلَّتْ ۝ وَمَا خَلَقَ الذُّكْرَ وَالْأُنثَى ۝
إِنْ سَعَيْكُمْ لَسُقِّيَ ۝ فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى ۝ وَصَدَقَ بِالْحَسَنِ ۝
فَسَنَسِرُهُ لِلْعُسْرَى ۝ وَأَمَّا مَنْ كَفَرَ وَاسْتَفْتَى ۝ وَكَذَّبَ بِالْحَسَنِ ۝
فَسَنَسِرُهُ لِّلْعُسْرَى ۝ وَمَا يَنْفَعُهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّى ۝ إِنَّ عَلَيْنَا
لِلْهُدَى ۝ وَإِنَّ لَنَا الْآخِرَةَ وَالْأُولَى ۝ فَأَنْذَرْتُمْ نَارًا تَلَطَّى ۝

- 8 ئه‌مجا ئیلهامی بۆ‌کرد بۆ ناسینی خراپه و تاوان و چاکه و خواناسیان (واته خێر و شه‌ری بۆ پوون‌کرده‌وه و نیشانی دا چی چاکه‌یه بیکات و چیش خراپه خۆی لێ دوور بگریت).
- 9 سویند به‌هه‌موو ئه‌واته به‌پاستی پزگاری بوو، سه‌رفراز بوو نه‌وه‌ی که ده‌روون و نه‌فسی خۆی پاک کرده‌وه له‌ تاوان و گونا‌ه.
- 10 وه به‌پاستی نه‌وه‌شی که ده‌روون و نه‌فسی خۆی به‌گونا‌ه و تاوان نالوده‌کرد نا‌ئومید بوو.
- 11 گه‌لی سه‌ممود به‌هۆی سه‌رکه‌شی و یاخی بوونیا‌نه‌وه، پروایان به‌ پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌یان نه‌هیتا.
- 12 کاتی‌ک که خراپه‌ترین که‌سیان هه‌ستایه‌وه (بۆ سه‌ره‌پینی و وشتره‌که).
- 13 ئه‌مجا پی‌غه‌مبه‌ری خوا - صالح عليه السلام - پێی ووتن: واز به‌هێن له‌م وشتره‌ی خوا و تۆره‌ ئای بدەن با له‌تۆره‌که‌ی خۆی بخواته‌وه.
- 14 که‌چی (ئه‌و گه‌له سه‌مه‌کاره) پروایان به‌هه‌رپه‌شه‌کانی ئه‌و پی‌غه‌مبه‌ره‌ نه‌کرد و وشتره‌که‌یان سه‌ره‌پیی، ئه‌مجا په‌روه‌ردگاریان به‌هۆی تاوان و گونا‌ه‌کانیا‌نه‌وه‌سزای سه‌ختی به‌سه‌ر‌دا‌ر پشت و ولاتی کاول کردن و له‌گه‌ل خا‌کدا‌ی به‌کسانی کردن.

19) وه وه هیچ که سئیک چاکه یه کی به سهر ئه مه وه نیه تا ئه م له بری ئه وه پاداشتی بداته وه.

20) به لکو ته نها مه به سستی په زامه نندی په روه ردگاری به رز وبلندیه تی.

21) سویند بیت به خوا ئه وکسه ی وایت له پاشه پوژدا پازی ده بیت (له میهره بانی وپاداشتی خوی گه وه).

سورته الضحی

به ناوی خوی به خشنده ومیهره بان.

بوخاری وموسلم ریوایه تیان کردوه له جونهیدی کوپ سوفیانه وه که ده لیت : پیغه مبه ر (سوره الضحی) دوو یان سی شه وه لئه ده ستا که شه نو یژ بکات، ئه وسا ئافره تیک هاتو ووتی : ئه ی موحه مد ئومیده وارم شه بیتانه کات وازی لیهینا بیت، دوو یا سی شه وه نابینم نزیکت بکه ویتته وه، به وه هویه وه خوی گه وه ئه م سوره ته ی نارده خواره وه : —

1 سویند به کاتی چیشته نگاو.

2 وه سویند به شه کاتیک که ئارام ده گریت و به تاریکی یه که ی هه موو شتیکی دا پوژشی و زرنگایه وه.

3 (ئه ی موحه مد) په روه ردگارت وازی لی نه هینا ویت و زویر نه بووه لیت (وه که ئه وه ی بیباوه په کانی قوره ییش گومان ده بن).

4 بیگومان ژیا نی دوا پوژ چاکتر ویا شتره بق تو له ژیا نی دویا.

5 له مه و دوا په روه ردگارت ئه وه تنده نازو ونیعمه تت پس ده به خشیت که پازی ببیت پیی (هه ر له نه تحی مه ککه وچه وزی که وسه وشه فاعه تی بق ئومه تی و به خشینی مقام المحمود و....).

6 ئایا په روه ردگارت تو ی نه بیینی به هه تیووی وده رووی لیکردیته وه وچه واندیتیه وه.

7 وه ئایا پی شتر سه رگه ردان نه بوویت (به وه ی هیچت نه ئه زانی له باره ی شه ریعت وئاین وئیسلامه وه) که چی په روه ردگار هیدایه تی دایت ورینمونی کردیت (وکردیتی به کوژتا پیغه مبه ری خوی).

8 وه ئایا نه بیینیت به هه ژاری و نه داری، ئه مجا مال و سامانی پییه خشیت و ده وه مه ندی کردیت؟.

9 که واته تو ش ئه ی موحه مد (سوره الضحی) هه تیوو مه چه وسینه روه قاریان لیمه گره (چونکه تو ش هه تیوو بوویت خوی گه وه هه واندیتیه وه).

10 هه روه ها هه ئه شاخی به پووی سوالکه ر وئو هه ژارانه ی داوای یارمه تی ده کن.

11 به لکو له به رامبه ر نازو نیعمه ته کانی په روه ردگارتا شوکر و سوپاسی بکه و باسیان بکه (که گه وده ترین نیعمه تی بق تو پیغه مبه رایه تی بوو).

لَا يَصْلُهَا إِلَّا الْأَشْقَى (15) الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّى (16) وَسَيُجَنَّبُهَا الْأَتْقَى (17) الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّى (18) وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ تُجْزَى (19) إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِهِ الْأَعْلَى (20) وَلَسَوْفَ يَرْضَى (21)

سُورَةُ الضُّحَى

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1 وَالضُّحَى (1) وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَى (2) مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَاقَلَى (3) 2 وَالْآخِرَةَ خَيْرَ لَكَ مِنَ الْأُولَى (4) وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَى (5) أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَآوَى (6) وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَى (7) وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَى (8) 3 فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَنْهَرْ (9) وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ (10) وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ (11)

سُورَةُ الشُّرَحِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1 أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ (1) وَوَضَعْنَا عَنَّاكَ وَرِزْقَكَ (2) الَّذِي أَنْقَضَ ظَهْرَكَ (3) وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ (4) فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا (5) إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا (6) فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ (7) وَإِلَى رَبِّكَ فَارْغَبْ (8)

سورته الشرح

به ناوی خوی به خشنده ومیهره بان.

1 (ئه ی موحه مد (سوره الشرح)) ئایا دل وده روون وسینه مان بق ئاسووده وگوشاد نه کردیت (تاوه کو ئاماده بیت بق وه رگریتی پیغه مبه رایه تی ویا نکه وازی ئیسلام).

2 وه ئایا باری گران وقوورسما ن له سه ر هه لئه گریت (به و مانایه ی خوی گه وه له گونا می پاش و پیشت خو ش بوو).

3 ئه وه ی که پشتی قوورس گران کردبوویت.

4 وه ئایا ناو وناوایانگی تو مان به رز نه کرده وه (به شیوه یه ناوت که له گه ل ناوی خوی گه مرده دا به یزیت له کاتی شایه تروماندا).

5 به راستی له گه ل هه موو ته نگانه و نه هاهمه تی وناخوشیه کدا ئاسانی وئاسوده یی هه رده بیت.

6 به راستی دیسانه وه له گه ل هه موو ته نگانه و نه هاهمه تی وناخوشیه کدا ئاسانی وئاسوده یی هه رده بیت.

7 جا کاتیک له کاریکی خیر بوویته وه (واته ئه گه ر له نو یژ یان له گه یاندنی بانگه وازیان له تیکوژشان بوویته وه) خو ت ماندوو بکه به کاریکی خیری تره وه.

۷ جا (ئەي ئادەمیزاد که تو زانیت خوی گه وره له جوانترین شیوه دا دروستی کردویت، وه گهر باره پش نه هینیت جیگات چینه کانی ژیره وهی دۆزه خه) ئیتر چی و له تو ده کات بیباوه پ بیت به پۆژی دوابی و پاداشت دانه وه؟

۸ وه ئایا خوی گه وره چاکترین و باشترین فه رمانه و او و داده وه ری مه مو فه رمان په واکان نیه؟

سوره تی العلق

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان.

ئهم سووره ته یه که مین سووره تیکه که دابه زیهو بق پیغه مبه ری خوا **﴿عَلَقٌ﴾**.

۱ (ئەي موحه مد) بخوینه به ناوی په روهر دگارت ه وه، ئەوهی که مه مو شتیکی دروست کردوه.

۲ ئاده میزادی دروست کردوه له پارچه خوینیکی مئیو (پش نه وه ش دلوپیک ئاو بووه).

۳ بخوینه به ناوی په روهر دگارت ه وه که له هه موو که س به خشنده تر و میهره بانتر و به پیزتره.

۴ ئەو په روهر دگاره ی که ئاده میزادی فیری زانست و زانیاری کرد به هۆی پینووسه وه.

۵ ئاده میزادی فیری شتانیگ کرد که پیشتر نهیده زانین.

هۆی دابه زینی ئایه تی (۶ تا ۱۸) ئیمامی موسلیم و تورموزی له عه بدوللای کورپی عه باسه وه ده گیزیته وه که ده لایت : پیغه مبه ری

خوا **﴿نَوَّيْنِي﴾** نوژی ده کرد، ئەبوجه هلیش هات ووتی : من پیم نه ووتی نابی نوژی بکه ییت ؟ پیغه مبه ریش **﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾** لای کرده وه و لای تو پیوو

و پینیدا هه لشاخا، ئەبوجه هلیش ووتی : بیگومان تو دزانیت که من له م شاره دا له هه موو که س کۆر و کۆمه لم زیاتره، به و هۆیه وه خوی گه وره ئەم ئایه تانه ی دابه زاند، عه بدوللای کورپی عه باس ده لایت :

والله ئەه گهر به اتایه کۆر و کۆمه له که ی بانگ بکردایه فریشته زه بر به ده سته کان ئەویان سزا ئەدا و تو له یان لی ده سه ند .

۶ نه خیز (له گه ل ئەو هه موو پیز چاکه دا که خوا به خشیویه تی به ئاده میزاد) که چی ئاده میزاد یاخی و سه رکه ش ده بییت و بیباوه ری ده کات.

۷ کاتیگ خۆی به ده وله مهندی بیینی و سه روه ت و سامان و دارایی زۆری هه بییت.

۸ به پاسی (ئەي موحه مد) گه پانه وهی (پاش مردن و زیندوو بوونه وه) هه ر بۆلای په روهر دگارت ه.

۹ ئایا بیینیت ئەو که سه ی قه ده غه و جل ه وگیری کرد (مه به ست پیی ئەبوجه هله).

۱۰ له و به نده یه ی کاتیگ که نوژی کرد (مه به ست پیی پیغه مبه ری خوا به **﴿عَلَقٌ﴾**).

۱۱ پیم بلای ئەه گه ر ئەو (به نده نوژی خوینه مه به ست پیی پیغه مبه ری خوا به **﴿عَلَقٌ﴾**) له سه ر پیزی هیدایه ت وه ق بییت .

ئاماده کراوه .

سُورَةُ التِّينِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالَّتَيْنِ وَالزَّيْتُونَ ﴿١﴾ وَطُورِ سِينِينَ ﴿٢﴾ وَهَذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ ﴿٣﴾

لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ﴿٤﴾ ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ ﴿٥﴾

إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿٦﴾

فَمَا يَكْذِبُكَ بَعْدَ بِالذِّينِ ﴿٧﴾ أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ ﴿٨﴾

سُورَةُ الْحَاقِقِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَقْرَأَ بِأَسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ﴿١﴾ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ﴿٢﴾ أَقْرَأُ وَرَبُّكَ

الْأَكْرَمُ ﴿٣﴾ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ﴿٤﴾ عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ﴿٥﴾ كَلَّا إِنَّ

الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَ طَافٍ ﴿٦﴾ أَن رَّءَاهُ أَسْفَعًا ﴿٧﴾ إِنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الرُّجُوعَ ﴿٨﴾ أَرَأَيْتَ

الَّذِي يَنْهَى ﴿٩﴾ عَبْدًا إِذَا صَلَّى ﴿١٠﴾ أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَىٰ الْهُدَىٰ ﴿١١﴾ أَوْ أَمَرَ

بِالتَّقْوَىٰ ﴿١٢﴾ أَرَأَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ﴿١٣﴾ أَتَوَعَّلَمُ بِأَنَّ اللَّهَ بَرِيءٌ ﴿١٤﴾ كَلَّا لَئِنْ

لَرَبُّنَا لَنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ ﴿١٥﴾ نَاصِيَةُ كَذِبٍ خَاطِئَةٍ ﴿١٦﴾ فَلَيْدَخُنَّ نَاصِيَةٌ

﴿١٧﴾ سَدَّعُ الزَّيْنَبَةَ ﴿١٨﴾ كَلَّا لَا تَطْعَهُ وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ ﴿١٩﴾

۸ وه ته نها له په روهر دگارت بپا پیره وه (چونکه هه ر ئەوه دیت به ده م داخو زیه کانه وه).

سوره تی التین

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان.

۱ سویند به به نجیر و زه ینون.

۲ وه سویند به کبوی طوری سینا (که خوی گه وره گفتوگی له گه ل موسی پیغه مبه ر - **﴿عَلَقٌ﴾** - له وی کرد).

۳ وه سویند به م شاره ئارام و بی ترسه (که مه به ست پیی شاری مه ککه یه).

۴ سویند به هه موو ئەوانه ئاده میزادمان له سه ر جوانترین شیوه و شیواز دروست کردوه (که جیامان کردوه ته وه له هه موو مه مخلوقاتی تر).

۵ (پاشان که باوه پی نه هینتا) گیزیامانه وه بق نزمترین پله ی ناژه لی، له خواری خواره ون له پله و نرخدا (یان به واتای ئەوه ی گیزیامانه وه بق ژیری ژیره وهی پله کانی دۆزه خ).

۶ جگه له و که سانه نه بییت که باوه پیمان هیناوه و کارو کردوه ی چاکه یان نه نجامداوه، ئانه وانه پاداشتی نه بپاره یان بق

ئاماده کراوه .

12) یان فرمان به به پارێزکاری وخواناسین بکات (نایا پیاویکی ناوا هه قه پێزی لێ بگێریت؟ یان پێی لێ بگێریت وئه شهکه نجه بدریت وئه هیلریت نوێژه کانی بکات؟).

13) ئەهی نایا ئەگەر کابرای خوانه ناس (مه بهست پێی ئەبوجهله) بهرنامهی خودا به درق بزانییت وپشتی تێ بکات.

14) نایا نازانییت که خوای گه وره ده بیینییت (وئاگاداری گوفتار وکرداریه تی)؟.

15) نه خێر وانیه (سویند به خوا) ئەگەر وارنه هینییت به قزی پێشی سه ری پایده کیشین (بو ناو ناگری نۆزه خ).

16) پێشه سه ریکی درۆزنی خه تا کار.

17) ده ی با ئەو (ئه بوجهل) کۆپ وکۆمه لی خۆی بانگ بکات.

18) ئیمه ش بانگی فریشته کانی ده رگاوانی نۆزه خی بو ده که یه که کۆمه لێکی زه بر به ده ستن (تا له نۆزه خی توند بکن).

19) نه خێر (ئهی موحه مه د) به گوێی ئەو که سانه مه که به رده دام به له سه ر کپووش بردن و نوێژکردنی خۆت ؟.

سوره تی القدر

به ناوی خوای به خشنده و میهره بان.

1) بێگومان ئیمه قورئانمان دابه زاندوه له شه وێکی به ریز و به فه پدا (قورئانی پیرۆز هه مووی به به کجار له شه وی قه درا له - لوح المحفوظ - وه دابه زی بۆ ئاسمانی دونیا، دواتر له شه ویوه به ماوه ی بیست و سی ساڵ و به به ش به ش جوهره نیل دابه زاند بۆ پیغه مبه ری خوا ﷺ ، لیله القدر ده که رێته ده شه وی کۆتای مانگی په مه زانه وه ، به لام زانایان جیاوازن له دیاری کردنی ئەو شه ودا).

2) تۆ چوزانییت (ئهی موحه مه د) شه وی قه در چی به .

3) کار وکرده وه ی خێر له و شه ودا و زیندوو کردنه وه ی به ئەندازه ی هه زار مانگ خێری هه به .

4) له و شه ودا فریشته کان که جوهره ئیلیشیان له گه لدا به به فه رمانی په روه ردا گاریان داده به زنه خرابی بۆ جیه جێکردنی ئەو فه رمانانه ی که بۆیان دیاری کراوه له لایه ن خوای گه وره وه ، به جۆره ها فه رمان وکار (وه ک ناماده بوونی کۆپ و مه جالیسی ذکر وشه و نوێژ و قورئان خویندنی باوه پرداران).

5) ئەو شه وه تا هه له اتنی شه به قی به یانی کاتی ناشتی و سه لام و درود و په حمه ته (بۆ به نده کانی خوا، به شه یوه یه که ده سه ته یه که له فریشته کان دێن و ده سه ته یه کی دیکه ده بۆن تا سپێده ی به یانی هه لدیت).

سوره تی البینه

به ناوی خوای به خشنده و میهره بان.

1) ئەوانه ی که بێباوه پ بوون له خاوه ن نامه کان (جوله که وگاوه رکان) وه له بت په رسته کان، ده ستیان هه لئه گرت له بێباوه ری خۆیان هه تا ئەو کاته ی به لگه ی بوون وئا شه گاریان بۆ هات (ده رباره ی کۆتا پیغه مبه ر).

سوره القدر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1) إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ 2) وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ 3)

لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ 4) نَزَّلُ الْمَلَائِكَةَ وَالرُّوحَ

فِيهَا يَأْذِنُ رَبِّهِمْ مَنْ كُلِّ أَمْرٍ 5) سَلَّمَ هِيَ حَتَّىٰ مَطْلَعِ الْفَجْرِ

سوره البینه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1) لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ مُنْفَكِينَ

2) حَتَّىٰ تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ 3) رَسُولٌ مِنَ اللَّهِ يَتْلُو صُحُفًا مُطَهَّرَةً 4)

5) فِيهَا كُتِبَ قِيمَةٌ 6) وَمَا نَفَرُوا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ

7) بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَةُ 8) وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ

9) لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ

10) الْقِيمَةِ 11) إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ

12) فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ 13) إِنَّ

14) الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ 15)

2) كه نه ویش پیغه مبه ریکه له لایه ن خواوه نامه و نووسراو کتیبی پاک و بیگه رد (قورئان) یان به سه ردا ده خویندیتته وه .

3) چه نده ها نووسراو په یام و (سوره تی) پپ له ریخه مونی به نرخی تێدایه .

4) خاوه ن نامه کان (ده رباره ی پیغه مبه ریتی موحه مه د ﷺ) جیاوازیان تێ نه که وت، دوا ی ئەوه نه بییت که به لگه ی بوونیان بۆ هات ده رباره ی پیغه مبه ر ﷺ (ئه وکاته بوون به دوو ده سه ته وه کۆمه لێکیان باوه پریان هیئا وکۆمه لێکی تریش له بهر هه سوودیان باوه پریان نه هیئا).

5) له گه ل ئەوه شدا فه رمانیان پێ نه کرابوو جگه له ره نه بییت که خوا په رستی بکن به پاک ی و دلسۆزی ملکه چی ئەو بن و خۆیان به دوور بگرن له هه موو بیروباوه پێکی خوار و خێج و نوێژه کانیا ن بکن و زه کاتی مال و داراییان بدن، ئا ئەوه یه به پراستی ئابینی راست و دروست و پیا په دار.

6) بێگومان ئەوانه ی بێباوه پ بوون له خاوه ن نامه کان (گا ور و جوله که) ویت په رسته کان به مه میشه یی ده میننه وه له ناگری نۆزه خدا، ئا ئەوانه ن خرابترینی هه موو مه مخلوقات (چونکه پێگای پاستیان بۆ بوون بویه وه که چی یاخی بوون و باوه پریان نه هیئا).

٤ لهو پوڙهه دا زهوی به سه رها ت وهه واله کانی خوی ده گپڙیته وه (خوای گوره ده بیښتیته گڼ تاوه کو شاهیدی بدات له سره شه و کسانه ی که چاکه و خرابه یان له سره کږدوه).

٥ نه ویش به هوی نه وهی که په روه ردگار ت وه حی وه رمانی پیکر دوه به و له رزینه وه و بومه له رزه یه (چونکه له خوی به وه ناتوانیت هیچ شتیک بکات).

٦ لهو پوڙهه دا خه لکی به په رش و بلاوی له گږ په کانیان درده چن به ره و گږ په پانی لپږ سینه وه بڼه وهی کږدوه وه کانیان نشان بدیت.

٧ جا شه وهی به نه ندازه ی گه ردیله یه ک چاکه ی کږدیت پاداشته که ی ده بیښتیته وه.

٨ وهه رکه سیش به نه ندازه ی گه ردیله یه ک خرابه ی کږدیت سزاکه ی ده بیښتیته وه (مه گه رکه سیک نه بیت خوای گه وره لیخوش بیت وچاوپوشی لی بکات).

سوره تی العادیات

به ناوی خوای به خشنده ومیره بان.

١ سویند به و نه سپانه ی به تاو غار دده ن له گږ په پانی تیکږ شاندا وده پرمینن چون پر مه یه ک.

٢ وه سویند به و نه سپانه ی له کاتی تاوداندا بڼ سره دوژمن نالی سمه کانیان به توندی شه دن له به رد وئاگر ویزسکه هله ده سینن.

٣ نه مچا به و نه سپانه ی که له به ره به یاندا هیرش ده بن.

٤ به و کاره یان ته پ و توژ هله ده سینن به پووی دوژمناندا.

٥ لهو کاته دا خویان ده کن به نارچه رگه یاندا.

٦ (سویند به هه مو نه وانه) بیگومان شاده میزاد له به رامبه ر په روه ردگاریدا سپله یه و سواس گوزار نیه.

٧ وه به پاستی شاده میزاد خوی شاهیده له سره شه و کاره ی که سواسی خوا ناکات له سره نیعمه ته کانی.

٨ بیگومان شاده میزاد زور سه روه ت وسامان وصال ودارایی خوش ده ویت.

٩ نایا شه و که سانه نازانن چیان به سره دیت کاتیک که له ناو گږ په کان زیندوو کرانه وه (واته نازانن که خوای گه وره محاسه به یان له گه لدا ده کات).

جَزَاءُ لَهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّتْ عَدْنٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ.

سوره الزلزله

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ١ وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا ٢ وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا ٣ يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا ٤ بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحَى لَهَا ٥ يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا لِيُرَوْا أَعْمَلَهُمْ ٦ فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ٧ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ٨

سوره العنكبوت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 وَالْعَدِيدَتِ صَبْحًا ١ فَالْمُورِبَتِ قَدْحًا ٢ فَالْمُغِيرَتِ صَبْحًا ٣ فَاتْرُنَّ بِهِ نَفْعًا ٤ فَوْسَطِنَ بِهِ جَمْعًا ٥ إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ ٦ وَإِنَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ ٧ وَإِنَّهُ لِحَبِّ الْحَيْرِ لَشَدِيدٌ ٨ أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعِثَ رَمًا فِي الْقُبُورِ ٩

٧ وه به پاستی نه وانه شه که باوه پیان هیئا وکار وکرده وهی چاکه یان نه نجامدا، هر نه وانه ن پاکترین وچاکترین مه خلوقات. ٨ نه وانه پاداشتیان لای په روه ردگار یان به هه شتانیکی هه همیشه یی یه، که له زږدیا نه وه چه ندین جوگا وئاو پوویار ده پوات ویتده په پیت، نه وانه لهو به هه شتانه دا به هه همیشه یی ویه کجاری ده میتنه وه، به شیوه یه ک خوای گه وره لیبان پازیه و نه واندیش له خوای گه وره پازین، نا نه مه بڼ که سیکه که له په روه ردگاری ده تریست.

سوره تی الزلزله

به ناوی خوای به خشنده ومیره بان.

١ کاتیک زهوی زور به توندی که وته له رزین و جوله جول و بومه له رزه به هیزه که ی بڼ پیشهات.

٢ وه زهوی هرچی باری گران وقورسی خوی هه بوو (له مردووان وکانزاکان وشتی تر) فږی دایه دهره وه.

٣ شاده میزاد (لهو پوڙهه دا) ده لیت : شه وه چیه زهوی بڼ وای لی به سره هاتوه !؟

- 10 ره مه رچی نهی نیازی و پاز و نیازی ناو دله کانه ناشکرا کران.
- 11 به پاستی په روه ردگاریان له و پۆژه دا ناگسدار وزانایه به ته ولوی کار و کرده و وگفتاریان.

سوره تی القارعة

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان.

- 1 پۆژه پاچله کینه ره که (ناویکه له ناوه کانی پۆژی دوابی).
- 2 چ پۆژیکی پاچله کینه ر!
- 3 (تهی موحه مد) تو جوزانیت پۆژی داپله کینه ر چی به.
- 4 پۆژیکه هه مو خه لکی وه ک په پولی په رشو بلاو و په راگنده ی لیدیت.
- 5 وه شاخ و کینه کانیش وه ک خسوری شیکراویان لیدیت و ده چن به ه وادا.
- 6 نه مچا نه و که سهی له و پۆژه دا تایی ته رازوی کرده وه (چاکه کانی) قورس بیته.
- 7 نه وه له ناو زینای و گوزه رانیکی خوشی وا ده بیته که پیی پازیبه.
- 8 به لام نه و که سهی تایی ته رازوی (چاکه کانی) سوک بیته.
- 9 نه وه جینگا ره نه وای (هاویه) ناگری دۆزه خ ده بیته (خوای

- که وره به - ام - دایک ناوی دۆزه خی بردوه له بهر نه وه ی ناگری دۆزه خ وه ک دایک باوهش بق نه و گونا هارانه ده کاته وه).
- 10 (تهی موحه مد) تو جوزانیت هاویه چی به.
- 11 (هاویه) ناگریکی زۆر که رمی هه لگبر ساوه.

سوره تی التکائر

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان.

- 1 شانازیستان به توری سه روهت و سامان و مال و داراییه وه، ئیوه ی بی ناگا کردوه (له خواناسی و بیرکردنه وه له پۆژی دوابی).
- 2 تا نه و کاته ی که ده مرین و ده خرینه ناو گپه وه (واته تا نه و کاته ی که مردن په خه تان ده گریته و ده خرینه ناو گپه وه وان له کۆکردنه وه و شانازی کردن به سه روهت و سامانه وه ناهینن).
- 3 و امه کن، چونکه له مه ولا ده زانن (که چ زیانیکتان کردوه).
- 4 دوویاره و امه کن، چونکه له مه ولا ده زانن (که چ زیانیکتان کردوه).

وَحْصِلْ مَا فِي الصُّدُورِ (١) إِنَّ رَبَّهُمْ بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيرٌ (١١)

سُورَةُ الْقَارِعَةِ (١١ آياتها)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 ١ الْقَارِعَةُ ٢ مَا الْقَارِعَةُ ٣ يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ ٤ وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ ٥ فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ ٦ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ٧ وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ ٨ فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ ٩ وَمَا أَدْرَاكَ مَا هِيَ ١٠ نَارُ حَامِيَةٍ ١١

سُورَةُ التَّكْوِيْنِ (١١ آياتها)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 ١ أَلَمْ نَكْمِ الْأَكْثَرُ ٢ حَتَّى زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ ٣ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ٤ تَمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ٥ لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ ٦ ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا عَيْنَ الْيَقِينِ ٧ ثُمَّ لَتَسْتَلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ ٨

- 5 نه خیر وانیه نه گه نه تانزانی به زانینی دلنایی ویه قین بیگومان ورتان له و خۆه لکیشان و بیباوه په تان ده هیئا).
- 6 سویند به خوا بیگومان دۆزه خ ده بینن.
- 7 دوویاره سویند به خوا دلنایین که به چاوی راسته قینه خۆتان (دۆزه خ) ده بینن.
- 8 پاشان سویند به خوا له و پۆژه دا پرسپاری هه موو ناز و نیعه تیکتان لیده گریته (که خوی گه وره پیی به خشی بن و له سه ر هه مووی موحه سه به ده کرین).

۱ شوهی که مال و دارایی (به بی گویدانه حال و حرام)

۲ کوزه کاتوه و خریکی ژماردنیه تی.

۳ بیگومان و اده زانیت که مال و داراییه کی ده بیته هوی

۴ نه من درئی ونه مری له دنیا دا.

۵ نه خیر و انیه (که تی گه شتون) سویند به خوا به سووکی

۶ و به پسوایی فپی ده دریته ناو ناگریکی تی کشکینه ره وه.

۷ چا (نهی موحه مه د) تر جوزانیت شو ناگره تی کشکینه ره

۸ چی به .

۹ ناگریکی تاودراوی بلایسه رداری خواجه .

۱۰ شوه ناگریکی رایه که پروده کاتسه ناوجه رگه ی دل

۱۱ و ده روونه کان و ده یانسوتینیت.

۱۲ بیگومان شو ناگره به شیوه یه که که داخواه له سهریان (که

۱۳ ناتوانن لی ده ریچن).

۱۴ زنجیر کراون له ناوچند کویکی درینژدان (به ستراونه ته وه

۱۵ به چند ستونیکی به رز و بلنده وه).

سوره تی الفیل

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان.

۱ نایا نه تبینوه یان نه تراننیه که په ره ردگری تر چی کرد

۲ به خاوهن فیله کان ؟ (خاوهن فیله کان گه لیک گاور بوون له یه من

۳ به سه رزکایه تی نه بره مه ناویک، وویستیان وورده وورده ده سه لاتیان

۴ فراوان بکن و به ره و شاری مه ککه برژن وکعبه ی پیرژد برپوخین،

۵ به لام کاتیک که گه شتنه مه ککه خوی گه وره کومه لیک زور له -

۶ طیر الابییل - ی نارد سهریان و ته فرو توونای کردن).

۷ نایا مه گه ر خوی گه وره سه ری لینه شتیواندن و فرت

۸ و فیله کانی پوچهل نه کردنه وه .

۹ وه نایا کومه لیک زور و پؤل پؤل بالنده ی نه نارد

۱۰ سهریان ؟

۱۱ (شو بالنده) به رد بارانیا ن ده کردن به وورده زیخی گلین.

۱۲ سه ره نجام وه ک کای خوراوی لی کردن (وورد و خاشی

۱۳ کردن، به شیوه یه ک هر یه ک له و بردانه نهیدا له هر سه ریازیکی

۱۴ سوپاکه ی نه بره مه ده ست به چی ده یکوشت و گیانی له ده ست

۱۵ ده دا .

آیاتها ۲
ترتیبها ۱۲

سُورَةُ الْعَصْرِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْعَصْرِ ۱ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ ۲ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصُوا بِالحَقِّ وَتَوَّصُوا بِالصَّبْرِ ۳

آیاتها ۹
ترتیبها ۱۴

سُورَةُ الْهُمَزَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَبَلَّ كُلُّ هُمْزَةٍ لُّمَزَةٍ ۱ الَّذِي جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ، ۲

يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ، ۳ كَلَّا لَيُبَدِّلُنَّ فِي الخَطْمَةِ ۴

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الخَطْمَةُ ۵ نَارُ اللَّهِ المَوْفُودَةُ ۶ الَّتِي تَطَّلِعُ

عَلَى الْأَفْقِدَةِ ۷ إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّوَصَّدَةٌ ۸ فِي عَمْدٍ مُّمدَّدَةٍ ۹

آیاتها ۵
ترتیبها ۱۰

سُورَةُ الْفِيلِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ ۱ أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ

فِي تَضَلُّلٍ ۲ وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ ۳ تَرْمِيهِمْ

بِحِجَارٍ مِّن سِجِّيلٍ ۴ فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَّأْكُولٍ ۵

سوره تی العصر

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان.

۱ سویند به گات ، یان سویند به کاتی عه صر.

۲ بیگومان هه مو نهاده میزاد له په نجه پژی

۳ و خه سارومه تندیدایه .

۴ جگه شو که سانه نه بیته که باوه رپیان هیناوه و کارو

۵ کرده وه ی چاکه یان نه نجامداوه و ناموزگاری به کتریان کرد بیته

۶ که هه میشه له سه ره ق بن و یابه ندین پیوه ی، وه ناموزگاری

۷ به کتریش ده کن له سه ر خوراگری و نارام کرتن.

سوره تی الهمزة

به ناوی خوی به خشنده و میهره بان.

۱ سزا وله ناوچوون و وهیل بۆ هه مو که سیکه توانج ده ری

۲ به دگره ی عه بیگر که به شویند که م و کووریدا ده گه ری وله عه یب

۳ و عاری خه لکی ده نویته .

سوره تی قریش

به ناوی خوی به خشنده ومیهره بان.

1 له بهر هژگری ویه کده نگی قوره یش.

2 هژگریان به هاتو چۆی زستانان وهاوینانه وه (قوره یش خه ریکی بازگانی بوون زستان بق یه من وهاوینانیش بق شام ، بویه نه گهر خوی گه وره قوره یشی هژگری نه و دوو هاتوو چۆیه نه کردایه وولاتیانی نه مین و نه مان نه کردنایه نه یانده توانی به و شیوه یه بژین، نه مهش یه کیکه له نعیمه ته گه وره کانی په روه دگار به سه ریانه وه).

3 جا له بهر نه وه با (نه وان) په روه دگاری نه م ماله پیروزه بیه رستن.

4 نه و په روه دگاری که به و هویه وه بزگاری کردن له قات وقری ویرسیتی ومیوریشی کردنه وه له ترس وئاسایشی بق دابین کردن (کاتی خوی عه ره به کان هه ندیکیان نه یاندا به سه ره هه نیکي تریاندا ومالوسه رره ت و سامانه که یان تالان ده کردن، به لام خوی گه وره به هوی حه رمی مه ککه وه قوره یشی له م تالان کردنه پاراستیو) .

سوره تی الماعون

به ناوی خوی به خشنده ومیهره بان.

1 ئایا بینیت نه و که سه ی که با وه پی به پۆزی دوا یی وپاداشت دانه وه نیه.

2 هه ره نه وه یه که زۆر به تووندی به هه تیوودا هه لده شاخێ وپالی پیوه ده نیت .

3 وه هانی که سیش نادات له سه ره خواردن دان به هه ژار و بی نه وایان.

4 نه مجا وه یل وتیا چوون بق نو یژ خوینان.

5 نه و نو یژ خوینانه ی که له نو یژه کانیاندا غافل و بی ناگان.

6 نه وانیه که به پوه کهش وه بهر پیبازی وپوپامایی خه لگی نو یژه کانیان ده کن.

7 وه هه موو جۆره یارمه تیه که له خه لگی ده گرنه وه وه ده غه ی هه موو خێر وچا که به کیش ده کن لیبان.

سوره تی الکوتر

به ناوی خوی به خشنده ومیهره بان.

ئیماسی نه محمده پیوایه تی کردوه له نه نه سی کوری مالک وه که ووتویه تی : پیغه مبه ری خوا بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ماوه یه که بیده نگ بوو پاشان به زه رده خه نه یه که وه سه ری به رز کرده وه، پیبان ووت نه ی پیغه مبه ری خوا بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بق پیکه نیت؟ نه ویش فه رموی : هه ره ئیستا نه م سه وره ته م بق نابه زی (بسم الله الرحمن الرحيم)

ئینا

سُورَةُ الْقُرَيْشِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ۚ فَاعْبُدْهُ وَارْتَبْ هَذَا الْبَيْتَ ۚ الَّذِي أَطَعَهُمْ ۚ مِنْ جُوعٍ وَءَامَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ ۚ

سُورَةُ الْمُاعُونِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَرْأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالذِّبْرِ ۚ فَمَا أَصْبَرَهُ إِذْ دُعِيَ إِلَىٰ يَمِينِهِ ۚ وَلَا يُحِضُّ عَلَىٰ طَعَامِ الْمِسْكِينِ ۚ فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ ۚ الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ۚ الَّذِينَ هُمْ يُرَاءُونَ ۚ وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ ۚ

سُورَةُ الْكَوْثَرِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ ۚ فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ ۚ إِنَّكَ شَانِئُكَ هُوَ الْأَبْتَرُ ۚ

أعطيناك الكوثر) هه تا کۆتای سوره که، نه مجا فه رموی : ئایا ده زانن که وسه ره چیه ؟ نه وانیش ووتیان : خوا وپیغه مبه ره که ی گه وره پپی به خشیوم که خه یزیکي زۆری له سه ره، نه مه ته که م له پۆزی دوا یدا دینه سه ری، ژماره ی په رداخ وکاسه کانی به نه ندازه ی ژماره ی نه ستیره کانی ئاسمان ده بن، هه ندیک له به نده کانی لی دوور ده خریته وه، منیش ده لیم نه ی په روه دگار نه وه له نه مه تی منه، نه وانیش ده لیم: تق نازانیت له پاش تق چیبان له دینه که ت زیاد کردوه.

1 بیگه مان ئیمه خێر وچا که به کی تۆر گه وره مان به تق به خشی (نه ی موحه مه د بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) که یه کیک له وان هه وه ی که سه ره.

2 جا له بهر نه وه تۆش نو یژ بکه بق په روه دگارت وقوربانی بق سه ره بیه.

3 (بت په رسته کانی مه ککه نه یانوت موحه مه د وه جاحی کۆیره، نه گه ره بریت کوری نیه له پاش خوی جیگای بگریته وه، خوی گه وره ش به مه به ربه رچی دانه وه) وه فه رموی: به راستی هه ره ناچه ز و دوژمه کانت وه جاح کۆیر و دوا براون.

2. وه خه لکت بینی که پۆل پۆل دپنه ناو ثابینی خوی گه وره وه
 ویاوه پ دپنن (له کاتیکدا که پیشتر خه ک تاك تاك موسلمان
 دهیون، به لام له گه ل پزگار کردنی شاری مه که که دا خه ک پۆل پۆل
 باوه پریان دههینا له هه موو پارچه یه کی نیوه دورگی عه ربه دا،
 تاوای لپهات هۆزیک به هه موو کۆپ و کالی وه دههاتن باوه پریان دههینا
 .

3. که واته (ئهی موحه مه د) تۆش به سوپاس وستایش (له سه ر
 ئهو ناز ونیعه ته گه وره یه ی که خوی گه وره پتی به خشیویت)
 به روه ردگاری خۆت به پاک پابگره وداوای لیخۆشبوونی لی بکه ،
 چونکه به راستی خوی گه وره زۆر گیراکاری په شیمانی وته وبه
 وه رگره (بۆ ئهو که سانه ی که ته سیحاتی ئهو ده که ن و ته وبه
 ده که ن و داوای لی بووردنی لی ده که ن) .

سوره تی السد

به ناوی خوی به خشنده ومیهره بان .
 بوخاری وموسلم له عه بدوللای کۆری عه باسه وه گنپاویانه ته وه ،
 که ووتویه تی: پیغه مبه ری خوا ﷻ پۆزئیکیان چوه سه ر کۆی
 صه فا وه اوری کرد، پاشان قوره ش هه موو لی کۆبوونه وه ووتیان
 ئوه چی یه ؟ چی پوویداوه ؟ پیغه مبه ریش ﷻ فه رموی: پیم
 یلین ئه گه ر هه وئالتان پی بده م که و نوژمن ئیواره یان سه بیئنی ده دا
 به سه رتانا، ئایا ئیوه باوه پم پیده که ن؟ ووتیان: به ئی، پیغه مبه ر
 ﷻ فه رموی: ده ی من ئاگادار که ره وه ی ئیوه م له سزای سه ختی
 بۆزی نوایی و(نۆزه خ) ومن پیغه مبه رم بۆ سه ر ئیوه ئیروم،
 ئهو له هه ب که ئه مه ی بیست ووتی : تیاچوون بۆ تۆ، نا بۆ ئه مه
 ئیته ت کۆکردوه ته وه ؟ ئه مچا خرای گه وره ئه م سووره ته ی
 له دژی ئهو له هه ب دابه زاند بۆ سه ر پیغه مبه ری خوا ﷻ :

1. یاخوا هه ردوو ده سه کانی ئه بر له هه ب له ناو بچن، و خۆیشی
 تیاچوو .
2. سه روه ت و سامان و داراییه که ی وئوه شی ئه نجامی دا له
 دزایه تی کردنی پیغه مبه ر ﷻ فریایی نه که وت و سوودی نه بوو
 بۆی .
3. بیگومان له مه ودوا (له پۆزی دوا بیدا) ده خرپته ناو ئاگریکی
 بلیسه داره وه .
4. هه روه ها ژنه که یشی که (ئوم چه میل کچی سه رب ، ده کات
 خوشکی ئه بر سفیان، ئو ویش ده خرپته ناو ئاگری بلیسه داره وه)
 که هه لگری دار و دپک بوو (شه و ده بیئنا و ده یخسته سه ر پێگی
 پیغه مبه ری خوا ﷻ) .
5. هه میشه گوریسیکی بادراو (له په لی خورمای شاگرین) وا
 له گه ردنی (نه و ژنه) دا .

سُورَةُ الْكَافُرُونَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ 1) لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ 2)
 وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ 3) وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَّا عَبَدْتُمْ 4)
 وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ 5) لَكُمْ دِينُ كُورَى 6)

سُورَةُ الْبَقَرَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ 1) وَرَأَيْتَ النَّاسَ
 يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا 2) فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ
 وَاسْتَغْفِرْ لَهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا 3)

سُورَةُ الْمَيْدَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ 1) مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا
 كَسَبَ 2) سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ 3) وَامْرَأَتُهُ
 حَمَّالَةَ الْحَطَبِ 4) فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ 5)

سوره تی الكافرون

به ناوی خوی به خشنده ومیهره بان .
 بیباوه په کانی مه که داویان کرد له پیغه مبه ری خوا ﷻ که
 سالتیک خواکانی ئه وان بیه رستیت، ئه وانیش له به رامبه ردا سالتیک
 خواکه ی ئهو ده په رستن، خوی گه وره ش ئه م سووره ته ی ناره د
 خواره وه بۆ پیغه مبه ری خوا ﷻ :-
 1) (ئهی موحه مه د) بلی: ئهی بی برواینه .
 2) من هه رگیز ئهو (بتانه) ناپه رستم که ئیوه ده بیه رستن .
 3) وه ئیوه ش ئهو (خودایه) ناپه رستن که من ده بیه رستم .
 4) وه منیش هیچ کات ئهو ناپه رستم که ئیوه په رستوتانه .
 5) وه ئیوه ش ئهو (خودایه) ناپه رستن که من ده بیه رستم .
 6) که واته ئاین (ویت په رستی) خۆتان بۆخۆتان
 وئاین (وخواپه رستی) خۆم بۆ خۆم .

سوره تی النصر

به ناوی خوی به خشنده ومیهره بان .
 1) کاتیک که یارمه تی و سه رکه وتنی خوی گه وره دپت وشاری
 مه که که ی (پیروژ) پزگار ده کریت وده رگای ئازادی ده کریته وه .

سوره تی الإخلاص

به ناوی خوی به خشنده ومیهره بان.

- 1 (ئهی موحه مه د) بلی: ئهو خوی به که ناوی (الله) به، خودایه کی تاك و ته نهاییه و (هیج شه ریک و هاویه شی نی به) .
- 2 ئهو خودایه کی که ناوی (الله) به بی نیازه (له خه لکی و جیگای هیوا و ئومید و نیازی (هموو خه لکه) .
- 3 ئهو خودایه که سی لی نه بووه (نه کچی هه به و نه کوپ و نه جوله که و گاور ویت په رسته کان ده یانوو ت) و نه له که سیش بووه (واته هه ر بووه و هه ر ده یشبیت) .
- 4 وهه رگیز هیج که س هاوشیوه و هاوتای ئهو نیه (که بتوانیت له به رامه بریدا بوه ستیت) .

سُورَةُ الْاِخْلَاصِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ ۱) اَللّٰهُ الصَّمَدُ ۲) لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ۳) وَلَمْ يَكُنْ لَهٗ كُفُوًا اَحَدٌ ۴)

سُورَةُ الْفَلَقِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

قُلْ اَعُوْذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ۱) مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ۲) وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ اِذَا وَقَبَ ۳) وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ۴) وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ اِذَا حَسَدَ ۵)

سُورَةُ النَّاسِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

قُلْ اَعُوْذُ بِرَبِّ النَّاسِ ۱) مَلِكِ النَّاسِ ۲) اِلٰهِ النَّاسِ ۳) مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ۴) الَّذِي يُّوسَّوْسُ فِيْ صُدُوْرِ النَّاسِ ۵) مِنْ اَلْجَنَّةِ وَالنَّاسِ ۶)

سوره تی الفلق

به ناوی خوی به خشنده ومیهره بان.

- 1 (ئهی موحه مه د) بلی: په نا ده گرم به و په روه رن گاره ی که به ره به یان پیش ده هینتیت، یان به و په روه رن گاره ی که په رده ی نه بوونی له ت کرد و بوونه وری لی ده رهینا.
- 2 له خراپه و شه پ وزیانی ئه وه ی که دروستی کردوه .
- 3 وه په نا ده گرم به په روه رن گار له خراپه و شه پ وزیانی تاریکی شه و کاتیک که دادیت .
- 4 وه له خراپه و شه پ وزیانی (جانووکه ران) که فوو ده که ن به گریکاندا (ساحر و جانووکه ران جۆرک له سیحره کانیا ن ئه وه به که په تیک ده هینن و چه ند گریبه کی لی دده ن و له سه ر هه موو گریبه کدا فوو به کی پیدا ده که ن) .
- 5 وه په نا ده گرم به په روه رن گار له خراپه و شه پ وزیانی هه ر حه سود و به خیلنیک کاتی حه سوودی و ئیره بی ده بات .

سوره تی الناس

به ناوی خوی به خشنده ومیهره بان.

- 1 (ئهی موحه مه د) بلی: په نا ده گرم به په روه رن گاری خه لکی.
- 2 پادشا و مه لیکي هه موو خه لکی .
- 3 په روه رن گار و په رستراوی هه موو خه لکی .
- 4 له خراپه و شه پ وزیانی ئه وه ی که وه سو سه دروست ده کات (مه به ست پی شی یانی نه فرین لیکراوه) و خق په نهان ده کات (هه ر کاتیک یادی خودا بکریت شه ی تان هه ل دیت و خق په نهان ده کات، وهه ر کاتیکیش یادی خودا نه کریت شه ی تان دیت و وه سو سه دروست ده کات) .
- 3 ئه وه ی که وه سو سه ده خاته دل و سینه ی خه لکیه وه .
- 6 له جنو که وه ئاده میزاد (ئه وانه یان که شه ی تان په ف تارن) .

چہند پرسیا ریکی گرنگ له ژبانی موسلماندا

۱ **موسلمان عہدہ کی له کوٹوہ فیر دہ بیت؟** له قورٹان و فہرموودہ صہ حیجہ کانی پیغہ مبر ﷺ کہ له خوئیہ وه قسہ ناکات، به لکو وک قورٹان دہ فہرموویت: ﴿ **إِنَّ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ** ﴾ (النجم: ۴) فہرموودہ کانی پیغہ مبر ﷺ به شیکہ له نیگی خودا، ئہ مش به گویره ی تیگہ شتی هاوہ لان و پیشینه چاکہ کان.

۲ **ئہ گہر جیا پایمان هه بوو، بۆ چ شتک دہ گہ پیننہ وه؟** دہ گہ پیننہ وه بۆ شہرعی خودا، واتا بۆ قورٹان و سوننہ تی پیغہ مبر ﷺ هه روهک خودا دہ فہرموویت: ﴿ **فَإِن نَزَعْنَاهُ فِي شَيْءٍ فَرُدُّهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ** ﴾ (النساء: ۵۹) واته: هه رکات جیا پایمان هه بوو بیگہ پیننہ وه بۆ لای خواو پیغہ مبر هه کی. پیغہ مبریش ﷺ دہ فہرموویت: « **تَرَكْتُ فِيكُمْ أَمْرَيْنِ لَنْ تَضِلُّوا مَا تَمَسَّكْتُم بِهِمَا: كِتَابَ اللَّهِ، وَسُنَّةَ نَبِيِّهِ** » له (الموطأ) دا هاتووه، واته: **"دوو شتم بۆ به حیجہ شتوون گہر دہستان پیوہ بگرن قہت ریگا ون ناکہن، قورٹان و سوننہت"**.

۳ **کۆمہ لی سہرفراز له روژی قیامہ تدا کییہ؟** پیغہ مبر ﷺ دہ فہرموویت: « **وَتَفْتَرُقُ أُمَّتِي عَلَى ثَلَاثٍ وَسَبْعِينَ مِلَّةً كُلُّهُمْ فِي النَّارِ إِلَّا مِلَّةً وَاحِدَةً، قَالُوا: وَمَنْ هِيَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: مَا أَنَا عَلَيْهِ وَأَصْحَابِي** » (احمد و الترمذی). واته: ئومہ تی منیش دہ بیت به حہفتاوی سۆ کۆمہ له وه هه مووی له ئاگردایه یه کیکیان نہ بیت، وتیان ئہ ی پیغہ مبری خودا ئہ و کۆمہ له کین؟ فہرمووی: ئہ وانہن کہ ریگی من و هاوہ لانی منیان کرتووه، ئہ حمہ دو ترمزی.

هه قو راستی ئہ وه یه کہ پیغہ مبر ﷺ و هاوہ لانی له سہری بوون، جا ئہ گہر دہ تہ ویت سہرفراز بیت شوینی ئہ وان بکہ وه واز له هیتانہ ناوہ وه ی شتی نوی بهینہ.

۴ **مہرجہ کانی و ہرگرتنی کردہ وه ی چاک چین؟** مہرجہ کانی: ۱- باوہ پریون به خودا به تہنہا، چونکہ کردہ وه له هاوہ ل پیداکہر و ہرناگیریت. ۲- نیہت پاکی: به وه ی تہنہا بۆ خودات بیت. ۳- شوینکہ وتنی پیغہ مبر ﷺ: دہ بیت به گویره ی رینماییه کانی شہر خودا بپہرستریت. ئہ گہر یه کیک له مہرجانہ کورتی هیتا ئہ واکہ کردہ وه کہ و ہرناگیریت، خوا ی گہ ورہ دہ فہرموویت: ﴿ **وَقَدِمْنَا إِلَى مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَنْثُورًا** ﴾ (الفرقان: ۲۳). واته: کاتیک بینیمان کردہ وه کانیان هه مووی تاوانہ بهر بامان داو پەرشو بلاومان کردہ وه.

۵ **پلہ کانی نایینی ئیسلام چہندن؟** پلہ کانی نایینی ئیسلام سین: ئیسلام، ئیمان، ئیحسان.

۶ **ئیسلام چییہ و ئہرکہ کانی چین؟** ئیسلام: تہ سلیم بوونہ به خودا به یه کتا پہرستی و گوپرایه لی کردنی فہرمانہ کانی و خو بہ ریگردنہ له هاوہ ل دانان و هاوہ ل دانہ ران. ئہرکاکہ نیشی پینجن و پیغہ مبر ﷺ له م فہرموودہ یه دا باسیان دہکات: « **بُنِيَ الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسٍ: شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَإِقَامِ الصَّلَاةِ، وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ، وَحَجِّ الْبَيْتِ، وَصَوْمِ رَمَضَانَ** » (متفق علیہ). واته ئیسلام له سہر پینج پایہ بنیات نراوه: شایہ تیدان به تہنہای خودا به پیغہ مبرایه تی موحہ مہد ﷺ، نوپژکردن، زہکاتدان، حہج کردن و روژووگرتن. بوخاری و موسلیم رویا یه تیان کردووه.

۷ **باوہر چییہ و ئہرکانه کانی چین؟** باوہر: باوہر هیتانہ به دل، گوزارشی زمانہ، کردہ وه ی ئہندامہ کانہ، زیاد دہکات به چاکہ و کم دہکات به خراپہ، قورٹان دہ فہرموویت: ﴿ **لِيَرَدَادُوا** **إِيْمَانًا مَعَ إِيْمَانِهِمْ** ﴾ (الفتح: ۴) واته: **بۆ ئہ وه ی باوہر پان زیاد بکات.** پیغہ مبر ﷺ دہ فہرموویت: « **الْإِيْمَانُ بَضْعٌ وَسَبْعُونَ شُعْبَةً، فَأَفْضَلُهَا قَوْلُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَدْنَاهَا إِمَاطَةُ الْأَذَى عَنِ الطَّرِيقِ وَالْحَيَاءُ شُعْبَةٌ** »

مِنْ الْإِيمَانِ» (مسلم). واته: باوهر چه فتاو ئه وهنده به شه، باشتريانيان وتنى (لا إله إلا الله) يه، كه مه كه شيان لابردي شتيكي سهره پييه كه نازاري خه لگيي بدات و شه رميش به شيكه له باوهر. موسليم ريوايه تي كردوه.

ئه وهى موسلمان له كاته باشه كاني عيباده تدا - وهك رهمه زان - ههستي پيده كات له له شسوكي و دلخوشي به چا كه كردن و دلناخوشي و له شقورسي دواي گونا ه كردن، زيادو كه مكردي باوهر دهسه لمبنيت، خواي گه وره ده فهرمويت: ﴿إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ﴾ (هود: ۱۱۴) واته: چا كه كانت گونا ه كان ده سپنه وه. ئه ركانه كاني باوهر شه شن پيغه مبه ر صلى الله عليه وسلم له م فهرمووده يه دا باسي ده كات: «أَنْ تُوْمِنَ بِاللَّهِ، وَمَلَائِكَتِهِ، وَكُتُبِهِ، وَرُسُلِهِ، وَالْيَوْمِ الآخِرِ، وَالْقَدَرَ خَيْرَ وَشَرِّهِ» (البخاري). واته: باوهر هيئان به (الله)، وبه فريشته كاني، وبه كتيبه كاني، وبه پيغه مبه راني، وبه روژي دوايي، وبه قه دهر چاك و خرايي.

۸ واتاي (لا اله الا الله) چييه؟ باوهر پيوونه به وهى كه جگه له (الله) شايه ني پهرستن نيبه.

۹ نايا خودا له گه ل ئيمه يه؟ به لئ خودا به بينين و بيستن و زانباري و پاراستن و قودره تي خوي له گه لماندايه، به لام زاتي خودا تي كه ل به دروستكراوه كاني نابيت و دروستكراوه كانيش له ده وري ئه ودا نين.

۱۰ نايا خودا به چاو ده بينريت؟ موسلمانان يه كده نكن له سهر ئه وهى كه له م دونيا يه دا خودا نابينريت و ئيمانداران له روژي مه حشرو به هه شتدا ده بينين، خودا ده فهرمويت: ﴿وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَاضِرَةٌ ﴿٢٢﴾ إِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٌ﴾ (القيامة: ۲۲-۲۳) واته: له و روژه دا هه نديك پويي گه ش و جوان ده پوانه په روه ردگاربان .

۱۱ سودي زانيني ناو وسيفه ته كاني خودا چين؟ يه كه م فهرزيك خواي گه وره فهرزي كردوه له سهر به نده كاني ناسيني خودايه، جا هه ركاتي كه خه لگيي خودايان ناسي به گوپره ي پيوست ده بيه رستن، خواي گه وره ده فهرمويت: ﴿فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ﴾ (محمد: ۱۹) واته: بزانه هيچ خودايه ك نيبه (الله) نه بيت و بؤ گونا ه كانت داواي ليخوشبوون بكه. يادكردي خواي گه وره به وهى كه زور به به زه بيه هيووا دروست ده كات، يادكردي به وهى كه سزاكهي زور سه خته ترس له خوا دروست ده كات، يادكردي به وهى كه ته نها ئه و نيعمه ته كاني پي به خشيوين و امان ليده كات سوپاسگوزاري بين.

واتاي پهرستني خواي گه وره به ناو و سيفه ته كاني ئه وه يه كه: بيان ناسيت و واتا كانيان بزانيت وكرده وه يان پي بكه يت، بؤ نمونه: هه نديئ له ناوو سيفه ته كاني هه يه كه موسلمان هه بيت وهك: زانست و به زه بي و دادپه روه ري، هه نديكي تري ناوو سيفه ته كاني خودا باش نيبه بؤ موسلمان كه هه بيت وهك: خوايه تي، خو به گه وره زانين، هه نديك سيفه ت هه ن كه مروژه باشه كه هه يان بيت وهك: به ندايه تي و پيوستي و داواكردي به رامبه ر خواي گه وره، به لام ئه مانه بؤ خواي گه وره ناشين.

خوشه ويسترين كه س لاي خواي گه وره ئه وان هه ن خاوه ني ئه و سيفه تانه ن كه خودا پيي خوشه له به نده دا هه بيت، زور رقي له وان هه يه كه خاوه ني ئه و سيفه تانه ن كه پيي ناخوشه له به نده دا هه بيت، خواي گه وره ده فهرمويت: ﴿وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا﴾ (الاعراف: ۱۸۰) واته: خواي گه وره خاوه ني ناوه جوانه كانه و ئيوه داواي پي بكن، له فهرمووده ي صه حيحيشدا

هاتوره که پیغامبر ﷺ ده فرمویت: «إِنَّ لِلَّهِ تِسْعَةً وَتِسْعِينَ اسْمًا مِائَةٌ إِلَّا وَاحِدًا مَن أَحْصَاهَا دَخَلَ الْجَنَّةَ» (متفق علیه). واته: خوی گه وره نه وودو نو ناوی هه یه، سه د دانه جگه له یه ک، هه رکه س ژماره یان بکات ده چپته به هه شته وه، (متفق علیه) واته ژماردنی نه وه یه: ١- ناوه کانیا ن بوتریت و بژمی ردریت. ٢- تیگه یشتنی و اتا کانیا ن و مه به ست لیان، بۆ نمونه: کاتیک ده لئیت (الحکیم) هه مور شتیکت بده یته ده ست خوا، چونکه هه مور کاره کانی له حکمه ته وه هاتوره، یان که ده لئیت: (القدوس) نه وه ی بیربیته وه که خوی گه وره له هه مور که موکوپیه ک پاکه. ٣- دو عا کردن که دوو جو ره: ١- دو عا کردن بۆ به ده سه ته یانی خیر وه ک عیبادت حسینه، ٢- داوا کردنی پیداویستی.

هه رکه س له قورئان و فرمووده ورد بیته وه ده توانیت ناوه کانی خودا کو بکاته وه و بیان ناسیت، نه وانیش نه مانه ی لای خواره وه ن:

ناو	واتاکی
اللَّهُ	تا که زاته که شایه نی خوی ته ی و په رستن بیت له لایه ن به نده کانیه وه، که واته نه وه په روه ردا ره و په رسترا وه هه موران له به رده م نه ودا زه لیلن، سو جده و کو پو نشی بۆ ده بن و هه مور په رستشیک هه ر بۆ نه وه.
الرحمن	ناوی که نه وه ده رده خات که خودا زۆر زۆر به رهحمو به به زه ییه بۆ هه مور دروستکاره کانی و نه م ناوه تاییه ته به خودا وه، ناییت که س به وه ناوینریت (به لام نه گه ر (عبدی له گه ل بیت ده بیت).
الرحیم	له به نده کانی خو ش ده بیت و به به زه ییه له گه ل ئیمانداراندا له دنیا و ناخره تدا، هیدا یه تی به نده کانی داوه بۆ په رستنی و له قیامه تیشدا ری زیان لیده گریت به به هه شت.
العفو	له گونا ه خو ش ده بیت و سزای به نده نادات نه گه رچی شایه نی سزایه .
الغفور	نه وه که سه یه که تا وان داده پو شیت و نا شکرای ناکات و سزای نادات.
الغفار	زۆر له به نده تا وانباره کانی خو ش ده بیت، که داوای لیخشبوون ده گه ن.
الرؤوف	نه وه پیری به زه یی و رهحمه بۆ هه مور دروستکاره کان له دنیا دا، به لام له قیامه تدا ته نها بۆ به شیکیا نه که ئیماندارانن.
الجلیم	به په له نییه له سزای به نده کانیدا، به لکو لیان خو ش ده بیت که داوای لیخشبوون بکه ن.
التواب	یارمه تی به نده کانی ده دات ته وه بکه ن و لیانی قه بو ل ده کات.
الستیر	تا وانی به نده کانی داده پو شیت، پتی خو شه به نده ش تا وانی خو ی داپو شیت و هی خه لکی تریش نا شکره نه کات.
الغنی	نه وه که سه یه که به ه یچ شیوه یه ک پئو یستی به به نده کانی ناییت، چونکه کامله و سیفه ته کانیشی کاملن و بی که موکوپین، هه روه ها هه مور دروستکاره کان پئو یستیان به نیعمه ت و یارمه تی نه وه یه .
الکریم	زۆر به خشنده یه، نه وه ی بیه ویت ده دات به هه رکه س خو ی حزیکات و هه رچون پتی خو ش بیت به داوا کردن بیت یان بی داوا کردن، له گونا خو ش ده بیت و عه یبه کان ده شاریته وه .
الأکرم	له هه مور که س به خشنده تره، ه یچ وینه ی نییه، هه مور خیریک له وه وه یه، پادا شتی ئیمانداران ده داته وه له چا کیتی خو ی، مؤله نی گونا هباران ده دات و به داوه ری حیسابیان له گه ل ده کات.
الوهاب	به خشنده یه به بی به رامبه ر و به بی غه ره ز، نیعمه ت ده پرتینی به سه ر خه لکیدا به بی داوا کردن.
الجواد	زۆر به که ره مه له گه ل خه لکیدا به تاییه تی ئیمانداران.
الودود	ئیماندارانی خو شده ویت و لیان خو ش ده بیت و نیعمه ت ده پرتینی به سه ریاند او لیان رازی ده بیت و کرده وه کانیا ن و ره ده گریت و خو شه ویستیان ده کات لای خه لک.
المطی	نه وه ی بیه ویت له خه زینه کانی خو ی ده دات به به نده کانی و به تاییه تی ئیمانداران هه روه ها شکل و شیوازی به هه مور دروستکاره کانی به خشیوه .
الواسع	سیفاتی چاکی له ژماردن نایه ن و که س نا توانیت بیان ژمی ریت، زۆر به ده سه لاته، لیخشبوون و رهحمه تی زۆره، چا که و فه زلی زۆره .

الحسن	چاکو و جوانی کاملی هیه له ناو و سیفته و کردهوهکانیدا و دوستکراوهکانیشی له باشترین شیوهدا دوستکردووه و چاکهی لهگهلیاندا کردووه.
الرازق	رۆژی زیندهوهران دهدات و ئەندازهی بۆ داناوه پێش دوستکردنیان.
الرزاق	رۆژی ئەو رۆژ زۆرهو پێش داواکردن رۆژی دهدات و رۆژی تاوانبارانیش دهدات.
اللطيف	خێرو چاکه دهکات بهرامبەر بهندهکانی به زۆر شیوهی نهێنی که به خهیاڵی بهندهدا نایهت، وردو درشتی ههموو شتی که دهزانیت و ههچی لێ ون ناییت.
الخبير	زانباری هیه له بارهی شته شاراوهکانهوه ههروهک ئاشکراکان.
الفتاح	دهرگای خهزینهکانی مولک و رحمهت و رۆژی خۆی دهکاتهوه بۆ شتانی که به زانست و حکمهتی خۆی به شایهنی دهزانیت.
العلیم	زانباری ئەو ههموو شتی که ئاشکراو شاراووه رابردوو و داهاتوو دهگریتوه، دهزانیت و ههچ شتی که شاراووه نییه لهو.
البر	خێرو بهخشندهی زۆر فراوانه و بهوهفایه بۆ بهیامنی خۆی، چاوپۆشی له بهندهکانی دهکات و پارێزگاری لێدهکات و سهری دهخات، چاکهی کهمی لێوهدهگریت و بۆی زیاد دهکات.
الحکيم	شتهکان له جیگای خۆی دادهنیت و ههله ناکات له ههچ شتی که.
الحکم	حوکم دهکات له نێوان بهندهکانی به دادپهروهری و ستم له کهس ناکات و قورئانی دابهزاندووه بۆ ئەوهی بپیته حوکمێ که له نێوان بهندهکانی.
الشاكر	مهدهی ئەوانه دهکات که گوێرایهلی ئەو دهکن، پاداشتی چاکه دهداتهوه ئەگەر کهمیش بیت، پاداشتی سوپاسگوزاری لهسهه نهمهتهکان دهداتهوه به زیادکردنی له دنیاو پاداشتی رۆژی دوايي.
الشکور	شوکرێ بهندهکانی به پاداشت، وهلام دهداتهوهو عیبادهتهکانی لێوهدهگریت و به کردهوهی کهم بهنده پایهدار دهپیت و پاداشتی زیاتر وهردهگریت.
الجميل	جوانه له ناوو سیفته و زات و کردهوهکانیدا بهبێ سنور، ههموو جوانیی دوستکراوهکانیی لهوهوهیه.
الجدید	خاوهنی فخر و بهرزوی پلهوپایهیه له زهوی و ئاسمانهکاندا.
الوحي	بوونهسهری راگرتووه و پشت و پهنای نهمانداریه.
الحميد	سوپاس دهکریت بۆ ناو و سیفات و کارهکانی به نهێنی و ئاشکرا، له خۆشی و ناخۆشییدا، ههه ئەو شایهنی شوکرو سوپاسه و خاوهنی سیفتهی کهماله.
المولی	پهروهگاری پاشا و گهروه و سهرخهری نهمانداریه.
النصير	هههکه سێکی بویت سهری دهخات، کهسێ که ئەو سهری بخت کهس ناتوانیت ژێردهستهی بکات و کهسێ کهسێ کهسێ ژێری بخت کهس ناتوانیت سهری بخت.
السميع	ههموو شتی که دهبستیت هههچنده نزم بیت، ئاشکرا بیت یان شاراووه، ههه دهنگێ که بیت گهورهیه یان بچووک، وهلامی داواکارییهکانی دهداتهوه.
البصير	ههموو شتی که بوونهوهه گهوره بیت یان بچووک دهپینیت.
الشهيد	چاودێر به سهه دوستکراوهکانییهوه، شایهتی تههایی و دادپهوهری خۆیهتی و شایهتی راستگویی نهمانداریان و پێغهمباران و فریشتهکانه.
الرقیب	ئاگاداری بهندهکانیته، ئاگای له کردهوهکانیانه، چاوتروکاندن و نیازی دلپش ئاگاداره.
الرفیق	به بازهیه لهگهڵ بهندهکانیدا لهسههخۆیه له کارهکانیدا بهندهی لهسههخۆی خۆش دهویت و بهوهی بهندهکانی له توانایاندا نییه داویان لیتناکات.
القريب	نزیکه له بهندهکانییهوه به زانیاری و دهسهلاتی خۆی، به رحمهت و سههخستنی موسلمانان لهگهڵ ئەوهشدا له سههرووی عههشی خۆیهتی و تیکهڵ به دوستکراوهکانی ناییت.
النجيب	دوعا داوی داواکاران وهردهگریت به شیوهی حکمهت و زانیاری خۆی دهخواریت.
المقیم	رزق و رۆژی بهنداکی دهدات و پارێزگاری له کردهوهی بهندهکانی دههه به بێ کهموکوپیی.
الحسب	ههموو پێداویستی دنیاو ئاخیرهتی بهندهکانی دابین کردووه و محاسهه بهیان دهکات لهسهه کردهوهکانیان.
المؤمن	شایهتی راستی پێغهمباران دهدات و بهلگه لهسهه راستی بیان دوست دهکات، ههموو هیمهتیه که له دنیاو قیامهتدا ئەو دهیهه خست، نهمانداریان دلپا دهکاتهوه لهوه که زۆریان لێ ناکات و سزایان نادات و نایانترسینیت له رۆژی دوايیدا.

المنان	زۆر بەخشندەو نىعمەت رزقنەر و چاڭكەسازە بەرامبەر بەندەكانى .
الطيب	پاكە و بىڭەردەو كەمالى رەھاي ھەيەو تەنھا خىرو چاڭكەيك ەوردەگرتت كە لە ھەلال كرابىت .
الشافى	شىفاى بەندەو دلەكان دەداتو دەرمانيان بۆ ھەراھەم دىنىتو شىفاش تەنھا لاي ئەوھ .
الحفيظ	پاريزگارى لە ئيماندارو كردهوھەكانى دەكات بە رەھمەتى خۆى و پاريزگارى لە دوستكراوھەكانى دەكات بە دەسەلاتى خۆى .
الوكيل	خاوەن و پشتو پەنای دوستكراوھەكانەو پشتگىرى ئەو ئيماندارانەيە كە لەگەل ھەولى خۆياندا پشت بەو دەبەستن و سوپاسى دەكەن دواى سەرکەوتن .
الغلاق	واتاى ئەوھەيە زۆر دوست دەكات، بەردەوام دوست دەكات .
الخالق	داهىنەرى ھەموو دوستكراوھەكانە بەبى ئەوھى پىشتەر نمونەيان ھەبوپىت
البارئ	ئەو شتانەي بپيارو ئەندازەگىرى لەسەربووھ ھىناويەتە بوون و دوستى كردوون لە نەبوون .
المصور	شىوازى دوستكراوھەكانى ديارى كردووھ بە زانست و ھىكمەت و بەزەيى خۆى .
الرب	پەروەردگارو بەخۆىكەرى خەلكە بە نىعمەتەكانى، دۆستانى خۆى پەروەردە دەكات بە شىئوھەيك دلپان چاڭ دەرجىت، دوستكەرەو خاوەنى مولكەو سەيىدە .
العظيم	لە ناو و سىفاتو زاتىدا زۆر گەورەيە، بۆيە ھەموو دوستكراوھەكان دەبىت بە گەورەي بزائن و ھەرمان و نەھى ئەو بەگەورە بزائن .
القاهر	بەندەكانى زەليل دەكاتو دەبىت بپەرستەن و زالە بەسەرياندا، ھەموو بەندەكان سەر دادەنەوئىن بەرامبەرى .
القهار	وشەيەكى بەھىزترە كە ماناى (القاهر) دەدات .
المهيمن	زالە بەسەر ھەموو شتىكدا و دەبپاريزتت و ئاڭادارىەتى .
العزیز	ھەموو سەربەرزىو دەسەلات بۆ ئەوھ، بەھىزەو كەس بەسەريدا زال نايىت، سەربەرزەو پىويستىشى بە كەس نىيە، بە توانايە و زالە بەسەر دوستكراوھەكانداو ھىچ شتىك بى ھەرمانى ئەو نايىت .
الجبار	ھەموو شتىك بە وىستى ئەوھ، دوستكراوھەكان لە زۆر دەستى ئەودان، بە ھەرمانى ئەو دەرۆن، قەرەبووى لىقەوماوو ھەقىقەت دەكاتو ئاسانكارى بۆ خاوەنى زەھمەت دەكاتو شىفاى نەخۆش دەدات .
المتكبر	گەورەيەو بەربىيە لە ھەموو كەموكوپىيەك، نەفس بەرزەو ستم لە بەندەكان ناكات، زۆرداران ملكەچ دەكات، سىفەتى (الكبرياء) ھەيەو ھەركەس ركارىيە لەگەل بكات سزاي دەدات و پىشتى دەشكىنپىت .
الكبير	گەورە وپايەبەرزە لەزات و سىفات و كردارىدا، وھىچ شتىك لەو گەورەتر نىيە، بەلكو ھەموو شتىك لەئاست گەورەيى وپايەبەرزى ئەودا بچووكە .
الجيبي	خاوەنى شەرمە، كە بگوجىت لەگەل زاتى ئەودا، شەرمى ئەو چاڭكە بەخشىن و سۆزە .
الحي	زىانى تەواو و بەردەوامى ھەيە، سەرەتاو كۆتايى بۆ زىانى نىيە، ھەموو زىانىكى تر ئەو دەبىيەخشىت .
القيوم	راگرى خۆيەتى، پىويستى بە خەلك نىيە، راگرى ھەموو خەلكە لە ئاسمان و زەوى و ھەموان پىويستيان بەوھ .
الوارث	دەمىنتىت لە پاش لەناوچوونى بوونەور، ھەموو شتىك دەگەرپتتەوھ بۆ ئەو دواى ئەمانى خاوەنەكانيان .
الديان	ھەموو خەلكىي ملكەچى ئەون، پاداشتى بەندەكانى دەداتەوھ بە دووقات گەر چاڭكە بگەن و سزاي بەندەكانى دەدات گەر خراپە بگەن يان لىيان خۆش دەبىت .
الملك	ئەمرۆ نەھى و زال بوون ھەر بۆ ئەوھ، چۆن بىيەوتت مامەلە لەگەل دوستكراوھەكانىدا دەكات، ھىچ بەشدار نىيە لە راگرتن و پاراستنى مولكەكەيدا .
المالك	ھەموو بوونەورەو مولكى ئەوھ لە سەرەتاوھ، لە كۆتايىشدا ھەر ھى ئەوھ .
المليك	ماناى خاوەندارىتتى رەھا دەگەيەنتتو لە زاراوھى (الملك) بەھىزترە .
السبوح	پاك و بىڭەردە لە ھەموو كەموكوپىيەك .
القدوس	پاك و بىڭەردە لە ھەموو كەموكوپىيەك، تەنھا ئەو كاملەو وپتەنى نىيە .
السلام	سەلامتە لە ھەموو كەموكوپىيەك لە زاتو ناوو سىفەتو كردهوھەكانىدا، ھەموو ئاشتى دنياو قىامەت ئەو سەرچاوەكەيەتى .
الحق	گومان لە خاويەتى، ناوو سىفەتەكانىدا نىيە، تەنھا ئەو شاينى پەرستەن بە ھەق .
المبين	تاكو تەنھايى و ھىكمەت، رەھمەتى ئاشكرايە و ديارىيە، رىڭاى چاڭ روون دەكاتەوھ بۆ بەندەكانى بۆ ئەوھى بىڭرەنە بەر، رىڭاى خراپىشيان بۆ روون دەكاتەوھ بۆ ئەوھ دووربن لىي .

القوي	ته‌واوی ویست و هیژی ره‌های هه‌یه.
المتمین	زۆر تونده له هیژی توانییدا، له کرده‌وه‌کانیدا هیلاک نابیت و ناره‌حه‌ت نابیت.
القادر	ده‌سه‌لاتی هه‌موو شتیکی هه‌یه، ده‌سته‌وسان نییه له‌به‌رده‌م هیچ شتیکی له ئاسمان و زه‌وییدا، ئەندازه‌ی هه‌موو شتیکی هه‌ر ئه‌وه‌ده‌یکات.
القدیر	به‌واتای (القادره)، به‌لام له زمانه‌وانییشدا وشه‌یه‌کی به‌هیژتره‌ بۆ ده‌سه‌لاتی خوا.
المقدر	زۆر به‌ده‌سه‌لاته و ئەندازه‌ی هه‌موو شتیکی ده‌کات و دروستی ده‌کات به‌گوێره‌ی زانیاریی خۆی.
العلي	به‌رزه له زات و کرده‌وه‌وه‌ ده‌سه‌لاتدا، هه‌موو شتیکی له ژیر ده‌سه‌لاتی ئه‌وه‌ دایه‌وه‌ هیچ شتیکی له‌سه‌روو ئه‌وه‌وه نییه.
التمثال	هه‌موو شتیکی زه‌لیله له‌به‌رده‌م به‌رزیی ئه‌ودا، هیچ شتیکی له‌سه‌روی ئه‌وه‌وه نییه، هه‌موو شتیکی له ژیر ئه‌وه‌یه و له‌ژیر ده‌سه‌لاتی ئه‌ودایه.
المقدم	شته‌کان له شوێنی خۆیان داده‌نیت و پیشیان ده‌خات به‌حیکمه‌تی خۆی، هه‌ندێ خه‌لکی ده‌خاته پیش هه‌ندیکی تر له‌پله‌دا به‌رحمه‌تی خۆی.
المؤخر	سزای به‌نده‌کانی نواده‌خات مه‌تا ته‌وبه‌ بکه‌ن و به‌ویست و حیکمه‌تی خۆی شته‌کان پاش و پیش ده‌خات.
المسعر	به‌های شته‌کان زیاده‌که‌م پێده‌کات و به‌ویست و حیکمه‌تی خۆی.
القابض	رۆحی زینده‌وه‌ران ده‌کێشیت و رۆحی خه‌لکیش ده‌گرێته‌وه‌وه له‌که‌سانیک ویستی له‌سه‌ر بیت و فراوانیشی ده‌کات بۆ که‌سانیکێ تر.
الباسط	رحمه‌ت و به‌خشینی فراوانه‌وه‌ درگای ته‌وبه‌ی کراوه‌یه بۆ تاوانباران.
الأول	هیچ شتیکی له پیش ئه‌وه‌وه بوونی نه‌بووه، هه‌موو دروستکراوه‌کان ئه‌وه‌ دروستی کردوون و سه‌ره‌تایه‌ک نییه بۆ بوونی ئه‌وه.
الأخر	هیچ له‌ دوا‌ی ئه‌وه‌وه نییه، هه‌ر ده‌می‌نیت، هه‌موو شتیکی له‌سه‌ر رووی زه‌وی بۆ لای ئه‌وه‌ ده‌گه‌رێته‌وه‌وه، کۆتاییه‌ک نییه بۆ بوونی ئه‌وه.
الظاهر	له‌سه‌روو هه‌موو شتیکه‌وه‌یه و زاله‌ به‌سه‌ر هه‌موو شتیکه‌دا.
الباطن	نابینریت، به‌لام له‌خه‌لکه‌وه‌ نزیکه‌و ئاگاداریانه.
الوتر	ته‌نهایه، هاوه‌لی نییه‌وه‌ هاوینته‌ی نییه.
السید	گه‌وره‌یی ره‌های هه‌یه به‌سه‌ر دروستکراوه‌کانییدا، خودایانه‌وه‌ خاوه‌نیانه، ئەوانیش به‌نده‌وه‌ دروستکراوی ئه‌ون.
الصدد	سه‌رداریکێ ره‌هایه، هه‌موو بوونه‌وه‌ر روو ده‌که‌نه ئه‌وه‌ بۆ پێویستییه‌کانیان، رۆحی به‌خه‌لکی ده‌دات و پێویستی به‌ رۆحی نییه.
الواحد	به‌ته‌نها ئه‌وه‌ سیفاتی که‌مال تێدایه‌وه‌ هاوبه‌شی نییه له‌وه‌دا، وینته‌ی نییه، هه‌ر بۆیه‌ ته‌نها ئه‌وه‌ شایه‌نی په‌رستنه.
الأحد	
الإله	په‌رستراوه به‌هه‌ق، هه‌ر ئه‌وه‌ به‌ته‌نها شایه‌نی په‌رستنه.

۱۲ نایا جیاوازی چیه له نێوان ناو و سیفه‌ته‌کانی خوای گه‌وره‌دا؟ ناو و سیفه‌ته‌کانی خوای

گه‌وره له‌وه‌دا هاوبه‌شن که به‌هه‌ردووکیان دروسته (په‌نا بگه‌ریت به‌خودا) و (سویندیشیان پێ بخوریت)، به‌لام چه‌ند جیاوازیه‌کیان له‌نیواندا هه‌یه گه‌رنه‌گه‌رنیان ئه‌مانه‌ن: یه‌که‌م: دروسته به‌ناوه‌کانی خودا دوعا و پارانه‌وه‌ بکریت و دروستیشه و وشه‌ی (عبد) بخه‌يته پیشیان‌وه‌، به‌لام له‌گه‌ل سیفه‌ته‌کانیدا ئه‌مانه‌ دروست نین، بۆ نموونه دروسته بلّیت: (عبدالکریم) به‌لام دروست نیه بلّیت (عبدالکریم) وه دروسته نزا و پارانه‌ بکه‌یت و بلّیت: (یا کریم) به‌لام دروست نیه بلّیت: (یا کریم)، دووه‌م: ناوه‌کانی خوای گه‌وره سیفه‌تیشیان لێوه وه‌رده‌گه‌ریت وه‌ک (الرحمن) سیفه‌تی (الرحمة) ی لێوه وه‌رده‌گه‌ریت، به‌لام سیفه‌ته‌کانی خوای گه‌وره ناویکیان لێوه وه‌رناگه‌ریت که له‌قورئان و سوننه‌دا نه‌هاتبیت،

وهك سيفه تی (الاستواء) ناوی (المستوي) لیوه وهرناگیریت، سیهه م : کرداره کانی خوی گه وره ناویکیان لیوه وهرناگیریت که له قورئان وسوننه تدا نه هاتبیت، وهك کرداری (الغضب) ناوتریت یه کیک له ناوه کانی خوی گه وره (الغاضب) ه، به لام سیفه ته کانی خوی گه وره له کرداره کانیوه وهرده گیریت، وهك سیفه تی (الغضب) بۆ خوی گه وره بریار ددهین، چونکه (الغضب) له کرده وه کانی خوی گه وره یه .

۱۳ باوه رهینان به فریشته کان واتای چییه؟ باوه رهینانی ته واو به بوونیان و خوی گه وره دروستی کردوون بۆ عیبادت کردن و به جیهینانی فرمانه کانی ﴿عِبَادٌ مُّكْرَمُونَ﴾ (النبياء: ۲۷) واته: (فریشته کان) بهنده ی ریزدارن و گوپرایه لی فرمانی خوا دهن وله قسه دا پیشی ناکه ون وئه وان به فرمانه کانی خوا کارده کن. **باوه رهینان به فریشته کان چند شتیك له خو ده گریت:** ۱- باوه رهینان به بوونیان. ۲- باوه رهینان به که سانیکیان که ناویان ده زانین وهك (جبریل) ۳- بروابوون به و سیفه ته بیان که دهیزانین وهك ئه وهی له قه باره دا گه وره ن. ۴- بروابوون به تایبه تمه ندیتی کاری هه ندیکیان وهك (ملك الموت).

۱۴ قورئان چییه؟ وتهی خودایه، خویندنه وهی عیبادته، له وه هاتووه و بۆ لای ئه وه ده گه ریته وه، خوی گه وره به وشه و دهنگ گوزارشتی کردووه، جو بره نیل لی بیستووه و به پیغه مبه ری ﷺ گه یاندووه، هه مو کتیبه ئاسمانییه کان وتهی خودان.

۱۵ نایا له بهر قورئان واز له فرموده کانی پیغه مبه ر ﷺ بهینین؟ نه خیر، چونکه خوی گه وره له قورئاندا فرمانی کردووه که فرموده وهریگرین و کاری پی بکهین ﴿وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا﴾ (الحشر: ۹) واته: ئه وهی پیغه مبه ر ﷺ بۆ هیانوان بیکن، وئه وهشی نه هیتان لیده کات وازی لی بهینن. فرموده راقه ی قورئان ده کات، زۆریک له ورده کاری شه ربعت نازانریت گه فرموده نه بیت، وهك نوپژکردن، پیغه مبه ر ﷺ ده فرمویت: «أَلَا إِنِّي أُوتِيتُ الْكِتَابَ وَمِثْلَهُ مَعَهُ، أَلَا يُوشِكُ رَجُلٌ شَبَعَانٌ عَلَىٰ أُرْجِكِيهِ يَقُولُ: عَلَيْكُمْ بِهَذَا الْقُرْآنِ، فَمَا وَجَدْتُمْ فِيهِ مِنْ حَلَالٍ فَأَحْلُوهُ، وَمَا وَجَدْتُمْ فِيهِ مِنْ حَرَامٍ فَحَرِّمُوهُ» (أبو داود) واته: من قورئانم بۆ هاتووه وهه روه ها ئه وهشی وهکو ئه وه (که مه به ست پی فرمانه ده یه) له گه لیدا بۆم هاتووه، ئه گه ری ئه وه هه یه کابرایه کی ورگ تیر له سه ر قه نه فه که ی دانیشیت وبلیت: ته نها قورئان وهرگرن، ئه وهی له ودا حه لاله حه لالی کن، ئه وهشی له ودا حه رامه حه رامی بکن .

۱۶ باوه رهینان به پیغه مبه ران واتای چییه؟ باوه رهینانی ته واو به وهی که خودا بۆ هه ر ئومه تیك پیغه مبه ریکی ناردووه له خویان، بانگیان ده کات بۆ په رستنی خودای تاک و ته نها، هه روه ها باوه ر نه بوون به غه یری خودا، باوه رپوون به وهی که هه موویان راستر راستگون، برپاپیکراون، رینیشاندهرن، به رپژن، پاکن، هیدایه تدر او هیدایه ت دهرن، په یامه که یان گه یاندووه، باشترین خه لکن و پاریزراون له وهی هاوه ل بۆ خودا په یدا بکن هه ر له مندالییه وه تا مردن.

۱۷ جو ره کانی شه فاعه ت له روژی قیامه تدا چهنن؟ گه وره ترینیان (الشفاعة العظمی) یه، واته شه فاعه ته گه وره که، ئه ویش له وهستانی روژی هه شردایه دوا ی ئه وهی خه لک په نجا سا ل چاوه رپوانی دهن دادگایی بکرین، پیغه مبه ر موحه ممه د ﷺ شه فاعه ت لای خودا

دهکات و داوا دهکات دادگایی دست پی بکات، ئه وهش تاییه ته به گه وره مان (موحه ممه د) وَعَلَيْهِ، ئه وهش (مقام المحمود) ه که په یمانی پی دراوه بیدریتی.

دوهم: شه فاعه ت کردن بؤ کرده وهی ده رگای به هشت، یه که م که سیش ده رگای به هشتی بؤ ده کریته وه پیغه مبه رمان موحه ممه د وَعَلَيْهِ و یه که م ئومه تیش که ده چنه به هشته وه ئومه تی ئه وه.

سیهم: شه فاعه ت بؤ که سانیک که فه رمانی نارندیان بؤ دوزه خ ده رکاوه و به هوی شه فاعه ته وه ناچنه دوزه خه وه.

چوارهم: شه فاعه ت بؤ که سانیکی موسلمانای گونا هبار که له دوزه خدان ده ریکرین لی.

پینجه م: شه فاعه ت بؤ به رز کرده وهی پله ی به هشتی به کان، ئه م سیانه ی دوا یی تاییه ت نییه به پیغه مبه ر موحه ممه د وَعَلَيْهِ، به لکو بؤ پیغه مبه رانی تر و شه هیدو پیاوچا کانی شه، به لام هه ر له وان له پیشتره.

شه شه م: شه فاعه ت بؤ که سانیک به بی لیپرسینه وه بچنه به هشته وه.

حه وتهم: شه فاعه ت بؤ که مکرده وهی سزای سه ر کافران که تاییه ته به پیغه مبه ر موحه ممه د وَعَلَيْهِ وه که شه فاعه ت بؤ مامی خوی ئه بوتالیب.

دوا ی ئه مانه خوی گوره به ره می خوی که سانیکی زور که له ژماره نایه و له سه ر یه کتا په رستی مردوون و گونا هبارن و له دوزه خدان ده ریان ده هیئ و ده یانخاته به هشته وه.

۱۸ نایا ره وایه داوا ی یارمه تی وشه فاعه ت له زیندوان بکه ین؟ به لئی، شه رعیش هانی خه لکی ده دات یارمه تی یه کتری بده ن، خودا ده فه رمویت: ﴿وَتَعَاوَنُوا عَلَىٰ آلِهِ وَالتَّقْوَىٰ﴾ (المائدة: ۲)، واته: هاریکاری یه کتر بن له چاکه و پاریزکارییدا، پیغه مبه ریش وَعَلَيْهِ ده فه رمویت: ﴿وَاللَّهُ فِي عَوْنِ الْعَبْدِ مَا كَانَ الْعَبْدُ فِي عَوْنِ أَخِيهِ﴾ (مسلم)، واته: خوی گوره یارمه تیده ری بنده ده بیئت مه تاوه کو بنده له یارمه تی برا که یدا بیئت، شه فاعه تیش به واتای که وتنه به ینه وهیه، واته هه ولئی به جیه یینانی کاریک بؤ یه کیکی تر که له توانایدا نییه، خوی گوره ده فه رمویت: ﴿مَنْ يَشْفَعُ شَفَاعَةَ حَسَنَةَ يَكُنْ لَهُ نَصِيبٌ مِنْهَا﴾ واته: هه رکه س شه فاعه تیکی باش بکات به شیکی پاداشتی به رده که ویئت، پیغه مبه ر وَعَلَيْهِ ده فه رمویت: ﴿اشْفَعُوا تُؤَجَّرُوا﴾ (بخاری)، واته: شه فاعه ت بکه ن پاداشت وهرده گرن.

شه فاعه ت کردنیش چند مه رجیکی هه یه:

۱- داوا کردنی شه فاعه ت ده بیئت له که سیکی زیندوو بیئت، چونکه مردوو داوا ی زیندوی گوی لی نییه، خوی گوره ده فه رمویت: ﴿إِنْ تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دَعَاءَكُمْ وَلَوْ سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ﴾ (الفاطر: ۱۴). واته: (گه ر داوایان له مردووان) لی بکه ن گویان لی تان نییه، ئه گه ر گویان لی تان بیئت داوا کانتان - ناتوانن - جیه جی بکه ن، ئه ی چو ن داوا له مردوو ده کریت له کاتی کدا ئه و خوی پیویستی به دوعای زیندووانه، چونکه کرده وهی ته واو بووه و ته نها تووشی خیر ده بیئت له ریگای دوعاو چاکه ی تره وه، پیغه مبه ر وَعَلَيْهِ ده فه رمویت: ﴿إِذَا مَاتَ ابْنُ آدَمَ انْقَطَعَ عَمَلُهُ إِلَّا مِنْ ثَلَاثٍ صَدَقَةٌ جَارِيَةٌ أَوْ عِلْمٌ يُنْتَفَعُ بِهِ أَوْ وَلَدٌ صَالِحٌ يَدْعُو لَهُ﴾ (مسلم) واته: که مروث مرد کرده وه و چاکه ی نامینیت له سی شت نه بیئت: خیریکی به رده وام، زانستیک سوودی پی بگه یه نیئت، یان کورپیکی سالیج دوعای بؤ بکات.

۲- به شیوهیهك بیټ وتهکانی دیاری بیټ و لیټی تی بگهیت. ۳- داوالیکراو حازر بیټ. ۴- له توانایدا بیټ. ۵- داوای شتی دونیا بیټ. ۶- شتیکی رهوا بیټ و زیانی نه بیټ.

۱۹ جوړهکانی (توسل) چین؟ یه کهم: رهوایه و جائیزه که سی جورن: ۱- (توسل) به ناو سیفته تهکانی خودا بۆ لای خودا. ۲- (توسل) بۆ لای خودا به کردهوی چاکه، وهک به سهرهاتی سی که سی نه شکه وته که. ۳- (توسل) بۆ لای خودا به دوعای موسلماننی چاکی زیندوو که گومان وایه دوعای گیراییټ.

دووه م: جائیز نییه و حه رامه، که دوو جوړه: ۱- داوا کردن له خودا به جاهی پیغه مبه ر ﷺ یان پیاوچاک وهک بلایی: خودایه داوات لیده که م به جاهی پیغه مبه ر ﷺ یان به جاهی حوسه ین بۆ نمونه، راسته جاهو حورمه تی پیغه مبه ر ﷺ لای خوی گه وره زور گه وره یه، به لام هاوه لان که زور سوورن له سهر چاکه کانیکی بی بارانییان تووش بوو دوعایان نه کرد به جاهی پیغه مبه ر ﷺ نه که رچی قه بره که ی له ناویاندا بوو، به لام داوایان کرد له عه بیاسی مامی پیغه مبه ر ﷺ که دوعایان بۆ بکات. ۲- داواکردنی شت له خوی گه وره به سویند خواردن به پیاوچاکان وهک بلایی: داوات لی ده که م خوی به فلان که س یان به حه قی فلان که س، نه مه رهوا نییه، چونکه سویند خواردنه به غهیری خودا که جائیز نییه و داواکردنه به هه قی بنده یه که نه و بنده هیچ هه قیکی نیه له سهر خودا، چونکه ته نا به هوی نه وه وه که بنده یه که عیاده تی خودا دهکات نابیته خاوهن هه ق له سهر خوا.

۲۰ واتای باوه ره یانان به روژی دوا یی چییه؟ باوه رپی ته واو به وهی که روو دهدات نه مه ش زور شت له خو ده گریټ وهک باوه رپیون به مردن و سزای قه برو نیعمه تی قه بر، نه فخی صور، وهستانی روژی قیامهت، بلاوکردنه وهی نامه ی کرده وهکان، دانانی ته رازوو، پردی سیرات، حهوز، شه فاعهت، دواتریش بۆ به هه شت و دوزه خ.

۲۱ نیشانه گه ورهکانی هه لسانی قیامهت چییه؟ پیغه مبه ر ﷺ ده فهرمویت: «إِنَّهَا لَنْ تَقُومَ حَتَّى تَرَوْنَ قَبْلَهَا عَشْرَ آيَاتٍ فَذَكَرَ الدُّخَانَ وَالْجَالَ وَالِدَابَّةَ وَطُلُوعَ الشَّمْسِ مِنْ مَغْرِبِهَا وَتُرُوءَ ابْنِ مَرْيَمَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَيَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ وَثَلَاثَةَ خُسُوفٍ خُسُوفٍ بِالْمَشْرِقِ وَخُسُوفٍ بِالْمَغْرِبِ وَخُسُوفٍ بِجَزِيرَةِ الْعَرَبِ وَآخِرُ ذَلِكَ نَارُ تَخْرُجُ مِنَ الْيَمَنِ تَطْرُدُ النَّاسَ إِلَى مَحْشَرِهِمْ» (مسلم) واته: قیامهت نایهت هه تا (ده) نیشانه له پیشدا نه بینن: دووکه ل، دهجال، (الدابة) حه یوانه که، هه له اتنی خو ر له خو رئاواوه، دابه زینی عیسی کوری مه ریه م، یه نجوج و مه نجوج، سی روچوون: روچوونیک له روژه لات، یه کیک له روژئاواو یه کیک له دورگی عه ره بی، دواهه مینیان ناگریکه له یه مه ن خه لکی راوده نیټ بۆ شوینی حه شر.

۲۲ گه وره ترین فیتنه و به لا چییه که به سهر خه لکی دیت؟ پیغه مبه ر ﷺ ده فهرمویت: «مَا بَيْنَ خَلْقِ آدَمَ إِلَى قِيَامِ السَّاعَةِ أَمْرٌ أَكْبَرُ مِنَ الدَّجَالِ» (مسلم) واته: له ئاده م تا قیامهت له فیتنه ی دهجال گه وره تره خراپتر نییه.

دهجال ئاده میه له ئاخ زه ماندا دیت و له نیو چاوانی نووسراوه (ک ف ر) هه موو موسلمانیک ده یخوینیته وه، چاوکی کویره - لای راستی - وهک تری هه لئوقیوه، له سه ره تا دا وهک پیاوچاک خو ی نیشان دهدات، دواتر ئیدیعی پیغه مبه رایه تی و دواتر خوییه تی دهکات.

بانگی خه لکی دهکات بۆ باوه پهیئان پیی، دواى ئه وهى به درۆى دهخه نه وه ئه ویش ده پوات و پاره و مالیان دواى ده جال ده که ویت و به بی سامان ده میننه وه، دواتر ده چیت بۆ لای قه ومیکى ترو بانگیان دهکات و باوه پری پیده هیئین و ئه ویش فه رمان به ئاسمان دهکات باران ده باریت و فه رمان به زه وى دهکات گيا ده پوینیت، کاتیک دیت ئاوو ئاگرى له که لدايه و ئاوه که ی ئاگره و ئاگره که ی ئاویکی سارده، جا له سه ر هه موو موسلمانیک پیویسته په نا بگریت به خودا له دواى هه موو نویتیک - دوعایه کی سوننه ت هه یه که له دواى ته حیات ده خونیریت له باره یه وه - هه روه ها سه ره تای سوره تى (الكهف) بخوینیت هه رکات بینى و له زه مانى ئه ودا بوو، هه روه ها هه ولى خو لادان بدات بۆ ئه وه ی له فیتنه ی به دوور بیت، پیغه مبه ر صَلَّى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده فه رمویت: « مَنْ سَمِعَ بِالْجَلِّ فَلْيُنْأَعْنَهُ، فَوَاللَّهِ إِنَّ الرَّجُلَ لَيَأْتِيَهُ وَهُوَ يَحْسِبُ أَنَّهُ مُؤْمِنٌ فَيَتَّبِعُهُ مِمَّا يَبْعَثُ بِهِ مِنَ الشُّبُهَاتِ » (أبو داود) واته: هه رکه س باسی هاتنى ده جالی بیست با خو ی لی لادات، سویند به خوا که سانیک ده چن بۆ لای - ره نگه بۆ شه پرکردن بیت - وا ده زانن ئیماندارن، به لام شویتى ده که ون به هۆى ئه وه هه موو دوولیانه و شو به انه ی که هه یه تی.

(چل) روژ له سه ر زه ویددا ده مینیته وه، روژی یه که می به سالیك، دووه می به مانگیك، سییه می هه فته یه که و روژه کانی تری وه ک روژی ئاسایی وان، هه موو شارو جیگایه کیش ده گه ریت جگه له مه که و مه دینه نه بیت، دواى ئه وه عیسا داده به زیت و ده یکو زیت.

۲۳ ئایا به هشت و دۆزه ئیستا هه ن؟ به لئی، خواى گه وره دروستى کردوون پیش دروستى کردنى مرۆف، له ناویش ناچن و ده مینین، خواى گه وره هه ندیک خه لکی دروست کردوه بۆ به هشت به ره حمى خو ی و هه ندیکیشی دروست کردوه بۆ دۆزه خ به دادوه ری خو ی، هه مو انیش ئاسانکاری بۆ ده کرین بۆ ئه وه ی بۆی دروستکراوه .

۲۴ باوه پوون به قه در واتای چیه؟ باوه پری ته واو به وه ی که هه موو خپرو خراپه یه که ته نها به ویستی خودا روو ده دات، ئه وه ی خودا بیه ویت ده یکات، پیغه مبه ر صَلَّى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده فه رمویت: « لَوْ أَنَّ اللَّهَ عَذَّبَ أَهْلَ سَمَاوَاتِهِ وَأَهْلَ أَرْضِهِ عَذَابَهُمْ وَهُوَ غَيْرُ ظَالِمٍ لَهُمْ، وَلَوْ رَحِمَهُمُ كَانَتْ رَحْمَتُهُ خَيْرًا لَهُمْ مِنْ أَعْمَالِهِمْ، وَلَوْ أَنْفَقْتُ مِثْلَ أَحَدِ ذَهَبًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ مَا قَبِلَهُ اللَّهُ مِنْكَ حَتَّى تُؤْمِنَ بِالْقَدَرِ وَتَعْلَمَ أَنَّ مَا أَصَابَكَ لَمْ يَكُنْ لِيُخْطِئِكَ، وَأَنَّ مَا أَخْطَأَكَ لَمْ يَكُنْ لِيُصِيبَكَ وَلَوْ مَتَّ عَلَيَّ غَيْرُ هَذَا لَدَخَلْتُ النَّارَ » (أحمد وأبو داود) واته: ئه گه ر خودا ئه شکه نه جی هه موو خه لکی ئاسمانه کان و زه وى بدات ده توانیت به بی ئه وه ی سته می لی کرد بیت، ئه گه ر به زه یی پیاندا بیته وه، چاکتر بو یان له کرده وه کانی خو یان، ئه گه ر به قه د شاخی ئو حود ئالتون بدهیت له ری خوادا، لیى وه رناگریت هه تا باوه پ به قه در نه هیئیت و بزانیت ئه وه ی که تووشی بووه هه ر تووشت ده بوو ئه وه شی تووشت نه بووه قه ت تووشت نه ده بوو، ئه گه ر باوه پت به مه نه بیت کاتیک ده مریت ده چیته ناو ئاگره وه .

باوه پهیئان به قه در چوار شت ده گریته وه: ۱- باوه پوون به وه ی که خواى گه وره وردو درشتی هه موو شتیکی زانیوه . ۲- باوه پوون به وه ی که خواى گه وره نووسیویه تی له (لوح المحفوظ) دا، پیغه مبه ر صَلَّى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده فه رمویت: « كَتَبَ اللَّهُ مَقَادِيرَ الْخَلَائِقِ قَبْلَ أَنْ يَخْلُقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِخَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ » (مسلم) واته: خواى گه وره ئه ندازی دروستکراوه کانی نووسیوه له (لوح المحفوظ) دا (۵۰) سال پیش دروستکردنى زه وى و ئاسمانه کان. ۳- ویستی خواى گه وره دینه

دی و هیچ شتیگ توانای گه راندنه وهی نییه، ئه وهی بیهویتی ده بییت و ئه وهی نهیهویتی نابیت. ۴- ته نها خودا هموو شته کانی دروست کردوه و غهیری خوئی دروستکراوی ئه وه.

۲۵ نایا خه لگ تواناو ئیرادهی راسته قینه یان ههیه؟ به لئی خه لگی ویست و ئیراده و توانای هه لیزاردنیان ههیه، ج به لام ئه مانهش له ویستی خودا ده رناچن، خودا ده فره مویت: ﴿وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ﴾ (التکریر: ۲۹) و پیغه مبه ریش ﷺ ده فره مویت: «اعْمَلُوا فِكْلٌ مُبْسِرٌ لِمَا خُلِقَ لَهُ» (متفق علیه) واته: کرده وه بکه ن، هه رکه س یارمه تی ده دریتی بۆ ئه وهی که بۆی دروست کراوه. خوای گه ورهش عه قل و چاوو گوئی پی به خشیوین بۆ ئه وهی چاک و خراب جیا بکه ینه وه، نایا هیچ که سیکی عاقل ههیه دزیی بکات و بلئی له قه ده ردا خوا له سه ری نووسیوم؟ ئه گه ر واش بلیتی خه لگ پاساوی دزیی نازانن سزا ده دریت و پیی ده لئین: خوای گه وره سزاشی له سه ر نووسیوی، قه ده رکردن به پاساوی خراپه جائیز نییه و به دروخسته وهی قورئانه، خودا ده فره مویت: ﴿سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ (الانعام: ۱۴۸) واته: ئه وانه ی که هاوه ل بۆ خودا داده نین ده لئین ئه گه ر خودا ویستی له سه ر بوایه ئیمه هاوه لمان بۆ دانه دنا، هه روه ها بابو باپیرانی شمان هاوه لی دانه دنا بۆ خودا... به و شیوه یه ئه وانه ی پیش ئه وانیش پیغه مبه رانیان به دروخسته وه.

۲۶ ئیحسان چیه؟ پیغه مبه ر ﷺ له وه لامی ئه وهی لیان پرسی ئیحسان چیه؟ فره مووی: «أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ، فَإِنَّكَ إِنْ لَا تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكَ» (مسلم) واته: (خودا بپه رستی وه که ئه وهی که ده بیینی، ئه گه ر نه بیینی ئه و تو ده بینیت).

۲۷ به شه کانی یه کخوا په رستی چه نندن؟ به شه کانی یه کخوا په رستی سی به شن: ۱- یه کخوا په رستی له په روه رگاریتیدا ئه وهش باوه پ به وهی ته نها خودا دروستکه رو رۆزیده رو مرینه رو ژینه ره و.. هتد، ئه م جو ره کافره کان پیش هانتی پیغه مبه ر ﷺ باوه پریان پیی هه بوو. ۲- یه کخوا په رستی له په رستراویتییدا: په رستنی ته نها خودا نوژیو رۆژوو و نهر و خیر ته نها بۆ ئه و بییت... هتد، بۆ به دیه یانی ئه م خاله پیغه مبه ران وکتیبه کانی نیردراون. ۳- یه کخوا په رستی له ناو سیفه ته کانی خودا: ئه وهش باوه پریونه به وهی که خوای گه وره و پیغه مبه ره که ی له ناو سیفات دیارییان کردوه بۆ خودا به بی گۆرینی ده قه کانی و وازه ینان له باوه پریون پیی، یان شو به اندن له سیفه ته کانییدا.

۲۸ وه لی کتیبه؟ باوه پداری چاکی به ته قوایه، خوای گه وره ده فره مویت: ﴿إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ (الذین: ۳۱) ﴿أَمِنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ﴾ (یونس: ۶۲-۶۳) واته: ئاگادار وه شیاربن که دۆسته کانی خودا له دواپۆژدا هیچ ترس و بیمیکیان له سه ر نیه و دل زویر و خه فته تباریش نابن، ئه وانه ئه و که سانه ن که باوه پی ته وایان هیناوه و خوشیان ده پاریزن (له قه ده غه کراوه کانی خودا)، وه پیغه مبه ر ﷺ ده فره مویت: «إِنَّمَا وَلِيُّ اللَّهِ وَصَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ» (متفق علیه) واته: (لایه نگرو پشتگیری من خوای گه وره یه و پیاوچا کانی باوه پدارانه).

۲۹ چی له سه ر ئیمه پیویسته به رامبه ر هاوه لاتی پیغه مبه ر ﷺ؟ ئه وهی له سه رمانه خو شمان بوین و داوی ئه وه بکه ین خودا لیان ره زای بییت به وتنی - ﷺ - و ته و ده رونمان پاک بییت به رامبه ریان، باسکردنی چا که کانیان، باس نه کردنی ئه و فیتنه ی له نیوان خو یاندا روویداوه،

قاییلی هه‌له بوون، به‌لام هه‌ولیانداوه هه‌ق بپینکن، ئه‌وانه‌ی هه‌قیان پینکاوه دوو پاداشتیان هه‌بو ئه‌وانه‌ی نه‌یان پینکاوه یه‌ک پاداشت و هه‌له‌که‌ی خوا لیلی خو‌ش ده‌بیئت، ئه‌وه‌نده چاکه‌یان هه‌یه که هه‌له‌کانیان بتوینیتته‌وه، ئه‌وانیش چاک و چاکترین هه‌یه، باشت‌ترین ده که‌سه‌که‌یه به‌م شیوه‌یه ریز بوون: (ئه‌بویه‌کر، عومه‌ر، عوسمان، عه‌لی، ته‌له‌ح، زوبیر، عه‌بدو‌پرچه‌مانی کورپی عه‌وف، سه‌عه‌دی کورپی ئه‌بی وه‌ققاص، سه‌عه‌دی کورپی زه‌ید، دوایی ئه‌بو عوبه‌یده‌ی جه‌رپا‌ح، دوایی کۆچه‌ریه‌کان - موهاجرین - به‌گشتی، دوایی ئه‌وانه‌ی به‌شداری به‌دریان کرد له موهاجرین و ئه‌نسا‌ر دوایی ئه‌نسا‌ر، دوایی هاوه‌لانی تر)، پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمو‌یت: « لا تَسُبُّوا أَصْحَابِي قَوْلَ الَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَوْ أَنَّ أَحَدَكُمْ أَنْفَقَ مِثْلَ أُحُدٍ ذَهَبًا مَا أَدْرَكَ مُدَّ أَحَدِهِمْ وَلَا نَصِيفَهُ » (متفق علیه) واته: جوین به‌هاوه‌لانی مه‌ده‌ن، سویند به‌خوا ئه‌گه‌ر یه‌کی له ئیوه به‌قه‌ده ئو‌حود ئالترین ببه‌خشی به‌قه‌ده مشتکی ئه‌وان، به‌لکو نیو مشتت ئه‌وان خیری ناگات، هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمو‌یت: «مَنْ سَبَّ أَصْحَابِي فَعَلَيْهِ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ» (الطبرانی) واته: هه‌رکه‌س جوینی دا به‌هاوه‌لانی نه‌فه‌رتی خوداو فره‌شته‌کان و خه‌لکی لی بیئت.

۳۰ نایا زیاده‌رۆیی بکه‌ین له پیا‌ه‌لانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌و ئه‌ندازه‌یه زیاتر که خوا پیتی به‌خشیوه‌؟ گومانی تیدا نییه که پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌رێزترین و باشت‌ترین که‌سه له دونیادا، به‌لام ناتوانین زیاده‌رۆیی بکه‌ین له وه‌سف کردن و پیا‌ه‌لانییدا وه‌ک گاوه‌کان کردیان له وه‌سفی پیغه‌مبه‌ر عیسا‌دا سه‌لامی خوی لبیئت، چونکه نه‌هی کردوه له‌و کاره، پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمو‌یت: « لا تُظْرُونِي كَمَا أَظْرَتِ النَّصَارَى ابْنَ مَرْيَمَ فَإِنَّمَا أَنَا عَبْدُهُ، فَقُولُوا: عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ » (بخاری) واته: زیاد مه‌رۆن له وه‌سف کردنی مندا وه‌ک گاوه‌کان کردیان ده‌رباره‌ی عیسا‌ی کورپی مه‌ریه‌م، من به‌نده‌ی خوام ئیوه‌ش بلین: به‌نده‌و پیغه‌مبه‌ری خودا .

۳۱ نایا ئه‌هلی کیتاب ئیماندارن؟ گاوه‌ر جوله‌که‌و شوینکه‌وتوانی ئاینه‌کانی تر بیباوه‌رین هه‌تا ئه‌گه‌ر شوین ئاینیک بکه‌ون که له بنه‌ره‌تدا راست بووه، هه‌رکه‌س واز له ئاینه‌که‌ی خوی نه‌هینیت دوای هاتنی پیغه‌مبه‌ر موحه‌مه‌د ﷺ و موسلمان نه‌بیئت، بیباوه‌ره ﴿ وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴾ (آل عمران: ۸۵) واته: خوی گه‌وره جگه له ئیسلام ئاینیکی تر له که‌س قه‌بول ناگات، ئه‌گه‌ر موسلمان باوه‌ری وانه‌بوو که بیباوه‌رین یان شکی هه‌بوو له‌وه‌ی نایا ئه‌و دینه‌ی - ئیستا - له‌سه‌رینی به‌تاله ئه‌وا له ئیسلام ده‌رده‌چیت، چونکه رازی نه‌بووه به‌وه‌ی که خوداو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی به‌بیباوه‌ری داناون، خوی گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ، مِنَ الْأَحْزَابِ فَالْتَأَرْ مَوْعِدُهُ ﴾ (هود: ۱۷) واته: هه‌رکه‌س باوه‌ری پی نه‌هینا له‌گروه‌کان ده‌چیته‌ ناگه‌روه. پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمو‌یت: "والذي نفس محمد بيده لا يسمع بي أحد من هذه الأمة ولا يهودي ولا نصراني ثم يموت ولم يؤمن بي إلا كان من أصحاب النار" (مسلم) واته: سویند به‌وه‌ی نه‌فسی منی به‌ده‌سته هه‌رکه‌سێک هاتنی من بیستیت له‌م ئومه‌ته‌و جوله‌که‌و گاوه‌ر باوه‌رم پینه‌هینیت ده‌بیته‌ خه‌لکی دۆزه‌خ.

۳۲ نایا دروسته‌ سته‌م له‌بیباوه‌ر بکریت؟ دادگه‌ری واجبه ﴿ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ ﴾ (النحل: ۹۰) واته: خوی گه‌وره فه‌رمان به‌ دادگه‌ری و چاکه‌کردن ده‌کات. سته‌مکردنیش حه‌رامه، له فه‌رمووده‌ی قودسیدا خوی گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت: « إِنِّي حَرَمْتُ الظُّلْمَ عَلَى نَفْسِي وَجَعَلْتُهُ بَيْنَكُمْ حَرَمًا فَلَا تَظَالُمُوا » (مسلم) واته: سته‌مکردن له‌سه‌ر خۆم حه‌رام

کردوه و له نیوان ئیوهشدا حهرامم کردوه، کهوابوو ستهم له یه کتری مهکن. ئەو کهسهی ستهمی لیدهگریته ههقی خوی وهردهگریتهوه له ستهمکار له روژی دوایی، پیغهمبەر ﷺ دهفهرمویت: « أَتَدْرُونَ مِنَ الْمُفْلِسِ » قَالُوا: الْمُفْلِسُ فِينَا مَنْ لَا دِرْهَمَ لَهُ وَلَا مَتَاعَ، فَقَالَ: «إِنَّ الْمُفْلِسَ مِنْ أُمَّتِي يَأْتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِصَلَاةٍ وَصِيَامٍ وَزَكَاةٍ وَيَأْتِي قَدْ شَتَمَ هَذَا وَقَذَفَ هَذَا وَأَكَلَ مَالَ هَذَا وَسَفَكَ دَمَ هَذَا وَضْرَبَ هَذَا فَيُعْطَى هَذَا مِنْ حَسَنَاتِهِ وَهَذَا مِنْ حَسَنَاتِهِ فَإِنْ فَنِيَتْ حَسَنَاتُهُ قَبْلَ أَنْ يُفْضَى مَا عَلَيْهِ أُخِذَ مِنْ خَطَايَاهُمْ فَطُرِحَتْ عَلَيْهِ ثُمَّ طُرِحَ فِي النَّارِ » (مسلم)، واته: ئایا دهزانی موفلیس کییه؟ وتیان: لهناو ئیمه دا موفلیس کهسیکی بی پارهو شتومه که، فهرمووی: موفلیسی ئوممهتی من ئەو کهسهیه له روژی قیامهتدا نوژیرو روژیرو و زهکاتی پییه، بهلام جوینی بهو داوه بوختانی بۆ ئەو کردوهو مالی ئەمی خواردوه، مالی ئەوی خواردوهو ئەوی کوشتوهو له یهکی تری داوه، جا چاکهکانی بهسەر خاوهن ههقهکاندا دابهش دهگریتهو کاتیکی چاکهیه نهما پیش ئەوهی قهززهکانی بداتهوه، له گوناھی ئەوان دهخریته سهر ئەم، فری دەدریته ناگرهوه تۆله سهندنهوه لهناو ئازهلانیشدا ههیه.

۳۳ بیدعه چیه؟ ئین رهجهب دهلیت: ئەوهی له دیندا دروست کراوه و زیادکراوه هیهچ بنهمایهکی نییه له دیندا، بهلام ئەگر بنهمایهکی ههبیته به بیدعه دانانریته ئەگه رچی به گویرهی زمانهوانی به بیدعه لهقهلام بدریته.

۳۴ ئایا بیدعهی حهسهنه له ئایندا ههیه؟ قورئان فهرمووده زهمی بیدعه دهکن به مهفهومه شهرعیهه کهی که ههر شتیکی له ئایندا دابهینریته و بنهمایهکی له ئایندا نییه، پیغهمبەر ﷺ دهفهرمویت: « وَمَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرًا فَهُوَ رَدٌّ » (متفق علیه) واته: ههرکهس عیبادهتیکی کردو فهرمانی ئیمه ی لهسهر نهبوو وهرناگریته، ههروهها دهفهرمویت: « فَإِنَّ كُلَّ مُحَدَّثَةٍ بِدْعَةٍ وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ » (ابوداود) واته: ههموو داهینراویکی بیدعهیهو ههموو بیدعهیه که گومراییه.

ئیمامی مالیک له واتای بیدعهدا دهلیت: ههرکهس له دیندا داهینراویکی دروست بکات و پیی باش بیته ئەو پیی وایه پیغهمبەر ﷺ خیانهتی کردوه له گه یاندنی په یامه کهی، چونکه خوی گهوره دهفهرمویت: ﴿ الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَمَّتْ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي ﴾ (المائدة: ۳) واته: ئەمرو ئاینه کهی ئیوهم تهواو کردو نیعمهتی تهواوم پییه خشین.

ههندیکی فهرمووده هه ن به باشه باسی بیدعه دهکن، بهلام تهنها به واتا زمانهوانیه کهی، ئەویش ئەو شتانهیه که له دیندا خویان هه ن، بهلام لهبیر کراون و پیغهمبەر ﷺ هانی خه لکی داوه به بیرهنانهوهی و زیندروکردنهوهی وهک دهفهرمویت: « مَنْ سَنَّ فِي الْإِسْلَامِ سُنَّةً حَسَنَةً فَلَهُ أَجْرُهَا وَأَجْرُ مَنْ عَمِلَ بِهَا بَعْدَهُ مِنْ غَيْرِ أَنْ يَنْقُصَ مِنْ أَجْرِهِمْ شَيْءٌ » (مسلم) واته: ههرکهس له ئیسلامدا شتیکی باش دابهینریته ئەوه پاداشت وهردهگریتهو پاداشت له بهرامبەر کارپیکردنیدا له لایه خه لکییهوه وهردهگریته بهبی ئەوهی له پاداشتی هیهچ لایه کهم بیتهوه. ههر بهم واتایه که خه لیفه عومه له باره ی تهراویحهوه دهلیت: باشترین بیدعهیه، چونکه نوژی تهراویح به جهماعهت پیشتر دانرابوو، پیغهمبەر ﷺ هانی خه لکی دابوو بۆ کردنی و خۆشی سی شو به جهماعهت کردی و دوایی وازی لی هینا له ترسی ئەوهی فهرز بکریته، دواتر خه لیفه عومه خه لکی کۆکردهوهو کردی به سوننهت.

۳۵ جۆره‌کانی دووپوویی چه‌ندن؟ دوو جۆر: **۱-** له‌بیروباوه‌پدا (گه‌وره): ئه‌وه‌ش به‌جۆریکه‌ که‌ به‌ئاشکرا خۆی به‌موسلمان نیشان بدات وله‌ناخه‌وه‌ بئ‌ بپوا بئیت، ئه‌مه‌ش خاوه‌نه‌که‌ی له‌ ئیسلام ده‌رده‌کات، ئه‌گه‌ر هه‌رکس به‌و شیوه‌یه‌ به‌مریت به‌ بیباوه‌پری ده‌مریت، خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموئیت: ﴿إِنَّ الْمُنْفِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ﴾ (النساء: ۱۴۰) واته‌: دووپووه‌کان له‌ چینی ژیره‌وه‌ی دۆزه‌خن.

له‌سیفه‌ته‌کانی دووپووه‌کان: ده‌یانه‌وئیت خوای گه‌وره‌ وئیمانداران بخه‌له‌تینن، گالته‌ به‌ئیمانداران ده‌که‌ن، پشتگیری بیباوه‌پ ده‌که‌ن دژی موسلمانان، چاکه‌کانی خۆیان بۆ به‌رژه‌وه‌ندیی دنیاویه‌.

۲- دووپوویی له‌ کرده‌وه‌دا (بچوک): که‌ خاوه‌نه‌که‌ی باوه‌پداره‌، به‌لام ترسی ئه‌وه‌ی لی‌ ده‌کریت سه‌ریکیشیت بۆ دووپوویی گه‌وره‌، ئه‌گه‌ر خاوه‌نه‌که‌ی ته‌وبه‌ نه‌کات، خاوه‌نی ئه‌م جۆره‌ش چه‌ند سیفه‌تیکی هه‌یه‌: درۆزنه‌، په‌یمان شکینه‌، زیاده‌په‌وی له‌دووبه‌ره‌کیدا ده‌کات، په‌یمان ناباته‌ سه‌ر، خیانه‌ت له‌ ئه‌مانه‌ت ده‌کات، هه‌ر بۆیه‌ هاوه‌لان ترسیان هه‌بوو له‌ دووپوویی که‌ کرده‌ی، ئیبنو موله‌یکه‌ ده‌لی: (۳۰، سی) هاوه‌لی پیغه‌مبه‌رم ﷺ بینی که‌ هه‌موویان له‌ دووپوویی له‌ نه‌فسی خۆیاندا ده‌ترسان.

ئیه‌راهیمی ته‌یمی ده‌لئیت: هه‌رکات وته‌کانم به‌راورد ده‌که‌م له‌گه‌ل کرده‌وه‌کانم ترسی دووپوویی ده‌که‌وئته‌ دلم. حه‌سه‌نی به‌سه‌ری ده‌لئیت: هه‌رکس له‌ دووپوویی به‌ترسیت ئیمانداره‌ و هه‌رکس لی‌ بئ‌ خه‌م بئیت دووپووه‌. ئیمامی عومه‌ر له‌حوزه‌یفه‌ی پرسى (خوایان لی‌ پازی بئیت): سوئندت ده‌دم به‌ خوا ئایا پیغه‌مبه‌ر ﷺ ناوی منی پئ‌ نه‌وتی له‌ ناو ناوی دووپووه‌کاندا؟ وتی: نه‌خیر، دواى تۆش ئه‌مه‌ به‌ که‌س نالئیم.

۳۶ گه‌وره‌ترین گونا‌ه‌ چیه‌؟ هاوه‌ل په‌یداکردنه‌ بۆ خودا، خودا ده‌فه‌رموئیت: ﴿إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾ (لقمان: ۱۳) واته‌: هاوه‌ل په‌یداکردن سته‌میکی گه‌وره‌یه‌، کاتیک پیغه‌مبه‌ر ﷺ لیان پرسى چ تاوانیک زۆر گه‌وره‌یه‌؟ فه‌رمووی: ئه‌وه‌یه‌ که‌ هاوشیوه‌یه‌ک بۆ خودا دابنئیت که‌ ئه‌و تۆی دروست کردووه‌. (متفق علیه‌).

۳۷ جۆره‌کانی (الشرك) هاوه‌ل دانان چه‌ندن؟ دوانن:

۱- گه‌وره‌: که‌ خاوه‌نه‌که‌ی له‌ ئیسلام پئ‌ی ده‌رده‌چئیت و خودا لی‌ خۆش نابئیت - هه‌تا ته‌وبه‌ نه‌کات - چونکه‌ خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموئیت: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ (النساء: ۴۸) واته‌: خوای گه‌وره‌ له‌وه‌ خۆش نابئیت هاوه‌لی بۆ دابنئیت، به‌لام جگه‌ له‌وه‌ له‌ هه‌موو شت خۆش ده‌بئیت، **ئه‌و جۆره‌ش چوار به‌شی هه‌یه‌: أ-** هاوه‌لدانان له‌ دوعاکردن و داواکردندا. **ب-** هاوه‌لدانان له‌ نیه‌تدا، وه‌ک ئه‌وه‌ی چاکه‌ بۆ غه‌یری خودا بکه‌یت. **ج-** هاوه‌لدانان له‌ گوێرایه‌لیدا، وه‌ک به‌قسه‌کردنی زانایه‌ک له‌حه‌لال کردنی ئه‌وه‌ی خودا حه‌رامی کردووه‌ وله‌حه‌رامکردنی ئه‌وه‌ی خوا حه‌لالی کردووه‌. **د-** هاوه‌لدانان له‌ خۆشه‌ویستییدا، وه‌ک ئه‌وه‌ی که‌سه‌یکت به‌قه‌در خودا خۆشبوئیت.

۲- بچوک: ئه‌مه‌ش خاوه‌نه‌که‌ی له‌ ئیسلام ده‌رناچئیت که‌ دوو به‌شه‌: **یه‌که‌م:** ئاشکرا: که‌ له‌وتندا په‌و ده‌دات وه‌ک: سوئندخواردن به‌ غه‌یری خودا یان بلئ‌ی ئه‌گه‌ر خودا و تۆ حه‌ز بکه‌ن، یان بلئ‌: ئه‌گه‌ر خودا و فلان که‌س نه‌بونایه‌، یان له‌کرده‌وه‌دا وه‌ک: له‌ ده‌ست کردنی

ئەلقەو پەت بۆ پاراستن ولادانى بەلا وناپەرەھەتتە، يان نوشتەو نال ھەلۋاسىن لە ترسى چاوپىس، بە شووم زانىنى گيانلە بەرانو بالندەو شوپىن و ناوو. ھتد. **دوۋەم**: شاراۋە: ۋەك لە نىھتدا روو دەدات، نمونەى پيا كردن.

۳۸ جياۋزى نيوان ھاۋەلدانانى گەرەو بچوك چىيە؟ جياۋزىيەكانيان: ھاۋەلدانانى گەرەو خاۋەنەكەى بە كافر لە قەلەم دەدەرىت و لە قىيامەتدا بە ھەتا ھەتايى لە ئاگردا دەمىننەتەو، بەلام ھاۋەلدانانى بچوك خاۋەنەكى موسلمانەو بە ھەتا ھەتايى لە ئاگردا نامىننەتەو، ھەرۋەھا ھاۋەلدانانى گەرەو ھەموو كەردەو چاگەكان بەتال دەكاتەو، بەلام بچوك تەنھا ئەو كەردەوئەى لەگەلدا بوو، بەلام جيارپى ھەيە لە بارەى ئەوئەى ئايا ھاۋەلدانانى بچوك بەبى تەوبە لىي خۆش دەبىت ۋەك گوناھە گەرەكان يان تەنھا بە تەوبە ۋەك ھاۋەلدانانى گەرەو لىي خۆش دەبىت، لە ھەردوو حالەتەكەدا شتەكە زۆر ترسناكە.

۳۹ ئايا پىگا ھەيە بۆخۆپاراستن لە ھاۋەلدانانى بچوك، يان كەفارەتى ھەيە دواى پوۋدانى؟ بەلى، خۆپاراستن لە پيا كردن ئەوئەى كە نىھتت بۆ خدا بىت، بۆ شتىكى كەمىشى بە دوعا كردن، پىغەمبەر ﷺ دەفەرموئەت: « أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا هَذَا الشَّرْكَ، فَإِنَّهُ أَخْفَى مِنْ دَيْبِ التَّمَلِّ. فَقِيلَ لَهُ: وَكَيْفَ تَتَّقِيهِ وَهُوَ أَخْفَى مِنْ دَيْبِ التَّمَلِّ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: قُولُوا: اللَّهُمَّ إِنَّا نَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ نُشْرِكَ بِكَ شَيْئًا نَعْلَمُهُ وَنَسْتَغْفِرُكَ لِمَا لَا نَعْلَمُ »، (أحمد) واتە: ھاۋەلدانانى بچوك - رىا - خۆتانى لى بپارىزن، ھەرچەندە لە تەپەى پىي مېروولە شاراۋەترە، وتيان: ئەى چۆن خۆمانى لى بپارىزن كە ئەوئەندە شاراۋەيە ئەى پىغەمبەرى خدا ﷺ؟ فەرموئە: " بلىن: خودايە ئىمە پەنا دەگىن بە تۆ كە ھاۋەلت بۆ پەيدا بگەين بە ئاگايى خۆمان، داۋاى لىخۆشبوونت لىدەكەين لەوئەى كە ئاگادار نىن، بەلام بۆ كەفارەتى سوئند خواردن بە غەيرى خودا، پىغەمبەر ﷺ دەفەرموئەت: « مَنْ حَلَفَ بِاللَّاتِ وَالْعُزَّىٰ فَلْيُقَلِّ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ » (متفق عليه) واتە: ھەر كەس سوئندى بە لات و عوزا خوارد با بلىت: (لا اله الا الله) ھەرۋەھا بۆ كەفارەتى بەشوم زانين، پىغەمبەر ﷺ دەفەرموئەت: « مَنْ رَدَّتْهُ الطَّيْرَةُ مِنْ حَاجَةٍ فَقَدْ أَشْرَكَ. قَالُوا: فَمَا كَفَّارَةُ ذَلِكَ؟ قَالَ: « أَنْ تَقُولَ: اللَّهُمَّ لَا خَيْرَ إِلَّا خَيْرُكَ وَلَا طَيْرَ إِلَّا طَيْرُكَ، وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ » (أحمد). واتە: ھەر كەس بە ھۆى بەشوم زانىنى شتىكەو وازى لە كارەكەى خۆى ھىنا ئەو ھاۋەلى بۆ خدا پەيدا كەردو، وتيان: ئەى كەفارەتەكەى چىيە؟ فەرموئە: كەفارەتەكەى ئەوئەى بلىت: خودايە ھىچ خىرىك نىيە جگە لە ھى تۆ، ھىچ خراپەيەك نىيە جگە لەوئەى تۆ قەرارى بدەيت، ھەرۋەھا ھىچ خودايەك نىيە جگە لە تۆ.

۴۰ جۆرەكانى بىباۋەرى چەندن؟ دوو جۆرە:

- ۱- بىباۋەرى گەرەو، لە ئىسلام خاۋەنەكەى دەباتە دەرەو كە پىنج جۆرە:
 - أ- بەدروختنەوئەى پىغەمبەران وكتىبەكانيان. ب- باۋەرنەكەردن لەگەل ئەوئەى لە دلەو بە راستى دەزانىت. ج- گومان ھەبوون. د- ۋەرنەگرتنى ھەق. ه- دوپرووى.
- ۲- بىباۋەرى بچوك: ئەويش ۋەك گوناھە گەرەكانى ۋەك كوشتنى موسلمان بە ناھەق، ئەم جۆرەش خاۋەنەكى لە ئىسلام ناباتە دەرەو.

۴۱ حوكمى نەزى چىيە؟ پىغەمبەر ﷺ نەزى پى باش نەبوو، دەفەرموئەت: « إِنَّهُ لَا يَأْتِي بِخَيْرٍ » (البخارى) واتە: ھىچ خىرىكى بەدەست نايەت. ئەمە كاتىك نەزىكە تەنھا بۆ خدا

بیت. جا ئه گهر نه زره که بۆ قه بریک بوو، یان پیاوچاکیک ئه وه حه رامه و دروست نییه که س ئه و نه زره بیاته سه ر.

۴۲ حوکمی چوون بۆ لای فالچی و قاوه گره وه چیه؟ حه رامه، ئه گهر چووه لایان بۆ ئه وه ی سودمه ند بیت، به لام باوه ری پی نه کردن ئه و ا چل رۆژ نوێزی قه بول نا کریت، پیغه مبه ر ﷺ ده فه رمویت: « مَنْ أتی عَرَا فَا فَسَّأَلَهُ عَنْ شَیْءٍ لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةٌ أَرْبَعِينَ لَیْلَةً » (مسلم) واته: هه رکه س بجیته لای فالچی و پرسیا ری شتیکی لی بکات چل رۆژ نوێزی لیوه رنا گیریت، به لام ئه گهر باوه ری پیکردن به وه ی که عیلمی غه یب ده زانن ئه و ا بیباوه ر ده بیت، پیغه مبه ر ﷺ ده فه رمویت: « مَنْ أتی عَرَا فَا أَوْ كَاهِنًا فَصَدَّقَهُ بِمَا یَقُولُ فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أَنْزَلَ عَلَی مُحَمَّدٍ » (ابوداود) واته: هه رکه س چوو بۆ لای فالچی و قاوه گره وه و باوه ری پی کردن به وه ی که ده یلین، ئه و ا بیباوه ر به وه ی هاتوته خواره وه بۆ موحه ممه د ﷺ.

۴۳ چ کاتیگ داواکردنی باران له ئه ستیره کان هاوه لدانانی گه وه یان بچوکه؟ هه رکه س بروای وابوو که ئه ستیره به بی ویستی خوی گه وه کاریگه ری هه یه و بارانه که ی دایه پال ئه ستیره وه ک بللی به بی ویستی خوی گه وه ئه وه هاوه لدانانی گه وه یه، به لام ئه گهر پی وابوو ئه ستیره به ویستی خوا کاریگه ری هه یه له سه ر باران و خوی گه وه کردوو یه تی به هۆکاری باران بارین و له کاتی ده رکه وتنی فلان ئه ستیره دا باران ده باریت، ئه وه هاوه لدانانی بچوکه، چونکه ئه ستیره ی کردوه به هۆکار به بی به لگه یه کی شه رعی و ژیری، به لام دانانی به نیشانه ی هاتنی وه رزه کان و نزیک بوونه وه ی باران بارین جائزه .

۴۴ چ ئه رکیگ هه یه به رامبه ر کاربه ده ستی موسلمانان؟ واجبه گوێپراه لیان بینو به قسه یان بکه ین له کاتی خۆشی و ناخۆشییدا، به ره نگار بوونه وه شیان جائز نییه ئه گهر سه مه یس بکه ین، دوعایان لی نه که ین، وازنه هیئین له به قسه کردنیان، دوعای باشبوون و له ش ساغی و هیدایه تیان بۆ بکه ین، پیمان و ابیت گوێپراه لیان به شیکه له گوێپراه لی خودای گه وه ئه گهر فه رمان به خراپه نه که ن، گهر فه رمانیان به خراپه کرد حه رامه به قسه یان بکه ین له وه فه رمانه دا، به لام له فه رمانه کانی تر دا واجبه به قسه یان بکه ین، هه رچه ند له تواناماندا هه بوو. پیغه مبه ر ﷺ ده فه رمویت: « تَسْمَعُ وَتَطِيعُ لِلْأَمِيرِ وَإِنْ ضُرِبَ ظَهْرُكَ وَأُخِذَ مَالُكَ فَاسْمَعْ وَأَطِعْ » (مسلم)، واته: گوێ ده گریت له ئه میرو فه رمانی به جی ده هیئیت هه تا ئه گهر پشتت به ر قامچی که وت و مالت برا گوێپراه ل به و فه رمان به جی به ینه .

۴۵ ئایا ره وایه پرسیا ره حیکمه تی خوا بکه ین له نه یی و فه رمانه کانیدا؟ به لی به مه رچیک باوه رکردن و به جیه یئانی فه رمانی له سه ر نه وه ستابیت، به لکو ته نها بۆ زیاتر دلنیا بوون و جیگر بوون له سه ر هه ق بیت، به لام ملکه چی ته و او و پرسیا ره نه کردن نیشانه ی به ندایه تی راسته قینه و باوه ری ته و او به حیکمه تی خوی گه وه هه ره ک هاوه لان و ابوون.

۴۶ مه به ست له م ئایه ته چیه ﴿ مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ مِنْ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ مِنْ نَفْسِكَ ﴾ (النساء: ۷۹)؟ و اتای (حسنة) نیعمه ته، و اتای (سئئة) به لاو ناخۆشییه و هه ردووکیان هه ر لای خوی گه وه بریا دراون، چاکه و نیعمه ت ده دریته پال خودا، چونکه داویتی به به نده که ی، خوی گه وه خراپه شی له به ر حیکمه تیک دروست کردوه و ئه و حیکمه ته ش هه ر چاکه یه، که واته کرده وه کانی خوی گه وه هه موو چاکن.

پیغمبر ﷺ ده فەرمویت: « وَالْخَيْرُ كُلُّهُ فِي يَدَيْكَ وَالشَّرُّ لَيْسَ إِلَيْكَ » (مسلم). واتە: خیر ھەمووی لە نێوان ھەردوو دەستی تۆدان و خرابەش لە تۆوە نییە، کردەوێکانی بەندە خودا دروستی کردوون، بەلام لە ھەمان کاتدا بەندەش دەیانکات و لێی بەرپرسیارە، خوای گەورە دەفەرمویت: ﴿ فَأَمَّا مَنْ أَعْطَىٰ وَاتَّقَىٰ ﴿٥﴾ وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَىٰ ﴿٦﴾ فَسَنِيَرُهُ لِّلْبَاسِرَىٰ ﴿٧﴾ ﴾ (اللبل: ۵-۷) واتە: ھەرکەس خیر بکات و تەقوای خودا بکات و باوەڕ بە ئیسلام بەینیت، ئاسانکاریی بۆ دەکەین بۆ گرتنەبەری رێگای راست و ئاسان.

٤٧ ئایا دەبیت بلێی فلانەکەس شەھیدە؟ دیاریکردنی کەسیک و ناوانی بە شەھید وەک حوکمدان وایە بەوێی کە دەچیتە بەھەشتەو، رێزەوی ئەھلی سوننەتیش وایە کە بە ھیچ کەسیکی دیاریکراو نەلێن بەھەشتییە یان جەھەننەمی، جگە لەوێ پیغمبەر ﷺ فەرمووبیتی کە ئەھلی بەھەشتە یان جەھەننەم، چونکە راستیی شاراوێیە و ناتوانین بزانی کە مرۆف— لەسەرچی مردوو و کردەوێکانی پێش مردن حسیین و نیهتیش تەنھا خودا دەزانیت، بەلام ھیواداری ئەوین کە چاکەخواز بچیتە بەھەشتەو و ترسی ئەو مان ھەیه خرابەکار بچیتە دۆزەخ.

٤٨ ئایا دروستە بە موسلمانێکی دیاریکراو بلێی بیباوەرە؟ دروست نییە حوکمدان بەسەر موسلمانێکی دیاریکراو بە بیباوەرێ و موشریک و دووڕوویی، ئەگەر بە ناشکرا بەلگەئێ ئەوانەئێ لەسەر نەبوو، رێگرەکانیشی تێدا نەبوو، شتە شاراوێکانیشی بۆ خودا واز لێدەھێن.

٤٩ ئایا دروستە بە دەوری غەیری کەعبەدا بسورپیتەو؟ ھیچ شوینیک لەسەر زەویدا نییە کە جائیز بیت بە دەوریدا بسورپیتەو و تەواف بکەیت جگە لە کەعبەئێ پێرۆز، ھەرۆھا دروست نییە ھیچ شوینیکێ تر بەوینەئێ ئەو مامەلە بکەئێ ھەرچەند بەرپزبیت، ھەرکەس تەوافی بە دەوری شتیکی تر دا کرد ئەو تەوانبارە.

کرده‌وه‌کانی دل

خوای گه‌وره دلی وهك پادشا دروست کردوه و نه‌ندامه‌کانی تری له‌ش وهك سه‌ریازی نه‌وان، جا هه‌رکات پادشا چاك بوو سه‌ریازه‌کانیشی چاك ده‌بن، پیغه‌مبه‌ر عَلَيْهِ السَّلَام ده‌فه‌رموئیت: «وَأَنَّ فِي الْجَسَدِ مُضْغَةً إِذَا صَلَحَتْ صَلَحَ الْجَسَدُ كُلُّهُ، وَإِذَا فَسَدَتْ فَسَدَ الْجَسَدُ كُلُّهُ أَلَا وَهِيَ الْقَلْبُ» (متفق علیه). له هاشدا پارچه گوشتیک هه‌یه، هه‌رکات چاك بوو هه‌موو له‌ش چاك ده‌بیئت و هه‌رکات خراب بوو هه‌موو له‌ش خراب ده‌بیئت، نه‌ویش دلّه. چونکه دل جیگای باوه‌رو ته‌قوایه و هه‌ر نه‌و جیگای بیباوه‌ری و شیرک و دوو‌پووییه، پیغه‌مبه‌ر عَلَيْهِ السَّلَام ده‌فه‌رموئیت: «التَّقْوَى هَاهُنَا - وَيُشِيرُ إِلَى صَدْرِهِ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ -» (مسلم) واته: ته‌قوا لی‌ره دایه... سی جار ئاماژه‌ی به سینگی موباره‌کی خوی ده‌کرد.

■ نیمانیش: باوه‌ره‌ینان وگوفتارو کرداره، باوه‌ری دل وگوفتاری زمان، هه‌روه‌ها کرداری دل و نه‌ندامه‌کان.

دل باوه‌ر ده‌هینیت و بپوا ده‌کات، به‌و هویه‌وه شه‌هادت به‌سه‌ر زماندا دیت، دوا‌ی کرده‌وه‌کانی تری دل دروست ده‌بیئت، وهك: خو‌شه‌ویستی، ترس، په‌جا، زمان زیکر ده‌کات و قورئان ده‌خوئینیت و نه‌ندامه‌کانی سو‌جده‌و روکوع ده‌بن و هه‌ر کرده‌وه‌یه‌کی ترکه له خودا نزیکیان بکاته‌وه، چونکه وهك وتمان نه‌ندامه‌کان شری‌نکه‌وتووی دلن، هه‌ر شتی‌ک له دلدا جیگیر بوو ده‌بیئت نیشانه‌کانی له‌سه‌ر نه‌ندامه‌کانی تری له‌ش ده‌رکه‌ویئت به‌هه‌ر شیوه‌یه‌ک بیئت له شیوه‌کان.

■ مه‌به‌ستم‌ان له کرده‌وه‌کانی دل نه‌وانه‌یه که سه‌رچاوه‌که‌یان دلّه و په‌یوه‌ندیان به‌دلّه‌وه هه‌یه، گه‌وره‌ترینیشیان باوه‌ره‌ینانه به‌خودای گه‌وره که له دل‌دایه و باوه‌ره‌ینان ملکه‌چی و دان پیدانان به‌شیکن له و باوه‌ره، نه‌مه جگه له‌م خو‌شه‌ویستی خودا که له دلی به‌نده‌دا دروست ده‌بیئت هه‌روه‌ها ترس و ره‌جا، گه‌رانه‌وه‌و پشت به‌ستن، ئارامگرتن ویه‌قین و خشوع و چه‌نده‌های تر.

■ هه‌موو کرده‌وه‌یه‌کی دل پیچه‌وانه‌که‌ی نه‌خو‌شیه‌کی دلّه، بۆ نموونه: نیه‌تپاکی دژه‌که‌ی ریایه، یه‌قین دژه‌که‌ی گومانه، خو‌شه‌ویستی دژه‌که‌ی رق لی‌بوونه‌وه‌یه و به‌و شیوه‌یه، جا نه‌گه‌ر چاك کردنی دلی خو‌مان پشتگویی بخه‌ین تاوان له‌سه‌ری که‌له‌که ده‌بی و له ناوی ده‌بن، پیغه‌مبه‌ر عَلَيْهِ السَّلَام ده‌فه‌رموئیت: «إِنَّ الْعَبْدَ إِذَا أَخْطَأَ خَطِيئَةً نُكِبَتْ فِي قَلْبِهِ نُكْتَةٌ فَإِنْ هُوَ تَزَعَّ وَاسْتَعْفَرَ وَتَابَ صُفِلَتْ فَإِنْ عَادَ زِيدَ فِيهَا وَإِنْ عَادَ زِيدَ فِيهَا حَتَّى تَعْلُو فِيهِ فَهُوَ الرَّانُ الَّذِي ذَكَرَ اللَّهُ: ﴿كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾» (الترمذی) واته: به‌نده کاتیک تاوان ده‌کات خالیکی ره‌ش له‌سه‌ر دلی دروست ده‌بیئت، گه‌ر ته‌ویه‌ی کرد لا ده‌چیت، نه‌گه‌ر دووباره و سی‌باره‌ی کرده‌وه‌و به‌رده‌وام بوو، خالّه‌کان زیاد ده‌بیئت هه‌تا وهك په‌رده‌یه‌کی ره‌شی لی دیت و له قورئاندا ده‌فه‌رموئیت: ﴿كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ (المطففين: ۱۴)، مه‌به‌ست له (ران) داپوشینی دلّه وهك په‌رده‌یه‌ک، هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموئیت: «تُعْرَضُ الْقِئَنُ عَلَى الْقُلُوبِ كَالْحَصِيرِ عُوْدًا عُوْدًا فَأَيُّ قَلْبٍ أَشْرَبَهَا نُكِبَتْ فِيهِ نُكْتَةٌ سَوْدَاءٌ وَأَيُّ قَلْبٍ أَنْكَرَهَا نُكِبَتْ فِيهِ نُكْتَةٌ بَيْضَاءٌ حَتَّى تَصِيرَ عَلَى قَلْبَيْنِ عَلَى أَبْيَضٍ مِثْلَ الصَّفَا فَلَا تَضُرُّهُ فِتْنَةٌ مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ وَالْآخِرُ أَسْوَدٌ مُرْبَادًا كَالْكَوْزِ مُجْحِيًّا لَا يَعْرِفُ مَعْرُوفًا وَلَا يَنْكُرُ مُنْكَرًا إِلَّا مَا أَشْرَبَ مِنْ هَوَاهُ» (مسلم)، واته: دلّه‌کان تووشی فیتنه‌ی یه‌ک له دوا‌ی یه‌ک ده‌بن، جا هه‌ر دلّیک تووشی خراپه بوو خالیکی ره‌شی تیدا دروست ده‌بیئت و هه‌ر دلّیک ریگری له‌خراپه کرد خالیکی سپی تیدا دروست ده‌بیئت، تا وای لی‌دیت ده‌بن به‌دوو جو‌ر دل: سپی وهك به‌ردیکی سپی، که هیهچ فیتنه‌یه‌ک کاری تی ناکات هه‌تا

دنیا مابیت و ره شیک که چاکه و خراپه لیک ناکاته وه به ناره زووی خوئی نه بیئت.

❖ **کرده وه کانی دل گرنگترن له کرده وه کانی نه ندامه کانی تر، زانینیان گرنگتره له کرده وه کانی تر، چونکه نه صلی کرده وه دل و کرده وهی نه ندامه کانی تر لقن و ته واوکهری کرده وهی دلن.** پیغمبر ﷺ ده فهرمویت: « **إِنَّ اللَّهَ لَا يَنْظُرُ إِلَى صُورِكُمْ وَأَمْوَالِكُمْ، وَلَكِنْ يَنْظُرُ إِلَى قُلُوبِكُمْ وَأَعْمَالِكُمْ** » (مسلم)، واته: خوی گه وره سهیری به ژن و بالو مال و مولکتان ناکات، به لکو سهیری دل و کرده وه کانتان ده کات. چونکه دل جیگای زانیاری و وردبوونه وه و هزره، هر بویه پلهی به رز لای خودا به گویرهی نه و باوه پو نیهت پاکوی به قینهیه که له دل دایه.

حه سهنی به صری ده لیت: سویند به خودا نه بو به کری صدیق به نوژی و روژی چاکتر نه بوو له ئیوه، به لکو به و نیمانه گه وره یهیه که له دل دایه بوو.

❖ **کرده وه کانی دل فه زلیان ههیه به سهر کرده وه کانی نه ندامه کانی تر دا له چند روویه که وه:** ۱- که موکوپیی له کرده وهی دل دا رهنگه کرده وهی نه ندامه کان به تال بکاته وه، وهک ریاکردن. ۲- کرده وهی دل بنچینه یه و ههر کرده وهی جو له یه کیش نیهتی دلی له گه لدا نه بیئت و به بی مه به ست بو بیئت چاوپوشی لیده کریت. ۳- هؤکاری پله به رزه کانی به هه شته، وهک: زوهد. ۴- گرانتره قورستره به به راورد به کرده وهی نه ندامه کانی تر، ئیبنو مونکه دهیر ده لیت: هه ولدا له گه ل نه فسی خؤمدا بو ماوهی (۴۰) سال هه تا له سهر ریگای راست جیگیر بوو. ۵- شوینه واری باشتری ده بیئت، وهک خو شه ویستی خودا. ۶- پاداشتی زیاتر، نه بوده ردا ده لیت: سه عاتیک بیرکردنه وه باشتره له شه و نوژی شه ویک. ۷- بزوینه ری نه ندامه کانه. ۸- به هوی دل وه پاداشتی نه ندامه کان که م و زور ده کات، یان به تالی ده کاته وه، وهک خشوع له نوژی دا. ۹- رهنگه جیگای کرده وهی نه ندامه کانی پر بکاته وه، وهک: نیهتی خیرکردن له کاتی بی پاره بییدا. ۱۰- پاداشته که بی سنوره، وهک نارامگرتن. ۱۱- پاداشته که بی برده وامه، هه رچه نده نه ندامه کان راده وهستن له کار یان نه توانن. ۱۲- له پیش کرده وهی نه ندامه کانه وه ده ست پی ده کات و له گه ل نه وانیشدا به رده وامه.

دل به چند قوناغیکدا تیده په پیت پیش نه وهی نه ندامه کانی بکه ونه کار: ۱- (الهاجس) نه وهی له هزدا دروست ده بیئت بو نه وهی کاری تی بکهیت. ۲- (الخالطه) قوناغی جیگیر بوون. ۳- گفتوگری نه فس و دوودلی له کردنی و نه کردنی. ۴- (الهم) کردنی کاره که له پیشتره. ۵- (العزم) به ته ووی دلی جیگیر ده بیئت له سهر کردنی کاره که.

سی قوناغی یه که م پاداشتی له سهر نییه کاتیک بو کاریکی خیر بیئت، به لام سییه م قوناغی چاکه یه کی بو ده نووسریت له نیهتی چاکیداو خراپه ی بو نانوسریت له خراپه دا، به لام قوناغی سووربوون له سهر کرده وهی چاک چاکه ی بو ده نووسریت و به خراپیش خراپه ی بو ده نووسریت نه گه رچی نه یکرد بیئت، چونکه کاتیک عهزم جهزم بوو له سهر کرده وهی توانا هه بوو کرده وه که ده کریت، خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿ **إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ ءَامَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ** ﴾ (النور: ۱۹) نه و که سانه ی پیمان خو شه به دره وشتی له ناو نیمانداراندا بلاوبیته وه سزایه کی توندیان بو ههیه، ههروه ها پیغمبر ﷺ ده فهرمویت: « **إِذَا تَقَى الْمُسْلِمَانِ بَسِيْقِيَهُمَا فَالْقَاتِلُ وَالْمَقْتُولُ فِي النَّارِ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، هَذَا الْقَاتِلُ فَمَا بَالُ الْمَقْتُولِ؟** قَالَ: **إِنَّهُ كَانَ حَرِيصًا عَلَى قَتْلِ صَاحِبِهِ** » (البخاری)، واته: کاتیک دوو موسلمان به شمشیره وه به رامبه ره که ده گرن، کوژاو و بکوژ له ناگردایه، وتم نهی پیغمبر ﷺ خودا و نه مه یان

بکوزه ، ئەی کوژراوه که بۆ؟ فه رموی: ئەویش سووربووه له سەر کوشتنی براكهی.

ئەگەر وازی له تاوانه که هینا دواي ئەوهی سوور بوو له سەر ئەنجامدانی، ئەوه له چوار حالت به دەر نییه: ۱- وازهینانی له بهر خودا، پاداشتی ده دریتوه. ۲- وازهینانی له بهر خهك، به مهش گوناھبار ده بیئت، چونکه وازهینان له گوناھ عیبادهتو ده بیئت تهنه له بهر خودا بکریت. ۳- وازهینان له بهر نه توانین به بیئ کردنی پیوستییه کانی ئەو تانهو به مهش گوناھبار ده بیئت، چونکه نیهتی ته وای هه بووه. ۴- وازهینان له بهر نه توانین، به لام هه موو کاریکی پیوستی کردوو بۆ ئەنجامدانی، به لام سه ری نه گرتوو، ئەمهش گوناھبار ده بیئت وهك ئەوهی تاوانه که دهکات ههروهك له فه رموو ده کهدا ده رده که ویت، هه رکات کرده وه که نیهتی کردنی زیاتر بوو له گه لیدا تاوانبار ده بیئت جا کرده وه که له گه ل نیه ته که دا بوو یان دواکهوت، هه رکهس تاوانیکی کردو سوور بوو له سەر دووباره کردنه وهی ئەوه به به رده وام له قه له م ده دریت ئەگه رچی دووباره شی نه کرده وه.

هه ندیک له کرده وه گانی دل:

﴿ **نیهت:** به واتای ویست و مه به ست دپت، هیچ کرده وه یه کیش به بیئ نیهت وه رناگیریت، پیغه مبه ر ﷺ ده فه رمویت: « **إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَا نَوَى** » (متفق علیه) واته: کرده وه کان به نیه ته وه ره که سه وه به نیه تی خوی پاداشتی ده دریتوه. عه بدوللای کوپی موبارهك ده لیت: رهنگه کرده وه یه کی کهم به نیهت زیاد بکات و کرده وه یه کی زۆریش به نیهت کهم بکات.

فوزه یلی کوپی عیاز ده لیت: خوای گه وره نیهت و ویستی له تو ده ویت. جا هه رکات کرده وه که بۆ خودا بیئت ئەوه به ئیخلاص و نیهتپاکیی ناو ده بریت و ئەگه ر بۆ خودا نه بوو ئەوه به ریاو دوو پویی داده نریت.

سویدیك (باسیكی گرنگ): خهك عاقیبه تیان خراپه زانایان نه بن، زانایانیش ههروهه ها ئەوانه نه بیئت کرده وه ده کهن، ئەوانهش کرده وه ده کهن تهنه نیهت پاکه کان نه جاتیان ده بیئت، جا یه کهم شت که له سەر به نده پیوسته فیروونی نیه ته، دواتر به کرده وه راستی ده کاته وه دواي تیگه یشتنی نیهت پاکی و راستگویی، کرده وه به بیئ نیهت ماندوو یونه، نیهتیش بۆ خودا نه بیئت ریايه، نیهتپاکییش به بیئ شوینکه وتنی سوننهت له کرده وه دا رهنج به فیرو چوو نه.

کرده وه کان سی جۆرن: ۱- **تاوان:** نیهت پاکی له تاواندا نایگورپیت به چاکه، به لام له گه ل نیهتی خراپدا سزا کهی زیاتر ده بیئت. ۲- **چاکه کردن و عیبادهت:** ئەمهش په یوه سه ته به نیه ته وه له رووی قه بول بوون و پاداشت زۆرتر بوون، جا ئەگه ر بۆ ریاي بوو ئەوه ده بیئت تاوان و هاوه لدانانی بچووک و هه ندیک جار گه ورهش، ئەمهش ده بیئت به سی جۆره وه:

۱ پیغه مبه ر ﷺ ده فه رمویت: « **فَمَنْ هَمَّ بِحَسَنَةٍ فَلَمْ يَعْمَلْهَا كَتَبَهَا اللَّهُ لَهُ عِنْدَهُ حَسَنَةً كَامِلَةً، فَإِنْ هُوَ هَمَّ بِهَا فَعَمَلَهَا كَتَبَهَا اللَّهُ لَهُ عِنْدَهُ عَشْرَ حَسَنَاتٍ إِلَى سَبْعِيَّةٍ ضَعِيفٍ إِلَى أَضْعَافٍ كَثِيرَةٍ، وَمَنْ هَمَّ بِسَيِّئَةٍ فَلَمْ يَعْمَلْهَا كَتَبَهَا اللَّهُ لَهُ عِنْدَهُ حَسَنَةً كَامِلَةً، فَإِنْ هُوَ هَمَّ بِهَا فَعَمَلَهَا كَتَبَهَا اللَّهُ لَهُ سَيِّئَةً وَاحِدَةً** » (متفق علیه) واته: هه رکهس نیهتی چاکه ی هینا و نه یکرد، خوای گه وره چاکه یه کی بۆ ده نووسیت، ئەگه ر نیهتی چاکه ی هینا و نه یکرد، خوای گه وره به ده چاکه تا حوت سه د و زیاتر ده بنووسیت، ئەگه ر نیهتی خراپه ی هینا و نه یکرد، چاکه یه کی ته وای بۆ ده نووسیت، ئەگه ر کرده وه خراپه کهی کرد بهك خراپه ی له سەر ده نووسیت. ههروهه ده فه رمویت: « **مَثَلُ هَذِهِ الْأُمَّةِ كَمَثَلِ أَرْبَعَةِ نَفَرٍ: رَجُلٌ آتَاهُ اللَّهُ مَالًا وَعَلِمَا فَهُوَ يَعْمَلُ بِعِلْمِهِ فِي مَالِهِ يَنْفَقُهُ فِي حَقِّهِ، وَرَجُلٌ آتَاهُ اللَّهُ عِلْمًا وَلَمْ يُؤْتِهِ مَالًا فَهُوَ يَقُولُ لَوْ كَانَ لِي مِثْلُ هَذَا عَمِلْتُ فِيهِ مِثْلَ الَّذِي يَعْمَلُ، قَالَ**

یه که م: عیباده ته که بۆ ریا بیّت له بنه پرتدا، ئەمەش هاوهدانانە و به تالە.

دووم: له سه ره تادا نیه تی بۆ خودایه و دواتر نیه تی ریا ی تی که ل ده بیّت، جا ئە گەر عیباده ته که ناخیره که ی په یوه ست نییه به هوه له که یه وه وه ک خیر کردن ئە وه هوه له که ی قه بوله و ناخیره که ی به تالە، به لām ئە گەر هه مووی په یوه ست بوون به یه که وه وه ک نوێژ ئە وا دوو حال ته ی هیه: **أ -** به رنگاری نیه تی پریاهه که بکات و عیباده ته که قه بوله. **ب -** نیه تی پریاهه که ی یه کلابیته وه، ئە وا هه موو عیباده ته که به تال ده بیته وه.

سێیه م: نیه تی ریا یه که دوا ی ته وا بوونی کرده وه که دروست بیّت، که ئەمەش وه سو سه یه وه کاریگه ریی له سه ر کرده وه که و بکه ره که ی نییه، به لām چه نده ها جووری ریا ی شارا وه هیه که ده بیّت و ریا بین و بیان ناسین.

به لām ئە گەر نیه ته که ی له چاکه دا بۆ به رژه وه ندی دنیا یی بوو ئە وا به گوێره ی نیه ته که ی پاداشت و سزا وه رده گریت، ئەمەش سیّ حال ته ی هیه: **۱ -** ته نها نیه تی له کرده وه چاکه که به رژه وه ندی دنیا ییه، بهمەش پیی گونا بهار ده بیّت، چونکه پیغه مبه ر ﷺ ده فه رمو یّت: « مَنْ تَعَلَّمَ عِلْمًا مِمَّا يُتَعَنَى بِهِ وَجَهَ اللَّهُ ﷻ لَا يَتَعَلَّمُهُ إِلَّا لِيُصِيبَ بِهِ عَرَضًا مِنَ الدُّنْيَا لَمْ يَجِدْ عَرَفَ الْجَنَّةَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ » (أبو داود) واته: هه ر که س زانستی ک فیر بوو که فیر بوونی (ئەم زانسته) ته نها له به ر خوا بیّت، به لām ئەم که سه بۆ ما لی دنیا خوی فیر ده کات بۆنی به هه شت ناکات، نمو نه ی ئەم که سه: یه کیک پی شنو یژی بکات بۆ خه لکی ته نها له به ر پاره. **۲ -** نیه تی له به ر خدا بیّت و بۆ دنیا شی له گه لدا بیّت، ئەمەش با وه پی که مو کو پی تی دایه و نیه تی ته واو نییه، هه ره که ئە وه ی ده چیت بۆ حج و بۆ بازرگان یی، ئەمەش پاداشت هه که ی به گوێره ی نیه ت پاکیه که یه تی. **۳ -** نیه تی ته نها خودایه، به لām کر بییه که وه رده گریت بۆ ژیا نی خوی ئە مه یان پاداشت هه که ی ته وا وه، وه ک ئە وه ی چه ند قوتا بیه که فیری قورئان و زانسته کانی بکات، به لām له گه ل ئە وه شدا موو چه یه کی مانگانه ی بده نی، له م با ره یه شه وه ئەم فه رمو ده یه ها تو وه که پیغه مبه ر ﷺ ده فه رمو یّت: « إِنَّ أَحَقَّ مَا أَخَذْتُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا كِتَابُ اللَّهِ » (البخاری) واته: با شترین شت پاره ی له سه ر وه رگرن قورئانه، ئەم فه رمو ده یه ش پاش ئە و پو ودا وه و ترا وه، که کۆمه لیک له ها وه له به ر یژه کان ر یگایان که وته لای هۆزیک و داوا ی میوانداری و خوار دنیان

رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: **فَهُمَا فِي الْأَجْرِ سَوَاءٌ، وَرَجُلٌ آتَاهُ اللَّهُ مَالًا وَرَجُلٌ آتَاهُ اللَّهُ مَالًا وَرَجُلٌ لَمْ يُؤْتِهِ اللَّهُ عِلْمًا وَلَا مَالًا فَهُوَ يَقُولُ: لَوْ كَانَ لِي مِثْلُ هَذَا عَمِلْتُ فِيهِ مِثْلَ الَّذِي يَعْمَلُ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: فَهُمَا فِي الْوِزْرِ سَوَاءٌ** الترمذي، واته: نمو نه ی ئومه تی من وه ک چوار که س وان: که سی ک خوا پاره و زانستی دا وه تی، به زانسته که ی پاره که ی بۆ چاکه سه رف ده کات. هه روه ها که سی ک خوا زانستی دا وه تی و پاره ی نییه، ده لیت گه ر پاره م هه بوایه وه ک فلان که س له چاکه دا سه رفم ده کرد، ئەم دوانه له پاداشتدا وه ک یه کن، که سی ک خوا پاره ی دا وه تی و زانستی نییه، پاره که ی له خرا په دا سه رف ده کات، که سی کی تر نه پاره ی هه یه و نه زانست، ده لیت: گه ر پاره م هه بوایه وه ک فلان که س - که له خرا په دا سه رفی ده کات - سه رفم ده کرد، ئەم دوانه ش له سزادا وه ک یه کن، وته ی دووم و چوارم له فه رمو ده که دا، ئە وه ده که به نتیت که ئە وه ی له توانایاندا بو وه - که نیه تی کردنه که یه - کردوویانه، هه ره که ده لیتن: (گه ر وه ک فلان که س هه مبوایه وه ک ئە وم ده کرد)، هه ر بۆیه حیسابی براده ره که ی بۆ کرا وه له سزا و پاداشتدا. نیین ره جه ب ده لیت: فه رمو ده که ده لیت: "هه ردووکیان له پاداشتدا وه ک یه کن"، مه به ست پیی پاداشتی بنه ر ته ییه به بی زیاد کردنی چه ند هه نده، چونکه زیاد کردنی چه ند هه نده، په یوه سه به کردنی کاره که، نه ک نیه تی کردنی به بی کردنی، چونکه گه ر هه ردووکیان له هه موو روویه که وه وه ک یه کن، ده بیّت ئە وه ی نیه تی چاکه ی هیتنا به بی ئە جامدانی ده چاکه ی بۆ بنووسریت، ئەمەش خیلافی ده قه.

لیکردن، هۆزه که رازی نه بوون و خواردنیا پی نه دان، ئه وانیش سهره ک هۆزه که یان ماریان دوو پشک پیوهی دابوو، پرساریان کرد له و کومه له هاوه له ئایا که سیکتان تیدیاه که قورئان بخوینیت به سهریدا؟ ئه وانیش ووتیان نایخوینین هه تاوه کو شتی که له نیوانماندا نه بیئت (واته : هه تاوه کو کرپی کهمان نه ده نی)، ئه ویش له بهر ئه وهی که ئه وان له سهره تاوه میوانداریان نه کردن و پرزیان لی نه گرتن، جا کاتیک قورئانیان به سهردا خویند سهره ک هۆزه که باش بویه وه و به پیی خوی دهستی به گه ران کرد، ئه وانیش له بهرامبه ر ئه م کاره یاندا رانه مه ریکیان دابه هاوه له کان، که گه رانه وه بۆ مه دینه به سهرهاته که یان بۆ پیغه مبه ری ﷺ خدا گپراهیه وه و ئه ویش ئه و فهرمووده یه ی سهره وه ی فهرموو .

ئهمه ش مانای ئه وه نیه ئایینی پرۆزی ئیسلام بکریته کالاً و بازرگانی پیوه بکریت، ئه مه یان له دیندا جیگای ناییته وه، وه ک ئه وه ی ئیستا که ساتیک پهیدا بوون که ئیشیان بووه به نووشته و فال و کتیب گرتنه وه و فرۆ فیل کردنه به ناوی دینه وه و خه لگی فریوو ده دن، به لکو ئه م جو ره کارانه قه دهغه ی لیکاروه و خوویه کی نه گرسی جوله که و گاره کان بووه وه ک خوی گه و ره ده فهرمویت : ﴿ وَلَا تَشْتَرُوا بِآبَائِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَإِنِّي فَأَقْفُونَ ﴾ (البقرة: ۴۱) واته : ئایه ته کانم به نرخیکی که م مه گۆرینه وه (له پیناوی به ده سه ته ینانی هه ندی مه رامی که م نرخ دیاندا)، ته نها له من بترسن و خۆتان له خه شمی من بپاریزن، یان ده فهرمویت : ﴿ إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَا خَلْقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴾ (آل عمران: ۷۷) واته : به راستی ئه وانیه که په یمانی خواو سوینده کانیان به نرخیکی که م ده فرۆشن (له پله و پایه ی دنیایی، پاره و پول و سامان، ئه لبه ته هه رچه نده بیئت هه رکه مه) ئه وان له دوا پرۆژدا هیچ به شیکیان نابیئت (له سۆزو میهره بانی خوا)، هه روه ها له پۆزی قیامه تدا خوا نایاندوینیت و ته ماشایان ناکات (له چلک و پیسی گونا ه) خا وینیان ناکات و سزای پر ئیش و ئازاریش بۆ یان ئاماده یه .

۳- ری پیدراوه کان (موباح): هیچ کرداریک نییه به بیئ نیه ت و شتی موباحیش به نیه ت ده بیئت به عیباده ت.

ئه وه ش بزانه که پیاوچا کانی نیه ت چاک له کرده ودا سی پله ن: نزم: ئه وانن که عیباده ت ده که ن له بهر پاداشت و له ترسی سزا. **مام ناوه ند:** ئه وانن عیباده ت ده که ن وه ک سوپاسگوزاری خوداو گوپراهی لی کردنی. **به رز:** ئه وانن عیباده ت ده که ن له بهر خۆشه ویستی و به گه و ره دانان و له ترسی خودا. ئه مه ش پله ی راستگویانه (الصديقين).

﴿ **ته و به:** به رده وام واجبه، گونا ه کردنیش له سروشتی مرۆفه، پیغه مبه ر ﷺ ده فهرمویت: « كُلُّ ابْنِ آدَمَ خَطَّاءٌ وَخَيْرُ الْخَطَّائِينَ التَّوَّابُونَ » (الترمذي). واته: هه موو که س تاوان ده کات و باشترین که س ئه وه یه ته و به ده کات، هه روه ها ده فهرمویت: « لَوْ لَمْ تُذْنِبُوا لَذَهَبَ اللَّهُ

۱ خوی گه و ره ده فهرمویت: ﴿ وَعَجِلْتُ إِلَيْكَ رَبِّ لِتَرْضَى ﴾ (طه: ۸۴). (موسا) ﷺ فهرمووی: په له م کرد بۆ رۆشتن بۆ لای خودا بۆ ئه وه ی خوی گه و ره لئی رازی بیئت نه ک ته نها له بهر ئه وه ی فهرمان به جی به یئیت، چاکه له که ل دایکو باوک به هه مان شیوه، ئه گه ر له ترسی سزاو ده سته و تنی پاداشت بیئت ئه و پله ی نزم، ئه گه ر وه ک گوپراهی لی خوداو پاداشت دانوه ی دایکو باوک بیئت له سه ر ئه وه ی په روه رده یان کردوویت و بوونه ته هۆی دروست بوونی تۆ ئه وه پله ی مام ناوه نده، به لام پله ی به رز ئه وه یه که له بهر به گه و ره گرتنی فهرمانی خودا چاکه یان له که لدا بکه یه ت.

بِكُمْ وَلِجَاءِ بِقَوْمٍ يُذُنِبُونَ فَيَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ فَيَغْفِرُ لَهُمْ» (مسلم). واته: ئەگەر ئۆيە تاوانتان نەکردايە، خۆی گەورە ئۆيە لەناودەدا و خەلكی تری دەهینا که تاوان بکەن و داوای لیخۆشبوون بکەن و خۆی گەورەش لییان خۆش دەبوو.

دواخستنی تەوبە و بەردەوام بوون لەسەر تاوان هەلەیه و گوناھە، شەیتانیش لە چەند بەربەستیکدا زەفەر بە مەرووف دینیت و گەر لە یەکیکدا سەرکەوتو نەبوو دەچیتە ئۆی تر، که ئەمانەن: ۱- هاوڵ دانان و بیباوەری. ۲- گەر نەیتوانی، هەولێ بیدعە پیکردن و وازەینانی سوننەت دەدات. ۳- گەر نەیتوانی، هەولێ کردنی تاوانە گەورەکان دەدات. ۴- گەر نەیتوانی، هەولێ پێ کردنی تاوانە بچووکەکان دەدات. ۵- گەر نەیتوانی، هەولێ ئۆر پێ کردنی شەپری رینگە پیدراوھەکان (موباح) دەدات. ۶- گەر نەیتوانی، هەولێ ئۆی پیدەدات که مەرووف ئۆ عیبادهتە بکەن که خیریان کە مەترە. ۷- گەر نەیتوانی، شەیتانی جین و مەرووف تی بەردەدا بۆ ئۆی هەلەت پێ بکەن و زال بن بەسەرتدا.

تاوانەکانیش چەند جۆریکن: ۱- **گەورەکان:** ئەوانەن سزای حەددی لەسەرە لە دنیا، یان هەپەشە سزایەکی قیامەتی توندی لەسەرە، یان لەعنەت و توپەیی خودا و نەبوونی ئیمانی لەسەرە. ۲- **بچووکەکان:** ئەوانەن که لە گەورەکان بچووکترن، بەلام هۆکار هەن دیانگۆرپیت بۆ گەورە، لەوانە: بەردەوام بوون و دووبارە کردنەو، بەکەم زانین، فەخرکردن بە تاوانەکە - کردنی -، بە ئاشکرا تاوانەکە بکەیت.

هەموو تاوانیک تەوبەیی بۆ هەیه و تەوبەش دەمینیت هەتا خۆر لە خۆرئاواوە هەلدیت یان غەر غەرەیی سەرەمەرگ.

پاداشتی تەوبەکاری راستەقینەش گۆرینی خراپەکانیتی بۆ چاکە، ئەگەر ئەو نەندە زۆریش بن بگەنە که شکەلانی ئاسمان.

وەرگرتنی تەوبەش چەند مەرجیکسی هەیه:

۱- پەشیمان بوونەو. ۲- وازەینان لە تاوانەکە. ۳- سووریوون لەسەر دووبارە نەکردنەو، ئەگەر تاوانەکە مافی خەلکی تیدا خورا بوو، دەبیت بدریتەو بە خاوەنەکەیی.

تەوبەکارانیش چوار جۆرن: ۱- لەسەر تەوبەکەیی بەردەوام دەبیت تا کۆتایی ژبانی و نیەتی نییە بگەرپیتەو سەر تاوان، تەنها تووشی هەلەیی بچووک دەبیت که مەرووف هەر تووشی دەبیت، ئەمە بە جیگیر بوون لەسەر تەوبەو بەم کەسە دەلین: (سابق بالخیرات) و بەم جۆرە تەوبەیش دەلین (نصوح) و خاوەنەکەشی (النفس المطمئنة) یە. ۲- تەوبەکاریک بەردەوامە

(۱) دەگێردریتەو که پیغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: «الدَّوَابُّ عِنْدَ اللَّهِ تَلَاةٌ: دِيْوَانٌ لَا يَعْبَأُ اللَّهُ بِهِ شَيْئًا، وَدِيْوَانٌ لَا يَبْرُكُ اللَّهُ مِنْهُ شَيْئًا، وَدِيْوَانٌ لَا يَغْفِرُهُ اللَّهُ. فَأَمَّا الدِّيْوَانُ الَّذِي لَا يَغْفِرُهُ اللَّهُ، فَالشَّرْكُ بِاللَّهِ، قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: ﴿إِنَّهُ مَن يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ﴾، وَأَمَّا الدِّيْوَانُ الَّذِي لَا يَعْبَأُ اللَّهُ بِهِ شَيْئًا، فَظَلَمَ الْعَبْدُ نَفْسَهُ فِيمَا بَيْنَهُ وَبَيْنَ رَبِّهِ... فَإِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يَغْفِرُ ذَلِكَ وَيَتَجَاوَزُ إِنْ شَاءَ، وَأَمَّا الدِّيْوَانُ الَّذِي لَا يَبْرُكُ اللَّهُ مِنْهُ شَيْئًا، فَظَلَمَ الْعِبَادَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا، الْفِصَاصُ لَا تَحَالَةَ» (أحمد وفيه ضعف)، واته: تاوانەکان لای خودا چەند جۆریکن: هەندیک لییان خۆش نابیت وەک هاوڵدانان، خۆی گەورە دەفەرمویت: ﴿إِنَّهُ مَن يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ﴾ (المائدة: ۷۲) هەرکەس هاوڵ پەیدا بکات بۆ خودا، خودا بەهەشتی لێ حەرام دەکات و دەبخاتە دۆزخەو، ئەو تاوانانەش که گۆیی پینادات و لییان خۆش دەبیت، ئەوانەن که بەندەکان لە نیاوان خۆیاندا ستمیان کردو، دەبیت تۆلەیان لێ بسەندریتەو.

له سەر عیباده ته کان، به لām گوناھیش ده کات جار چاره و به ئەنقەست نا، به لām تووشی ده بیټ بۆ ئەو هی نیه تیکی پێشتری هه بیټ و سووریټ له سەر کردنی، هەر کات تاوانیک ده کات لۆمهی نه فسی خۆی ده کات و په شیمان ده بیته وه و هه ولی ئەوه ده دات خۆی له هۆکاری تاوانه که دوورخاته وه، ئەمەش پێی ده لێن (النفس اللوامة). ۳- تهوبه ده کات و باش ده بیټ بۆ ماوه یه ک، به لām دواتر تووشی تاوان ده بیټ و له هه مان کاتدا به رده وامه له سەر عیباده ته کان، هه ندیک تاوان واز لیدینیت، به لām شه هوه تی تاوان رای ده کیشیت و ده یخاته تاوانه وه، له دلی خۆیدا به ته مای تهوبه یه و دای ده خات، به م نه فسه ش ده لێن نه فسی به رپرسیار، مه ترسی ئەم جوړه که سانه له وه دایه که تهوبه دواده خه ن و دوورنییه به بی تهوبه وه فات بکه ن و ئاخرشه پ بن. ۴- تهوبه ده کات و به رده وام ده بیټ، به لām ده گه رپته وه سه ر تاوان و سه رقال ده بیټ تیایدا، به بی ئەوه ی نیه تی تهوبه ی هه بیټ و پێی ناخۆش بیټ که تاوان ده کات. به م جوړه ش ده لێن نه فسی (الأمره بالسوء) فه رمانده ر به خراپه، ئەم جوړه ش ترسی ئاخرشه ری زۆر لیده کریټ.

❖ **راستگویی:** بنچینه ی کرده وه کانی دله و به شه ش و اتا به کار ده هینریت، راستگویی له: ۱- قسه کردن. ۲- ویست (نیهت). ۳- عه زم (سووریبون و نیه تی ته وای کارکردن). ۴- وه فاداری. ۵- کرده وه: ئەمەش به ته بابی نیوان ئاشکرا و شاراوه، وه ک خشوع له نوێژدا. ۶- راستگویی له به جیهینانی هه موو ئەرکه ئاینییه کاندای، ئەمەش به رزترینی جوړه کانیه تی، بۆ نموونه: راستگویی له ترس، ره جا، به گه وره زانین، زوهد، رازی بوون، پشت به ستن، خۆشه ویستی و هه موو کرده وه کانی تری دل، جا هه رکه س له و شتانه ی باسکرا راستگۆ بیټ ئەوا له (صدیقین) راستگویان ده ژمیردیت له به ر زۆر راستگویی، پیغه مبه ر ﷺ ده فه رمویت: «عَلَيْكُمْ بِالصِّدْقِ فَإِنَّ الصِّدْقَ يَهْدِي إِلَى الْبِرِّ وَإِنَّ الْبِرَّ يَهْدِي إِلَى الْجَنَّةِ وَمَا يَزَالُ الرَّجُلُ يَصْدُقُ وَيَتَحَرَّى الصِّدْقَ حَتَّى يُكْتَبَ عِنْدَ اللَّهِ صِدْقًا» (متفق عليه) واته: راستگۆ بن، چونکه راستگویی به ره و چاکه تان ده بات و چاکه ش به ره و به هه شت، که سیک به رده وام راست ده لیت و به دای راستگویی ده گه رپت هه تا لای خودا به راستگۆ (صدیق) ده نووسریت، هه رکات که سیک راست و ناراستی لی تیکه ل بوو، یه کیکیانی هه لبژاردو نیه تی پاک بوو له گه ل خودا زۆر جار سه رکه و توو ده بیټ و گه ر ناراسته که شی هه لبژارد بیټ ئەوا لای خودا عوزری هه یه.

پێچه وانه ی راستگویی درۆیه، سه ره تا له ده روونه وه ده گوازیته ره بۆ زمان و خراپی ده کات و دواتر ده گوازیته وه بۆ ئەندامه کان و ئەوانیش خراپ ده کات، خراپی زمان درۆزنییه له گوفتاردا و خراپی ئەندامیش خراپی کرده وه کانه و دواتر خراپه هه موو گیانی داده گریټ.

❖ **خۆشه ویستی:** به خۆشه ویستی خوای گه وره و پیغه مبه ره که ی ﷺ شیرینی ئیمان به ده ست دیت، پیغه مبه ر ﷺ ده فه رمویت: «ثَلَاثٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ وَجَدَ بِهِنَّ حَلَاوَةَ الْإِيمَانِ: أَنْ يَكُونَ اللَّهُ وَرَسُولَهُ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِمَّا سِوَاهُمَا، وَأَنْ يُحِبَّ الْمَرْءَ لَا يُحِبُّهُ إِلَّا لِلَّهِ، وَأَنْ يَكْرَهُ أَنْ يَرْجِعَ إِلَى الْكُفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْقَذَهُ اللَّهُ مِنْهُ كَمَا يَكْرَهُ أَنْ يُلْقَى فِي النَّارِ» (متفق عليه)، واته: سی شت هه رکه س تیایدا بیټ شیرینی ئیمان ده زانیت، خوای گه وره و پیغه مبه ره که ی له غه یری ئەوان خۆشتر بویت، هه رکه سی خۆشویست له به ر خوا بیټ، پێی ناخۆش بیټ به گه رپته وه بۆ بیباوه پی دای ئەوه ی خودا رزگاری کردوه لی، هه روه ک چون پێی ناخۆشه بخریته ئاگره وه، جا هه ر کات داری

خۆشەويستىت لە دالتا چاندو بە ئاوى نىهتپاكي ئاوت داو هينا لەسەر شوپىنكەوتنى پيغەمبەر ﷺ ئەو كاته چەندە جۆر بەر دەگریت و بەرەكەشى بەردەوام دەبیت كە چوار جۆرن: ۱- خۆشويستنى خودا، كە بىنەماي ئيمانە. ۲- خۆشويستنى و رق لیبوونەوه لەبەر خودا كە واجبە. ۳- بەشدارىي كردنى غەيرى خودا لە خۆشويستنى واجب دا، وەك خۆشويستنى موشرىكەكان بۆ خوداكانيان كە بىنەماي شىرك و هاوهدانانە. ۴- خۆشەويستى سروشتى، وەك خۆشەويستى دايك و باوك و مندال و خواردن، ئەم جۆرەش جايئىزە، جا ئەگەر دەتەويت خودا خۆشى بویت ھۆگرى مالى دونيا مەبە، پيغەمبەر ﷺ دەفەرمويت: « اَرْهَدْ فِي الدُّنْيَا يَجِبَكَ اللَّهُ » (ابن ماجه)، واتە: زۆر حەز لە دونيا مەكە و ھۆگرى مەبە، خودا خۆشى دەوييت.

التوكل (پشت بەستن): كارى دلە لە پشت بەستن بە خودا لە دەستهيئانى پيويستىيەكان و دوورخستنهوى زەرەرە، لەگەڵ باوەرپوون بە خودا و فراھەم كردنى ھۆكارەكانيش. پشتنەبەستن بەخودا كەموكوپيە لەيەكخوایەرسىيىداو وازھێنان لەدابىنكردنى ھۆكارەكانيش بىدەسەلاتى و كەم عەقلىيە، كاتەكەشى پيشكەش كردووە كە بەروبومى يەقىنە، جۆرەكانيشى سيانن:

- ۱- واجبە: پشت بەستن بە خودا لەو كارانەى كە تەنھا ئەو دەتوانىت، وەك شىفای نەخۆش.
- ۲- حەرمانە، كە دوو جۆرە: ۱- شىركى گەورەيە: پشت بەستن تەواو بە ھۆكارەكان و باوەرپوون بەوھى كە ئەنجامەكان بە ھۆى ھۆكارەكانەوھىە. ۲- ب- شىركى بچووك: وەك پشت بەستن بە كەسيك بۆ وەدەستهيئانى رزق و رۆزى زياتر لەوھى كە ھۆكارىكە بۆ ئەو شتە.

۱ خەلكى لە روى رق و خۆشەويستىيەو (الولاء والبراء) چەند جۆرىكن: أ - كەسانىك پيويستە خۆشەويست بن بە پى رق لیبوونەو، ئەوانيش پيغەمبەران و راستگويانن لە سەرروشانەو پيغەمبەرى ئىسلام و خزانەكانى و كچەكانى و هاوھەلەكانى. ب - ئەوانەى تەنھا شايەنى رق لیبوونەو كە بىباوەر و موشرىك و مونافىقن. ج - كەسانىك لە لايەكەو شايەنى خۆشويستنى لە لايەكەى ترەو شايەنى رق لیبوونە، ئەوانيش تاوانكارانى ئيمانداران، لەبەر ئيمانەكەى خۆشەويستنى لەبەر تاوانەكانى رقمان لايانە، خۆشويستنى بىباوەرانيش دوو جۆرە: ۱- پشتگىرى كردنى ئاينەكەيان ھۆكارى دەرجوونە لە ئىسلام. ۲- خۆشويستنى شتى دنيایى بىباوەرپان يان پشتگىريان بۆ مەبەستىكى دنيایى كە تاوانى گەورەيە و لەئىسلام پى دەرنەچىت، ھەندىك جار تىكەلەيەك روو دەدات لە نتيوان باش مامەلەكردنى بىباوەرپانى شەپنەكەر لەگەڵ رق لیبوونەويان و خۆبەرى كردن لە ئاينەكەيان كە ئەمەش پيويستى بە روونكردنەوھەيە. مامەلەى دادپەروەرانەو بەزەيى ھاتنەو بەبى دەسەلاتيان و قسەى نەرم كردن لە رووياندا بەبى خۆشويستنى جايئىزە. خودا دەفەرمويت: ﴿ لَا يَهْتَكِرُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَالُوا لَهُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوا مِنْ دِينِكُمْ أَنْ تَرَوْهُمْ وَتَقْسُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴾ (الممتحنه: ۸) واتە: خۆى گەورە رىگىرتان لى ناكات لە چاكەكردن و دادپەورەى بەرامبەر بەو بىباوەرپانەى شەريان لەگەڵ نەكردوون و لە شوينى خۇتان دەريان نەكردوون. بەلام رق لیبوونەويان شتى ترە، خۆى گەورە پى كردووە لە ئايەتى ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوِّيكُمْ أَوْلِيَاءَ أُولَئِكَ تَلْفُوتَ إِلَيْهِمْ وَأَلْمُودَةُ ﴾ (الممتحنه: ۱) واتە: ئەى ئەوانەى باوەرپان ھيئاو، دژمنى من و خۇتان مەكەن بە پشت و پەناو خۇشان نەويين، چونكە مامەلەى دادپەروەرانەو رق لیبوونەو دەكرىت كۆ بكرىتەو، ھەرەك پيغەمبەر ﷺ مامەلەى لەگەڵ جولەكەى مەدينە كرد.

۲ ئايا دابىنكردنى ھۆكارەكان دژى تەوھكولە (پشت بەستن)؟ چەند روويەكى ھەيە: ۱- بەدەست ھيئانى سوويكى نەبوو، كە سى حالتى ھەيە: ۱- ھۆكارىك بە دلتايى ھۆكارى ئەو سوودەيە وەك ژن ھيئان بۆ مندال، وازھيئان لە ژن ھيئان و بە تەماى مندال بوون شىتيە و پشت بەستن نىيە. ۲- ھۆكار كە دلتايا نىيە، بەلام زۆريەى جار ھۆكارى ئەو كارەن بى ئەو روو نادەن، وەك سەفەر كردن بەبى ھەلگرتنى خواردن و خواردنەو لە سەحرادا، كە ئەمە ھىچ پشت بەستن نىيە، چونكە تويشوو ھەلگرتن فەرمانى پىكارەو پيغەمبەر ﷺ كاتىك سەفەرى كرد بۆ مەدينە تويشوو ھەلگرتووەو كەسيكى بۆ

۳- جائیزه: ئەمەش کردنی که سیکی تره به وه کیلی خۆت بۆ ئەنجامدانی کاریک که له تواناندا ههیه وه کړین و فرۆشتن، به لām جائیز نییه بلێین پشت به خوا ده به ستم دواتر به تۆ، به لکو بلێت تۆم کردووه به وه کیل.

﴿ **شوکر (الشکر):** ئەمەش دهر که وتنی نیعمه ته کانی خودایه له سهر دلی بهنده به ئیمان و له سهر زمانی به سوپاسکردنی و له سهر ئەندامه کانی به عیبادهت کردن، دیاره شوکر کردن به دل و زمان و ئەندامه کان واتای راسته قینهی شوکر ئەوهیه که نیعمه ته کانی خودا له گوێرایه لی خودا به کار بهینیت.

﴿ **ئارامگرتن:** وازهینان له باسکردنی نار په حه تی و به لا بۆ خه لکی و ته نها شه کوا لای خودا بکهیت، خودا ده فه رمویت: ﴿ **إِنَّمَا يُوقِي الصَّارُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ** ﴾ (النمر: ۱۰) اته: بیگومان ئەوانه ی ئارامده گرن پاداشتی بیسنوریان ههیه، پیغه مبه ر ﷺ ده فه رمویت: ﴿ **وَمَنْ يَتَصَبَّرْ يُصِرَّهُ اللَّهُ وَمَا أُعْطِيَ أَحَدٌ عَطَاءً خَيْرٌ وَأَوْسَعُ مِنَ الصَّبْرِ** ﴾ (متفق علیه) واته: هه رکه س هه ولی ئەوه بدات که ئارام بگرت خوی گه وره پیی ده به خشیت و هه یج که س له نیعمه تی ئارامگرتن شتیگی باشتری پیته به خشراوه.

ئیمامی عومهر ره زای خوی لیبت ده فه رمویت: "له هه ر به لایه کدا چوار نیعمه تی پیته خشیوم که له دینه که مدا نییه، که گه وره تر نییه، که مه نعی پی رازی بوون لی نه کراوه، که چاوه پی پاداشتم.

﴿ **ئارامگرتنیش پله پلهیه:** نزم: وازهینانه له باسکردنی به لا و ناخۆشی، به لām له دل وه پیی ناخۆشه که باسی ناکات. **مام ناوه ند:** وازهینانه له باسکردنی ناخۆشی له گه ل رازی بوون پیی. **به رز:** شوکر کردنه له سه ر ناخۆشی.

هه رکه س سته می لی کراو دوعای له سته مکاره که کرد که وابوو ئارامی نه گرتووه.

﴿ **ئارامگرتنیش دوو جوړی ههیه:** لاشه یی که په یوه ندی به ئیمه وه نییه. ده روونی، ئارامگرتنی ده روونی له سه ر ئەو شتانه ی که نه فس و ئاره زوو داوای ده که ن.

هه موو ئەو شتانه ی که روبه رووی مرؤف ده بیته وه له دنیا دا دوو جوړن:

رێنیشاندان به کړئ گرتووه. ج - هۆکار که رهنگه کاریگه ری هه بیته له وه ده یه نانی ئەو کاره دا، به لām دلنیا نییه، به لām ئەم هۆکارانه ش هه ر پتووستن و کردنیان دژی پشت به ستن نییه، وه ک پێداویستییه کانی کارکردن و به داوا داچوونی رزق، ئیمامی عومهر ده لیت: پشت به ستنی راستی به خودا ئەوهیه که تۆوه که ت بچیت و دواتر پشت به خوا به سستیت. ۲- پاراستنی شتیکی هه بوو: هه رکه س مال و خواردنی هه بوو پاشه که وت کردنی دژی پشت به ستن نییه، به تایبه تی خیزاندار، پیغه مبه ر ﷺ خواردنی سالتیکی بۆ خیزانه کانی هه لده گرت. ۳- ریگه گرتن له زه ره ریک که رووی نه داوه: له مه رجه کانی پشت به ستن وازهینان نییه له جوړه هۆکارانه وه ک: له به رکردنی زریی شه رو به ستنه وه ی وشتی، به لām له مانه شدا ده بیته پشت به خودا به سستیت، نه ک به هۆکاره که و رازی بیت به هه رشتیک روو ده دات. ۴- نه هیشتنی زه ره ریک که رووی داوه: که سی جوړه: ۱- ده بیته دلنیا بیت له زه ره رکه له حاله تی وازهینان له هۆکاره که. وه ک ناو که تینویتی ده شکینیت، که واته نه خوارینه وه ی ناو هه یی به سه ر ته وه کوله وه نییه. ب - دلنیا یی تیدا نییه وه ک که له شاخ گرتن، که واته گرتنی که له شاخ پیچه وانه ی پشت به ستن نییه و پیغه مبه ر ﷺ فه رمانی به ته داوی و ده رمان به کارهینان کردووه. ج - هۆکاره که که ته نها شتیکی وه همی بیت، وه ک داخکردنی دوا ی چاکبوونه وه بۆ ئەوه ی تووشی نه بیته وه، که ئەوه نیشانه ی نوqsانییه له پشت به ستن دا. ۱ ئەم جوړه ش گه ر ئارامگرتن بیت له سه ر شه هوه تی فه رج و سک، پیی ده لاین (عفة) و ئەگه ر له شه ردا بیت پیی ده لاین نازایه تی، ئەگه ر خوارینه وه ی قین و توپه یی بوو پیی ده لاین (حلم) ئەگه ر شارینه وه ی نهیتی بیت پیی ده لاین (کتمان السن)، ئەگه ر له زیاده کانی ژياندا بیت پیی ده لاین زوهد، ئەگه ر رازی بوون بیت به که م له مال و خۆشی دنیا پیی ده لاین (قناعه).

ا - ئەو ھى نەفس پىي خۇشەو پىويستى بە ئارامگرتن ھەيە كە ھەقى خوداى تىدا رەچاۋ بىكرىت و بۇ تاۋان بەكار نەھىترىت.

ب - ئەو ھى لەگەل ئارەزۋوى مۇقدا ناكۆكن، كە سى جۆرن: **۱ -** ئارامگرتن لەسەر كىردنى سوننەتەكان سوننەتە. **۲ -** ئارامگرتن لەسەر نەكردنى گوناھ و تاۋان واجبە و تەرك كىردنى مەكروھىش سوننەتە. **۳ -** ئارامگرتن لەسەر بەلاۋ ناپرەھەتى كە بە وىستى خودا توۋشى مۇق دەبىت.

واجبە مۇق — زىمانى پىاريزىت لەشەكۋا كىردن و دلېشى پىاريزىت لە نارازىي بون و تورە بوون بە ھۆى بەلاۋ، ھەرۋەھا پاراستنى ئەندامەكان لە و شتانەى خودا پىي ناخۇشە ۋەك: ھاۋاركىردن و جلو بەرگ دادپىن و لە خۇدان لە كاتى بەلاۋ ناپرەھەتيدا، باشتەر وايە مۇق — بەدل رازى بىت بە بەشى خودا.

كاميان باشتەر، فەقىرى ئارامگر، يان دەۋلەمەندى سوپاسگوزار؟ ئەگەر دەۋلەمەند پارەكەى لە عىبادەتى خودا سەرف كىرد يان ھەلى گرت بۇ ئەۋ مەبەستە، ئەۋە باشتەر لە فەقىرەكە، ئەگەر لە شتى ئاسايىدا سەرفى دەكرد ئەۋە فەقىرەكە باشتەر، پىغەمبەر ﷺ دەفەرموئىت: « **الطَّاعِمُ الشَّاكِرُ بِمَنْزِلَةِ الصَّائِمِ الصَّابِرِ** » (أحمد)، واتە: ئەۋەى نان دەخوات و شوكرى خودا دەكات ۋەك رۇزۋوگرى ئارامگر وايە.

رازى بوون: قەناعەت كىردنە بە شتىك و ھەۋلنەدانە بۇ زىاتر لەۋە، كاتەكەشى پاش روۋدانى كارەكەيە، رازى بوون بەقەدەرى خودا پلەيەكى بەرزى خواناسانەو بەروبوومى خۇشە وىستى و پشت بەستنە، دوعا كىردن بۇ نەمانى ناخۇشەيەك واتاى رازى نەبوون نىيە.

الخشوع: ملكەچى و بە گەرە زانىنە، حوزەيفە دەلئىت: وريابن لە خشوعى دوۋوۋوى، وتيان: خشوعى دوۋوۋوى چىيە؟ وتى: ببىنى كە جەستە خشوعى ھەيە و بەلام دل نىەتى، ھەرۋەھا دەلئىت: يەكەم شت لە دەستان دەچىت لە دىنەكە تاندا خشوعە. جا ھەر عىبادەتەك خشوعى تىدا نەبىت، پاداشتەكەى بەقەد خشوعەكەيە، پىغەمبەر ﷺ لە بارەى خشوعى نوپزەۋە دەفەرموئىت: رەنگە پاداشتەكەى نىۋە چوارىەك بىت بە قەدەر خشوعەكەى، بەلگۈ رەنگە پاداشتى نەبىت، چونكە خشوعى تىدا نەبوۋە.

الرجاء (رەجا): بە ھىۋابوونى رەحمەت فراۋانى خودايە، پىچەۋانەكەشى بى ھىۋايە، كىردەۋەش لەگەل بە ھىۋابوون و رەجادا باشتەر لەگەل ترسدا، چونكە گومانى باش بىردنە بە خوداى گەرە. خۋاى گەرە لە فەرمودەيەكى قودسيدا دەفەرموئىت: « **أَنَا عِنْدَ ظَنِّ عَبْدِي بِي** » (مسلم)، واتە: من بەو شىۋەيە دەبم كە بەندەكەم گومانم پى دەبات - گەر ھىۋاى بوو رەحمى پى بىكەم - رەجائش درۋ پلەيە: **بەرز،** ئەۋ كەسەيە كە كىردەۋە دەكات و بە ھىۋاى پاداشتە، عائىشە دەلئىت: ئەى پىغەمبەرى خودا ﷺ واتاى « **وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَاءً آتًا وَفُلُوهُمْ وَجَلَةٌ** » هو الذي يسرق ويزني ويشرب، وعهو يخاف الله عزوجل؟ قال: **لَا يَا بِنْتُ الصِّدِّيقِ، وَلَكِنَّهُمْ الَّذِينَ يُصَلُّونَ وَيُصُومُونَ وَيَتَصَدَّقُونَ، وَهُمْ يَخَافُونَ أَلَا يُقْبَلَ مِنْهُمْ،** « **أُولَئِكَ يُسْرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ** ». ئەۋەيە كەسىك دىزى و زىناۋ عارەق بخواتەۋە، بەلام لە خوا دەترسىت؟ فەرموۋى: نەخىر ئەى كچى صدديق ئەۋ كەسانەن كە نوپز و رۇزۋو و خىر دەكەن، بەلام دەترسن لىيان ۋەرنەگىرىت « **أُولَئِكَ يُسْرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ** » واتە: ئەۋانە پىشېركى لە خىردا دەكەن. (الترمذى).

پلهی نزم: گوناھباری تهوبه کار به هیوای لیخۆشبوونی خودایه، به لام ئه و کهسه ی برده وامه له سهر تاوانو تهوبه ناکات و به هیوای ئه وهیه که خودا لئی خۆش بیّت، ئه مه تنها ئاواتخواستنه بۆ لیخۆشبوون، ئه م جۆره ش خراپه، به لام دوو جۆری یه که م چاکه، چونکه ئیماندار کرده وهی چاکه و ترس کۆ کرده ته وه، دوو پووش کرده وهی خراپه و بیّ ترس کۆی کرده وه ته وه.

ترس: خه میکه له دلدا دروست ده بیّت له بهر پیشبینی کردنی ناخۆشی، جا ئه گه ر دلنیا بوو له تووشبوونی ناخۆشیه که ئه وه پیی ده لئین (خَشِيَّة)، ترس له خودا دژی هیواو ره جا نییه، به لکو هۆکاری به دهسته ئینانی ره حمه ته له ریگه ی ترسه وه و ره جایش له ریگه ی به هیوا بوونه وه. هه ر بۆیه پیویسته که ترس و ره جاو خۆشه ویستی خودا کۆ بکریته وه. ئین قه یم ده لئیت: دل له به ره و خودا چوونی وه ک بالنده یه ک وایه خۆشه ویستی سه ریته تی، ترس و ره جایش دوو باله که ین.

ترسی واجب: ئه وه یه که وا بکات فه رزه کان به جیّ به ینریت و واز له حه رامه کان به ینریت، له وه ش زیاتر ترسیکه که هانی چاکه ت بدات و دوور بکه ویته وه له مه کروه ه کان.

جۆره کانی ترس: ۱- ترس له شتی شاراوو به خودا زانین که تنها بۆ خودایه، هه ر که س ئه م جۆره ترسه ی هه بیّت به رامبه ر غه یری خودا شیرکی گه وره یه، وه ک ترسان له بت که زه ره ر و زیانت پیده گه یه نیّت. ۲- ترسیکی حه رام: وه ک ته رک کردنی واجبات له ترسی خه لکی. ۳- ترسی ئاسایی که جائیزه: وه ک ترسان له گورگو شتی تر.

الزهد: وه رگیزانی حه زو ئاره زو له شتیکه وه بۆ شتیکی باشتر، زهد کردن به رامبه ر به دنیا مایه ی راحه تی دل و جهسته یه، به پیچه وانه وهی حه زکردن به دنیا مایه ی خه موخه فه ته و خۆشه ویستی دونیاش بنچینه ی هه موو تاوانیکه و بق لیبوونه وهی دنیا ش هۆکاری عیباده ت و گوپراه لیه.

زهد کردن له دنیا ئه وه یه که دنیات له دلدا ده رکه یت، نه ک له دهستی ده رکه یت و دلّت هه ر لای بیّت - که ئه م جۆره زه ده زه دی نه زانانه - پیغه مبه ر ﷺ ده فه رمو یّت: « نِعْمَ الْمَالُ الصّٰلِحُ لِلْمَرْءِ الصّٰلِحِ » (احمد). واته: باشترین مال ئه وه یه هی پیاویکی چاک و صالح بیّت. فه قیر و مالّ پیکه وه چه ند حاله تیکیان هه یه: ۱- له بهر شه رو مه شغه له تی مالّ رقی لییه تی و نایه ویّت و لئی را ده کات، به م که سه ده لئین زا هید. ۲- دلخۆش نییه به بوونی و زۆریش رقی لئی نییه، به م که سه ده لئیت رازییه. ۳- بوونی مالّی له نه بوونی پیّ خۆشته ره، چونکه حه زی له مالّه، به لام حه زه که ی ئه وه نده نییه که به دوا ی مالدا بگه ریّت، به لام گه ر هاته دهستی به بیّ ئه زیه ت پیی خۆشه، به م که سه ش ده لئین قانع. ۴- حه زی لییه تی، به لام له بهر بیده سه لات ی وازی له به دوا گه رانیدا هیئاوه، هه رکات مالّی ده سته ویّت به ماندوو بوونه وه دهستی ده هی نیّت، به م ده سه ده لئین (حریص). ۵- ئه و پاره و خوار دنه ی به دوا یدا ده گه ریّت و ده یه ویّت به دهستی بی نیّت له بهر زه روره ته وه ک که سیکی برسی و بیّ جل و به رگ، به م که سه ش ده لئین (مضطر) مه جبور.

گفتگو پیه کی هیمانه

کابرایه ک ناوی عه بدوللا بوو، گه یشت به کابرایه کی تر ناوی عه بدولنه بی (به ندهی پیغه مبه) بوو، عه بدوللا ناوی کابرای به لاهه خراب بوو، چونکه واتاکه ی نه وه ده گه یه نیت که به ندهی پیغه مبه رهو له دلّی خویدا وتی: چون که سیك جگه له خودا یه کیکی تر ده په رستیت؟ دواتر به کابرای وت: تو غه یری خودا ده په رستیت؟ وتی: نه خیر، من خودا ده په رستم و موسلمانم، غه یری خوداش ناپه رستم.

عه بدوللا وتی: نه ی نه م ناوه چیه که له ناوی مه سیحیه کان ده چیت که ناوی ده نین (عبد المسیح)، به لام بؤ نه وان سه یر نییه، چونکه مه سیح ده په رستن، به لام که سیك ناوی تو ده بیستیت وایتته خه یالی که تو پیغه مبه ر ﷺ ده په رستیت که نه مه بیروباوه پی موسلمان نییه به رامبه ر به پیغه مبه ره کی، به لام نه وه ی له سه رمان واجبه باوه رمان وایت (موحه ممه د) به نده و پیغه مبه ری خودایه .

عبدالنبی وتی: به لام (موحه ممه د) باشترین که سه و سه ردار ی پیغه مبه رانه و نیمه ش له به ر به رکه ت و خاتری نه و نه م ناوه له خومان ده نین و داوای شه فاعه تی لی ده کن، به لاتوه سه یر نه بیت، براکه م ناوی (عبدالحسین) ه و باوکیشم ناوی (عبدالرسول) ه، نه م ناوانه ش بلاوه و هر له کونه وه بابو باپیرانمان به کاریان هیناوه و توند مه به له مه سه له که داو ناین ناسانه .

عه بدوللا وتی: نه م کاره زور خراپه، له وه ی پیشت خراپتره، نه مه ش داواکردنی شتی که له غه یری خودا که له توانیدا نییه، جا نه و که سه ی داوای لی ده کریت پیغه مبه ر ﷺ بیت یان هر پیواچاکیک بیت وه کو حوسه ین (ره زای خوی لیتیت)، نه م کاره ش پیچه وانه ی یه کتاپه رستیه که نیمه پیویسته په یره وی بکه ین، هر بؤیه روونکرده وه ی واتای (لا اله الا الله) چند پرسیارکت لی ده که م بؤ نه وه ی گه وره یی نه م شته ت بؤ ده رکه ویت و خراپی ناوان به و ناوانه وه وهاوشیوه ی نه و ناوانه ت بؤ ده رکه ویت، دباره نامانجی من له م شته دا ته نها روونکرده ی راستیه و شوینکه وتنی و ده رختنی ناراستیه و دورکه وتنه وه یه و فرمان به چاکه و نه ی له خراپه یه . خوداش پشتیوانه و هموو شت هر به ده ستی نه وه، سه ره تا من نه و دوو نایه ته ت بیر ده خه مه وه که ده فه رمویت: ﴿إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا﴾ (النور: ۵۱) واته: کاتیک نیمانداران بانگ ده کرین بؤ نه وه ی خوی گه وره و پیغه مبه ر حوکم بکات له نیوانیاندا ده لیتن: بیستمان و گویرایه ل بووین هه روه ها ﴿فَإِنْ نُنزِعْهُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ (النساء: ۵۹) واته: نه گه ر جیاراییتان که وته نیوانه وه له شتی کدا بیگه ریننه وه بؤ لای خوی گه وره و پیغه مبه ره که ی نه گه ر باوه رتان هه یه به خودا و روژی دوا یی .

عه بدوللا وتی: تو وتت ته نها خودا ده په رستیت وده لیتیت: (لا اله الا الله)، ده کریت واتاکه یم پی بلیتیت؟

عبدالنبی وتی: یه کخواپه رستی نه وه یه باوه رت وایت که خودا هه یه وزه وی و ناسمانه کانی دروست کرده و ژیان و مردن و کاری نه م که ونه به ده ستی نه وه و روژیدرو زانیا رو به ده سه لاته .

عه بدوللا وتی: نه گه ر نه مه یه کخواپه رستی بوایه فیرعه ون و قه ومه که ی ونه بوجه هل وهاوشیوه ی نه وان یه کخواپه رست نه بوون، چونکه نه وه ی تو ده لیتیت ده یانزانی هه روه ک زوریک له موشریکه کان و فیرعه ون هه رچه نده بانگه شه ی خویته تی ده کرد له دله وه باوه پی

هه‌بوو که خودا هه‌یه و ئەم که‌ونه به‌پۆوه ده‌بات، به‌لگه‌ش ئەم ئایه‌ته‌یه ﴿وَحَدِّثُوا بِهَا وَأَسْتَقْبَلَتَهَا أَنْفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا﴾ (النمل: ۱۴)، واته: له دڵدا باوه‌پیان هه‌بوو، به‌لام له‌به‌ر خۆبه‌زلزانی و سته‌م و ئینکاریان کردو باوه‌پیان نه‌کرد، له کاتی غه‌رق بوونیدا ئەم باوه‌په‌ی که له دڵیدا هه‌بوو ده‌رکه‌وت.

به‌لام له راستییدا ئەو یه‌کخواپه‌رستییه‌ی پیغه‌مبه‌ران بۆ گه‌یاندنی هاتوون و کتیبه‌کانی بۆ روونکردنه‌وه‌ی هاتوون و له پیناویدا شه‌ر له‌گه‌ل قوره‌یش کرا ئه‌وه‌یه که: ته‌نها خودا بپه‌رستین.

واتای په‌رستن: ناویکه که هه‌موو کرده‌وه‌و گوفتاری ئاشکراو شاراهه که خودا پێی خۆشه‌و پێی رازی ده‌بیت ده‌گریته‌ خۆ، واتای (إله) له (لا اله الا الله) دا ئه‌وه‌یه. ئەو په‌رستراوه‌یه که به ته‌نها ئەو شایه‌تی په‌رستن و بۆ که‌سێک و شتیکی تر په‌رستن ره‌وا نییه.

عبداللّٰه و نسی: ئە‌ی ده‌زانیت خودا بۆ پیغه‌مبه‌رانی نارده‌وه که یه‌که‌میان نووحه؟
عبدالنبی و نسی: بۆ ئه‌وه‌ی بانگی موشریکه‌کان بکه‌ن بۆ په‌رستنی ته‌نها (الله)، وازه‌نیان له هه‌ر شه‌ریکیکی تر.

عبداللّٰه و نسی: ئە‌ی هۆکاری شیرکی قه‌ومه‌که‌ی نوح چی بوو؟
عبدالنبی و نسی: نازانم.

عبداللّٰه و نسی: خ‌وای گه‌وره کاتیک نوحی کرده پیغه‌مبه‌رو ناردی قه‌ومه‌که‌ی که زیاده‌ره‌وییان کردبوو له به‌گه‌وره‌دانانی پیاواکاندا وه‌ک: وه‌د، یه‌سوع، یه‌غوٲ، یه‌عوق، نه‌سر.
عبدالنبی و نسی: یه‌عنی مه‌به‌ستت له‌وه‌یه که (ود) و (سواع) و ئه‌وانی تر ناوی که‌سانی پیاوچاکن و بی‌اوه‌پ و زالم نین؟

عبداللّٰه و نسی: به‌لێ، ئە‌وانه پیاوچاک بوون و قه‌ومی نوح کردویانن به خوداو عه‌ره‌بیش له‌وانه‌وه وه‌ریان گرتوه، به‌لگه‌ش له‌سه‌ر ئە‌مه ئە‌و فه‌رموده‌یه که له ئیبن عه‌بباسه‌وه ده‌گریته‌وه و ده‌لێت: « صَارَتِ الْأَوْثَانُ الَّتِي كَانَتْ فِي قَوْمِ نُوحٍ فِي الْعَرَبِ بَعْدُ، أَمَّا وَدٌ فَكَانَتْ لِكَلْبٍ بِدُومَةِ الْجَنْدَلِ، وَأَمَّا سَوَاعٌ فَكَانَتْ لِهَدَيْلٍ، وَأَمَّا يَعْقُوبٌ فَكَانَتْ لِمِرَادٍ ثُمَّ لِبَنِي غُطَيْفٍ بِالْحَوْفِ عِنْدَ سَبَأٍ، وَأَمَّا يَعْقُوبٌ فَكَانَتْ لِهَمْدَانَ، وَأَمَّا نَسْرٌ فَكَانَتْ لِحَمِيرٍ لَالَ ذِي الْكَلْعِ؛ أَسْمَاءُ رَجَالٍ صَالِحِينَ مِنْ قَوْمِ نُوحٍ، فَلَمَّا هَلَكُوا أَوْحَى الشَّيْطَانُ إِلَى قَوْمِهِمْ أَنْ انْصَبُوا إِلَى مَجَالِسِهِمُ الَّتِي كَانُوا يَجْلِسُونَ أَنْصَابًا وَسَمُّوْهَا بِأَسْمَائِهِمْ، فَفَعَلُوا فَلَمْ تُعْبَدْ، حَتَّى إِذَا هَلَكَ أَوْلِيكَ وَتَنَسَّخَ الْعِلْمُ عِبْدَتْ » (البخاري). ئە‌و بتانه‌ی له قه‌ومی نووحا هه‌بوون دواتر له‌ناو خیله‌کانی عه‌ره‌بدا ده‌په‌رستران، (ود) هی هۆزی (کلب) بوو له (دومه‌ الجندل)، (سواع) هی (هدیل) بوو، (یغوٲ) هی (مراد) بوو، دواتر بوو به‌ هی (بنی غطیف) له (سبأ)، (یعوٲ) هی همدان بوو، (نسر) هی (حمیر) بوو، ئە‌مانه پیاوچاک بوون د‌وای ئه‌وه‌ی وه‌فاتیان کرد شه‌یتان خستییه‌ دلی قه‌ومه‌که‌یانه‌وه که له‌و شوینه‌ی ئە‌م پیاوچا‌کانه دامه‌نیشن، هه‌یکه‌لیان بۆ بکه‌ن و ناوی خ‌ویانی لێ بنین، ئە‌وانیش ئه‌وه‌یان کردو هه‌تا ئە‌و خه‌لگه‌ مابوو نه‌په‌رستران، به‌لام د‌وای ئه‌وه‌ی ئە‌وان مردن و زانست له‌ناویاندا نه‌ما ده‌یانپه‌رستن. (بخاري).

عبدالنبی و نسی: ئە‌مه شتیکی سه‌یره.

عبداللہ و تنی: ئہی بۆ لەمە سەیرترت بۆ باس نەکەم؟ بزانه که موحه مەد ﷺ که خاتەمی پێغەمبەرانه خوای گەرە بۆ قەومیکى ناردووه، داواى لِيخوشبوون دەکەن، عیبادهت دەکەن، تەواف دەکەن، حەج دەکەن، خێریش دەکەن، بەلام هەندیک لە دروستکارووهکانى خودایان خستۆتە بەینى خۆیان و خودا (وسائط) بۆ ئەوہى لە خودا نزیکیان بکەنەوہ و شەفاعەتیان بۆ بکەن، وەک: فریشتەکان، و عیسا پێغەمبەر (ﷺ) و ھەر وہا غەیری ئەمانیش. خوای گەرەش موحه مەدی نارد ﷺ که ئاینەکەى باپیرەیان ئیبراھیم (ﷺ) یان بۆ زیندوو بکاتەوہ پێیان بلێت: که پەرسنى شتانیک بۆ نزیک بوونەوہ لە خودا جائیز نییە، ھەموو ئەو شتانەى بۆ بەتەکانیان دەکەن تەنھا شایەنى خودایە. ئەو دروستکاروہ تەنھایە و شەریکی نییە و رۆزیدەرە، بە تەنھا زەوى و ئاسمانەکان و ئەوہى نیشتەجی زەوی ئاسمانەکانە ھەموو بەندەى ئەو و لە ژێر دەسەلاتى ئەودان، بەلکو ھەتا ئەو بتانەى کہ دەیانپەرستن پیاوہرەکان دەیانزانى لە ژێر دەسەلاتى خودادان.

عبدالنبی و تنی: ئەمە قسەگەلیکی سەیرترە و ترسناکە، ھېچ بەلگەت ھەبە لەسەرى؟

عبداللہ و تنی: بەلگە لەسەر ئەمانە زۆرن، خوای گەرە دەفەر مویت: ﴿قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنْ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدِيرُ الْأَمْرَ سَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾ (یونس: ۳۱) واتە: پێیان بلێ کێ لە ئاسمانەوہ - بە ھۆی بارانەوہ - و لە زەویەوہ - بە ھۆی خاکەوہ - رۆزیتان دەدات، یان کێ بیستن و بینینی بەدەستە، ئہى کێ زیندوو لە مردو دەرهینیت و مردووش لە زیندوو، یان کێ کارو فرمانەکان - ی ئەم بوونەوہرە - بەجێ دەهینیت؟ بێگومان دەلێن (اللہ)، تۆش پێیان بلێ ئہى لە خودا ناترسن، ئہى ئەمانە مایەى ئەوہ نییە لە خودا بترسن ھەر وہا دەفەر مویت ﴿قُلْ لِمَنْ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ (۸۴) سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿۸۵﴾ قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿۸۶﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿۸۷﴾ قُلْ مَنْ بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۸۸﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ فَأَنَّى تُسْحَرُونَ ﴿۸۹﴾ (المؤمنون: ۸۴-۸۹)، واتە: پێیان بلێ زەوى و ئەوانەیشى کہ تێیدان مولکى کین ئەگەر زانیارن؟ ئەوانیش دەلێن ھى (اللہ)یە، تۆش پێیان بلێ: ئہى بۆ بیر ناکەنەوہ، پێیان بلێ کێ پەرەردگارى حەوت ئاسمانەکان و عەرشى گەرەیە، ئەو کاتە دەلێن (اللہ)، تۆش پێیان بلێ ئہى بۆ لە خودا ناترسن، ئہى ئەمە مایەى ئەوہ نییە لە خودا بترسن، پێیان بلێ کێ خارەنداریتی ھەموو شتیکی بەدەستە و پەناى خەلک دەدات و کەس توانای ئەوہى نییە پەناى کەسێک بەدات لە سزای خوا ئەگەر ئێوہ دەزانن، ئەوانیش دەلێن: ھى (اللہ)یە تۆش بلێ: ئہى چۆن گومرێ دەکرین و دەخەلەتینرین.

موشریکەکان لەکاتى حەجدا دەیانوت: (لبیک اللہم لبیک، لبیک لا شریک لک، إلا شریکا ھو لک، تملکە وما ملک). واتە: خودایە ئێمە گوێزایەلى تۆ دەکەین و شەریکت نییە مەگەر شەریکێک بە خۆی و مولکە کە یەوہ مولکى تۆ بیت، دان پێدانانى موشریکەکانى قورەیش بەوہى کہ تەنھا خودا کاروبارى بوونەوہرى بە دەستە یان (توحید الربوبیة - یەکخواپەرستی پەرەردگاریتی) بە تەنھا ئەیانى کردووه بە موسلمان، بەلام پەرستن و داواکردن لە فریشتە و پێغەمبەر و پیاوچاکان بە مەبەستى شەفاعەت نزیکبوونەوہ لە خودا

وای کردوه به بیباوه په لقه له م بدرین و خوین و مالیان حال لال بیت، که و ابوو دعاو نه زرو قوربانی - سه رپرین - داواکردنی یارمه تی هه موو جوړیکی عیبادهت ده بیت ته نها بۆ خدا بیت.

عبدالنبی وتی: ئه ی نه گه ر یه کخواپه رستی باوه رپه پنان نییه به بوونی خواو خاوه ندرایتی بوونه وهر، وهک تۆ ده لئیت، ئه ی کامه یه؟

عبدالوللا وتی: ئه و یه کخواپه رستییه ی موشریکه کان رازی نه بوون دانی پیدابنن و پیغه مبه ران هاتوون بۆ گه یاندنی ئه وه یه که: ته نها په رستن بۆ خدا بکه یت، هیچ جوړیکی عیبادهت بۆ غه یری ئه و نه نجام نه ده یت، وهک: دعاو نه زرو سه رپرین و داوای یارمه تی و فریا که وتن و ئه وان ی تر، هه ر ئه م یه کخواپه رستییه واته ی (لا اله الا الله) یه که هیچ خودایه کی به هه ق نییه جگه له (الله)، به لای موشریکه کانی قوره یشه وه (إله) واته خودا، هه ر شتی که که عیباده تی بۆ بکریت، جا ئه و شته یان که سه پادشا بیت، پیغه مبه ر بیت، پیاوچاک بیت، دار بیت، قه بر بیت، جنۆکه بیت، مه به ستیان نه بووه له و شتانه ی بپه رستن له غه یری خودا توانای دروست کردن و روژی دان و به رپوه بردنی کاروباری بوونه وهر هه بیت، به لگو ده یانزانی ئه و شتانه ته نها له ده سه لاتی په روه ردا گه ردا یه.

هه ر بویه پیغه مبه ر ﷺ هات و بانگی کردن بۆ وتی (لا اله الا الله) و په یره وکردنی و اتا که ی نهک ته نها وتنی به زمان.

عبدالنبی وتی: هه روهک بته وئ که بلئیت: موشریکه کانی قوره یش له واتای (لا اله الا الله) له زور موسلمان ی نه مپو باشتر گه یشتبوون؟

عبدالوللا وتی: به لئ، ئه وهش واقعیک ی دل ناخو شکه ره، چونکه بیباوه رپه کان ده یانزانی مه به ستی پیغه مبه ر ﷺ به و وشه یه: په رستنی خودای تا کو ته نها و به ری بوونه له هه ر شتی کی تر جگه له خودا بپه رستیت، چونکه کاتیک پیغه مبه ر ﷺ پئی وتن: بلین (لا اله الا الله)، بیباوه رپه کان وتیان: چۆن هه موو خودا کانی کردوه یهک، ئه مه شتی کی سه یره، به لام له هه مان کاتدا ده یانزانی که خودای گه وره به رپوه به ری ئه م که ونه یه، جا ئه گه ر بیباوه رپه کان نه وهنده له واتای ئه و وشه یه گه شتی تن، سه یر ئه وه یه که خه لگی که خوی به موسلمان ده زانیت، به لام نه وهنده ی بیباوه رپه کان له و وشه یه نه گه یشتووه: به برای ی ئه وان ته نها گوزارشتی ئه و وشه یه به زمان به بی ئه وه ی دل کرده وه ی هه بیت له و وته یه دا، ئه وه شی که زور زیره که پئی وایه که واتای وشه که ئه وه یه که ته نها خودا رو زیده ره و دروستکه ره و به رپوه به ری که ونه، که و ابوو هیچ خیریک هه یه له که سانی که بانگه شه ی موسلمانیه تی ده که ن، به لام نه وهنده ی بیباوه رپه کان له واتای ئه و وشه یه نه زانن.

عبدالنبی وتی: به لام ئه م نایه ته له سه ر بیباوه رپه بت په رسته کان هاتو ته خواره وه، چۆن پیاوچاکان و پیغه مبه ران و بته کان وهک یهک حسیب ده کریت؟

عبدالوللا وتی: وهک پیشتتر باسما ن کرد هه ندیک له بته کان به ناوی پیاوچاکانه وه ناو نراون وهک کاتی نوح (عليه السلام)، بیباوه رپه کانیش مه به ستیان نزیک بوونه وه بووه له خودا، به لگه ش ئه م نایه ته یه ﴿وَالَّذِينَ أَخَذُوا مِنْ دُونِهِ أُولَئِكَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى﴾ (الزمر: ۳) ئه وان ه ی که جگه له خوا پشتیان به شتی تر به ستووه و به خویان هه لپژاردوه ده یانوت ته نها بۆ نزیک بوونه وه له خودا ده یانپه رستین.

ئەمجا ئەوهى كە دەلئيت چۆن پىنغەمبەر و پياوچاكان و بتهكان وەك يەك حسيب دەكەن؟
 لەو لەمدا دەلئيم: بئياوهران هەندىك پياوچاكان كردبوو بەخودا وليي دەپارانەوه، وەك خواى
 گەوره دەفەرمويت: ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ
 وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا﴾ (الإسراء: ٥٧) واتە: ئەوانەى كە ئەوان هانا وهاورايان بۆ
 دەبەن، كاميان لەخوا نزىكتره؟ لەكاتىكدا كە ئەوان خويان هاوار لەخوا دەكەن و پىگەى نزىك
 بوونەوه لەخوا دەگرنەبەر، و چاوه‌پوانى رەحمەتى دەكەن، و لەسزا و تۆلەشى دەترسن،
 بەراستى سزای پەروەدگارت وەها سەختە كە دەبەيت هەموو كەس خوى لىپاريزيت،
 وەهەندىكى تر عيسى پىنغەمبەر (عليه السلام) ودايكيان كردووە بەخودا ولييان دەپارنەوه
 وەك خودا دەفەرمويت: ﴿وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَعْيسَىٰ ابْنُ مَرْيَمَ ءَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّيَ إِلَهَيْنِ مِن
 دُونِ اللَّهِ﴾ (المائدة: ١١٧) واتە: وەبىر خەلكى بەپىنەرەوه كاتىك كە خواى گەوره لە پۆزى دواييدا دەفەرمويت
 : ئەى عيسى كور مەريەم ئايا تۆ بەو خەلكەت ووت كە من و دايم بكن بە دوو خودا جگە لە (الله) ؟
 هەندىكى تريان فرىشتهكان دەپەرستن و هانا وهاورايان بۆ دەبەن وەك دەفەرمويت: ﴿وَيَوْمَ
 يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلَائِكَةِ أَهَؤُلَاءِ إِيَّاكُمْ كَانُوا يَعْبُدُونَ﴾ (سبا: ٤٠) واتە: پۆزىك داديت كە خواى
 گەوره تەواوى (پەرستراو ئەو كە سەنەشى دەيانپەرستن) كۆ دەكاتەوه و ئەمجا بۆ لۆمە يەيان
 خواى گەوره بەفرىشتهكان دەفەرمويت: ئايا ئائەمانە بوون كە ئىوەيان دەپەرست ؟

چاك بىر لەم ئايەتە پىرۆزانە بکەرەوه كە چۆن خواى گەوره ئەو كە سەنەشى بە بئياوهر داناو
 كە بتهكانيان پەرستو، ديسان بەهەمان شىو و بەبى جياوازی ئەو كە سەنەشى بە بئياوهر
 داناو كە پياوچاكان و پىنغەمبەرانيشيان بەخو زانیو، پىنغەمبەرىش ﷺ شەرى لەگەڵ
 هەمويان كردووه و بەبى جياوازی.

عبدالنبى وتى: بەلام بئياوهرەكان داواى شتيان لى دەكەن، بەلام من دەزانم كە تەنها خودا
 تواناى سوودگەياندن وزەرەر گەياندن هەيه و تەنها لەخودا ئەوه داوا دەكەم و پياوچاكان
 تواناى ئەوهيان نيبه، بەلام تەنها شەفاعەتى ئەوانم دەوێت.

عبدالولل وتى: ئەم قەسەهەت رىك وەك قەسەى بئياوهرەكانە، بەلگەش ئەم
 ئايەتەيه ﴿وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شَفَعُونَا عِنْدَ
 اللَّهِ﴾ (يونس: ١٨) ئەو شتانەى تواناى گەياندن سوودو زەرەرى نيبه دەيانپەرستن و دەلێن
 ئەمانە شەفاعەتمان بۆ دەكەن لای خودا.

عبدالنبى وتى: بەلام من غەبرى خودا ناپەرستم، داواكردن و پەنابردنە بەر ئەوان عيبادەت نيبه.
عبدالولل وتى: بەلام داوات لى دەكەم دان بەوهدا بنئيت كە خودا فەرزى كردووه
 ئىخلاصى و نيه تپاكيت هەبەت لە عيبادەتدا بۆ خودا تەنها ئەو بپەرستيت، هەرەك لە
 قورئاندا دەفەرمويت ﴿وَمَا أُمْرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ﴾ (البينة: ٥) واتە: فەرمانيان
 پى كراوه تەنها خودا بپەرستن و بەپاكى و دلسۆزى و ملكەچى فەرمانبەردارى ئاين و
 بەرنامەكەى ببن و لابدەن لەهەموو ئاين و بەرنامەيهكى تر جگە لەئىسلام.

عبدالنبى وتى: بەلئ ئەوهى فەرزە لەسەرم.
عبدالولل وتى: باشە ئەوهى خوا فەرزى كردووه لە سەرت چيبه؟ روونى بکەوه، پەرستنى
 خودا بەتەنها؟

عبدالنبی وتی: به لئی ئەزانم مەبەستت چییە بە و پرسیارە، فەرموو روونی بکەو.

عەبدوللا وتی: گویم لئ بگرە تا بۆت روون بکەمەو خوای گەورە دەفەرمویت: ﴿ اَدْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمَعْتَدِينَ ﴾ (الأعراف: ۵۵) واتە: دوعا بکەن بە ملکە چی و شاراوە خوای گەورە زیادەرهوی خووش ناوێت، ئایا دوعا عیبادهتە یان نا؟

عبدالنبی وتی: بە لئی بنچینهی عیبادهتە وەک پیڤەمبەر ﷺ دەفەرمویت « الدُّعَاءُ هُوَ الْعِبَادَةُ » (أبو داود) واتە: دوعا عیبادهت و پەرستنه.

عەبدوللا وتی: کە وابوو دانت نا بەو هی دوعا عیبادهتە، کاتێک بە شەوو روژ دوعا دەکەیت کاتێک پیویستییهکت هەیه و داوا لە خودا دەکەیت، لە هەمان کاتدا داوا لە پیڤەمبەرێک یان پیاوچاکیک لە قەبرە کەیدا بکات، ئایا شیرکی قەرار نەداو لەو عیبادهتەدا؟

عبدالنبی وتی: بە لئی راستە ئەو شەریک قەراردانەو ئەمە شتیکی روونە.

عەبدوللا وتی: نموونە یەکی تر: خوای گەورە دەفەرمویت: ﴿ فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَخْرَسَ ﴾ (الکوثر: ۲) واتە: نوێژو سەرپرین بۆ خودا بکە، کاتێک تۆ گوێزایه لئی خودا دەکەیت و قوربانی بۆ خودا دەکەیت، ئایا عیبادهتە یان نا؟

عبدالنبی وتی: بە لئی ئەو عیبادهتە.

عەبدوللا وتی: ئەی ئەگەر بۆ کەسیکی تر قوربانیت کرد جنۆکە بیّت یان مروّف، ئایا شەریکت بۆ خودا داناوە یان نا؟

عبدالنبی وتی: بە لئی ئەو شەریک دانانە بە بی گومان.

عەبدوللا وتی: من دوو نموونەم هینایه وە لە سەر دوعا کە عیبادهتیکی گوزارشته و سەرپرین کە کردە و هیه، عیبادهتیش تەنھا ئەو دووانە نین و فراوانترە لەو دووانە، نەزرو سویند خواردن و پەناگرتن و داوای یارمەتی کردن هەمووی عیبادهتە. بە لām موشریکەکان کە قورئان لە کاتیاندا هاتە خوارەو فریشتە و پیاوچاکان و لات و عوززایان دەپەرست.

عەبدوللا وتی: بە لئی دەیانپەرست.

عبدالنبی وتی: ئەی عیبادهتە کە یان بۆ ئەوانە تەنھا لە دوعا و سەرپرین و پەناگرتن و داوای یارمەتی نەبوو؟ ئەگینا ئەوان دەزانن کە بەندە ی خودان و لە ژێر دەسه لاتی ئەودان و هەر ئەو کاروباری بوونە وەر هەل دەسورپینیت، بە لām پەنایان بردە بەر ئەوانە بۆ شەفاعەت و نزیکبوونەو لە خودایە، ئەمەش زۆر ئاشکرایە.

عبدالنبی وتی: ئەی عەبدوللا، ئایا تۆ شەفاعەتی موخەممەد ﷺ ئینکاری دەکەیت و خۆتی لئ بەری دەکەیت؟

عەبدوللا وتی: نەخێر من ئینکاری ناکەم و خۆمی لئ بەری ناکەم، بە لکو پیڤەمبەر ﷺ دایک و باوکم بە قوربانی بیّت شەفاعەت دەکات و شەفاعەتی لیوهر دەگیریت، من هیوام وایە بەر شەفاعەتی ئەو بکەم، بە لām شەفاعەت هەمووی هی خودایە وەک دەفەرمویت: ﴿ قُلْ لِلَّهِ

السَّفْعَةُ جَمِيعًا ﴾ (الزمر: ۴۴) بە بی مۆلەتی ئەو شەفاعەت ناکریت، وەک دەفەرمویت: ﴿ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ ﴾ (البقرة: ۲۵۵) واتە: کئی دەتوانیت شەفاعەت بکات بە بی مۆلەتی ئەو - خودا - هەرکەس خودا نەیه ویت شەفاعەتی بۆ ناکریت، وەک دەفەرمویت:

﴿ وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنِ ارْتَضَى ﴾ (الأنبياء: ۲۸) دیارە خودا تەنھا بە یە کخوایه پەرست رازی

دهبیت، وهك دهفهرمویت: ﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَسِرِينَ﴾ (آل عمران: ۸۵) واته: ههرکەس جگه له ئیسلام دینیکی تری هه بیته لئی وه رناگیریت و له دوارژژدا خه ساره تمه نده. جا هه رکات شه فاعهت هه مووی هی خودا بوو، به مؤلهتی ئه و بوو، مؤلهتی که سه کانیش هه ر هی ئه و بوو، مؤلهتی ته نها یه کخوایه رستیش ده دات من داوای شه فاعهت له خودا ده که م و ده لیم: خوایه بهر شه فاعهتی پیغه مبهرم بخهیت.

عبدالنبی وتی: ریکه وتین له سه ر ئه وهی که ناتوانین داوای شتیکی له یه کیکی بکهین که نیه تی، به لام پیغه مبهر ﷺ شه فاعهتی دراوه پیی، که وابوو مولکی خوویه تی، به و شیوهش ره وایه داوای شتیکی لی بکه م که هه یه تی و شیرک نییه؟

عبدالوللا وتی: به لئی ئه مه راسته ئه گه ر خودای گه وره خووی نه هی نه کردبایه له داواکردن له غهیری خووی وهك دهفهرمویت: ﴿فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا﴾ (الجن: ۱۸)، واته: له گه ل خوا داوا له که سی تر مه که ن. داواکردنی شه فاعهتیش دوعایه، جا ئه و که سهی شه فاعهتی داوه به پیغه مبهر ﷺ هه ر خودایه، ئه وهشی ریگری لی کردوو له داواکردنی له غهیری خودا هه ر خودایه.

شه فاعهت کردنیش ته نها بۆ پیغه مبهر ﷺ نییه، به لگو فریشته و مندالی نابالغ و پیاوچاگان شه فاعهت ده که ن، ئایا ده بیته بلتین خودا شه فاعهتی داوه به وان و منیش داوایان لی ده که م؟

ئه گه ر بلتی وا ده که م ده گه ریته وه بۆ عیبادهتی پیاوچاگان که له قورئاندا باس کراوه، ئه گه ر بلتی نه خیر ئه و ئه و وته یهت که ده لیت: شه فاعهت دراوه پیی و منیش داوای لی ده که م به تال ده بیته وه.

عبدالنبی وتی: به لام من عیبادهتی غهیری خودا ناکه م و شه ریکی بۆ قه رار ناده م، په نابردنه بهر پیاوچاگانیش شیرک نییه؟

عبدالوللا وتی: دان ده نیته به وه دا که خودا شیرکی حه رام کردوو زیاتر له زینا و لئی خووش نابیت؟

عبدالنبی وتی: به لئی دانی پیدا ده نیم، ئه وه شتیکی ئاشکرایه له قورئاندا.

عبدالوللا وتی: ئیستا ده لیت من موشیرک نیم دهی ئیستا بۆم روون بکه وه ئه و شیرکهی که تۆ تووشی نه بووی کامه یه؟

عبدالنبی وتی: شیرکی عیبادهتی بته کانه، داوا لی کردن و روو تی کردنه.

عبدالوللا وتی: ئه ی واتای عیبادهتی بته کان چیه؟ تۆ پیته وایه کافره کانی قوپهیش باوه رپیان وابوو که ئه و دار و بهردانه خه لک دروست ده که ن و روژییان ده دن و کاروباری بوونه وه رپیان به ده سته؟ ئه وان باوه رپیان وانه بووه؟

عبدالنبی وتی: منیش باوه رپم وانیه، به لگو ئه وانهی روو ده که نه دار و بهرد و قه بر، داوایان لی ده که ن و سه ربهرینیان بۆ ده که ن و ده لین: ئه مانه له خودامان نزیک ده که نه وه و خوداش به بهر که تی ئه مانه پارێزگاریمان لی ده کات، من مه به ستم له عیبادهتی بته کان ئه مه یه.

عبدالوللا وتی: راست ده که یهت ئه و شتانهی لای بت و قه برو هاوشیوه کانی ده کریت، هه روه ها ده لیت: شیرک عیبادهتی بته کانه، ئایا مه به ستم ئه وه یه ئه مه تاییه ته به وانهی که ئه و شتانه ده که ن؟ واته په نابردنه بهر پیاوچاگان - مردوو - داوا کردن لییان شیرک نییه؟

عبدالنبی وتی: به لئی مه به ستم له وه یه.

عبدالوللآ وتی: ئه وه موو ئایه ته ی بۆم باس کردیت که داواکردن له پیاوچاکان و فریشتهکان به شیرک له قه له م ده دات چی لیتهات.

عبدالنبی وتی: به لام ئه وانه ی داوایان له فریشته و پیغه مبه ران کردووه له بهر ئه وه کافر نه بوون، به لکو کافر بوون له بهر ئه وه ی وتووایانه فریشته کچی خودان و مه سیح کوپی خودایه، به لام ئیمه نالیین: عه بدولقادر کوپی خودایه، یان زه ینبه ب کچی خودایه.

عبدالوللآ وتی: دانانی کوپ بۆ خوای گه وره خۆی بۆ خۆی کو فریکی سه ره به خۆیه، خوای گه وره ده فه رمویت: ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۝۱ اللَّهُ الصَّمَدُ ۝۲ لَمْ يَكِدْ وَلَمْ يُولَدْ ۝﴾ (الإخلاق: ۱-۳) واته: پێیان بلای خودا تاکه وه موان پێویستیان به وه، له که س نه بووه و که سی لای نه بووه. له شوینیکی تردا ده فه رمویت: ﴿مَا اتَّخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ إِذَا لَدَّهَبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَمَّا لَبَّضُوا بِهِمْ عَلَى بَعْضٍ﴾ (المؤمنون: ۹۱) واته: خوای گه وره کوپی نییه و شه ریکیشی نییه. لیره دا شیرک و هاوه لدانانی به جیا له دانانی کوپ باس کردووه، به لگه ش له سه ر ئه مه ئه وانه ی عیباده تی لاتیان ده کرد نه یان ده وت کوپی خوایه، به لام پیاوه پبوون، هه روه ها عیباده تی جنۆکه، هه ر چوار مه زه به که ش ده لێن: هه ر موسلمانیک باوه پی و ابوو خودا کوپی هه یه، له دین ده رده چیت و مورته ده، هه روه ها که سیکی ش شه ریک بۆ خودا قه رار بدات، واتا جیاوازی ده که ن له و دوو شته دا.

عبدالنبی وتی: به لام، خوای گه وره ده فه رمویت ﴿الْأَرْبَابَ أُولِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ (یونس: ۶۲)، واته: به دلنیا ییه وه ئه ولیاکانی خودا له روژی دوا ییدا هیچ ترسو خه م و خه فه تیان نییه.

عبدالوللآ وتی: ئیمه ش باوه پمان به وه هه یه، به لام نه ک پبه رسترین، ئیمه ته نها ئینکاری عیباده تکردنیان ده که ین و بکرین به شه ریکی خودا، ئه گینا واجبه خۆشت بوین و شوینیان بکه ویت ودان بنییت به که رامه ته کانیاندا. ئه وه شی ئینکاری له که رامه ته کانیان ده کات بیدعه چیه کانت، ئاینی خوداش ناوه ندگیره له نیوان دوو لادا، هیدایه ته له نیوان دوو گو مرییدا، هه قیکه له نیوان دوو باتلدا.

عبدالنبی وتی: ئه وانه ی قورئانیان له سه ر هاتۆته خواره وه شایه تومان ناهینن و نالیین خودا تاکه و پیغه مبه ر ﷺ به درۆ ده خه نه وه، ئینکاری له زیندوو بوونه وه ده که ن و قورئان به درۆ ده خه نه وه و ده لێن سیحه، به لام ئیمه شایه تی ده ده ین که خودا تاکه و موحه ممه د پیغه مبه ری ئه وه و باوه پ به قورئان ده که ین و باوه پ به زیندوو بوونه وه ده که ین، نویتۆ ده که ین و روژوو ده گرین، چۆن وه ک ئه وان له قه له ممان ده ده ن؟

عبدالوللآ وتی: به لام زانایان یه کپان له سه ر ئه وه ی ئه گه ر که سیک باوه پی به پیغه مبه ر ﷺ کرد له هه ندی شتداو به درۆی خسته وه له هه ندیکی تردا پیاوه ره و موسلمان نییه، به هه مان شیوه که سیک باوه پی به شتیک له قورئان هه بیته و باوه پی به وه ی تری نه بیته، وه ک که سیک وایه دان بنیته به ته نهایی خودادا و باوه پی به نویتۆ نه بیته یان باوه پی به ته نهایی و نویتۆ هه بیته و باوه پی به روژوو نه بیته، یان باوه پی به وان هه بیته به لام باوه پی به زه کات نه بیته، یان باوه پی به وان هه موو هه بیته و باوه پی به حه ج نه بیته، چونکه کاتی که خه لگی که

پابه‌ندی حه‌ج کردن نه‌بوون، له‌ کاتسی پیغه‌مبه‌ردا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خوای گه‌وره ئه‌م ئایه‌ته‌ی له‌سه‌ر نارندنه‌ خواره‌وه **﴿وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ عَنِّ الْعَالَمِينَ﴾** (آل عمران: ۹۷) واته‌: خوای گه‌وره حه‌جی له‌سه‌ر خه‌لك فهرز کردووه ئه‌گه‌ر توانایان هه‌بیته‌، هه‌ر که‌س باوه‌ری نه‌بیته‌ خوای گه‌وره بیباک و ده‌وله‌مهنده‌و پیویستی به‌ که‌س نییه‌. به‌هه‌مان شیوه‌ هه‌ر که‌س باوه‌ری به‌ زیندووکردنه‌وه نه‌بیته‌ بیباوه‌ره‌، هه‌ر بویه‌ خوای گه‌وره به‌ ئاشکرا له‌ قورئاندا ده‌فرمویت ئه‌و که‌سه‌ی باوه‌ری به‌ هه‌ندیک له‌ قورئان هه‌بیته‌و باوه‌ری به‌ هه‌ندیکی تر نه‌بیته‌ بیباوه‌ره‌، بویه‌ فه‌رمانی کردووه ئیسلام به‌ گشتی قه‌بول بکریته‌، ئایا ئیستا دان به‌وه‌دا ده‌نیته‌ که‌ ئه‌گه‌ر که‌سیک باوه‌ری به‌ هه‌ندیک بیروباوه‌ری ئیسلام هه‌بیته‌ و به‌ هه‌ندیکی تری نه‌بوو بیباوه‌ره‌؟

عبدالنبی وتی: به‌لئ دان به‌مه‌دا ده‌نیم، ئه‌مه‌ش شتیکی ئاشکرایه له‌ قورئاندا.

عبداللّٰی وتی: که‌واته دان ده‌نیته‌ به‌وه‌دا ئه‌گه‌ر که‌سیک باوه‌ری به‌ هه‌موو شتیکی که‌ پیغه‌مبه‌ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هیئاویه‌تی هیئاو باوه‌ری به‌ نوێژ نه‌بوو یان زیندووویونه‌وه، ئه‌وه بیباوه‌ره‌ به‌ یه‌کرای یانایان، قورئانیش یاسی له‌مه‌ کردووه، که‌ه‌وابوو بزانه‌ یه‌کخواپه‌رستی گه‌وره‌ترین فه‌رزیکه‌ که‌ پیغه‌مبه‌ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هیئاویه‌تی و گه‌وره‌تره له‌ نوێژو روژوو و زه‌کات و حه‌ج، ئه‌ی چۆن که‌سیک باوه‌ری به‌ یه‌کخواپه‌رستی نه‌بیته‌ که‌ ئاینی هه‌موو پیغه‌مبه‌رانه‌ بیباوه‌ر نابیته‌، (سبحان الله) ئه‌م نه‌زانینه‌ چیه‌؟

به‌هه‌مان شیوه‌ سه‌یری هاوه‌لان بکه‌ چۆن شه‌ریان کرد له‌گه‌ل به‌نی حه‌نیفه‌دا له‌ یه‌مامه‌دا، هه‌رچه‌نده‌ موسلمان بوون و شه‌هاده‌تیان ده‌دا که‌ خوا یه‌که‌و موحه‌مه‌د پیغه‌مبه‌ری ئه‌وه، نوێژو بانگیان به‌جی ده‌هینا.

عبدالنبی وتی: به‌لام ئه‌وان باوه‌ریان وابوو که‌ موسه‌یله‌مه‌ پیغه‌مبه‌ره‌، ئیمه‌ش ده‌لئین دوا‌ی موحه‌مه‌د که‌س نابیته‌ پیغه‌مبه‌ر.

عبداللّٰی وتی: به‌لام ئیوه‌ هه‌ندیک له‌ پیاوچاکان و فره‌شته‌کان و پیغه‌مبه‌ران و هاوه‌لان به‌رز ده‌که‌نه‌وه‌ بۆ ریزی خودای ئاسمان و زه‌وی، ئه‌ی که‌سیک که‌سیکی تر به‌رز کاته‌وه‌ بۆ پله‌ی پیغه‌مبه‌رایه‌تی بیباوه‌ر بیته‌ و خوین و مالی حه‌لال بیته‌ و شه‌هاده‌ت و نوێژ فریای ناکه‌ویته‌، به‌ دلناییه‌وه‌ گه‌ر به‌رزی بکاته‌وه‌ بۆ پله‌ی خودا بیباوه‌ر ده‌بیته‌. هه‌روه‌ها ئه‌وانه‌ی عه‌لی سوتاندنی به‌ ئاگر، که‌سانیک بوون ده‌بانوت موسلمانین و زانستیان له‌سه‌ر ده‌ستی هاوه‌لان وه‌رگرتبوو، به‌لام باوه‌ریان به‌رامبه‌روابوو که‌ عه‌لی خودایه‌ و زیان و سوودی به‌ده‌سته‌، ئه‌ی چۆن هاوه‌لان یه‌کرا بوون له‌سه‌ر بیباوه‌رپوون و کوشتنیان؟ به‌هه‌مان شیوه‌یه‌ی که‌سانیک هه‌ن باوه‌ریان به‌ (شیخ عبدالقادی گه‌یلانی) وکه‌سانی وه‌ک ئه‌وه‌ که‌ هانا وهاوریان بۆ ده‌به‌ن و لییان ده‌پارپینه‌وه‌ ودا‌رای بزق و پۆزی و منال پی به‌خشینی لی ده‌که‌ن، که‌ هه‌موو ئه‌مانه‌ هیچیان له‌ئاینی پیروزی ئیسلامدا ریگیان پی نه‌دراوه‌ وخواوه‌نه‌که‌یان له‌ دین ده‌خاته‌ ده‌روه‌، ئایا تر پیته‌ وایه‌ هاوه‌لان به‌بی هیچ هۆیه‌ک موسلمان به‌ بیباوه‌ر دابنن؟ یان پیته‌ وایه‌ هه‌ر چۆن باوه‌رته‌ هه‌بیته‌ به‌رامبه‌ر به‌ شیخ ئاساییه‌، به‌لام به‌رامبه‌ر عه‌لی ئه‌و بره‌ویته‌ هه‌بیته‌ بیباوه‌ر ده‌بیته‌؟

هروه‌ها ده‌وتریت: ئەگەر ئەوانە بیباوەر نەبوون، بەلام موشریک بوون و قورئان و پیغەمبەریان بەدرۆ خستۆتەو و باوەریان بە زیندوو بوونەو نەبوو، ئەو بۆ زانیان لە کتیبە فیهییه‌کاندا لە هەموو مەزەهەکاندا بەشیکی تێدایە بە ناوی (حوکمی مورتەد)، واتە ئەو موسلمانە بیباوەر دەبێت دواى هاتنە ناو ئیسلامەو، دواتر هەندیک شت باس دەکەن موسلمان بە ئەجامدانی لە ئیسلام دەردەچیت، هەتا شتی زۆر که سادەى وەك: وشەیه‌ك كه خودا رقى لى بىت يان گالته‌کردنى تێداییت بە ئیسلام وەك قورئان دەفەرمویت: ﴿قُلْ اٰیَاللّٰهِ وَاٰیٰتِهٖ وَاَرْسُوْلِهٖ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِءُوْنَ ﴿۱۶﴾ لَا تَعْذِرُوْا فَاَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ اٰمِنْتِكُمْ ﴿التوبة: ۶۵-۶۶﴾ واتە: پێیان بڵێ: (ئەو موخەممەد)، ئایا بە خودا ئایەتەکانی و پیغەمبەرەکانی گالته‌تان دەکرد، پیویست بە پاسا و هینانەو ناکات دواى ئەوئى ئیمانتان هینا بیباوەر بوونەو، ئەمانە که قورئان بە بیباوەریان دەزانیت، که سانیک بوون لەگەڵ پیغەمبەردا ﷺ له غەزای تەبوکدا شتیکیان وتبوو بەحسابی خۆیان بەگالته‌و و تەبوویان، هەروه‌ها ده‌وتریت خۆای گەوره که باسی بەنى ئیسرائیل دەکات - کۆمەلێکیان - چەند باش بوون، بەلام بە موسایان وت: بتیکمان بۆ بکه بە خودا، هەروه‌ها که سانیک له هاو‌لانی پیغەمبەر ﷺ وتیان ئەو پیغەمبەری خوا ﷺ داریکمان بۆ دیاری بکه با شتەکانمانی پێدا هەلبواسین بۆ تەبەرۆک (ذات أنواط)، پیغەمبەر ﷺ سویندی خوارد ئەمە ریک قەسەى بەنى ئیسرائیلییه‌کانە که وتیان: ﴿ اَجْعَلْ لَنَا اٰتِهًا كَمَا هُمْ اِلٰهُةٌ ﴾ (الاعراف: ۱۲۸) واتە: ئەو موسا وەك ئەوئى ئەوان خودایان هەیه تۆش خودایەك بۆ ئیمە دابنێ - که مەبست ئەو بوو بتیکیان بۆ دابنیت - .

عبدالنبی وتی: بەلام بەنى ئیسرائیل و هاو‌لانی پیغەمبەر ﷺ بەو وتانە بیباوەر نەبوون. **عەبدوللا و تى:** وەلامە کهى: بەنى ئیسرائیل و ئەوانەى داواکەیان کرد لە پیغەمبەرەکان، نەیان کرد و ئەگەر داواکەیان بەجێ بهینایە بیباوەر دەبوون، هاو‌لانی موخەممەد ﷺ ئەگەر (ذات أنواط)یان بۆ خۆیان دانایە دواى ئەوئى پیغەمبەر ﷺ نەهى لى کردن بیباوەر دەبوون.

عبدالنبی وتی: ئیشکالیکی ترم هەیه، ئەویش بەسەرھاتی ئوسامەى کورپی زەیدە، کاتیک لە شەردا دوژمنە کهى کوشت دواى ئەوئى وتی (لا اله الا الله) و دواتر پیغەمبەر ﷺ سەرکۆنەى کردو فرمووی: کوشتت دواى ئەوئى وتی (لا اله الا الله) (البخاری)، هەروه‌ها فرمودەى پیغەمبەر ﷺ « اَمْرٌ اَنْ اَقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَقُولُوا لَا اِلَهَ اِلَّا اللّٰهُ » (مسلم)، واتە: فرمانم پیکراوە شەر لەگەڵ خەلک بەکم هەتا دەلێن (لا اله الا الله) چۆن تەبایی نێوان ئەم دوو فرمودەو وتەکانی تۆ بکه‌م؟

عەبدوللا و تى: ئەوئى ئاشکرایە پیغەمبەر ﷺ شەری لەگەڵ جوله‌که کردو و تالانی کردوون و دەشیان وت (لا اله الا الله)، هەروه‌ها هاو‌لانی شەریان کرد لەگەڵ بەنى حەنیفەدا لە کاتیکدا شەھادەتیان دەدا که خودا تەنھایە و موخەممەد پیغەمبەری ئەو و نوێژیان دەکرد، هەروه‌ها عەلى کۆمەلێکی سوتاند، ئەمجا تۆ دەلێیت که سیك ئینکاری زیندوو بوونەو بەکات بیباوەر و کوشتنی پەوایە، ئەگەرچی بلیت (لا اله الا الله)، هەروه‌ها که سیك یەکیک لە رووکنەکانی ئیسلام ئینکاری بەکات بیباوەر و کوشتنی حەلالەو هەتا شەھادەتیش بدات، ئەو چۆن (لا اله الا الله) سوودی نییە بۆ که سانیک تەنها ئینکاری لقیکیان کردو و سوودی هەیه بۆ که سانیک ئینکاری یەخواپە رستی بکن که بنچینەى تاینه؟!!

رهنگه تو مانای ئەم فرمودانه تیڤه گه یشتییت، فرموده که ی ئوسامه: ئوسامه که سیکی کوشت که خوی به موسلمان ده زانی و موسلمان بوو، به لام ئوسامه وای زانی تهنا له ترسی شمشیردا وتوویتی، به لام ئەو که سهی خوی به موسلمان پیشان دهدات ده بییت وازی لی بهینی ههتا دهرده که ویت که وانیه، خوی گهره ده فرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَتَيَّنُوا﴾ (النساء: ۹۴) واته: هرکات چون بۆ جهاد له ری خوادا دلنیا بن له وانیه که دهیانکوژن شایه نی کوشتن. که وابوو ده بییت واز له که سانیک بهیتریت که حاله ته که ی گومانی تیدایه ههتا دهرده که ویت که موسلمان نییه، ئەوکات کوشتنی ره وایه به به لگه ی ﴿فَتَيَّنُوا﴾ واته دلنیا بن.

فرموده که ی تر: واتاکه ی ئەوه یه که هرکه س موسلمانیه تی ویه که خواپه رستی خوی نیشان دا ده بییت وازی لی بهیتریت ههتا پیچه وانه که ی دهرده که ویت، به لگه ش له سه ره ئەمه هر ئەو پیغه مبه ره ی ﷺ که ئەو دوو فرموده ی فرمووه، له باره ی خه واریجه وه ده فرمویت: (له هرکوئ بینیتانن بیانکوژن) (البخاری) له گه ل ئەوه دا خه واریج عیباده تیان زۆر بووه، ههتا هاوه لان عیباده تی خویان به که م ده زانی له چاره ی ئەوان، له هاوه لانه وه فیزی زانست بوون، (لا اله الا الله) و زۆری عیباده ت و پیشاندانی موسلمانیتی زرگاری نه کردن له کوشتن کاتیک له ئیسلام لایان دا.

عبدالنبی وتی: ئە ی ده لییت چی له باره ی ئەو فرموده ی پیغه مبه ره ﷺ له رۆزی قیامه تدا خه لکی هاوار ده بن بۆ ئاده م، دوا یی بۆ نوح، دوا یی بۆ ئیبراهیم، دوا یی بۆ موسا، دوا یی بۆ عیسا، به لام عوزر ده میننه وه ههتا ده گاته لای موحه ممه د ﷺ، ئەوه به لگه یه له سه ره ئەوه ی هاوار برده نه لای غهیری خودا شیرک نییه.

عبداللّٰه وتی: ئەویش تیکه ل کردنی راستیه له لایه ن تووه، هاوار برده ن و داوا ی فریا که وتن له که سیکی زیندوو بۆ شتیک له توانادا بیته هیچی تیدا نییه، ههروه ک قورئان ده فرمویت: ﴿فَاسْتَعِذْهُ بِالَّذِي مِّنْ شَيْعِنِهِ عَلَى الَّذِي مِّنْ عَدُوِّهِ﴾ (القصاص: ۱۰) واته: هاواری فریا که وتنی کرد له خزمه که ی خوی له دژی دوژمنه که ی، یان ههروه ک هاوه لان له شهردا داوا ی یارمه تی له یه کتری ده که ن، به لام ئەوه ی ئیمه ره وای نازنن هاوار کردنه له گۆری پیاوچاکان یان له که سانیک که حازر نین و داوا ی شتانیک ده که ن که له توانایاندا نییه وتهنا خودا ده توانیته جی به جی یان بکات، له قیامه تیشدا خه لکی داوا ی ئەوه له پیغه مبه ران ده که ن که دوعا بکه ن بۆ ئەوه ی لیپرسینه وه ده ست پی بکات و به هه شتییه کان له ناخۆشی ئەو رۆژه نه جاتیان بیته، ئەم کاره ش له دنیاو قیامه تدا ره وایه بجیته لای که سیک و له لایدا دانیشیت و گوئی له قسه ت بیته و پی بیلیت که دوعام بۆ بکه، ههروه ک چون هاوه لان داوایان له پیغه مبه ره ﷺ کرد دوعایان بۆ بکات کاتیک له ژیاندا بوو، به لام دوا ی مردنی نه خیر، قه ت داوایان نه کردوو له گۆره که یدا، به لکو به شتیکی باشیان نه زانیوه که سیک لای گۆرپکدا داوا له خودایش بکات.

عبدالنبی وتی: ئە ی له باره ی به سه رهاتی ئیبراهیم پیغه مبه ره وه (ﷺ) چی ده لییت کاتیک فریایان دایه ناو ئاگره که وه جو برئه یل چوو بۆ لای و پی و ت: هیچ پیداو یستییه کت

ههیه؟ ئه‌ویش له وه‌لامدا وتی: به تو نا، جا ئه‌گهر هاوار بردن بۆ لای جوهره‌ئیل شیرک بوايه خوی گه‌وره نه‌ی ده‌نارد بۆ لای ئیبراهیم.

عه‌بدوللّٰ و تى: ئه‌مه‌ش شوپه‌یه‌کی تره وه‌ک ئه‌وه‌ی پێشوو، فه‌رمووده‌که‌ش راست و سه‌حیح نیه، ئه‌گهر گریمان راست و سه‌حیحیشت بیته‌ جوهره‌ئیل یارمه‌تی خۆی پێشکه‌شی ئیبراهیم (عليه السلام) ده‌کات به‌ گۆیره‌ی توانای خۆی، چونکه‌ توانای زۆر بوو هه‌ر وه‌ک قورئان باسی ده‌کات ﴿عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَى﴾ (النجم: ٥) واته: جوهره‌ئیل که‌ توانای زۆر به‌هێزی هه‌یه قورئانی فێری پێغه‌مبه‌ر ﷺ کردوه، که‌ وابوو ئه‌گهر خوی گه‌وره مۆله‌تی بدایه جوهره‌ئیل ده‌یتوانی ئاگره‌که وشاخ و کێوی چارده‌وریشی ببردایه له‌ رۆژه‌لات یان رۆژئاوا فرێدایه، هه‌روه‌ک چۆن که‌ سێکی ده‌وله‌مه‌ند یارمه‌تی پاره پێشکه‌ش به‌هه‌ژاریک بکات بۆ ئه‌وه‌ی که‌ موکۆپی خۆی پێ چاک بکات، به‌لام یارمه‌تییه‌که‌ وه‌رناگریت و ئارام ده‌گریت هه‌تا خوی گه‌وره رزق و رۆزی بێ منه‌تی بۆ ده‌نیریت، کوا ئه‌ره هاوشیوه‌ی ئه‌و عیباده‌ت و شیرکه‌یه که‌ تو ده‌یکه‌یت ئیستا؟ ئه‌وه‌ش بزانه براکه‌م ئه‌وانه‌ی پێغه‌مبه‌ریان ﷺ بۆ هات شیرکه‌که‌یان ئه‌هوه‌نتر بوو له‌ هی خه‌لکی ئه‌م سه‌رده‌مه‌ی خۆمان له‌ به‌ر سێ شت:

یه‌که‌م: ئه‌واته‌ ته‌نها له‌ کاتی خۆشییدا هاوه‌لیان بۆ خوا داده‌نا، به‌لام له‌ کاتی ناخۆشییدا ته‌نها خودایان ده‌په‌رست به‌ به‌لگه‌ی ئایه‌تی ﴿فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفَلَكِ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُمُ الدِّينَ فَلَمَّا بَجَّهْتُمْ إِلَى آلِئِثْرٍ إِذْأَنْتُمْ تَشْرِكُونَ﴾ (العنکبوت: ٢٥)، هه‌روه‌ها ﴿وَإِذَا غَشِيَهُمْ مَوْجٌ كَالظُّلَلِ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُمُ الدِّينَ فَلَمَّا بَجَّهْتُمْ إِلَى آلِئِثْرٍ مِنْهُمْ مُقْتَضِدٌ وَمَا يَجْحَدُوا بِآيَاتِنَا إِلَّا كُلَّ خَتَّارٍ كَفُورٍ﴾ (لقمان: ٣٢)، واته: کاتیک له‌ناو که‌شتییدا تووشی مه‌ترسی خنکان ده‌بوون ته‌نها بانگی خودایان ده‌کردو داوای یارمه‌تیان به‌ ته‌نها له‌و ده‌کرد، به‌لام که‌ خوا رزگاری ده‌کردن و ده‌هاتنه سه‌ر وشکایی شه‌ریکیان بۆ قه‌رار ده‌دا، موشریکه‌کان که‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ شه‌ری له‌گه‌ل کردن ته‌نها له‌ کاتی خۆشییدا شه‌ریکیان بۆ خودا قه‌رار ده‌داو له‌ کاتی ناخۆشییدا ته‌نها داوایان له‌ خودا ده‌کردو ئه‌وانی تریان له‌بیر ده‌چوو، به‌لام موشریکه‌کانی سه‌رده‌می ئیستا هاوار ده‌به‌نه لای خودا و غه‌یری خودا له‌ خۆشی و ناخۆشییدا، هه‌رکات یه‌کێکیان له‌ ناخۆشییدا بیته‌ هاوار ده‌کات یا الله یا حسین یان هه‌ر ناویکی تر، به‌لام له‌ کۆییه ئه‌وه‌ی له‌مه‌ تێده‌گات؟

دووه‌م: ئه‌وانه‌ی پێشوو له‌گه‌ل خودا هاواری که‌سانیکیان ده‌کرد که‌ له‌ خوداوه نزیک بوون وه‌ک پێغه‌مبه‌ران، پیاوچاکان، فریشته‌کان یان به‌ردو دار که‌ تاوان ناکه‌ن، به‌لکو عیباده‌تی خودا ده‌که‌ن، به‌لام خه‌لکی ئه‌م سه‌رده‌مه‌ هاوار ده‌که‌نه که‌سانیک که‌ فاسقترینی خه‌لکی ئه‌م سه‌رده‌مه‌ن، دیاره گومانی باش بردن به‌ پیاوچاک یان به‌ردو دار که‌ تاوانیان نیه‌ باشتره له‌وه‌ی به‌ ئاشکرا تاوانی لێده‌بینریت و خراپه‌و ده‌کات.

سێیه‌م: هه‌موو شیرکی سه‌رده‌می پێغه‌مبه‌ر که‌ موشریکه‌کان ده‌یانکرد له‌ یه‌کخواپه‌رستی خواپه‌تییدا بوو، نه‌ک له‌ په‌روه‌رگاریتی (الربوبية)، به‌لام شیرکی ئه‌م سه‌رده‌مه زۆربه‌ی له‌ په‌روه‌رگاریتییدا. به‌هه‌مان شیوه له‌ (الوہیة) په‌رستشدا، هه‌ندیکیان ده‌لێن سروشت هه‌لسۆرپنه‌ری کاروباری ئه‌م که‌ونه‌یه له‌ ژياندن و مراندن و پزق و پۆزی و ... هتد.

براکه‌م کۆتایی قسه‌کانم به‌ خه‌لکی زۆر گرنگ دێنم که‌ رهنه‌گه یارمه‌تیده‌ر بیته‌ بۆ ئه‌وه‌ی له‌مه‌وپێش باسما‌ن کرد لێ تیبگه‌یت، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه که‌ گومانی تیدا نیه‌ بۆ به‌جێهێنانی

یه‌کخواپه‌رستی ده‌بیٚت به دلّ باوه‌رٚت هه‌بیٚت و به زمان گوزارشت بکه‌یت و به ئەندامه‌کانیش کرده‌وهی پی بکه‌یت، کاتیک یه‌کیک له‌م سیانه خه‌له‌لی تیدده‌که‌ویٚت خاوه‌نه‌که‌ی موسلمان نییه، چونکه ئە‌گەر یه‌کخواپه‌رستی ناسی، به‌لام کاری پینه‌کرد ئە‌وه ببیاوه‌رٚکی به‌ره‌لستکاره (معاند) ه وه‌ک فیرعه‌ون و شه‌یتان، ئە‌م خاله‌ش زۆر که‌س هه‌له‌ی تیدا ده‌کات و ده‌لٚین: ئە‌مه راسته، به‌لام به ئی‌مه ناکرٚیت و خه‌لکی ولاتی ئی‌مه یان شاره‌که‌ی ئی‌مه پیی قه‌بول نییه و ده‌بیٚت وه‌ک ئە‌وان و ابٚیت بۆ ئە‌وه‌ی له شه‌ریان پارٚیزاو بیٚت، به‌لام ئە‌م قور به‌سهره نازانٚیت که زۆریه‌ی سه‌رانی ببیاوه‌رٚان هه‌قیان ناسیوه، به‌لام له‌به‌ر عوزرٚیک - به حسابی خو‌یان - وازیان لٚه‌یناوه وه‌ک له قورئاندا هاتوه ﴿أَشْتَرُوا بِعَیْتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِهِ ۗ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (التوبة: ۹)، واته: له‌به‌ر مال و مولکی دنیا ئایه‌ته‌کانی خو‌یان واز لٚه‌یناوه گورٚپیانوه به به‌رژه‌وه‌ندی دنیا‌یی و پشتیان هه‌لکرد له هه‌ق و راستی و رٚگریشیان له‌خه‌ک ده‌کرد تا راستی بدۆزنه‌وه، ئە‌وانه کارٚیکی زۆر ناپه‌سه‌ندیان ده‌کرد، هه‌ر که‌س کار به یه‌کخواپه‌رستی بکات به‌بی ئە‌وه‌ی له دلّ وه باوه‌رٚی پیی هه‌بیٚت ئە‌وه دوو‌پوه‌و مونا‌فیه‌و خراب‌تره له ببیاوه‌رٚی ته‌واو، خو‌ای گه‌وره ده‌فه‌رموٚیت: ﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ﴾ (النساء: ۱۴۰) واته: مونا‌فیه‌که‌کان له چینی زۆره‌وه‌ی دۆزه‌خن.

ئە‌م مه‌سه‌له‌یه‌ش ئە‌گەر به وردی سه‌یری بکه‌یت به ئاشکرا له گو‌فتاریاندا ده‌رده‌که‌ویٚت که هه‌ق ده‌ناسٚیت، به‌لام کاری پی ناکه‌ن له ترسی له‌ده‌ستچوونی مالی دنیا وه‌ک قارون یان پله‌و پایه‌ی وه‌ک هه‌مان یان ده‌سه‌لات و پاشایه‌تی وه‌ک فیرعه‌ون. هه‌ندی‌کیش کاری پیده‌کات ته‌نها به ئاشکرا، به‌لام نه‌ک له دلّ وه، وه‌ک مونا‌فیه‌که‌کان، هه‌رکات لٚی بپرسی له دلّیدا چۆن باوه‌رٚی هه‌یه نازانٚیت.

ئە‌وه‌ی له‌سه‌رت پٚویسته ئە‌مه‌یه که له دوو ئایه‌تی قورئان بگه‌یت:

نایه‌نی به‌که‌م: هه‌ر ئە‌و ئایه‌ته‌ی پٚشتر ﴿لَا تَعْتَدُوا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِیْمَانِكُمْ﴾ (التوبة: ۶۶)، جا که ئە‌وه‌ت زانی که‌سانیک له‌گه‌ل پٚغه‌مه‌ردا ﷺ له غه‌زادا بوون دژی رۆم ببیاوه‌رٚی بوون به‌هۆی وته‌یه‌ک که به‌گالته‌وه رتیان، بۆت روون ده‌بیٚته‌وه که ئە‌وه‌ی به زمانی ببیاوه‌رٚی ده‌کات یان به‌کرده‌وه له ترسی ئە‌وه‌ی پاره‌که‌ی که‌م بکات، یان له‌به‌ر پله‌و پایه‌یان دل‌پاگرٚتی که‌سیک گه‌وره‌تره له‌و که‌سه‌ی که بۆ گالته ده‌بیٚت، چونکه ئە‌وه‌ی به‌گالته شتیک ده‌لٚیت عاده‌ته‌ن له دلّ وه نییه‌و بۆ پٚکه‌نینی خه‌لکه، به‌لام ئە‌وه‌ی که گو‌فتار یان کرده‌وه‌یه‌کی ببیاوه‌رٚی بوون ده‌کات له ترسی خه‌لک یان بۆ به‌رژه‌وه‌ندی، ئە‌وه وه‌لامی په‌یمانی شه‌یتانی داوه‌نه‌وه وه‌ک له قورئاندا ده‌فه‌رموٚیت: ﴿الشَّيْطَانُ یَعِدُّكُمْ الْفَقْرَ وَیَأْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَاءِ﴾ (البقرة: ۲۶۸) واته: شه‌یتان هه‌رپه‌شه‌ی هه‌ژارٚیتان لٚی ده‌کات و فه‌رمانتان پی ده‌کات خرابه‌ بکه‌ن. له هه‌ره‌شه‌ی شه‌یتان ترساوه ﴿إِنَّمَا ذَلَّکُمُ الشَّیْطَانُ یُخَوِّفُ أَوْلِیَاءَهُ﴾ واته: ئە‌وه ته‌نها ترساندنی شه‌یتانه بۆ لایه‌نگرانی خو‌ی، به په‌یمانی خودا باوه‌رٚی نه‌کردوه ﴿وَاللَّهُ یَعِدُّكُمْ مَغْفِرَةً مِّنْهُ وَفَضْلًا﴾ (البقرة: ۲۶۸) واته: خو‌ای گه‌وره په‌یمانی لٚخۆشبوون و خٚرو‌بٚرتان ده‌داتسی، وه له هه‌ره‌شه‌ی خودا نه‌ترساوه ﴿فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُونَ إِنْ کُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ (آل عمران: ۱۷۰)، واته: له‌وانه مه‌ترسن و له من (خودا) بترسن ئە‌گەر ئی‌ماندارن. جا

ئەگەر كەس ياكى ئەو ھالدا بىت شايەنى ئەو يە لە ئەولياكانى خودا بىت يان لە ئەولياكانى شەيتان؟!

نايەتى دووم: ﴿مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ إِلَّا مَنْ أُكْرِهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِنَ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ (النحل: ۱۰۶) واتە: ئەو كەسەى دواى ئيمان هينانى بيباوپ ببيتەو بە بى زور ليكردن و بيباوپرى تيدا بچەسپيت غەزەبى خودايان لە سەرەو سزاي گەرەشيان هەيه، بەلام ئەگەر بە ھوى زور ليكردەو بوو ئيمان لە دليدا مابوو ئەو ئيماندارە.

تەنھا ئەو كەسەى زورى ليكراو بە ديارەكى بيباوپ بوو و ئيمان لە دليدا وەك خوى وايە، خوى گەرە بە عوزر بوى دادەنيت، بەلام بيباوپ بوون لەبەر ترس، بەرژەوەندى، دل راگرتن، لەبەر كەسو كار و عەشرەت و خاك و مال، يان بەگالتەو، يان لەبەر ھەر ھويەكى تر بيت جگە لە زورليكردن ھيچ پاساويكى نيبە، چونكە نايەتەكە دەرى دەخات كە ئيمان لە دليدا كەس تواناي بەسەريدا نيبەو تەنھا لە كارو گوفتار دەتوانريت زور لە مروفە بكریت، خوى گەرە دەفەر مويت: ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اسْتَحَبُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ﴾ (النحل: ۱۰۷)، واتە: ئەمەش بە ھوى ئەووە كە فەزلى ژيانى دنيايان دا بەسەر ژيانى ئاخيرەتداو خوى گەرەش هيدايەتى بيباوپان نادات. نايەتەكە ئەو نيشان دەدات كە سزاكەيان بە ھوى باوپ نەزاني و پق لە دين و خۆشەويستى بيباوپرى نەبوو، بەلكو ھەلبژاردنى بەرژەوەندى دونيا و فەزل داني بەسەر ئاخيرەتدا، خوى گەرەش زانترە. دواى ئەمە ھەمووى خوى گەرە هيدايەتت بدات نايان كاتى ئەو نەھاتوو كە تەوبە بكەيت و بگەرپيئەو بۆ لاي خوداو واز لەو شتانە بھينيت كە لە سەريت، چونكە مەسەلەكە زور گرنگە و ترسناكە.

عبدالنبى وتى: داواى ليخوشبون لەخودا دەكەم و شايەتى دەدەم بەتەنھايى خوداو پيغەمبەرى موھەممەد ﷺ وە بيباوپم بەو شتانەى پيشتر دەمپەرست لە غەيرى خودا، ھيوام وايە خوى گەرە ليم نەگريت و ليم خوش بيت و بە لوتفو رەحمەتى خوى مامەلەم لەگەل بكات، ھەر ھەداواكارم لەسەر يەكخاوپەرستى جيگيرم بكات ھەتا دەمرم، داواكارم لە خودا پاداھتى توش ئەى براكەم (عبدالولل) بداتەو لەسەر ئەم ناموزگاربيە جوانانە، چونكە بەپاستى نايان بريتى يە لە ناموزگارى، وە لەسەر ئەوھى كە ووريات كردمەو لەبارەى ناوھەكەمەو (عبدالنبى) وە ئاگادارت دەكەم كە ئەو ناوھەكەم گوپى بۆ (عبدالرحمن) وە لەسەر پيگرتنت ليم لەھەموو ئەو خراپە شاراوانەى من لەسەرى بووم و گەر بەو شيوھ بچوومايەتەو لاي خودا رزگارم نەدەبوو، بەلام داواكاربيەكى ترم ھەيه لە كۆتاييدا ئەويش پيم خۆشە ھەنديك لەو شتانەى كە خەلكي بە زورى ھەلەى تيدا دەكەن بۆم باس بكەى.

عبدالولل وتى: باشە، كەوزابوو گويم لى بگرە.

✱ وريابە قەت دروشمت نەبيتە ئەو شتانەى لە قورئان و سوننەتدا جيگاي راجياين بۆ ئەوھى ببيتە ھوى دروست كردنى فيتنەو تەئويل كردن، لە راستييدا واتاي ئەو نايەت و فەرمودانە تەنھا خودا دەيزانيت، با توش وەك زانايان دروشمت ئەوھ بيت كە دەلئين لە بارەى (موتەشاببەوھ) لە يەكچووھەكان ﴿أَمَّا بِئِهْ كُلُّ مَنْ عِنْدَ رَبِّنَا﴾ (آل عمران: ۷)، باوھرمان

پی هیه و هه مووی لای خوداوهیه، هر له و شتانه ی را جیایی تیدایه پیغهمبر ﷺ ده فهرمویت: «فَمَنْ اتَّقَى الشُّبُهَاتِ اسْتَبْرَأَ لِدِينِهِ وَعِرْضِهِ، وَمَنْ وَقَعَ فِي الشُّبُهَاتِ وَقَعَ فِي الْحَرَامِ» (متفق علیه) واته: نه وهی خوئی له شوبهه بیاریزی نهوا دین و ناموسی خوئی پاراستوه، نه مهش بکه ویته شوبهه وه نهوا که ووتوته حه رامه وه، ههروهه فهرمویه تی: «وَالْإِثْمُ مَا حَاكَ فِي صَدْرِكَ وَكَرِهْتَ أَنْ يَطَّلِعَ عَلَيْهِ النَّاسُ» (مسلم) واته گونا ه نه وهیه که دلّت بی تاقهت ده کات و هه زنا که یه خه لکی پی بزانن ههروهه فهرمویه تی: «اسْتَفْتِ قَلْبَكَ وَاسْتَفْتِ نَفْسَكَ - ثَلَاثَ مَرَّاتٍ - الْبِرُّ مَا اطْمَأَنَّتَ إِلَيْهِ النَّفْسُ وَالْإِثْمُ مَا حَاكَ فِي النَّفْسِ وَتَرَدَّدَ فِي الصَّدْرِ وَإِنْ أَفْتَاكَ النَّاسُ وَأَفْتَوْكَ» (أحمد) واته: دل و نه نفسی خوئی بکه به هه که م - سی جار - چا که نه وهیه دلّت له سه ری جیگیره و پی خو شه گونا هیش نه وهیه دلّت پی ناخوشه و دو دلّیت تیدایا، هه رچه نده خه لکی بلّیت باشه و فه توات بو بدن.

✱ وریابه شوینی نارزه وو نه که ویت، چونکه خودا ناگاداری داوه له وه وهک خوا ده فهرمویت: «أَرَأَيْتَ مَنْ أَخَذَ إِلَهَهُ هَوْنَهُ» (الباقية: ۲۳) ده بینیت که سائیک نارزه ویان کردوه به خودا. ✱ وریابه ده مارگیر نه بیت بو رای که سان و عاده تی باب و باپیرانت، چونکه دورت ده خات وه له هه ق، هه قیش له هه ر کوئی بیت نیماندار ده بیت وه ری بگریت، خوی گه وره ده فهرمویت: «وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوْ لَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ» (البقرة: ۱۷۰). واته: نه گه ر پییان بلّیت شوینی نه وه بکه ون که خودا نارذوویه ته ییه خواره وه، ده لّین: شوینی نه وه ده که وین که باب و باپیرانمانی له سه ره، نه ی نه گه ر باب و باپیرانمان تینه که یشتوو بی هیدایهت بوون هه ر شوینیان ده که ون؟!!

✱ وریابه لاسایی کافران نه که یته وه، چونکه هوکاری زور خراپه یه پیغهمبر ﷺ ده فهرمویت: «مَنْ تَشَبَهَ بِقَوْمٍ فَهُوَ مِنْهُمْ» (أبو داود). واته: هه رکه س لاسایی قه ومیک بکاته وه نه وه له وانه.

✱ وریابه پشت به غهیری خوا نه به ستیت، خوی گه وره ده فهرمویت: «وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ» (الطلاق: ۳) واته: نه وهی پشت به خودا به ستیت به سیه تی.

✱ گوپرایه لئی که س مه به له تاواندا، پیغهمبر ﷺ ده فهرمویت: «لَا طَاعَةَ لِمَخْلُوقٍ فِي مَعْصِيَةِ الْخَالِقِ» (الترمذی) واته: (گوپرایه لی هیچ که س واجب نییه له لادان له فه رمانی خودا)،

✱ وریابه گومان خراپ نه بیت به رامبه ر به خودا، چونکه له فه رموده یه کی قوودسیدا ده فهرمویت: «أَنَا عِنْدَ ظَنِّ عَبْدِي بِي» (متفق علیه) واته: (من له گه ل گومانی به نده کاندم).

✱ وریابه نه لقه و پهت و هاوشیوه کانی به کارنه هی نی بو دوورخستنه وهی به لا یان بو هه لگرتنی دوی روودان.

✱ وریابه هیچ شتیکی (تمام) هه لئه واسیت بو چاوه زار، چونکه شیرکه، پیغهمبر ﷺ ده فهرمویت: «مَنْ تَعَلَّقَ شَيْئًا وَكَلَّ إِلَيْهِ» (الترمذی) واته: (هه رکه س شتیکی هه لواسی ده درتته ده ست نه و شته).

✱ وریابه به ردو دار و شوینه وار به ته بپوک نه زانی، چونکه شیرکه.

✱ وریابه هیچ شتیکی به شووم نه زانی، چونکه شیرکه، پیغهمبر ﷺ ده فهرمویت: «الظَّيْرَةُ شِرْكٌ، الظَّيْرَةُ شِرْكٌ ثَلَاثًا» (أبو داود) واته: (به شووم زانین شیرکه، سی جار).

★ وریابه باوهر به ساحیرو فالچی و قاوه‌گره‌وه و بورجه‌کان که ناسوده‌یی و ناخوشی ژیانی که سیک دیاری ده‌کن نه‌که‌یت، چونکه شیرکه‌و جگه له خودا که‌س غه‌یب نازانیت.

★ وریابه بارینی باران نه‌ده‌یته پال‌ئه‌ستیره و وه‌رزه‌کان، چونکه ده‌چیته خانه‌ی هاوهر بریاردانه‌وه بق خودا، به‌لگو بارینی باران بدریته پال‌خوای گه‌وره‌ی به‌ده‌سه‌لات .

★ وریابه سویند به‌غه‌یری خودا نه‌خویت، جا ئه‌وه‌ی سویندی پی‌ده‌خویت هر که‌س بیت، له فه‌رموده‌دا هاتوه: « مَنْ حَلَفَ بِغَيْرِ اللَّهِ فَقَدْ كَفَرَ أَوْ أَشْرَكَ » (احمد) واته: (هه‌رکه‌س سویند به‌غه‌یری خودا بخوات بی‌باوهر ده‌بیت یان موشریک ده‌بیت)، وه‌ک سویند خواردن به‌پیغه‌مبه‌ر ﷺ، به‌ئه‌مانه‌ت، به‌ناموس، به‌ژیان، به‌سه‌ری باوک یا به‌هه‌رکه‌سی تر.

★ وریابه جنیودان به‌روژگار، به‌هه‌وا، به‌خۆر، به‌سه‌رما، به‌گه‌رما نه‌ده‌یت، چونکه ئه‌وه قسه‌وتنه به‌دروستکه‌ره‌که‌ی که خودایه.

★ وریابه وشه‌ی (ئه‌گه‌ر وانه‌برایه یا وابوایه) دوا‌ی تووش بوون به‌ناخوشی به‌کارمه‌هینه، چونکه ده‌رگا له شه‌یتان ده‌کاته‌وه‌و رازی نه‌بوونه به‌قه‌ده‌ری خودا، به‌لگو بلن: قه‌ده‌ری خوا وابوو.

★ وریابه له قه‌برستان و نزیك قه‌بر نو‌یژ مه‌که، چونکه ئه‌گه‌ر مزگه‌وتیک قه‌بری تیدا بیت نو‌یژ تیدا دروست نییه، عایشه ره‌زای خوای لیبت ده‌لیت: پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌سه‌ره‌مه‌رگا فه‌رموی: "نه‌فره‌تی خودا له جوله‌که‌و گاور قه‌بری پیغه‌مبه‌ره‌کانیان کرده شوین نو‌یژ، ناگاداری ده‌دا له‌وه‌ی که کردویانه، ئه‌گه‌ر وای نه‌فه‌رموایه گۆره‌که‌ی ئه‌ویش به‌رز ده‌کرایه‌وه (نو‌یژی له نزیك ده‌کرا)، هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: ئه‌وانه‌ی پیش ئه‌وه‌ی گۆری پیغه‌مبه‌ران و پیاوچا‌کانیان ده‌کرده شوینی نو‌یژ، ئیوه گۆرستان مه‌که‌نه شوینی نو‌یژ له‌وه نه‌هیتان لی‌ده‌که‌م".

★ وریابه باوهر به‌و قسانه مه‌که‌ن که درۆزان به‌ده‌م پیغه‌مبه‌ره‌وه ﷺ هه‌ل‌ده‌به‌ستن و به‌خه‌لگی ده‌لین فه‌رموده‌یه له باره‌ی (توسل) په‌نا‌بردن و داوای یارمه‌تی کردن له خودا به‌حورمه‌تی خو‌ی یان پیاوچا‌کانی ئوممه‌ته‌که‌ی له‌وانه (داوا له خودا بکه‌ن به‌حورمه‌تی من، حورمه‌تی من لای خوای گه‌وره‌یه) یان (ئه‌گه‌ر شتتان لی‌عاسی بوو برۆن بق لای مردووه‌کان)، یان (خوای گه‌وره لای هه‌موو گۆریکی پیاوچاک فریشته‌یه‌کی داناوه پیوستی خه‌لک به‌جئ ده‌هینن)، یان (ئه‌گه‌ر یه‌کیک گومانی باشی به‌بردیك بیت سودی لی‌ده‌بینیت)، ئه‌مانه‌و هاوشیوه‌ی ئه‌مانه درۆن به‌ده‌م پیغه‌مبه‌ره‌وه ﷺ هه‌لبه‌ستراون.

★ وریابه ئاهه‌نگ گێپان به‌بۆنه‌کانی له دایکبوونی پیغه‌مبه‌ر، ئیسراو میعراج به‌ناوی ئاهه‌نگی دینی‌وه داهینراون و به‌لگه‌ی له‌سه‌ر نییه له فه‌رموده‌و ووته‌ی هاوه‌لان که پیغه‌مبه‌ریان ﷺ له ئیمه زیاتر خۆش ده‌و‌یت و سورن له‌سه‌ر چاکه‌و له ئیمه زیاتر، ئه‌گه‌ر خیری تیدا بوایه، ده‌یان کرد.

شهادهت دان به: هیچ پرستراویکی بههق نبیه جگه له (الله)

له فرموده دا هاتوو که کلیلی بههشت (لا اله الا الله) یه، بهلام نایا هرکس وتی: (لا اله الا الله) شایه نی ئه وه یه که ده رگای بههشتی بۆ بکریتته وه؟ به (ابن منبه) یانوت: نایا (لا اله الا الله) کلیلی بههشت نبیه؟ وتی: بهائی، بهلام هه موو کلیلیک دانی هه یه، جا ئه گهر کلیلیکت هیئا دانه کانی پیوه بوو بۆت ده کریتته وه، ئه گهرنا، ناکریتته وه.

له پیغه مبهروه عَلَيْهِ السَّلَام چهنده ها فرموده مان بۆ ده گپرنه وه که هه موو ددانه کانی ئه و کلیله دیاری ده کات، وه ک ده فرمویت: هرکس بلیت (لا اله الا الله) - له دله وه به ئیخلاسه وه، یه قینی هه بیئت پیی، به راست له دلی ده رچیت، چهنده های تر، ئه م فرمودانه ش چۆن بههشتی بهستوته وه به زانینی واتا ومانا که ی، ومانه وه له سه ری هه تا مردن، و ملکه چ بوون وگوپرایه لی بۆی، وچه ند شتی تریش.

زانایان له بهر روشنایی گشت ئه و فرمودانه چه ند مه رجیکیان داناوه، له گه ل نه بوونی ریگره کانیش بۆ ئه وه ی (لا اله الا الله) ببیئت به کلیلی بههشت و سوودی بۆ خاوه نه کی هه بیئت و ئه م مه رجانه ی خواره وه ش دانی ئه و کلیله ن:

1 زانست: هه موو وشه یه ک واتای هه یه که وابوو ده بیئت واتای (لا اله الا الله) بزانیته به بیئ ئه وه ی له واتا که یدا نه زانیته هه بیئت، ئه و وشه یه خوایه تی ده دات به خوداو نه فی ده کات له غهیری ئه و، واتا: هیچ پرستراویکی بههق نبیه به پرستریت جگه له (الله)، خوی گه وره ده فرمویت: ﴿إِلَّا مَن شَهِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ (الزخرف: ۸۶) واته: (مه گهر که سائیک شه هادهت ده هیئن بههق وزانیاریشیان هه یه - به مانا و مه به ست و پیویستی هه کانی -). پیغه مبه ریش عَلَيْهِ السَّلَام ده فرمویت: «مَنْ مَاتَ وَهُوَ يَعْلَمُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ دَخَلَ الْجَنَّةَ» (مسلم) واته: هرکس مرد و زانی که هیچ خوایه ک نبیه جگه له (الله) ده چیتته بههشته وه.

2 به قین: واته: یه قینی ته واوت هه بیئت به ئه وه ی ئه و وشه یه چی ده گه یه نیت به بیئ هیچ گومان و دو دلییه ک، خوی گه وره ش وه سفی ئیمانداران ده کات و ده فرمویت: ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ﴾ (الحجرات: ۱۵)، واته: ئیمانداران ئه وانن که ئیمانیا ن به خوداو پیغه مبه ر هیئا به بیئ دو دلی و به مال و نه فسی خویان جیهادیان له پیئاو خودا کرد، ئه وانن به راستی راستگون، چونکه گوزارشتی زمان به تنها به س نبیه، به لکو ده بیئت یه قینی دلی له گه لدا بیئت، ئه گهر وانه بوو ئه وه نیفاقه، پیغه مبه ر عَلَيْهِ السَّلَام ده فرمویت: «أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ رَسُولَ اللَّهِ لَا يَلْفِي اللَّهُ بِهِمَا عَبْدٌ غَيْرَ شَاكٍّ فِيهِمَا إِلَّا دَخَلَ الْجَنَّةَ» (مسلم)، واته: شایه تی ده ده م که هیچ پرستراویکی بههق نبیه جگه له (الله) و من پیغه مبه ری خودام، هرکس وه به مه وه بچیتته وه لای خودا و گومانی تیئا نه بیئت ده چیتته بههشته وه.

3 قه بول کردن: دوی زانست و یه قین ده بیئت ئه ر زانسته یه قینییه شوینه واری خوی هه بیئت به وه ی که هر شتیک ئه و وشه ی ده یخواریت قه بول بکریت به زمان و دل، که وابوو هرکس بانگه وازی یه کخوایه رستی رت کرده وه له بهر هر هۆکاریکی وه ک: خۆبه زلزانین و ئینکاری و هه سوودی بیباوه ر ده بیئت، خوی گه وره ش باسی ئه و بیباوه رانه ده کات

که بانگه وازیان رت کردوته وه بههوی خویسه زلزاینه وه، وهك دهفه رمویت: ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ﴾ (الصافات: ۳۵). واته: بیگومان ههركات پییان بوترایه هیچ په رستراویکی بههق نیه جگه له (الله)، له خویبه زلزاینندا قه بولیان نه ده کرد.

4 پابه ندبوون: پابه ندبوون به یه کخوپه رستییه وه سهنگی مهحه که وه سه لماندنی ئیمان به عه مه لی، ئه مهش به شوینکه وتنی چه لال وازهینان له چه رام، خوی گه وره دهفه رمویت: ﴿وَمَنْ يُسَلِّمْ وَجْهَهُ إِلَى اللَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ وَإِلَى اللَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ﴾ (لقمان: ۲۲)، واته: هه رکهس پروی ته سلیمی خوا بکات به نیه تپاکی و چاکه کار بیټ، ئه وه دهستی گرتووه به و په یمانه مهحه مهی که ناشکیټ، هه موو شتیکیش بو لای خوا دهگه ریټه وه، ئه مهش پابه ندبوونی ته واهه.

5 راستگویی: راستگویی له ووتن و کرده وهی دا به شیوه یه ک گومانی تییدا نه بیټ، چونکه هه ر به زمان باوه پهینان و به دل باوه پهینان نیفاقه، خوی گه وره دهفه رمویت: ﴿يَقُولُونَ بِاللَّيْلِ وَالنَّجْمِ وَالْجِبَالِ وَالْأَنْهَارِ وَالشَّجَرِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ (الفتح: ۱۱) واته: مونا فیه کهان به زمان شتییک ده لئین (ده لئین: باوه پردارین که چی ئه و باوه ره) له دلایندا نییه.

6 خوشویستن: موسلمان ئه و وشه (لا اله الا الله) ی خوش دهویټ، پیی خوشه کار به و اتاکی بکات و ئه وانه ی کاری پیده کهن خوشی دهوین، نیشانه ی خوشویستی بهنده بو خدا خوشویستی ئه و شتانه یه که خدا خوشی دهوین ئه گه له گه ل ئاره زوی خوشییدا نه گونجیټ، هه روه ها پشتیوانی ولایه نگیری که سانیک دهکات که پشتیوان ولایه نگیری خوداو پیغه مبهریان کردوه، وه دوژمن و دژایه تی ئه و که سانهش دهکات که دوژمنی خودان، وه شوین پیغه مبه ره که ی ﷺ ده که ویټ و شوین پییشی هه لده گریټ و هیدایه ته که شی و ه رده گریټ.

7 نیهت پاکی: به وهی نیهت و مه بهستی له م وشه یه ته نها ره زامه ندی خودا بیټ، وهك خوی گه وره دهفه رمویټ: ﴿وَمَا أُمُورُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ﴾ (البینه: ۵) واته: فه رمانی ئه وه یان پیکراوه که عیباده تی خودا بکهن به نیهت پاکی و پیغه مبه ریش ﷺ دهفه رمویټ: « فَإِنَّ اللَّهَ قَدْ حَرَّمَ عَلَى النَّارِ مَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَتَّبِعِي بِدَلِكِ وَجْهَ اللَّهِ » (البخاری). واته: خوی گه وره که سیکی چه رام کردوه له ئاگر که بلیټ: (لا اله الا الله) له مه شدا ته نها نیه تی خوی گه وره بیټ.

کاتیك ئه م مه رجان هه مووی کوبوویه وه ده بیټ له سه ری به رده وام بین هه تا مردن.

شهادت دان به: موحه ممد پیغمبرس خودایه

مردو له گوره که یدا سی پرساری لیده کریت، نه گهر جوابی بداته وه رزگاری ده بیت، نه گهرنا تیا ده چیت، له و پرسارانہ: کی پیغمبرته؟ که س ناتوانیت وه لایمی نه و پرساره بداته وه مه گهر خوی گوره له دونیادا یارمته بدات بو به جیه تانی مه رجه کانی، له گوردا زمانی جیگری بکات له سهر هق وه لامدانه وهی نه و پرساره، جا نه گهر وابوو نه و کات له داو پوزیدا سوودی لی ده بینیت، له پوزیکدا که مال و مندال هیچ سویدیکی نامینیت جگه له و که سه نه بیت که به دلکی ساغ وسه لیم وپر له باوه رپه وه ده گات به په روره دگاری، نه و مه رجانہش نه مانہن:

1 گویرایه لی فرمانه کانی پیغمبر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: خوی گوره فرمانمان پی ده کات که گویرایه لی پیغمبر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بین، ﴿مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ﴾ (النساء: ۸۰) واته: هر که س گویرایه لی پیغمبر بکات نه وه گویرایه لی خودای کردوه، هه روه ها ﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ﴾، واته: پییان بلئی نه گهر خوداتان خوش ده ویت شوینی من (موحه ممد) بکه ون، خوداش نیوهی خوش ده ویت، چونه به هه شتیش په یوه سته به گویرایه لی (موحه ممد) صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وه پیغمبر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده فرمویت: «كُلُّ أُمَّتِي يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ أَبَى. قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ: وَمَنْ يَأْبَى؟ قَالَ: مَنْ أَطَاعَنِي دَخَلَ الْجَنَّةَ وَمَنْ عَصَانِي فَقَدْ أَبَى» (البخاری) واته: هه موو نوممه ته که م ده چنه به هه شته وه مه گهر یه کی که نه یه ویت، وتیان نه ی پیغمبرس خوا جا کی نایه ویت؟ فرمووی: هه رکه س گویرایه لی من بکات ده چیت به هه شته وه، هه رکه سیش بیفرمانی من بکات نه وه نایه ویت.. جا هر که س پیغمبرس خوش ده ویت ده بیت به گوی بکات، چونکه گویرایه لی به ربوومی خوشه ویستییه.

2 باوه ر بوون به و شتانهی که هه والی پی داوه: هه رکه س له بهر شه هوت یان ناره زووی خوی شتی که به درو بزانی که له پیغمبر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وه به پاستی وسه حیجی جیگر بو بیت، نه وه خودای پیغمبرس به درو زانیوه، چونکه پیغمبر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ پاریزراوه له هه له و مه سومه و درو ناکات، خوی گوره ده فرمویت: ﴿وَمَا يَطِئُ عَنِ أَمْرِي﴾ (النجم: ۳) واته: پیغمبر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له ناره زووه وه قسه ناکات.

3 دوور که وتنه وه له وهی نهی لی کردوه: سه رها دوور که وتنه وه له شیرک که گوره ترین تاوان وگونا ه لای خودا، پاشان دوور که وتنه وه له گونا ه گوره کان تا ده گاته گونا ه بچوک وشته مه کروه کان، به نه دازه ی خوشویستی پیغمبر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ موسلمان نیمانی زیاد ده کات، و هر کاتیکش نیمانی زیاد بوو چاکه ی خوش ده ویت و رقی له بیباوه ری و خراپه ده بیت وه.

4 په رستن خودا تنها به و شیوهی که پیغمبر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فرمانس پیداه: نه سل وبنه ما له عیباده تا قه ده غه ونه کردنیه تی جگه له وه نه بیت که له پیغمبر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وه پیمان گه شته و بو مان پو شن کراوه ته وه، واته تنها به شتی و شیوازی که په رستن ده کریت که له شه ردا هاتوه، پیغمبر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده فرمویت: «مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرًا فَهُوَ زِدٌ» (مسلم) هر که س عیباده تی بکات که فرمانی نیمه ی له سهر نه بیت لی وه رنا گریت.

خالیکی گرنگ: ئەو بزانە کە خۆشویستنی پېغەمبەر ﷺ و ھەموو شتیك کە پېغەمبەر ﷺ ھیناویەتی واجبە و ھەر کەس رقی لە شتیك بیٹ کە پېغەمبەر ﷺ ھیناویەتی ئەگەر کاریشی پێ بکات بېباوەر دەبیٹ، خۆشویستنی تەناش بەس نییە، بەلگە دەبیٹ پېغەمبەرت لە خۆت خۆشتر بویت، بۆیە ھەرکەس شتیکی خۆش بویت پێش خۆی دەخات، جا ھەر کەس راستگۆ بیٹ لە خۆشویستنی پېغەمبەردا ﷺ نیشانەکانی لەسەر دەر دەکەویت وەك: شوینکەوتنی سوننەتی ئەو بە کردەووەو زمان، دوورکەوتنەرە لەو شتانە قەدەغەیی کردوون، ھەروەھا لە خوو گرتن بە خوورپەوشتەکانی ئەو لە خۆشی و ناخۆشییدا، چونکە وەك وتمان گۆپرایەلی بەروبومی خۆشەویستیە.

خۆشویستنی پېغەمبەریش ﷺ چەند نیشانە یەکی زۆری ھەیه لەوانە: زۆر باسکردن و سەلاوات دان لەسەری، ھەزکردن بە بینینی، بە گەورەگرتنی لە کاتی باسکردنییدا، ئیسحاق (پەحمەتی خۆی لای بیٹ) دەلیت: ھاوہلانی پېغەمبەر ﷺ کاتیک باسی پېغەمبەریان دەکرد خۆشویستنی ھەبوو تەزۆ بە لەشیاندا دەھات و دەگریان، ھەروەھا لە نیشانەکانی: رق لیبوونەو لە کەسانیک ئەو رقی لیبوون و دژایەتی ئەوانە ئەو دژایەتی کردوون، دوورکەوتنەرە لەوانە دوورن لەسوننەتی ئەو و بەیدەیان کردووەو موناڤیقن، ھەروەھا خۆشویستنی ئەوانە پېغەمبەر ﷺ خۆشی ویستوون لە کەسوکاری و خێزانەکانی و موھاجیرین و ئەنصار، دژایەتی کردنی ئەوانە خۆشەویستەکانی پېغەمبەر ﷺ دژایەتیان کردووە، ورق لیبوونەو ئەوانە رقیان لیبوون و جینیویان پێ ئەدەن، ھەروەھا شوینکەوتنی لە خوورپەوشتە جوانەکانیدا و لە سەخاوتیدا، عانیشە رەزای خۆی لیبیٹ دەلیت: رەوشتی پېغەمبەر قورئان بوو، واتە: تەنھا ئەو شتانە کردووە کە قورئان ڤەرمانی پیکردووە.

سیفەتەکانی پېغەمبەر ﷺ: ئازاترین کەس بوو، بە تاییەتی لە گەرمەیی شەپدا، لە ھەموو کەس بەخشنەتر بوو بە تاییەتی لە رەمەزاند، لە ھەموو کەس زیاتر ئامۆژگاری خەلگی کردووە و بەرژوونەندی ئەوانی ویستووە، و بەسەبەرتین کەس بوو، و ھەرگیز تۆلەیی لەبەر خۆی نەکردۆتەو لە کەسانی تر، وە لە بەر پەزنامەندی خۆی گەرە لە ھەمووان زیاتر زەحمەت و ئازاری کێشاو، و لە ھەموو کەس زیاتر خۆ بە کەمزان و مۆتەوازیع بوو لە پەوشتیدا، لە ھەموو کەس شەرمەتر بوو، زۆر چاک بوو و بەباشترین کەس بوو بۆ چاکە کردن لەگەڵ خێزانەکانیدا، و لە ھەموو کەس بە سۆز و بە بەزەیی و میھرەبانتر بوو بەرامبەر بە خەلگی، چەندەھای شتی تریش کە پېغەمبەری خودا ﷺ لە ھەموو بواریکاندا سەرمەشق و پێشەوا بوو تییاندا....

تەھارەت - خۆپاكر اكرتن

نوۋز كە پاىەى دووهمى ئىسلامە بەبى تەھارەت نابىت، تەھارەتیش بە ئاویان بە خۆل دەكرىت.

جۆرەكانى ناو: ۱- پاك: ئاویكى پاك و پاكره وهیه، بیدەست نوۋزى و لەشكرانى لادەبات و پیسی پاك دەكاتەوه. ۲- پیس: ئاویكى كەمە كە پیسی بەركەوتبىت، یان ئاویكى زۆر كە تام و پەنگ و بۆنى گۆرپیبت .

ناگادارى: ئاو زۆر بىت پیس نابىت، مەگەر پیسی یەككە لە سیفەتەكانى تام، پەنگ و بۆنى بگۆرپىت، ئاوی كەم پیس دەبىت بە بەركەوتنى پیسی. ئاوی زۆر ئەوهیه كە لە قولەتەین زیاتربىت، كە نزیكەى (۲۱۰) لیترە.

قاپ و قاپاخ: ھەموو قاپ و قاپاخك دەكرىت بەكاربەئىزىت لە ئالتون و زیو نەبىت، لەو دووانەشدا گەر ئاویان تیدا بىت ئاوەكەى بۆ تەھارەت بەكاردىت، بەلام تاوانە، قاپ و قاپاخى كافران بەكار دەھىئىزىت مەگەر بزانین كە پیسە. پیستى مردارەوه بوو: ھەمووی پیسە.

مردارەوه بوویش دوو جۆرە: ۱- ئەوهى گوشتى ناخوریت. ۲- گوشتى دەخوریت بەس سەر نەبىراوه، ئەم جۆرەیان گەر خۆشە بكرىت بەكاربەئىتانی جائیزە لە شتى وشكدا نەك تەپ. **خۆپاكردەنەوه:** پاكردەنەوهى ئەوهى لە پیس و پاش دەردەچىت، ئەگەر بە ئاو بوو پیى دەلئین (ئىستىجا)، ئەگەر بە بەرد بوو (ئىستىجار).

مەرجهكانى خۆپاكردەنەوه بە بەرد یان ھاوشیوہەكانى: دەبىت پاك بىت، موباح بىت، خواردن نەبىت، سى یان زیاتربىت، خۆپاكردەنەوه دواى ھاىتەدەرەوهى شت لە پاش و پیس واجبە، دواى سەرئاوكردن مانەوه بى خۆپاك كرنەوه زیاد لە كاتى پیویست ھەرامە. **سەرئاوكردن و پیسایى و میزكردن ھەرامە لە:** سەرچاوهى ئاو، سەرە رېگا، سىبەرى بەكارھاتوو، لە ژىر درەختى بەردار، پووكردەنە قىبلە لە دەشت دا، چوونە سەرئاو بە شتىكەوه كە ناوی خوداى تیدا بىت مەكروھە، ھەرۋەھا قسەكردن لە سەرئاو، میزكردەنە كونەوه، دەست لیدانى فەرچ بە دەستى راست، پووكردەنە قىبلە لەناو خانوودا، ئەمانە لە كاتى پیویستدا جائیزە. **موستەھەبە شۆردن و بەردەكان تاك بن و ئاو بەرد بەیەكەوه بەكاربىت.**

سیواك: سونەتە بە دارىكى نەرمى تەپ وەك (ارك) - دار سیواك - لەم كاتانەدا بەكاربەئىتانی باشترە: كاتى نوۋز، قورئان خویندن، دەستنوۋز پیس ئاوپرادان لە دەم، لەخەو ھەستان، چوونە ناو مزگەوت و خانوو، گۆرانی بۆنى دەم و ھاوشیوہەكانى.

دەستنوۋز: پاىەكانى: ۱- دەم و چاوشۆردن و ئاوپرادان لە دەم و ھەلمزىن بە لووت. ۲- دەست شۆردن لە پەنجەكانەوه تا ئەنىشك. ۳- مەسحى ھەموو سەر و گۆى. ۴- پیى شۆردن بە قولەقاپەوه. ۵- رىزبەندىبى بەو جۆرە. ۶- دوابەدواى یەك.

واجبەكانى: (بسم الله) كردن، دەست شۆردن پیس خستەنە ناو ئاوسى جار گەر لە خەو ھەستابىت.

سوننەتەكانى دەست نوۋز: سیواك كردن، دەست شۆرىن لە سەرەتادا، پیسخستنى ئاوپرادان لە دەم و ھەلمزىنى بە لووت پیس شۆرىنى دەم و چاوشۆردن، زیادەپۆیى كردن لە ئاوپرادان لە دەم و ھەلمزىن بە لووت گەر بەرژوو نەبوو، دەست لە ریشى پەرەدان، دەست خستەنە

بهینی په نجه کان و دهسټپیکردنی له پاسته وه، شوردنی ئەندامه کان دووباره و سئ باره، هلمژین به لای راست و مشکردن به لای چهپ، دهست پیداهینانی ئەندامه کان، کردنی ئەو کارانه به ریکوپیکسی، دوعاکردن دوی ته واو بوون.

ئەوهی کردنی باش نییه: دهستنویژ به ئاوی سارد یان گهرم، شوردنی ئەندامیک له سئ جار زیاتر، لابرندی ئاوی دهستنویژ به ئەندامه کانه وه، شوردنی ناوچاو، وشککردنه وهی ئەندامه کان جائیزه.

ئاگاداری: (مضمضه) دهبیت ئاو له ناو دهمدا بجولینریت، (استنشاق) یش دهبیت ئاو به لووت ههلمژریت نهک تهنا ئاوکردنه لووته وه، بهوشیوهش نهبیت نابیت.

چۆنیهتی دهستنویژ: نیهتهینان به دل، دواتر (بسم الله) کردن و دهست شورین، دواتر ئاوپادان له دم و ههلمژینی به لووت و دواتر دم و چاوی دهشوات (سنوره کهشی: له سه رهتای شوینی قزپوان ههتا چه ناگه به دریزی له گوچکه وه بۆ گوچکه به پانی)، دواتر دهست و بالی دهشوات ههتا ئانیشکه کان و به ئانیشکه وه، دواتر مهسحی هه موو سه ری دهکات به سه ر گوچکه کانییه وه، ههردوو په نجهی شایه تمان و هاوشیوه کهی له دهسته چهپی دهخاته کونه گویکانی و په نجه که له کانی دههینیت به سه ر گویکانیدا، دواتر پییه کانی به قوله پاکانیه وه دهشوات.

ئاگاداری: ریش ئەگه ر ته نک بوو واجبه پیستی ژیری بشوردریت، ئەگه ر پربوو تهنا پووکه شه کهی. **مهسحی خوف:** خوف بهرگی پییه، پیسته بیت یان شتی تر، ئەگه ر صوف و هاوشیوهی بیت پیی دهوتریت گوره ویی، مهسح کردن له سهریان په وایه بۆ دهستنویژ نهک بۆ له شگرانی. **مهسح کردن جائیزه به چه ند مه رجیک:** ۱- له پیکردنی خوف له کاتی هه بوونی دهست نوێژدا. ۲- دهستنویژه کهی به ئاو بووبیت. ۳- شوینی فه رزه که - ئەوهی شوردنی واجبه - داپوشیت. ۴- خوفه که هه لال بیت. ۵- پاک بن.

عهامه: مهسح کردنی به چه ند مه رجیک دهبیت: ۱- له سه ر پیاودا بیت. ۲- شوینی عاده تی سه ر داپوشیت. ۳- بۆ دهستنویژ بیت. ۴- ئاو به کار بیت بۆ دهستنویژ.

سه رپوش: دهبیت به چه ند مه رجیک: ۱- له سه ر ئافره ت بیت. ۲- بسورپته وه به ژیر چه ناگه دا. ۳- بۆ دهستنویژ بیت. ۴- ئاو به کار بیت بۆ دهستنویژ. ۵- شوینی عاده تی سه ر داپوشیت. **کاتی مهسح:** بۆ موقیم شه و و رۆژیک و بۆ موسافیر - مهسافه ی قصر ۸۵ کم - سئ شه و و سئ پۆژ.

سه رهتای دهسټپیکردن: دوی له پیی کردن له کاتی دهستنویژ نه مانه وه تا ئەو کاته له رۆژی دواپی (۲۴ سهعات) بۆ موقیم.

ئەندازهی مهسح: زۆربهی لاسه رووی خوف له په نجه کانه وه تا قاچ، به په نجهی کراوه مهسح ده کریت.

سودیک: ئەوهی مهسحی کرد له سه فه ردا دواپی گه رپایه وه ماله وه، یان له ماله وه بوو دواپی سه فه ری کرد یان شکی هه بوو هه ر له سه رهتای مهسحه وه حوکمی موقیمی هه یه.

جهبیره: وهک گرتنه گه چ و گرتنه وهی شوینی شکاوی، مهسح کردن له سه ری په وایه به سئ مه رج: ۱- پیویست بیت. ۲- له شوینی پیویست زیاتر نه بیت. ۳- له دوی شوردنی

ئەندامەكانى پېش خۇي يەكسەر مەسح بىكرىت، ئەگەر گەچەكە زىاد لە پېويستى داپۇشيبوو دەبىت لايبرىت مەگەر مەترسى زەرەرى لى بىكرىت ئەو كاتە مەسح بەسە.

چەند سودىك: *باشتر وايە ھەردوو خوف بەيەكەو مەسح بىكرىت و لاي پاست پېش نەخرىت. *لاي ژېرەوھى خوف و پارژنەكەى مەسح ناكرىت. *باش نىيە خوف بشۆردرىت لە باتى مەسح، يان مەسح دووبارە بىكرىتەو. *عەمامە و سەرپۆش دەبىت زۆربەى مەسح بىكرىت.

ئەو شتانەى دەستنوئىژ دەشكىتن: ۱- ئەوھى لە پاش و پېشەوھە دەردەچىت، وەك مىز و پىسايى و (با) و مەنى و مەزى. ۲- لاجونى ئەقل بە خە و يان لەھۆشچوون، خەوى كەم بە دانىشتەوھە يان بە پېوھە دەستنوئىژ ناشكىت. ۳- ھاتنە دەرەوھى مىز و پىسايى لە شوئىكى تىر جەستەوھە. ۴- ھاتنە دەرەوھى شتىكى پىس جگە لە (مىز و پىسايى) گەر زۆربوو وەك خوئىن. ۵- خواردنى گوشتى و شتر. ۶- دەست لىدانى فەرچ بەبى بەرەست.

۷- دەست لىدانى زەكەر لە لايەن مېنەوھە يان بە پېچەوانەوھە بە شەھوھتەوھە بەبى بەرەست. ۸- ھەلگەپرانەوھە لە دىن.

ھەر كەس دۇنيا بوو كە دەستنوئىژى ھەيە، دوايى كەوتە شكەوھە يان بە پېچەوانەوھە حساب بۆ يەقىنەكەى دەكرىت.

غوسل: واجب دەبىت بە: ۱- ھاتنە دەرەوھى مەنى بە خۇشيبەوھە بۆ ھۆشيار، بۆ نوستو بە خۇشيبەوھە بىت يان نا. ۲- بردنە ناوھەوھى زەكەر لە فەرچدا، ئەگەر ئاويش نەيەتەوھە. ۳- موسولمانبوونى كافر و ھەلگەراوھە. ۴- بىننىن خوئىنى مانگانە - ھەيز. ۵- ھاتنە دەرەوھى خوئىنى منالبوون. ۶- مردنى موسولمان.

فەرزەكانى: ئاوبە ھەموو لەشدا كردن بە نيەتى غوسل، بە ناو دەم و لوتەوھە. بەتۆشت خۇشتن - غوسل - كامل دەكرىت: ۱- نيەت. ۲- بسم الله كردن. ۳- شۆردنى دەست پېش خستە ناو ئاوھەوھە. ۴- شۆردنى فەرچ. ۵- دەستنوئىژ ھەلگرتن. ۶- سى جار ئاوبە سەرىدا بىكات. ۷- ئاوبە لەشيدا بىكات. ۸- دەست بە لەشيدا بەئىت. ۹- بەلاي پاست دەست پى بىكات.

ئەوھى بى دەستنوئىژ بىت ھەرامە: ۱- دەست لە قورئان بدات. ۲- نوئىژ بىكات. ۳- تەواف بىكات. ئەگەر لەشى گران بىت، ئەوانى پېشووئى لەسەر ھەرامە و ھەروھە. ۴- قورئان خوئىدن. مانەوھە لە مزگەوت بەبى دەستنوئىژ، ھەروھە كەراھەتى ھەيە خەوتن بەبى دەستنوئىژ و سەرفكردنى ئاوبى زۆر بۆ غوسل.

تەيموم:

مەرچەكانى: ۱- نەبوونى ئاوبى. ۲- بە خۇئىكى: پاك، ھەلال، تۆزى ھەبىت، سوتاو نەبىت. روكنەكانى: مەسحى ھەموو دەم و چاوب، دواتر دەستەكان ھەتا مەچەك، پىزىبەندى، لەدواي يەكترى. ئەوى بەتالى دەكاتەوھە: ۱- ئەو شتانەى دەستنوئىژ بەتال دەكەنەوھە. ۲- ھەبوونى ئاوبە گەر تەيموم لەبەر بى ئاوبى كرايىت. ۳- نەمانى عوزرى تەيموم وەك ئەوھى لەبەر نەخۇشى تەيمومى كرىبىت.

سونەتەكانى: ۱- پىزىبەندى و دوابەدواي يەك. ۲- دواختنى تا كۆتايى نوئىژ. ۳- زىكرى دواي دەستنوئىژ خوئىدن دواي.

ئەۋەى مەكرۋە تىايدا: چەند بارە كىردنەۋەى دەست دان بە زەۋىيدا.
چۆنەتس: نىەت بەننەت و بسم اللە بكات و دەست بدات بە زەۋىيدا يەك جار، دواتر دەست بەننەت بە دەم و چاۋىشىدا، دواتر پىشتى دەستى راستى بە چەپى مەسح بكات و بە پىچەۋانەۋە.
لابردنى پىسى: پىسى دوو جۆرە: ۱- بە شۆردن پاك نابىتەۋە، ۋەك بەراز كە ھەرچەند بشۆردىت پاك نابىتەۋە. ۲- ھوكمى پىسىيەكى دروست بوۋە لەسەر شوپنەتكى پاك ۋەك جلو بەرگ و زەۋى.

پىسىيەكان بەم شىۋەيەس خوارەۋەن:

شەكان	ھوكمەكەيان
پىسى	سەگ و بەراز يان ھەر شتەك كە گوشتى ناخورىت لە بالندە و ئازەل كە قەبارەيان لە پشیلە گەۋرەترە، خۆيان و پاشەپۆيان پىسن ۋەك: مىز، پىسايى، تف، ئارەق، مەنى، پشانەۋە (ھەر شتەك لە دەميان دەرچىت).
نازەل	۱- مرۆف: ھەموو پاشەپۆكانى پاكە ۋەك: مەنى، ئارەق، تف، شىر، بەلغەم، تەپپى فەرجى مەينە، تەنھا مىز و پىسايى و مەزى ۋەدى و خوين نەبەت كە پىسن. ۲- ئەۋەى كۆشتى دەخورىت: ھەموو پاشەپۆكانى ۋەك مىز، پىسايى، مەنى، ئارەق، لىك، پشانەۋە مەزى پاكىن.
مردوو	۳- ئەۋەى زەحمەتە خۆتى لى بپارىزى: گويدرىژ و پشیلە و ئەۋەى بچوكتەرە لە ۋەك مشك: لىك و ئارەقيان پاكە.
بىن گيان	ھەمووى پىسە تەنھا مرۆف نەبەت، ھەروەھا ماسى و كوللە و ئەو شتانەى خوينى نىيە ۋەك دوۋىشك و مېش و مېشولە پاكىن. زەۋى و بەرد و ھاوشىۋەيان پاكىن (جگە لەو شتانەى لەمەۋپىش باس كران).

چەند سوۋدىك: * خوين و كىم پىسن، گەر كەم بوو قەيناكە، گەر ھى ئازەلەتكى پاك بوون. * خوين پاكە لە دور كاتدا: ۱- ھى ماسى. ۲- ئەۋەى لە دەمارى ئازەلى سەربىراۋدا دەمىنەتەۋە. * ئەۋەى لە ئازەلەتكى گوشت خوراۋ بە زىندوى لىبىكتەۋە پىسە لەگەل (علقە، مضغە) دا. * لابردنى پىسى پىۋىستى بە نىەت نىيە، گەر بە باران لاچوو پاكە. * پىسى پاك دەبەتەۋە بە چەند مەرجىك: ۱- بە ئاۋى پاك بشۆرىت. ۲- بگوشرىتە دەرەۋى ئاۋەكە گەر بگوشرىت (ۋەك كەلوپەل). ۳- بە كراندن لابرىت، گەر شۆردن بەس نەبوو. ۴- گەر پىسى لە سەگەۋەبوو، ھوت جار بە ئاۋ، ھەشتەم جار بە خۆل يان سابوون بشۆرىت.

ناگادارى: * پىسى لە سەر زەۋى گەر شل بوو ۋەك مىز، دەبەت ئاۋى پىدا بكرىت تا پەنگ و بۆنى نامىنەت، گەر قەبارەى ھەبوو ۋەك پىسايى، دەبەت پىسايەكە و شوپنەۋارى لابرىت. * گەر پىسىيەكە تەنھا بە ئاۋ لادەچوو دەبەت بشۆرىت. * گەر شوپنى پىسايەكە ديار نەبوو شوپنەكە ھەمووى دەشۆرىت تا دلنیا دەبىن لە لاچوونى. * ئەۋەى دەستنوۋىزى گرت بۆ سوونەت جائىزە فەرزى پىۋە بكات. * ئەۋەى دەخەۋىت يان (باى) لى دەرچىت واجب نىيە خۆى پاك بكاتەۋە سەرنائو بكات - تەنھا دەتوانىت دەستنوۋىز بگرىت كاتىك وىستى نوۋىز بكات.

حوکمه کانس تایبەت بە ئافرەتان

(حوکمی خوینە سروشتیەکانی ئافرەتان) یەكەم : خوینی حەیز و ئیستیحازە

حوکمه کانی	مەسەلە کە
کەمترین و زۆترین نەمەن کە ئافرەت تیبیدا بکەوێتە حەیزەوه	لای کەمی (۹) سالا، ئەگەر زووتر خوینی بینی ئەوه ئیستیحازەیه، سنوریش بۆ لای ژوووو نییه.
کەمترین کاتی حەیز	شەو و پۆژیک (۲۴) سەعات، لەوه کەمتر ئیستیحازەیه.
پاکیی نیوان دوو حەیز	(۱۳) پۆژە، ئەگەر پێش تەواو بوونی خوین هات ئەوه ئیستیحازەیه.
زۆریە ئافرەتان حەیزیان	شەش یان حەوت پۆژە.
نایا خوینی کاتی سکیپیی حەیزە؟	ئەوهی لە ئافرەت دەرچیت لە خوین، کیدره، زەردایی ئیستیحازەیه.
پاکیی لای زۆریە ئافرەتان	بیست و سێ یان بیست و چوار پۆژە.
چ کاتی ئافرەت دەزانیت پاک بۆتەوه	ئافرەتان دوو چۆرن ۱- بە بینی لاینجاویکی سپی ۲- بە وشک بوونەوهی فەرچ لە خوین و کیدره و زەردایی، گەر لەوانه بیت کە لاینجاوی سپی نابینیت.
خوینی تەلخ و زەردایی کە لە فەرچ دیت	گەر لەپێش یان پاش حەیز بیت بی ئەوهی بەینی هەبیت حەیزە، ئەگەر بەینی هەبوو ئیستیحازەیه.
نەواوانەن کە لە کاتی پاکیتی لە فەرچ ئافرەت دەردچیت	گەر پوون بوو یان سپی لاینجی بوو پاکە، گەر کیدره و خوین و زەردیی بوو پیسه، هەمووشیان دەستنوژ دەشکینن، گەر بەردەوام بوو ئیستیحازەیه.
گەر کەسیک چەند پۆژیک هەبوو بۆ حەیز لە هەموو مانگی کدا و پێش تەواو بوونی پاک بوویەوه	حوکمی پاکی هەیه، گەر پاک بوویەوه ئەگەرچی پۆژەکانی کە زوتر خوینی تیدا دەبینی تەواو نەکرد.
پاش و پێش کەوتنی حەیز لە کاتی خۆی	ئەوهی سیفاتی حەیزی تیدابیت حەیزە، بە مەرجیک لە نیوان دوو خوین بینیندا (۱۳) پۆژ پاکیی هەبیت (لای کەمی پاکیتی) ئەگەرنا ئیستیحازەیه.
نەگەر حەیز زیاد و کەمی کرد لە پۆژەکانی ناسایی خۆی	حوکمی حەیزی هەیه بە مەرجیک لە لای زۆری حەیز زیاتر نەبیت (۱۵ پۆژە).
نەگەر بۆ ماوهی مانگیک بە تەواویی ئافرەت خوینی بینی یان زیاتر لەوه	چەند حالەتیک هەیه: ۱- ئەوهی کاتی حەیزی خۆی لە مانگەدا زانی، ژمارە پۆژەکانیشی ئەوه بە گوێرە ژمارە پۆژەکانی لە کاتی خۆیدا حەیزە، خوینەکە جیاواز بیت یان نا. ۲- ئەوهی کاتی حەیزی دەزانیت، بەلام پۆژەکانی نازانیت، شەش یان حەوت پۆژ لە کاتی حەیزی خۆیدا بە حەیز دادەنیت. ۳- ئەوهی ژمارە پۆژەکانی حەیزی دەزانیت، بەلام کاتەکە نازانیت ئەوه لە سەرەتای مانگیکی هنجریهوه بەقەدەر پۆژەکانی لە حەیزدا دەبیت.

۱ حەیز: خوینیکی ئاساییه به بی نەخۆشی و مندالبون دەبیریت.

ئیستیحازە: بینی خوین لە غیری کاتی خۆی به هۆی نەخۆشی و تیک چوونەوه.

جیاوازی نیوان حەیز و ئیستیحازە: ۱- خوینی حەیز خوینیکی سوری تاریکە به لای رەشدا دەچیت، خوینی ئیستیحازە

سوری کراوهیه، وهک خوینیکه که له لووت دیت. ۲- خوینی حەیز خەسته و مەندیک جار کلۆی تیدایه، خوینی

ئیستیحازە پوونە وهک خوینی برین وایه. ۳- خوینی حەیز بۆی ناخۆشه، زۆر جار بۆگەنه، خوینی ئیستیحازە بۆی

وهک خوینی ئاسایی وایه.

۲ خوینی تەلخ: خوینیکه که له فەرچ دەردەچیت، پەنگی قاوهیی توخه.

۳ زەردایی: خوینیکه که له فەرچ دەردەچیت، پەنگی به لای زەرددا دەپوانیت.

۴ لاینجاوی سپی: ئاوێکی سپیه، له کاتی پاک بوونەوه له فەرچ دەردەچیت، پاکه، بهلام دەستنوژ دەشکینیت.

دووم: زهيسانى - خوئينى مندالبوون

ههسه له	حوكمه كهى
نه گهر منداللى بوو خوئينى نه بينى	ئهو كاته حوكمى زهيسانى نيبه، خوښوردنى له سهر نيبه، پوژووه كهشى ناشكىت
بينى نيشانه كانى مندال بوون	خوئين و ئاو و ئازارى پيش مندال بوون حوكمى زهيسانى نيبه، به لكو ئيستىحازه يه
ئهو خوئينى له كاتى مندال بووندا ديتته دهره وه	ئهو خوئينى زهيسانه، ههتا نه گهر منداله كه نه هاته دهره وه يان نيوهى هاته دهره وه. ههر نويزيكيش كه وته ئهو كاته وه له سهرى نيبه و گيرانه وهشى نيبه.
كهى پوژه كانى زهيسان دهست پين دهكات	لهو كاته وه به ته واويى منداله كه له سكى دايكى ديتته دهره وه بۇ سهر زهوى.
لاى كه مى زهيسان	لاى كه مى نيبه، دواى مندال بوون يه كسه ر خوئينى نه ما، خوڻى ده شوات نويزى دهكات و چاوه پيى ته واو كردنى (٤٠) پوژى ناكات
لاى زوڻى زهيسان	لاى زوڻى (٤٠) پوژه، له وه زياتر حسابى بۇ ناكريت و ده بيت خوڻى بشوات و نويزى بكات، مه گهر بگه ويته كاتى هه يزى خوڻه وه (له پيش سكيپي) ئهو كاته به هه يز حسيب ده كريت
نه گهر دووانهى بوو	پوژه كانى زهيسان له له داىك بوونى منداللى يه كه مه وه دهست پين دهكات
خوئين دواى له بابوون	نه گهر ته مهنى (٨٠) پوژى يان كه متر بوو، خوئينه كهى دواى ئهو به ئيستىحازه حسيبه، نه گهر دواى (٩٠) پوژى بوو زهيسانه، نه گهر له نيوان (٨٠) و (٩٠) دابوو، ئهو نه گهر شكلى ئاده مى تىد ابوو ئهو زهيسانه، نه گهر نا ئيستىحازه يه
نه گهر له كاتى (٤٠) پوژهدا پاك بوويه وه، دواتر خوئينى بينى دواى ته واو بوونى (٤٠) پوژه كه	نه گهر ئافرهت پاك بوويه وه لهو (٤٠) پوژهدا، ئه وا خوڻى ده شوات و نويزى دهكات نه گهر پيش ته واو بوونى (٤٠) پوژه كه جاريكى تر خوئينى بينى وه، ئهو زهيسانه، به م شيوه به ههتا ته واو بوونى (٤٠) پوژ.

چهند ناگاداريهك: * ئه وهى ئيستىحازه بوو نويزى له سهرى واجبه، به لام بۇ هه مو نويزيك ده ستنويزى گرتنه وهى ده ويت. * نه گهر ئافرهت پيش خوڻى ئاوابوون له هه يز و زهيسانى پاك بوويه وه: ئه وه نويزى نيوه پو و عه سرىشى له سهره، نه گهر پيش نويزى به يانى پاك بوويه وه، ئه وه نويزى مه غريب و عيشاى ئه و شه وهى له سهره. * نه گهر كاتى نويزى هاتبوو دواتر كه وته هه يز يان زهيسانى وه دواى پاك بوونه وه ئه و نويزهى له سهر نيبه. * له سهر ئافرهت واجبه قزى بكاته وه بۇ غوسلى هه يز و زهيسانى، به لام بۇ جه نابهت پيوست ناكات. * جيماع كردن له كاتى ئيستىحازه دا مه كروه، به لام نه گهر ميڤد پيوست بوو ئه وا جائيزه. * له سهر ئافرهت واجبه بۇ ههر نويزيك ده ستنويزى بگريت له كاتى ئيستىحازه دا، ههتا خوئينى نامينيت. * ده كريت ئافرهت دهرمان بخوات بۇ دواخستنى يان كوئابى هينانى هه يز به مه به ستى به جيھينانى ئه ركه كانى هه ج يان پوژووگرتى په مه زان، به مه رجيك دهرمانه كه زهره رى نه بيت.

ئافرهت له نيسلام دا: ئافرهت وهك پياوه له پاداشت و پيزدا و به گويرهى كردار و ئيمان: پينغه مبه ر ﷺ ده فهرمويت « **إِنَّمَا النِّسَاءُ شَفَائِقُ الرَّجَالِ** » (أبو داود) واته: (ئافره تان نيوه كهى ترى پياوانن) ، ده توانيت دواى مافى خوڻى بكات، يان نه هيشتنى زولم و سته م له سهرى. خواى گه وره پووى فه رمانه كانى دهكات ه ئافرهت و پياو به يه كه وه، مه گهر له هه نديك شوينى تايبه تدا كه زور كه من به به راورد به وانى تر. شه رعيش تايبه تمه نديتى

ثافرهت و پیاو رهچاو دهکات له پووی جهسته و تواناکانهوه، خوی گهوره دهفهرمویت ﴿أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ﴾ (المک: ۱۴) واته: ئایا نه و کهسهی خهلقى کردون شارهزا نییه به حالی دروستکراوهکان، خودا لهتیف و زانایه.

ثافرهت کاری تاییهتی خوی ههیه و پیاویش ههروهها، تیکه لکردنی کارهکان هاوسهنگی ژیان تیک دهات، ههتا ثافرهت بهقه پاداشتی پیاو وهر دهگریت کاتیک که له مالهوه دانیشتوه. له فهرموودهها هاتووه که نهسمائی کچی یهزید دهچیت بۆ لای پیغهمبهر ﷺ و دهلیت دایک و باوکم بهقوریانت بیت من نوینهری ثافرهتانم، چونکه دهزانم ههر ثافرهتیک له پوژههلات بیت یان له پوژئاوا ههمان رای منی ههیه، خوی گهوره توی به ههق ناردووه بۆ پیاوان و ژنان، ئیمهش باوهپمان به تو هیئا و بهو خوییهی توی ناردووه، بهلام ئیمهی ثافرهتان زور بوارمان نییه، له مالهوهین، شههوهتی ئیوه تیر دهکهین، مندالتان بۆ ههلهگهین، ئیوهی پیاو خوی گهوره فهزلی داوان به سهر ئیمهها به جومعه و جهماعهت و سهردانی نهخوش، شوینکهوتنی مردور، حهج له دوی حهج، له ههموان گهورهتر جههاد کردن له پیناوی خوادا و کاتیک یهکیک له ئیوه دهچیت بۆ حهج و عومره و جههاد، ئیمه مالهکهی بۆ دهپاریژین، جلی بۆ دهچنین، مندالهکانی بۆ بهخیر دهکهین، ئهی پیغهمبهری لای هاوهلهکانیدا و فهرمووی « هَلْ سَمِعْتُمْ مَقَالَهٔ امْرَأَةٍ قَطُّ أَحْسَنَ مِنْ مَسْأَلَتِهَا فِي أَمْرِ دِينِهَا مِنْ هَذِهِ؟! » واته: (ئایا ئیوه گوفتاری لهوه باشترتان بیستووه له پرسیری ئهم ثافرهته له بارهی دینهکهیهوه؟ وتیان ئهی پیغهمبهری خوا ﷺ گومانمان نهدهبرد ثافرهتیک ری بکهویته ئاوهها پرسیاریک، دواتر پیغهمبهری خوا ﷺ پووی کرده ثافرهتهکه و فهرمووی « انصُرِي فِي آيَتِهَا الْمَرْأهٔ، وَاعْلَمِي مَنْ خَلَقَكَ مِنَ النِّسَاءِ اَنَّ حُسْنَ تَبَعْلِ لِزَوْجِهَا، وَطَلَبَهَا مَرْضَاتِهَا، وَاتِّبَاعَهَا مُوَافَقَتَهُ تَعْدِلُ ذَلِكَ كُلُّهُ » (رواه البیهقی فی شعب الإیمان) واته: (برۆ به ثافرهتانی دوی خویشت بگهیه نه که ههر ثافرهتیک له گهله میردهکهیدا باش بیت، بهدوی پهزامهندی ئهوا بگهپریت، به قسهی بکات، ئهوا پاداشتی بهئهندهزی ئهوه مووشتانهی که تو وتت دهبیت، دواتر ثافرهتهکه له خویشیدا، به دهم (لا إله إلا الله) و (الله أكبر) کردنهوه گهپایهوه.

لهفهرموودهیهکی ترها هاتووه که (ههندیک ثافرهت هاتن بۆ لای پیغهمبهر ﷺ وتیان: ئهی پیغهمبهری خوا ﷺ پیاوان پاداشتی زیاتریان ههیه به جههاد کردن له پیناوی خوادا، ئایا هیچ کاریک ههیه که ئیمه بیکهین و به قهد ئهوان خیرمان بگات؟ فهرمووی « مِهْنَتُهُ إِحْدَاكُنَّ فِي بَيْتِهَا تُدْرِكُ عَمَلِ الْمَجَاهِدِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ » (البیهقی) واته: ئیش و کاری مالهوهتان به قهد جههاد لهپیناوی خوادا خیری ههیه.

به لکو چاکه کردن له گهله کهس و کار که ثافرهت بیت به خیریکی زور گهورهی داناوه پیغهمبهر ﷺ دهفهرموویت « مَنْ أَنْفَقَ عَلَى ابْنَتَيْنِ أَوْ أُخْتَيْنِ أَوْ ذَوَاتِي قَرَابَةٍ يَحْتَسِبُ الثَّقَفَةَ عَلَيْهِمَا حَتَّى يَكْفِيَهُمَا اللَّهُ أَوْ يُغْنِيَهُمَا مِنْ فَضْلِهِ كَأَنَّ لَهُ سِتْرًا مِنَ النَّارِ » (أحمد و الطبرانی) واته: (ههرکهس خهرجی دوو کچ یان دوو خوشک یان دوو ثافرهتی خزمی کرد له بهر خودا ههتا خوا پرزقیان دهات یان دهوله مهند دهن، ئهوه دووانه دهبنه بهریهستی ئاگر بوی).

هه نديك حوكمى په يوه ست به نافرته تانه وه

★ حه رامة پياو خه لوه ت بكات له گه ل نافرته تيك نه گه ر مه حرمى له گه لدا نه بيټ .
پيغه مبه ر ﷺ ده فهرموويت « لَا يَخْلُونَ رَجُلًا بِامْرَأَةٍ إِلَّا مَعَ ذِي حَرَمٍ » (متفق عليه) واته: (هيچ پياويك به ته نها له گه ل نافرته نه بيټ نه گه ر مه حرميان له گه ل نه بيټ).

★ بؤ نافرته هه يه نويژ له مزگه وت بكات نه گه ر ترسى فه سادى نه بوو، نه گه رنا كه راهه تى هه يه، عايشه ده لئيت: نه گه ر پيغه مبه ر نه و شتانه ي نه مړوى نافرته تانى ده بينى مه نعى مزگه وتى لى ده كردن هه روه ك چؤن نافرته تانى به نى ئيسرائيل مه نع كران. (متفق عليه) ..

★ هه روه ك چؤن نويژى پياو له مزگه وت خيړى چه ند باره هه يه نويژى نافرته تيش له مالدا خيړى زياتره، له فه رمووده يه كى تر دا هاتوه، نافرته تيك دئته لاي پيغه مبه ر ﷺ و پيى ده لئيت: نه ي پيغه مبه رى خودا من هه ز ده كه م له مزگه وت له گه ل تو نويژ بكه م، نه وپيش ده فهرمويت: « قَدْ عَلِمْتُ أَنَّكَ تُحِبُّنِ الصَّلَاةَ مَعِي، وَصَلَاتُكَ فِي بَيْتِكَ خَيْرٌ مِنْ صَلَاتِكَ فِي حُجْرَتِكَ، وَصَلَاتُكَ فِي حُجْرَتِكَ خَيْرٌ مِنْ صَلَاتِكَ فِي دَارِكَ، وَصَلَاتُكَ فِي دَارِكَ خَيْرٌ لَكَ مِنْ صَلَاتِكَ فِي مَسْجِدِ قَوْمِكَ، وَصَلَاتُكَ فِي مَسْجِدِ قَوْمِكَ خَيْرٌ لَكَ مِنْ صَلَاتِكَ فِي مَسْجِدِي » (أحمد). واته: نويژى نافرته له مالى خوى خيړى زياتره له مزگه وت، له مزگه وتى نزيك خيړى زياتره له هى دوور، نه گه ر مزگه وتى پيغه مبه ريش بيټ ﷺ، له فه رمووده يه كى تر دا ده فهرموويت « خَيْرٌ مَسَاجِدِ النِّسَاءِ بِيُوثُنَ » (أحمد) واته: (باشترين مزگه وتى ژنان ماله كانيانه).

★ نافرته نه گه ر مه حرمى نه بوو له گه لدا بچيټ بؤ حه ج، حه ج و عه مره ي له سه ر واجب نيبه و سه فه ر كردنيشى به بى مه حرم جائيز نيبه، پيغه مبه ر ﷺ ده فهرموويت « لَا تُسَافِرُ امْرَأَةٌ فَوْقَ ثَلَاثِ لَيَالٍ إِلَّا مَعَ ذِي حَرَمٍ » (متفق عليه) واته: (نافرته سه فه رى سى پوژ زياتر نابيټ بكات نه گه ر مه حرمى له گه ل نه بوو).

★ حه رامة نافرته زياره تى قه برستان بكات و شوينى جه نازه بكه ويټ، پيغه مبه ر ﷺ ده فهرموويت « لَعَنَ اللَّهُ زَوَارَاتِ الْقُبُورِ » (الترمذي) واته: (له عنه تى خودا له و نافرته تانه ي سه ردانى گزړه كان ده كه ن). دا يكي عه تيه ده لئيت (قه ده غه مان ليكراوه كه شوينى جه نازه بكه وين، به لام جه ختمان له سه ر نه كراوه ته وه) (مسلم) .

★ بؤ نافرته هه يه قزى په نگ بكات به هر په نكيك ته نها كه راهه تى هه يه به په ش، به مه رچي ك خه له تاندى داواكارى تيډا نه بيټ.

★ واجبه ميراتى نافرته بدرئيت و نه داني حه رامة، له پيغه مبه روه ﷺ ده گيړنه وه « مَنْ قَطَعَ مِيرَاثَ وَارِثِهِ؛ قَطَعَ اللَّهُ مِيرَاثَهُ مِنَ الْجَنَّةِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ » (ابن ماجه) واته: (هر كه س ميراتى له خاوه نه كه ي گرتوه، خواى گوره له به هشت بى به شى ده كات) .

★ واجبه له سه ر ميړد نه فه قه ي ژنه كه ي بكات نه وپيش شتانيكن كه نافرته به بى نه و شتانه نايكريټ وهك، خواردن، جلوبه رگ، خانوو به گوږه ي توانا.

١ مه حرم نه وانن كه به هه تاهه تايى جائيز نيبه شويا ن پى بكات وهك: باوك، باپير، به ره وژوور، كوپ، كوپه زه، به ره وخواز، برا، كوپه كانى، كوپانى خوشك، مام، خال، باوكى ميړد، به ره وژوور، كوپى ميړد، به ره وخواز، باوك و برا و كوپ له شيره وه، ميړدى كچ، ميړدى دايك.

خوای گهوره دهفه رمویت ﴿لَيْفِقْ ذُو سَعَةٍ مِّن سَعِيَّتِهِ وَمَنْ قُرِعَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلْيُفِقْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ﴾ (الطلاق: ۷) واته: با نهوانه‌ی دهوله‌مندن به گویره‌ی توانایان نه‌فه‌قه بکن و نه‌وانه‌شی هه‌ژان به گویره‌ی توانایان نه‌گه‌ر می‌ردی نه‌بوو نه‌فه‌قه‌ی واجبه له‌سه‌ر باوکی، برای، کوپی، نه‌گه‌ر خزمی نه‌بوو خه‌لکیی نه‌فه‌قه‌ی بکیشن خیره، چونکه پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمویت «السَّاعِي عَلَى الْأَرْمَلَةِ وَالْمُسْكِينِ كَالْمُجَاهِدِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ كَالَّذِي يَقُومُ اللَّيْلَ وَيَصُومُ النَّهَارَ» (متفق علیه) واته: (نه‌وه‌ی یارمه‌تی بیوه‌ژن و هه‌ژان ده‌دات به به‌رده‌وامیی وه‌ک نه‌وه‌کسه وایه له پیناو خوای گه‌وره‌دا تی‌ده‌کوشیت، یان وه‌ک نه‌وه‌کسه وایه که به‌شه‌و شه‌و نویژ ده‌کات و به‌پوژ به‌پوژوو ده‌بی‌ت).

★ ئافره‌تان زیاتر هه‌قی به‌خپوکردنی منداله‌که‌یان هه‌یه، نه‌گه‌ر شوو نه‌کاته‌وه نه‌فه‌قه‌که‌ی له‌سه‌ر باوکی منداله‌که‌یه.

★ باش نبیه سه‌لام کردن له ئافره‌ت به تاییه‌تی گه‌ر گه‌نج بوو یان ترسی فه‌سادی لی ده‌کرا.
★ سونه‌ته تاشینی توکی به‌ر، هه‌لکیشنایی توکی بن‌بال، قرتاندنی نینوک له هه‌موو هه‌ینییه‌کدا، باش نبیه له چل پوژ زیاتر وازی لی به‌ینری.

★ هه‌لکیشنایی مووی ده‌موچاو حه‌رامه به بروکانیشه‌وه، چونکه پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمویت «لَعَنَ اللَّهُ التَّامِصَةَ وَالْمُتَمَّصَةَ» (ابوداود) واته: (له‌عنه‌تی خودا له‌وه‌که‌سه‌ی مووی ده‌موچاوی هه‌لده‌کیشیت و له‌وه‌که‌سه‌ش که بوی ده‌کات).

★ تازی گرتنه‌وه: حه‌رامه ئافره‌ت تازی بار بی‌ت له سی پوژ زیاتر نه‌گه‌ر بو می‌رده‌که‌ی نه‌بی‌ت، پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمویت «لَا يَجِلُّ لِمَرْأَةٍ تُوْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَنْ تُحَدَّ عَلَى مَيِّتٍ فَوْقَ ثَلَاثٍ إِلَّا عَلَى رُوجِهَا» (مسلم) واته: (جائیز نبیه بو ئافره‌تیک که بپوای به خودا و پوژی دواپی هه‌بی‌ت خوی تازی بار بکات له سی پوژ زیاتر مه‌گه‌ر بو می‌رده‌که‌ی نه‌بی‌ت).

بو می‌رد واجبه چوار مانگ و ده پوژ تازی بار بی‌ت، له‌وه‌ماوه‌شدا جلی په‌نگا و په‌نگ له‌به‌ر نه‌کات، هه‌روه‌ها به‌کاره‌ینانی خه‌نه، میکیاج، کل، پون، به‌لام بوی هه‌یه نینوکی بکات و مووی هه‌لکیشیت و خوی بشوات، له‌به‌رکردنی یه‌ک په‌نگ وه‌ک ره‌ش واجب نبیه، نه‌وه‌ماوه‌یه‌ش ده‌بی‌ت له‌وه‌ماله‌دا بی‌ت که تی‌یدا بوون کاتیک می‌رده‌که‌ی مردووه، نابیت بگوازیته‌وه، نابیت له مال ده‌ر بچیت بو کاری پیویست نه‌بی‌ت.

★ حه‌رامه ئافره‌ت قزی بتاشیت گه‌ر پیویست نه‌بوو، کورترکردنه‌وه‌ی جائیزه به مه‌رجیک وه‌ک پیاوی لینه‌کات، پیغه‌مبه‌ر ﷺ (له‌عنه‌تی خودا له‌وه‌ ئافره‌تانه‌ی خویان وه‌ک پیاو لی‌ده‌که‌ن) «لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ الْمُتَشَبِّهَاتِ بِالرِّجَالِ مِنَ النِّسَاءِ» (الترمذی) یان وه‌ک ئافره‌تی بیباوه‌پ، چونکه پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمویت «وَمَنْ تَشَبَّهَ بِقَوْمٍ فَهُوَ مِنْهُمْ» (ابوداود) واته: (نه‌وه‌ی خوی چواند به‌قه‌ومیک له‌وانه).

★ ئافره‌ت کاتیک له مال ده‌رده‌چیت ده‌بی‌ت به به‌رگیک خوی داپوشیت که نه‌م مه‌رجانه‌ی تی‌دا بی‌ت: ۱- هه‌موو به‌ده‌ن داپوشیت. ۲- نابیت جوانکاری بی‌ت له خویدا. ۳- نه‌ستور بی‌ت. ۴- فراوان بی‌ت، ته‌سک نه‌بی‌ت. ۵- عه‌تری پیوه نه‌بی‌ت. ۶- له به‌رگی پیاوان نه‌چیت. ۷- له به‌رگی بیباوه‌پان نه‌چیت. ۸- زور زه‌ق نه‌بی‌ت به شیوه‌یه‌ک هه‌موو که‌س سه‌رنجی بدات (ثوب شه‌ره).

حرامه بهرگیک له بهر بکریټ که وینهی ئاده می یان گیاندارانی تیدا بیټ، هه لواسینی، داپوشینی دیوار پیی، فروشتنی جائیز نییه، عه ورتهی ئافرهت له گه ل که سانی تردا سی جوره: ۱- میرد: ده توانیت هه موو گیانی ببینیت. ۲- ئافرهت و پیاوانی مه حره می: ده توانی ئه وهی به ئاسایی دهرده که ویت ببینن وهک: دهم و چاو، قز، مل، دهست، قاچ. ۳- پیاوانی تر: نابیت هیچ کوئی ببینن بۆ پئویستی نه بیت وهک: داخوازی، چاره سهر، یان ههر شتیکی تری پئویست، چونکه فیتنهی ئافرهت له دهم و چاودایه، فاتیمه کیچی مونزیر ده لیت: (دهم و چاومان داده پووشی، نه گهر پیاوی لیبوایه) الحاکم. عائیشه خوا لپی رازی بیت ده لیت: (کاتیک ده چوپن بۆ حه ج له پئگه که پیاوانمان پیی ده گه یشته ده موچاومان داده پووشی و که رته ده بون هه لمان ده دایه وه) (ابوداود).

★ عیدده: چه ند جوریکن: ۱- حامیله: عیدهی ته لاق و مردن دانانی منداله که یه تی. ۲- میرد مردوو: عیده که ی چوار مانگ و ده روزه. ۳- ته لاق دراو که هیشتا حه یزی هه یه: عیده که ی سیی حه یزه، عیده که ی به پاکبونه وه له حه یزی سییه م ته و ده بیت. ۴- ئه وهی له حه یزه وه ستاوه: عیده که ی سی مانگ، عیدهی ته لاق دراو به ته لاقی ره جعی، ده توانیت له گه ل میرد ده که ی بمینیتته وه هه تا عیده که ی ته و ده بیت. رهنگه خوی گه وره پیکیان بهینیتته وه، له و ماوه شدا جائیزه میرد ههر شوینیکی ببینیت و له مالیکدا به ته نه بن، گه راندنه وه که ی رازیبوونی ژنه که ی پئویست نییه، ره جعه که ش به وشه ی (راجعتک) یان به جیماع ده بیت و ده کریټ.

★ ئافرهت ناتوانیت خوی به شوو بدات، پیغه مبه ر ﷺ ده فهرمویت « أَيْمًا امْرَأَةً نَكَحَتْ بَغَيْرِ إِذْنِ وَلِيِّهَا فَنِكَاحُهَا بَاطِلٌ » (ابوداود) واته: (ههر ئافرهتیک به بی ئیزی وه لی شووی کرد ئه وه شوو کردنه که ی به تاله)

★ حه رامه ئافرهت قزی ده سترکرد بکاته سه ری یان خال بکویتیت، ئه مانه ش گوناھی گه ورهن، پیغه مبه ر ﷺ ده فهرمویت « لَعَنَ اللَّهُ الْوَالِصَةَ وَالْمُسْتَوْصِلَةَ وَالْوَالِصَةَ وَالْمُسْتَوْصِمَةَ » (متفق علیه) واته: (له عننه له و ئافره ته ی پرچ ده داته یه کیکی تر، له وه ش له سه ری ده کات، له وهی خال ده کوتی له وهی بۆی ده کوتن).

★ حه رامه ئافرهت داوای ته لاق بکات به بی هو، پیغه مبه ر ﷺ ده فهرمویت « أَيْمًا امْرَأَةً سَأَلَتْ زَوْجَهَا الطَّلَاقَ مِنْ غَيْرِ مَا بَأْسٍ فَحَرَامٌ عَلَيْهَا رَائِحَةُ الْجَنَّةِ » (ابوداود) واته: (ههر ئافره تیک داوای ته لاقی له میرده که ی کرد به بی ئه وهی خراب بیت، بۆی به هه شتی لی حه رامه).

★ له سه ر ئافرهت واجبه گوپرایه لی پیاو بکات به گویره ی توانا، به تایبه تی بۆ کاری سه رجییی، پیغه مبه ر ﷺ ده فهرمویت « إِذَا دَعَا الرَّجُلُ امْرَأَتَهُ إِلَى فِرَاشِهِ فَأَبَتْ أَنْ تَجِيءَ، فَبَاتَ غَضْبَانَ؛ لَعْنَتْهَا الْمَلَائِكَةُ حَتَّى تَصْبَحَ » (متفق علیه) واته: (نه گهر ئافرهت میرده که ی بانگی کرد بۆ سه رجییی و به قسه ی نه کرد و میرده که ی به ره قه ستاوی خه وت، فریشته ی خوا له عننه له و ئافره ته ده کن تا به یانی ده بیتته وه).

★ حه رامه ئافرهت عه تر له خوی بدات نه گهر زانی له کاتی چوونه دهره وهی پیاو دیتته پئگای، چونکه پیغه مبه ر ﷺ ده فهرمویت: « إِنَّ الْمَرْأَةَ إِذَا اسْتَعْطَرَتْ، فَمَرَّتْ عَلَى الْقَوْمِ لِيَجِدُوا رِيحَهَا، فَهِيَ كَذَا وَكَذَا؛ يَعْنِي زَانِيَةً » (ابوداود) واته: (نه گهر ئافرهت عه تری له خوی دا و به لای پیاودا رپویشته بۆ ئه وهی بۆنی بکه ن ئه وه وایه و وایه، واته زیناکه ره).

نویژ و بانگ و قامت فہرزی کیفایہیہ لہ سہر پیوان لہ شاردا، سوتنہ تہ بق تاکی پئیوار، کراہتہ تی ہہیہ بق نافرہت، پیش کاتہ کہی جائیز نییہ، جگہ لہ نویژی بہیانی کہ دوی نیوہی شوہ جائیزہ بانگی یہ کہ می بدریت.

سہر جہ کانس نویژ: ۱- موسولمانیتی. ۲- عاقل. ۳- تہ میز. ۴- دہست نویژ و توانایی. ۵- کاتی ہاتبیت: کاتی نویژی نیوہ پو دہست پیڈہ کات کاتیک خور لہ ناوہ راستی ئاسمان لادہ دات (زوال) ہہتا سیبہری شتہ کان بہ قہد خویانی لی دیت، دوی ئوہ کاتی نویژی عہ سرہ، باشرتین کاتیشی تا سیبہری شتہ کان دوہ ہیندہی خویانی لی دیت و ہہتا خور ئاوابوونیش کاتی دہ بیت: دواتر کاتی نویژی مہ غریبہ تا سورایی خور نامینیت، دوی کاتی عیشا دیت، باشرتین کاتی تا نیوہی شوہ ہہتا شہ بق دہ دات، دوی کاتی بہیانیہ تا خور کہوتن.

۶- عہ ورتہ داپوشین. ۷- پاکی بہ دہن و جل و بہرگ، شوینہ کہ بہ گویرہی توانا.

۸- پووگردنہ قبیلہ بہ گویرہی توانا. ۹- نیہت.

پوکنہ کانس نویژ: چوار دہ پوکنہ: ۱- وہستان لہ فہرزا لہ گہل توانادا. ۲- تہ کبیرہی ئیحرام. ۳- خویندنی فاتحہ. ۴- رکوع لہ ہہر پکاتیکدا. ۵- ہہ لسانہ وہ لہ رکوع. ۶- راست بوونہ وہ، وہستان دوی رکوع. ۷- سوجدہ بردن لہ سہر حہوت ئہندام. ۸- دانیشتنی نیوان سوجدہ کان. ۹- تہ حیاتی دوہم. ۱۰- دانیشتنی تہ حیات. ۱۱- سہ لاوات دان لہ سہر پیغہ مہر و علیہ لہ تہ حیاتی دوہم. ۱۲- سہ لامدانہ وہی یہ کہ م. ۱۳- وہستان لہ جو لہ دوی ہہ موو پوکنیک. ۱۴- تہرتیبی ئہم پوکنہ، ئہم پوکنہ ش دہ بیت لہ نویژدا ہہ موو ہہ بن، ہہر دانہ یہ کی نو قسان بیت ئو پکاتہ بہ تال دہ بیتہ وہ بہ ہہل بیت یان ئہ نقہ ست.

واجبہ کانس نویژ: ہہ شتن: ۱- ہہ موو (اللہ اکبر) کان جگہ لہ ہی ئیحرام. ۲- وتنی: (سمع اللہ لمن حمدہ) بق ئیمام و بہ تہ نہا. ۳- وتنی (ربنا ولك الحمد)، لہ کاتی ہہستانہ وہ لہ رکوع. ۴- وتنی (سبحان ربی العظیم)، لہ رکوعدا جاریک. ۵- وتنی: (سبحان ربی اعلیٰ)، لہ سوجدہ دا جاریک. ۶- وتنی: (رب اغفر لی) لہ نیوان دوہ سوجدہ دا. ۷- تہ حیاتی یہ کہ م.

۸- دانیشتنہ کہی (تہ حیات). ئہم واجبانہ گہر بہ ئہ نقہ ست تہ رک بکرین نویژ بہ تال دہ کاتہ وہ، ئہ گہر بہ ہہل بوہ سوجدہی سہ موو دہ بریت.

سوننہ تہ کانس نویژ: کردار و گوفتاری ہہیہ، بہ نہ کردنی ہہر شتیک لہ وانہ نویژ بہ تال نابیتہ وہ، ئہ گہر بہ ئہ نقہ ستیش بیت.

سوننہ تہ گوفتاریہ کان: دوعای (استفتاح، کردنہ وہی نویژ)، وتنی (أعوذ باللہ من شیطان الرجیم) (بسم اللہ) کردن، وتنی (ثامین) پاش تہ واو کردنی خویندنی سورہ تی (الفاتحہ)، دہنگ ہہ لبرین لہ و نویژانہی کہ قورئانی بہ دہنگی بہر ز تیدا دہ خوینریت، خویندنی قورئان دوی (الحمد)، دہنگ ہہ لبرینی ئیمام بق (مأموم) نابیت، بہ تاکیش کہ یقی خوہ تی. وتنی: **حمداً کثراً طیباً مبارکاً فیہ ملء السموات والأرض وملء ما بینہما وملء ما شئت من شیء**

^۱ **عہورت:** ئہندامی زانوی و ئو شوینانہی شہرمی لی دہ کری، ہی حہوت سالانی کوپ تہ نہا پیش و پاشہ، دہ سالان نیوان ئہ ژنق و ناوکہ، نافرہتی نازادی بالغ ہہ موو بہ دہنیہ تی دہم و چاوی نہ بیت، لہ نویژدا داپوشینی باش نییہ، گہر لای پیاودا بوہ دہ بیت دہم و چاویشی داپوشیت، ئہ گہر نویژی کرد و تہ وافی کرد شوینتیکی بہ دہر وہ بوہ و ہک بالی، عیبادہ تہ کہی بہ تالہ، پاش و پیش لہ ہہ موو کاتیکدا دہ بیت داپوشراو بیت تہ نانہت لہ کاتی تہ نہایی و تاریکییدا کراہتہ تی ہہیہ دانہ پوشراو بیت تہ نہا بق کاتی پیویست جائیزہ دانہ پوشراو بیت.

بعد پاش ووتنى (**ربنا ولك حمد**)، وتنى جارئك زياتر له خویندنى زیکره کانی پکوع و سوجه دا، وه ووتنى (**رب اغفرلى**) و دوعا کردن پیش سه لامدانه وه.

سوننه ته کرداریه کان: دهست بهرز کردنه وه له کاتى: (الله أكبر) ی ئیحرام، ههستانه وه له پکوع و چوون بۆ پکوع، ههستانه وه له ته حیاتی یه کهم، دهستی راست خستنه سه ردهستی چهپ له ژئیر سنگدا له کاتى وهستاندا، سه یرکردنى شوینى سوجه، قاچ بلاو کردنه وه، له کاتى چوون بۆ سوجه له پیشا ئه ژئو دانان، دواى دهسته کان، دواى ناوچه وان و لوت، هه بوونى بهین له کاتى سوجه دا له نیوان، بال و لاکه له، سک و پان، پان و قاچ، هه ردوو ئه ژئو له یه که جودابیت، هه روه ها هه ردوو پی و په نجه کانی به زه وییه وه بن، دانانى دهست له پال شاندا به کراوه یی و په نجه کان به یه که وه: له کاتى ههستان سه ر سنگى پی و ئه ژئو و دهسته کان، له ته حیاتی یه که مدا پییه کی رابخات و له سه رى دابنیشیت و پییه که ی تری ریك له سه ر سنگى پی رابگریت (مقرشا)، له دووه مدا پیى راستى رابگریت و چه پی بخاته بوشایى بهینى پیى راستى و قاجییه وه (تورکا)، دانانى هه ردوو دهست له سه ر پانه کانی به کراوه یی و په نجه به یه که وه بوو له نیوان دوو سوجه که دا، هه روه ها له کاتى ته حیادا، به لام لای راست له کاتى ته حیادا په نجه کانی ده نوقینى ته نها په نجه ی شایه تمان نه بیت له کاتى زیکرو دوعادا ئیشاره تی پیده کات وه ک ناماژه به ته نهایی خودا، لاکردنه وه به لای راست و چه پدا بۆ سه لام دانه وه و سه لام دانه وه ی لای راست له پیشدا.

سوجه ی سه هو: سوننه ته کهر گوفتاریکی له جیگای خویدا نهوت، وه ک خویندنى قورئان له سوجه دا، هه روه ها کردنى ئاساییه کهر سوننه تیکی ته رک کرد، واجبه، کهر پکوعى زیاده ی برد، یان سوجه، یان وهستان یان دانیشتن، یان سه لامى دایه وه پیش ته واو بوون، یان قورئانه که ی به هه له خوینده وه به جۆریک واتا که ی ده گۆری یان واجبیکی ته رک کرد، یان گومانى هه بوو که کرداریکی زیاد کردوو له کاتى کردنه که ی دا.

نوێژ به تال ده بیته وه کهر سوجه ی سه هوى واجب به ئه نقهست واز لى بهینیت، ده توانیت دوو سوجه ی سه هو له پیش یان له پاش سه لام ئه نجام بدات، کهر بیری چوو کاتى زۆرى بهین بوو پیویست ناکات.

چوینیتى نوێژ: له کاتى ههستان بۆ نوێژ روو ده که یته قیبله و ده لئیت (الله أكبر) ئیمام به دهنگى بهرز ده لئیت له گه ل (الله أكبر) هکانى تر دا بۆ ئه وه ی ئه وانه ی دواى گوئیان لى بیت و ئه وانى تر به دهنگى نزم (الله أكبر) ده که ن، له کاتى (الله أكبر) دا دهسته کانی تا نزیک شانى بهرز ده کاته وه و دواى دایان ده گریت و به دهستی راست دهستی چهپ ده گریت و له ژئیر سنگیدا دایان ده نیت، سه یری شوینى سوجه ده کات، دهست پیده کات به وه ی له سوننه تدا هاتوو وه: **سبحانک اللهم وبحمدک وتبارک اسمک وتعالی جدک ولااله غیرک**، دواى (**اعوذ بالله من الشیطان الرجیم**) ده کات، دواى **بسم الله**، دواى (**الحمد**) ده خوینیت، بۆ ماموم باشر وایه له کاتى بیدهنگى ئیمامدا بیخوینیت ئه گه ر نوێژى جه هری بوو، واجبه خویندنى له نوێژى نهینیدا، دواى هه ندیک قورئان ده خوینیت، له به یانیدا سوننه ته سوپه تی درێژ بخوینیت، له مه غریبدا سوپه تی کورت، له نوێژه کانی تر دا مامناوه ند، سوپه تی درێژ وه ک سوپه تی (ق) هه تا (عم)، مامناوه ند (عم) هه تا (الضحی)، کورت (الضحی) هه تا (الناس).

له نوێژى به یانى و دوو پکاتى یه که می مه غریب و عیشا ئیمام به دهنگى بهرز قورئان ده خوینیت، له وانى تر دا به شاراوه یی ده خوینیت، دواى (**الله أكبر**) ده کات و ده چیته پکوع

و دسته‌کانی ده‌خاته سهر ئه ژۆکانی و په‌نجه‌کانی بلاو ده‌کاته‌وه و پشتی پێک پاده‌گرێت له‌گه‌ڵ سه‌ریدا، دوا‌یی ده‌لێت (سبحان ربي العظيم) سێ جار دوا‌یی سهر به‌رز ده‌کاته‌وه و ده‌لێت (سمع الله لمن حمده)، کاتیک راست بووه‌وه به‌ پێوه ده‌لێت: **ربنا ولك الحمد، حمداً كثيراً طيباً مباركاً فيه ملء السموات وملء الأرض وملء ما شئت من شيء بعد،** دوا‌یی (الله أكبر) ده‌کات و ده‌چێته سوچه، با‌لی جیا ده‌کاته‌وه له لاکه‌له‌ی سکی له پانه‌کانی، ده‌ستی لای شانیه‌وه داده‌نیت، پوو‌ی په‌نجه‌ی قاچی و ده‌ستی ده‌کاته قبیله، دوا‌یی ده‌لێت (سبحان ربي الأعلى)، سێ جار، ده‌توانی هه‌ندی دوعای تری سوننه‌ت بکات یان هه‌ر دوعایه‌ک خۆی چه‌ز بکات، سهر به‌رز ده‌کاته‌وه و (الله أكبر) ده‌کات، پێی چه‌پی پاده‌خات و له‌سه‌ری داده‌نیشیت، پێی راستی پاده‌گرێت و پوو‌ی په‌نجه‌کانی ده‌کاته قبیله، یان هه‌ردوو پێی پێک پاده‌گرێت و په‌نجه‌کانی پوو ده‌کاته قبیله و به‌ سهر پاژنه‌کانی داده‌نیشیت و ده‌لێت: (رب اغفر لي) دوو‌جار، ده‌توانیت ئه‌م زیاده‌شی بخاته سه‌ری: **وارحمني واجبرني وارفعني وارزقني وانصرني واهدني وعافني،** دوا‌یی سوچه‌ی دووهم ده‌بات وه‌ک یه‌که‌م، دوا‌یی هه‌له‌سه‌یته‌وه و پکاتی دووهم هه‌ر به‌ شیوه‌ی یه‌که‌م ده‌کات که ته‌واو بوو بۆ ته‌حیاتی یه‌که‌م داده‌نیشیت (مفترشا) و ده‌ستی چه‌پ ده‌خاته سهر پانی چه‌پ و راستی له‌سه‌ر راست داده‌نیت و ده‌ستی ده‌نوقینیت ته‌نها په‌نجه‌ی شایه‌تومانی نه‌بی‌ت که ئیشاره‌تی پیده‌کات، دوا‌یی ده‌لێت: **التحيات لله والصلوات والطيبات، السلام عليك أيها النبي ورحمة الله وبركاته السلام علينا وعلى عباد الله الصالحين، أشهد ان لا إله إلا الله وأشهد أن محمدا عبده ورسوله.** دوا‌یی (الله أكبر) ده‌کات و هه‌له‌سه‌یته‌وه بۆ پکاتی سه‌یه‌م و ئینجا چواره‌م، به‌لام ده‌نگ به‌رز ناکاته‌وه تیایاندا و ته‌نها فاتحه (الحمد) ده‌خوینیت و دوا‌یی بۆ ته‌حیاتی دووهم داده‌نیشیت به (تورك) دوا‌یی ته‌حیاتی ده‌خوینیت وه‌ک یه‌که‌م و ئه‌مه‌ش زیاد ده‌کات (اللهم صل على محمد وعلى آل محمد كما صليت على إبراهيم وعلى آل إبراهيم إنك حميد مجيد، وبارك على محمد وعلى آل محمد كما باركت على إبراهيم وعلى آل إبراهيم إنك حميد مجيد) سونه‌ته دوا‌یی ئه‌وه بلیت (أعوذ بالله من عذاب النار و عذاب القبر و فتنة المحيا و الممات و فتنة المسيح الدجال) یان هه‌ر دوعایه‌کی تر له فه‌رمووده‌دا هاتبیت، دوا‌یی سه‌لام ده‌داته‌وه به لای راستدا و ده‌لێت: **السلام عليكم ورحمة الله،** دوا‌یی به لای چه‌پدا، دواتر سونه‌ته ئه‌م دوعا و زیکرانه بخوینیت. **نویژن نه‌خۆش:** ئه‌گه‌ر وه‌ستان نه‌خۆشیه‌که‌ی زیاد ده‌کرد یان نه‌یده‌توانی، به دانیشتنه‌وه نوێژ بکات، ئه‌گه‌ر نه‌یتوانی له‌سه‌ر لا به پاكشانه‌وه، ئه‌گه‌ر زه‌حمه‌ت بوو له‌سه‌ر پشت، ئه‌گه‌ر نه‌یتوانی پکوع و سجود به‌ریت، ته‌نها تۆزیک خۆی ده‌جوینیت، ئه‌و نوێژانه‌شی له ده‌ستی چوو

سێ جار بلیت استغفرالله، ته‌جا (اللهم أنت السلام ومنك السلام تباركت يا ذا الجلال والإكرام، لا إله إلا الله وحده لا شريك له، له الملك وله الحمد، وهو على كل شيء قدير، لاحول ولاقوة إلا بالله، لا إله إلا الله ولا نعبد إلا إياه له النعمة وله الفضل وله الثناء الحسن، لا إله إلا الله مخلصين له الدين ولو كره الكافرون، اللهم لا مانع لما أعطيت، ولا معطي لما منعت، ولا ينفع ذا الجند منك الجد). دوا‌ی نوێژی به‌یانی و ئیواره (مغرب) ئه‌مه‌ش زیاد ده‌کات (لا إله إلا الله وحده لا شريك له، له الملك وله الحمد، يحيي ويميت، وهو على كل شيء قدير) ده‌ جار، دوا‌ی ئه‌وه (سبحان الله) سێ و سێ جار (الحمد لله) سێ و سێ جار (الله أكبر) سێ و سێ جار، دوا‌یی له سه‌ده‌مه‌دا ده‌لێت (لا إله إلا الله وحده لا شريك له، له الملك وله الحمد وهو على كل شيء قدير)، دوا‌یی ئایه‌تی (الكرسي) ده‌خوینیت و دوا‌یی (قل هو الله احد) و (قل أعوذ برب الفلق) و (قل أعوذ برب الناس) سێ جار ده‌یانخوینیت له به‌یانی و ئیواره (مغرب) دا.

دهیگیږپږته وه، نه گهر زه حمهت بوو نوږژه کان له کاتی خویدا بکات، ده توانیت نوږژی نیوه پړو و عسر پیکه وه کڅ بکاته وه، هه روه ها ئیواره و خه وتنانیش، له کاتی یه کیک له نوږژه کاند.

نوږښ گه شتیار: نه گهر گه شته که ی له (۸۵) کیلومه تر زیاتر بوو، گه شتیکی حه رام نه بوو، بوی هه یه نوږژی چوار پکاتی بکاته دوو پکات، نه گهر نیه تی هه بوو زیاتر له چوار پړو له شریږنیکدا نیشته جی بیت نه و اهر له نه وه له وه نوږژه کان وه ک خوی ده کات، نه گهر گه شتیار له دوی نیشته جی بووه وه نوږژی کرد ده بیت وه ک نیشته جی بووه که نوږژه که ی بکات له هه موویان دا، گه شتیار ده توانیت نوږژه کانی وه ک خوی بکات، به لام کورت کردنه وه خیری زیاتره.

نوږښ جومعه (هه پنی): له نوږژی نیوه پړو خیرتره، نوږژیکی سهره خویه و نیوه پړویه کی کورترکراوه نییه نابیت به چوار پکاتی بکریت و به نیه تی نیوه پړو دانامه زریت و ناکریت به هیچ شیوه یه که له گه ل عسر دا کڅ بکریته وه، نه گهر هوی کورکردنه وه ش هه بوو.

وهتر: سوننه ته، کاته که ی له عیشادا بۆ به یانی، لای که می پکاتیکه، لای زوری (۱۱) پکاته: دوی هه ر دوو پکاتی که سلام ده داته ره، نه مه خیرتره، لای که می که به باشی بکریت سی پکاته به دوو سلام دانه وه، سوننه ته خویندنی، سوپه تی (الأعلی) له پکاتی یه که مدا، (الکافرون) له دووه مدا، (الإخلاص) - قل هو الله أحد له سییه مدا، سوننه ته قنوت بخوینریت له دوی پکوع و دست به رز ده کاته وه به ده نگی به رز دوعا ده کات نه گهر به تنه اش بیت.

جهنازه: شوږدنی مردوی موسولمان، کفن کردنی، نوږژ له سهر کردن، بردن بۆ قه برستان و ناشتنی فره زی کیفایه یه، تنه اش هیدی جهنگ نه بیت که ناشوږدریت، کفن ناکریت، به لام جائزه نوږژی له سهر بکریت، به و شیوه ی مردوو ده نیژریت، پیاو له سی به رگی سپیدا ده نیژریت، نافرته تیش له پینج: به رگی خواروو، سه روو، سه ریوش و دوو به رگ هه موو گیان داده پوشتی: سوننه ته نیمام یان که سیک به تاک نوږژی مردوو بکات لای سنگی پیاوه وه بوه ستیت و له ناوه راستی نافرته وه بوه ستیت، چوار (الله اکبر) ده کات، دست به رز ده کاته وه له هه موویاندا، به یه که م دست پی ده کات و (أعوذ بالله من الشيطان رجيم) ده کات و دوی بسم الله و (الحمد) ده خوینیت و دهنگ به رز ناکاته وه، دوی (الله اکبر) ی دووه م ده کات و سه لاوات له سهر پیغه مبه ر ﷺ ده دات: دواتر (الله اکبر) ی سییه م ده کات و دوعا بۆ مردوو که ده کات، دواتر (الله اکبر) ی چواره م ده کات و توژیک پاده وه ستیت و سه لام ده داته وه.

حهرامه قه بر له بستیک زیاتر به رز بکریته وه، یان هه لبه ستنی یان ماچ کردنی، بونخو شکردن و ته واف کردن به ده وریدا، مزگه وت دروست کردن له سهری، یان ناشتنی مردوو له مزگه وت حهرامه، واجبه نه و گومزه انه ی به سهر قه بره وه ن پړوخینرین.

★ له چوینیتی سهره خوشتی کردندا قه ده غه ی تیدا نییه: له و وشانه ی که ده کریت بوتریت: **أعظم الله أجرك وأحسن عزاءك وغفر لميتك.** و اتا: خودا پاداشتت زور کات و سه بووریت بدات و له مردوو که کت خوشت بیت، گهر موسولمان که سیکی کافری مرد، ده کریت پیی بلیت: **أعظم الله أجرك وأحسن عزاءك**، به لام سهره خوشتی له کافر ناکریت نه گهر که سی موسولمانیشی مردبیت.

★ نه و که سه ی ده زانیت شینی بۆ ده که ن واجبه وه سیه ت بکات بۆ نه وه ی نه یکه ن، نه گهر نا سزای ده دریت له سهری.

★ نیمامی شافیعی ده لیت: مه کروهه دانیشتن بۆ ته عزی، و اته له شوینیک دانیشن بۆ نه وه ی خه لک بچیت بۆ سهره خوشتی کردن، به لکو ده بیت بچنه سهر کاری خوین پیاو بن یان نافرته.

✱ سوننه ته خواردن بۆ خاوهن ته عزيه دروست بکړیت، مه کروهه له خواردنی ئه وان بخوریت يان دروست کردنی خواردن بۆ ئه وانه ی له ته عزی ده میننه وه.

✱ سوننه ته سهردانی گۆړی موسولمانان به بی سهره فر کردن، سهردانی گۆړی کافریش جائزه، کافر له سهردانی گۆړی موسولمان قه دهغه ناکړیت.

✱ سوننه ته نه وهی ده چیته گورستان بلیت: السلام علیکم دار قوم مؤمنین أو أهل الدیار من المؤمنین، یرحم الله المستقدمین منا والمستأخرین، نسأل الله لنا ولكم العافیة، اللهم لا تحرمننا أجرهم ولا تفتننا بعدهم واغفر لنا ولهم.

نوښتی جهژنه کان: فهرزی کیفایه یه و کاته که ی وهک نوښتی (ضحی) وایه، نه گهر دوا ی زه وال زانرا که جهژنه له پوړی دواتر به قهزا ده کړیت، مهرجهکانی وهک نوښتی ههینی وایه جگه له دوو وتاره که، مه کروهه نوښتی سوننه ته له پیش و له دوا ی نوښتی جهژن له شوینتی نوښته که بکړیت،

چوښتی: دوو پکاته: دوا ی (الله اکبری) (إحرام) پیش (تعون) له پکاتی یه که مدا (۶) جار (الله اکبری) دهکات و له دوو مدا پیش (أحمد) خویندن (۵) جار (الله اکبری) دهکات، له گه ل هه موو (الله اکبری) ښک دهستی بهرز دهکاته وه دوا ی نه وه (أعوذ بالله من الشیطان الرجیم) دهکات، دوا یی (أحمد) ده خوینت به دنگی بهرز، دوا یی (الأعلى) له یه که م دا و (الغاشیة) له دوو مدا ده خوینت، کاتی سه لامی دایه وه وهک جومعه دوو وتار دهکات، به لام سوننه ته (الله اکبری) زور تیداییت، نه گهر نوښتی جهژنی وهک نوښتی ناسایی کرد نه و جائزه چونکه (الله اکبری) ه زیاده کان سوننه تن.

نوښتی خور و مانگگیران: سوننه ته، کاته که شی له سهره تایی گیرانی مانگ یان خوره وه یه هه تا ته واو ده بیته نه گهر له و کاته دا نه کرا ناگپدریته وه، دوو پکاته، له یه که مدا سوپه تی (أحمد) و سوپه تیکی تری دریز به دنگی بهرز ده خوینت، دوا یی پکوع ده بات و دریزتی دهکاته وه، دوا یی هه لده ستیته وه و (سمع الله لمن حمد) دهکات و (ربنا ولك الحمد) ده لیت و سوجه نابات، (أحمد) ده خوینت و سوپه تیکی دریز، دوا یی پکوع ده بات و دریزتی دهکاته وه، دوا یی هه لده ستیته وه، دوا یی سوجه ده بات و دریزتی دهکاته وه، دواتر پکاتی دوو هم وهک یه که م دهکات، دوا یی ته حیات ده خوینت و سه لام دهکاته وه، نه گهر هات بۆ نوښتی و فریای پکوعی یه که م نه کهوت نه و نه و پکاته ی له دهست چوه.

نوښته بارانه: سوننه ته کاتیک باران که م ده بیته وه، کات و چوښتی و حوکه کانی وهک نوښتی جهژن وایه، به لام یهک وتاری تیدایه، سوننه ته جلوه بهرگ هه لگپدریته وه به لکو خوی گه وره بارودوخ بگوریت.

نوښتی سوننه ت: کات بووه که پیغه مبر ﷺ جگه له فهرز دوا زده پکات نوښتی کردوه! دوو پکات پیش نوښتی به یانی، چوار پیش نیوه پو، دوان له دوا ییدا، دوان دوا ی مه غریب، دوان دوا ی عیسا. له فهرمووده دا هاتوه که جگه له وانه سوننه تی تری کردوه.

نه و کاتانه نوښتی سوننه ت تیدایه نه هس لیکراوه: ۱- دوا ی نوښتی به یانی هه تا خور هه له اتن و بهرزیوونه وهی به قه د پمیک. ۲- کاتی خور له ناوه پاستی ناسماندایه هه تا لا دهکات. ۳- دوا ی نوښتی عه سره تا خورناوا بوون، به لام نه وانه ی هوکاریان هه یه جائزه وه: ته حیه تولمه سجد (نوښتی هاتنه ناو مزگه وته وه)، دوو پکاتی ته واف، نوښتی جهنازه، دوو پکاتی ده ستنوښتی، سوجه ی تیلاوه و شوکر.

زهکات

جۆره کانی زهکات: له چوار جۆر زهکات دهکهوئیت ۱- مه رومالات که بله وه پرئیت. ۲- کشتوکال. ۳- پاره. ۴- شتومه کی بازرگانی. **مه رجه کانی واجب بوون:** پینچ مه رجه هه یه ۱- موسولمان بیئت. ۲- نازاد بیئت. ۳- گه یشتن به نیصاب. ۴- خاوه ندرائیتی. ۵- یه ک سال به سه ریدا تیپه پر بیئت، ته نها کشتوکال نه بیئت. **زهکاتی مه ر و مالآت:** سی جۆرن: حوشر، مانگا، مه پر و بز، مه رجه کانی واجب بوونی زهکات دوون: ۱- بله وه پرئیت هه موو یان زۆربه ی ساله که. ۲- بۆ شیر و زاوژی بیئت نه ک ئیش، ئه گه ر بۆ بازرگانی بوو وه ک شتومه کی بازرگانی زهکاتی ده که وئیت.

زهکاتی حوشر

ژماره	۴-۱	۹-۵	۱۴-۱۰	۱۹-۱۵	۲۴-۲۰	۳۵-۲۵	۴۵-۳۶	۶۰-۴۶	۷۵-۶۱	۹۰-۷۶	۱۲۰-۹۱
زهکاته که ی	زهکاتی نییه	مه پرک	دوو مه پر	سی مه پر	چوار مه پر	مئیه ی ۱سال	مئیه ی ۲سال	مئیه ی ۳سال	مئیه ی ۴سال	۲مئیه ی ۲سال	۲مئیه ی ۳سال
ئه گه ر له ۱۲۰ زیادی کرد له هه ر (۵۰) دانه مئیه یه کی (۳) سال و له هه ر (۴۰) دانه مئیه یه کی (۲) سال.											

زهکاتی مه ر و بز

زهکاتی مانگا

ژماره	۲۹-۱	۳۹-۳۰	۵۹-۴۰
زهکاته که ی	زهکاتی نییه	یه ک ساله ی مئیه یان نئره	دوو ساله ی مئیه یان نئره
ئه گه ر له (۶۰) زیادی کرد له هه ر (۳۰) دانه یه ک (۱) ساله یه ک و له هه ر (۴۰) دانه یه ک (۲) ساله یه ک.			
که گه یشته (۴۰۰) دانه و زیاتر، له هه ر (۱۰۰) دانه یه ک، (۱) دانه (نئره ی که لدان)، کوئیر، پیر، ئه وه ی به جکه به خێو دهکات، ئاوس، زۆر به نرخ بۆ زهکات وه رناگه رئیت.			

زهکاتی کشتوکال: واجب ده بیئت له دانه ویله و به رو بوودا، به چه ند مه رجیک:

۱- ده بیئت له و شتانه بیئت که ده پیورئیت و هه لده گه رئیت، وه ک: گه نم و جۆ و دانه ویله، تری و خورما له به رو بووم، به لام ئه وه ی ناپیورئیت و هه لئاگه رئیت وه ک سه وزه و (بقولیات) - فستق و هاوشیوه کانی - ئه وه زهکاتی نییه.

۲- گه یشتن به نیصاب: که ۶۵۳ کیلو و به ره وژووره.

۳- ده بیئت له کاتی واجب بوونی زهکات مولکی ئه و که سه بیئت، کاتی واجب بوونیش کاتی پینگه یشتنه، کاتی پینگه یشتنی میوه سوور بوون و زهرد بوونه، دانه ویله ش کاتی پته و ده بیئت و وشک ده بیئت (۱۰٪) له سه دا ده زهکاتی ده که وئیت له وه ی به بی زهحمه ت ئاو دراوه، ئه وه ی به زهحمه ت ئاو دراوه (۵٪) له سه دا پینجی وه ک ئاودانی له بیر و خه رج کردنی مال تئیدا، ئه گه ر هه ندیک پۆز به زهحمه ت ئاودراو پۆزه کانی تر وانه بوو ئه وا به گویره ی زۆرینه ی پۆزه کان به چ شیوه یه ک ئاو دراوه.

پاره: له کۆندا پاره ئالتون و زیو بووه، بۆیه پینان ده لئین (اشمان) واته (به ها)، له ئالتوندا زهکات ناکه وئیت هه تا ده گاته (۸۵) گرام، له زیو هه تا ده گاته (۵۹۵) گرام، له پاره زهکاتی ناکه وئیت هه تا ده گاته به های (۸۵) گرام ئالتون، یان (۵۹۵) گرام زیو، زهکاتی ئه مانه ش چل یه که، یاخود له (۲,۵٪) ئه و ئالتونه ی بۆ خۆرپازاندنه وه به کاردئیت زهکاتی نییه، ئه وه ی بۆ به کری دان و هه لگرتنه زهکاتی هه یه.

بۇ ئافرهت جائىزه بەكارھيئاننى ئالتون و زىو بە گوڧرەى عادتە، دەكرىت ئەندازەيەكى كەمى زىو بدرىت لە قاپ و قاچاخ، بۇ پياويش جائىزه بەكارھيئاننى بە كەمى وەك ئەنگوستيلە و عەينەك و شتى لەو جۆرە .

ئالتون جائىز نىيە بدرىت لە قاپ و قاچاخ، بۇ پياويش گەر زۆر كەم بوو و بە شتىكى ترەوہ بوو وەك قۆپچە يان تەلى ددان بەنكردن جائىزه بە بى خۆشوبھاندن بە ئافرهت .
ئەگەر كەسىك مالى ھەبوو زياد و كەمى دەگرد، زەحمەت بوو زەكاتى دەرکات لە كاتى خۆيدا، پۆژىك لە سالەكەدا ديارى دەكات و ھەرچەندە مالى ھەبوو لە سەدا دوو نيو لىي دەردەكات بەوانەشەوہ كە سالى بەسەر نەچوہ .

ئەگەر كەسىك موجهى ھەبوو يان خانوو يان زەوى ھەبوو دەيدا بە كرى زەكاتى ناكەويت ئەگەر لىي پاشەكەوت نەكات، ئەگەر كرى و سالى بەسەردا پۆيشت زەكاتى دەكەويت، ئەگەر زەحمەت بوو پۆژىك لە سالەكەدا ديارى دەكات بۇ زەكات دان .

زەكاتى قەرز: ئەوہى قەرزى لاي دەولەمەند بوو، يان پارەى ھەبوو دەستى دەكەوتەوہ ئەوہ زەكاتى دەكەويت و واجبە ئەو كاتەى كە دەستى دەكەوتەوہ زەكاتى سالەكانى پيشووترى لى بدات ھەرچەند زۆر بىت، ئەگەر قەرزەكە بە تەماى نەمابوو، وەك قەرز لاي كەسىكى موفليس ئەوہ زەكاتى ناكەويت، چونكە ناتوانىت تەسەپوفى تىدا بكات .

زەكاتى شتومەكى بازىرگانى: زەكاتى تىدا نىيە گەر چوار مەرجى تىدا نەبىت:

۱- مالى خۆى بىت . ۲- بۇ بازىرگانى بىت . ۳- بەھاكەى بگاتە نىصابى ئالتون و زىو . ۴- سالى بەسەردا بېروات ئەگەر ئەم مەرجانەى تىدابوو زەكاتى لە نرخەكەى دەر دەكات، ئەگەر پارە و زىو و ئالتونى ھەبوو دەيخاتە پالى بۇ ئەوہى نىصاب تەواو بكات، ئەگەر نىيەتى بەكارھيئاننى شتومەكەكە بوو زەكاتى لى ناكەويت وەك جل و بەرگ و سەيارە و شتى تر، ئەگەر نىيەتى بازىرگانى لى ھىنايەوہ سەرەتايەكى نوئى دادەنىت بۇ تەواو كرىدى سالىك^۱ .

زەكاتى سەرفىترە: واجبە لەسەر ھەموو موسولماننىك كە مالى زياترى ھەبىت لەوہى بەشى خۆى و مال و مندال دەكات لە شەو و پۆژى جەژن، ئەندازەكەشى دوو كىلو و پوبەيكە لە خواردى عادتەى خەلكى شارەكە، بۇ ھەر نەفەرئىك نىر بىت يان مى: ئەوہى لەسەرى واجب بوو، واجبە بۇ ئەو كەسانەى كە نەفەقەى لە سەرىيەتى سەرفىترە بدات ئەگەر پارەى ھەبوو، باشتر وايە پۆژى جەژن پيش نوئىر زەكاتەكە بدات و جائىز نىيە بىخاتە دواى نوئىر، ئەگەر پۆژىك دوو پۆژ پيش جەژن بىدات دەبىت، دەكرىت سەرفىترەى چەند كەسىك بە يەك كەس و ھى يەك كەس دابەش بكرىت بە سەر چەند كەسىكدا .

دەركردنى زەكات: دواى واجب بوونى يەكسەر دەبىت دەر بكرىت و بىدات بە ھەژاران، شىت و مندال واجبە بەرپرسەكانيان زەكاتيان بۇ دەرىكات، سوننەتە بە ئاشكرا دەرىكات و خۆى بە سەر ھەژاراندا دابەشى بكات، مەرجه خاوەن زەكات لە كاتى پىدانى زەكاتەكە نىيەتى زەكات دانى ھەبىت، جائىز نىيە نىيەتى خىرى لى بھىنىت ئەگەر ھەموو مالەكەشى

^۱ نىصابى شتومەكى بازىرگانى = بەھى ۸۵ گرام ئالتون، يان بەھى (۵۹۵) گرام زىو، دەتوانىت كاميان بەھاكەى كەمترى دەگرد كاتى زەكاتدان بەرەيان حسابى بكات .

بکات به خیر، با شتر وایه زهکاتی شاریک به سهر هه ژاری ئه و شارهدا دابه ش بکریت، به لام جائیزه بگوازیته وه بۆ شاریکی تر بۆ پیوستی، ههروه ها جائیزه زهکاتی دوو سال بدات ئه گهر نیصابی ته او کردبوو.

ئه و که سانه زهکاتیان پی دهشیت: هه شتن: ۱- فه قیر. ۲- مسکین. ۳- کاربه دهستانی زهکات. ۴- دل پراگراوه کان. ۵- نازاد کردنی بهنده. ۶- قه رزاران. ۷- له پی خودا. ۸- پیبوار. هه مووان به گویره ی پیوستی زهکاتیان پی دهدریت، کاربه دهستانی زهکات نه بیته به گویره ی کریکه ی دهیدریتی، ئه گهر دهوله مه ندیش بیت، زهکاتی له سهر لا دهچیت که سیک بیداته کومه لیک که دهستیان به سهر شاردا گرتووه، ههروه ها ئه گهر کاربه دهست به زور لی پی بستینیت، به دادپهروه رانه دابه شی بکات یان نا.

نابیت زهکات بدریت به بیباوه پ، و بهنده، و دهوله مه ند، و ئه وه ی نه فه قه ی له سه ریه تی، و به نی هاشم، ئه گهر دای به که سانی که شایه نی نه بوون به نه زانی دواپی بۆی ده رکه وت، له سه ری لاناچیت، به لام ئه گهر دای به که سیک وای ئه زانی فه قیره دواپی بۆی ده رکه وت دهوله مه ند له سه ری لا دهچیت.

خبرکردن: پیغه مبه ر ﷺ ده فه رمویت « إِنَّ مِمَّا يَلْحَقُ الْمُؤْمِنَ مِنْ عَمَلِهِ وَحَسَنَاتِهِ بَعْدَ مَوْتِهِ عِلْمًا عَلَّمَهُ وَنَشْرَهُ، وَوَلَدًا صَالِحًا تَرَكَهُ، وَمُصْحَفًا وَرَّثَهُ، أَوْ مَسْجِدًا بَنَاهُ، أَوْ بَيْتًا لِابْنِ السَّبِيلِ بَنَاهُ، أَوْ نَهْرًا أَجْرَاهُ، أَوْ صَدَقَةً أَخْرَجَهَا مِنْ مَالِهِ فِي صِحَّتِهِ وَحَيَاتِهِ يَلْحَقُهُ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهِ » ابن ماجه. واته: ئه وه ی دواپی مردنی ئیماندار سو دی لی ده بینیت زانستیکی بلاو کردبیته وه، مندالیکی صالحی به جی هیشتبیت، قورئانیکی به میراتی جیهیشتبیت، مزگه وتیکی دروست کردبیت، خانویه کی بۆ پیبواران دروست کردبیت، پوباریکی پراکیشابیت یان خیریکی کردبیت له کاتی له شساغی و پیش مردنی، دواپی ده که ویت له دواپی مردنی.

پۆژوی پەمزان واجبە لەسەر: موسولمانی، ئاقلی، بائگی، توانای پۆژوی ھەبیت، لە ھەیز و زەیساندا نەبیت، مندالیش فەرمانی پۆژوی پێ دەکریت بۆ ئەوەی پابیت لەسەری، ھاتنی پەمزان بە دوو شت دەزانریت: ۱- بێنینی مانگ لە لایەن موسولمانیکی بائگی سەرپرست، ژن بێت یان پیاو. ۲- تەواوینی (۳۰) پۆژی شەعبان - مانگی پێش پەمزان - . سەرەتای پۆژ لە شەبەقەوہیە ھەتا خۆرئاواوون. لە پۆژی فەرزا دەبیت پێش شەبەق نییەتی ھەبیت.

ئەوہی پۆژوو بەتال دەکاتەوہ:

- ۱- جیماع کردن: واجبە بێگێرپیتەوہ کە فارەتیش بدات کە: ئازاد کردنی بەندەییەکە، ئەگەر توانای ئەوہی نەبوو، دوو مانگ لەسەر یەک بە پۆژوو بێت، ئەگەر توانای نەبوو، خواردنی شەست فەقیر بدات ئەگەر نەبی بوو ھێچ لەسەر نییە.
- ۲- ئاو ھاتنەوہ: بە ھۆی ماچ کردن و دەست ئی دان و ھینانەوہی بە دەست، شەیتانیی بوون ھێچ لەسەر نییە و بەتالی ناکاتەوہ.
- ۳- خواردن و خواردنەوہی بە ئەنقەست، گەر لەبیری چوو بوو ئەوہ پۆژووہ کە تەواوہ.
- ۴- خوین دەرھێنان بە ھۆی کە لە شاخ یان خویندان، بە لام کەمیک بۆ فەحس یان بەبی ویستی خۆی بە ھۆی برین و خوینی لورت بەتالی ناکاتەوہ.
- ۵- خۆ پشانندنەوہ .

ئەگەر تۆز چووہ ناو قورگییەوہ، یان لە کاتی ئاو پادان لە دەم و لووت ئاو گەیشتە قورگی، یان بە ھۆی بێر کردنەوہوہ ئاوی ھاتەوہ، یان شەیتانی بوو، یان بەبی ویستی خۆی خوینی ئی ھاتە دەرەوہ یان پشایەوہ، پۆژووہ کە بەتال نابیتەوہ، ئەگەر خواردنی خوارد وایزانی شەوہ دوایی دەرکەوت پۆژ بوو، یان خواردنی خوارد بە پۆژ وای زانی خۆر ئاوا بوو، بە لام ئاوا نەبوو بوو دەبیت پۆژووہ کە بگریتەوہ، بە لام ئەگەر لە شەو خواردنی خوارد و دلئیا نەبوو شەبەقی داوہ. ئەوا ھێچ لەسەر نییە.

ھوکمەکانی پۆژووہوان: ھەرما بەبی عوزر پۆژووہی پەمزان بێشکینریت، واجبە لەسەر ھەیزدار و ئەوہی لە زەیساندا یە و کەسێک پێویستی بێت بێشکینیت بۆ پزگارکردنی ژانی کەسێک بێشکینیت. سوننەتە گەشتیار ئەگەر لەسەری زەحمەت بوو بێشکینیت لە سەفەریکدا نوێژی تیدا کورت بگریتەوہ، یان نەخۆشیک ترسی ھەبیت زەرەری پێیگات، ھەرەوہا کەسێک لە پۆژدا گەشتی کرد، یان سکپ و شیردەر ئەگەر ترسیان ھەبوو خۆیان یان مندالە کە یان زەرەر بەینن بۆیان ھەبە بێشکینن، لەسەر ھەموشیان واجبە بێگرنەوہ، تەنھا سکپ و شیردەر ئەگەر لەبەر مندالەکانیان بوو بۆ ھەر پۆژیک نانی فەقیریک دەدەن. ئەوہی توانای پۆژووہی نەبوو لەبەر پیری یان نەخۆشییەک کە چاک بوونەوہی نییە بۆ ھەر پۆژیک نانی فەقیریک دەدەن و گرتنەوہی نییە. ئەگەر گرتنەوہی داوخت تا پەمزانیک بەسەردا تێپەری لەبەر عوزر تەنھا دەگریتەوہ، ئەگەر بەبی عوزر بوو لەگەڵ گرتنەوہیدا بۆ ھەر پۆژیک نانی فەقیریک دەدات.

ئەگەر بە ھۆی عوزرەوہ نەبگریتەوہ و مرد ھێچ لەسەر نییە، ئەگەر بی عوزر بوو دەبیت بۆ ھەر پۆژیک نانی فەقیریک بدریت لە جیاتی ئەو، سوننەتە خزمە نزیکەکانی پۆژووہی بۆ

بگرنه وه ئه گهر خه مساردیی تیدا کردبوو، یان نه زری کردبوو، یان هر عیباده تیکی نه زر کردبوو سوننه ته له باتی ئه و بوی بکن. ئه وهی به هوی عوززیکه وه پۆژوو ده شکینیت و عوزره که له کاتی پۆژدا نامینیت ده بیت واز له خواردن و خواردنه وه بهینیت. ئه گهر له کاتی پۆژووی په مه زاندا بیباوه پ موسولمان بوو، چه یزدار پاک بوویه وه، نه خۆش چاک بوویه وه، موسافیر گه پرایه وه، مندال بالغ بوو، شیت چاک بوویه وه و به پۆژوو نه بوون، واجبه بیگرنه وه ئه گهر تا ئیوارهش واز له خواردن بینن. ئه وهی به هوی عوزره وه پۆژووی په مه زان ناگریت، بوی نییه پۆژووی تری تیدا بگریت.

پۆژوی سوننه ت: خیرترینیان به پۆژوو بوونی پۆژنا پۆژیکه، دوی ئه و دووشه ممه و پینجشه ممه، دوی سی پۆژ له مانگی کدا باشتینیش پۆژی (۱۳، ۱۴، ۱۵) ی مانگی هیجریه. سوننه ته زۆربه ی پۆژه کانی مانگی موچه په م و شهعبان بگریت، ههروه ها پۆژی عاشورا، پۆژی عه ره فه، شه شه لآن. مه کروه په چه ب به ته نها به پۆژوو بیت، ههروه ها پۆژی جومعه و شه مه، ئه گهر بهر پۆژه کانی تریان پۆژنا پۆژ نه که ویت، ههروه ها مه کروه پۆژی شک (یوم الشک) پۆژی (۳۰) هه می شهعبان ئه گهر ساف بوو، حه رامه پۆژی جه ژنی په مه زان و جه ژنی قوربان به پۆژوو بیت، بۆ حاجی نه بیت ئه گهر پۆژووی که فاره تی هه بیت جائیزه جگه له یه که م پۆژی جه ژنی قوربان به پۆژوو بیت.

چه ند رۆن کردنه وه یه ک:

✱ ئه وهی غوسلی له سه ره وه که له شگران یان چه یز و ئافرتی له زه یسانیدا بیت پاک ببه وه پیش نویتی به یانی، ده توان غوسله که دوا بخه ن بۆ دوی نویتی به یانی و پارشیو بکن و پۆژوه که یان دروسته.

✱ جائیزه ئافره ت ده رمان بخوات ئه گهر زه ره ری نه بوو بۆ دوا خستنی چه یز به مه به ستی عیباده تکردن له گه ل موسولماناندا.

✱ جائیزه پۆژوه وان تف قوت بدات و به لغه میش ئه گهر له ناو ده مدا نه بوو.

✱ پیغه مبه ر ﷺ ده فه رمویت « لا تَزَالُ أُمَّتِي بِخَيْرٍ مَا عَجَلُوا الْإِفْطَارَ وَأَخْرُوا السُّحُورَ » (أحمد) واته: ئوممه تی من باش ده بن هه تا پارشیو درهنگ بکن و به ربانگ زوو بکه نه وه، ههروه ها ده فه رمویت « لا يَزَالُ الدِّينُ ظَاهِرًا مَا عَجَلَ النَّاسُ الْفِطْرَ لِأَنَّ الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى يُؤَخَّرُونَ » (أبو داود وابن ماجه والنسائي) واته ئه م دینه هه ره به پیشهنگی ده مینیته وه هه تا خه لکی به ربانگ زوو بکه نه وه، چونکه گاور و جوله که درهنگیان ده خست.

✱ سوننه ته له کاتی به ربانگدا دوعا بگریت، چونکه پیغه مبه ر ﷺ ده فه رمویت « إِنْ لِلصَّائِمِ عِنْدَ فِطْرِهِ دَعْوَةٌ لَا تُرَدُّ » (ابن ماجه و البيهقي) واته: پۆژوه وان له کاتی به ربانگدا داوایه کی هه یه په ت نا کریته وه، سوننه ته ئه م دوعایه بگریت « دَهَبَ الظَّمَأُ وَأَبْتَلَّتْ العُرُوقُ وَتَبَّتْ الأَجْرُ إِنْ شَاءَ اللهُ » (ابو داود) واته: تینویه تی پۆشت وده مار و په گه کان ته پ بوونه وه وپادا شته که ش جیگیر بوو ئه گهر خوی گه وره بیه ویت.

✱ سوننه ته پۆژوو به (رطب) خورمای شل بشکینیت، ئه گهر نه بوو به خورمای ئاسایی، ئه گهر نه بوو به ئاو.

★ باشتره پۆژووه وان واز له کل له چا و کردن و قه تره کردنه گوئ و چاوه وه بهینن له کاتی پۆژوودا، ئەگەر بۆ عیلاج بوو قه ی ناکات، ئەگەر تامی شی هاته قورگییه وه پۆژووه که ی دروسته .

★ سیواک کردن بۆ پۆژووه وان سوننه ته له هه موو کاتی کدا به بی که راهه ت له سه ر پای راسته ر .

★ واجبه پۆژووه وان واز له غه یبه ت و درۆ و فیتنه یی و هارشیوه کانی بهیننیت، ئەگەر که سیک جنیوی پیدا با بلیت: من به پۆژووم، به پارێگاری کردنی ئەندامه کانی له گونا ه پۆژووه که ی ده پارێزیت، پیغه مبه ر ﷺ ده قه رمویت «مَنْ لَمْ يَدَعْ قَوْلَ الزُّورِ وَالْعَمَلَ بِهِ فَلَيْسَ لِلَّهِ حَاجَةٌ فِي أَنْ يَدَعَ طَعَامَهُ وَشَرَابَهُ» (البخاري) واته: ئەو پۆژووه وان ه ی واز له درۆ و کرده وه پی کردنی ناهیننیت خوی گه وه پۆیستی به وه نییه واز له خواردن و خواردنه وه بهیننیت .

★ سوننه ته ئەگەر پۆژووه وان بانگ کرا بۆ خواردن دوعا بکات بۆ خاوه ن خواردنه که ، ئەگەر به پۆژوو نه بوو سوننه ته نان بخوات .

★ شهوی (قه در) - شهوی قه در باشترین شهوی ساله که یه و له ده پۆژی په مه زاندا یه ، نزیکترین شه ویش شهوی بیست و هه وته ، خیر کردن تیدا له هه زار مانگ خیرتره ، له نیشانه کانی هه له اتنی خۆری به یانییه که ی به شه و قی که مه وه ، هه وا مامناوه نده ، په نگه موسولمان عیباده تی تیدا بکات، به لام نه زانیت ئەو شه وه یه ، ئەوه ی له سه ر موسولمانه هه ولدانه و عیباده ت کردنی زۆره له په مه زاندا و له ده ی کۆتاییدا به تایبه تی و هیچ شه ویک به بی شه ونویژ به پی نه کات، ئەگەر ته راو یحی شی کرد با ته واوی بکات له گه ل ئیمامدا بۆ ئەوه ی خیری شه ونویژی شه وه که ی بۆ بنوسریت .

★ ئەگەر که سیک به پۆژووی سوننه ت بوو، سوننه ته نه ی شکیننیت، به لام واجبه نییه ، ئەگەر شکان دی به ئەنقه ست گونا ه نییه و قه زای له سه ر نییه .

ئیعتی کاف: واته مانه وه ی موسولمانیکی ئاقل له مزگه وتدا، ده بی ت موسولمان پاک بی ت و له شگران نه بی ت - واته غوسلی له سه ر نه بی ت - له مزگه وت نه یه ته ده ره وه بۆ کاری پۆیست نه بی ت، وه ک خواردن و سه رئاو کردن و غوسل کردن بۆ نمونه، ئیعتی کاف به تال ده بی ته وه به چوونه ده ره وه به بی پۆیستی، هه ره ها به جیماع، له هه موو کاتی کدا سوننه ته، له په مه زاندا به تایبه تی و به تایبه تی تر له ده ی ئە خیردا، لای که می ماوه یه که و باشتر وایه له شه و و پۆژیک که متر نه بی ت، ئافره ت به بی ئیزنی میردی جائیز نییه ئیعتی کاف بکات، سوننه ته ئەوه ی ئیعتی کاف ده کات خۆی به عیباده ته وه خه ریک بکات و واز له زۆر شتی حه لال و موباحی بی سو د - بهیننیت و دوور بکه ویته وه له وه ی په یوه ندیی به وه وه نییه .

حەج و عومره

حەج و عومره واجبە لە ژياندا يەك جار.

مەرجەکانی واجب بونیان: ۱- موسولمانییتی. ۲- عاقلی. ۳- بالغی. ۴- ئازاد بیّت واتە: بەندە نەبیّت. ۵- توانا، تواناش خواردن و شتیکی پێی بچیتە ئەوی. ئەوەی حەجی نەکرد هەتا مرد، بەلام توانای هەبوو، دواي مردنی لە پارەکەي بۆی دەکریت، شیت و بیباوەر حەجیان دروست نییە، مندال و بەندە حەجیان دروستە، بەلام جیگای فەرزه که ناگریتهوه، ئەوەی توانای نییە وەك فەقیر ئەگەر قەرز بکات و حەج بکات حەجەکەي دروستە. ئەوەی حەجی نەکردبیّت و حەج بۆ یەکیکی تر بکات ئەوه بۆ خۆی حسیبە.

ئیحرام: ئەوەی دەیهوێت ئیحرام بکات، سوننەتە خۆی بشوات و خۆی پاک بکاتەوه، عەتر بەدات لە خۆی هەرچی جلی دوراوهیه لای بەدات و دوو پارچەي سپی (سەر و خوار) پاک لەبەر بکات و ئیحرام بکات و بەوتنی: (لبیک اللهم عمرة)، یان (حجاً وعمرة)، ئەگەر ترسی هەبوو که نەگاتە جی دەتوانیّت بلیت (فان حبسني حابس فمحلي حيث حبسني) واتە: ئەگەر پێگرتی هەبوو ئەوا شوینەکەم ئەوییه که پێم تیدا لی گیراوه.

ئەو کەسەي حەز دەکات بۆی هەیه بە سێ شیوه بیکات: (تمتع) (الإفراد) (القران) باشتربیان (تمتع) ه، ئەویش: عومره کردنه لە مانگەکانی حەجدا و تەواو کردنیهتی، دواتر حەج بکات لە هەمان سالد، (الإفراد): تەنها نیهتی حەج بهینیت، القرآن: ئیحرام بکات بە کردنی هەردووکیان، یان تەنها بە عومره و دواتر حەج بخاتە پالی پیش دەست پێ کردنی تەوافەکەي، هەرکات حاجی چوو ه سەر و لاخەکەي تەلبییه دەکات و دەلیت: لبیک اللهم لبیک، لبیک لا شریک لک لبیک إن الحمد والنعمه لک والملك لا شریک لک، سوننەتە زۆر دووبارەي بکەیتەوه هەر وهه به دەنگی بەرز بووتریت بۆ ئافرهت نەبیّت.

نەوانەس لە کاتێ ئیحرامدا قەدەغەیه: ۱- مووتاشین. ۲- نینۆک کردن. ۳- جلی دوراوه بۆ پیاوان مەگەر جلی سەر هوهی نەبیّت، شەرۆال لەبەر دەکات، یان نەعلی نەبوو خوف لە پێی دەکات ئەوهی لە سەر ووی قولەقاپیهوه دەبپیت بۆ ئەوهی بکەوێتە خوار قولەقاپیهوه، فیدیهشی لەسەر نییە. ۴- سەر داپۆشین بۆ پیاو. ۵- بۆن لەخۆدان (جل و بەدەن). ۶- پاو کردن. ۷- ژن ماره کردن: حەراره بەلام فیدیهی نییە. ۸- دەست لی دان و بەرکەوتنی بە شەهوتەوه جگە لە فەرچ، فیدیهکەشي حەیانیکە، یان سێ پۆژ بەپۆژوو بوون یان نانی شەش فەقیر بەهیت. ۹- جیماع کردن: ئەگەر پیش تەحەلولی یەکەم بوو ئەوا حەجەکەي بەتالە، بەلام واجبە تەواوی بکات و لە سالی داهاوو قەزای بکاتەوه، هەر وهه حوشتریک سەر بپریت و بە سەر فەقیری مەکەدا دابەشی بکات، ئەگەر دواي تەحەلولی یەکەم بوو حەجەکە بەتال نابیتهوه (بدنة) یەکەي لەسەر واجب دەبیّت، ئەگەر لە عەمرەدا جیماعی کرد بەتال دەبیتهوه و حەیانیکەي لەسەر و دەبیّت قەزای بکاتەوه، حەج و عەمره جگە لە جیماع بە هیچی دیکە بەتال نابنەوه، ئافرهتیش وەك پیاو وایه تەنها جلی دوراوه لەبەر دەکات، پەچە و دەستکێش نابیّت لە دەست بکات.

فیدیه: دوو جۆره: ۱- ویستی خۆی: وەك فیدیهی مووتاشین، بۆن لەخۆدان، نینۆک کردن، سەر داپۆشین یان جلی دوراوه لەبەر کردن، دەتوانیّت یەکیک لەم شتانە بکات: سێ پۆژ بەپۆژوو بوون، دانی نانی شەش فەقیر، بۆ هەر فەقیریکی نیو ساع (کیلو و نیویک)، یان

سه برپینی حه یوانیک، فیدیهی راویش هه رشتیکی کوشتبوو یه کیکی هاوشیوهی بکاته قوربانی ئه گهر دهست نه کهوت پارهی قیمة ته کهی دهکاته خیر.

۲- به ته رتیب: وهک فیدیهی (تمتع) و (قارن) حه یوانیکه، یان فیدیهی جیماع، (بدنة) یه که، ئه گهر نه بیوو سی پۆژ پۆژوو له حه ج و حه وتی له ماله وه، قوربانی و ناندان ته نها بۆ فه قیری حه ره م ده بیئت.

چوونه ناو مه که: حاجی له کاتی چونه ناو مزگه وتی حه پامه وه ئه و زیکره ده خوینیت که له کاتی چوونه ژوره وه بۆ مزگه وت ده خوینریت، دواتر ته وافی عه مره دهکات ئه گهر (متمتع) بوو، یان ته وافی (قدوم) ئه گهر (مفرد) و (قارن) بوو، پۆشاکه کهی - پارچهی سه ره وه - دهخاته ژیر بالی راستیه وه و لاکانی ده داته وه به سه ر شانی چه پیدایا، به به رده پشه که دهست پیده کات و دهستی لێ ده دات و ماچی دهکات یان ئیشاره تی بۆ دهکات و ده لیت: بسم الله، الله اکبر. له هه موو سوپانه وه یه کدا ئه مه دهکات، دواتر مالی بهیت دهخاته لای چه پیه وه و حه وت جار ته واف دهکات، له سینی یه که مدا به هه نگاوی ورد به په له ده پروات به گویره ی توانا و له چواره کهی تریدا به ئاسایی ده پروات، هه ر کات گه یشته روکنی یه مانی دهستی لێ ده دات و ئه گه ر توانسی، له سه بهینی ئه و دوو روکنه دا ده لیت: ﴿ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴾ (البقرة: ۲۰۱) له باقی سوپانه وه که دا دوعا دهکات، هه ر دوعا یه ک خوی پئی خوش بوو، دوا ی ته واف ئه گهر توانی له پشتی مه قامه وه دوو پکات نوژی سوننه ت دهکات و هه ردوو سوپه تی (الکافرون) و (قل هو الله) یان تیدا ده خوینیت، دواتر له ئاوی زه مزه م ده خواته وه، باشتره ژۆر بخراته وه، دواتر ده گه رپته وه و دهست له به رده په شه که ده دات، دواتر له (الملتزم) دا له نیوان ده رگا که و به رده په شه که دوعا دهکات، دواتر ده چیته سه ر سه فا و ده لیت: دهست پیده که م به وه ی خودا دهستی پیکردوه، ئه م ئایه ته ده خوینیته وه ﴿ إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطَّوَّفَ بِهِمَا وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ ﴾ (البقرة: ۱۵۸) الله اکبر دهکات و لاله الا الله دهکات و پوو دهکاته که عبه و دهستی به رزه که وه و دوعا دهکات، دوا ی داده به زیت و به ره و ئالا سه وزه که ده چیت و له ئالا سه وزه که وه به په له ده پروات تا ئالا که ی تر، دواتر به ئاسایی ده پروات هه تا دهکاته مه روه و له سه ر سه فا چی کرد له ویش هه مان شت دوو پاره دهکاته وه، جگه له خویندنی ئایه ته که، به لām دواتر داده به زیت و به ره و سه فا ده گه رپته وه له نیوان دوو ئالا که دا په له دهکات و به م شیوه یه حه وت جار ئه مسه ر و ئه وسه ر دهکات، له سه فا وه بۆ مه روه جاریک و له مه روه وه بۆ سه فاش جاریک، دواتر قژی کورت دهکاته وه یان دهیتاشیت که باشتره ته نها بۆ کاتی عومه ری (متمتع) دا نه بیئت که حه جی به دوا دا دیت، به لām (موفرید) و (قارن) سه رتاشین و هه ندی شتی تریان بۆ حه لال نابیت (تحلل) هه تا دوا ی په جمی پۆژی یه که می جه ژن (جمرة العقبه)، ئافره تیش وه ک پیاوه ته نها به په له ناروات له ته واف و سه عی دا.

چوئیه تئس حه ج: له پۆژی (الترویة) دا که پۆژی هه شته مه ئیحرام دهکات ئه گهر (تحلل) ی کردبوو له شوینی خوی له مه که دا و ده چیت بۆ (مینا) بۆ ئه وه ی شه وی پۆژی تۆه م له وی بمینیته وه، که پۆژ هه له ات به ره و عه ره فات ده که ویته ری، کاتیک کاتی نوژی نیوه پۆ هات

نوژی نیوه پۆ و عهسر به قهصر و جمع دهکات، عهرفات هه مووی شوینی وه ستانه ته نها دۆلی (عرنة) نه بیئت، به زۆری زیکی (لاله الاالله وحده لاشریک له، له الملك وله الحمد وهو على كل شيء قدير) زۆر دوعا دهکات و تهوبه دهکات، که پۆژ ئاوا بوو به رهو (مزدلفه) دهچیت به دم زیکی و تهلبیه وه - لبیک اللهم لبیک - به له سه رخۆ و یقاره وه، که گه یشته (مزدلفه) نوژی مه غریب و عیسا دهکات به قهصر و جمع و له وی^۲ شهو ده مینیتته وه و نوژی به یانی دهکات له سه ره تایی کاته که یدا و دوعا دهکات هه تا دونیا پوناک ده بیته وه، به لام پیش خۆر هه له اتن به پری ده که ویت که گه یشته دۆلی (محسر) زۆر په له دهکات، نه گه ر توانی هه تا دهکاته (مینا) له وی دهست دهکات به په جم کردنی (جمرة العقبه) حهوت به رد ده هاویژیت - له تۆک گه وره تر و له بندوق بچوکت - له گه ل هه ر به ردی کدا الله اکبر دهکات و دهست به رز دهکاته وه له کاتی هاویشتندا، ده بیئت به رده که بکه ویتته حهوزه که وه، به لام شهرت نییه بدات به پایه به رزه که دا له کاتی هاویشتندا تهلبیه ناکات، دواتر قوربانیه که ی دهکات و سه رتاشین و هه موو شتیکی بۆ حه لال ده بیئت ئافرهت نه بیئت، نه مهش ته حه للولی په که مه، دوا ی نه وه دهچیت بۆ مه که و ته وافی (افاضة) دهکات که واجبه و حه ج ته واو دهکات دوا یی سه عی به ینی سه فا و مه روه دهکات نه گه ر (تمتع) بوو، یان له گه ل ته وافی (قدوم) سه عی نه کردبوو، نه گه ر نه وه ی کرد نه وا هه موو شتیکی بۆ حه لال ده بیئت به ئافره تیشه وه، نه مهش (تحلل) ی دووه مه، دوا یی ده گه ریته وه بۆ مینا، شه وه کانی له وی ده مینیتته وه و واجبه له وی بمینیتته وه، دوا ی ته واو بوونی و دوا ی کاتی نیوه پۆ په جم کردن دهست پیده کات، هه ر دانه یه که حهوت به رد، به (جمرة الأولى) جمه ری په که م دهست پیده کات و حهوت به رد ده هاویژیت، دوا یی دهچیتته پیشه وه و راده وه ستیت و درعا دهکات، دوا یی دهچیتته جمه ری ناوه پاست و حهوت به ردی نه ویش ده هاویژیت و دوا ی نه وه دوعا دهکات، دوا ی نه وه (جمرة العقبه) ده هاویژیت و پانا وه ستیت لایدا، دواتر له پۆژی دوه مدا هه مان شت دوباره دهکاته وه، نه گه ر حه زی کرد په له بکات پیش مه غریب ده پوات. نه گه ر خۆر ئاوا بوو له پۆژی دوانزه هه مدا و هه ر له (مینا) دا بوو، نه وا ده بیئت هه ر له وی بمینیتته وه و په جم بکات، به لام نه گه ر نیه تی ده رچونی هیتا بوو به هوی قه ره بالغیه وه نه ی توانی به جیی به یلئت نه وه دوا ی مه غریبیش ده توانیت به جیی به یلئت نه وه حه جه که ی به (قران) کردییت هه روه که موفرده وایه، به لام قوربانیه که ی له سه ره وه که (متمتع)، نه گه ر ویستی بگه ریته وه ته وافی بکات بۆ نه وه ی دوا هه مین شت بیت که له حه جدا ده ی کات، به لام حه یزدار و ئافره تی زه یستان ته وافی مالتا واییان له سه ر نییه، نه گه ر مایه وه و به بازگانیه وه خه ریک بوو دروباره ی دهکاته وه، نه گه ر به بی ته وافی مالتا وایی پۆیشت: نه گه ر نزیک بوو ده گه ریته وه و نه گه ر دوور بوو قوربانیه که ی له سه ره.

پوکنه کانی حه ج: چوارن ۱- ئیحرام: نیه تی دهست پی کردنی عیباده ته که یه. ۲- وه ستان له عه رفه وه. ۳- ته وافی (افاضة). ۴- سه عی سه فا و مه روا.

واجباته کانی هه شتن: ۱- ئیحرام کردن له میقاته وه. ۲- وه ستان له عه رفه وه هه تا شه و. ۳- مانه وه له (موزده لیفه) هه تا دوا ی نیوه ی شه و. ۴- مانه وه له (مینا) شه وه کانی دووه م و سییه م و چواره می جه ژن (ایام التشریق). ۵- په جم کردن. ۶- سه رتاشین یان کورت کردنه وه ی. ۷- ته وافی مالتا وایی. ۸- قوربانی بۆ (تمتع) و (قران).

پوکنه کانی عه سره سیانن: ۱- ئیحرام. ۲- ته واف. ۳- سه عی.

واجبه کانیش دوانن: ۱- ئیحرام له میقاته وه. ۲- سه رتاشین یان کورترکردنه وهی.

★ ئەوهی پوکنیکی واز ئی هینا حه جه که ی یان عومره که ی به تاله، ئەوهی واجبیکی واز ئی هینا به قوربانییه ک پر ده گریتته وه، ئەوهی سوننه تیکی واز ئی هینا هیچی له سه ر نییه.

سه رجه کانی دروستیسه ته وافی که عبه سیانزهن: ۱- موسولمانیتهی. ۲- ئاقلی. ۳- نیه تی دیاریکراو. ۴- کاتی ته واف هاتیتهی. ۵- عه ورته داپوشین. ۶- ده ست نوژی هاتیتهی، به لام بۆ مندال نا. ۷- حه وت جار بیته به یه قین. ۸- که عبه لای چه په وه بیته و ئەوهی هه له ی کرد بیته تییدا ده بیته دووباره ی بکاته وه. ۹- نه گه رانه وه. ۱۰- به پی پوشتن بۆ ئەوهی توانای هه یه. ۱۱- سوپه کان به دوا یه که دا بیته. ۱۲- له ناو مزگه وته که دا بیته. ۱۳- سه ره تاکه ی له به رده په شه که وه بیته.

سوننه ته کانی ته واف: ده ستلیدانی به رده په شه که و ماچکردنی و الله اکبر کردن له و کاته دا، ده ستلیدانی پوکنی یه مانی، په له پوشتن و پوشتنی ئاسایی له شوینه کانی خۆیاند، دوعا کردن و زیکر کردن له کاتی ته وافدا، نزیک بوونه وه له مالی بهیت، دوو رکات له پشتی مه قامه وه کردن له دوا یه ته واف.

سه رجه کانی سه عی نوون: ۱- موسولمانیتهی. ۲- عاقلی. ۳- نیه ت. ۴- به دوا یه که دا. ۵- پوشتن به پی بۆ به توانا. ۶- ته واو کردنی حه وت جار. ۷- گه یشتنه ئه م سه ر و ئەو سه ری شوینه که. ۸- له دوا یه ته وافیکی دروست بیته. ۹- سه ره تاکه ی له سه فا وه بیته.

سوننه ته کانی سه عی: ده ستنوژی، پاکی جل و به رگ و به دهن، عه ورته داپوشرا بیته، دوعا و زیکر کردن له کاتی ئه نجامدانیدا، به په له پوشتن و پوشتنی ئاسایی له شوینه دیاریکراوه کاند، سه رکه وتنه سه ر سه فا و مه پوه، دوا به دوا یه ته واف بیته.

ناگاداری: باشتر وایه له هه مان پوژدا په جم بکات، به لام ئەگه ر په جمی پوژیکی خسته به یانی یان هه مووی دوا خست بۆ دوا هه مین پوژی چه ژن ده بیته.

قوربانی: سوننه تی موئه که ده یه، ئەگه ر نیه تی قوربانی بیته حه رامه له ده پوژی (ذی الحجة) دا ده ستکاری مووی له شی و نینۆکی بکات هه تا قوربانی ده کات.

عه قیقه (حه وتم): بۆ کوپ دوو حه یوان و بۆ کچ حه یوانیک له پوژی حه وتم دا، له و پوژده دا سوننه ته مووی سه ری منداله که بتاشریته و به قه د کیشی ئەو مووه زیو بکریته به خیر، سوننه ته له و پوژده ناو بنریته و خۆشترین ناو لای خودا (عبدالله، عبدالرحمن)، حه رامه ناوان به (عبدی) غهیری خودا، وه ک عبدالنبي، عبدالرسول، ئەگه ر عه قیقه که وته کاتی قوربانییه وه ئەوه یه کیکان جیگای هه ردووکیان ده گریتته وه.

سودیك: ئەوهی ده چیته مزگه وتی پیغه مبه ر ﷺ به دوو رکاتی ته حیه توله سجید ده ست پی ده کات، دوا یه ده چیته لای گوپه که و پوو ده کاته پیغه مبه ر و پشت ده کاته قیبله و به هه یبه ته وه وه ک ئەوهی بیینیته و ده لیته: السلام عليك يا رسول الله، گه ر زیاتری وت باشه، پاشان به ئەندازه ی بالیک بۆ لای راست ده جولیت و ده لیته: السلام عليك يا ابا بكر الصديق، السلام عليك يا عمر الفاروق. اللهم اجزهما عن نبیهما و الاسلام خیرا، دوا یه پوو ده کاته قیبله و حوجره ده که ویتته لای چه پی و دوعا ده کات.

چەند بابەتییکی بەسوودی جۆراو جۆر

✱ **گوناهو تاوان:** لاچوون و ره‌شبوونه‌وهی به چەند شتیك ئەبیّت، له‌وانه: ته‌وبه‌ی راسته‌قینه، داواى لیخۆش بوون، کرداری چاکه، توش بوونی به‌لا و ناره‌حه‌تی، خیر و سه‌ده‌قه، پارانه‌وه‌ی خه‌لکی تر، ئەگەر هیشتا مابوو خوای گه‌وره‌ی لێی خۆش نه‌بوو، ئە‌وا سزای ئە‌دریّت له‌ قه‌بردا، یان له‌ رۆژی دوایدا، یان له‌ دۆزه‌خدا تاره‌کو پاک ئە‌بیّته‌وه له‌ گوناهه‌کانی، پاشان ئە‌چیته‌ به‌هه‌شت ئە‌گەر به‌ یه‌كخواپه‌رستی یه‌وه مردبیّت، به‌لام ئە‌گەر به‌بیباوه‌پی یان هاوه‌ل پەیداکردن یان دوورویی مردبیّت ئە‌وا به‌ مه‌میشه‌یی له‌ دۆزه‌خدا ئە‌مینیته‌وه. گوناھ و تاوان شوینە‌واری زۆر له‌سه‌ر مرۆفـ جیدە‌هیلێت.

شوینە‌واری له‌سه‌ر دل و ده‌روون: ده‌بیّته‌ هۆی بێ‌ تاقه‌تی و تاریکی و سه‌رشۆری و نه‌خۆشی و په‌رده له‌ نیوان خواو به‌نده‌دا، شوینە‌واری له‌سه‌ر دین بریتییه: له‌ هیئانی گوناھی تر و بێ‌ به‌ش بوون له‌ گوێراپه‌لی و دوعای پیغمبەر ﷺ و دوعای فریشته‌کان و موسولمانان.

شوینە‌واری له‌سه‌ر رزق و رۆزی: نه‌مانی ئە‌و پۆزیه و لاچوونی نیعمه‌ته‌کانه و نه‌مانی پیت و به‌ره‌که‌تی ماله، شوینە‌واری له‌سه‌ر تاك: نه‌مانی به‌ره‌که‌تی ته‌مه‌نه و هیئانی ژبانی ته‌نگ و ناره‌حه‌ته و گران بوونی کاروباره. شوینە‌واری گوناھ له‌سه‌ر کرده‌وه‌کان: وه‌رنه‌گرتنیانه له‌ لای په‌روه‌ردگار، شوینە‌واری له‌سه‌ر کۆمه‌لگا: ئە‌بیّته‌ هۆی دوژمنداری و نه‌بارانی باران و شتی تریش.

✱ **خەم و خەفەت:** دل ئاسووده‌یی و به‌خته‌وه‌ری و دل شادی ئاواتی هه‌موو که‌سیکه و به‌هۆی به‌خته‌وه‌رییه‌وه ژبانی ئاسوده به‌ره‌م دیت، بۆ ده‌سته‌گوتنی به‌خته‌وه‌ری چەند هۆکاری دینی و سه‌روشتی و کرداری هه‌یه، که کۆنابنه‌وه بۆ باوه‌ردار نابیت، له‌و هۆکارانه:

- ۱- باوه‌ر به‌ خوای گه‌وره. ۲- جیبه‌جی کردنی فه‌رزه‌کان و دوورکه‌وتنه‌وه له‌ قه‌ده‌غه‌کراوه‌کان. ۳- چاکه‌کردن له‌گه‌ل خه‌لکی به‌ قسه و کرده‌وه و جۆره‌ها چاکه.
- ۴- خه‌ریک بوون به‌ کار یان زانستی به‌سوود له‌ دین یان دونیایدا. ۵- بێرکردنه‌وه له‌ داهاتوو یان رابردوو به‌لگو خه‌ریک بوون به‌کاری رۆژانه‌وه. ۶- زۆر یادی خوای گه‌وره کردن. ۷- له‌ به‌رچاوه‌بوونی به‌خشه‌ ئاشکراو شاراوه‌کانی په‌روه‌ردگار. ۸- روانین بۆ که‌سانیک که له‌ ئیمه‌ که‌متیان هه‌یه و نه‌وه‌ک ئە‌وانه‌ی مالی دونیایان زیاتره له‌ ئیمه. ۹- هه‌ولدان بۆ لا‌بردنی هۆکاره‌کانی خەم و خەفەت و به‌ده‌سته‌خستنی هۆکاره‌کانی به‌خته‌وه‌ری. ۱۰- هانا بردن بۆ په‌روه‌ردگار به‌ دوعا و پارانه‌وه بۆ لا‌بردنی خەم و خەفەت.

✱ **سوودیک:** ئیبراهیمی خواص - رحمه الله - ئە‌لیت: ده‌رمانی دل‌ه‌کان پینچ شته: خویندنی قورئان به‌ تیگه‌یشتنه‌وه، خالی بوونی گه‌ده، شه‌ونویژ کردن، پارانه‌وه له‌ به‌ره‌به‌یاند، هاوپییه‌تی پیاوچاکان.

✱ **ژن هیئتان:** سونه‌ته بۆ که‌سیک که ئاره‌زوی هه‌بیّت و له‌ زینا نه‌ترسیّت، دروسته‌ بۆ که‌سیک که ئاره‌زوی نه‌بیّت، واجبه‌ بۆ که‌سیک که بترسی توشی زینا بیّت، پيش ئە‌خریّت به‌سه‌ر حه‌جی واجبدا، حه‌رامه‌ روانین بۆ ئافره‌تی نامه‌حپه‌م هه‌روه‌ها روانین به‌ ئاره‌زه‌وه بۆ ئافره‌تی پیر و می‌رمانلی موولینه‌هاتوو.

✱ **هه‌رجه‌کانس نیکام:** ۱- دیاریکردنی بووک و زاواکه، که‌واته‌ دروست نییه‌ قسه‌ی سه‌ره‌رشتیاری ئافره‌ته‌که: ئە‌وا لیم ماره‌کردی یه‌کێک له‌ که‌چه‌کانم، کاتیک زیاتر له‌ کچیکه‌ هه‌بیّت. ۲- رازیبوونی کوره‌که ئە‌گەر بائع و ئاقل بیّت، وه‌ پارزیبوونی کچی ئازادی ئاقل، ۳- سه‌ره‌رشتیار: دروست نییه‌ ئافره‌ت خۆی ماره‌ بکات له‌ که‌سیکی تر، ئە‌وه‌ش که سه‌ره‌رشتیاری ئافره‌ته‌که نییه‌

دروست نىيە مارەى بىكات مەگەر سەرپەرشتيارەكەى رىگەر بىتت لە مارەكردنى لە ھاوشانى ئافرەتەكە، شىاوترىن كەس بە مارەبپىنى لە كەسىكى تر باوكىتى پاشان باپىرى و بەرەو ژور، پاشان كورى خۆى و نەوہى ئەو بەرەو خوار، پاشان براى دايك و باوكى پاشان براى باوكى..ھتد. **۴- شاھىد:** بوونى دوو شاھىدى پىاوى بائى ئاقلى دادپەرور پىويستە.

۵- نەبوونى رىگەر لە ھەردوو لايانەوہ بە شىر خواردن يان نەسەب يان خزمایەتى.

نەوانەس دروست نىيە مارە بکرىن: يەكەم: بۆ ھەمىشەىي كە چەند بەشىگن.

۱- بەھۆى رەچەلەكەوہ كە دايك و نەك بەرەوژور، كچ و كچى كوپ ھەرچەند بەرەو خواربن، خوشك بەرەھايى، كچى خوشك و كچى كوپ و كچى كچى خوشك، كچى برا بە رەھايى و كچەكانيان و كچى كورەكانيان و كچى كچەكانيان ھەرچەند بەرەو خواربن، خوشكى باوك و دايك ھەرچەند بەرەوژوربن. **۲-** بەھۆى شىر خواردنەوہ: حەرام بوونەكەى وەكو نەسەب وايە، تەنانەت لە ژن و ژن خوازىشدا. **۳-** بەھۆى خزمایەتەوہ (ژن و ژنخواى) دايك و نەكى ژن، ھەرەھا خىزانى باوانى نەسەبى و خۆى، كچى خىزانى ھەرچەند بەرەوخواربىت.

دووہم: بۆ ماوہەكەى كاتى: كە دوو جۆرن: **۱-** بەھۆى كۆكردنەوہ لە يەك كاتدا، وەكو كۆكردنەوہى دوو خوشك، يان كۆكردنەوہى ئافرەتەكە لەگەل پورىدا جا خوشكى باوكى ئەو ئافرەتە بىت يان خوشكى دايكى بىت. **۲-** بەھۆى رىگەرەكى ترەوہ كە لەوانەى نەمىنىت وەك ئەوہى ئەو ئافرەتە خىزانى كەسىكى تر.

سودىك: بۆ دايك و باوك رەوانىيە كە زۆر لە منالى خۆيان بکەن بۆ ژن ھىنان لەو كەسەى كە خۆيان ئەيانەوئىت، واجب نىيە لەسەر پىاوى كە بە گوئيان بىكات و نابىتە كەسىكى سەرپىچى كار لە دايك و باوك بەم كردارە.

*** تەلاق دان:** حەرامە تەلاقدانى ئافرەت ئەگەر لە حەيزدا بىت، يان زەيستانى بىت، يان پاك بىت و لەگەلى جوت بووبىت، لە ھەموو ئەو حالەتانەدا تەلاقى ئەكەوئىت. تەلاقدان بە بى پىويستى ناپەسەندە، بەلام لەبەر پىويستى دروستە، سونەتە بۆ كەسى كە ژن ھىنان زەرەرى لى بدات، واجب نىيە بەگوئىكردنى دايك و باوك لە تەلاقداندا، ھەرکەس بىهوىت لە خىزانەكەى جىابىتەوہ حەرامە لە يەك تەلاق زىاترى بدات، پىويستە خىزانەكەى لە خاوينى دا بىت و جىماعى لەگەل نەكردبىت و يەك تەلاقى بدات، تەلاقى ترى نەدات تا ماوہى عىددەى بەسەر دەچىت، حەرامە بۆ ئافرەتەكە كە تەلاقەكەى رجعى بىت (واتە تەلاقى يان دوانى مابىت) لە مالى خۆى دەرچىتە دەرەوہ، يان مېردەكەى دەرى كات پىش تەواوبوونى ماوہەكەى، تەلاق كەوتن بە وتن ئەبىت نەك تەنھا بە نىيەت.

*** سوئند خواردن:** كەفارەتى سوئند بە چوار مەرج پىويست ئەبىت: **۱-** مەبەستى سوئند خواردن بىت. سوئند دانامەزىت بەوہى تەنھا بە زمان بلىي بەبى ئەوہى بەدل پەسندى بىكات، ئەوہ پىي دەوترى سوئندى سەرزارەكى (يمين اللغو)، وەك ئەوہى لەكاتى قسەكردندا بلى (نا وەللا) يان (ئەرى وەللا).

۲- سوئند خواردنەكە لەسەر شتى بىت كە لە داھاتوودا بىت و بىكرىت، يان بە رابردووہەك كە نەيزانىت، يان گومانى ھەبىت كە راست دەكات، يان بزانىت و بە درۆ سوئند بخوات كە پىي دەوترى (يمين الغموس) و لە گوناھە گەرەكانە، يان سوئند بخوات بۆ داھاتوو و ابزانى كە راست دەكات بەلام بە پىچەوانەوہ دەرچىت.

۲- به ئاره زوی خوی سویند بخوات و زوری لی نه کریت. ۴- سویند بخوات به وهی ئه و شته بکات که سویندی خواردوه نه بکات یان به پیچه وانه وه، ئه گهر سویندی خواردوو (ان شاء الله) ی کرد ئه واکه فاره تی له سهر واجب نابی به دوو مهرج. ۱- سوینده که و مهرجه که به یه که وه بیئت. ۲- مه بهستی راهه ستانی سوینده که ی بیئت له سهر ویستی خوی گهره، وه ک بلی: سویند به خوا (ان شاء الله).

ههر کهس سویندی خوارد له سهر شتیك و بوی دهر کهوت به رژه وهندی له پیچه وانه که ی دایه ئه و سوونه ته که فاره تی سوینده که ی بدات و کاره خیره که بکات.

که فاره تی سویند: بریتیه له تیرکردنی ده هه ژار بۆ هه موو هه ژاریك نیو صاع خواردن بدات (ده کاته کیلو و ربعی) یان جلویه رگیان بۆ بکات، یان بهنده یه ک ئازاد بکات، ئه گهر نه یوانی پیویسته سی رۆژ له سهر یه ک به رۆژو بیئت، ههر کهس به رۆژو بیئت له گه ل ئه وه دا ئه یوانی خواردن هه ژاران یان به رگیان بۆ بکات ئه و بوی بری ناکه ویئت، دروسته که فاره ت پیش سویند خسته نه که یان له دوایی دا، ههر کهس زیاد له جاریک بۆ شتی سویند بخوات یه ک که فاره ت بوی بری ده که ویئت، به لام ئه گهر شته کان زۆر بوون که فاره ته کانیش زۆر ده بن.

*** نه زر کردن:** جوهره کانی: ۱- نه زری ره ها وه کو بلی (نه زریکم له سهر بیئت ئه گهر چاک بوومه وه) و بی دهنگ بیئت و نه زریکی دیاری کراوی مه بهست نه بیئت، ئه واکه فاره تی سویندی ئه که ویته سهر ئه گهر چاک بۆوه. ۲- نه زری تووره یی و رقه کاری: بریتیه له گریدانی نه زره که ی به مهرجه که وه به مه بهستی نه کردنی ئیشیک یان هاندان بۆ کردنی وه ک ئه وه ی بلی: (ئه گهر قسه م له گه ل کردی سالیك به رۆژو بم) حوکه که ی بریتیه له وه ی که سه ریشکه به وه ی که ئه و کاره ی له ئه ستوی گرتوووه بیکات یان که فاره تی سویندیک بدات له کاتی قسه کردنی دا. ۳- نه زری موباح وه کو: بلی (نه زریبیت جله کانم له بهر بکه م) حوکه که ی: یان جله کانی له بهر بکات یان که فاره تی سویندیک بدات. ۴- نه زری ناپه سه ند وه کو: (نه زریبیت که خیزانه که م ته لاق بده م) حوکه که ی: سوونه ته که فاره تی سویندیک بدات و نه زره که جیبه جی نه کات ئه گهر کردی که فاره تی له سهر نییه. ۵- نه زری گونا هو تاوان (نه زریبیت له سهر م دزی بکه م) حوکه که ی: حه رامه وه فای پی بکات و ئه بیئت که فاره تی سویندیک بدات، ئه گهر کردی ئه و گونا هه باره و که فاره تی له سهر نییه. ۶- نه زری گوپراهی: وه کو (نه زریبیت له سهر م ئه وه نده نوێز بکه م) به مه بهستی نزیك بوونه وه له خوی گهره، ئه گهر مهرجی بۆ دانا وه ک چابوونه وه ی نه خووشی ئه وه واجبه جیبه جی بکات ئه گهر مهرجه که هاته جی، به لام ئه گهر مهرجی دانه نابوو پیویسته نه زره که ی به ره های جیبه جی بکات.

*** شیر پیدان:** ئه وه ی که به هوی نه سه به وه حه رام ده بیئت به هوی شیر خواردنیش وه حه رام ده بیئت، به سی مهرج: ۱- شیری ئافره ته که له منال بوونه وه په ی دا بوویت نه ک شتی تر. ۲- شیر پیدانی مناله که له دوو سالی یه که می ته مه نی دا بیئت. ۳- ژماره ی شیر پیدانه کان پینج جار زیاتر بن به دلنیا یی، مه بهست به شیر پیدانیک مزینی مه مکی ئافره ته که یه تا وازی لی دینی نه ک تیر خواردن، به هوی شیر پیدانه وه نه فه قه و مه سه رف و میراتی لی بردن ناچه سپی.

*** وه سیه تکردن:** که سیك که حه قیکی که سیکی تری له لابیئت و به لگه ش نه بیئت له سه ری که ئه و حه قه بدریته وه به خاوه نه که ی له دوای مردنی، واجبه وه سیه تی بکات بۆ دانه وه ی حه قه که، که سیکیش که مالی زوری له پاش به جیده مینیئت، سوونه ته وه سیه ت

بکات به صده قه کردنی پینجیه کی ماله که ی بۆ هه ژاریکی خزم که میراتگر نه بیټ یان بۆ هه ژاریکی تر و زانایه که و پیاوچاکیک، وهسیهت بۆ هه ژاریک که میراتگری هه بن نا په سهنده، بهلام نه گهر دهوله مند بن نه و دروسته، وهسیهتکردن به زیاد له سی یه کی مال بۆ که سی بیگانه حه رامه، حه رامه بۆ میراتگر با که میش بیټ مه گهر میراتگره کانی تر ریگه بدن دوا ی مردنی، وهسیهت به تال نه بیته وه به قسه ی میراتگره که که بلی: په شیمان بوومه وه یان به تالم کرده وه یان گۆرپومه .. هتد.

په سه ند و چا که که له سه ره تان وه سیه ت نامه که یدا بنوسیټ: بسم الله الرحمن الرحيم: نه مه نه وه سیه ته یه که فلانه که س کردویه تی که شاهیدی نه دات هیچ خوابه ک نییه بیجگه له زاتی (الله) تاکه و هاویه شی نییه، مرچه ممد بهنده و پیغه مبهری خوابه ﷺ، به هه شت حه قه و دۆزه خ حه قه و قیامهت دیت و گومانی نییه، خوی گه وره خه لکانی ناو گۆره کان زیندوو ده کاته وه، وهسیهت نه که م بۆ خزمانم که له خوا بترسن و چاکسازی بکن له نیوان خویاندا، گۆرپایه لی خواو پیغه مبه ره که ی بکن نه گهر نیماندارن، نامۆزگاریان ده که م به و نامۆزگاریانه ی که نیبراهیم و یه عقوب کوره کانی خویان پی نامۆزگاری ده کرد **﴿يَبَيِّنُ إِنَّ اللَّهَ أَصْطَفَىٰ لَكُمْ الَّذِينَ فَلَا تَمُؤْنُونَ إِلَّا وَآَنَسْرُ مُسْلِمُونَ﴾** (البقره: ۱۲۲) واته: رۆله کانم خوا نه م ئایینه ی بۆ ئیوه هه لبراردوه ئیتر ئیوه ش هه ول بدن به موسولمانی نه بیټ مه مرن.

★ سوننه ته نه گهر سه لاواتی دا له سه ر پیغه مبه ر ﷺ هه ردوو ووشه ی - الصلاة والسلام - به یه که وه بلیت و ته نها یه کیکیان نه لیت، بیجگه له پیغه مبه ران به ته نها صلاواتیان لی نادات بۆ نمونه نالیټ ابوبه کر ﷺ یان - علیه السلام - نه م جۆره ناپه سهنده و ته نها باش نییه، بهلام دروسته به کوی دهنگی زانایان که غه یری پیغه مبه ران له گه ل نه وان بخات و بلیت "اللهم صل علی محمد و علی آل محمد و اصحابه و ازواجه و ذریته"، سونه ته داوا ی رازی بوونی خوی گه روه و رحمهت بکات بۆ هاوه لان و تابعینی و نه وانه ی دوا ی نه وان له زانایان و خواپه رستان و سه رجه م چاکان به م شیوه یه بلی: ابو حنیفه و ملک و شافعی - ره زای خویان لی بیټ - یان رحمه تی خویان لی بیټ.

★ **سه ربیرین:** پیویسته سه ربیرینی ناژه ل تاوه کو بخوریت، نه بیټ ناژه له که ۱- خواردنی حه لال و دروست بیټ. ۲- توانا هه بیټ که سه ری به ریت. ۳- ناژه لی وشاکانی بیټ.

سه ربیرینی ناژه ل چه ند سه رجه ی هه یه: ۱- نه بیټ قه سابه که ناقل بیټ. ۲- پیویسته نامیری سه ربیرینه که نینیوک و ددان نه بیټ. ۳- برینی بۆری هه ناسه و خواردن و هه ردوو شاده ماره کانی یان یه کیکیان. ۴- وتنی بسم الله له کاتی جووله ی ده ست بۆ سه ربیرین، نه گهر بیری جوو قه یناکه، نه گهر به غه یری عه ره بیش بیلیټ ده بیټ، سوننه ته له گه ل (بسم الله) که دا "الله اکبر" یش بکات.

★ **راووشکار:** بریتیه له نیچیر گرتن، به مارج گیراوه نه و ناژه له ی که راو ده کریت: ۱- خواردنی حه لال بیټ. ۲- کیوی بیټ و ده سه تمۆ نه بیټ. ۳- ده سه لاتی به سه ریدا نه بیټ. حوکمی راوکردن: دروسته بۆ که سیک مه به سستی بیټ و ناپه سهنده بۆ گالته و گه پ، نه گهر به شوینکه وتنی نیچیره که خه لکی نازار نه دا نه و حه رامه.

به چوار مه رج راوکردن دروسته: ۱- راوچییه که له و که سانه بیټ که سه ربیراوی ده سستی حه لاله. ۲- نه و نامیره ی به کاری دینی دروست بی پی سه ربیریت، به و شیوه یه ی تیز بیټ وه کو پم و تیر و وینه ی نه وان، نه گهر راوکردنه که به هوی ناژه لی برینداره که وه بوو وه کو

هەلۆ یان سەگەووە بوو پێویستە راھبێراو بن. ۲- مەبەستی راوکردنە کە بکات بەوێ ئامیڤری راوکردنە کە ی هەلبەدات بە مەبەستی راوکردن، بەلام ئەگەر هەروا هەلبەدات و بەر نازەئێک کەوت دروست نییە بیخوات. ۴- وتنی - بسم الله - لەکاتی هاویشتنی ئامیڤرە کەدا و نابێ "بسم الله" لە بیر بچێت، ئەگەر لە بیر چوو خواردنی حەلال نابێت.

*** خواردن و خواردنەووە:** هەموو شتێکە کە بخوریت یان بخوریتەووە، بەلگە لەسەری ئەوێهە کە خواردنی دروستە، خواردنی هەموو خۆراکێک بە سی مەرج حەلالە: ۱- پاک بێت. ۲- زیانی نەبێت بۆ مۆڤ. ۳- قیزەون نەبێت. هەموو خۆراکێکی پیسی وەک خوین و مردارەووە بوو خواردنی حەرامە، هەروەها هەرشتی کە زیانی هەبێت وەک ژەھر- یان قیزەون بێت وەک شیاکە و میز و کێچ و ئەسپ. لە نازەئێ و شکانی کەری مائی و هەر نازەئێ کە پراویکات بە کەلبەکانی وەکو شیر و پلنگ و گورگ و ویز (فهد) و سەگ و بەراز و مەیمون و پشیلە هەرچەندە مائیش بێت خواردنی حەرامە، هەروەها رێوی و سمۆرە بیجگە لە کەمتیار، لە بالندەکاندا ئەوێ کە پراویکات بە نینۆکی وەکو هەلۆ و باز و واشە و شاهین و کۆلارە و کوندەپەپوو خواردنی حەرامە، هەر بالندەیهک کە لاکە تۆپیو بخوات وەکو هەلۆ و سەرگەر و لەقلەق خواردنی حەرامە، گۆشتی هەر نازەئێک کە عەرەب بە پیسی دابنێ حەرامە وەکو شەمشەمەکوێرە و مشک و شەنگە سوورە (زەردەواله) و هەنگ و میش و پەپولە و پەپوسلیمانە و ژوژو و مار، هەروەها حەشەرات وەک و کرم و جرج و قالۆنجە و مارمیلکە، هەر نازەئێ کە شەرع فەرمانی بە کۆشتنی کردووە وەکو دوویشک یان فەرمانی کردووە بە نەکۆشتنی وەک مێروولە ئەوا خواردنی حەرامە، هەر نازەئێ کە گۆشت خوراویک و گۆشت نەخوراویک لەدایک بوو بێت خواردنی حەرامە وەکو (سیخ) کە لە کەمتیار و گورگ لەدایک دەبێت، بەلام نازەئێک لە دوو نازەئێ حەلال دروست بێی حەرام نییە وەکو ئیستر کە لە کەرەکیوی و ئەسپ پەیدا بێت، جگە لە ئەمانە ی باسمانکردن خواردنی گۆشتی نازەئێ کە تر حەلالە، لەوانە رەشە و لاخ و ئەسپ و نازەئێ کێوی وەک زەپافە و کەرۆشک و وورچ و گۆرپەلکەنە و بزەنە مژە و ئاسک و بالندەکان وەکو نەعامە و مریشک و تاوس و توتی و کۆتر و چۆلەکە و مراوی و قاز و بالندە ی ناوی هەموانیان، نازەئێ ناوی بیجگە لە بۆق و مار و تیمساح، هەر روکی کە ئاو بدریت یان پەین بکریت بە پیسی ئەوێ دروستە بەروبووە کە ی بخوریت بە مەرجی تام و بۆنی پیسی کە ی دەر نەکەوێت تێیدا، ئەگەر نا حەرام دەبێت، خواردنی خەلۆز و قور و گل ناپەسەندە، خواردنی پیاز و سیر مەگەر دوا کولاندنی، ئەگەر مۆڤ ناچاربوو و برسی بوو دروستە ئەوێندە بخوات (لەو خواردنە ی کە حەرامن) کە لە مەرگ پێی رزگاری بێت بەس.

*** حەرامە پێرۆزیایی کردن لەبیاووە پان بەبۆنە ی جەژنەکانیانەووە یان ئامادەبوون لەگەڵیاندا،** یان دەستپێشخەری لەسەلام لی کردنیان، وەهەرکاتیکیش سەلامیان کرد پێویستە لەو لامیاندا بووتریت (وعلیکم)، وە دیسان حەرامە هەستانەووە لەبەر کەسی بیاووە پان لەبەر کەسی (مبتدع) ئەو کەسە ی هەمیشە سەرگەرمی بدعە و خورافیاتە کە لەئایینی پێرۆزی ئیسلامدا دایهێنیت، وە (مکروه) باشیش نیە تەوقەیان لەگەڵدا بکریت، بەلام بەنسبەت تەعزیه لیکردن و رۆشتن بۆلایان قەدەغە و حەرامە تەنھا لەبەر بەرژەوێندیەکی بالای شەرعی پێرۆزی ئیسلام نەبێت.

به راستی به بیرکردنه‌وه له یاساکانی خوای گه‌وره بۆمان دهرده‌که‌وئیت که به‌لا و ناخۆشی به‌کێکه له یاساکانی بونه‌وهر که بریاری داوه، خوای گه‌وره فه‌رموویه‌تی ﴿وَلَنْبَلُوْنَكُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِّنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ﴾ (البقره: ۱۵۵) واته: سوئند به‌خوا تاقیتان ده‌که‌ینه‌وه به‌که‌میگ له ترس و بیم و برسیتی و که‌م بوونی مال و سامان و مردنی که‌س و کار و تیا‌چوونی به‌روبوومی کشتوکال، جا مژده‌بده به‌و که‌سانه‌ی خۆگر و ئارام‌گرن.

که‌سیگ و ابزانیت که پیاو‌چاکان دوورن له ناره‌حه‌تی و به‌لا نه‌وه به‌هه‌له‌دا چووه، به‌لکو تووش بوونی به‌لا و ناره‌حه‌تی به‌لگه‌ی ئیمان، له‌م باره‌یه‌شه‌وه سه‌عدی کوپ نه‌بی وه‌قاص (خوای لی‌ پازی بی‌ت) ده‌گه‌رپه‌ته‌وه که پرسیاری کردوه له پیغه‌مبه‌ری خدا ﷺ پی‌ی ووتوه: «یا رسول الله أي الناس أشد بلاء قال: الأنبياء ثم الصالحون ثم الأمثل فالأمثل من الناس يبتلى الرجل على حسب دينه فإن كان في دينه صلابه زید في بلائه وإن كان في دينه رقة خفف عنه وما يزال البلاء بالعبد حتى يمشي على ظهر الأرض ليس عليه خطيئة» (ابن ماجه) واته: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خدا چ که‌سیگ زۆر تووشی به‌لا و ناره‌حه‌تی ده‌بی‌ت؟ فه‌رمووی "پیغه‌مبه‌ران پاشان پیاو‌چاکان پاشان به‌پی‌ی پله‌و پایه‌به‌رزی خه‌لگی لای خدا، پیاو به‌ئه‌ندازه‌ی دینه‌که‌ی تاقیکردنه‌وه‌ی به‌سه‌ردا دیت، جا نه‌گه‌ر دینه‌که‌ی قایم بی‌ت به‌لا‌که‌ی زیاد ده‌کات، خۆ نه‌گه‌ر دینه‌که‌ی لاواز بوو نه‌وا بۆی ئاسان نه‌کریت، به‌رداوم به‌لا و نه‌هامه‌تیه‌کان له‌گه‌ل به‌نده‌دا ده‌بی‌ت هه‌تاوه‌کو وای لی‌ دیت که به‌سه‌ر زه‌ویدا ده‌گه‌رپیت به‌بی‌ نه‌وه‌ی تاوانی به‌سه‌ره‌وه ما‌بی‌ت " .

به‌لا و ناره‌حه‌تی نیشانه‌ی خۆشه‌ویستی خوای گه‌وره‌یه بۆ به‌نده‌کانی، پیغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌فه‌رموویت: «وَإِنَّ اللَّهَ إِذَا أَحَبَّ قَوْمًا ابْتَلَاهُمْ» (أحمد) واته: نه‌گه‌ر خوای گه‌وره گه‌لیکی خۆش بویت نه‌وا تاقیان ده‌کاته‌وه، به‌لا و ناخۆشی نیشانه‌ی ویستی چاکی خوای گه‌وره‌یه به‌به‌نده‌که‌ی، پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی «إِذَا أَرَادَ اللَّهُ بَعْدَهُ الْخَيْرَ عَجَّلَ لَهُ الْعُقُوبَةَ فِي الدُّنْيَا، وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بَعْدَهُ الشَّرَّ أَمْسَكَ عَنْهُ بِدَنِيهِ حَتَّى يُؤَافِيَ بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ» (الترمذی) واته: نه‌گه‌ر خوای گه‌وره خیری بویت بۆ به‌نده‌که‌ی نه‌وا سزای بۆ پیش نه‌خات له دونیادا، نه‌گه‌ر خوای گه‌وره ویستی چاکه له‌گه‌ل به‌نده‌که‌ی نه‌کات نه‌وا سزای نادات به‌ گونا‌هه‌کانی له دونیادا هه‌تا دیته‌وه لای له پۆزی دوایدا.

هه‌روه‌ها به‌لا و ناره‌حه‌تی که فاره‌تی گونا‌ه و تاوانه هه‌رچه‌ند که‌میش بی‌ت، پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی: «مَا مِنْ مُسْلِمٍ يُصِيبُهُ أَدَى شَوْكَةٍ فَمَا فَوْقَهَا إِلَّا كَفَّرَ اللَّهُ بِهَا سَيِّئَاتِهِ كَمَا تَحُطُّ الشَّجَرَةُ وَرَقَهَا» (متفق علیه) واته: موسولمان تووشی هه‌ر ناره‌حه‌تیه‌ک ببی‌ دپکیک یان ژوورتر له‌دپکیک نه‌وا خوای گه‌وره نه‌یکاته که‌فاره‌تی گونا‌هه‌کانی هه‌روه‌ک چۆن گه‌لای داره‌کان نه‌وه‌رن (نابه‌و شیوه‌یه‌ش ناره‌حه‌تیه‌کان گونا‌هه‌کان هه‌له‌وه‌ری‌ن).

له‌به‌ر نه‌وه موسولمان خاوه‌ن به‌لا و ناره‌حه‌تی نه‌گه‌ر بۆ خۆی چاک بی‌ت نه‌وا ناره‌حه‌تییه‌کان نه‌بنه که‌فاره‌تی گونا‌هه‌کانی پیشووی، یان پله و پایه‌ی به‌رز نه‌که‌نه‌وه، نه‌گه‌ر ئیستاش سه‌ه‌پچی کار بی‌ت نه‌وا ده‌بنه هۆی سرینه‌وه‌ی گونا‌هه‌کانی و یاد خه‌ره‌وه‌ی مه‌ترسی گونا‌هه‌کانی، خوای گه‌وره فه‌رموویه‌تی ﴿ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ (الروم: ۴۱) واته: تاوان و خراپه ده‌رکه‌وتووه و سه‌رزه‌وی و ده‌ریاکانیشی گرتۆته‌وه،

بههۆی ئه و تاوان و گوناھانه وه که خه لکی دهستیان داوه تی، سه رئه نجام ده بیئت تالاوی هه ندیک له کرده وه کانیا ن بچێن بۆ ئه وه ی بگه پێنه وه بۆ پێیازی پاک ی و خواناس ی.

جوړه کانی به ل و نارمه تى: تاقیکردنه وه به خو شى وه کو مال و سامانى ژور، تاقیکردنه وه به ناخو شى وه کو ترس و برسیتى و که مى مال و سامان، خوا ی گه وره ئه فه رمو یت ﴿وَبَلُوکُمْ بِالْأَشْرِّ وَالْخَيْرِ فِئْسَةَ﴾ (الایاء ۳۰) واته: تاقیتان ده که یه وه به ناخو شى و به خو شى، هه ر له تاقیکردنه وه ی خودایى: وه ک نه خو شى و مردن، زۆریه ی هۆکاره کانی نه خو شى و مردنیش چاوپیسى و جادوه که له حه سادته وه په یدا ده بن، پێغه مبه ر ﷺ ئه فه رمو یت: « أَكْثَرُ مَنْ يَمُوتُ مِنْ أُمَّتِي بَعْدَ قَضَاءِ اللَّهِ وَقَدَرِهِ بِالْعَيْنِ » (الطیالسی) واته: زۆریه ی ئومه ته که م له دوا ی قه زاو قه ده ری خوا به چاوپیسى ده مر ن.

خۆپاراستن له چاوپیسى و جادوو: خۆپاراستن چاکتره له چاره سه رکردن، پێویسته ژور هه ول ی بۆ به دین و له گه رتگه رین خاله کانی خۆپاراستن: * به هیزکردن د ل و ده روون به یه کخو ا په رستی و بیرو با وه پی دامه زراو که بزانی خا وه ن هه ل سو که وتی ته واو له بو نه وه ردا په روه ردا گه ره و هه ول ی چاکه کار ی به دین. * گو مانى چاک بردن به په روه ردا گه ره و پشت به ستن به ئه و، گو مان و ترسی نه خو شى و چاوپیسى نه به دین به هه رچییه ک دیته ری مان، چونکه گو مان و لاوازی بۆخۆ ی نه خو شیه یه. * ئه گه ره که سی ک به چاوپیس یان جادو گه ر ناسرا خۆ ی ل ی پیا ری زری ت، ئه مه ش له چوارچی وه ی خۆپاراستن و گه رت نه به ری هۆ کار و ئه سبابه کان نه ک له ترساندا. * ناوی خوا ی گه وره بردن و دوعا بۆ کردن له هه رشتی که ده بیینیت و به لاته وه جوان و سه رسو په ی نه ره، پێغه مبه ر ﷺ ئه فه رمو یت: «اذا رأى احدکم من نفسه أو ماله او اخیه ما یحب فلیبرک فأن العین حق» (الحاکم) واته: ئه گه ره که سی ک له ئی وه شتی کی بین ی له خۆ ی یان ماله که ی یان برا که ی که پێ ی خو ش بوو با دوعا ی به ره که تی بۆ بکات یانی بل ی "بارک الله لك" یانی خوا ی گه وره به رکه ت بخاته ئه و کاره ته وه، به راستی تو وش بوون به چا و حه ق و راسته. * به یانی کردنه وه به خو اردن ی حه وت خو رما ی (عجوه) ی مه دینه. * هانا بردن بۆ لای خوا ی گه وره و پشت پی به ستنی و گو مانى چاک بردن به خوا و خۆ په نادان له چا و جادوو، پارێزگاری کردن له زی که ره کان له به یانیان و ئیواراندا که ئه م زی که ره و دوعایانه کاری گه ریان ئه بیئت که م و زیاد ده کات به پشتیوانی خوا ی گه وره له بهر دوو هۆ: ۱- بیرو با وه پ به وه ی که له و زی که ره دوعایانه دا ها تو وه راسته و حه قه و سوو ده خشه به فه رمانی خودا. ۲- زی که ره دوعا کان بل ی به زمان و گو ی و دل ی شى نا گا دار بیئت ل یی چونکه پارانه وه له دل ی غافل و بی نا گا قبول نا بیئت هه ره وه کو له فه رموده صحیحه کاندا ها تو وه.

کاتی زی که ره و دووعا کان: زی که ره به یانیان له دوا ی نو یژی به یانی ئه و تری ت و زی که ره ی ئیواران له دوا ی نو یژی عه سه ره وه ئه و تری ت، هه رکاتی ک موسو لمان بی ری چوو با له و کاته ی بی ری که وه ته وه بیان ل ی.

نیشانه کانی تو وش بوون به چاوو شتى تر: ه یچ دژایه تییه ک نییه له نیوان زانستی پزیشکی و دوعا و پارانه وه شه رعییه کاندا، قورئانی پی رۆز شی فاو ره حمه ته. بۆ نه خو شى جه سه ته و دل و ده روون، جا ئه گه ره ئاده می زاد سه لامه ت بوو به نه خو شى له شى ئه وا جا روبا ر نیشانه کان به ژوری به شی وه ی سه ری شه ئه بیئت، زه رد هه لگه رانی ده م و چاوو ژور ئاره ق کردنه وه و میز

کردن، بى ئىشتهايى، بىزارى و تا لى هاتن و لهرز و ميروله كردنى ئەندامه كانى، دلە كوتى، ئازارى جاره جاره له ژير پشت و شانەكان بى تاقەتى و خەفەت له دل و دەرووندا، بى خەوى له شەودا، زوو هەلچون له ترس و تووپە بوونى نا ئاسايى، قرقىنەدانى زۆرو ئاھ هەلكيشان، حەز كردن بەتەنھايى، وەپسى و تەمەلى، حەز كردن بە خەوتن، هەندى گىروگرفتى تەندروستى كه هۆكارى پزىشكى نىيە جارى وا ئەبىت ئەم نىشانانە يان هەندىكيان دەرئەكەون بەپىي بەهيزى و لاوازى نەخۆشەكە، پىويستە موسولمان ئيمان دامەزراو دل قايم بىت، كه وەسوسە و ختورەى شەيتان نەچىتە ناو دللى، وا هەست نەكات كه نەخۆشە كه ئەگەر يەكك له و هۆكارانەى بىنى، چونكه گومان (الوهم) چارەسەر كردنى زۆر گرانه، لەبەرئەو هەوانە يە هەندىك لەم نىشانانەى باسمان كردن كه له كەسكىدا هەبىت و نەخۆشيش نەبىت، يان ئەم نىشانانە هەبن بەلام بەهوى نەخۆش كەوتنى جەستەوە بن، جارى واش ئەبىت بە هوى لاوازى ئيمانەو هەبىت وەكو دلئەنگى و خەفەت و بى تاقەتى، لەم كاتەدا پىويستە پياچوونەو يەك بە پەيوەندى خوى لەگەل خوى گەورەدا بكات .

ئەگەر نەخۆشى بەهوى چاوهو بوو ئەوا چارەسەرى بە ويستى خودا بەم دوو ريگەيه دەبىت: ۱- ئەگەر چاوپيسەكە ئەزانرا: ئەوا پىي ئەوتريت خوى بشۆريت و ئەم ئاوهى يان پاشماوهى ئاوهكەى خوى پى بشۆريت و بخوريتەو. ۲- ئەگەر چاوپيسەكە ئەزانرا: ئەوا چاك بوونەوهى بەهوى دوعاو پارانەو و كەلەشاخەو ئەبى.

ئەگەر نەخۆشەكە بەهوى جادووه بوو ئەوا چارەسەرى بە يەكك لەم ريگايانە ئەبىت بەفەرمانى خوا: ۱- ئەگەر شوينى جادووهكەى ئەزانى: ئەگەر بينەيهو ئەوا گريكانى بكاتەو لەكاتى خویندى سورهتى (الفلق و الناس) دا و پاشان بيسوتينى. ۲- دوعاى شەرعى بە ئايەتەكانى قورئان و بەتايبەتى سورهتى (الفلق و الناس) و (البقرة) و دوعاكانى تروەك باسيان ئەكەين. ۳- بەتالكردنهوى جادووهكەى كه دوو جۆره: **بەكەم: بەتالكردنهوى بە جادوو رۆشتنى بۆلاى فالچپەكان بۆ بەتالكردنهوى كه ئەمەيان حەرەمە. **دووهەم:** جائىز و دروست: كه برىتييه له كوتانى حەوت گەلاى (سدر) و پاشان خویندى سورهتەكانى (الكافرون) (الاخلاص) (الفلق) (الناس) لەسەرى (۳) جار و پاشان تىكەلكردنى لەگەل ئاودا و لى خواردنهوى و خۆ پى شۆردنى وە ئەم شىوازە دووبارە بكاتەو تا چاك ئەبىتەو ان شاء الله. (رواه عبدالرزاق في مصنفه) ۴- دەر كردن و فریدانى جادو بە خالىكردنهوى و بەتالكردنهوى بەهوى دەرمانى سىكچوون و پەوان كردنهوى ئەگەر لە سىكدا بوو، وە بە كەلەشاخ گرتن ئەگەر لە شوينى تردا بوو.**

دوعاى شەرعى: مەرجهكانى: ۱- ئەبىت بە ئايەتەكانى قورئان و دوعا پىگاپىدراو و رەواكان بن. ۲- بە زمانى عەرەبى بن بەلام دوعاكان ئەكرىت بە زمانى تىرىش بن. ۳- باوهرى و ابىت كه دوعاكان بۆ خويان كارناكەن بەلكو شىفا بە دەستى خوى گەورەيه.

بۆ ئەوهى زياتر كاريگەرى هەبىت پىويستە قورئانەكە بە نىهتى شىفاو هيدايتە بخوینرىت، بۆ ئادەمیزاد و جنۆكە، چونكه قورئان هاترتە خوارەو بە هيدايتەدەر و شىفا بەخش، قورئان بە نىهتى كوشتنى جنۆكەكە نەخوینرىت مەگەر هاتنە دەرەوهى زەحمەت بىت بەو شىوہيهى پيشوو.

مهرجه کانی دوعا خوین: ۱- پیویسته موسولمان و چاک و له خواترس بیټ، چه ندی زیاتر له خواترس بیټ نه وهنده زیاتر کاریگه ری ده بیټ. ۲- به راستی و دلسوژی روو له خدا بکات له کاتی خویندنی دوعا کاند، چاکتروایه نه و نه خو شه بؤ خوئی دوعا بخوینیت، چونکه خه لگی تر به زوری دلایان مه شغول، له بهر نه وهی هیچ کهس وهک خوئی ههست به نیش و نازار و پیویسته کانی ناکات، نه و که سانهی که ناچار و خاوهن پیویستی زورن خوی گه وره به لینی داوه که وه لامیان بداته وه.

مهرجه کانی دوعا بوکراو: ۱- چاک وایه باوه پردارو موسولمانیکی صالح وچاک بیټ و به نه ندازهی به هیزی باوه په کهی کاریگه په که زیاتر ده بیټ، خوی گه ورهش فهرموویه تی: ﴿ وَنُزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا ﴾ (الإسراء: ۸۲) واته: نیمه له قورئان نایهت و سوره تیک داده به زینین که بیټه هوی شیفا و چاره سر بؤ نه خو شیهه دهروونی و جهسته ییه کان، هه روه ها ره حمهت و میهره بانیش بؤ نیمانداران، بؤ سته مکار و خوانه ناسیش تنه ا زیادکردنی زهره ر و زیان نه بیټ هیچی تر نییه ره یچ به هره و سویدیکی لی نابه ن. ۲- رووکردنه خوی گه وره به راستی و پاکی بؤ نه وهی شیفا ی بدات. ۳- په له نه کات له چاک بوونه ودا، چونکه نه دوعا بؤ خویندنه پارانه وهیه نه گه ر په له بکات له وانه یه وه لایمی نه دریتته وه، پیغه مبه ر ﷺ فهرموویه تی: « يُسْتَجَابُ لِأَحْرَكُمْ مَا لَمْ يَعْجَلْ يَقُولُ: دَعْوَتُ فَلَمْ يُسْتَجَبْ لِي » (متفق علیه) واته: هه ر کهس له نیوه وه لایمی ده دریتته وه (له لایه ن خوی گه وره وه) به و مه رجه ی په له ی نه کرد بیټ و بلیت: پارامه وه و خوا دوعای لی وه رنه گرتم.

دوعا بوکردن چه ند شیوه یه کس هه یه: ۱- خویندنی دوعا که له گه ل فودا "تفیکی که م". ۲- خویندنی دوعا به بی فووکردن. ۳- وه رگرتنی تف به په نهجه کان و تیکه لکردنی له گه ل خو ل و مهسح کردنی شوینی نازاره که پیی. ۴- خویندی دوعا کان و مهسح کردنی شوینی نازاره که. **نه و نایهت و فهرموودانهس که به دوعا ده خوینریت بؤ نه خو ش:** نایه ته کان: سوره تی "الفاتحة" "آیه الکرسی"، دوو نایه تی کو تایی "البقرة"، سوره ته کانی "الکافرون" و "الإخلاص" و "الفلق" و "الناس" له گه ل نه م نایه تانه ی لای خواره وه:

﴿ فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴾ (البقرة: ۱۳۷) واته: (به لام دلنیا به نه ی محمد ﷺ، نه ی نیماندار) خوا تو ده پاریزیت له پیلان و ته له که یان چونکه نه و خوا یه زور بیسه ر و زانایه. ﴿ يَقَوْمًا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَآمَنُوا بِهِ، يُغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُجِرْكُمْ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ﴾ (الأحاف: ۳۱) واته: نه ی گه له که مان وه لایمی بانگخوازه که ی خوا بده نه وه (که مه به ست پیی پیغه مبه ره ﷺ) و باوه ری پی بینن (خوا) له تاوانه کانتان خو ش ده بی و ده یسر پیتته وه وه له سزای سهخت ده تان پاریزیت.

﴿ وَنُزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا ﴾ (الإسراء: ۸۲) واته: نیمه له م قورئانه دا بؤ تو مان ناردوه نه ی موحه مه د! ﷺ گه لی نایهت و سوره ت داده به زینین که مایه ی شیفا و چاک بوونه وهیه له نه خو شیهه دهروونی و جهسته ییه کان و په حمهت و به زه یی و میهره بانیشه بؤ خه لکانی برودار، له گه ل نه مه یشدا بؤ سته مکاران و خوانه ناسانیش تنه ا زیادکردنی زهره رو زیانه، چونکه هیچ سویدیکی لی ناینن.

﴿ أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَىٰ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ﴾ (النساء: ۵۴) واته : یان هەر ئه وهیه که حه سادته و به خیلی به خه لکی (ئیماندار) ده بهن له سه ر ئه وهی خوا له فه زل و به خشی خوی به شی داون و (پیغه مبه ری له ناویاندا هه لپژاردوهه) .

﴿ وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ ﴾ (الشعراء: ۸۰) واته : وه ئه گه ر هه ر کاتی کیش نه خو ش بکه وم هه ر ئه شی فام ده دات و چاکم ده کاته وه .

﴿ وَيَسْفِ سُدُورٍ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ ﴾ (التوبة: ۱۴) واته : (خوای گه وره) سینه و دلی کومه لی بروادار خو ش ده کات.

﴿ قُلْ هُوَ الَّذِي بَدَأَ مَشْرَقَ الْبُرْجَانِ وَشَقَّ طَبَقَهُ ﴾ (فصلت: ۴۴) واته : ئه ی پیغه مبه ر ﷺ پییان بلی : ئه م قورئانه بو ئه وانه ی باوه پریان هیناوه هیدایه ت و پینمونی و شی فایه و چاره سه ی هه موو ده رد و نه خو شی هه کان ده کات .

﴿ لَوْ أَنزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَىٰ جَبَلٍ لَّرَأَيْتَهُ خَشِيعًا مُّتَصِّدَعًا مِّنْ خَشْيَةِ اللَّهِ ﴾ (الحشر: ۲۱) واته : ئه گه ر به اتبایه ئه م قورئانه دایبه زیایه ته سه ر کئو شاخه کان، ئه وه به ملکه چی ده تبینین وله ترسی خوای گه وره وورد و خاش ده بوون .

﴿ فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَىٰ مِنْ فُطُورٍ ﴾ (المک: ۳) واته : چاو بگی ره و ببینه بزانه هیه ناته واوی و نارپیکه ک ده بینیت .

﴿ وَإِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُرَ لِقُونَكَ بِأَبْصَرِهِمْ لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَنْجُونٌ ﴾ (القلم: ۵۱) واته : ئه ی پیغه مبه ر ﷺ به راستی ئه وانه ی بیباوه ر بوون کاتیک که گوئیان له قورئانه که بوو نزیکه به چاویان هه لته دیرن و ده لئین : ئه م پیغه مبه ره شی ته .

﴿ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ إِذْ أَخَذَ مِنْ يَدِنَا بِالْأَعْرَافِ ﴾ (الأعراف: ۱۱۷ - ۱۱۹) واته : نیگامان کرد بو موسی (علیه السلام) که گزچانه که ت فری بده، جا ده سته جی (که فری دا) ئه و فری ئه ی که کردیان هه ر هه مووی هه لئوشی (۱۱۷) ئه وسا ئیتر هه ق چه سپاو و ده رکه وت و ئه وه شی ئه وان ده یان کرد پوچ و به تال بوویه وه (۱۱۸) هه ر له ویشدا فیرعون و داروده سته که ی ژیر که وتن و تیکشکینران و به سه ر شو ری و تیکشکاو ی گه رانه وه (۱۱۹) .

﴿ قَالُوا يَا مُوسَىٰ إِمَّا أَنْ تُلْقِيَ وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ أَوْلَٰئِكَ أَتَىٰ مُوسَىٰ الْقَوْمَ إِذْ جَاءَهُمْ وَعَصِيهِمْ يُخِيلُ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنهَا نَسَعِي ﴾ (۱۱۶) ﴿ فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُّوسَىٰ ﴾ (۱۱۷) ﴿ فَلَمَّا لَا تَخَفُ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَىٰ ﴾ (۱۱۸) ﴿ وَالْقِيَامِ يَمِينِكَ نَلْقَفُ مَا صَنَعُوا إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدَ سِحْرٍ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَىٰ ﴾ (طه: ۶۵ - ۶۹) واته : (جادووگه ره کان) ووتیان : ئه ی موسی یان تو یان تو دار گزچانه که ت فری بده، یان ئیمه ده ست پی ده که یان و فری ده دین (۶۵) موسی (علیه السلام) ووتی : به لکو ئیوه له پی شه وه فری بده، جا که ده ستیان پی کرد به هوی جادووه که یانه وه په ت و گریس و دارو چیوه کانیان وا ده هیترانه پیش چاوی که بیگومان وه ک مار به خیرایی ده پون (۶۶) ئه وسا موسی (علیه السلام) له دل وده روئیدا هه ستی به ترسیک کرد (۶۷) ئیمه ش نیگامان بو کرد و ووتمان : هیه مه ترسه بیگومان هه ر تو به رز و بلنتر و سه رکه وتویت (۶۸) ئه وه یشی که له ده سته راستدایه که (گزچانه که ته) فری بده، هه رچی ئه وه ی که ئه وان کردوویانه هه لی ده لوشیت و

دهیانماشیته وه، چونکه بیگومان ئه وهی کردوویانه فیل و ته له که ی جادووگه ره، جادووگه ریش بۆ هه رکوی بچیت و هه رچی بکات هه ر سه رکه وتوو نابیت (۶۹) .

﴿ ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ ﴾ (التوبة: ۲۶) واته : پاشان خوی گه وره ئارامی و ئاسوودهیی دابه زانده سه ر پیغه مبه ره که ی و سه ر باوه پرداران .

﴿ فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ وَأَيَّدَهُ بِجُنُودٍ لَمْ تَرَوْهَا ﴾ (التوبة: ۴۰) واته : ئه وسا ئیتر خوی گه وره ئاسوودهیی و ئارامی خوی دابه زانده سه ر پیغه مبه ره و پشتگیری و بهیژی کرد به سه ر یازانیک که ئیوه نه تانده بینین .

﴿ فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالزَّمَمَهُ كَلِمَةَ الْقَوَى ﴾ (الفتح: ۲۶) واته : ئه وسا خوی گه وره ئاسوودهیی و ئارامی دابه زانده سه ر پیغه مبه ره که ی و سه ر باوه پرداران و دامه زراو پابه ندی کردن له سه ر ته قواو خاوپه رستی و (لا إله إلا الله) .

﴿ لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَبَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا ﴾ (الفتح: ۱۸) واته : (ئه ی موحه مه د) بیگومان خوی گه وره پازی بوو له باوه پرداران کاتیک له ژیر دره خته که دا (شجرة الرضوان) په یمانیان له گه ل ده به ستیت، جا خوی گه وره ئاگادار بوو به وه فا و راستیه ی که له دلنیا دا بوو، بۆیه په روه ردگار ئاسوودهیی و دل ئارامی دابه زانده سه ر یان و پیداشتی به موژده ی سه رکه و تیکی نزیک دانه وه .

﴿ هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ لِيَزْدَادُوا إِيمَانًا مَعَ إِيمَانِهِمْ ﴾ (الفتح: ۴) واته : هه ر ئه و خوی گه وره ئارامی و ئاسوودهیی دابه زانده سه ر دلی باوه پرداران، بۆ ئه وه ی باوه پریان دامه زراوتر و بته و تر بکات، بۆ ئه وه ی له گه ل باوه ره که ی خویاندا باوه پریان زیاتر بکات .

فه رموو ده کان:

"أَسْأَلُ اللَّهَ الْعَظِيمَ رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ أَنْ يَشْفِيكَ" (۷ جار) واته : داوا له خوی گه وره، که په روه ردگاری ته ختی عه رشی به رز و بلنده که شیفات بدات .
"أَعْيُنُكَ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّةِ مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ وَهَامَّةٍ وَمِنْ كُلِّ عَيْنٍ لَامَّةٍ" (۳ جار) واته : په نا ده گرم بۆت به ووشه ته واوه کانی خوی گه وره له هه موو شه ی تانیک وله هه موو خشوکیکی ژه هر دار وه له هه موو چاویکی زیان به خش .

"اللَّهُمَّ رَبَّ النَّاسِ أَذْهِبِ الْبَأْسَ إِشْفِ أَنْتَ الشَّافِي لَا شِفَاءَ إِلَّا شِفَاؤُكَ شِفَاءً لَا يُعَادِرُ سَقَمًا" (۳ جار) واته : ئه ی په روه ردگاری هه موو خه لکی ئه و نه خو شیه لابه وهه لیگره و شیفای بده چونکه هه ر توی شیفاده ر، وه شیفای نیه شیفای تو نه بیت، شیفایه که هیچ نه خو شیه ک ناهیلایته وه که شیفای نه دات .

"اللَّهُمَّ أَذْهِبْ عَنْهُ حَرَّهَا وَبَرِّدْهَا وَوَصِّبْهَا" (۱ جار) واته : ئه ی خوی گه وره هه رچی تاو له رز و نه خو شیه هه یه له سه ری لابه بیت .

"حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ" (۷ جار) واته : پشت و په نانم ئه و خوادایه یه که هیچ په رستراویکی تری به هه ق نیه جگه له ئه و، هه ر پشت به ئه و ده به ستم، که په روه ردگاری ته ختی عه رشی گه وره یه .

"بِسْمِ اللَّهِ أَرْقِيكَ مِنْ كُلِّ دَاءٍ يُؤْذِيكَ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ نَفْسٍ أَوْ عَيْنٍ حَاسِدٍ، اللَّهُ يَشْفِيكَ بِسْمِ اللَّهِ أَرْقِيكَ" (۳ جار) واته : به ناوی خودا نوشته ت بۆ ده که م له گشت نه خو شیه که ئازارت

بدات، وه له خراپه‌ی هه‌موو ده‌روونیك یان خراپه‌ی هه‌موو چاویکی حه‌سوود و به‌خیل، خوی گه‌وره شیفات بدات، به‌ناوی خودا نوشته‌ت بۆ ده‌که‌م .

ده‌ست ده‌خه‌یته سه‌ر شوینی ئازاره‌که و ده‌لئی "بسم الله" واته : به‌ناوی خوا (۳جار) "أَعُوذُ بِعِزَّةِ اللَّهِ وَقُدْرَتِهِ مِنْ شَرِّ مَا أَجِدُ وَأَحَازِرُ" (۷جار) واته : په‌نا ده‌گرم به‌گه‌وره‌یی و عیزه‌تی خودا و ده‌سه‌لاتی گه‌وره‌ی له‌هه‌موو خراپه‌یه‌ک که هه‌ستی پی ده‌که‌م ولئی ده‌ترسم .

نیبینی:

۱- دروست نییه ئه‌و خورافاتانه‌ی که ده‌رباره‌ی چاوپیس ده‌وترین به‌راست بزانیته، وه‌کو: خواردنه‌وه‌ی میزه‌که‌ی، یا خود ده‌لین کاریگه‌ری نابیت ئه‌گه‌ر چاوپیسه‌که بزانیته .

۲- دروست نییه پیسته و بازنگ و ملوانکه بۆ چاوه‌زار هه‌لواسریت، له‌فه‌رموده‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ هاتوه: « مَنْ تَعَلَّقَ شَيْئًا وَكَلَّ إِلَيْهِ » (الترمذی) واته: هه‌رکس شتیك هه‌لبواسی ئه‌وه به‌و شته ده‌سپیریت، به‌لام ئه‌گه‌ر قورئان بوو ئه‌وا پای جیاوازی له‌سه‌ره‌و و نه‌کریت و وازی لیبه‌یتریت باشتره .

۳- نووسینی (ماشاء الله، تبارك الله) یان وینه‌ی شمشیر یان خه‌نجه‌ر یان چاویان دانانی قورئان له‌ناو ئۆتۆمبیلدا یان هه‌لواسینی هه‌ندئ ئایه‌ت له‌ماله‌کاندا ئه‌مانه چاویسی ناگریته‌وه، به‌لکو له‌وانه‌یه له‌نوشته حه‌رامه‌کان بن.

۴- پیویسته نه‌خۆش متمانه‌ی ته‌واوی به‌گیرابوونی دوعاگان هه‌بیت و په‌له‌نه‌کات له‌شیفادا، چونکه ئه‌گه‌ر پیی بوتری که چاره‌سه‌ری نه‌خۆشیه‌ک به‌وه‌رگرتنی ده‌رمانیه‌که تاوه‌کو مردن بی‌تاقت نابیت، به‌لام ئه‌گه‌ر دوعاگان گیرا نه‌بوون بیزار نه‌بیت، له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی به‌هه‌موو پیتیک چاکه‌یه‌کی ده‌ست ده‌که‌ویت و چاکه‌ش یه‌ک به‌ده‌یه، پیویسته دوعا و پارانه‌وه زیاد بکات و داوی لئ خۆشبوون بکات و زۆر خیر بکات که هۆکاری شیفا به‌خشن.

۵- خویندنی قورئان به‌کۆمه‌ل پیچه‌وانه‌ی سوننه‌ته و فه‌رموده‌که لاوازه، هه‌روه‌ها به‌کاره‌ینانی ته‌سجیل به‌ته‌نها چونکه نه‌یه‌تی له‌گه‌لدانییه که مه‌رجیه‌که له‌دوعا خویندا پیویسته هه‌بیت، هه‌رچه‌نده گوی لیکرتنی خه‌یره، سوننه‌ته تاوه‌کو نه‌خۆشه‌که چاک ده‌بیته‌وه دوعاگان دووباره‌بکرتنه‌وه، مه‌گه‌ر هیلاکی ده‌کرد ئه‌وکات که م بخوینریت تاوه‌کو بیزار نه‌بیت، به‌لام دووباره‌کردنه‌وه‌ی یه‌ک ئایه‌ت و یان دوعاگان به‌ژماره‌یه‌کی دیاریکراو دروست نییه مه‌گه‌ر به‌لگه‌ی له‌سه‌ر بیت.

۶- هه‌ندیک نیشانه هه‌یه که ئه‌کریت به‌به‌لگه هه‌مووی یان هه‌ندیکی که دوعا خوینه‌که جادوو ئه‌کات و به‌قورئان چاره‌سه‌ری ناکات، نابیت مرۆف به‌که‌می دین بخله‌تی چونکه له‌وانه‌یه دوعاگان به‌قورئان ده‌ست پی بکات به‌لام خیرا بگۆریت، له‌وانه‌شه له‌وه‌که‌سانه بیت که هاموشوی مزگه‌وت بکات بۆ خه‌لک له‌خشته بردن، یان له‌وانه‌یه زۆر زیکر بکات له‌به‌رچاوی تۆدا، به‌مانه مه‌خه‌له‌تی و وریابه .

نیشانه‌کانی جادوو جادووگه‌ره‌کان: پرسیارکردن له‌نه‌خۆش ده‌رباره‌ی ناوی خۆی و ناوی دایکی که زانیی ئه‌و شتانه هه‌چ شتی له‌چاره‌سه‌ره‌که ناگۆریت، داوی پارچه‌جلیکی نه‌خۆشه‌که بکات وه‌کو کراس یان بلوز له‌وانه‌یه جاری و هه‌یه داوی ئازه‌لێک بکات

بەشىۋەيەكى تاييەتى تاۋەكو بۇ جنۆكە سەرى بېرىت يان خوینەكەى لەنەخۆشەكە بدات. نووسین يان خویندەنەۋەى ھەلىتو پەلىت كە لىتى تىنناگەين و مانای نىيە، پىدانى لاپەرەيەك بە نەخۆشەكە كە چوارگۆشەى تىدايە و ھەندى پىت لەو چوارگۆشەنە دايە و پىى ئەوترىت "الحجاب"، داواکردن لە نەخۆش كە ماۋەيەك لە ژورىكى تاريكدا بىننىتەۋە كە پىى دەوترىت "الحجة" خەلۆت.

داواکردن لە نەخۆش كە ماۋەيەك ئاۋ بەكار نەھىنى، پىدانى شتىك بە نەخۆشەكە تاۋەكو لە ژىرزەۋىدا بىشارىتەۋە يان لاپەرەيەك بسوتىنى و بۆنى بكات، ھەۋال بدات بە نەخۆشەكە بە ھەندىك تاييەتمەندى خۇى كە كەسى تر نايزانىت، يان ناۋەكەى يان ۋلاتەكەى يان نەخۆشىيەكەى پىش ئەۋەى قسەبكات، دىارىكىردنى حالەتى نەخۆشەكە بە تەنھا بە چوونە ژورەۋە يان بە تەلەقۇن يان بە نامە.

۷- بىرۋارۋەپى ئەھلى سوننەت ئەۋەيە كە جنۆكە دەچىتە لەشى مرۆقەۋە، ئەۋىش بە بەلگەى ئەم فەرموۋدەى خۋاى گەرە: ﴿الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَرْبَابًا لَا يُقِيمُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ﴾ (البقرة: ۲۷۵) واتە: ئەۋانەى سوو دەخۇن راست نابنەۋە (لەگۆردا) ھەك ئەۋانە نەبىت كە شەيتان دەستى لى ۋەشاندوون. تويزەرەۋانى قورئان يەك دەنگن كە مەبەست بە (مس) لە ئايەتەكەدا شىتەكى شەيتانىيە كە مرۆق توش دەبىت بەھۋى ۋابەستەبوونى جنۆكەكان پىيەۋە.

تەۋاۋكارىيەك: جادوۋ ھەيە و كارىگەرى ھەيە بە بەلگەى قورئان ۋ فەرموۋدە، ئەنجامدانىشى جەرەمە و گوناھى گەرەيە لەبەر ئەم فەرموۋدەيەى پىغەمبەر ﷺ ﴿اجْتَنِبُوا السَّبْعَ الْمُؤْبَقَاتِ قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا هُنَّ؟ قَالَ: الشِّرْكُ بِاللَّهِ، وَالسَّحَرُ...﴾ (متفق عليه) واتە: دووركەۋنەۋە لەحەوت گوناھە گەرە و بەھىلاك بەرەكان وتيان: ئەۋانە كامەن؟ فەرموۋى: ھاۋەش پەيداكردن بۇ خۋاى گەرە، جادوكردن لە خەلكى.....، ھەرۋەھا فەرموۋدەى خۋاى گەرە: ﴿وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ﴾ (البقرة: ۱۰۲) واتە: بىگومان دەشزانن ئەۋەى كالائى ۋاى كرىبىت و شتى ۋا فىر بىت لەو دۋارۋژدا ھىچ بەشىكى دەست ناكەۋىت.

جادوۋ دوو جۆرە: ۱- چەند گرى و پەيت و وتەيەكن كە كابرە بە ھۆيانەۋە ئەگاتە بەكارھىنانى شەيتانەكان لەو شتانە كە ئەيەۋىت زىانى پى بدات لە جادوۋلىكراۋەكە.

۲- جۆرىك دەرمەنە كە كارىگەرى ھەيە لە لاشەى جادوۋلىكراۋەكە و ئەقلى و ويست و حەزەكانى، پىى دەوترىت "الصرف والعطف" ۋا ئەخاتە خەيال و بىرى جادوۋلىكراۋەكەۋە كە ئەۋشە پىچەۋانەيە يان فلان شت ئەجولت يان ئەپۋات...ھتد. جۆرى يەكەمىان ھاۋەش پەيداكردن بۇ خۋاى گەرە، چونكە شەيتانەكان خزمەتى جادوگرەكە ناكەن بەۋە نەبىت بى باۋەر بىت بەخۋاى گەرە. جۆرى دوۋەمىشيان گوناھىكى گەرەيە، ھەموو ئەم كارىگەريانە بە وسىتى خۋاى گەرە روۋ ئەدەن.

دوعا و پارانہوہ

دروستکراوہ کانی خوی گہورہ ہموویان ئاتاج و ہه ژاری رحمتی خودان و پیوستیان بهئوہ، خوی گہورہش بی نیازہ لهوان و پیوستی پئیان نییہ، پەروہردگار پیوستی کردوہ لهسەر بندهکانی که لی پپارینهوہ و فەرموویەتی ﴿أَدْعُوْنِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنْ أَلَيْتُمْ﴾ (غافر: ۶۰) واتە: لهمن پپارینهوہ دوعاکانتان گیرا ئەکەم، ئەو کەسانە خویان بەگورہ ئەگرن له بەندایە تیکردنم ئەوا بەسەر شوپیهوہ ئەچنە دۆزەخوہ. له فەرموودەدا هاتووہ: ﴿مَنْ لَمْ يَسْأَلِ اللَّهَ يَغْضَبْ عَلَيْهِ﴾ (ابن ماجه) واتە: هەرکەس له خودا نەپارینتەوہ ئەوا خوا لی توپە ئەبیت. لهگەڵ ئەو هشدای خوی گورہ داواکردنی بەندەکای پی خوشە و ئەو کەسانەشی خوش ئەویت که پپادگری دەکەن له پپارانهوہ و له خویان نزیک دەکاتەوہ.

به راستی هاوه لانی پیغه مبه رسول الله ﷺ ههستیان بهم راستییه کردبوو، بویه ههریه کیکیان بهکەمی نەدەزانی که بق شتی که میش داوا له خودا بکات، بق جیبه جیپوونی خواست وداواکانیان هانایان بق دروستکراوہکان نەدەبرد، له بەر ئەوہی زۆر پەيوهست بوون به پەروہردگاریانەوہ و نزیک بوون له خوی گورہ وخوا نزیک بوو له ئەمانەوہ، ئەوان جیبه جیکاری ئەم ئایەتە بوون: ﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ﴾ (البقرة: ۱۸۶) واتە: ئەگەر بەندەکان پرسیاری من بکەن و داوا له من بکەن به راستی من لییان نزیکم.

پپارانهوہ پلهیهکی گورہی ههیه لای پەروہردگار و ریژی تایبەتی ههیه و قەزاو قەدەر دەگپرتەوہ، هەر کەسێک له خودا پپارینتەوہ به مەرچیک هۆکارەکانی قبول بوون و ریگرەکانی رەتکردنەوہ نەبن ئەوا دوعاکە ی قبول ئەبیت، مروفی دوعاکار یه کیک له م سئ شتە ی چنگ دەکەویت وهکو له م فەرموودەیه دا هاتووہ: ﴿مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَدْعُو بَدْعَوْه لَيْسَ فِيهَا إِثْمٌ وَلَا قَطِيعَةٌ رَحِمَ إِلَّا أَعْطَاهُ اللَّهُ بِهَا إِحْدَى ثَلَاثٍ: إِمَّا أَنْ تُعَجَّلَ لَهُ دَعْوَتُهُ، وَإِمَّا أَنْ يَدْخُرَهَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ، وَإِمَّا أَنْ يَصْرِفَ عَنْهُ مِنَ السُّوءِ مِثْلَهَا. قَالُوا إِذَا نُكِّرُ؟ قَالَ: اللَّهُ أَكْثَرُ﴾ (احمد) واتە: ههچ موسولمانێک نییە دوعا بکات به مەرچی گوناھ و پچراندنی خزمایەتی تیدا نەبیت، خوی گورہ یه کیک له م سئ شتە ی پی دەبەخشیت، یان دوعاکە ی قبول دەکات - واتە له دونیادا، یان خوی گورہ بۆی هەلدەگریت بق قیامەت، یان به ئەندازە ی ئەو دوعایە خرابە ی لی لادەبات، ووتیان: کەواتە زۆر داوا دەکەین؟ فەرمووی: خوی گورہ زیاتری له لایە.

جۆرهکانی دوعا و پپارانهوہ دوو جۆره:

۱- پپارانهوہی پەرستشەکان (وهکو نوێژ و روژوو). ۲- پپارانهوہی داواکردن له پەروہردگار. **پله و پایه و کردهوهکان:** ئایا قورئان خویندن چاکتره یان یادی خوا یان دوعا و پپارانهوہ؟ قورئان خویندن چاکتره به رههایی، پاشان زیکو و یادی خودا، پاشان دوعا و پپارانهوہ، دیاره به شیوهیهکی گشتی، به لام لهوانهیه حاله تیکی واپهیدا بیت که چاکه که بکات چاکتر وهکو دوعا و پپارانهوہ له روژی عهرفهده که چاکتره له قورئان خویندن، یاخود خهريک بوون به زیکردهکان که هاتوون له دوی نوێژه فەرزەکانەوہ چاکتره له قورئان خویندن.

هۆکارهکانی گیرابوونی دوعا: چەند هۆکاری ناشکرا و پەنھان هەن:

۱- هۆکاره ناشکراکان: پیشخستنی کرده وه چاکهکان وهکو خیرکردن و دهستنوویژ گرتن و نویژ کردن و رووکردنه قیبله و دهست بهرزکردنه وه و سوپاس کردنی پهروهردگار به شیاوی، داواکردن به و ناوه پیروژ و سیفته ته بهرزانهی که گونجاوه له گه لّ دعای که سه که دا، که نه گهر دوعا کردنه که داوای به ههشت بیّ پارانه وهش به فزل و رهحمه تی خوای گه وره نه بیّت، نه گهر دوعا کردن بیّت له سته مکاریک نابیّت ناوی الرحمن یان الکریم به کار بهیّتی، به لگو به ناوی "الجبار و القهار" له خوا بیارپته وه، ههروه ها له هۆکاره کانی قبول بوونی دوعا سه لاواتدانه له سهر پیغمبر ﷺ له سهر تا و ناوه راست و کۆتایی دوعا که یه وه، ههروه ها داننان به گوناوه و تاوانباری خۆیدا، سوپاسکردنی پهروهردگار له سهر نیعمه ته کانی، هه لّ بژاردنی کاته چاکهکان که به لگه یان له سهره که گومانی قبول بوونی دوعایان تیدا زیاتره، وهکو سییه کی کۆتایی شه و که پهروهردگار دیته ئاسمانی دونیا، له نیوان بانگ و قامه تدا و له دواي دهستنوویژ گرتن و له سوژده دا و پیش سه لامدانه وهی نویژ و دواي نویژه فرهزه کان و له کاتی خه تمکردنی قورئان و که له شیر خویننان و له سه فه ردا و دوعای سته ملیکراو و ناچار و بیچاره و دوعای باوک بۆ کوپی خۆی، موسولمان بۆ موسولمانی برای به په نهانی و له کاتی تیکرژانی بیباوه پان و موسولمانان له غه زادا (نه مانه هه مووی له شه و روژدان)، به لام له ههفته دا روژی ههینی و به تاییه تی سه عاتی کۆتایی روژه که، له مانگه کاندای: مانگی ره مه زان له کاتی پارشیو و به ربانگدا و له کاتی به ره به یاندا و شهوی قه درو روژی عه ره فه.

له جیگه پیروژه کاندای: به گشتی له مزگه وته کاندای و له لای که عبه ی پیروژدا و به تاییه تی له (الملتزم) دا و کاتی نزیک بوونه وه له که عبه و له مه قامی ئیبراهیم - علیه سلام - و له صفا و مهروه و له کتوی عه ره فات و موزده لیفه و مینا و له کاتی حه جکردن، له کاتی خواردنه وهی ئاوی زمزما و جگه نه وانیش.

۲- هۆکاره په نهانییه کان: له پیش دوعا کردنه که دا، ته وه به یه کی راست و پاک و گه راندنه وهی حه ق بۆ سته ملیکراوان و هه ولدان بۆ خواردن و خواردنه وه و بهرگ و پۆشاک و جیگه ی مانه وهی له پاره ی حه لال، زۆری به ندایه تیکردن بۆ خوای گه وره و دوور که وته وه له گوناوه کان و خۆ به دوور گرتن له شتی گومانای ئاره زووبازی، ئاماده بوونی دل و دهروون و متمانه ی ته واو به خوای گه وره له کاتی دوعادا و ئومیدی ته واو به خوای گه وره و هانا بردن بۆ لای نه و و پیداکری له دوعا کاندای و سپاردنی کارووبار به خوای گه وره و بیّ نیاز بوون له خه لکی تر و متمانه به قبول بوونی دوعا کاندان.

پێگه کانی قبول بوونی دوعا: له وانه یه ئاده میزاد دوعا بکات به لام خوای گه وره لیّی قبول نه کات یان درهنگ لیّی وهرگریّت له بهر زۆر هۆکار، له وانه: * هاوارکردن و دوعا کردنی غهیری خوا له گه لّ خوای گه وره دا، * ههروه ها ورده کاری زۆر له پارانه وه دا وهک: په نهانگرتن به خوای گه وره له گه رمی دۆزه خ وتهنگی وتاریکی و .. هتد، که ته نها په نا بردنه بهر خوای گه وره له سزای دۆزه خ به سه، * ههروه ها له هۆکاره کان دوعا کردنه له خۆی یان له که سیکی تر به زولم و سته م، ههروه ها دوعای گوناوه بارانه و پچراندنی خزمایه تی، * ههروه ها راگرتنی دوعا به ویستی خوای گه وره وهکو بلّی: خوايه نه گهر حه ز ده که ی لیّم خۆش به و وینه ی نه وانه، * ههروه ها په له کردن له قبول بوون به و

شیوه‌ی بلی: دوام کردووه لیم وهرنه‌گیرا، * بیزار بوون وماندوو بوون له دوعا کردندا، * پارانه‌وه به‌دلکی بی ناگاوه، * به‌کار نه‌هینانی نه‌ده‌بی ته‌واو له حزوری خوادا، پیغه‌مبه‌رو^{صَلَّى} گویی له پیاویک بوو له نویژه‌که‌یدا نه‌پارایه‌وه و سه‌لاواتی نه‌ئدا له پیغه‌مبه‌رو^{صَلَّى} نه‌میش فه‌رموی "عَجَلْ هَذَا"، واته: په‌له‌ی کرد، پاشان بانگی کرد و پی پی فه‌رموو یان به‌که‌سانی تری فه‌رموو: "إِذَا صَلَّى أَحَدُكُمْ فَلْيَبْدَأْ بِتَحْمِيدِ اللَّهِ وَالشَّاءِ عَلَيْهِ، ثُمَّ لِيُصَلِّ عَلَى النَّبِيِّ ص ثُمَّ لِيَدْعُ بَعْدَ مَا شَاءَ" الترمذی، واته: نه‌گه‌ر که‌سیکتان نویژی کرد با به‌سوپاس وستایشی په‌روه‌ردگار ده‌ست پی بکات پاشان سه‌لاوات له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌رو^{صَلَّى} بدات، پاشان نه‌وه‌ی مه‌به‌ستی دوعا بکات و بیارپته‌وه. * دوعا کردن بؤ شتیک که نایه‌ته‌دی وپراوه‌ته‌وه، وه‌ک نه‌وه‌ی دوعا بکات که نه‌مریت وه‌میشه بمینیتته‌وه له‌دونیا دا * هه‌روه‌ها زور له خوکردن بؤ ری‌کخستنی دوعا خوی گه‌وره فه‌رمویه‌تی: ﴿أَدْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ﴾، واته: هاناو هاوار بکه‌ن له په‌روه‌ردگارتان به‌کول و به‌نه‌ینی چونکه به‌راستی نه‌و‌زاته ده‌ست‌دریژگاران خؤش ناویت.

هه‌روه‌ها نوبین عه‌بباس خوا لیلی رازی بیت فه‌رمویه‌تی: له دوعا کردندا خؤتان له سه‌جع (مه‌به‌ست زور له خوکردنه به‌مه‌به‌ستی ری‌کخستنی دوعا‌کان له‌رووی وشه‌سازی و وه‌زن و قافیه‌وه) بیارین، له‌سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌رو هاوه‌لاندنا ژیاوم نه‌وه‌یان نه‌ده‌کرد، واته خویان لی به‌دور ده‌گرت.

* **هه‌روه‌ها زور ده‌نگ هه‌ل‌پین له دوعاو پارانه‌وه‌دا، خوی گه‌وره فه‌رمویه‌تی:** ﴿وَلَا تَجْهَرُ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافُتْ بِهَا وَابْتَغِ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا﴾، واته: (نه‌ی پیغه‌مبه‌ر) له نویژو دوعا‌کاندا زور ده‌نگ به‌رز مه‌که‌ره‌وه‌و بابی ده‌نگیش نه‌بیت و له‌و نیوانه‌دا بیت. عائیشه - ره‌زای خوی لی‌بیت - نه‌فه‌رموویت نه‌م نایه‌ته ده‌رباره‌ی دوعا هاتوته خوری.

چاکوايه موسولمانان به‌م شیوه‌یه دوعا وپارانه‌وه‌کانی ری‌ک بخت:

به‌که‌م: سوپاس و ستایشی خوی په‌روه‌ردگار بکات. **دوه‌وم:** صلاوات لی بدات. **سیبیه‌م:** ته‌وبه‌و په‌شیمان بوونه‌وه و داننان به‌گونه‌کانیدا، پاشان سوپاسی خوی گه‌وره له‌سه‌ر نیعمه‌ته‌کانی. **پینجه‌م:** ده‌ست‌کردن به‌پارانه‌وه و سوور بوون له‌سه‌ر دوعا گشتگیره‌کان و نه‌وانه‌ی له پیغه‌مبه‌ر^{صَلَّى} و پیشنیانی چاکه‌وه هاتوون. **شه‌شه‌م:** کو‌تایه‌نیان به‌صلاواتدان له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ر^{صَلَّى}.

چهند دوعاو پارانه‌وه‌یه‌کی گرنگ که پی‌ویسته له‌به‌ربکریت و بوت‌ریت

ه‌و‌س ووتنی دوعا‌که	نه‌و دوعاو پارانه‌وه‌ی که پیغه‌مبه‌ر ^{صَلَّى} فه‌رمویه‌تی
پیش‌نوستن	"يَا سُبْحَانَ اللَّهِ مُبَارَكًا وَهُوَ اللَّهُ أَحْيَا"، خواه‌گیان په‌ناوی توهه نه‌ژیم و نه‌مرم. له‌کاتی له‌خو مه‌ستان: "الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَحْيَانَا بَعْدَ مَا أَمَاتَنَا وَإِلَيْهِ النُّشُورُ"، واته: سوپاس بؤ خوی گه‌وره که ژیانی پی به‌خشینه‌وه دوی مردنمان و گه‌رانه‌وه هه‌ر بؤ لای نه‌وه.
که‌سیک که له‌خه‌ویا بترسیت	"أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ الْقَائِمَاتِ مِنْ غَضَبِهِ وَعِقَابِهِ، وَمِنْ شَرِّ عِبَادِهِ، وَمِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ، وَأَنْ يَحْضُرُونِ"، واته: په‌نا نه‌گرم به‌وشه ته‌واوه‌کانی په‌روه‌ردگار له‌توره‌یی و سزای خوا و شه‌ری به‌نده‌کانی.

<p>پیغمبر ﷺ فرموده‌تی: نه‌گهر که سیکیان خه‌ونی خو‌شی بینی نه‌وه له لایه‌ن خواوه‌یه با سوپاسی خوا بکات و باسی بکات، نه‌گهر خه‌ونی نا‌هو‌شی بینی که پی‌ئی نار‌ه‌حت بوو نه‌وه له لایه‌ن شه‌یتانه‌وه‌یه په‌نا به‌ خوا‌ی گه‌وره به‌ری له شه‌ری شه‌یتان و لای که‌س باسی نه‌کات توشی زیان ناییت.</p>	<p>نه‌گهر خه‌ونیی بینی</p>
<p>" اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَضِلَّ أَوْ أُضَلَّ، أَوْ أَزِلَّ أَوْ أُزَلَ، أَوْ أَظْلِمَ أَوْ أُظْلِمَ، أَوْ أَجْهَلَ أَوْ يُجْهَلَ عَلَيَّ "، " بِسْمِ اللَّهِ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ "، واته: خوا‌یه په‌نا به‌تو نه‌گرم له‌وه‌ی گومرا بم یان گومرا بکریم، یان لادبدم له‌حق، یان لابدریم، یان ستمم لئ بکری، یان نه‌زان بم یان نه‌زانیم به‌رامبه‌ر بکریت، به‌ناوی خوا و پشتیوان به‌خوا هیچ هیز و توانایه‌کی نییه یارمه‌تی خودا نه‌بییت.</p>	<p>ده‌رچوون له‌مال</p>
<p>نه‌گهر چووینه ناو مزگه‌وت قاچی راست پی‌ش ده‌خه‌ین و ده‌لین: " بِسْمِ اللَّهِ وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي وَافْتَحْ لِي أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ "، واته: به‌ناوی خوا‌ی گه‌وره سه‌لام له‌سه‌ر پیغمبره‌ری ﷺ خوا بییت، خوا‌یه له‌گونا‌ه‌کانم خو‌شبه‌و ده‌رگای ره‌حمه‌تم لئ بکه‌روه.</p>	<p>چووته‌ناو مزگه‌وت</p>
<p>نه‌گهر ده‌رچووین له‌مزگه‌وت قاچی چه‌پ پی‌ش نه‌خریت و ده‌لین: " بِسْمِ اللَّهِ وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي وَافْتَحْ لِي أَبْوَابَ فَضْلِكَ "، واته: به‌ناوی خوا‌ی گه‌وره و سه‌لام له‌سه‌ر پیغمبره‌ری ﷺ خوا خوا‌یه له‌گونا‌ه‌کانم خو‌ش به‌و ده‌رگای به‌خشمم لئ بکه‌روه.</p>	<p>ده‌رچوون له‌مزگه‌وت</p>
<p>" بَارَكَ اللَّهُ لَكَ، وَبَارَكَ عَلَيْكَ، وَجَمَعَ بَيْنَكُمَا فِي خَيْرٍ "، واته: خوا‌ی گه‌وره کاره‌کات تازه زما‌وه‌ندی کوبئ بئ پیرۆز بکات و له‌سه‌ریشت پیرۆز بکات و به‌چاکه‌کرتان بکاته‌وه.</p>	<p>دوعا‌کردن بؤ که‌سئ تازه زما‌وه‌ندی کوبئ</p>
<p>نه‌گهر گویتان له‌زه‌پنی که‌ر بوو نه‌وا په‌نا بگرن به‌خوا له‌شه‌ر و خراپه‌ی واته بلین: " اَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ "، چونکه شه‌یتان نه‌بینی. نه‌گهر گویتان له‌خویندن له‌گه‌شیر بوو نه‌وا دا‌وای به‌خشی خوا بکن، چونکه فریشته‌ی بینویه واته بلین: " اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ "، نه‌گهر وه‌پنی سه‌گ یان زه‌پنی گویدریژتان به‌شه‌و گوئ لئ بوو په‌نا به‌خوا بگرن.</p>	<p>بیستنی ده‌نگی که‌له‌شیر و گویدریژ</p>
<p>نه‌نس ره‌زای خوا‌ی لیبیت نه‌لئیت پی‌وای لای پیغمبره‌ری ﷺ بوو پاویکی تر تپه‌ری. نه‌م پی‌اوه‌که لای بوو وتی نه‌ی پیغمبره‌ری ﷺ خوا من نه‌م پی‌اوه‌م خو‌ش نه‌ویت. فرموی: پی‌ت وتوه؟ وتی: " و تئ له‌به‌ر خوا "، فرموی پی‌ی بلئ، شوینی که‌وت و پی‌ی وت: تو‌م له‌به‌ر خوا خو‌ش ده‌وی. نه‌ویش وتی: خوا‌ی گه‌وره تو‌ی خو‌ش بوئ که‌ تو‌ منت له‌به‌ر نه‌و خو‌ش نه‌وی " واته خو‌شه‌ویستی خوا بییت.</p>	<p>نه‌گهر که‌سئ پی‌ی وتئ له‌به‌ر خوا خو‌شی ده‌وی</p>
<p>نه‌گهر که‌سیکتان پڑمی بلئ: " الحمد لله " براکه‌ی یان ها‌وپتکه‌ی پی‌ی بلئ " یرحمک الله " نه‌میش له‌وه‌لامدا بلئ: " یهدیکم الله و یصلح بالکم "، نه‌گهر کافر پڑمی وتی " الحمد لله " پی‌ی بلئ " یهدیک الله " و مه‌لین " یرحمک الله ".</p>	<p>له‌کاتی پڑمیندا</p>
<p>" لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَظِيمُ الْحَلِيمُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَرَبُّ الْأَرْضِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ "، " اللَّهُ اللَّهُ رَبِّي، لَا أُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا "، " يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ بِرَحْمَتِكَ أَسْتَغِيْثُ "، " سبحان الله العَظِيمِ "، واته: هیچ په‌رستراویکی به‌حق و راسته‌قینه نییه زاتی " الله " نه‌بییت گه‌وره‌یه و خوا‌ه‌نی حیلیم و حه‌وصه‌له‌یه و خوا‌ه‌نی عه‌رشه‌ی گه‌وره و ئاسمانه‌کان و زه‌وی و عه‌رشه‌ی گه‌وره‌یه، ته‌نها " الله " خوا‌مه و هیچ ها‌وبه‌شی نییه، نه‌ی زاتی مه‌میشه زیندوو چا‌ودیر به‌میهره‌بانی و ره‌حمه‌تی تو‌ هانا دینم، پاک و بی‌گه‌ردی بؤ خوا‌ی گه‌وره و به‌ده‌سه‌لات</p>	<p>دوعای ته‌نگانه</p>
<p>" اللَّهُمَّ مَنْزِلَ الْكِتَابِ وَمُجْرِي السَّحَابِ سَرِيعَ الْحِسَابِ اهْرِمْ الْأَحْرَابَ، اللَّهُمَّ اهْرِمْهُمْ وَزَلْهُمْ " . واته: په‌روه‌رگار نه‌ی نیره‌ری قورئان و پالنه‌ری هه‌وره‌کان و لپرسره‌وه‌ی خیرا‌گروپ و ده‌سته‌کان تیک و پیک بشکینه نه‌ی خوا‌یه بیان‌شکینه و زه‌وی به‌له‌رزین بیته له‌ژیر پی‌ی‌اندا.</p>	<p>دوعا‌کردن له‌دوژمان</p>
<p>نه‌رکه‌سیک خه‌وی لئ زیا به‌شو بلئ: " لا اله الا الله وحده لا شریک له، له‌الملک و له‌الحمد وهو علی کل‌شیه‌ قدير، الحمد لله و سبحان الله ولا اله الا الله والله أكبر ولا حول ولا قوة الا بالله "، ثم قال: " اللهم اغفر لي " . واته: هیچ په‌رستراویک نییه به‌حق بیجگه له‌" الله " تا‌که و ها‌وبه‌شی نییه،</p>	<p>به‌خه‌به‌ر ها‌تنه‌وه‌ی شه‌وان</p>

<p>ملك و دسه لاتى هم سوپاس و ستايش هى نه وه و به سهر هم مو شتېكدا بالاده سته، سوپاس بؤ خوا و پاك و بى گهردى بؤ خوا، هيچ په رستراوېك نبيه الله نه بيت هه ر خوا گه وره و بالاده سته هيچ هيژ و توانايه ك نبيه يارمه تى خودا نه بيت، پاشان بلى: خوايه ليم خوش ببه. نه گهر دوعاى كرد گبرا ده بيت، نه گهر ده سنويزى گرت و نويزى كرد نويزه كهى قبول ده بيت.</p>	
<p>" اللَّهُمَّ لَا سَهْلَ إِلَّا مَا جَعَلْتَهُ سَهْلًا وَأَنْتَ تَجْعَلُ الْحَزْنَ إِذَا شِئْتَ سَهْلًا " واته: نهى خواى گه وره هيچ كاريك ناسان نايبت مه گهر تۆ ناسانى بگهين و نه گهر بته ويئت خهم و خه فته تش ناسان ده كهيت. دوعاى قه رزدارى: " اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَمِّ وَالْحَزَنِ، وَالْعَجْزِ وَالْكَسَلِ، وَالْجُبْنِ وَالْبُخْلِ، وَضَلَجِ الدِّينِ، وَعَلَيْبَةِ الرَّجَالِ "، واته: په روه ردگار به تۆ په نا نه گرم له خه فته و دلته نكي و له بى دسه لاتى و تهمه لى و له ترستوكى و ره زيلى و له كه له كه بيونى قه رز و توپه بيونى پياوان.</p>	<p>نه گهر كاروباريكى لى گران بوو</p>
<p>" اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْخُبْثِ وَالْخَبَائِثِ ". واته: خوايه په نا به تۆ نه گرم له شه يتانى نيز و مى. له كاتى هاتنه دهره وه نه وترتت " غفرانك "، واته: داواى لى خوشبون نه كم له تۆ نهى خوايه.</p>	<p>دوعاى چوونه سهرناو</p>
<p>شه يتانيكه پيى نه وترتت " خزب " نه گهر هستت پى كرد له ناو نويزدا په نا به خواى گه وره بگره لى و به لاي چه پدا سى جار تف بكه.</p>	<p>دوعاى وه سوه سهى ناو نويز</p>
<p>" اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي كُلَّهُ دِقَّةَ وَجِلِّهِ وَأَوْلَهُ وَأَخْرَهُ وَعَلَانِيَتَهُ وَسِرَّهُ "، واته: خوايه له هم مو گونا هه كانم خوشبه به بچوك و گه وره سهرتا و كوتايى ناشكراو ناديارى. " سُبْحَانَكَ رَبِّيَ وَمَعْدُونَكَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي "، واته: پاك و بى گهردى بؤ تويه په روه ردگارم، نهى خوايه ليم خوش ببه. " اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ وَبِمُعَافَاتِكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْكَ لَا أُحْصِي ثَنَاءً عَلَيْكَ أَنْتَ كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ "، واته: خوايه په نا نه گرم به پارزيبوني تۆ له توپه بيونت و به ليخوشبونت له سزادانت، په نا نه گرم به تۆ له زاتى خۆت، ناتوانم سوپاست بكم به ته واوى و وه صفت بكم وه كو خۆت وه صفى خۆت كردوه.</p>	<p>دوعاى كاتى سوژده بردن</p>
<p>" اللَّهُمَّ لَكَ سَجَدْتُ وَبِكَ آمَنْتُ وَلَكَ أَسْلَمْتُ سَجَدَ رَجْعِي لِلَّذِي خَلَقَهُ وَصَوَّرَهُ وَشَقَّ سَمْعَهُ وَبَصَّرَهُ تَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ "، واته: نهى په روه ردگارم بؤ تۆ سه جده ده به م و نيما م به تۆ هيئاوه و ته سليمي فرمانه كانتم، روم سه جده ده بات بؤ زاتى تۆ كه دروستت كردويم و وينه ت كيشاوم گويى و چاوت پى به خشيوم، پاك و بيگهردى و گه وره بى بؤ خواى گه وره كه جوانترين دروستكهره.</p>	<p>سه جدهى تيل او</p>
<p>" اللَّهُمَّ بَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ، اللَّهُمَّ تَقْنِي مِنْ خَطَايَايَ كَمَا يُتَقْنَى الْقَوْبُ الْأَبْيَضُ مِنَ الدَّنَسِ، اللَّهُمَّ اغْسِلْنِي بِالْمَاءِ وَالطَّلْحِ وَاللَّيْلِ "، واته: نهى په روه ردگار نيوانى من و تاوانه كانم دورخه روه هه روه ك چۆن نيوانى روزه لات و روزه اوات دورخستوتوه، خوايه له گرناهه كانم پاكم بكه روه چۆن جلى سبي له چلك پاك ده بيته وه، خودايه به نار و به فر و ته رزه پاكم بكه روه.</p>	<p>دوعاى سهره تانى نويز</p>
<p>" اللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي ظُلْمًا كَثِيرًا وَلَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ فَاعْفِرْ لِي مَغْفِرَةً مِنْ عِنْدِكَ وَارْحَمْنِي إِنَّكَ أَنْتَ الْعَفُورُ الرَّحِيمُ "، واته: خوايه گيان سته ميكي زۆرم له خۆم كردوه كه سيش ناتوانى له تاوانه كانم بيورى تۆ نه بيت، له لايه نى خۆته وه ليم خوشبه و به زهيت پيما بيت به راستى تۆ ليخوشبوو به به زهيت.</p>	<p>كوتايى نويز</p>
<p>" اللَّهُمَّ اعْنِي عَلَى ذِكْرِكَ وَشُكْرِكَ وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ "، واته: خوايه گيان يارمه تيم بده بؤ يادكردنه وه وسوپاس كردن و جوان خواپه رستى كردن. " اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكُفْرِ وَالْفَقْرِ وَعَذَابِ الْقَبْرِ "، واته: خوايه به تۆ په نا ده گرم له بيياوهرى و هه ژارى و سزاي گۆر.</p>	<p>دوعاى دواى نويز</p>
<p>هه ركه سى چا كهى له گه ل كرى به بكه ره كهى بلى: " جزاك الله خيرا "، واته: خوا پاداشتى خيتر بداته وه. نه وا چاك وه لامى داوه ته وه. با كه سه كهى تريش بلى: وجزاك يان واياك، واته: پاداشتى توش.</p>	<p>هه ركه س چا كهى له گه ل كردى</p>
<p>" اللَّهُمَّ صَيِّبًا تَائِعًا " دوچار يان سى جار، واته: خوايه گيان بارانيكى به سوود بيت، " مُطْرًا تَائِعًا بفضل الله ورحمته "، واته: به رحمت و به خششى خوا بارانمان بؤ بارى. هه روه ها دوعاى تر بكات چونكه پارانه وه گپرايه له كاتى باران باريندا، ان شط الله.</p>	<p>كاتى باران بارين</p>
<p>" اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَهَا وَخَيْرَ مَا فِيهَا وَخَيْرَ مَا أُرْسَلَتْ بِهِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا وَشَرِّ مَا فِيهَا وَشَرِّ مَا</p>	<p>كاتى (با) واته</p>

<p>أرسلت به"، واته: ئەى خوايه داواى خيّر و چاكهى ئەم بايهت لى ئەكەم و داواى ئەو خيّرەش كه تييدايه، خيّرئيكيش كه ئەم بايهى بۆ نيّر دراوه، پهنا بۆ تۆ دئيم له شهري ئەم بايه و ئەو شهريش كه تييدايه و ئەو خراپهيهش كه ئەم بايهى بۆ نيّر دراوه.</p>	<p>هه لکردنى ره شه با</p>
<p>"اللَّهُمَّ أَهْلَهُ عَلَيْنَا بِالْإِيمَانِ وَالسَّلَامَةِ وَالْإِسْلَامِ، هِلَالٌ خَيْرٍ وَرُشِدٍ، رَبِّي وَرَبُّكَ اللَّهُ"، واته: خوايه گيان ئەم مانگه به سه زمانايهتوه به پيرۆز و ئيمان و سهلامهتي و موسلمانيهتي، مانگى خيّر و چاكه بيت په روهردگارى من و تۆ "الله" يه.</p>	<p>نه گهر مانگى يه كشه وس ديت</p>
<p>"أَسْتُوذِعُ اللَّهَ دِينَكَ وَأَمَانَتَكَ وَخَوَاتِيمَ عَمَلِكَ"، واته: دين و سهلامهتي و كۆتايى كرده وه كانت به خوا ده سپيڤم. كابراى گه شتيا ريش به م شيوهيه وه لام ده داته وه: "أَسْتُوذِعُكُمُ اللَّهُ الَّذِي لَا تَضِيغُ وَدَائِعُهُ"، واته: بهو خوايه م سپاردن كه ئەمانهت نافه وتيني.</p>	<p>خوا حافظى كردن</p>
<p>پيغه مبهري خوا ﷺ ئەگه شتيكى بدبايه كه پيى خۆش بايه ده بفرموو: "الحمد لله الذى بنعمته تتم الصالحات"، واته: سوپاس بۆ ئەو خوايهى كه به بهخششه كانى ئەو هموو چاكه كان ته واو ئەبن. ئەگه شتيكى ببينايه كه پيى ناخۆش بوايه ئەيفه رموو: "الحمد لله على كل حال"، واته: سوپاس بۆ خوا له هموو حالئيدا.</p>	<p>نه گهر شتيكى بينى كه پيى خۆش بوو يان پيى ناخۆش بوو</p>
<p>"اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ ﴿سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ﴾ * وَإِنَّا إِلَى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ ﴿اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ فِي سَفَرِنَا هَذَا الْبِرَّ وَالْقَوِيَّ، وَمِنَ الْعَمَلِ مَا تَرْضَى، اللَّهُمَّ هَوِّنْ عَلَيْنَا سَفَرَنَا هَذَا وَاطْوِ عَنَّا بُعْدَهُ، اللَّهُمَّ أَنْتَ الصَّاحِبُ فِي السَّفَرِ وَالْحَلِيفَةُ فِي الْأَهْلِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ وَعْثَاءِ السَّفَرِ وَكَآبَةِ الْمُنْظَرِ وَسُوءِ الْمُنْقَلَبِ فِي الْمَالِ وَالْأَهْلِ﴾ كه گه رايه وه ئەم رسته يه زياد ده كات "أَيُّونَ تَأْتِيُونَ عَائِدُونَ لِرَبِّنَا حَامِدُونَ"، واته: په روهردگارم له هموو شتيك گه ورتتر و بهررتتره (آجار) پاك و بيگه ردى بۆ خوا كه ئەم شتهى بۆ رام كردين و رهخساندى بۆمان كه خۆمان نه مانده توانى راميان بهيڤين و ئيمه بۆ لاي په روهردگارمان ده گه رپنه وه، خواى گه بره له م سه فهره ماندا داواى چاكه و پاريزگاريت لى ده كه ين، داواى كرده وه يه كه ده كه ين كه لى رازى، خوايه سه فهره كه مان بۆ ئاسان بكه و دوريه كه مان بۆ نزوك بخه روه وه، خوايه خۆت هاو پيى له سه فهردا و جيڤنشين و چاوديري كه سوكارى، خوايه په نات پيى ده گرم له ناخۆشيبه كانى سه فهر و ديمه نه بيى ئوميد به خشه كانى و خراپى روودان له مال و منالدا. كه گه رايه وه له سه فهر ئەم دوعايه ده خويني و ئەم رسته يه ش زياد ده كات: "گه راوه ين بۆ لاي خواو تهويه كارين و به ندايه تي خوا ئەكه ين و سوپاس گوزارى ئەوين.</p>	<p>دوعاى سه فهر</p>
<p>"اللَّهُمَّ أَسَلْتُكَ نَفْسِي إِلَيْكَ وَوَضَعْتُ أَمْرِي إِلَيْكَ وَالْجَانِّ ظَهْرِي إِلَيْكَ رَهْبَةً وَرَغْبَةً إِلَيْكَ لَا مَلْجَأَ وَلَا مَنْجَا مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ آمَنْتُ بِكِتَابِكَ الَّذِي أَنْزَلْتَ وَبِنَبِيِّكَ الَّذِي أُرْسَلْتُ"، "الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنَا وَسَقَانَا وَكَفَانَا وَأَوَانَا فَكَمْ مِمَّنْ لَا كَافِيَ لَهُ وَلَا مُؤْوِيَّ"، "اللَّهُمَّ قِنِي عَذَابِكَ يَوْمَ تَبْعَثُ عِبَادَكَ"، "سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبِّي بِكَ وَضَعْتُ جَنِيَّ وَبِكَ أَرْفَعُهُ إِنْ أَمْسَكَتَ نَفْسِي فَاعْفُرْ لَهَا وَإِنْ أَرْسَلْتَهَا فَاحْفَظْهَا بِمَا تَحْفَظُ بِهِ عِبَادَكَ الصَّالِحِينَ". واته: خوايه گيان خۆم ته سليمي تۆ كرد و كاروباره كانم به تۆ سپارد، پشتم به تۆ به ست به ئوميد و ترسه وه، هيچ پشت و په نايه ك نيبه لاي تۆ نه بيى، باوه رپم هه يه بهو كتيبهى ناردووته ته خوراوه و ئەو پيغه مبهري ره وانه ت كر دووه، سوپاس بۆ ئەو خوايهى كه نان و ئاوو جيگه ي پيى بهخشين، زۆن ئەوانه ي كه جيگه و سه ربه رشتيا ريان نيبه، خوايه له سزاي خۆت بمپاريزه ئەو رۆژه ي به نده كانت زيندوو ده كه يته وه، پاك و بيگه ردى بۆ تويه خودايه، به هۆى تويه ئەتوانم بخه وم و هه ستمه وه، ئەگه ر گيانت كيشام ليم خۆش ببه، ئەگه ريش گيانت نه كيشام وه كو به نده چاكه كانى خۆت بمپاريزه. هه ردوو سوره تي مه عوزه ته ين (الفلق، الناس) ده خويني فوى ده كرد به ده ستيدا و به له شيذا ده هيئا، هيچ شه ويك نه ده خه وت تا سوره تي سه جده و ته باره كي نه خوينا يه.</p>	<p>دوعاى كاتى نوسن</p>

دوعا چوون بۆنۆت

"اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِي قَلْبِي نُورًا، وَفِي لِسَانِي نُورًا، وَفِي سَمْعِي نُورًا، وَفِي بَصَرِي نُورًا، وَمَنْ قَوَّيْتُ نُورًا، وَمَنْ تَخَتَّى نُورًا، وَعَنْ يَمِينِي نُورًا، وَعَنْ شِمَالِي نُورًا، وَمَنْ أَمَامِي نُورًا، وَمَنْ خَلْفِي نُورًا، وَاجْعَلْ فِي نَفْسِي نُورًا، وَأَعْظِمْ لِي نُورًا، وَاعْظِمْ لِي نُورًا، وَاجْعَلْ لِي نُورًا، وَاجْعَلْ لِي نُورًا، اللَّهُمَّ أَعْظِمْ لِي نُورًا، وَاجْعَلْ فِي عَصِي نُورًا، وَفِي حَلِي نُورًا، وَفِي ذَمِي نُورًا، وَفِي شَعْرِي نُورًا، وَفِي بَشْرِي نُورًا"، واته: خودايه رووناكى بخه ناو دلم، زوبانم، بينينم، بيستنم، روم، ژيرم، لاي راستم، لاي چپم، به ردهم، پشتوهم، ههروهه نهفسم، خودايه رووناكى و نوري گه وردهم پى بيه خشه و بوم گه ورده تر كه و خوشم بگه به رووناكى و رووناكى بخه ناو دهمار و گوشت و خوئين و موو، ههروهه پيستم.

دوعاى ئيستناره (هه ئيشاردنس كارينك)

ئه گهر كه سيكتان ويستی كارينك نه نجام بدات (واته چاكه و خراپه ي زور روون نه بوو لاي) ئەوا با دووركات نويز بكات بيچگه له فهرزهكان پاشان بلي: "اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَخِيرُكَ بِعِلْمِكَ، وَأَسْتَقْدِرُكَ بِقُدْرَتِكَ، وَأَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ، فَإِنَّكَ تَقْدِرُ وَلَا أَقْدِرُ، وَتَعْلَمُ وَلَا أَعْلَمُ، وَأَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ، اللَّهُمَّ فَإِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ هَذَا الْأَمْرَ (ناوى كاره كه ي بيات) خَيْرًا لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي - أَوْ قَالَ: عَاجِلَ أَمْرِي وَآجِلِهِ - فَأَقْدِرْ لِي وَيَسِّرْ لِي ثُمَّ بَارِكْ لِي فِيهِ، وَإِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ شَرٌّ لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي - أَوْ قَالَ فِي عَاجِلِ أَمْرِي وَآجِلِهِ - فَاصْرِفْهُ عَنِّي وَاصْرِفْهُ عَنِّي وَأَقْدِرْ لِي الْخَيْرَ حَيْثُ كَانَ ثُمَّ رَضِّنِي بِهِ"، واته: خوايه داواى خيتر لى ده كه م به زانستى خوت، داواى توانات لى ده كه م به تواناى خوت، له به خشش و فزيهت داوا نه كه م تو به تواناى و من بى توانام، تو نه زانيت و من نازانم و تو زاناى هه موو نه ئينييه كانى، خوايه گيان نه گهر نه م كارهم (ناوى كاره كه ي بيات) خيتر و چاكه ي تيدايه بۆ دين و دنيا و پاشاروژم - يان بلي: ئيستاو داهاتووم - بوم بپاريده و بوم ئاسان بگه و به ره كه ت بخه ناويه وه، نه گهر ده زانيت نه م كاره خراپه بۆ من، بۆ دين و دنيا و پاشه پوژم - يان بلي: ئيستاو داهاتووم - من لى لايده و نه و له من لايده و بپارى چاكم بۆ بده له ههركويدا هه بييت و به و كاره رازيم بگه.

دوعا بۆ مردوو

"اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ وَارْحَمْهُ، وَعَافِهِ وَاعْفُ عَنَّهُ، وَارْحَمْ نُزُلَهُ، وَوَسِّعْ مُدْخَلَهُ، وَاعْسِلْهُ بِالْمَاءِ الْتَلْحِجِ وَالْبَرْدِ، وَتَقَّهِ مِنَ الْخَطَايَا كَمَا تَقَّيْتُ الثُّوبَ الْأَبْيَضَ مِنَ الدَّنَسِ، وَأَبْدِلْهُ دَارًا خَيْرًا مِنْ دَارِهِ، وَأَهْلًا خَيْرًا مِنْ أَهْلِهِ، وَزَوْجًا خَيْرًا مِنْ زَوْجِهِ، وَأَدْخِلْهُ الْجَنَّةَ، وَأَعِذْهُ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ وَمِنْ عَذَابِ النَّارِ".

لاچوونس خه و خه قه ت

هه ره كه سى نه م دوعايه بخويى تووشى خه م و خه قه ت نابيت "اللَّهُمَّ إِنِّي عَبْدُكَ وَإِنُّ عَبْدُكَ وَإِنُّ أُمَّتِكَ نَاصِيَتِي بِيدِكَ مَاضٍ فِي حُكْمِكَ عَدْلٌ فِي قَضَائِكَ أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ سَمِيَتْ بِهِ نَفْسُكَ أَوْ عَلَّمْتَهُ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ أَوْ أَنْزَلْتَهُ فِي كِتَابِكَ أَوْ اسْتَأْذَنْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ أَنْ تَجْعَلَ الْقُرْآنَ رَبِيعَ قَلْبِي وَنُورَ صَدْرِي وَجَلَاءَ حَزْنِي وَذَهَابَ هَمِّي". واته: خوايه من بهنده ي تو م كوړى بهنده ي تو م وكوړى كه نيزه كى تو م و فه رمانه كانم به ده ستى تو ن و بپارى تو بۆ من تى په پيووه، بپاره كانى تو بۆ من داد په روه رانه يه، به هه موو نه و ناوانه ت داوات لى ده كه م كه ناوى خوت پى ناوانوه، يان كه سيكت فتر كردووه يان له قورئاندا ره وانته كردووه يان له لاي خوت و جيهانى غه بيده هيشتوته وه كه قورئانى پيوژ بگه يته به هارى دلم و رووناكى سينه م و لابه رى خه فه تم و نه مانى خه مه كانم. خواى گه وره هه موو خه مه كانى لا ده بات و له جياتى نه وه دلخوشى ده داتى.

بازرگانی قازانجکردوو

پهروهردگار فه زلی ئاده میزادی داوه به سهر هه موو دروستکراوه کاندای تاییه تی کردوو به نیعمه تی قسه کردن، نامیری ئه م قسه کردنه ش زیانه که به خششیکی وایه که له چاکه و خرابه دا به کاردیت، هه رکه س زویانی له چاکه دا به کارهینا ئه وه به خته وه ری دنیا و دواروژ ده بیت له به هه شت، هه رکه سی له خرابه دا زبانی به کارهینا ئه وا خوی تووشی تیاچوونی هه ردوو دنیا ده کات. جا چاکترین شت که ئاده میزاد کاته که ی پی سهر ف بکات له دوی قورئان خویندن یادی خوی گه وره یه .

فهل وگه وره یی یادی خوا: زور فه رموده ده یاره ی چاک یادی خوی گه وره هاتوو، له وه فه رمودانه پیغه مبه ر ﷺ فه رمویه تی: « أَلَا أَنْتُمْ بَخِيرُ أَعْمَالِكُمْ، وَأَرْكَاهَا عِنْدَ مَلِيكِكُمْ وَأَرْفَعَهَا فِي دَرَجَاتِكُمْ، وَخَيْرَ لَكُمْ مِنْ إِنْفَاقِ الذَّهَبِ وَالْوَرَقِ، وَخَيْرَ لَكُمْ مِنْ أَنْ تَلْقَوْا عَدُوَّكُمْ فَتَضْرِبُوا أَعْنَاقَهُمْ وَيَضْرِبُوا أَعْنَاقَكُمْ؟ قَالُوا: بَلَى. قَالَ: ذَكَرَ اللَّهُ » الترمذی. واته: هه والتان پی بده م به چاکترین کرده وتان و پاکترینتان له لای خوی خوتان و به رزترینتان له پله و پایه دا و چاکتر بیت له به خشینی زپ و زیوو باشتر بیت له وه ی به دوژمن بگن که بیانکوژن و بتانکوژن، وتیان: به لی. فه رموی: زیکر و یادی خوی گه وره. له فه رموده یه کی تردا ده فه رمویت: « مَثَلُ الَّذِي يَذْكُرُ رَبَّهُ وَالَّذِي لَا يَذْكُرُ رَبَّهُ مَثَلُ الْحَيِّ وَالْمَيِّتِ » متفق علیه. واته: نمونه ی ئه وه ی یادی خوا ئه کات و ئه و که سه ی یادی خوا ناکات وه کو زیندوو مردوو وایه . له فه رموده یه کی قودسیدا هاتوو: « أَنَا عِنْدَ ظَنِّ عَبْدِي بِي، وَأَنَا مَعَهُ إِذَا ذَكَرَنِي فَإِنْ ذَكَرَنِي فِي نَفْسِهِ ذَكَرْتُهُ فِي نَفْسِي، وَإِنْ ذَكَرَنِي فِي مَلَأَ ذَكَرْتُهُ فِي مَلَأَ خَيْرٍ مِنْهُمْ، وَإِنْ تَقَرَّبَ إِلَيَّ بِشَيْءٍ تَقَرَّبْتُ إِلَيْهِ ذِرَاعًا » البخاری. واته: من وام لای گومانی به نده که م به رامبه رم، من له گه لیدام که یادم ئه کات، ئه گه ر له نه فسی خویدا یادی کردم منیش له نه فسی خویدا یادی ده که م، ئه گه ر لای کومه لیک یادی کردم ئه وا منیش لای کومه لیک یادی ئه که م له وان چاکترین، ئه گه ر به ک بست لیم نزیک بیتوه ئه وا من به ک بال لیلی نزیک ده بمه وه. فه رموده ی پیغه مبه ر ﷺ «سَبَقَ الْمُفْرَدُونَ، قَالُوا: وَمَا الْمُفْرَدُونَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: الذَّاكِرُونَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتُ » مسلم. واته: تاکبووه کان پیشکه وتن. وتیان ئه وان کامانه ن ئه ی پیغه مبه ری خوا؟ فه رموی: ئه و پیاوو ئا فره تانه ی که زور یادی خوا ئه که ن. ناموژگاری پیغه مبه ر ﷺ بۆ به کیک له هاوه لانی " لَا يَزَالُ لِسَانُكَ رَطْبًا مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ " الترمذی. واته: با به رده وام زوبانتان پاراو بیت به یادی خوا.

چهند قاتبوونه وه ی پاداشت: پاداشتی کرده وه چاکه کان چهند به رامبه ر ئه بن، وه کو پاداشتی خویندنی قورئان له به ر دوو هو: ۱- به پی ئه و ئیمان و دلسوژی و خوشه ویستی خوییه ی که له دل و ده روندایه. ۲- به پی بیرکردنه وه به دل و خه ریک بوون پییه وه نه ک ته نها به زوبان یادی خوا بکات، ئه گه ر یادی خوا به م شیوه چاکه کرا، ئه وا ئه بیته که فاره تی گونا هه کانی و به ته وا وه تی پاداشته که ی وه رئه گریت، به لام ئه گه ر که موکورتی تیدا بوو ئه وا پاداشته که شی که م ده کات به پی خوی.

سوودەكانى يادى خوا: شىخى ئىسلام ئەلئىت: يادى خوائ گەرە بۇ دلان وەك ئا واپە بۇ ماسىەكان، دەى كەواتە ئەبئت حالى ماسى چۆن بئت كە بى ئا و بئت؟!

✱ ئەبئتە ھۆى دروست بوونى خۆشەويستى پەرەردگار و نزيكى لىى و رازى بوونى و چاودىرى كردنى و ترسان لىى و گەرەنەوہ بۇ لای و يارمەتيدەرە بۇ گوپراپەلى پەرەردگار.

✱ لابەرى خەم و خەفەت لە دل و دەروون و ھىنەرى شادىە، ژيان و ھىزو پاكى دەداتە دل.

✱ كەلئەكانى دل و دەروون پەر نەبنەوہ بە يادى خوا نەبئت، دلرەقى نەرم ئەكات و ئەيتوئىئىتەوہ.

✱ شىفا بەخشى دلە و دەرمانىەتى و ھىز و چالاکى و خۆشەويستى كە ھىچ خۆشەك ھاوتای نىبە كە بئناگايى نەخۆشى دلە.

✱ كەمى زىكر نىشانەى دووپوويىە و زۆرى يادى خوا نىشانەى بەھىزى ئىمان و خۆشەويستى راستەقىنەىە بۇ خوا، چۆنكە ئەگەر كەسك شتئكى زۆر خۆش بوئت زۆر يادى ئەكات.

✱ بەندەى خوا ئەگەر لە كاتى خۆشيدا يادى خوا بكات خوائ گەرە لە تەنگانەدا فرىای دەكەوئت، بە تايبەتى لەكاتى مردن و گيانكئشان.

✱ ھۆكارى پزگار بوونە لە سزای خوا و دابەزىنى دلئارامىيە و گشتگىر بوونى رەحمەت و داواى لىخۆشبوونى فرىشتەكانە.

✱ پارىزەرى زوپانە لە قسەى پوپوچ و غەببەت و دووزوبانى و درۆ و جگە لە ئەوانىش لە حەرام و ناپەسندەكان.

✱ بەندايەتییەكى ئاسانە و گەرەىە و چاكە و ھۆى رواندى دارەكانى بەھەشتە.

✱ مرؤقى زىكرخوئىن بەسام و ھەببەت و خۆشەويستە و روخسارى جوانە، زىكر دەبئتە نور و رووناكى لە دنيا و گوپ و دواپۆژدا.

✱ ھۆكارى صەلاواتى پەرەردگار و فرىشتەكانە و خوائ گەرە شانازيان پئوہ دەكات بەسەر فرىشتەكانەوہ.

✱ چاكترىن خاوەن كردهوہ چاكەكان ئەوانەن كە زۆر يادى خوائ تئدا دەكەن، باشترىن رۆژوہوان ئەوانەن كە يادى خوا زۆر ئەكەن لە رۆژوہكە ياندا.

✱ گران ئاسان ئەكات و ناپرەھەتى سوك دەكات و كارەگرانەكان ئاسان دەكات و رۆزى دەھىئىت و لاشە بەھىز دەكات.

✱ شەيتان دەرەدەكات و سەرکوتى دەكات و رىسوا و زەلىلى دەكات.

دوعای روژانه‌ی به یانیان و نیواران

م	دوعای روژانه	ژماره و کاتھ کانی	چاکس و گوره‌یسی و شوینه‌واره‌کھس
۱	ثایه‌ته الکرسی ^۱	به یانیان و نیواران، پیش خه‌وتن و دوی نویژه فه‌رزه‌کان	نزیک نه‌که‌وتنه‌وه‌ی شه‌یتان و هۆکاری جوونه به‌ه‌شت
۲	دوو ثایه‌تی کۆتایی سورته‌ی البقرة ^۲	روژی جاریک له مالداه خوینریت له هه‌ر کاتیگدا بیته	به‌سیه‌تی بۆ پارێزراو بوون له هه‌موو خراپه‌یه‌ک
۳	سورته‌ی (الاحلاص) و (الفلق) و (الناس)	۳ جار به یانیان و نیواران	به‌سیه‌تی بۆ هه‌موو شتیک
۴	بسم الله الذي لا يضر مع اسمه شيء في الأرض ولا في السماء وهو السميع العليم	۳ جار به یانیان و نیواران	پارێزراوه له به‌لای کتوپر و هیهج شتیک زیانی ئی نادات.
۵	أعوذ بكلمات الله التامات من شر ما خلق.	۳ جار به یانیان و نیواران یان کاتی دابه‌زین له جینگه‌یه‌ک	پارێزراوه بۆ جینگه‌کان له هه‌موو خراپه‌یه‌ک
۶	حسبي الله لا إله إلا هو عليه توكلت وهو رب العرش العظيم.	۷ جار به یانیان و نیواران	خوای گه‌وره بئ خه‌می ده‌کات له کاروباری دنیا و داوروژ
۷	رضيت بالله رباً، وبالإسلام ديناً، وبمحمد ﷺ نبياً.	۳ جار به یانیان و نیواران	خوای گه‌وره له سه‌ر خوئی پیوستکردووه که رازی بکات
۸	به یانیان بلی: اللهم بك أصبحنا وبك أمسينا وبك نحيا وبك نموت وإليك النشور. له نیواراندا بلی: اللهم بك أمسينا وبك أصبحنا وبك نحيا وبك نموت وإليك المصير.	به یانیان و نیواران	هانێ موسلمانان دراوه بۆ خویندنیان
۹	أصبحنا على فطرة الإسلام، وكلمة الإخلاص، ودين نبينا محمد ﷺ وملة أبينا إبراهيم عليه السلام حنيفاً مسلماً وما كان من المشركين.	به یانیان	پیغه‌مبه‌ر ﷺ ئه‌م دوعایانه‌ی خویندوه
۱۰	به یانیان بلی: اللهم ما أصبَحَ بي من نعمةٍ أو بأحدٍ من خلقِكَ فَمِنكَ وَحَدِّكَ لا شريكَ لَكَ فَلكَ الحمدُ وَلكَ الشُّكْرُ. نیواران بلی: ما أمسى بي أو... واته له جياتي ما صبح بلی ما امسی و پاشماوه‌ی زیکره‌که وه‌ک خوئی بلیته‌وه.	به یانیان و نیواران	سوپاسگوزاری ئه‌و شه‌و و روژه‌ی به‌جیه‌یتاوه
۱۱	به یانیان بلی: اللهم إني أصبحْتُ أشهدك وأشهد حَمَلَةَ عَرْشِكَ	به یانیان ۴ جار	هه‌رکس چوار جار بیلێ خوای

۱ ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾

۲ ﴿أَمَّا الرَّسُولُ فَمَا أَنْزَلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَكِيَّتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا يَفِرُّونَ مِنْ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿١٥٥﴾ لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِن نَّسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا أَوْرَاقَنَا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ. وَأَعِزَّنَا وَاعْفِرْ لَنَا وَأَرْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾

گه وره له ناگړی دوزخ زنگاری نهکات	و نیوران ۴ جار	وَمَلَأَيْكَتِكَ وَأُتْبِئَاتِكَ وَجَمِيعَ خَلْقِكَ بِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَأَنْ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ. نیوران بلن: إِنِّي أَمْسَيْتُ
پاریزراو نه بیت له وه سوه سهی شه پتان	به یانیاں و نیوران و له کاتی خه ودا	اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ رَبَّ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِيكَهُ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي وَمِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ وَشَرِّكَ وَأَنْ أَقْتَرِفَ عَلَى نَفْسِي سُوءًا أَوْ أُجْرَهُ إِلَى مُسْلِمٍ.
خه م و خه فه تی نامینې و قه رزه کانی ده داته وه	به یانیاں جاریک و نیوران جاریک	اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَمِّ وَالْحُزْنِ وَ أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعُجْزِ وَالْكَسَلِ وَ أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجُبْنِ وَالْبَخْلِ وَ أَعُوذُ بِكَ مِنَ غَلْبَةِ الدِّينِ وَقَهْرِ الرِّجَالِ.
و بمریت یان له شه ودا بیخوینیت و بمریت له نه هلی به مه شت ده بیت	به یانیاں و نیوران	اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ أَبُوءُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ وَأَبُوءُ لَكَ بِذُنُوبِي فَاعْفُرْ لِي فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ.
پیتغه مبه ری خوا <small>صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ</small> ناموزنگاری فاتیمه ی کچی ده کرد که بیخوینیت	به یانیاں و نیوران	يا حي يا قيوم برحمتك أستغيث أصلح لي شأني كله ولا تكلني إلى نفسي طرفه عين.
له پیتغه مبه ری خوا <small>صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ</small> گپراوه ته وه	به یانیاں ۳ جار و نیوران ۳ جار	اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي بَدَنِي، اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي سَمْعِي، اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي بَصَرِي، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكُفْرِ وَالْفَقْرِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ.
پیتغه مبه ری خوا <small>صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ</small> نه م دوعایانه ی واز لې نه نه هیتنا له به یانیاں و نیوراندا	به یانیاں و نیوران	اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَافِيَةَ فِي دِينِي وَدُنْيَايَ وَأَهْلِي وَمَالِي، اللَّهُمَّ اسْتُرْ عَورَاتِي وَآمِنْ رَوْعَاتِي، اللَّهُمَّ احْفَظْنِي مِنْ بَيْنِ يَدَيْيَ وَمِنْ خَلْفِي وَعَنْ يَمِينِي وَعَنْ شِمَالِي وَمِنْ فَوْقِي وَأَعُوذُ بِعِظْمَتِكَ أَنْ أُغْتَالَ مِنْ تَحْتِي.
چاکتره له دانیشنن بې یادی خوا له نوږځی به یانیه وه تا نیوه روځ	۳ جار به یانیاں	سبحان الله وبحمده عدد خلقه، ورضا نفسه، وزنة عرشه، ومداد كلماته

چند ونه و کرده وهیه ک که پاداشتی گه وره یان ههیه

ز	وونته یان کرده وه باشه که	پاداشت وخییری له سوننه تی پیغه مبهری خوا ﷺ
۱	"لااله الا الله وحده لا شريك له، له الملك وله الحمد وهو على كل شيء قدير - له رۆژیکدا (۱۰۰) جار بیلی خیری نازاد کردنی (۱۰) بهنده ی ههیه و کل شیء قدير".	پیغه مبهری خوا ﷺ فرمویه تی: هه ر که سی بلی - لا اله الا الله وحده لا شريك له له الملك وله الحمد وهو على كل شيء قدير - له رۆژیکدا (۱۰۰) جار بیلی خیری نازاد کردنی (۱۰) بهنده ی ههیه و کل شیء قدير".
۲	"سبحان الله العظيم ويحمد"	پیغه مبهری خوا ﷺ نه فرمویه تی: هه ر که سی بلی: سبحان الله العظيم و بحمد دارخورمایه کی له بهه شتدا بۆ ده رویت.
۳	"سبحان الله وبحمد سبحان الله العظيم"	پیغه مبهری خوا ﷺ نه فرمویه تی: هه ر که س سه د جار بیلیت، خوی گه وره له گونا هه کانی خۆش ده بیته هه ر چه ند به نه ندازه ی که فی ده ریا بیته، هه یج که س باشتری له و بیته بیته له قیامه تدا مه گه ر وه که نوی وتی یان زیاتر، له فرموده یه کی تر دا هاتوه: دوو وشه ئاسانن له سه ر زویان و قورسن له ته رازوودا و خۆشه ویستن لای په روه ر دگار "سبحان الله ويحمد سبحان الله العظيم".
۴	(لا حول ولا قوة الا بالله)	پیغه مبهری خوا ﷺ به هاوه لیککی فرموو: ئایا خه زانه یه که له خه زنه کانی بهه شتت پی نیشان بده م وتی به لی، فرموی: (لا حول ولا قوة الا بالله).
۵	سزای دۆزه خ به خوی گه وره په نا بگری دۆزه خ ده لی: ئه ی په روه ر دگاره بیخه ره بهه شته وه، هه ر که س (۲) جار له ئاگری دۆزه خ به خوی گه وره په نا بگری دۆزه خ ده لی: ئه ی په روه ر دگاره په نای بده له ئاگری دۆزه خ.	داوا کردنی بهه شت پیغه مبهری خوا ﷺ نه فرمویه تی: هه ر که س (۲) جار داوا ی بهه شت له خوی گه وره بکات، ویه نا گرتن به خوا له بهه شت نه لیته: ئه ی په روه ر دگاره بیخه ره بهه شته وه، هه ر که س (۲) جار له ئاگری دۆزه خ به خوی گه وره په نا بگری دۆزه خ ده لی: ئه ی په روه ر دگاره په نای بده له ئاگری دۆزه خ.
۶	که فاره تی مه جلیس بوو پیش ئه وه ی له مه جلیسه که هه سته ئه م دوعایه بخوینی "سبحانک اللهم و بحمدک أشهد ان لا اله الا انت استغفرک و أتوب الیک"، ئه و ئه و گونا هه نه ی له سه ر لا ئه چن که لی رووداره.	پیغه مبهری خوا ﷺ نه فرمویه تی: هه ر که س له مه جلیسه کیدا دانیشیت که هه لیت و په لیت زۆر بوو پیش ئه وه ی له مه جلیسه که هه سته ئه م دوعایه بخوینی "سبحانک اللهم و بحمدک أشهد ان لا اله الا انت استغفرک و أتوب الیک"، ئه و ئه و گونا هه نه ی له سه ر لا ئه چن که لی رووداره.
۷	له بهر کردنی چه ند ئایه ت له فرموده دا هاتوه: هه ر که س (۱۰) ئایه ت له سه ره تای سوره تی که هف له بهر بکات له سوره تی "الکھف" یاری زواو نه بیته له ده جال.	له بهر کردنی چه ند ئایه ت له فرموده دا هاتوه: هه ر که س (۱۰) ئایه ت له سه ره تای سوره تی که هف له بهر بکات له سوره تی "الکھف" یاری زواو نه بیته له ده جال.
۸	سه لاوات دان له سه ر پیغه مبهر ﷺ	بۆ خۆی نه فرمویه تی: هه ر که س یه که جار سه لاوات بدات له من ئه و خوی گه وره ده جار سه لاواتی لی دهدات و ده گونا می ده سه ریته وه و (۱۰) په لی بهر ز ده بیته وه.
۹	خویندنی سوره ت و ئایه ته کانی قوربان	پیغه مبهر ﷺ نه فرمویه تی: هه ر که سیک له شه و رۆژیکدا په نجا ئایه ت بخوینی له بیئاگایان نانسریته، هه ر که س سه د ئایه ت بخوینی ئه و به له خودا یاروا و نانسریته، هه ر که س دوو سه د ئایه ت بخوینی ئه و قوربان یه خه ی ناگریته له رۆژی قیامه تدا وه ره ر که س (۵۰۰) ئایه ت بخوینی ئه و قوربان به قه د قنطاریک (کیویک) خیری بۆ ده نوسریته.
۱۰	پاداشتی بانگیژان له رۆژی دواییدا شایه تی بۆ دهن، بانگیژه کان له رۆژی دواییدا له هه موو که س گه ر دنیان بهر زتره "یانی خیریان زیاتره".	پیغه مبهر ﷺ نه فرمویه تی: به راستی هه موو په ری و ئاده میزاد و هه موو شتی که دهنگی بانگ ده بیستن بانگیژان له رۆژی دواییدا شایه تی بۆ دهن، بانگیژه کان له رۆژی دواییدا له هه موو که س گه ر دنیان بهر زتره "یانی خیریان زیاتره".
۱۱	وه لادمانه وه ی بانگ و دوعا کردن له دواییدا شه فاعه تی منی بۆ حه لال نه بیته.	پیغه مبهر ﷺ نه فرمویه تی: هه ر که س گوئی له بانگ بوو بلی: "اللهم رب هذه الدعوة التامة والصلاة القائمة، آت محمداً والوسيلة والفضيلة و ابعثه مقاماً محموداً الذي وعده"، ئه و شه فاعه تی منی بۆ حه لال نه بیته.
۱۲	جوان ده سنویژ گرتن	پیغه مبهر ﷺ نه فرمویه تی: هه ر که س ده سنویژ چاک بگریته ئه و گونا هه کانی له له شی ده رده چن ته نانه ت له ژیر نیتو که کانی شه یه وه.
۱۳	دوعای دوا ی ده سنویژ و پاشان بلیته: "أشهد أن لا اله الا الله وأن محمداً عبداً لله و رسوله" هه ر هه شت ده رگای بهه شتی بۆ ده کړیته وه له هه ر کامیانه وه بچینه ژوره وه.	پیغه مبهر ﷺ نه فرمویه تی: هه ر یه کی که له ئیوه ده سنویژیکی ته و او یان چاک و باش بگریته و پاشان بلیته: "أشهد أن لا اله الا الله وأن محمداً عبداً لله و رسوله" هه ر هه شت ده رگای بهه شتی بۆ ده کړیته وه له هه ر کامیانه وه بچینه ژوره وه.

۱۴	دوو رکات نوژیی له فەرمووده دا هاتوو: هر که سيک دهنوژیکی چاکی گرت و پاشان دوو رکات نوژیی کرد و به دوی دهستنوژیی دل و به چهسته ناگای له نوژه که ی بوئو به هشتی بۆ واجب ده بیئت.
۱۵	پیغمبر ﷺ نه فرمویت: هر که س بجیت بۆ مرگه وتیک که جهامعتی تیدا ده کریت به هموو هاموشو کردنی ههنگاوکی خرابه یه کی ئی رهش ده کریتوه و به ههنگاو که کی تری چا که یه کی بۆ دهنوسریت له مرگه وت کاتی هاتن و روشتنه وه بیدا.
۱۶	خۆ پیغمبر ﷺ نه فرمویت: هر که سی خۆی بشوات و زوو بجیت بۆ مرگه وت و به پینان بپوات به ناماده کردن سواری نه پوات و نزیك بیته وه له نیام و گوئی بگری و قرمه و قاله نکات به هموو ههنگاوکی خیری نوژیی و زوو چوون و رۆنوی سالیکی بۆ دهنوسریت، نه فرمویت: هیچ پیاویکی موسولمان نییه که خۆی بشوژی و خۆی بۆ نوژیی پاک و خاوین رابگری نه وهنده ی نه توانیت و خۆی چه ور بکات به رۆنه که ی (سه ر و پيشی چه ور بکات جمعه به کریم و هاوشیوه ی نه و شتانه) و بۆنی خۆش له خۆی بدات و پاشان له مالی خۆی ده ر بچیت و که لین نه خاته نیتوان دوو که سه وه پاشان نه وهنده ی نه توانیت نوژیی بکات و پاشان بی دهنگ بیئت که نیام وتاری خوینده وه نییلا خوی گه وره له گونا هه کانی نیتوان نه م جمعه یه و جمعه که ی تری خۆش ده بیئت.
۱۷	راگه یشتن به "الله پیغمبر ﷺ نه فرمویت: هر که س جل رۆژ نوژیی بکات بۆ خوا به جهامعت و فریای (الله اکبر) ی نوژیی دابه ستن بکه ریت نه و دوو زه مانه تی ده دریتی: زه مانه تی له ناگر و زه مانه تی له دابه ستن دوو رویی.
۱۸	پیغمبر ﷺ نه فرمویت: نوژیی جهامعت خیری زیاتره له نوژیی تاک به بیست و چه وت جار زیاتر
۱۹	پیغمبر ﷺ نه فرمویت: هر که س نوژیی عیسا به جهامعت بکات وه که نه وه وایه نیوه ی شه و شه ونوژی بکات بۆ خوا و هر که س نوژیی به یانی بکات به جهامعت وه که نه وه وایه هموو شه و شه ونوژیی کرد بیئت.
۲۰	پیغمبر ﷺ نه فرمویت: نه گه ر خه لگی بیانزانیاه که چ خیریک له بانگ و پیزی یه که مدا هه یه پاشان به ترویشک نه بوایه جیگایان به ر نه که وتایه نه و ترویشکیان بۆ ده کرد.
۲۱	پیغمبر ﷺ نه فرمویت: هر موسولمانی له شه و رۆژیکدا دوازه رکات نوژیی بکات مالیکی له به هه شتدا بۆ دروست ده کریت، جوار پیش نیوه رۆ، دوان دوی نیوه رۆ، دوان دوی مه رغیب، دووان دوی عیسا و دوو رکات پیش به یانی.
۲۲	پیغمبر ﷺ نه فرمویت: زۆر نوژیی سوننه ت خوی گه وره پله یه ک به رزت ده کاته وه و خرابه یه کت ئی لاده بات، نوژیی پیاو که سوننه ت بیئت و که س نه ییینی خیری زیاتره له نوژییک که خه لگی ده ییینی به بیست و بیئنج جار.
۲۳	پیغمبر ﷺ نه فرمویت: دوو رکات سوننه تی به یانی چاکتره له دونیا وه رچی له دونیادا هه یه، هر که س نوژیی به یانی بکات نه و له نه مانی خوادایه.
۲۴	پیغمبر ﷺ نه فرمویت: بۆ هموو جو مگه یه کی مرۆڤ له هموو رۆژیکدا خیریک پنیوسته، هموو چیشته نگاو (سبحان الله) یه ک خیریکه، هموو (الحمد لله) یه ک خیریکه، هموو (الله اکبر) یه ک خیریکه، هموو (لااله الا الله) کردنیک خیریکه، هموو فرمان کردن به چا که یه ک خیریکه، هموو ریگرتن له خرابه یه ک خیریکه و کاریک که بری هموو نه مانه بکه ویت دوو رکات نوژیی له چیشته نگاودا.
۲۵	دانیشتن له شوینی فریشته کانی خودا سه لاواتتان ئی دهن دهن (یانی دوعای خیرتان بۆ ده که ن) بۆ هر یه کیکتان مادام له شوین نوژی کردنه که ی خۆی بیئت و بی دهنستنوژی نه بیئت و ده لین: خوا یه لیی خۆش به، خوا یه به زه بیئت یییدا بیته وه.
۲۶	دانیشتن له دوی جهامعتی پیغمبر ﷺ نه فرمویت: هر که س نوژیی به یانی به کۆمه ل بکات و پاشان دانیشتی به یانی و یاد کردنه وه ی خوی یادی خودا بکات هه تا وه کو خۆر هه لدی و پاشان دوو رکات نوژیی بکات نه و خیری

	گه وره تا خۆر هه لدی و دوو رکات نوێژ کردن	حه جێک و عومره یه کی ته وای ته وای هه یه .
۲۷	هه ر که س شه و نوێژ بکات و خیزانی خه بهر بکاته وه	پێغه مبه ر ﷺ نه فه رمو یه ت: هه ر که س هه سته ی له شه ودا و خیزانی شی خه بهر بکاته وه و به یه که وه دوو رکات نوێژ بکن، نه وای خوا له و پیا و ئافره تانه حسابن که زۆر یادی خوا ده کن.
۲۸	هه ر که سی نییه تی شه و نوێژ له بیته ی و خه و نه هی لیت بیکا	هه ر که س عاده تی بیته شه و نوێژ بکات، به لام خه و زۆری بۆ ده بیته خیری خودا.
۲۹	دوعای جوونه بازار	له فه رموده دا ماتووه هه ر که س جووه بازار بلیت (لااله الاالله وحده لاشریک له له الملك له الحمد یحی و یحیی و هو حی لا یموت بیده الخیر وهو علی کل شیء قدیر)، خوای گه وره هه زار چاکه ی بۆ ده نووسی و هه زار گونا می ئی ره ش ده کر یته وه و هه زار یله ی بهرز ده بیته .
۳۰	(سبحان الله) و (الحمد لله) و (الله اکبر) له دوا ی نوێژه کان	پێغه مبه ر ﷺ نه فه رمو یه ت: هه ر که س دوا ی نوێژه کان (۳۲) جار (سبحان الله) و (۳۳) جار (الحمد لله) و (۳۳) جار (الله اکبر)، بکات که ده کاته نه وه د و نو و له جاری سه ده دا بلیت (لااله الا الله وحده لاشریک له له الملك وهو علی کل شیء قدیر) خوا له گونا هه کانی خۆش ده بیته نه گه ر به قه ده ر که فی ده ریاش بیته .
۳۱	خویندنی (آیه الكرسي) دوا ی نوێژه کان	پێغه مبه ر ﷺ نه فه رمو یه ت: هه ر که س دوا ی نوێژه فه رزه کان (آیه الكرسي) بخوینێ هه یج شتی رینگه ی به هه شتی ئی ناگر یته مردن نه بیته .
۳۲	سهر دانی نه خۆش	پێغه مبه ر ﷺ نه فه رمو یه ت: هه ر موسولمانێ له به یانیدا سه ردانی نه خۆش بکات نه وای هه فتا هه زار فریشته ی خوا دوعای خیری بۆ ده کن هه تا ئیواره، نه گه ر له ئیواره دا سه ردانی بکات نه وای هه فتا هه زار فریشته دوعای خیری بۆ ده کن تا به یانی ده کاته وه .
۳۳	دوعای بینینی که سی به لادار و کردم له وه ی تووشی تو ی کردووه و فه زل و گه وره یی داوم به سه ر زۆر له دروستکراوه کانی دا، نه وای نه خۆش	پێغه مبه ر ﷺ نه فه رمو یه ت: هه ر که س که سێکی به لاداری بیننی بلیت: سو یاس بۆ خوا که ئاسوده ی که سی به لادار و کردم له وه ی تووشی تو ی کردووه و فه زل و گه وره یی داوم به سه ر زۆر له دروستکراوه کانی دا، نه وای نه خۆش به لایه ی تووش نابیته، پێویسته به شیوه یه ک دوعا که بخوینێ که کابرا گوێ ئی مه بیته .
۳۴	سه ره خۆشی له کردن	له فه رموده دا نه فه رمو یه ت: هه ر که س سه ره خۆشی له که سێک بکات که تووشی موسیبه ت بووه به قه د نه وای خیری بۆ ده نو سرت، هه روه ها ده فه رمو یه ت: هه ر موسولمانێک سه ره خۆشی له برا که ی بکات به هۆی موسیبه ت که یه وه خوای گه وره خشلی ریزداری به به ردا ده کات.
۳۵	نوێژ کردن له سه ر جه نازه	پێغه مبه ر ﷺ نه فه رمو یه ت: هه ر که س ناماده ی جه نازه بیته و نوێژی له سه ر بکات قیراتی خیری بۆ هه یه، هه ر که س ناماده ی نه سه به رده کردنه که شی بیته نه وای دوو قیراتی خیری بۆ هه یه وتیان و نه سه به رده کانی قوربان قیراته کان چه نده؟ فه رمو یی: وه کو دوو کێوی گه وره وان، ابن عمر ده لیت: زۆر قیراتمان له کیس جووه و که مته ر خه مین تیایدا.
۳۶	مرگه وت دروست کردن	له فه رموده دا هاتووه "هه ر که س له بهر خاتری ره زامه ندیی خوا مرگه وتێک دروست بکات با به قه د هیلانه ی کو پر کو په یه کیش بیته، نه وای خوای گه وره مالێکی له به هه شتا پی ده به خشی و بو ی دروست ده کات."
۳۷	به خش یش	پێغه مبه ر ﷺ نه فه رمو یه ت: هه موو روژێک که به نده کانی خوا روژ ده که نه وه دوو فریشته ی خوا داده بن و به یه کێکیان نه لیت: خوا یه هه ر که س نه به خشی شوینته که ی بۆ یر بکه روه و نه وه ی تریان نه لیت: خوا یه هه ر که س ده ست نه گر یته وه ماله که ی تیا به ره .
۳۸	سه ده قه و خیر	پێغه مبه ر ﷺ نه فه رمو یه ت: دره مێک پێش سه د هه زاری دایه وه، فه رمو یان: چۆن نه ی پێغه مبه ر ﷺ قه و فه رمو یی: پیاویک دوو دره می هه بوو یه کێکیانی کرده خیر، پیاویکی تریش مالێکی زۆری هه بوو سه د هه زاری له ماله که ی کرده خیر، هه ر موسولمانێ داری بروینێ یان کشتوکال بکات و بالنده یان مرو ف یان

	کردن	آژده له كان ليى بخون بوى ئىبيته خيىر و صهده قه.
۳۹	قهرزدان به بى سو	هر موسولمانى دوو چار قهرز بداته موسولمانىكى تر ئهوا وهكو ئهوه وايه كه چاريك ياره كهى به خيىر و صهده قه دابيتى.
۴۰	مؤلت دان به قهرزى نه بوو	هر كهس مؤلتى قهرزاريكى نه بوو بدات ئهوا هه موو رۆزى خيىرىكى ده گاتى پيش وهخت هاتنى قهرزى نه بوو قهرز كه، نه گهر وهختى قهرز كه هات و مؤلتى دايه ئهوا بى هه موو رۆزى دوو هيئدهى قهرز كهى خيىرى بى ده نوسريت.
۴۱	به رۆزوو بوون له بهر خوى گه وره	هر كهس رۆزىك له بهر خاترى رهمانه ندىي خوا به رۆزوو بيت ئهوا خوى گه وره حه فتا سال له دۆزه خى دوور ده خاته وه.
۴۲	به رۆزوو بوونى (۳) رۆزى هه موو مانگى، هه روه ها رۆزى عه رفه و عاشورا	خيىرى رۆزوى (۳) رۆز له مانگىكدا خيىرى ته ووى ساله كهى هه يه، پرسيار كرا له خيىرى رۆزوى عه رفه، فه رموى: كه فاره تى گوناھى سالى رابردوو ودا هاتوه، پرسيار كرا له رۆزى عه رفه و عاشورا ، فه رموى: گوناھى سالى رابردوو ده بات.
۴۳	شه شه لان	هر كهس رۆزوى رهمه زان بگريىت و به شوينيدا شه ش رۆز له شه وال بگريىت ئهوا خيىرى سالىكى ده گاتى.
۴۴	نويزى ته رويح له گه ل ئيمام تا ته و او ئىبيت	هر كهس نويز بكات له گه ل ئيمام تا ته و او ده بيت ئهوا خيىرى شه ونويزىكى بى ده نوسريت.
۴۵	عومره كردن له رهمه زاندا	عومره كردنىك له رهمه زاندا خيىرى حه جيكى هه يه، يان حه جيك له گه ل مندا بيكات، هه ر كهس (حه وت) چار ته واف بكات و دوو ركات نويز بكات خيىرى به نده ئازاد كردنىكى ده گاتى.
۴۶	حه جى مه برور	هر كهس حه ج بكات و قسه ي پوپوچ نه كات و گوناھ نه كات ئهوا به بى گوناھى ده گه رپته وه مالى خوى وهكو منالى ساوا، حه جى مه برور ته و او پاداشتى ته نها به هه شته.
۴۷	چا كه كردن له ده رۆزى مانگى (ذي الحجه) دا	هيچ رۆزانيك نيبه كرده وهى خيىرى تتييدا چا كتر بيت له م ده رۆزانه، ده رۆزى يه كه م، وتيان ئى ره سول الله جيهاد كردن يش له ربي خوادا؟ فه رموى: جيهاد كردن يش له ربي خوادا مه گه ر بياويك به سه ر و مالى وه بريا و نه گه رپته وه.
۴۸	قوربانى كردن	ها وه لانى پيغه مبه ر ﷺ وتيان: ئى پيغه مبه رى خوا ﷺ ئه م قوربانى به چيه؟ فه رموى: كار و كرده وه و سونته تى باوكه ئيبراهيمه، وتيان: ئايا هيچ خيىر و چا كه يه كان ليى ده ست ده كه وي؟ فه رموى: به هه موو موويه ك چا كه يه ك، وتيان: ئى خوريبه كهى چى ئى پيغه مبه ر ﷺ؟ فه رموى: به هه موو موويه ك له خوريبه كه شى چا كه يه كتان بى ده نوسريت.
۴۹	يله و يايه ي زانا	يله و يايه ي زانا به سه ر خواناسدا وهكو يله و يايه ي من وايه به سه ر كه مترين كه ستاندا، هه روه ها يايه ي زانا پيغه مبه ر ﷺ ئه فه رمويت: خوى گه وره و فريشته كانى و خه لگى ئاسمانه كان و زه وى ته نانه ت ميرووله له كونه كهى خزيدا و ماسى له ده ريادا دوعاى خيىرى ده كەن بى ئه و كه سانه ي خه لگى فيرى چا كه ده كەن.
۵۰	داوا كردنى شه هيد بوون به راستى	هر كهس به راستى داواى شه هيد بوون له خدا بكات، خوى گه وره ئه يگه يه نيته پله ي شه هيد ه كان با له سه ر چيگاي خوشى بمرىت.
۵۱	گريان له ترسى خوى گه وره وسنور	دوو چار ئاگرى دۆزه خ نابينن، چاويك له بهر خاترى خوا بگرى و چاويك نشينى وياسه وانى له بهر خوا ياسه وانى بكات له بهر خاترى خوا.
۵۲	پشت به ستن به خوى گه وره و وازه يتان له داخ كردن و نوشته كردن و ره شيبينى	ئومه ته كان پيشانى پيغه مبه ر ﷺ دراون له خه ونى دا كه ئومه ته كهى خوى بينيه كه حه فتا هه زار كه سيان ئه چنه به هه شته وه به بى حساب و سزا، ئه وانه كه سانىكن كه داخ كردن به كار ناهيئن (بى شيفا) و نوشته ناكەن و ره شيبينى ناكەن و پشت به خوا ده به ستن.
۵۳	پاداشتى مردنى منال	هر موسولمانىك سى منالى بمرىت كه بائخ نه بووين، خوى گه وره به گه وره يى ره حمه تى خوى ده يخاته به هه شته وه.

۵۴	چاوله ده‌سندان و ئارامگرتن له سه‌ری	پێغه‌مبەر ﷺ فه‌رموویه‌تی: خ‌وای‌گه‌وره‌ فه‌رموویه‌تی ئه‌گه‌ر به‌نده‌م تا‌قی‌ک‌رده‌وه‌ به‌ له‌ده‌سندان‌ی‌ دوو‌ خ‌ۆ‌شه‌ویسته‌که‌ی و ئه‌و‌یش‌ ئارام‌گ‌ر‌ بوو‌ له‌سه‌ری‌ ئه‌وا‌ له‌ ج‌یا‌تی‌ ئه‌واندا، به‌هه‌شتی‌ بۆ‌ ئه‌ده‌م، مه‌به‌ستی‌ هه‌ردوو‌ چ‌او‌ه‌کان‌یه‌تی.
۵۵	وازه‌ینان له‌ شتێک‌ له‌ به‌ر‌ خوا‌ به‌راستی‌ هه‌ر‌شتی‌ واز‌ لێ‌ به‌ی‌تی‌ له‌ به‌ر‌ خوا، ئه‌وا‌ خ‌وای‌گه‌وره‌ چ‌اک‌ترت‌ بۆ‌ ده‌دات.	
۵۶	پاریزگاری‌ عه‌وره‌ت‌ و زو‌یا‌ن هه‌ر‌ که‌س‌ زه‌مانه‌تی‌ ئه‌ندامی‌ نێ‌وان‌ شه‌وی‌ل‌گه‌کانی‌ و قا‌چه‌کانی‌ بکات، ئه‌وا‌ زه‌مانه‌تی‌ به‌هه‌شتی‌ بۆ‌ ده‌که‌م، واته‌ زو‌یا‌ن‌ و عه‌وره‌ت، هه‌ر‌ که‌س‌ بۆ‌ ده‌نگی‌ بکات‌ رزگاری‌ ده‌بێت.	
۵۷	(بسم‌الله‌ی‌ کرد له‌ کاتی‌ چ‌وو‌نه‌ مال‌ و بنا‌ خ‌واردندا	ئه‌گه‌ر‌ بیا‌و‌ چ‌وو‌ه‌ ما‌لی‌ خ‌ۆ‌ی‌ و (بسم‌الله‌ی‌ کرد و یا‌دی‌ خ‌وای‌ کرد، له‌ کاتی‌ نان‌خ‌واردندا‌ نا‌وی‌ خ‌وای‌ برد‌ شه‌یتان‌ ده‌لێت‌ نه‌ مانه‌وه‌ و نه‌ شت‌وتان‌ هه‌یه، ئه‌گه‌ر‌ چ‌وو‌ه‌ ما‌له‌وه‌ و یا‌دی‌ خ‌وای‌ نه‌کرد‌ شه‌یتان‌ ده‌لێت‌ ئه‌وا‌ مانه‌وه‌تان‌ مس‌ۆ‌گ‌ر‌ کرد، ئه‌گه‌ر‌یش‌ له‌ کاتی‌ نان‌خ‌واردن‌یشدا‌ نا‌وی‌ خ‌وای‌ نه‌برد‌ شه‌یتان‌ ده‌لی: مانه‌وه‌ و شت‌وتان‌ ده‌ست‌ که‌وت‌
۵۸	دوعا‌کردن‌ د‌و‌ای‌ نان‌خ‌واردن‌ و پ‌ی‌وش‌اک‌ی‌ نو‌ی‌	هه‌ر‌ که‌س‌ نا‌نی‌ خ‌وارد و وتی: "الحمد لله الذي اطعمني هذا و رزقنيه من غير حول مني ولا قوة"، خوا‌ له‌ گونا‌هه‌ پ‌ی‌ش‌ینه‌کانی‌ خ‌ۆ‌ش‌ ده‌ب‌ی‌ت، ئه‌گه‌ر‌ پ‌ۆ‌ش‌اک‌ی‌ تازه‌ی‌ له‌ به‌ر‌ کرد‌ ب‌لێت: "الحمد لله الذي كساني هذا و رزقنيه من غير حول مني ولا قوة"، خوا‌ له‌ گونا‌هه‌کانی‌ پ‌ی‌ش‌ووی‌ خ‌ۆ‌ش‌ ده‌ب‌ی‌ت.
۵۹	هه‌ر‌ که‌س‌ بیه‌و‌یت‌ له‌ ئه‌رکی‌ کاره‌کانی‌ سووک‌ ب‌ی‌ت	فاتمه - ره‌زای‌ خ‌وای‌ لێ‌ ب‌ی‌ت - یر‌سی‌اری‌ کرد‌ له‌ پ‌ی‌غه‌مبەر ﷺ که‌ خ‌زمه‌ت‌کارێکی‌ بداتی، فه‌رمووی‌ به‌و‌ و به‌ عه‌ل‌ هاوسه‌ری: ئایا‌ شت‌ی‌کتان‌ ب‌ی‌ ب‌لێم‌ له‌وه‌ باش‌تر‌ ب‌ی‌ت‌ که‌ دا‌واتان‌ کرد‌وه‌؟ هه‌ر‌کات‌ چ‌وو‌نه‌ سه‌ر‌ چ‌ی‌گه‌ی‌ نووستن (۳۴) جار "الله‌ اک‌بر"، بکه‌ن و (۳۳) جار "سبحان‌ الله"، بکه‌ن و (۳۳) جار "الحمد‌ الله"، بکه‌ن ئه‌وا‌ باش‌تره‌ ب‌ۆتان‌ له‌ خ‌زمه‌ت‌کار.
۶۰	دوعا‌کردن‌ پ‌ی‌ش‌ ج‌ووت‌ بوون‌ له‌گه‌ل‌ خ‌ی‌زان‌	ئه‌گه‌ر‌ که‌س‌ی‌کتان‌ و‌ی‌ستی‌ بچ‌ی‌ته‌ لای‌ خ‌ی‌زان‌ه‌که‌ی‌ ب‌لی: "بسم‌ الله، اللهم جنبنا الشيطان و جنب الشيطان ما رزقتنا"، ئه‌گه‌ر‌ خ‌وای‌گه‌وره‌ منالی‌ دانی‌ ئه‌وا‌ هه‌ر‌گ‌یز‌ شه‌یتان‌ نا‌توانی‌ ز‌یا‌نی‌ لێ‌ بدات.
۶۱	رازی‌ بوونی‌ م‌ی‌رد‌ له‌خ‌یزانه‌که‌ی‌ خ‌ۆ‌شه؛ ئه‌گه‌ر‌ هه‌ر‌ ئافه‌ره‌ت‌ی‌ک‌ بمری‌ت‌ و م‌ی‌رده‌که‌ی‌ لێ‌ی‌ رازی‌ ب‌ی‌ت‌ ده‌چ‌ی‌ته‌ به‌هه‌شته‌وه‌.	ئه‌گه‌ر‌ ئافه‌ره‌ت‌ ب‌ی‌نچ‌ نو‌یژه‌ فه‌رزه‌کانی‌ کرد‌ ومانگی‌ ره‌مه‌زان‌ به‌ر‌ژوو‌ بوو‌ ودا‌و‌ی‌نی‌ یاراست‌ له‌خ‌رایه‌کردن‌ وگو‌ی‌رایه‌لی‌ هاوسه‌ره‌که‌ی‌ کرد، ئه‌وا‌ ب‌ی‌ی‌ ده‌وتری‌ت‌ بچ‌ۆره‌ به‌هه‌شته‌وه‌ له‌ هه‌ر‌ ده‌رگایه‌که‌وه‌ که‌ ب‌ی‌ت‌ له‌خ‌یزانه‌که‌ی‌ خ‌ۆ‌شه؛ ئه‌گه‌ر‌ هه‌ر‌ ئافه‌ره‌ت‌ی‌ک‌ بمری‌ت‌ و م‌ی‌رده‌که‌ی‌ لێ‌ی‌ رازی‌ ب‌ی‌ت‌ ده‌چ‌ی‌ته‌ به‌هه‌شته‌وه‌.
۶۲	چاکه‌ له‌ دا‌یک‌ و با‌وک‌ و خ‌زماندا‌	ره‌زامه‌ندی‌ خوا‌ له‌ ره‌زامه‌ندی‌ دا‌یک‌ و با‌وکه‌وه‌یه: هه‌ر‌ که‌س‌ پ‌ی‌ی‌ خ‌ۆ‌شه‌ رزق‌ و رۆزی‌ فراوان‌ و خ‌زماندا‌ ب‌ی‌ت‌ ونا‌و‌بانگی‌ چاک‌ی‌ هه‌ب‌ی‌ت‌ چاکه‌ی‌ له‌ د‌و‌ای‌ خ‌ۆ‌ی‌ به‌رده‌وام‌ ب‌ی‌ت‌ با‌ له‌گه‌ل‌ خ‌زمانی‌ چاک‌ ب‌ی‌ت.
۶۳	سه‌ریه‌رش‌یا‌ری‌ هه‌تیوان‌	من‌ و سه‌ریه‌رش‌تیا‌ری‌ هه‌تیوان‌ ئا‌و‌این، ئاماژه‌ی‌ به‌ هه‌ردوو‌ یه‌جه‌ی‌ شایه‌تمان‌ ویه‌جه‌ی‌ نا‌وه‌راستی‌ کرد.
۶۴	ره‌وشت‌ جوانی‌	به‌ راستی‌ موس‌ولمان‌ به‌ ره‌وشتی‌ جوانی‌ ده‌گاته‌ پ‌له‌ی‌ رۆژووه‌وانی‌ شه‌و‌نو‌یژه‌که‌ر، من‌ که‌فاله‌تی‌ ما‌لێکم‌ له‌ لای‌ ژو‌وری‌ به‌هه‌شتدا‌ بۆ‌ که‌س‌ی‌ک‌ ره‌وشتی‌ جوان‌ ب‌ی‌ت.
۶۵	به‌زه‌یی‌ هاتنه‌وه‌ به‌ خه‌لکی‌دا‌	به‌راستی‌ خوا‌ رحه‌م‌ به‌ به‌نده‌ به‌رحمه‌کان‌ ده‌کات، به‌زه‌ب‌ی‌تان‌ ب‌ی‌ته‌وه‌ به‌وانه‌ی‌ له‌ زه‌ویدان، خ‌وای‌ ئاسمان‌ به‌زه‌یی‌ به‌ ئی‌وه‌دا‌ د‌ی‌ته‌وه‌.
۶۶	چاکه‌ و‌ی‌ستی‌ بۆ‌ خه‌لکی‌ با‌وه‌ری‌ نی‌یه‌ که‌س‌ی‌کتان‌ تا‌ ئه‌وه‌ی‌ بۆ‌ خ‌ۆ‌ی‌ ب‌ی‌ی‌ خ‌ۆ‌شه‌ بۆ‌ براکه‌شی‌ پ‌ی‌ی‌ خ‌ۆ‌ش‌ نه‌ب‌ی‌ت.	
۶۷	شه‌رم‌ شه‌رم‌ کردن‌ و شه‌رم‌ کردن‌ نایه‌ت‌ به‌ چاکه‌ نه‌ب‌ی‌ت، شه‌رم‌ و حه‌یا‌ له‌ با‌وه‌ره‌وه‌یه، ج‌وار‌ شت‌ له‌ ر‌ی‌وش‌و‌ی‌نی‌ کردن‌ پ‌ی‌غه‌مبهرانن: شه‌رم‌ و حه‌یا‌ و بۆ‌خ‌ۆش‌ کردن‌ و سیواک‌ و ژن‌ ه‌ی‌نان.	
۶۸	ده‌ست‌پ‌یش‌ خه‌ری‌ له‌سه‌لام‌ کردن‌	پ‌ی‌او‌تێک‌ هاته‌ لای‌ پ‌ی‌غه‌مبەر ﷺ، وتی: السلام‌ علیکم، پ‌ی‌غه‌مبەر ﷺ فه‌رمووی: ده‌ دانه، پاشان‌ که‌س‌ی‌ک‌ تره‌ات‌ و وتی: السلام‌ علیکم‌ ورحمة‌ الله، پ‌ی‌غه‌مبەر ﷺ فه‌رمووی بیست‌ دانه، پاشان‌ که‌س‌ی‌ک‌ له‌سه‌لام‌ تره‌ات‌ و وتی: السلام‌ علیکم‌ ورحمة‌ الله و برکاته، پ‌ی‌غه‌مبەر ﷺ فه‌رمووی: سی‌ دانه، واته: له‌ خ‌ی‌ر‌ و چاکه‌دا‌ ب‌ۆ‌یا‌ن‌ ده‌نوس‌ر‌ی‌ت.
۶۹	ته‌وقه‌کردن‌	پ‌ی‌غه‌مبەر ﷺ ئه‌فه‌رمو‌ی‌ت: هه‌ر‌ دوو‌ موس‌ولمان‌ی‌ به‌ یه‌ک‌ بگه‌ن و له‌گه‌ل‌ یه‌ک‌تر‌ ته‌وقه‌ بکه‌ن

		خوا له گوناوه كانيان خۆش ئەبێت پېش ئەوهی له يه كترى جيا بېنه وه .
۷۰	به رگرى كردن له ناموسى موسولمان به رگرى ناگرى ئى دهكات له قيامه تدا.	هر كهس رازى نه بوو غه يبه تى بىرئى موسولمانى بكرىت و پارىزگارى لىكرد، خواى گه وره
۷۱	خۆشه ويستى پياوچاكان له گه لىان مرؤف له گه ل ئەو كه سانه دا حه شر ده كرئت كه خۆشى ده وىن، ئەنه س - ودانىشتن به م فه رموده يه . رضى الله عنه - ئەلئيت له هه موو شتى زياتر دلئان خۆش بوو	خۆشه ويستى پياوچاكان له گه لىان مرؤف له گه ل ئەو كه سانه دا حه شر ده كرئت كه خۆشى ده وىن، ئەنه س - ودانىشتن به م فه رموده يه . رضى الله عنه - ئەلئيت له هه موو شتى زياتر دلئان خۆش بوو
۷۲	خۆشەويستان لە بەر خوای گەورە	خوای گەورە ئەفەرمویت: ئەو كه سانه ی له بەر من يه كترىان خۆش ده ویت چەند دوانگه يه كيان بۆ هه يه له نوور و رووناكى له پيغه مبه ران و شه هیده كان ئاواتيان پى ده خوازن .
۷۳	دوعا كردن بۆ موسولمانان	دوعاى موسولمان له باشه مله گبرايه، له لای سه ريه وه فریشته يه كه هه يه كه راسپىردراوه هه ر كاتى دووعا بكات بۆ براكه ی به چاكه فریشته راسپاردراوه كه ئەلئيت: خوايه دوعاكه ی گىرا بكه و بۆ خۆشى .
۷۴	داواى ليخۆش بوون بۆ باوه ردارانى پياو و ئافره ت	هه ر كهس داواى ليخۆشبوون بكات له خواى گه وره بۆ پياوان و ئافره تانى موسولمان، خوای گەورە بۆ هه ر موسولمانىكى پياو و ئافره ت خبړىكى بۆ ده نوسىت .
۷۵	لابردنى ناره حه تى له سه ر ريگا	پياويك بىنى له به هه شتدا هه مووشوى ده كرد به هوى لابردنى دره ختيكه وه له سه ر ريگه ی خه لكى كه ئەزىه تى ئەدان .
۷۶	وازه يتان له ده مبه ده مپى و درؤ كردن	من ده سه به رى مالىك له ناو به هه شتدا بۆ كه سى كه مشتوم واز ئى به يتى، هه رچه نده له سه ر حه قيش بيئ، ده سه به رى مالىك له ناوه راستى به هه شتدا كه درؤ ته رك بكات با به گالته شه وه بيئ .
۷۷	رق خوار دنه وه دوارؤدا به به رچاوى هه موو خوى سه ريشكوبيت .	هه ر كهس رقى خوى بخواته وه له كاتىكدا بتوانى توره يى خوى جيبه جى بكات، خواى گه وره له دوارؤدا به به رچاوى هه موو دروستكراوه كانه وه بانگى ئى دهكات تاوه كو كام خورى ده ویت بۆ خوى سه ريشكوبيت .
۷۸	پيئه لاگو تن به چاكه يان به خراپه	هه ر كهس به چاكه پيايдахه لاگو تن ئەوا به هه شتييه، هه ر كه سيش به خراپه پيايдахه لاگو تن ئەوا دۆزه خيه، ئيوه شاهيدى خوان له زه وييدا .
۷۹	فريا كه وتنى موسولمان و ئاسانكارى كردن بۆى	هه ر كهس به لای موسولمانى لابه رى له به لاكانى دنيا، خواى گه وره به لايه كه له به لاكانى دوارؤى ئى لاده بات، هه ر كهس ئاسانكارى كرد بۆ نه بوويه ك، ئەوا خواى گه وره كارئاسانى بۆ دهكات له دنيا و دوارؤدا، هه ر كهس عه يى موسولمانى بيؤشى، ئەوا خواى گه وره عه يى له دنيا و دوارؤدا داده پيؤشى .
۸۰	پيشخستنى دوارؤ	هه ر كهس خه مى دوارؤى بيئ خواى گه وره دلئ ده و له مه ند دهكات و كاروبارى كۆكراوه ده بيئ و دنيا به ناچارى ديئ بۆى .
۸۱	ئەو كه سانه ی له ژيړ سايه ی ره حه تى خوادان	حه وت ده سه خواى گه وره ده يادخاته ژيړ سيبه ی ره حه تى خوى له و رۆه ی كه هيج سيبه ريك نييه سيبه رى خوا نه بى، كاربه ده ستىكى داديه روه ر، كه جتيك كه له به ندايه تى خدا گه وره بيئ، پياويك دلئ به مالى خواوه به ستره بيئ، دوو كهس له به ر خوا يه كيان خۆش بووى و له به ر خوا پيگه وه بن و جيا نه بنه وه، پياويك ئافره تىكى جوان و ناودار بانگى بكات بۆ خراپه بلئ: من له خوا ئەترسم، پياويك خبړ بكات و يه نهانى بكات به شيوه يه كه ده ستى جه يى نه زانى ده ستى راستى جى به خشيوه، پياويك به ته نها يادى خوا بكات و فرميسك برؤى .
۸۲	داواى ليخۆشبوون	هه ر كهس به رده وام داواى ليخۆشبوون له خواى گه وره بكات ئەوا په روه رداگار له هه موو ته نگانه يه كه فه ره حى و له هه موو خه مى رزگار بوونى ئەداتى و رزق و رۆزى به شيوه يه كه ئەداتى كه خۆشى نازانىت .

چەند كرده وەيە كى قەدەغە

ز	نە و كرده وەيە قەدەغە لى كراو	پېغەمبەر ﷺ لە بارەيە وە فەرەموويەتى
۱	كرده وە كردن و چاگە كەس كرده وە يەكە كى كرىيەت و شەرىكى بۆ دانام لەگەلەيدا وازى لى دىنم بۆ خۆى و شەرىكە كەى.	خوای گەورە ئەفەرموئەت: من بى ئيازترىنى شەرىكە كام لە هاوبەش بۆ پەيدا كردن، ھەر كەس كرده وە يەكە كى كرىيەت و شەرىكى بۆ دانام لەگەلەيدا وازى لى دىنم بۆ خۆى و شەرىكە كەى.
۲	چاگەى ئاشكرا و خراپەى دل و دەروون	سوئند بە خوا خەلگانىك ئەزانم كە لە رۆژى قىامەتدا چاگەى واين پېيە بە قەد كئوى (تھام) دەبيەت، بەلام خوای گەورە ئەيكاتە تۆزى پرش و بلاو، ئەويان وتى: ئەى پېغەمبەر ﷺ بۆمان وەصف بگە و روون بگەرەو، نەكا لەوانىش بين و بە خۆمان نەزانين، فەرمووى: ئەوانە براى ئيوەن و لە پشت و گۆشتى خۆتانن و لە شەواندا خواپەرستى دەكەن وەگو ئيوە، بەلام كەسانىكەن كە ئەگەر بە تەنھا بوون لە گوناھ و تاواندا ئەنجامى ئەدەن.
۳	خۆ بەگە و رەزانين	ناچىتە بەھەشتە وە كەسك تۆزقائلك كىبرى ھەبيەت، خۆ بەگە و رەزانين، رەت كەردنە وەى حەق و خەلك بە سووك سەيركردنە.
۴	پۆشاك دريژى	پۆشاك زياد دريژى لە شەپوال و كراس و ميژەردايە، ھەر كەس پۆشاكە كەى بە خۆبەزلانين بەدواى خۆيدا رابكۆشى خوای گەورە لە رۆژى قىامەتدا بە چاوى رەحمت تەماشاي ناكات.
۵	حەسادەت دەسوئتى	ھۆشيارى حەسادەت بن، بەپاستى حەسوودى بردن چاگەكانتان دەفەوتىنى چۆن ئاگر پوش و پەلاش دەسوئتى.
۶	خواردنى سوو	پېغەمبەر ﷺ لەعنەتى خوای كرده وە لە كەسى سوو بخوات و نە دەشى سووكەى دەداتى، يەك درەمى سوو ئەگەر پياو بيخوات و بزانيەت ئەوا خراپترە لە (۳۶) زينا.
۷	عارەق خۆر	ناچىتە بەھەشتە وە ھەر كەس ھۆگرى عارەق بوويەت يان ئيمانى بە جادوو ھەبيەت يان پەيوەندى خزمایەتى بچراندبى، ھەر كەس عارەق بخوات (۴۰) چل شەو و نوئى لى وەرناگيرت.
۸	درۆزن سزاي سەخت بۆى.	سزا و ئازار بۆ ئەو كەسەى قسە دەكات بۆ خەلكى تا پېكەنن و درۆ دەكات، سزاي سەخت بۆى سزاي سەخت بۆى.
۹	جاسوسى كردن	ھەر كەس گوى ھەلخات بۆ قسەى قەوميك كە پيايان ناخۆش بيەت ئەوا لە رۆژى قىامەتدا قوروقوشمى تئاو دەكرىتە گوچكەى.
۱۰	ويئەكيشان ويئەكيشان لە سەخترين سزادانە لە رۆژى قىامەتدا، مەلائيكەى خوا ناچنە مالىكە وە كە ويئەى سەگى تيدا بيەت.	ويئەكيشان لە سەخترين سزادانە لە رۆژى قىامەتدا، مەلائيكەى خوا ناچنە مالىكە وە كە ويئەى سەگى تيدا بيەت.
۱۱	دوو زيانى كردن	كەسى دوو زيان ناچىتە بەھەشتە وە.
۱۲	غەيبەت كردن	ئايا دەزانن غەيبەت كامەيە؟ وتيان خوا و پېغەمبەرەكەى زانانن، فەرمووى: باس كردنى براكەتە بە شيوەيك كە پېى ناخۆش بيەت، و ترا: ئايا ئەگەر ئەوەى كە دەيلنن لە براكەماندا ھەبيەت؟ فەرمووى: ئەگەر ئەو شتەى تيدا بيەت ئەوا غەيبەتت كرده وە، ئەگەر تيايدا نەبيەت ئەوا بوھتانت پى كرده وە.
۱۳	لەعنەت لى كردن	لەعنەت لى كردن موسولمان وەكو كوشتنى وايە، لەعنەت لە با مەكە، چونكە فەرمان پىكراو، بەپاستى ھەر كەس لەعنەت لە شتى بكات كە شايستەى نەبيەت ئەوا بۆ خۆى دەگەرپتە وە.
۱۴	بلاو كرده وە لى نەينى	خراپترين كەس لە پلەو پايدە لە رۆژى قىامەتدا پياويكە كە دەچىتە لای خيزانەكەى و ئەويش دىتە لى نەينى لای و پاشان نەينى كانى بلاو ئەكاتە وە.
۱۵	دەمپيسى	خراپترين خەلكى لە قىامەتدا كەسانىكەن خەلك لەبەر خراپەيان خۆى لى پاراستوون، زۆرترين گوناھى مروؤف بە ھۆى زمانى وەيەتى.

۱۶	تاوانبارکردنی موسولمان به کوفر	هر پیاویک به براهی بلی کافر، ئەوا به کیکیان دهگریتهوه، یان وایه که ده بلی ئەگەر نا بۆ خۆی دهگه پێتهوه.
۱۷	خۆلکاندن به خه لکه وه	هر کهس خۆی بلکێنی به غهیری باوکی خۆی و بشزانیت ئەوا به ههشت لێی هه راهه، پشت هه لکه کهن له باوکتان چونکی پشت هه لکردن له باوک بێ باوه پیهیه.
۱۸	ترساندنی موسولمان	هه لال نییه بۆ هیچ موسولمانێ که موسولمانێکی تر بترسینی، هه ر کهس به ئاسنیک روو بکاته موسولمان (تا بیترسینی) به راستی فریشتهکانی خوا له عهنتی لێ ئەکن.
۱۹	کوشتنی په یمانداره کان له ولاتی ئیسلام	هه ر کهس که سیکێ خاوهن په یمان بکوژیت به بێ حهق ئەوا بۆنی به ههشت ناکات، هه ره چهنده بۆنی به ههشت ده بیستریت له دووری سه د سال رێگاوه.
۲۰	دوژمنایهتی کردنی دۆستانی خوا	خوا ی گه وه فه ره موویه تی: هه ر کهس دوژمنایه تی دۆستیکم بکات ئەوا ئیعلانی شه ڕم کردوه له گه لی.
۲۱	به گه وه ته ماشا کردنی مونا فیق و گونا هبار	به دوو روو مه لێن گه وه رم، چونکه ئەگه ر گه وه رت بیست ئەوا خوات له خۆت ره نجان دووه.
۲۲	غه ش کردن له گه ل وجه ماوهر	هه ر به نده یه ک خوا کاروباریکی پێ بسپیری و بمریت و فیلی له گه لکه ی کرد بیست ئەوا خوا ی گه وه به هه شتی لێ حه رام ئەکات.
۲۳	فه توادان به بێ عیلم	هه ر کهس فه توای بۆ بدریت به بێ زانست ئەوا گونا هه که ی له ملی ئەو که سه یه که فه تواکه ی بۆ داوه.
۲۴	ته رر کردنی جومعه وعه سر	هه ر کهس سی جومعه به بێ گرینگیدان ته رر بکات ئەوا خوا ی گه وه مۆر ئەدات له دلی، هه ر کهس واز له نوژی عه سر به ینی کرده وه کانی پوچه ل ده بنه وه.
۲۵	گوێنه دان به نوژی وته رک کردنی	ئەو په یمانه ی له نیوان ئیمه و ئەواندا هه یه نوژی کردنه، هه ر کهس نوژی ته رر بکات بێ باوه پ ده بیست، له نیوان پیاو و هاوه ل په یدا کردن و بێ باوه پ پیدا نوژی ته رر کردنه.
۲۶	تیپه رین به به رده م نوژی خویندا	ئەگه ر که سی تیپه رپوو به به رده م نوژی خویندا بیزانیایه چی گونا هه یکی له سه ره، ئەوا باشتر بوو بۆی که چل راوه ستایه نه ک تیپه رپایه به به ر ده میدا
۲۷	نازاردانی نوژی خوینان	هه ر کهس پیاز و سیر و که وه ری خوارد با نه یه ت بۆ مرگه وت، چونکه فریشتهکانیش نا په حه ت ده بن به وه ی که مرۆف پێی نا په حه ت ده بیست.
۲۸	داگر کردنی زهوی	هه ر کهس بستنی زهوی به زو لم و سه تم له موسولمان داگر بکات، ئەوا خوا حه وت چینی زهوی ده خاته گه ردنی له روژی قیامه تدا.
۲۹	قسه کردنیک که خوا ی گه وه بپه نجینی	به راستی وا ده بیست که به نده قسه یه ک ده کات له تو په کردنی خوا ی گه وه دا و بۆ خۆی هیچ حسابی بۆ ناکات، به لام حه فتا پایز ده یخاته ناو دۆزه خه وه.
۳۰	زۆر قسه کردن له غه یری یادی خوا	زۆر قسه مه کهن به بێ یادی خوا، چونکه زۆر قسه کردن به بێ یادی خوا دل ره ق ده کات.
۳۱	قسه ی قه به رقه له و کردن	بیزراوترین که ستان له منه وه و دوورترینان لیم له روژی دوا پیدا ئەوانه ن که زۆر بلیی ده کهن و پپ به ده میان قسه ده کهن و خۆ به گه وه زانن.
۳۲	بێ ناگا بوون له یادی خوا	هه ر کوو و کۆمه لانی دانیشن و یادی خوا نه کهن و صلوات له سه ر پێقه مبه ر ﷺ نه دن ئەوا گونا هه یکیان کردوه، ئەگه ر خوا بیه وی سزایان ده دات و ئەگه ریش بیه وی لێیان خۆش ده یی.
۳۳	پێی خۆش بوون به موسولمان	به براهه ت خۆش مه به، چونکه له وانیه خوا ی گه وه ره رحه م به و و تۆش بکات، هه ر کهس تانه له براهه کی بدات به گونا هه ی که کردوویه تی نامریت، هه تا وه کو خۆشی ئەو گونا هه نه کات.

۳۴	دهنگ دابرين له نټوان موسولمانان	حەلال نښه بۇ هېچ موسولمانى كه دهنګ دابري له براكهى له (۳) روژ زياتر، هەر كەس (۳) روژ دهنگ وەرېگيرت و بمریت نه چپته دۆزهخه وه.
۳۵	به ناشكرا تاوان وگوناھ كردن	هموو ئوممه ته كه م سه لامة تن ته نها نه و كه سانه نه بپت به ناشكرا گوناھ نه كه ن.
۳۶	رهوشتى خراب	به پاستى رهوشتى خراب كرده وه تيګ ديدات وه كو چۆن سرکه هه نگوين خراب ده كات.
۳۷	كه سيك له به خشينه كهى	هەر كەس له به خشينه كهى په شيمان بپتته وه وه كو نمونى سه گيگ كه بپشپتته وه و پاشان له پشانه وه كهى خۆى بخوات، حەلال نښه بۇ پياو كه شتيك بيه خشى يان بكا ته په شيمان بپتته وه ديارى پاشان په شيمان بپتته وه.
۳۸	ستم كردن نه گەر پياو زينا له گەل له دراوسى بكات، نه گەر پياو دزى بكات له	ده ئافره تدا بكات تاوانى كه متره له وهى كه زينا له گەل خيزانى دراوسى كهى له دراوسى بكات، نه گەر پياو دزى بكات له ده مال تاوانى كه متره له وهى كه دزى له دراوسى كهى بكات.
۳۹	روانين بڼ نامه حره م	هموو نه دنامه كانى مروژ زينا يان له سه ره وتوشى ده بن، زيناى چاو روانينه، زيناى گوچكه گوگرتنه، زيناى زوبان قسه كردنه، زيناى ده ست دست ليدانه، زيناى قاچ هه نگاوانه، دلپش حەزى لييه و ئاواتى بۇ ده خوازى، عوره تيش به پاستى ده گيرت يان به درۆى ده خاته وه.
۴۰	ده ست دان له ئافره تيګ كه نامه حره مه	نه گەر به سوژنيك به سه رتندا بدن باشته ره له وهى ده ست له ئافره تيګ بدن كه نامه حره مه، من له گەل ئافره تان ته وقه ناكه م.
۴۱	ژن به ژن كه سيكى تر به و مرجهى نه وپش كچه كهى خۆى لى ماره بكات و له نټوانياندا ماره يى نه بپت.	پيغه مبه ر ﷺ نهى كرده وه له ژن به ژن، ژن به ژن: بريتييه له وهى پياو كچه كهى خۆى بداته كه سيكى تر به و مرجهى نه وپش كچه كهى خۆى لى ماره بكات و له نټوانياندا ماره يى نه بپت.
۴۲	شين و شه پوڤ	هەر كەس شينى له سه ر بكن سزا ده دريت له روژى دواييدا به هۆى نه و شين كرده وه، مردوو سزا ده دريت له قه بردا به هۆى شين كيران له سه رى.
۴۳	سویند خواردن به غه يرى خوا	هەر كەس سویند به غه يرى خوا بخوات نه و كافر يان موشريك بووه، هەر كەس ويستى سویند بخوات با به خواى گه وره سویند بخوات يان بيدهنگ بيت، هەر كەس سویند به نه مانه ت بخوات له ئيمه نښه.
۴۴	سویندى درۆ	هەر كەس سویندىكى درۆ بخوات بۇ نه وهى به شى مالئيكى موسولمان بخوات به خراپه نه و نه گات به خواى گه وره و لى توپه يه.
۴۵	سویند خواردن له مامه له دا	ورياى زۆر سویند خواردن بن له مامه له دا، چونكه كه لوپه له كان سه رف ده كات پاشان فه ر و به ره كه ت ناهيلى، سویند خواردن سه رف كه رى كالا يه به لام لابه رى به ره كه ت.
۴۶	خۆ چواندن به كافرين	هەر كەس خۆى به قه وميګ بچوينى، نه و له وانه، له ئيمه نښه، هەر كەس خۆى بشوبه ينى به غه يرى ئيمه.
۴۷	دروست كردنى بينا له سه ر گوڤ	پيغه مبه رى خوا ﷺ قه ده غه ي كرده وه له وهى كه گوڤه كان گه چكارى بكرت و له سه ريان دابنيشن و خانويان له سه ر دروست بكرين.
۴۸	غه در و خيانه ت	كه خواى گه وره نه وه لښ و كوتايى كۆكرده وه هموو كه سيكى غه در كه ر ئالا يه كى بۇ هه لده كرى و ده وترت: نه مه غه دره كهى فلا نه كوڤى فلا نه.
۴۹	دانيشتن له سه ر قه بر	نه گەر كه سيكتان له سه ر پشكويه ك دانبيشى و جله كانى بسوتى و بگا ته پيستی باشته ره له وهى له سه ر گوڤ دابنيشى.
۵۰	هەر كەس پيى خوښ بيت له به يرى هه ستن	هەر كەس پيى خوښ بيت خه لكى ده سته ونه زه ر بوى راوه ستن نه و با شوينى خۆى له دۆزه خدا مسته گەر كا.

۵۱	داواکردن به بیّ پنیویست	هیچ کس دەرگای سوال کردن له خوئی ناکاته وه که خوای گه وره دەرگایه کی هه ژاری لی دهکاته وه، هه ر که س داوا له خه کک بکات بق ئه وهی سامانی زور بکات ئه وا داواي پشکویه ک ناگر دهکات با که م داوا بکات یان زور.
۵۲	زهم کردن	با که سی شارنشین شت بق که سی گوندنشین نه فرۆشی و هیچ که س زهم به سه ر فرۆشتنی برا که یدا له شت فرۆشتندا نهکات، نرخئ مه دن به فرۆشیار بق ئه وهی نه توانیت کالاکه ی بفرۆشیت نرخئ زیاتر له به های شته که .
۵۳	هاوار کردن بق شتی و بنبو له مزگه وتدا	هه ر که س ناگاداری که سی بور بانگی ئه کرد بق شتیکی وه و بنبو با بلّیت: خواجه نه یدۆزیته وه، مزگه وت بق ئه م کارانه دروست نه کراوه .
۵۴	جنیو گوتن به شهیطان	جنیو به شهیتان مه لّین و په نا به خوا بگرن له خراپه ی، یه کیک له هاوه لان ده لّیت: من له پاش گوتن به پیغه مبه ر <small>ﷺ</small> وه سواری ولاخ بووبوم، ولاخه که سه رسمی دا، منیش وم: شهیتان به دبخت بیّت و شهیطان تیاچیت، فرموی: مه لّی شهیتان تیا چیت، چونکه ئه گه ر وات وت شهیتان گه وره ئه بیّت تا به قه د مالّیکی لی دیت و ئه لّی: به میز و قوه تی خوم، به لام بلّی: بسم الله ئه گه ر وات ووت بچوک ده بیته وه تا به ئه ندازه ی میشیکی لی دیت.
۵۵	جنیودان به تا (تایی نه خوئی) و چه په لی ئاسن لا ده بات.	جنیو مه لّین به تا لی هاتن، چونکه گونا هه کانی مرۆف لا ئه بن چون کوره چک و چه په لی ئاسن لا ده بات.
۵۶	بلاوکردنه وه ی حه رامه کان و بانگه شه کردن بویان	هه ر که سی بانگه شه بکات بق سه رلیشواوی، ئه وا گوناه ی به قه ده ر گوناه ی ئه وانه هه یه که شوینی ده که ون و هیچی له گوناه ی ئه وانیش که م نایبته وه .
۵۷	چه ند جۆره ئاو خواردنه وه یه کی قه ده غه کراو	پیغه مبه ری خوا <small>ﷺ</small> قه ده غه ی کردوه که مرۆف له ده می کونه وه ئاو بخواته وه، هه روه ها قه ده غه ی کردوه له ئاو خواردنه وه به پیوه، هه روه ها قه ده غه ی کردوه له فووکردن له خواردنه وه دا.
۵۸	خواردنه وه له قاپی ئالتون و زیودا	ئاو مه خوئه وه له قاپی ئالتون و زیودا و ئاوریشم (دیباح - نه وعیکه له حه ریر) مه پۆشن، ئه م شتانه بز کافرانه له دونیادا و بق ئیوه یه له داورۆزدا.
۵۹	خواردنه وه به دهستی چه پ دهستی چه پ دهخوا و دهخواته وه.	هیچ یه کیکتان به دهستی چه پ نه خواته وه و خواردن نه خوا، چونکه شهیتان به دهستی چه پ دهخوا و دهخواته وه .
۶۰	په یوه ندیی خزمایه تی بچراندن	هه ر که س په یوه ندیی خزمایه تی بچراندنی ناچیتته به هه شت.
۶۱	وازهیتان له سه لاوات دان له سه ر پیغه مبه ری خوا <small>ﷺ</small>	کۆله واره هه ر که س ناوم ببریّت و سلّوام لی نه دات، ره زیل که سیکه ناوم ببریّت له لای و سلّوام لی نه دات.
۶۲	راگرتنی سه گ	هه ر که س سه گ رابگریّ سه گی راو و شکاری و شوانی نه بیّت، ئه وا هه موو روژی به قه د دوو کیلق پاداشتی چاکه که م ئه کات.
۶۳	سزادانی گیانداران	ئافره تیک سزا درا به هۆی پشیله یه که وه که سجنی کردیوو تاوه کو مرد و به هۆیه وه چوه دۆزه خ، هه ر شتی گیانی تیدا بوو مه که نه نیشانه .
۶۴	هه لواسینی زه نگو له به گیاندارانه وه	فریشته کان هاو پنیه تی کۆمه لی ناکن که سه گی تیدا بیّت یان زه نگو له ی تیدا بیّت، زه نگو له مؤسیقای شهیتانه .
۶۵	تاوانبار که دونیا نیعمه تی ده دریتی	ئه گه ر بینیت خوای گه وره ئه دات به به نده که ی خو ئه وه که پیی خو شه هه رچه نده گونا هه ریشه، ئه وا به رزکردنه وه یه بق له ناو بردنی، پاشان ئه م نایه ته ی خوینده وه: " قَلَمًا نَسُوا مَا نُكْرُوا بِهِ فَتَحَنَّا عَلَيْهِمْ اَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّىٰ اِذَا قَرَحُوا بِمَا اَوْتُوا اَخَذْنَاهُمْ بِغَتَّةِ فَاِذَا هُمْ مُبْسُوْنَ "
۶۶	پیشخستنی دونیا به سه ر قیامه تدا	هه ر که س هه موو خه می هه ر دونیا بیّت، ئه وا خوا هه ژاری و نه داری ئه خاته پیش چاوی و کاروباری په رش و بلاو ئه بن و دونیاشی ده ست ناکه ویت مه گه ر ئه وه نده نه بیّت که پیی بپواته وه .

ریگای چوونه به‌هشتت یان دۆزهخ

القبر (گۆر) یه‌که‌م مه‌نزنگای دوارۆژ، چالی ناگر بۆ کافر و مونا‌فیق و باخچه‌ی رازاوه بۆ موسولمان، سزا و نازاری ناوگۆر چه‌سپاوه بۆ چه‌ند گونا‌ه و تاوانیک له‌وانه: خۆنه‌پاراستن له‌فیز و دوورمانی و خیانهت کردن له‌غه‌نیمه‌ت و درۆ کردن و نووستن له‌سه‌ر نوێژ و وازه‌مینان و پشت‌ه‌لکردن له‌قورئان و زینا و نژی‌زابی و سوو‌خۆری و قهرز نه‌دانه‌وه و غه‌یری نه‌وانه‌ش، نه‌و شتانه‌ی که‌ مرۆڤ زنگار ده‌که‌ن له‌سزای گۆر، کرده‌وه‌ی چاک له‌به‌ر خاتری په‌روه‌ردگار په‌ناگرتن به‌خوا له‌سزای گۆر، خویندنی سوره‌تی (الملک) و ژۆر کرده‌وه‌ی چاک تر، پارێزراوان له‌سزای گۆر: شه‌مید و سه‌نگه‌رنشیتان و مردووی رۆژی جومه‌ه و که‌سێک به‌سک‌نێشه‌ به‌مریت و غه‌یری نه‌وانیش.

فووکردن به‌که‌په‌نادا (الصور) بریتیه‌ له‌که‌په‌نایه‌کی گه‌وره، ئیسرافیل پێیه‌تی و چاوه‌پوانه‌ فرمان بکریت پێی تاوه‌که‌ فووی پیا‌دا بکات. خوای گه‌وره‌ نه‌فرموویت: "وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ قَفَرَعٌ مِّنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ وَكُلُّ أَتَوْهُ دَاخِرِينَ"، واته: له‌و رۆژه‌دا فوو ده‌کریت به‌به‌صورادا مه‌گه‌ر خوا خۆی بزانی‌ت چ ده‌زگایه‌که، هه‌ر که‌س له‌ناسمانه‌کان و زه‌ویدا ماییت نه‌مریت مه‌گه‌ر خوا ویستی مردنی نه‌بی‌ت، نه‌و کاته هه‌موو دنیا تیک ده‌چیت، له‌دوای چل ماوه‌ فووی زیندوو بوونه‌وه‌ ده‌کریت (نفخة‌ البعث) خوا فرموویه‌تی: "اللَّهُ ثُمَّ نُنْفَخُ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ"، واته: له‌وه‌ودوا فوو‌یه‌کی تری پیا‌دا ده‌کریته‌وه‌ جا ده‌سته‌به‌جێ خه‌لکی هه‌ستانه‌وه‌ و چاوه‌پوان. **زیندوو‌بوونه‌وه** پاشان خوای گه‌وره‌ بارانی‌ک ده‌نژی‌ت و لاشه‌کان ده‌پوینتی‌ه‌وه‌ له‌ ئیسقانی کلێچکه، نه‌م زیندوو‌کردنه‌وه‌یه‌ دروست کردنه‌وه‌یه‌کی تازه‌یه‌ و مردن نابیت، به‌پێی په‌تی و رووتی و قووتی و فریشته‌کان و جنۆکه‌کان ده‌بینین و زیندوو‌نه‌کریته‌وه‌ له‌سه‌ر کرده‌وه‌کانیان.

کۆکردنه‌وه‌ی ده‌شتی سه‌خشه‌ر خوای گه‌وره‌ هه‌موو دروستکراوه‌کان کۆ نه‌کاته‌وه‌ بۆ حساب له‌گه‌ل کردن، ترساوین وه‌کو سه‌رخۆش له‌ رۆژیکی گه‌وره‌دا که‌ نه‌ندازه‌که‌ی (۵۰) په‌نجا هه‌زار ساڵه، دونه‌یاکه‌یان وه‌ک بلیتی سه‌عاتیک بووه، خۆر به‌ نه‌ندازه‌ی میلیک لێیان نزیکه‌ و خه‌لکیی نوقمی ئاره‌قی خۆیان به‌ پێی کرده‌وه‌کانیان، له‌ویدا بێ ده‌سه‌لاته‌کان و خۆبه‌گه‌وره‌زانه‌کان به‌ یه‌کدا هه‌له‌شاخین و کافر له‌گه‌ل دۆسته‌ شه‌یتانه‌که‌یدا و له‌گه‌ل هاوپی‌که‌یدا و له‌گه‌ل نه‌ندامه‌کانی له‌شی خۆیدا به‌شه‌ر دیت، هه‌ندیکیان له‌عنه‌ت له‌هه‌ندیکی تریان ده‌که‌ن، زالم ده‌ستی خۆی ده‌گه‌زی و دۆزه‌خ راده‌کیشریته‌ مه‌یدان له‌ (۷۰) هه‌زار ده‌ستگه‌روه‌ که‌ هه‌ر ده‌ستگه‌ریه‌ک (۷۰) هه‌زار فریشته‌ رایده‌کیشی، کاتی کافر دۆزه‌خ ده‌بینی ئاره‌ته‌خوازی خۆ قوتار بوون یان بوون به‌ گل ده‌خوازی‌ت، به‌لام گونا‌ه‌باران: نه‌وانه‌ی زه‌کاتی مالیان نه‌داوه، ماله‌که‌یان نه‌بیته‌ ناگر و پێی داخ نه‌کری‌ت، خۆبه‌زلزانه‌کان وه‌کو میروو‌ه‌شر ده‌کری‌ن، خیانه‌تکار و دز و دزی له‌غه‌نیمه‌تکه‌ر و سووک و ریسوا ده‌کری‌ن، دز به‌ دزیه‌که‌یه‌وه‌ ده‌هیتری‌ت، شته‌ ئاشکراکان ئاشکرا ده‌بن، به‌لام له‌خواتر سه‌کان ناترسن و به‌لکو تێته‌به‌په‌ریت به‌سه‌ریاندا وه‌ک نوێژیکی نیوه‌رۆ.

شه‌فاعه‌ت شه‌فاعه‌تی گه‌وره‌ تاییه‌ته‌ به‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ رۆژی کۆبوونه‌وه‌ی خه‌لکدا بۆ لابرینی به‌لای نه‌و رۆژه‌ و محاسه‌به‌ کردنیان، شه‌فاعه‌تی گه‌شتی: بۆ پێغه‌مبه‌ر ﷺ خه‌لکی و تریشه: وه‌ک ده‌رکردنی ئیمانداران له‌ دۆزه‌خ و به‌رزکردنه‌وه‌ی په‌له‌کانیان.

حساب له‌گه‌ل کردن خه‌لکی به‌ ریز بۆ په‌روه‌ردگاریان ده‌رده‌که‌ون و کرده‌وه‌کانیان پێشان ده‌دات و لێیان ده‌پرسیته‌وه، هه‌روه‌ها پرسیار ده‌کری‌ له‌ ته‌مه‌ن و گه‌نجی‌تی و زانست و په‌یمان و په‌خششه‌کانی خوای گه‌وره‌ و گۆچکه‌ و چار و دل، کافر و دوو‌پوو محاسه‌به‌یان ده‌کری‌ت له‌به‌رده‌م خه‌لکی دا بۆ سه‌رکۆنه‌کردنیان و به‌لگه‌ بپینیان و خه‌لکی و زه‌وی وشه‌و و رۆژ و مال و مه‌لانیکه‌ و نه‌ندامه‌کانیان شایه‌تیان لێ ده‌دات، تاجیگیر ده‌بی‌ت و دان به‌تاوانی خۆیاندا ده‌نن، موسولمان و باوه‌ردار خودا به‌ته‌نها محاسه‌به‌ی ده‌کات و دانی به‌ گونا‌ه‌کانیدا پێی دینی‌ تا وا ده‌زانێ تیا چووه، خوای گه‌وره‌ پێی ده‌لێت: "له‌ دنیا‌دا نه‌م گونا‌ه‌نه‌م بۆ پۆشیوی و نه‌مرۆش لیت خۆش ده‌بم"، یه‌که‌م که‌س که‌ محاسه‌به‌ ده‌کری‌ت ئوممه‌تی پێغه‌مبه‌ر ﷺ یه‌که‌م کرده‌وه‌ی ئی پرسراوه‌ نوێژکردنه‌ و یه‌که‌م تو‌له‌کردنه‌وه‌ له‌ خوین پشتمدا ده‌بی‌ت.

وهرگرتنی نامه‌ی کرده‌وه‌کانی له پاشاندا نامه‌ی کرده‌وه‌کانی وهرده‌گریت: " لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا"، ههچ کرده‌وه‌یه‌کی بچوک و گه‌وره‌ی به‌جی نه‌هه‌شتتوه، موسولمان به دهستی راستی کافر و مونا فایق به دهستی چه‌پ و له دواوه نامه‌ی کرده‌وه‌کانیان وهرده‌گرن.

ته‌رازوو پاشان کرده‌وه‌کانی ده‌کیشری، تاوه‌کو پاداشت وهرگرن له‌سه‌ر کرده‌وه‌کانیان به ته‌رازوو‌یه‌کی راسته‌قینه که دوو تای هه‌یه، که ئه‌و کرده‌وه‌یه‌ی به راستی بۆ خوان و ئه‌و ته‌رازوو قورس و سه‌نگین ده‌کات، له‌و شتانه‌ی که ته‌رازوو که قورس ده‌کات "لااله الاالله" و ره‌وشت جوانی و یادی خوی گه‌وره و "سبحان الله وبحمده سبحان الله العظيم"، خه‌لکی ده‌ریاره‌ی کرده‌وه چاکه‌کان و خراپه‌کانیان دادوه‌رییان له‌گه‌ل ده‌کریت.

حه‌وزی که‌وسه‌ر پاشان موسولمانان ده‌چه‌سه‌ر حه‌وزی که‌وسه‌ر، هه‌ر که‌س لئی بخواتوه هه‌رگیز تینوی نابیت، هه‌موو پیغه‌مبه‌ریک حه‌وزی تایبه‌تی هه‌یه، به‌لام حه‌وزی که‌وسه‌ر له هه‌موویان گه‌وره‌تره، ئاوه‌که‌ی له شیر سپیتره، له هه‌نگوین شیرینتره، له میسک بۆخۆشتره، په‌رداخه‌کانی له زێڤ و زیو و به ژماره‌ی نه‌ستیره‌ی ئاسمانه‌کان، درێژی ئه‌م حه‌وزه له نیوان (آیله) له ئه‌رده‌ن تا (عدن) زیاتره، ئای حه‌وزه‌که له رووباری که‌وسه‌روه سه‌رچاوه‌ی گرتوه.

تاقیکردنه‌وه‌ی نیمانداران له کۆتا روژی حه‌شردا کافره‌کان شوین ئه‌و په‌رستراوه ئه‌که‌ون که له دونیادا په‌رستویان و پۆل پۆل وه‌کو راته ئاژه‌ل له‌سه‌ر پێیان و له‌سه‌ر ده‌م و چاویان ده‌یانگه‌یه‌ننه دۆزه‌خ، ته‌نها باوه‌پدار و دوو‌په‌وه‌کان ده‌میتنه‌وه، په‌روه‌ردگاریان دیت بۆ لایان و پێیان ده‌فه‌رمویت: (چاوه‌پێی چی ده‌که‌ن؟) ئه‌وانیش ده‌لین: (چاوه‌پێی په‌روه‌ردگاریان ده‌که‌ین) و ئه‌و کاته په‌روه‌ردگاریان به ساقیدا (قاچ) که پێشانیان ده‌دریت ده‌ناسنه‌وه و ده‌چن به سوچه‌دا، به‌لام دوو‌په‌وه‌کان ناتوانن، خوا ئه‌فه‌رمویت: "يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ وَيُدْعُونَ إِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ"، واته: روژیک دیت په‌رده له‌سه‌ر هه‌موو شتی‌ک لاده‌دریت و لاق ده‌رده‌که‌ویت، خواناسان بانگ ده‌کرین بۆ سوژده بردن، به‌لام ناتوانن، پاشان شوینی په‌روه‌ردگار ده‌که‌ون و صراط داده‌دریت ونور وروناکیان پێ ده‌دریت و دوو‌په‌وه‌کانیش نور وروناکیه‌که‌یان ده‌کرێته‌وه.

پردی صراگ پردیک که به‌سه‌ر دۆزه‌خدا راخراوه تاوه‌کو به‌واداران پێیدا تیپه‌پن بۆ به‌هه‌شت، پیغه‌مبه‌ر ﷺ: "به له‌رزۆک و خزه و چه‌ند قولای پیوه‌یه وه‌ک دپکی رووه‌کی سعدان و چه‌ند رفینه‌ری تێدا،ه، باریکتره له موو و تیزتره له شمشیر" مسلم، وه‌صفی کردوه.

موسولمانان نور و روشناییان پێ ده‌دریت به پێی کرده‌وه‌کانیان ژۆره‌که‌یان به‌قه‌د کێویک و که‌مه‌که‌یان له قه‌راغی په‌نجه‌ی گه‌وره‌ی قاچیدا رووناکی پێ ده‌دریت، رێگا‌که‌یان بۆ رووناک ده‌بیتوه و به پرده‌که‌دا تێپه‌ ده‌بن به پێی کرده‌وه‌کانیان، باوه‌پداران وه‌ک چاوتروکانیک یان وه‌ک هه‌وره‌بروسکه یان وه‌ک با یان وه‌ک بالنده یان وه‌ک ئه‌سپ و سواری تیزپه‌و تیپه‌پ به‌ده‌ن (فناج مسلم و مخدوش مرسل و مکدوس فی جهنم) متفق علیه.

به‌لام دوو‌په‌وه‌کان رووناکیان نییه، ده‌گه‌رینه‌وه و له نیوان ئه‌وان و باوه‌پداراندا دیواریک داده‌نرێک و پاشان ده‌یان‌ه‌ویت تیپه‌پ بن، به‌لام ئه‌که‌ونه ناو دۆزه‌خ.

دۆزه‌خ کافره‌کان و هه‌ندێ له موسولمانه گونا‌ه‌باره‌کان و له پاشاندا دوو‌په‌وه‌کان ده‌چه‌ناوی، له هه‌ر هه‌زار که‌س ده‌فه‌رمویت یان ده‌چه‌ناوی و حه‌وت ده‌رگای هه‌یه (۷۰) جار له ناگری نوینا گه‌رمتره، لاشه‌و جه‌سته‌ی کافر گه‌وره ده‌کریت تا سزا زیاتر بچێژیت، نیوانی دوو شانه‌کانی سی ژۆه‌پێ پانه و کاکيله‌کانی وه‌ک کێوی ئوحو‌دیان لیدیت، پێشی ده‌گوتیت و نه‌ستوو ده‌کریت تا سزای زیاتر وهریگریت، خواردنه‌وه‌که‌یان ناوی کول هاته‌یه که ریخۆله‌کانیان له‌ت ده‌کات، خواردنیان زه‌قوم و غسلین و کیم و چلگاو، لای که‌می سزا‌که‌یان ئه‌وه‌نده‌یه که دوو پشکر له ژێر پێیان داده‌نریت و مۆخیان ده‌کوئینیت، برژاندن و داخ کردن و راکیشان له کۆت و زنجیردا، بنکه‌که‌ی ئه‌وه‌نده قولکه ئه‌گه‌ر منالیک‌ی ساوای تی فپێ بدریت (۷۰) سالی ده‌وی تا ده‌گاته کۆتایی، سوتمه‌نییه‌که‌ی به‌رد و ئاده‌میزاده، هه‌واکه‌ی دوکه‌ل و سیبه‌ره‌که‌ی ژۆر گه‌رمه، به‌رگه‌که‌یان ناگره و هه‌موو شتی له‌ناو نایه‌یلتی، جۆش ئه‌دا و نه‌په‌ی دیت و پێست ده‌سووتینیت و ده‌گاته ئیسقان و دل.

پردی نیوان بههشت و دۆزهخ پیغمبەر ﷺ ئەفەر موویت: "موسولمان رزگار دەکریت له دۆزهخ و رادهگیریت له سەر پردێک له نیوانی دۆزهخ و بههشتدا، تۆ له یان ئی دەسینریت له سەر ئەو ستممانەکی که له دنیادا له یهکتریان کردووه، تاوهکو پاک دهبنهوه و پالفته دهبن رێگایان پێی دهدری که بچنه بههشت، بهو کهسهی گیانی موحهمهدی به دهسته شارهزاترن به شوینی خۆیان له بههشتدا تا شوین و مالی خۆیان له دنیادا" البخاری.

بههشت شوین و مهزلگای موسلمانانه، بیناکی زێر و زیوه و (ملاط) ههکی میسکه، بهرده وردهکهی گهوههر و یاقوت و گلهکهی زهعفرانه و ههشت دهرگای ههیه درێژی یهکتیان سی رۆژه پێیه، بهلام قهرهبالهغی له بهرده میاندا دروست دهبی، (۱۰۰) دههجهی ههیه، نیوان ههردوو پلهیهک نیوانی زهوی و ناسمانه، لای ژوووهکهی (فیردهوسه) و لهویوه رووبارهکانی بههشت ههله قوڵین و سهربانهکی عهرشی پهروهردگار، رووبارهکانی ههنگوین و شبر و ئاو و شهراپن، ئە پۆن بهبی چال و جۆگا و موسولمان ههردوین بیهوویت رای دهکیشی، خواردنهکهی بهردهوام و نزم و رام هینراوه، خیمهیهکی گهوههری کلۆری تێدایه که درێژهکهی (۶۰) میله، ههموو گۆشهیهکی خیزانیکی تێدایه.

گهنج و بی موو چاو به کلن، گهنجیتی و پۆشاکه که یان هههمیشه بیه و میزکردن و بیسای و قیزهونی تێدا نییه، شانەکانیان زێر و ئارهقهکانیان میسکه، خیزانهکانیان کچانی گهنج و هاوتهمنن، یهکهم کهس که ئەچپته ناوی پیغمبەر ﷺ و پیغمه بهران سهلامی خویان ئی بییت، لای کهمی که سیک که ئاوات بخوازیت (۱۰) ئەوهندهی پێی دهدریت، خزمهتکارهکانی منالی نهمرن و وهک گهوههری بلاویوه وان، له گهورهترین نیعمهتهکانی بینینی خوی گهوره و رهزانهندی ئەوه مرهیه.

تیبینی: رووداوه گهورهکان که بیباوه پان و موسولمان و مونا فیق پێیدا تێپهردهبن یهک له دوا یهکن تا مهزلگای کۆتایی.

چۈنەھتە دەستەنۆز گرتن

دروست نىيە دەستەنۆز مەگر بە ئاۋىكى پاك كەرەھ، ئەۋىش برىتى يە لەو ئاۋەى كە ۋەك خۆى مابىتتە ۋە ۋەگۇرپايت، ھەرەھا دروست نىە دەست نۆزگرتن بەئاۋىك بۇن ۋ تامى ۋ رەنگى گۇرپايت بە ھۆى شتىكى پاكەۋە، ۋەك ئاۋىك كە گۇرپايت بە ھۆى مانەۋەى زۆرەۋە.
تېببىنى: ئاۋى كەم يىس دەبىت بە ھۆى تىكەۋتى يىسى، بەلام ئاۋى زۆر (نزىكەى ۲۱۰ لىتر) يىس نابىت

دەستىكردى دەست نۆز بە (بسم الله) دەبىت، سوننەتە ھەردو دەستى سى جار بشوات پىش ھەموو دەستەنۆز، شۆردنى دەستەكانى لە دواى ھەستان لە خەۋى شەۋان زىاتر تەئكىدى لى كراۋە.
تېببىنى: ناپەسەندە (مكروە) شۆردن لە سى جار لە ھەموو ئەندامەكانى دەستەنۆزدا.

پاشان جوان ئاۋ لەناۋ دەمى رابدات، يەك جار پىۋىستە (واجب) ھە و سى جار پىش سوننەتە.
تېببىنى: ۱- ئاۋ لە دەم رادان بەۋەندە بەس نىە كە ئاۋەكە بخەيتە ئاۋ دەمتەۋە ۋ پاشان فرى بدەيتە دەرەۋە، بەلگۇر دەبىت لەناۋ دەمتا ئەۋ ئاۋە جوان بچولتت ۲- سوننەتە سىۋاك كردن لە كاتى ئاۋ لە دەم ۋەردان.

پاشان پىۋىستە (واجب) ھە جار پىك ئاۋ لە لوتى رابدات، سى جار پىش سوننەتە.
تېببىنى: ئاۋ لە لوت رادان بەۋەندە بەس نىە كە ئاۋەكە بخەيتە ئاۋ لوتەۋە، بەلگۇر پىۋىستە كە ئەۋ ئاۋەلپىگى ھەناسە ھەلمۇتەۋە بگاتە ئاۋ لوت ۋ پاشان بە ھەناسەدانىش نەك بە دەست بىكاتە دەرەۋە، يەك جار ۋاجبە ۋ سى جار پىش بىت سوننەتە.

پاشان دەم ۋ چاۋ شۆرىن، يەك جار پىۋىستە (واجب) ھە، ۋەسى جار پىش سوننەتە، سنورى ئەۋ شۆردنە ۋاجبەش كە دەكاتە شۆردنى لە گوپى راستەۋە بۇ چەپ بەپانى، ۋە شۆرىن دروست بوونى موۋ لەسەر بە عادەتى تا چەناگە بە درىزى.

پاشان يەك جار ھەردو دەستى لەگەل قەراغى پەنچەكانى تادەگاتەئانىشكەكانى بشوات، سى جار پىش سوننەتە.
تېببىنى: پىشخستنى دەستى راست بەسەر دەستى چەپدا سوننەتە.

پاشان ھەموو سەرى بە ئاۋ مەسح دەكات، پاشان پەنچەكانى شايبەمان بخاتە كونه گوپىكانى ۋبە پەنچە گورەكانى دەرەۋەى گوپىكانى مەسح بگات، ئەمەش ھەموۋى يەك جار بىت .
تېببىنى: ۱- ئەۋەى كە ۋاجبە مەسح بكرىت لەسەر ئەۋەى: سنورى دەم رچاۋ لەكوى دواى دىت تا پشت مل. ۲- مەسح كردنى موۋى درىز بۆۋە ۋاجب نىيە. ۳- مەسح كردنى موۋى پىۋە نەبوۋ پىش سەرى مەسح دەكات. ۴- پىۋىستە پىستى نىۋان گوپچكە ۋ سەر مەسح بگات چونگە بەشپكە لەسەر.

پاشان پىۋىستە (واجب) ھە يەك جار قاچەكانى لەگەل قولى پىكانىدا بشوات، سى جار پىش سوننەتە.

پەندە تاكادارپەك: ۱- ئەندامەكانى دەست نۆز چوارن ئەۋانىش: (ا) ئاۋ لە دەم ۋ لوت رادان ۋ شۆرىنى دەم ۋ چاۋ. (ب) شۆرىنى دەستەكان لەگەل ئانىشك. (ج) مەسح كردنى سەر ۋ گوپىكان. (د) شۆرىنى پى كان لەگەل قولى قاچەكان .
ۋاجبە شۆرىنى ئەندامەكانى دەست نۆز يەك لە دواى يەك بە (ترتیب) بىت، پىشخستنى ھەر ئەندامىك بەسەر ئەۋى تردا دەست نۆزەكە بەتال دەكاتەۋە .
۲- يەك بە دواى يەكدا ھاتن (مولاة) لە شۆردنى ئەندامەكانى دەست نۆز (ۋاجبە) ۋبە مەرج گپراۋە، ھەرەھا دەست نۆز بەتال دەبىتەۋە بەۋەى ھەندىك لە ئەندامەكانى دەست نۆز نەشۆرىت ھەتا ئەۋەى كە پىشتر شۆراۋە ۋوشك دەبىتەۋە .
۳- لە دواى دەستەنۆز سوننەتە بلى: "أشهد أن لا اله الا الله وحده لا شريك له وأشهد أن محمداً عبده ورسوله".

چُونیہ تی نوپژکردن

کاتیگ راوهستا بۆ نوپژکردن به "الله اکبر" دهست پی دهکات و ئیمام به دهنگی بهرز ده بیلت تاوه کر نوپژخوینانی دواوهی گوینان ئی بیلت، ههروهها "الله اکبر" ی ناو نوپژهکان، به لام غهیری ئیمام به دهنگی نزم "الله اکبر" دهکات، دهستهکانی به شیوهیهک که په نهجەکانی به یه که وه بلکینی بهرزیان بکاته وه تا ئاستی شانەکانی له کاتی "الله اکبر" ی نوپژ دابه ستندا، مه نوم له دواى "الله اکبر" ی ئیمام نوپژه که ی دانه به ستیت.

تیبینی: له و نه رکان و واجبانه دا که به قسه دهگوتریت پیوسته نه وه نده دهنگ بهرز بکاته وه که گوئی له خۆی بیلت، ته نانهت له و نوپژانه شدا که به دهنگی نزم دهخوینریت (وهک نیوه پۆ و عه سر)، لای که می دهنگ نهوی کردن نه وه یه گوئی له خۆی بیلت.

به دهستی راستی مه چهکی دهستی چهپی دهگرت و له ژیز سنگی دایان ده نیت، چاوی ده بپرتته شوینی سوچه که ی، پاشان به و ویرد و دوعایانه دهست پی دهکات که له سوننه تدا هاتوو، پاشان (أعوذ بالله من الشيطان الرجيم) دهکات و پاشان (بسم الله) ی دهکات، هه موو ئه مانه ی رابردن به ناشکرای نالیت، پاشان سورته ی (فاتحة) دهخوینت، پاشان نه وه نده ی که نه توانیت له قورئانی پیرۆز، ئیمام به دهنگی بهرز قورئان دهخوینت له به یانیا و دوو رکاتی نه وه لی مه غریب و عیسا و بیجگه له مانه به دهنگی نزم دهخوینت.

تیبینی: خویندنی سورته کان وهک له قورئاندا هاتوو له دواى یه کدا سوننه ته، به پیچه وانوه کردنه وه ی ناپه سنده (مکروه) ه، هه لگه پانه وه ی پیتهکانی وئایه تهکانی سورته تک حه رامه.

پاشان الله اکبر دهکات و دهست بهرز دهکاته وه و دهچپته رکوع، هه ردوو دهستهکانی له سه ر نه ژۆتکانی داده نیت و دهیانگرت، په نهجەکانی بلوو دهکاته وه پشتی ریک دهکات و سه ریشی دهخاته ئاستی پشتی، پاشان ده لیت: سی جار ده لیت: (سبحان ربی العظیم) نه گه ر بگات به م روکنه دا (واته به رکوع دا) نه وه گه شتوه به رکاتیکدا .

تیبینی: ته کبیر کردن و (سمع الله لمن حمده) له کاتی چون بۆ روکنه کان بووتریت، نهک له پاشا و پيشی روکنه کاند، ههروهها له هه موو ته کبیر کردنهکانی تری ناو نوپژدا هه ر به و شیوه یه بیلت، وه نه گه ر به دهست نه نقسه ت دواى خست نه وه نوپژه که ی به تال ده بیته وه .

پاشان سه ری بهرز بکاته وه بلی (سمع الله لمن حمده) وه هه ردوو دهستهکانی له گه لیدا بهرز بکاته وه و ریکه بیته وه و بلی (ربنا ولك الحمد، حمدا كثيرا مبارکا فيه ملك السماوات و ملك

ماشئت من شيء بعد).

تیبینی: کاتی ووتنی (ربنا ولك الحمد) دواى هه ستانه وه له رکوع ده بیلت نهک له کاتی بهرز بونه وه ی له رکوع.

پاشان سوچه ده بات و ته کبیر دهکات هه ردوو قۆلهکانی له ته نیشتی دوور دهخاته وه، ههروهها سکی له رانی و رانی له قاچهکانی دوور دهخاته وه، هه ردوو دهستهکانی به رامبه ر به شانەکانی دا نه بیلت، په نهجەکانی دهست و قاچی رووه و قیبله داده نیت، ئینجا سی جار بلیت: "سبحان ربی الاعلی".

تیبینی: سوچه بردن پیوسته له سه ر حوت نه ندام بیلت، سه ری په نهجەکانی قاچ و نه ژۆتکانی وه په دهستهکانی و نیوچاوانی و لوتی، دانانی یه کیک له و نه ندامانه له سوچه دا به نه نقسه ت نوپژه به تال دهکاته وه، نه گه ر عوزرکی نه بیلت.

پاشان سه‌ری به‌رز بکاتوه و (الله اکبر) بکات و دابنیشی، بۆ دانیشتنی نیتوان سه‌جده‌کان دوو شیوه‌ی دروست هه‌یه: ۱- قاچی چه‌پی رابخات و له‌سه‌ری دابنیشی و قاچی راستی هه‌لئی و په‌هه‌کانی روویان له قبیله بیئت. ۲- هه‌ردوو قاچه‌کانی هه‌لئی و په‌هه‌کانی روویان له قبیله بیئت و له‌سه‌ر پاژنه پیته‌کانی دانیشی و (۳) جار بلّیت "رب اغفرلی"، ئه‌شتوانیئت ئه‌م زیادانه‌ش بلّیت: **"أرحمنا وأجبرني وأرفعني وأرزقني وأنصرني وأهدني وعافني وأعف عني"**. پاشان سه‌جده‌ی دووهم بیات وه‌ک یه‌که‌م، له پاشاندا سه‌ری به‌رز بکاتوه و هه‌ستیته‌وه له‌سه‌ر سنگه‌پێکانی، رکاتی دووهم بکات وه‌ک یه‌که‌م جار.

تیببیس: نابیئت نوێژخوێن (فاتحه) بخوێنیئت هه‌تاوه‌کو هه‌لته‌ستیته‌وه، چونکه (فاتحه) شوێنه‌که‌ی راوه‌ستانه، ئه‌گه‌ر خوێندنی پیش ئه‌وه‌ی هه‌ستیته‌وه ئه‌وه ده‌بیئت دووباره‌ی بکاتوه ئه‌و کاته‌ی که به‌ پیوه راوه‌ستا، ئه‌گه‌ر نا نوێژه‌که‌ی به‌تاله.

ئه‌گه‌ر له رکاتی دووهم ته‌واو بوو دانه‌نیشی بۆ ته‌حیات ده‌ستی راست له‌سه‌ر رانی راستی و ده‌ستی چه‌پ له‌سه‌ر رانی چه‌پی داده‌نیئت، ده‌ستی راستی په‌نجه‌ی بچوک و ته‌نیشته‌که‌ی ئه‌نوقیئی و په‌نجه‌ی ئاوه‌راست له‌گه‌ل په‌نجه‌ گه‌وره‌ی ده‌کاته بازنه و په‌نجه‌ی شایه‌تمان ئاماژه ده‌کات و ته‌حیات ده‌خوێنی: **"التحيات لله والصلوات والطيبات، السلام عليك أيها النبي ورحمة الله وبركاته السلام علينا وعلى عباد الله الصالحين، أشهد أن لا إله إلا الله، وأشهد أن محمدا عبده ورسوله"**، له نوێژی (۳) رکاتی و چوار رکاتیدا هه‌لته‌ستیته‌وه "الله اکبر" ده‌کات و ده‌ستی به‌رز ده‌کاتوه، باقی نوێژه‌که‌ی وه‌ک له رابردوو باسما‌ن کرد ته‌واو ده‌کات، به‌لام به‌ په‌نهانی ده‌خوێنی و ته‌نها فاتحه‌ش ده‌خوێنی.

پاشان بۆ ته‌حیاتی کۆتایی دابنیشی له‌سه‌ر سمتی وه‌ سۆ شیوه‌ی راستی هه‌یه، دانه‌نیشی له‌سه‌ر سمتی مه‌گه‌ر له کۆتاییدا نه‌بیئت له‌و نوێژهدا له دوو ته‌حیاتیان تێدايه.

شیوازی له‌سه‌ر سمت دابنیشی: ۱- قاچی چه‌پی رابخات و له ژێر قاچی راستی ده‌ری بکات و قاچی راستی هه‌لئی و سمته‌کانی له‌سه‌ر زه‌وی بن. ۲- هه‌روه‌ک یه‌که‌م، به‌لام قاچی راستی رابخات. ۳- وه‌ک یه‌که‌م، به‌لام قاچی چه‌پی له نیتوان لاقی و پانیدا دابنیشی.

به‌م شیوه‌یه‌ش دانابیشی ته‌نها بۆ ته‌حیاتی کۆتایی نه‌بیئت، بۆ ئه‌و نوێژانه‌ی که دوو ته‌حیاتیان تێدايه (واته له ته‌حیات خوێندنی نوێژی به‌یانیدا به‌م شیوه‌یه‌ دانابیشی (

پاشان ده‌ست ده‌کات به‌خوێندنی ته‌حیات وه‌ک ته‌حیاتی یه‌که‌م، به‌لام له‌ته‌حیاتی دوهمدا ئه‌مه‌ی بۆ زیاد ده‌کات: **اللهم صل على محمد وعلى آله محمد كما صليت على إبراهيم وعلى آل إبراهيم إنك حميد مجيد، اللهم بارك على محمد وعلى آل محمد كما باركت على إبراهيم وعلى آل إبراهيم إنك حميد مجيد**

سوننه‌ته له ته‌حیاتدا هه‌ندێک له‌م دوعایانه بخوێنیئت: **"عوذ بالله من عذاب النار، وعذاب القبر، وفتنة المحيا والممات، وفتنة اليسع الدجال"**.

پاشان دوو سه‌لام ده‌داته‌وه، به لای راستدا ئاوپ ده‌داته‌وه و ده‌لّیئت: **"السلام عليكم ورحمة الله"**، هه‌روه‌ها به‌لا چه‌په‌شدا، که سه‌لامی دایه‌وه ئه‌و دوعایانه ئه‌خوێنی که له دوا‌ی نوێژه‌کان هاتوون و هه‌ر له جی‌ی خۆی ده‌میئی.

زانسته شهرعییه کان کارکردن نه خوازن

بر او خوشکی موسلمان!

زانستیک کرداری له که لدا نه بیت خواو پیغه مبهری خواو ﷺ موسلمانان نایانه ویت، خوی گوره نه فهرمووی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَعْمَلُونَ﴾ كَرَّمَ مَقَامًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَعْمَلُونَ ﴿۳-۲﴾ (الصف: ۲-۳) واته: ئه ی خه لکی ئیماندار بۆ شتیک نه لئینو کاری پیناکان، ئه وه گونا هیک گوره یه وخوا عاجز نه کات که ئیوره شتیک بلئینو کاری پینه کن.

نه بو هورهیره - رهزای خوی لیبت - نه فهرمووی: (شمونه ی ئه زانسته ی که کاری پیناکریت وه ک پارهیکی پاشه که وتکراو وایه که هبچی لئنا به خشری له پیناوی خواوا).

فوزه بلیش - په حمته ی خوی لی بیت - نه لیت: (به رده وام پیاوی زانا به نه زان دا نه نریت تا دست به کارکردن نه کات به زانسته ی که هه یه تی).

مالیکس کورس دیناریش - په حمته ی خوی لی بیت - نه لیت: (زیده که ویت نه گهیت به کابرایه ک هبچ نازانی، به لام له کارکردندا زانایه که بۆ خوی).

* خوی گوره خویندنه وه ی ئه م کتیبه ی بۆ ئاسان کردی، ماوه ته وه ئه وه ی خویندنه وه که ت به ربگریت، نه ویش بریتیه له کارکردن به م زانارییه نه ی له ناو کتیبه که دا باسکراون.

* شتیک له قورئان و ته فسیری قورئانت خویندنه وه، هه ولبده که کار به و زاناریانه بکه ی که دست که ونون دهریاره ی مانای نایه ته کان، چونکه هاوه له به ریزه کانی پیغه مبه ر ﷺ (داوای نه وه یان نه کرد له پیغه مبه ر ﷺ که ده نایه تیان پی بخوینی، جا دستیان نه کرد به کارکردن به و زاناری و نه رکانه ی له و نایه تاندا هه بوون و نه نه چون بۆ ده نایه تی تر تا له نه و ده نایه ته نه بوونه وه، بۆیه نه یان فهرموو: ئیغه زانست و کارکردن پیکه وه فیر نه بووین)!

شهریه ته ی ئیسلامیش مرؤف هه ر به و شیوه یه هانده دات، عه بدوللای کورپی عه بیاس دهریاره ی نایه تی ﴿يَتْلُوهُنَّ حَقَّ تِلَاوَتِهِ﴾ واته: به راستی قورئان نه خویندنه وه و مافی خوی نه ده نی، نه فهرموویت: به راستی به شوین قورئاندا نه رۆن.

فوزه بلیش - ره حمته ی خوی لیبت - نه لیت: قورئان بۆ نه وه دابه زیوه تا کاری پیناکریت، که چی خه لک ته نیا خویندنه وه که ی به کارکردن نه زان!

* له م کتیبه دا هه ندی له سوننه ته کانی پیغه مبه ریش ﷺ بینی، که واته هه سته و ده ستبکه به وه رگرتن و جبهه جیکردن، چونکه پیاوچا که کانی ئه م ئومه ته ئیسلامیه هه ر شتیک فیر ببونایه به په له هه لده ستان و پیشه پیکتیا ن نه کرد بۆ نه وه ی کامیان زووتر جبهه جیبی بکات و خه لکی بۆ بانگ بکات، تا به ر نه و فهرمووده یه ی پیغه مبه ر ﷺ بکه ون که نه فهرمووی: (نه گه ر فهرمانی شتیکم پیکردن نه وه چه ندیک نه توانن جبهه جیبی بکه ن لئی و له و شتانه ش دوریکه ونه وه که به رگری کردوون لئی). هه روه ها له ترسی نه وه ی که تووشی ئه م سزا سه خته نه بن که خوی گوره له نایه تی ﴿فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (النور: ۶۳) دا باسی نه کات، که مانا که ی نه وه یه نه وانه ی که پیچاوانه ی فهرمانه کانی پیغه مبه ر ﷺ نه وه ستن، با له وه بترسن که فیتنه یه ک بیت و سه ریان تیبکات، یان سزایه کی سه خت رووبه پووین ببیته وه ... بۆ نمونه سه یری ئه م هه لویستانه بکه:

- نوم حه بیبه ی دایکی موسلمانان - رهزای خوی لیبت - ریوایه ت نه کات که پیغه مبه ر ﷺ فهرموویه تی: (هه رکه سیک دوازه رکات نوژ بکات له شه و و رۆژیکدا له پاداشتی نه و نوژاندا خوی گوره خانوویه کی له به هه شندا بۆ دروست ده کات)، جا ئوم حه بیبه فهرمووی: له و رۆژه وه ی که ئه م فهرمووده یه م له پیغه مبه ر ﷺ بیستوه، وازم له و نوژانه نه هیناوه.

- نیبنو هه مه ریش - رهزای خوی لیبت - ئه م فهرمووده یه ریوایه ت نه کات که نه فهرموویت: (مافی هه موو موسلمانیک که شتیک شک نه بات بۆ دوا ی خوی نه وه یه که پیش نه وه ی بمریت نه بی وه سیتی خوی

بنو سیت^۱، پاشان ئیبنو عومەر ئەفەرمووی: لەو رۆژەوێ ئەووم لە پیغەمبەر ﷺ بیستوو، شەویەک نەبوو بەیّت بەسەرمداو وەسییتی خۆم لە مالدادا نەناییت.

- پیشەوا نەحمەدیش - رەحمەتی خوای لیبیت - ئەفەرمووی: (فەرموودە یەکم نەنوسوو، تەوێه که کارم پی نەکردی، تەنانەت که ئەو فەرموودە یەم بیست که پیغەمبەر ﷺ که لە شاخی گرتوو و لە هەقی کارە که دا (دیناریک) ی داوہ بە (ئەبو تیبە)، منیش که لە شاخیکم گرت و دیناریکمدا بەو که سە ی که لە شاخە که ی بۆگرت).

- پیشەوا بوخاریش - رەحمەتی خوای لیبیت - ئەفەرمووی: (لەو رۆژەوێ زانیومە که غەیبەتکردن حەرەمە، غەیبەتیکم نەکردوو، ئومید ئەکەم ئەو رۆژەوێ ئەگەرەمە حزووری خوا لەسەر ئەوێ که غەیبەتی که سیکم کردی هێچ لیپرسینە وە یەکم لەگەڵدا نەکات).

- لە فەرموودە یەکی تردا هاتوو که ئەفەرمووی: (هەرکە سیک دوا ی هەموو نوویژیک نایەتە لکوری بخوینی، مەگەر تەنیا مردن ریگە ی چوونە بەهەشتی لیبیرت)^۲.

ئیبنو قەیمی جەوزی - رەحمەتی خوای لیبیت ئەلئیت: (گویم لە شیخو لئیسلا م (واتە ئیبنو تەیمیە) بوو که ئەیفەرموو: هەرگیز ئەو سوننەتەم پشتگوێ نەخستوو دوا ی هەموو نوویژیک مەگەر یان لە بیرم چوویت یان شتیکی لەو جۆرە لیی روو دابم).

★ پاش زانست و کارکردن بەو زانستانە، تۆبە ی ئەو دیت که لە سوپاسی ئەو دا که خوای گەرە ئەو نیعمەتە زۆرە ی پێداوی تۆش خەلکی بانگ بەکەیت بۆ لای خوا و دین، نابێ خۆت و خەلکی تریش بێش بەکە ی لەو خێرە گەرە یە، پیغەمبەر ﷺ ئەفەرمووی: (هەرکە سیک بیته پێنمای خێر بۆ خەلکی وە ک ئەوان بەشدار ئەبیّت لە پاداشتی کارەکانیاندا)^۳.

هەرەها ئەفەرمووی: (باشترینتان ئەوانەن که قورئان فیربوون و خەلکیش فیبری قورئان دەکەن)^۴.

هەرەها ئەفەرمووی: (لە بری من ئەگەر یەک نایەتیش بوو بێگە یەنە خەلکی)^۵.

چەند زۆر خێر بۆ لایەکە ی تەو لە ناو خەلکید، زۆرتر پاداشت وەردەگریت و کریت زۆرتر ئەبیّت لە لای خوا و بەردەوامیش چاکەت بۆ دیت تا لە ژياندا بیته و تەنانەت پاش مردنیش، پیغەمبەر ﷺ ئەفەرمووی: (که مرۆف ئەمریت، کارو کردە وەکانی ئەچرپین لیی لە سێ ریگە وە نەبیّت: لە چاکە یەکی بەردەوامە و، یان لە زانستی که خەلکی سوودی لیوەرگرن، یان لە ریگە ی منالکی چاکە خوازە وە که نزای بۆ بکات)^۶.

گزنگیک

ئیمە بەردەوام زیاد لە (حەقدە جار) هەموو رۆژی سورەتی (فاتیحە) ئەخوینن و خۆمان ئەدەینە پەنای خوا لەوێ بمانپاریزی لە ئەو کەسانە ی که خوا لییان عاجزو تورپە یە و بمانپاریزی لەوانەش که ویل و سەرگەردان بوون، که چی دوا ی ئەو لە کارو کردە وەکانیاندا چاویان لی ئەکەین و واز لە خۆشارە زاکردن دەهینن، تا کارەکانمان بەپی نەزانین بیته وە ک نەصارا سەرگەردانەکانمان لیبیت، یان زانستی باش وەریگرن بەلام هێچ کاریکی پی نەکەین و وە ک جوله کەکانی لیبیت، که خوای گەرە لییان تورپە و عاجزە!

لە خوای گەرە ئەپاریینە وە که ئیمەش و تۆش فیبری زانستی بەسوود بکات و پشتیوانیمان بکات بۆ کاری چاکە.

خوا و پیغەمبەرە که ی ﷺ باشتر ئەزانن و سەلاوات و سەلامی بەردەوامیش لەسەر گەرە و خۆشەویستمان موخەممەد

۱ رواه مسلم.

۲ السنن الكبرى.

۳ رواه مسلم.

۴ رواه البخاري.

۵ رواه البخاري ومسلم.

۶ رواه مسلم.

تَقْسِيمٌ
العشر الأخرى

من القرآن الكريم